

بۆكان له ميژوودا

«كۆمهلهي ٤٨١ وتار»

(به رگي دووهه م)

بۆكان لى مىژوودا

«كۆمەلەي ۴۸۱ وتار»

ئەنۋەر سولتانى

بىنكەي رۆشنگەرى

كتىب: بۇكان لە ميژوودا (كۆمەلەي ۴۸۱ وتار) بەرگى دووھەم
نوسەر: ئەنوەر سولتانی
دیزاین و ڤووبەرگ: چیمەن ئیلخانی زادە
بلاوکره وه: بنکەي ڤۆشنگەري، ئالمان
نۆرەي چاپ: يەكەم، ۲۰۲۱
نيگارەکانی ڤووبەرگ لە کاشییه‌کانی ئیزیرتوو وەرگيراون

مافی لە چاپ دانەوهی بۆ نوسەر پارێزراوه

بۆکان له کتیبی شیعر و میژووی ئەدەبی کوردی دا

ئەلبوومی كەشكۆل

ئەلبوومی كەشكۆل ناوی كئیبكى سەرچاوهی گرنگه مامۆستای زهحمه تكیش محهممه دعلی قهره داغی بلاوی كردۆته وه. نیوه رۆکی كئیبه كه بریتیه له ناساندنی ۱۵۰ كەشكۆلی گه وره و بچووك یا قولاغی كەشكۆل، كه جگه له یه كدوو دانه، هه موویان شیعی شیعی شاعیرانی كوردیان گرتۆته بهر.

مامۆستا محهممه دعلی كه پیشتر كاری له سهر ده سنووس و كەشكۆلی نیو «دارالمخطوطات» ی به غدا - ناسراو به «دارالمخطوطات صدام» و گه لیک كەشكۆلی كۆنی دیکه كردوو، وا هه یه یهك له سألحترین كه سان بی بۆ ناسین و ناساندن و ساغ كردنه وه و شی كردنه وهی كەشكۆلی كوردی. له م كئیبه دا كه به گویره ی راگه یاندنی لاپه ره ۳، بهرگی یه كه مه و هیوادارم بهرگی دیکه شی به شوین دا بی، مامۆستا یه كدوو لاپه ره ی ته رخانی ناساندنی هه ركام له و كه شكۆلانه كردوو، ناوی پیکهینهر، نووسه ره وه و پیکه وتی نووسینی هه ركامیانی له گه ل ناوی ئه و شاعیرانه راگه یاندوو كه شیعیان له كه شكۆله كان دا تۆمار كراون.

بۆ من كه ئه وینداری ئه م به لگه نامه به نرخانه ی میژووی ئه ده بی گه له كه مانم، ئه م كئیبه گه نجینه یه كه و به وردی به هه موو لاپه ره كانی دا چومه ته وه. دیاره زۆر شت هه یه سه باره ت به كئیبه كه بنووسری، به لام به هۆی ئه م راستییه وه كه ئه م زنجیره وتاره ته رخانی بۆكان كراوه، من لیڤه دا ئه و كه شكۆلانه ده ناسینم كه له په یوه ندیی بۆكان دان یا ناوی شاعیرانی بۆكانیان تیدا هاتوو. هه ندیکیش له خه ت لاده دم و باسی ئه و ده سنووسانه ش ده كه م كه له ناوچه ی موكریان دا به گشتی

نووسراون يا موكريان دهگرنه وه. سهرنج پراکيش دهورى شار و ناوچهى بانه يه له پيڭهيتان و نووسيني به شيكى بهرچاو له و كه شكۆلانه دا.

ژماره ي كه شكۆله كان:

۲: كه شكۆلى موكرى، ئەحمه دى شايخ ئەحمه دى كۆر له «شنۆزهنگ» ي لاجان نووسراوه ته وه؛

۱۱: كه شكۆلى مه لا باهكر ئەدهب، ميرزا فه تاحى قازى؛

۱۲: كه شكۆلى بنه ماله ي بهر ده پره شيبى بانه يى وه فايى، بهر ده پره شى بانه يى؛

۱۳: كه شكۆلى بهر ده پره شى بانه يى، باهه تى ميژوويى بانه، وه فايى؛

۱۴: كه شكۆلى هه مه بوور، مه ليكولكه لام، مه جدى، ئەدهب، ميرزا فه تاحى قازى، ئەحمه دى كۆر؛

۱۵: كه شكۆلى محه مه د باسى بلباس؛

۳۲: كه شكۆلى حاجى مه ولوود ئيبراھيم سابلاغى، چه ند كه سى سه قزى؛

۳۳: كه شكۆلى عه بدولقادر ميژوويى يه: پيرۆت ئاغاي مامه ش، قه رهنى ئاغا، بانه؛

۳۶: كه شكۆلى مه عرووف له سه قز نووسراوه ته وه؛

۳۸: كه شكۆلى عه بدولفه تاح ئەحمه دى كۆر؛

۴۲: كه شكۆلى سوورانيى ئەحمه دى كۆر؛

۴۴: كه شكۆلى عه بدورپه حمان، ئەحمه دى كۆر؛

۴۵: كه شكۆلى سينا، ئەحمه دى كۆر، قادرى سابلاغى؛

۴۶: كه شكۆلى محه مه ده ئەمىنى خاكى به ننا، ئەحمه دى كۆر، ئۆشنه وي؛

۴۸: كه شكۆلى مه لا ره سوولى تووربه يى، وه فايى؛

۵۱: كه شكۆلى محه مه دى كورپى عه بدولقادر سياگويزى قزلجى، بانه يى؛

۵۲: كه شكۆلى سياگويزى (شايخ مه عرووف) بليى له قزلجيه كان بى؟

۵۳: كه شكۆلى بيلال هيروويى، وه فايى؛

۵۸: كه شكۆلى قادرى سه له سى، وه فايى، ئەحمه دى كۆر؛

۵۹: كه شكۆلى ژماره عى هاشمى، ئەحمه دى كۆر؛

- ۶۳: که‌شکوئلی مه‌لا فه‌تاحتی گاگرده‌لی، وه‌فایبی، سه‌لمانی ساوجی (؟)؛
- ۶۴: که‌شکوئلی گولزاری به‌هار، ئه‌ده‌ب؛
- ۶۵: که‌شکوئلی سیوچی، سه‌عید کوری عه‌بدوئلای موکری؛
- ۶۶: که‌شکوئلی شیخی حیسامه‌ددین، محهمه‌دحه‌سه‌ن کوری وه‌یسی عوسمانی؛
- ۶۷: که‌شکوئلی مه‌لا عه‌زیزی ریشاوی، ئه‌ده‌ب، عه‌بدوئلایه‌گ، قازی فه‌تاحت، قزلجی، وه‌فایبی؛
- ۷۰: که‌شکوئلی شیخ ره‌زا، بانه‌یی؛
- ۷۱: که‌شکوئلی سه‌ید محهمه‌د، وه‌فایبی، ئه‌حمه‌دی کور؛
- ۷۲: که‌شکوئلی مه‌لا حه‌سه‌نی هیندی، قزلجی؛
- ۷۵: مینای شکسته، به‌رگی سیتیهم، وه‌فایبی، عیسامه‌ددین (مه‌لا عصام‌الدین شفیعی)؟؛
- ۷۶: ئه‌وراقی په‌ریشان، ئه‌حمه‌دی کور، وه‌فایبی، ئه‌ده‌ب، عه‌لی‌به‌گی سالارسه‌عید؛
- ۸۰: که‌شکوئلی مه‌لا عه‌بدوئلای قزلجی، مه‌لا ماری کۆکه، ئه‌ده‌ب؛
- ۸۲: که‌شکوئلی خالد پاشا، ئه‌حمه‌دی کور (؟)؛
- ۹۱: که‌شکوئلی جه‌لی، وه‌فایبی؛
- ۹۴: که‌شکوئلی محهمه‌دسالجی نوتشی، میره‌دییی؛
- ۱۰۸: که‌شکوئلی نه‌قشی، بانه‌یی؛
- ۱۱۴: که‌شکوئلی کوردیی سورانیی ئه‌حمه‌دی کور، وه‌فایبی، ئه‌ده‌ب؛
- ۱۱۵: که‌شکوئلی خاکی، ئه‌حمه‌دی کور، وه‌فایبی؛
- ۱۱۸: که‌شکوئلی توفیق وه‌هبی، وه‌فایبی؛
- ۱۱۹: که‌شکوئلی سه‌عیدی بیوره‌یی، بیوره‌یی؛
- ۱۲۱: که‌شکوئلی توفیق، وه‌فایبی؛
- ۱۲۲: که‌شکوئلی نه‌ناسراو، وه‌فایبی؛
- ۱۲۴: که‌شکوئلی ئازاد، میرزا فه‌تاحتی سابلاغی؛
- ۱۲۸: که‌شکوئلی محهمه‌دسالج (تيله‌کویی)؛

۱۳۲: که شکۆلی موسته زاد (بانهیی):

۱۳۳: که شکۆلی کاکهحه مه ی شیخ (مه لا محه ممه دی ئیینولحاجی بانهیی):

۱۵۱: که شکۆلی بانهیی (مامۆستا مه لا محه ممه دی بانهیی):

۱۵۲: که شکۆلی حاجی، مه لا فه تاحی قازی بۆ سه دریی ئه عزه م و وه لامی ئه و؛

۱۵۴: که شکۆلی وه فاییی، وه فاییی.^۱

۱. محه ممه ده لى قه ره داغى، «ئه لبوومى كه شكۆل»، به رگى يه كه م، له بلا و كرا وه كانى
ئه كادىمىيى كوردى، هه ولتير ۲۰۰۸، ۳۵۲ لاپه ره، كوردى.

بۆکان له ده‌سنوو سه کوردییه کانی به‌رلین دا

شاری به‌رلین له ئالمانیا شوینی پاریزرانی زیاترین ده‌سنوو سی کوردییه له ده‌ره‌وه‌ی کوردستان که ژماره‌یان ده‌گاته ۱۰۴. زۆربه‌ی ئەم ده‌سنوو سانه هی ئوسکارمان بوون که له سه‌فه‌ری خۆی دا بۆ رۆژه‌لاتی کوردستان کړیونی یا خود به‌دیاری پینانداوه و هینا و نییه‌ته‌وه بۆ ئالمانیا.

دوکتۆر که‌مال فوئاد له سالی ۱۹۷۰ دا که‌ته‌لۆگیکی له ده‌سنوو سه‌کان به‌ زمانی ئالمانی پیکه‌ینا و چاپی کرد. ئەم که‌ته‌لۆگه زانیارییه‌کی باشی سه‌باره‌ت به‌ نیوه‌رۆک و بارودۆخی فیزیکی ده‌سنوو سه‌کان گرتۆته‌ خۆی، به‌لام کورد که‌ خاوه‌نی سه‌ره‌کی ده‌سنوو سه‌کانه‌ له‌ هه‌ل و مه‌رجیان ئاگادار نییه و نازانی ئەم ده‌سنوو سانه‌ چین و چۆن و نیوه‌رۆکیان چییه؟

پێژدار په‌حمیم به‌هرام‌زاده، کوردی دانیشتووی ئالمانیا، له‌ ماوه‌ی سالی ۲۰۰۸ - ۲۰۰۹ دا سه‌ره‌جه‌می ئەو که‌ته‌لۆگی وهرگێراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی و له‌ گه‌ل بنکه‌ی ژین له‌ سلیمانی په‌یوه‌ندی به‌ستوو بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی. کاک په‌حمیم ئالمانییه‌کی باش ده‌زانی و کاری وهرگێرانی جیگه‌ی متمانه‌یه.

من به‌ختی ئەوهم هه‌بووه‌ که‌ وهرگێراوی کوردی کتیبه‌که‌ پێش چاپ بوونی ببینم و بۆ هه‌ندیک لیکۆلینه‌وه‌ی خۆم سوودی لێ وهرگێرم. دیاره‌ به‌شیک له‌و زانیاریانه‌ی و نووسه‌ر ئاراسته‌ی کردوون، کۆن و هی سالانیکن که‌ چاپه‌مه‌نی کوردی ئەو گه‌شه‌یه‌ی نه‌بوو که‌ ئیستا هه‌یه‌تی؛ بۆ نمونه‌ له‌ باسی زۆریک له‌ شاعیران دا ده‌نوو سی هه‌تشتا دیوانه‌که‌یان چاپ نه‌بووه، دیاره‌ ئەوه‌ له‌ گه‌ل زانیاری ئەم‌روێ ئیهمه‌دا یه‌ک ناگرێته‌وه‌ و پێویسته‌ نووسه‌ر و وهرگێر به‌ یارمه‌تی یه‌کتر هه‌ولێ دابین کردنی په‌راویزی تایبه‌ت به‌ ته‌رجه‌مه‌که‌ بده‌ن و تییان دا ئەو ته‌نگ‌زه‌یه‌ چاره‌سه‌ر که‌ن، یاخود چاپیکی نوێ له‌ کتیبه‌ ئالمانییه‌که‌ بکه‌وێته‌ بازاره‌وه‌ و وهرگێر به‌گوێره‌ی ئەو، چاو به‌ ته‌رجه‌مه‌که‌دا بخشینێته‌وه‌.

به‌شی بۆکان له ده‌سنووسه‌کان دا زۆر نییه، به‌لام له چه‌ند شوئینیک دا باس له چه‌ند شاعیریک کراوه که بۆکان و ناوچه‌که‌ی ده‌گرنه‌وه:

یه‌که‌م، ئەحمه‌دی کۆر

ده‌سنووسی ژماره ۵۱ و ۶۶

نوسه‌ر له‌ژیر ناوی «شاعیرانی پۆژاوا» دا له چوار شاعیر ده‌دوئ که ژماره چواریان «ئەحمه‌دی کۆر» ه. XXXIII (به‌شی یه‌که‌می کتیب) هه‌روه‌ها له به‌شی ده‌سنووسی ژماره ۵۱، لاپه‌ره‌ی ۱۷۲ دا ئەم زانیارییه‌نه سه‌باره‌ت به ئەحمه‌دی کۆر راگه‌یه‌ندراوه:

III په‌ری 8a 7b: دوازه چوارینه‌ی ئەحمه‌دی کۆر (بروانه ژماره‌ی ۵ ۶۶)،

نیوه‌رۆکی لیریکی موکری.

سه‌ردێر:

زمانی کرماجی

سه‌ره‌تا:

دل سوتی شهبه مومه شب و روژم حضره‌تی
عاشق جمال تومه کشتمی خالی رومه‌تی

کۆتایی:

احمد کوروس خیال که یک بخوازه یک طلاق ده
دوست ای دنیا بطلال که پی کوناوی دو دولتی

IV. په‌ری 9a 8a: ۱۲ چوارینه‌ی هه‌مان شاعیری بیتشو. نیوه‌رۆکی لیریکی.

سه‌ره‌تا:

دل غرق موج زوخاوم لت له جرک و هناوم
تاب عشق تو سوتاوم کفتمه‌ حالی ایلتیراب (اظطراب)

کوتایی:

بزلف و روی تابان هات که کفر و دین یغما کرد
و نوشه و کل باغان بو لباغان شو چراخان بو
مکر داروی نساغان بو برودا زلف تاتا کرد

هه‌روه‌ها له باسی سه‌بارهت به‌و ده‌سنووسه‌دا:

66. Ms. or. oct. 1212. SB Marburg/Berlin

ده‌لی له دوو به‌شی کوردی و فارسی پیکهاتوو، ئینجا له خالی پینجه‌م‌دا
(لاپه‌ره ۱۰۵) به‌و شیوه‌یه له ئه‌حمه‌دی کۆر ده‌دوی:

«ئه‌حمه‌دی کۆر، شاعیری موکری. به‌پیی ئاگادارییه‌ک ئه‌مین ئه‌فه‌ندی به‌ده‌ستییه‌وه
ده‌دا، ده‌بی نزیکه‌ی سالی ۱۸۵۶ مردی.»

له په‌راویزی هه‌مان لاپه‌ره‌ش‌دا ئه‌م قسانه له قه‌ولی ئه‌مین ئه‌فه‌ندییه‌وه
ده‌گیزیته‌وه:

به‌شی II، په‌ری 40b: «تخمینا پنجاه سال می‌شود که در قریه مذکور (حمامیان)
وفات کرده است.» [گۆری ئه‌حمه‌دی کۆر له ئاوی داشبه‌نده. ئه‌و دوو گونده
دراوسی یه‌کن و که‌وتونه‌ته باکووری رۆژاوی بۆکان]. (۶۶)، لاپه‌ره ۷۹ و ۱۰۵ و
(۷۹)، لاپه‌ره ۳۵۰.

دوووه‌م، میسباحووددیوانی ئه‌ده‌ب

له به‌شی یه‌که‌می کتیبه‌که (ده‌قی ئالمانی لاپه‌ره‌ی XXXVII) دا باسی چه‌ند
شاعیر کراوه که ژماره‌ی ۱۴ یان «ئه‌ده‌ب» ه و به‌و شیوه‌یه ناسینراوه:

«شاعیری موکری، سالی ۱۸۵۹ له‌دایک‌بووه و سالی ۱۹۱۶ له ئه‌رمه‌نی‌بلاغی
(گوندیک له ۹۵ کیلۆمتری باشووری رۆژه‌لاتی گۆلی ورمی)، مردوو.»

له په‌راویزی هه‌مان لاپه‌ره‌ش‌دا سه‌بارهت به‌ دیوانی شیعره‌کانی ئه‌ده‌ب ده‌نوسن:
«یه‌که‌م جار له‌لایه‌ن حوسین حوزنی موکریانیه‌وه (په‌واندز ۱۹۳۶)، جاری
دوووه‌م، به‌شیر موشیر (به‌غدا ۱۹۳۹) و سیه‌هم جار له‌لایه‌ن گیوی موکریانیه‌وه
(هه‌ولیر ۱۹۶۹) [چاپ کراوه]، بۆ ئاگاداری زۆرت له‌سه‌ر شاعیر پروانه ل ۳، ۹۱ -

له ناساندنی دەسنووسی ژماره ۶۶دا (لاپه‌ره‌ی ۱۰۷ دەقی ئالمانی)، هه‌والی شیعریکی دیکه‌ی ئەحمه‌دی کورمان پینده‌گا:

په‌ری 15a - 16a شیعی لیریکی ئەحمه‌دی کۆر.

سه‌ردیز: احمد کور گفته‌ است.

دلبرا دائم ده‌نالم دم بدم شامو سحر

جاری ناپرسی له‌ حاله‌ چاوعقاب خوش خبر

۱۸ فهرده‌.

له‌ گه‌ل ۳۵ دوایین پرسته‌ی III لاپه‌ره‌ ۲۵۴ - ۲۶۱دا به‌راوردی بکه‌. هه‌روه‌ها

بپروانه‌ ژماره‌ III/51 و IV.

سیپه‌هه‌م، مامۆستا هه‌ژار

د. که‌مال فوئاد له‌ په‌راویزیکی بۆ ده‌سنووسی ژماره‌ ۴ی لاپه‌ره‌ی ۸، به‌شی

دوهه‌م (ده‌قی ئالمانی)دا، سه‌باره‌ت به‌ نوسخه‌یه‌کی مه‌م و زینی ئەحمه‌دی خانی

(نوسخه‌ی ژماره‌ ۵) ده‌نووسی:

«عه‌بدوپرهمانی هه‌ژار کردوویه‌ به‌ موکری (شیعر)، به‌غدا ۱۹۶۰.»

[ئیس‌تا که‌ له‌ سال‌ی ۲۰۲۰ به‌و بابه‌ته‌دا ده‌چمه‌وه‌، هه‌یش‌تا کتیبه‌که‌ چاپ نه‌کراوه‌.

هۆکاره‌که‌شی موافه‌قه‌ نه‌کردنی دوکتۆر که‌مال بوو بۆ چاپ کردنی. هیوادارم ئه‌و

به‌ربه‌سته‌ نه‌مینئ.

ده‌قی ئالمانی کتیبه‌که‌:

Kurdische Handschriften

Verzeichnis der Orientalischen Handschriften in Deutschland

Kemal Fuad

Franz Steiner Verlag GMBH. Wiesbaden 1970/ ISBN: 978 3 515 01171 6

وه‌رگی‌راوی کوردی:

ده‌سنووسی کوردی

لیسته‌ی ده‌سنووسه‌ پۆژه‌ه‌لاتیبه‌کان له‌ ئالمان

به‌شی دووهه‌م: چاند و هونه‌ر | ۵۶۱

که‌مال فوئاد

ده‌زگای چاپه‌م‌نی فرانتس شتاینه‌ر ویسبادن ۱۹۷۰

ISBN: 978-3-515-01171-6

وه‌رگی‌رانی ره‌حیم به‌هرام‌زاده

ئەنجومەنى ئەدیبان

بەرھەمى بەنرخى نەمر ئەمىن فەيزى بەگ بەناوى «ئەنجومەنى ئەدیبان» كە بۇ جارى يەكەم لە سالى ۱۹۲۰دا لە ئەستەموول چاپ كرا، وا ھەيە يەكەمىن كە شكۆلە شىئەرى چاپ كراوى كوردى و ھەر ھە يەكەم ھەنگاوى كورد بى بۇ چاپى ميژووى ئەدەبى خۆى.

كتىبەكە نمونەى شىئەرى دەيان شاعىرى زارواھ سەرھەككەكانى زمانى نەتەوايە تىمان، واتە كرمانجى خواروو و ھەورامىي گرتۆتە بەر، لە سالم و نالى و شىخ رەزاوھ تا مەولەوى و ھەسەن كەنۆش و شاعىرانى دىكەى وەك ئاھى و كوردى و...

ئەنجومەنى ئەدیبان بەشى بۇكانىشى پىئوھە، ئەویش بە پارچە شىئەرىكى ئەحمەدى كۆر - كە دووھەمىن پارچەى ناو ئەو كۆمەلە شىئەرىيە:

دلبەرا، بەى پرووى فىراقت دل دەنالى چون روياب
بەو دوو ئەبرۆى مىسلى تاقت بەندى جەرگم بوو كەباب...

ئەنجومەنى ئەدیبان بۇ جارى دووھەم لە سالى ۱۹۸۳دا لە لايەن كۆرى زانىارىي عىراق (دەستەى كورد) ھوھ لە بەغدا بلاوكراوھتەوھ و سەرھەتا و پەراويزى زۆرى بۇ نووسراوھ، كە بەداخەوھ ھەندىك جار ھەلە بارن.

ئەوھى بۇكان بگرىتەوھ، لاپەرە ۲۳ - ۲۴ (ى چاپى كۆرى زانىارى) ن كە تىيدا ئەم دىرآنە سەبارەت بە ئەحمەدى كۆر لە پەراويزدا نووسراون:

۶. ئەحمەدى كۆر:

لە دىي «شىئوھ سماك» سەر بە سابلاخ (مەھاباد) لە داىك بووھ. بنەمالەيان كورد و سوننى مەزھەب بوون. ئەم كورە نەخوئىندەوار و چاوساغ بووھ، پاشان بەھۆى چاوتىشەوھ كوئىر بووھ. بە مندالى دەنگى خۆش و زىرەك بووھ، خەرىكى گۆرانى وتن بووھ، خۆى ھەلبەستەكانى خۆى پىكھىناوھ. ئەم زىرەككەيە زگماگىيە كر دوويە بە

«شایه‌ر». پاش ژن‌خواستن کچیکی جوان به‌ناوی «له‌یلا» و دوو کوری بووه به ناوانی «قادر» و «محه‌مه‌د»، پاش ماوه‌یی له گوندی «شیوه‌سماک» وه بار ئه‌کاته دینی «عه‌مبار». کوئخای دئ‌حه‌ز له «له‌یلا»ی کچی ده‌کا و «ئه‌حمه‌د» نایداتی و ئه‌یدا به «ره‌سوول مووسا» ناویکی خزمی خوئی. کوئخا زویر ئه‌بی و لیبیان ده‌که‌وئته به‌هانه. قادری کوره‌گه‌وره‌ی له ترسی به‌هانه‌ی کوئخا هه‌لدئ و روو ئه‌کاته شاری سلیمانی و له‌وئ ده‌مینئته‌وه.

ئه‌حمه‌دی کوریش به‌دوای کوره‌که‌یا روو ئه‌کاته «سلیمانی» و له‌وئ ئه‌که‌وئته دوای شیخیکی به‌ناوبانگ [ره‌نگه‌ کاک ئه‌حمه‌دی شیخ یا شیخ عه‌بدولکه‌ریمی که‌سنه‌زانی یه‌که‌م یا شیخ حه‌سه‌ن قه‌ره‌چیوار بووبئ]. واز له‌ مقام و گورانی‌وتن دینئ و ئه‌گه‌رئته‌وه بۆ سابلاخ و له‌وئ ئه‌که‌وئته هۆنینه‌وه‌ی هه‌لبه‌ستی ئایینی و به‌و جووره به (شیخ ئه‌حمه‌دی کور) و (مه‌لا ئه‌حمه‌دی کور) ناوبانگ په‌یدا ئه‌کات و پاش ماوه‌یه‌ک هه‌ر له‌ دینی «عه‌مبار» کۆچی‌دوایی ئه‌کات.

ئه‌م پیاوه‌ ناوی باوک و باپیرانی نه‌زانراوه و میژووی ژیانیشی نادیاره، ته‌نیا له‌ هه‌لبه‌ستیکی خوئی‌دا و توویه:

گه‌ر که‌سی کا پرسیاره با بی مه‌علوم ئه‌و شماره
چو له‌ هیج‌ره‌ت یه‌ک هه‌زاره دو‌صه‌د و شه‌صت و بواج

وشه‌ی «بواج» به‌ ژماره‌ی ئه‌لف‌و‌بیی ئه‌بجهد ئه‌کات (۱۲). دیاره ئه‌م پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌ی سالی ۱۲۷۲ و تووه و ده‌بی بلئین له‌ سه‌ده‌ی سیزده‌یه‌می کۆچیا ژیاوه و جا له‌ به‌ر هه‌لبه‌سته‌کانی ده‌بی ناوبنری «هه‌ستیاری شه‌یدای پیغه‌مبه‌ر». دیوانیکی پر له‌ هه‌له‌ی «ئه‌حمه‌دی کور» که‌ تیکه‌له‌ له‌ فارسی - عه‌ره‌بی - کوردی (سالی ۱۳۴۴ فارسی - ۱۹۶۵ زایینی) له‌ مه‌هاباد [خوئی ئه‌لئ پاکستان] له‌ لایه‌ن (محه‌مه‌دئمه‌ن میسری) یه‌وه چاپ کراوه و پیشه‌کییه‌کی پر له‌ ئه‌فسانه و قسه‌ی پرپووچی بۆ نووسراوه، نه‌ هه‌لبه‌سته‌کان ده‌خویندرئته‌وه و نه‌ پیشه‌کییه‌که‌ی.^۱

۱. ئه‌مین فه‌یزی‌به‌گ، ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبان، له‌ چاپ‌کراوه‌کانی کۆری زانیاری عیراق

نجمه نى سه دىبان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(صدق و سلامت)

علم يقين و حیات سمرمد
خوف خدايه و حب محمد

امين شيفسى

تۆژينه وهى ليژنهى ويژه وه كه له بووردى كوردى
ئه ندامانى ليژنه :

- د. احسان فواد ، محمد جميل الروثياني ،
- د. كامل حسن البصير ، د. بدرخان السندي
- جمال بابان ، شيخ حسين خانقاه
- عبدالستار محمد محمود ، عبداللطيف عبدالمجيد كلى

میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، مامۆستا عه‌لئه‌ددین سه‌جادی

کتیبه‌ی به‌نرخ‌ی میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، نووسینی مامۆستای نه‌مر عه‌لئه‌ددین سه‌جادی وه‌ک یه‌که‌مین هه‌نگاوی جیدی له‌پیناو نووسینی میژووی ئه‌ده‌بی گه‌له‌که‌مان ناسیاوی هه‌موومانه و پێویست به‌ناساندن نا‌کا. دیاره‌ کاتی ده‌لیم یه‌که‌م هه‌نگاو، ئه‌وه‌شم له‌به‌رچاوه‌ که «نامه‌ی ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبان» ی نه‌مر ئه‌مین فه‌یزی به‌گ ۳۳ سال پینش کاره‌که‌ی سه‌جادی بلاوبۆوه و من له‌ باسی پینشوودا ده‌قه‌که‌یم خسته‌ به‌رباس.^۱

میژووه‌که‌ی سه‌جادی هه‌نگاویکی باش بوو بۆ داب‌ران له‌ کاری ته‌زکه‌ره‌نووسینی کۆن و گه‌یشتن به‌ پله‌ی نویتری میژووی ئه‌ده‌ب‌نووسین. به‌و پینیه، چاوه‌روانیش ده‌کرێ که نیشانه‌ی هه‌ردوو، واته‌ ته‌زکه‌ره‌ی کۆن و میژووی ئه‌ده‌بی نوێ به‌سه‌ر کاره‌که‌وه‌ بی، به‌لام ئه‌وه‌ی گرنگه‌ ئه‌وه‌یه‌ کاری سه‌جادی بنه‌مایه‌کی قایم بوو بۆ نووسرانی گه‌لیک میژووی دیکه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی دیکه‌ که به‌شوین ئه‌ودا هاتن، وه‌ک کاره‌کانی ره‌فیع حیلمی و قه‌ناتی کوردۆ و سدیق بۆره‌که‌یی، که دواتر به‌ میژووه‌ به‌نرخه‌که‌ی مامۆستای نه‌مر د. مارف خه‌زنه‌دار گه‌یشته‌ پله‌یه‌کی به‌رزتر، ئیستاش که له‌ دوو زنجیره‌کتیبه‌ی مامۆستا محهمه‌دعه‌لی قه‌ره‌داغی دا درێژه‌ی هه‌یه‌. میژووه‌که‌ ژیا‌نامه و نموونه‌ی شیعرێ ۲۴ شاعیری کوردی تیندایه و جیا له‌وان له‌ به‌شی «باخچه‌ی شاعیران» پینش دا ئاماژه‌ به‌ ناوی ۲۱۲ شاعیری دیکه‌ کراوه، به‌لام زۆر به‌کورتی، که هه‌ندیکیان ته‌نیا ناوه‌ و هه‌ندیکی دیکه‌ دێرێک و دووانیشیان بۆ نووسراوه. ئه‌م وتارانه‌ جیگه‌ی باس و هه‌لسه‌نگاندنی کاره‌کان نین و ته‌رخانی بۆکان کراون، هه‌ر بۆیه‌ش راسته‌وخۆ ده‌چمه‌ سه‌ر باسی ئه‌و شاعیرانه‌ی وا له‌ میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، عه‌لئه‌ددین سه‌جادی دا هاتوون و په‌یوه‌ندییه‌کیان به‌ بۆکانه‌وه‌ هه‌یه:

۱. میسباحوودیوانی ئه‌ده‌ب: ئه‌وه‌ی بۆکان بگرتیه‌وه‌ له‌ به‌شی سه‌ره‌کی کتیبه‌که‌دا

۱. ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبان، ئه‌مین فه‌یزی، سالی ۱۹۲۰، ئه‌سته‌موول.

تهنیا «میسباحوودیوانی ئەدەب» ه که لاپەرە ۴۰۰ تا ۴۱۷ی بۆ تەرخان کراوه و جگە له پیکهوتی له دایکبوون و مردن (۱۸۵۹ - ۱۹۱۲)، ژياننامهیه کیش بۆ شاعیر پیکخواوه و چەند نموونە له شیعەرەکانی بلاوکراونەتەوه. ئەو زانیارییه وردانەیی و سەجادی سەبارەت بە ژيانی شەخسی و بنەمالەیی میسباح دەیدا ئیستاش هەر تازەن و بۆ خویندنهوه دەبن وەک ئەویندارییهتی، نەخۆشی، سەفەری بۆ مۆسکۆ، وەرشەو، تاران و تەوریز و زۆر شتی دیکە.

۲. بەلام بەشی «باخچەیی شاعیران» ی کتیبەکه ناوی زۆر شاعیری ناوچەیی بۆکانی تێدایە و من له خوارهوه ههموو ئەو زانیاریانە دەنوسم که سەجادی سەبارەت بەوان رایگەیاندوون، ئاماژە بەو ژمارانەش دەکەم که ئەو بە تەرتیب رایگەیاندوون. سەجادی هەندیک لەو شاعیرانەیی بە خەلکی موکریان ناوبردوون یان گوتووویەتی خەلکی دەوروبەری سەقز بوون. من بۆ ئیحتیات هەر لێرەدا هیناومن:

۳. ئەحمەدی کویری موکریانی، له سەدهی ههژدهههه میلادی دا ژیاوه (۷۸):

۴. عەلی عاشق، شاعیریکی کۆنی موکریان بووه، هیشتا بۆم ساغ نەبۆتەوه له چ وەختیکا ژیاوه (۸۱):

۵. حاجی مەلا ئەحمەدی کۆری مەلا سەعیدی تیکانتهپەیی موکری، هاوئەورەیی شیخ رەزا [تالەبانی] بووه (۱۱۶):

۶. مەلا مەحموودی باکی، له دەوروبەری سەقز بووه: ۱۸۳۵ - ۱۸۹۹ (۱۶۰):

۷. شیخ بابای غەوسابادی، رەئیسێ تەریقەیی قادری، له ۱۹۱۶ تورکهکان خنکاندیان (۱۸۶):

۸. مەلا مەرفی کۆکی، ۱۸۷۳ - ۱۹۴۶ (۱۹۶):

۹. سەید حوسێن حوزنی موکریانی، ۱۸۸۶ - ۱۹۴۷ (۲۰۱)، [مامۆستا هەژار دەلی

بە ئەسڵ خەلکی گوندی ئینچکەیی نیوان بۆکان و سەقز بووه.]^۱

۱. سەجادی، عەلایەدین، میژووی ئەدەبی کوردی، میژوو، ئەدەب، زانیاری، ناشر: نووسەر، بەغدا ۱۹۵۲، ۶۳۲ لاپەرە، کوردی.

رشته‌ی مرواری، مامۆستا عه‌لائه‌ددین سه‌جادی

ئه‌ده‌بی کوردی به‌حوکمی بارودۆخی ژیا‌نی گه‌له‌که‌مان، ئه‌ده‌بیکی مرچ‌ومۆرپه‌ و جگه‌له‌ هه‌ندیک ده‌رفه‌ت، له‌وره‌ق‌وته‌قییه‌دا ماوه‌ته‌وه. ته‌نز به‌نیشانه‌یه‌که‌له‌پیش‌که‌وتی کۆمه‌لگا ده‌زانری، به‌لام به‌داخه‌وه‌نوسه‌ر و هونه‌رمه‌ندانی کورد زۆری لی‌چی‌نین. ئه‌وه‌ش سه‌ره‌پای ئه‌وم راس‌تییه‌ی که‌هه‌موو ناوچه‌یه‌کی کورده‌واری خه‌لکانی خۆش‌پاوێژ و ده‌م‌به‌پیکه‌نین و «مه‌جلیس‌ئارا»یان هه‌یه‌ و هه‌رکام له‌پاده‌یه‌که‌دا و به‌شیوه‌یه‌که‌له‌گیرانه‌وه‌ی به‌گۆلمه‌زی پووداوه‌کانی ده‌وربه‌ریان‌دا شاره‌زا و هه‌ندیک جاریش مامۆستان.

له‌سالانی ئه‌م دوا‌یی‌یه‌دا یه‌که‌دوو کتیب و فیلم سه‌باره‌ت به‌مامۆستا به‌شیر موشیر بلا‌وبۆته‌وه‌که‌جیگه‌ی سه‌رنجن. ده‌رچوونی رۆژنامه‌یه‌که‌له‌سلیمانی و یه‌که‌دووانیکیش له‌باکووری ولات و له‌هه‌ولێر، به‌شی‌تایبه‌ت به‌ته‌نز له‌سه‌ر هه‌ندیک مال‌په‌ری کوردی یان رۆژنامه‌ و گو‌فار و هه‌ندیک کانالی ته‌له‌فیزیۆنی، هه‌روه‌ها قیدیۆی کوردی سه‌ر یووتیووبیش نیشانه‌ی ئه‌م راس‌تییه‌ن که‌با‌به‌ته‌که‌زیندوو و نه‌فه‌س ده‌کیشی، به‌لام وه‌که‌هه‌ندیک کۆمه‌لگای دیکه‌گرنگایه‌تی پنیوستی پینادری. هه‌ر چۆنیک بچ، هه‌شت به‌رگ کتیبی به‌نرخ‌ی رشته‌ی مرواری، کۆکردنه‌وه‌ و ریک‌خستنی مامۆستای نه‌مرعه‌لائه‌ددین سه‌جادی لووتکه‌ی هه‌موو ئه‌و کارانه‌یه‌که‌له‌م‌بواره‌دا تا ئیستا له‌کۆمه‌لگای ئیمه‌دا کرابیتن. یه‌که‌م به‌رگی کتیبه‌که‌سالی ۱۹۵۳ و به‌رگی هه‌شته‌میشی سالی ۱۹۸۲ بلا‌وبوونه‌وه‌ و خۆینه‌ری کورد پيش‌سوازی شایانی لی‌کردن. وا هه‌بوو ئه‌گه‌ر که‌سایه‌تییه‌کی جیگه‌ی ریزی وه‌که‌سه‌جادی نه‌بووايه‌که‌نیشمانپه‌روه‌ری و خه‌مخۆری گه‌له‌که‌ی له‌لایه‌که‌ و قه‌له‌می به‌پرشتی له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ و پیگه‌کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ی وه‌که‌پیش‌نوێژی مزگه‌وتیک له‌به‌غدا یان کوردستان، که‌کردبوویه‌روخساریکی خۆشه‌ویستی نیو کۆمه‌لانی خه‌لک، که‌سیکی دیکه‌له‌بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی - سیاسی سالی ۱۹۵۳ی عیراق و کوردستان‌دا بۆی نه‌لوابا به‌ره‌میک‌ی وه‌که‌رشته‌ی مرواری بلا‌وبکاته‌وه‌ و خه‌لکیش پيش‌سوازی به‌رچاوی

لێبکن.

ئێستا سەرجهمی ههشت بهرگهکه له یهک بهرگی تاقانهدا بلاو بۆتهوه، ئهویش به چاپیکی ریکوویک و بیههله، که له باشووری کوردستاندا دهبی به کاریکی دهگمهن دابندرئ له بهروهوی چاپهههلی بیههلهی چاپ له باشوور، به قهولی شیخ رهزای نهر، وهک «پلاوی خانهقا» کهس چاوی پینی ناکهوی!

کتیبهکه پهره له گیزانهوه و ههوال و باسوخواسی خهلکی جۆراوجۆر له سهرتاسهری کوردستان، بهتایبهت له دهوروبهری سلیمانی، بهلام رۆژههلاتی کوردستان وهک سنه و موکریانیش وا نییه ئاورپان لێ نه درابیتهوه. رهخنهیهک که له کتیبهکه گیراوه ئهوهیه که دهلێن بهشیکی بابهتهکانی له فارسی و عهرهبیهوه وهرگیزاوهته سهر کوردی، بهلام بهناوی کورد و ناوچه کوردنشینهکانهوه بلاوی کردونهتهوه. بۆ نموونه خوینهری کتیبهکه که شارهزای زمانی فارسی بی و تهمهنشی ئیجازه بدا کتیبی «اسرار مگو»ی خویندبیتهوه، له خویندنهوهی رشتهی مرواریدا زۆرجار تووشی بابهتی وا دهبی که پیشتر لهو کتیبه فارسییهدا خویندوویهتییهوه.

سهجادی له یهک له بهرگهکانی کتیبهکهدا وهلامی ئهم رهخنهیه دهواتهوه و دهلی ههر ههموو ئهمانه هی کورد و کۆمهلگای کوردن، ئهوه فارس و عهرهبن که له ئیمهیان وهرگرتون. نه سهلماندنی ئهو بۆچونه هاسانه و نه رهد کردنهوی. ئهو «اسرار مگو»ه دانهر و نووسهری پوون نییه کتیبه و تهناهت ئهگهر ئهم ههواله راست بی که «مههدی سهوهیلی» نووسیبتی، لهکوی بزانیین ئهم بهشانهی له کوردیکی دانیشووی تاران نه بیستوه؟

لهوانه بگهڕین، کتیبهکه گهلیک بابهتی سهبارته به بۆکان و گوندی عه مبار وهک بابهتی سهبارته به حاجی برایم ئاغای عه مباری تیدایه و جگه له بۆکان، بهگشتی ناوچهی موکریان و بلباسایهتی و ههروهها چارداوهروو و کوردی ناوچهی ههوشار و دیبوکری و بهگزادهی سهقز و بهو شیوهیه برۆ، ههر له شنۆوه تا لاجان، مههاباد، خانهقای بورهان، بانه، سنه، کرماشان، سونقور و بیجاری له خوی گرتوه. لێرهدا دهرهتانی راگواستنی ههموو ئهو قسه خوشانهی سهبارته به خهلکی ئهو

شویتانه نییه، هەر بویه‌ش من ته‌نیا دەسنیشانی ئه‌و لاپه‌رانه ده‌کەم که به شیوه‌یه‌ک په‌یوه‌ندیان به بۆکان و به‌گشتی موکریان و هه‌روه‌ها سنه و کرماشانه‌وه هه‌یه. به‌شیک له‌و قسه‌ خۆشانه‌ی ناوچه‌ی ئیمه‌ مامۆستا هه‌ژار بۆ نووسه‌ری گێراونه‌توه که له شوینی خۆی دا باسی کردوون، به‌لام هه‌ندیکی دیکه‌ش هه‌ن که ویده‌چی قسه‌ی ئه‌و بووبیتن، به‌لام سه‌جادی راینه‌گه‌یاندوووه، بۆ نمونه باسی مه‌لای مزگه‌وتیک له گوندی شه‌ره‌فکه‌ند یان رووداوێک له خانه‌قای بورهان. چه‌ند دانه‌یه‌کیشیان گێرانه‌وه‌ی مامۆستا هه‌منن.

ئه‌وه نمونه‌یه‌ک له قسه‌ی خۆشی ناو رسته‌ی مرواری:

«مه‌لا ماری کۆکی و مه‌لا حه‌مه‌مینی وه‌لاش له دیوه‌خانی قه‌ره‌نی‌ئاغای مامه‌ش دانیشتبوون سه‌ریان خستبووه بناگویی یه‌ک و له‌به‌ر‌خۆیانه‌وه قسه‌یان ده‌کرد. قه‌ره‌نی‌ئاغای گوتی: ها، مه‌لاینه ئه‌وه درۆوده‌له‌سه‌ی چی هه‌ل‌ده‌به‌ستن؟ مه‌لا ماری خێرایه‌ک گوتی: قوربان ناوی جه‌نابت به‌ خێر و چاکه‌ دینین!» (به‌رگی ۶، لاپه‌ره ۶۴۶). ئه‌وانه‌ی خواره‌وه ژماره‌ی لاپه‌ره‌ی په‌یوه‌ندیار به‌ بۆکان و موکریان تا سنه‌ن، به‌پێی به‌رگه‌کانی کتێبه‌که. به‌شی به‌رچاویان به‌ناوی حاجی برایم‌ئاغای عه‌مباره‌وه‌ن، به‌لام من له‌به‌ر ره‌نگدانه‌وه‌ی له‌ نێو که‌س‌و‌کاری دا رایانناگۆیزم، خۆینه‌ر ده‌توانی راسته‌وخۆ سه‌ردانی لاپه‌ره‌ دیاری‌کراوه‌کان بکا:

به‌رگی یه‌که‌م:

لاپه‌ره‌کانی ۹، ۴۵، ۵۹، ۹۱، ۱۰۹، ۱۱۰، ۱۱۴، ۱۱۶ و ۱۲۰.

به‌رگی دووه‌م:

لاپه‌ره‌کانی ۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۴۹، ۱۵۰، ۱۷۳، ۱۸۳ و ۱۸۴، ۱۹۰، ۲۲۱، ۲۳۰ و

۲۳۷.

به‌رگی سێهه‌م:

لاپه‌ره‌کانی ۲۶۲، ۲۷۲، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۳۱ و ۳۳۹.

به‌رگی چواره‌م:

لاپه‌ره‌کانی ۳۶۰، ۳۷۲، ۳۸۲، ۴۰۱، ۴۰۶، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۸، ۴۲۵، ۴۲۹، ۴۳۲، ۴۴۶ و

۴۵۹.

به‌رگی پینجه‌م؛

لاپه‌ره‌کانی ۴۷۳، ۴۸۷، ۴۹۰، ۴۹۱، ۵۰۲، ۵۰۶، ۵۱۲، ۵۲۱، ۵۳۶، ۵۳۸، ۵۳۹، ۵۴۲ تا ۵۴۵، ۵۵۲، ۵۶۳ و ۵۶۸ تا ۵۷۰.

به‌رگی شه‌شه‌م؛

لاپه‌ره‌کانی ۶۰۰، ۶۰۳، ۶۰۹، ۶۲۶، ۶۲۹، ۶۳۱، ۶۴۶، ۶۵۵، ۶۶۶، ۶۶۷، ۶۷۲ و ۶۷۹.

به‌رگی چه‌وته‌م؛

لاپه‌ره‌کانی ۶۹۳، ۶۹۹، ۷۱۰، ۷۲۲، ۷۲۵ و ۷۴۰.

به‌رگی هه‌شته‌م؛

لاپه‌ره‌کانی ۷۸۵، ۷۸۶، ۸۲۷، ۸۳۵، ۸۳۸، ۸۴۷ و ۸۴۸.

تیبینی: ریزدار تاهیر عه‌لیار له وتاریکی سه‌ر مالپه‌ری «رۆژه‌لات/ بۆکان» دا،^۱ رهنه‌ی له قه‌له‌می هی‌رشکه‌ری مامۆستا عه‌لئه‌ددین سه‌جادی گرتوه. بۆنه‌ی بابه‌ته‌که ناساندنی کتیبی «رشته‌ی مرواری»یه له‌لایه‌ن منه‌وه (وتاره‌که‌ی سه‌ره‌وه). بۆچوونی کاک تاهیر سه‌باره‌ت به مامۆستا سه‌جادی په‌یوه‌ندی به خۆیه‌وه هه‌یه و من به مافی ئه‌وی ده‌زانم هه‌لوئیسستی له به‌رانبه‌ر بگری، باوه‌کوو من وا بیر ناکه‌مه‌وه و ریزی زۆرم بۆی هه‌یه.

له عه‌ینی کاتدا کاک تاهیر هه‌له‌یه‌کی منیشی راست کردۆته‌وه، که بۆ ئه‌و کاره‌ی سپاسی زۆری ده‌که‌م. من هه‌یچ به‌وه‌م نه‌ده‌زانی که حاجی برایم‌ئاغای عه‌مباری ئاماژه پیکراو له رشته‌ی مرواری‌دا، له عه‌باسییه‌کانه و جیاوازه له برایم‌ئاغای عه‌لیار که دره‌نگتر بووه خاوه‌نی هه‌مان گوندی عه‌مباری لای بۆکان. ئه‌م دێرانه‌ش بۆیه ده‌نوسم بلێم کاک تاهیر سه‌داسه‌د راسته و من سه‌داسه‌د هه‌له. ده‌ستی خوش بێ.

۱. خۆینه‌ر ده‌توانی بابه‌ته‌که‌ی کاک تاهیر به‌ناوی «رۆوشاندنی رۆخساری مرووف له کۆمه‌لگای کورده‌واری‌دا هه‌یچی تیناچی» له‌سه‌ر مالپه‌ری رۆژه‌لات/ بۆکان و فایلێ تایبه‌ت به‌خۆی له به‌شی نووسه‌رانی مالپه‌ری رۆژه‌لات/ بۆکان‌دا بخۆینێته‌وه.

۲. سه‌جادی، عه‌لئه‌ددین، «رشته‌ی مرواری»، به‌رگی ۱ تا ۸ (بێ که‌م‌و‌کوورپی)، ناشر (؟)، شوینی چاپ (؟)، زستانی ۲۰۱۰، ۸۷۲ لاپه‌ره، کوردی.

میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، دوکتۆر مارف خه‌زنه‌دار

میژووی ئه‌ده‌بی کوردی دوایین کاری جدیدییه که تا ئه‌مرۆ له‌سه‌ر میژووی ئه‌ده‌بی گه‌لی کورد کرابی و له‌راستیش‌دا کاریکی مه‌زنه‌. کتێبه‌که‌، میژوویه‌کی به‌تەفسیلی ئه‌ده‌ب (به‌گشتی شیعی) کوردییه له‌سه‌ر‌تاوه‌ تا نیوه‌‌راسته‌کانی سه‌ده‌ی بیستم له‌حه‌وت به‌رگی پرلاپه‌ره‌دا.

پرسیاری سه‌ره‌کیی هه‌موو که‌س له‌م په‌یوه‌ندییه‌دا ئه‌وه‌ ده‌بی که‌ سه‌ره‌تای ئه‌ده‌بی کوردی له‌کۆیوه‌یه‌؟ نه‌مر دوکتۆر مارف، که‌ به‌ ماوه‌یه‌کی که‌م دوا‌ی بلا‌وی و نه‌وه‌ی ئه‌م کاره‌ پر‌به‌ره‌که‌ته‌ی کۆچی دوا‌یی کرد، له‌به‌رگی یه‌که‌م، لاپه‌ره‌ ۱۷۷ دا مه‌سه‌له‌که‌ی ئاوا کاکله‌ کردووه‌:

«... له‌به‌روه‌ی مه‌ده‌نیه‌تی ئیسلامی کاری له‌ ئه‌ده‌بی کوردی کردووه‌، ئیمه‌ له‌ژێر پۆشنایی ئه‌م بیروباوه‌رە میژووی ئه‌ده‌بی کوردی دهنوسینه‌وه‌ و هه‌ول ده‌دین له‌م کاره‌دا هه‌ندێ له‌ میژووی هه‌زار ساله‌ی پر له‌ شانازی... ئه‌ده‌بی کوردی بخه‌ینه‌ پوو.» (ب ۱، ل ۱۸۱).

واته‌ نووسه‌ر میژووی سه‌ربه‌خۆی ئه‌ده‌بی کوردی له‌ژێر پوناکایی مه‌ده‌نیه‌تی ئیسلامی و له‌ ماوه‌ی هه‌زار سال‌ی رابردوودا دهنوسینه‌وه‌. دیاره‌ ئه‌م بۆچونه‌ جیگه‌ی پرسیاره‌. بۆ نمونه‌ ده‌توانین پرسیار ئه‌ی سه‌ده‌کانی پیش سه‌ره‌لانی ئیسلام و هیرشی عه‌رب بۆ سه‌ر ناوچه‌که‌ چی لێ‌دێ؟ ته‌نانه‌ت میژووی پیش هاتنی ئارییه‌کان چی؟ خۆ ئه‌م ناوچه‌یه‌ پیش هاتنی ئارییه‌کانیش نیشتمانی خه‌لک بووه‌ و هه‌ر ئه‌و مه‌لحه‌مانه‌ی وه‌ک گیلگامیش که‌ خۆی ئاماژه‌ی پیکردوون له‌و سه‌رده‌مانه‌دا خولقاون. به‌گۆیره‌ی بۆچوونی دوکتۆر مارف ئیمه‌ ته‌نیا ده‌توانین بگه‌رێینه‌وه‌ بۆ سه‌رده‌می ئارییه‌کان و زمانی هیندوئوروپی و بلێین زمانه‌ ئیرانییه‌کان هه‌مان هیندوئوروپین هاو‌پێ له‌گه‌ل شتیکی تر، که‌ پیکهاته‌ی ئه‌م دوا‌نه‌یه‌ و ده‌بیته‌ زمانه‌ ئیرانییه‌کان؛ زمانی کوردیش هه‌مان زمانه‌ ئیرانییه‌کانه‌ و شتیکی تر، که‌ پیکهاته‌ی ئه‌و

دووانەییە و دەکاتە زمانی کوردی. دیارە ئەووە بۆچوونێکی کۆنە کە ئورووپییەکان لە ماوەی سالانیک پێش ئیستادا هیناویانەتە ناوچەکە و تێیدا شارستانیەتی کۆنی چیاکانی زاگرووس وەک ماننایی و ئوورارتوو و گۆتی و لوللووبی و سوومیڤری دەخریتە پشتگۆی.

کتیبی تازەیی کاک سۆران حەمەپەش بەرپەرچدانەوێهەکی زانستیانیەتی ئەو بۆچوونە چەوت و ناراستەیی ئورووپاییەکانە کە شوینی زۆری داناووتە سەر پسپۆرە خۆمالییەکانیشمان.^۱

هەر چۆنیک بێ، دوکتۆر مارف سەرەتای سەرھەلانی ئەدەبی کوردی ناباتەوێهەکی شوینی تایبەت، بەلکوولای وایە ئەدەبی کوردی لە دیالیکتە جیاوازیەکانی زمانی کوردی و لە شوینی جیاوازیە سەری ھەلداو، بەلام ئەولەوییەت دەداتە زاراوەی گۆرانی و شیعرە ئایینیەکانی یارسانەکان و باباتاهیری ھەمەدانی (۹۳۷ - ۱۰۱۰) بە یەكەم شاعیری کورد دادەنێ (۱، ۲۰۵).

بەداخووە ئەم زنجیرەوتارە شوینی ھەلسەنگاندنی کتیبەکە بەگشتی نییە و تەنیا دەبێ باسی سەبارەت بە بۆکان بگریتەوێ. ھەر بۆیەش لە زۆر قسە و بۆچوون و راگواستن چاودەپۆشم و دەچمە سەر باسی سەرەکی. ناوی بۆکان لە بەرگی چوارەمەوێ (نیووی دووھەمی سەدەیی نۆزدەھەم و سەرەتای سەدەیی بیستەمی زایینی) لە کتیبەکەدا دەرەکەوێ:

- بەرگی یەكەم (لە سەرەتاوە تا سەدەیی چوارەمی زایینی): جگە لە زانیارییە گشتییەکان، بابەتیکی تایبەت بە بۆکانی تێدا نییە.

- بەرگی دووھەم (سەدەکانی چوارەم تا ھەژدەم): بابەتیکی تایبەت بە بۆکانی تێدا نییە.

- بەرگی سێھەم (نیووی یەكەمی سەدەیی نۆزدەم، ۱۸۰۱ - ۱۸۵۰): پینتیسانسی ئەدەبی کوردی لە باشووری کوردستاندا. بابەتیکی تایبەت بە بۆکانی تێدا نییە.

۱. پڕواننە: حەمەپەش، سۆران، «کورد کتیپە؟»، بلۆکەرەو: نووسەر، لەندەن ۲۰۱۳.

به‌شی دووه‌م: چاند و هونەر | ۵۷۳

- به‌رگی چوارهم (نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌م و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌م،

۱۸۵۱ - ۱۹۱۴): بلاوبوونه‌وه‌ی رینیسانسی ئه‌ده‌بی کوردی له هه‌موو ناوچه‌کان:

به‌شی هه‌ژده‌م، عه‌بدو‌ل‌لا‌به‌گی میسباح (ئه‌ده‌ب)، ل ۴۸۳ - ۵۳۰

- به‌رگی پینجه‌م (نیوان هه‌ر دوو جه‌نگی یه‌که‌م و دووه‌می سه‌ده‌ی بیسته‌م،

۱۹۱۴ - ۱۹۴۵):

به‌شی چوارهم، سه‌ه‌سن (سه‌یفولقوزاتی قازی)، ل ۳۵۷ - ۳۷۸؛

به‌شی بیسته‌م، حوزنی موکریان‌ی، ل ۴۶۱ - ۴۷۴.

- به‌رگی شه‌شه‌م (۱۹۴۵ - ۱۹۷۵ ئه‌لف):

به‌شی سی‌ویه‌که‌م، حه‌قیقی (ل ۵۵۷ - ۵۶۷)؛

به‌شی سی‌وسنییه‌م، ئاوات (کامیل ئیمامی)، (ل ۵۸۱ - ۶۰۴).

- به‌رگی حه‌وته‌م (۱۹۴۵ - ۱۹۷۵ ب):

به‌شی نۆزده‌هه‌م، سه‌ه‌سن قزلیجی (۱۹۱۴ - ۱۹۸۴)، (ل ۲۶۹ - ۲۷۴)؛

به‌شی بیسته‌وه‌ه‌شته‌م، هه‌ژار (۱۹۲۰ - ۱۹۹۱)، (ل ۴۰۷ - ۴۱۶)؛

به‌شی سی‌ونۆیه‌م، هیندی (۱۹۲۷ - ۰۰۰)، (ل ۵۸۱ - ۵۹۲).

میژووی وێژەیی کوردی، مامۆستا سدیق بۆرەکەیی (صفی زاده)

گرنگایەتی ئەم کتێبە لە میژووی ئەدەبی بۆکاندا وا هەیه ئەوە بێ کە تیندا بایەخی زۆر دراوە بە ئەدەب و شیعری یارسانی کە سنووری دەسەلات و نفووزیان لەلای رۆژھەلاتەو تا بن گۆیی بۆکان، واتە ناوچەی تیکانته پەیی هەوشار و ساین قەلای هاتوو. لە راستی دا کاری بەنرخێ مامۆستا بۆرەکەیی پارسستن و راگواستنی شیعری شاعیرانی گۆرانییە لە بالۆلی ماھی (۲۱۹ی کۆچی / ۸۴۰ی زایینی) یەو تا شاعیرانی سەدەیی بیستەم.

کتێبە کە وەک ئینسیکلۆپیدیایە کە بۆ شاعیرانی یارسان، بەلام لەگەڵ ئەواندا نووسەر ئاورێ لە شاعیرانی دیکەش داووتەووە و هەر بۆیەش ناوی کتێبە کە ناو میژووی وێژەیی کوردی.

ئەو شاعیرانەیی وا ناوچەیی هەوشار دەگرەنەووە بریتین لە:

بەرگی یەکەم:

۱. سەیی حەمە سادقی سەفاخانەیی خەلکی گوندی سەفاخانەیی هەوشار (۱۲۱۲ -

۱۲۸۰)، (ل ۴۹۹ - ۵۰۳):

۲. مەلا ئەحمەدی عارف (۱۲۰۶ - ۱۲۶۳) خەلکی یەک لە گوندەکانی تیکانته پەیی

هەوشار (تیکاب) بوو، (ل ۵۰۳ - ۵۰۵):

۳. لە بەشی گۆلزاری هۆنەرانێ کورد بەرگی یەکەمیش دا (ل ۵۵۳ تا ۵۶۰) ناو و

رێکەوتەکانی ژبانی ژمارەییکی زۆر لە هۆنەرانێ کوردی نووسیون کە بەشیکیان

ناوچەیی ئیمەش دەگرەنەووە. بەداخووە حیسابی سالاھەکان هەندیک شیواون و

نازاندری لەکوێ وەرگیراون و چۆن حیساب کراون. ویدەچی نووسەر هەولێ

دابێ هەموو سالاھەکان بکا بە سالی کۆچی مانگی، دەنا سالانی ۱۳۵۷ و ۱۳۹۵ بۆ

لەدایکبوون و کۆچی دوايي سوارەیی ئیلخانی زاده چۆن داندراو؟

ئەحمەدی کۆری موکریانی (۱۱۸۳ - ۱۲۷۸): سوارەیی ئیلخانی زاده (۱۳۵۷ - ۱۳۹۵):

سه‌ی ئه‌حمه‌دی خانه‌قا (۱۲۹۰ - ۱۳۷۲): سه‌ی محهمه‌دی خانه‌گایی (۱۲۴۶ - ۱۳۲۸):
شیخ‌بابای غه‌وسابادی (۱۲۶۸ - ۱۳۳۶): عه‌بدو‌ل‌لایه‌گی ئه‌ده‌ب (۱۲۸۲ - ۱۳۳۲): مه‌لا
حه‌سه‌نی ئیبنولقزلی (۱۲۶۳ - ۱۳۲۸): مه‌لا عیسانی شه‌فیعی (۱۳۰۰ - ۱۳۷۴): مه‌لا
مارفی کۆکه‌یی (۱۲۵۶ - ۱۳۶۶): میرزا حه‌سه‌نی سه‌یفولقوزات (۱۲۹۷ - ۱۳۶۴): میرزا
محهمه‌دی هه‌وشاری (۱۲۴۶ - ۱۳۰۴): به‌شیربه‌گی تورجانی؛ خرنال؛ عه‌لی‌به‌گی
تورجانی؛ قاسمی هه‌وشاری و چه‌ند که‌سی دیکه که ناسناوی بۆره‌که‌یی یان هه‌یه و
ده‌بی خه‌لکی هه‌وشار بن. دیاره ده‌بی ناوی نووسه‌ری کتیبه‌که، واته خودی مامۆستا
سدیقیش له‌م لیسته‌یه زیاد بکری.

به‌رگی دووهه‌م:

۱. ئه‌حمه‌دی کۆری موکریانی (۱۱۹۳ - ۱۲۷۸)، ل ۵۹ - ۶۹؛
۲. مه‌لا فه‌ره‌جی بۆره‌که‌یی (۱۲۴۴ - ۱۳۴۳)، ل ۱۳۹ - ۱۴۲؛
۳. میرزا محهمه‌دی هه‌وشاری (۱۲۴۶ - ۱۳۰۴)، ل ۱۴۷ - ۱۵۰؛
۴. بابه‌جانی بۆره‌که‌یی (۱۲۵۶ - ۱۳۳۷)، ل ۱۶۶ - ۱۷۲؛
۵. مه‌لا مارفی کۆکه‌یی (۱۲۵۶ - ۱۳۶۶)، ل ۱۷۲ - ۱۷۸؛
۶. عه‌بدو‌ل‌لایه‌گی ئه‌ده‌ب (۱۲۸۲ - ۱۳۳۲)، ل ۲۴۷ - ۲۵۴؛
۷. میرزا حه‌سه‌نی سه‌یفولقوزات (۱۲۹۷ - ۱۳۶۴)، ل ۲۸۱ - ۲۹۱؛
۸. فه‌قن عه‌بدو‌لی بۆره‌که‌یی (۱۳۴۳ - ۱۳۷۱)، ل ۳۶۶ - ۳۷۰؛
۹. مه‌لا بۆره‌که‌یی (۱۳۴۶ - ۱۳۹۵)، ل ۳۷۰ - ۳۷۴؛
۱۰. سواره‌ی ئیلخانی‌زاده (۱۳۵۷ - ۱۳۹۵)، ل ۳۸۰ - ۳۸۴.

۱. بۆره‌که‌یی، سدیق (صفی‌زاده)، «میژووی وێژه‌ی کوردی»، انتشارات ناجی، بانه، کردستان
۱۳۷۰ / ۱۹۹۱، به‌رگی یه‌که‌م ۵۶۰ لاپه‌ره، به‌رگی دووهه‌م ۷۴۱ لاپه‌ره، کوردی.

ته‌لای ده‌سته‌وشار

شیعر بئ‌گومان گرنگترین هونه‌ری کورده و هاوړی له‌گه‌ل مؤسیقا و هه‌لپه‌رکی، سئ‌کوچکه‌ی هونه‌ری نه‌ریتی کورد پیکده‌هینی. ئەم بۆچوونه گشتییه سه‌باره‌ت به ناوچه‌ی بۆکانیش راسته. ئاوڤدانه‌وه له میژووی هونه‌ری بۆکان، ده‌بئ به‌یه‌ک له‌و سییه و زۆر وا هه‌یه به شیعر ده‌ست پئ‌بکری که که‌ره‌سه‌ی نووسراوی زیاتر له دووانه‌که‌ی تری بۆ به‌ده‌سته‌وه‌یه.

من له چه‌ند ئەلقه‌ی ئەم زنجیره‌وتاره‌دا ده‌مه‌وی ئاوړیکی سه‌ره‌پیتی له میژووی شیعری ناوچه و شاری بۆکان ده‌مه‌وه. لی‌ره‌ش‌دا، وه‌ک پاشماوه‌ی کوردستان، کۆنترین جئ‌پئ له شاعیرانی یارسان و هه‌روه‌ها له‌و که‌سانه هه‌لده‌گیری که به زاراوه‌ی که‌له‌وړی/ گۆرانی شیعریان گوتووه و دانیش‌تووی ناوچه‌ی هه‌وشار بوون. هه‌وشار له‌باری جوغرافیاوه که‌وتۆته به‌شی تیکانته‌په (تکاب)، واته سه‌قز و ساین‌قه‌لا و پۆژه‌ه‌لاتی رووباری جه‌غه‌توو و تیکان ته‌په‌ی بۆکان، که ئەمیان له به‌شی پۆژاوی رووباره‌که‌یه.

بۆکان په‌یوه‌ندی فه‌رمیی به هه‌وشاره‌وه نییه، به‌لام له رابردووش و ئیستاش‌دا دیواری کۆنکریت له نیوان دوو ناوچه‌که نه‌کیشراوه و بۆ نمونه، هات‌وچۆ له نیوان سه‌فاخانه و تیکانته‌په‌ی هه‌وشار و گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری سه‌قز و بۆکان کاریکی پۆژانه بووه و هه‌ر هه‌یه. به‌و پئیه نابئ دابه‌ش‌بوونی جوغرافیایی ئوستان و شارستان لئ‌کۆله‌ره‌وه‌ی میژووی هونه‌ری ناوچه‌که له‌و راستییه زه‌قه چه‌واشه بکه‌ن که زاراوه‌ی قسه‌کردنی هه‌ر دوو به‌ری رووباره‌که، به‌گشتی هاوچه‌ش‌نه و ئەم یاسایه‌ی که به‌شی پۆژه‌ه‌لاتی ناوچه‌که ده‌گریته‌وه، به‌سه‌ر به‌شی پۆژاواش‌دا زاله. جا ئە‌گه‌ر کاری توێژینه‌وه له به‌شیکیان زیاتر له‌ویتر کرابئ، نابیته‌هۆی له‌نیوچوونی ئەم یه‌کیه‌تییه و لئ‌کداب‌رانی خه‌لکه‌که و هونه‌ره‌که‌یان.

کاری مامۆستا محه‌مه‌د‌سدیق بۆره‌که‌یی (صه‌فی‌زاده) له‌ بواری ناساندنی شاعیران و ناو‌دارانی یارسان به‌گشتی و بوێژانی هه‌وشار، له‌م په‌یوه‌ندییه‌دا

خاوه‌نی گرنگایه‌تی تایبه‌ته. بۆره‌که‌یی له کتیبی «ته‌لای ده‌سته‌وشار یا میژووی بو‌یژانی هه‌وشار» دا، کورته‌ی ژیا‌نی ۱۳ شاعیری ناوچه‌که‌ی به‌نموونه‌ی شی‌عیریا‌نه‌وه ناساندووه و کاره‌که‌ی به‌ژیاننامه‌ی شیخ‌شه‌هابه‌ددینی سووره‌به‌ردی (سه‌روردی) ده‌ست پیکردووه.

من ناتوانم بۆ پید‌اچوونه‌وه و ناساندنی شاعیرانی ناوچه‌ی بۆکان له‌و شاعیرانه و به‌گشتی له‌نفوز و ده‌سه‌لاتی شی‌عیری هه‌وشار، وه‌ک به‌شیک له‌ شی‌عیری «گۆرانی/ هه‌ورامی» چاو بپۆشم. سه‌ره‌هه‌ودای شی‌عیری ناوچه‌که‌ش به‌گشتی ده‌گاته‌وه سه‌ر شی‌عیری زاراوه‌ی گۆرانی و سه‌ره‌پای زال بوونی ئیستای کرمانجی خواروو له‌ ناوچه‌ی بۆکان، شوینه‌وار و پاشماوه‌ی زاراوه‌ی گۆرانی له‌ ناوچه‌ی فه‌یزول‌لابه‌گی و به‌شی رۆژاوی چۆمی جه‌غه‌توو، به‌روونی هه‌ستی پیده‌کری. هه‌له‌ ده‌بی ئه‌گه‌ر که‌سیک بیه‌وی له‌ میژووی هونه‌ری ناوچه‌که‌ بکۆلیته‌وه و له‌و راستییه‌ گرنه‌گی سه‌ره‌وه غافل بی، گه‌رچی به‌لگه‌ی ئه‌وتۆشم بۆی به‌ ده‌سته‌وه نییه، به‌لام لام وایه شی‌عیری ناوچه‌ی موکریان به‌ بۆکانه‌وه له‌ سه‌رده‌میکی تایبه‌ته‌دا، شوینی زۆری شی‌عیری ناوچه‌ی هه‌ورامان و گۆرانی له‌سه‌ر بووه و ته‌نانه‌ت سه‌مه‌ره‌ ده‌بی ئه‌گه‌ر خه‌لکی شاره‌که‌ش خویان به‌و زاراوه‌یه ئاخافتنیان نه‌کردی.

۱۳ شاعیری نیو کتیبه‌که‌ی بۆره‌که‌یی، جگه‌ له‌ سووره‌به‌ردی (سه‌روردی) که‌ له‌ سه‌ده‌ی هه‌وته‌می کوچی‌دا ژیاوه، هه‌موو، هی سه‌ده‌ی ۱۳ - ۱۴ی کوچین (واته‌ هی ۲۰۰ سالی رابردوو). کۆنترینیان (مه‌لا ئه‌حمه‌دی عارف) له‌ ۱۲۰۶ [۱۷۹۱ - ۲] له‌دایک‌بووه و دواتریان (حه‌یدەر به‌رازی) له‌ ۱۳۶۸ [۱۹۴۸ - ۹] دا کوچی‌دوایی کردووه.

شی‌عیری شاعیره‌کان له‌ باری نیوه‌رۆکه‌وه عیرفانی و غه‌رامین و له‌لایه‌نی شی‌وه‌زاره‌وه «گۆرانی» ته‌واون، که‌ ته‌ئسیری شاعیرانی هه‌ورامان، وه‌ک بی‌سارانیان له‌سه‌ره‌ یاخود هاوشی‌وه‌ی ئه‌وانن. بۆ نمونه‌:

چراخم! که‌رم، چراخم! که‌رم
قیبله‌م! که‌رم‌مدار بکه‌ر پیم که‌رم
شه‌وی من و تو وه‌ک په‌روانه و شه‌م
نه‌جای پی‌واری بی‌واین وه‌هم...

(نه‌جه‌فخانی بایندور)

چراخم! كهرهه، چراخم! كهرهه
شهوى من و تو بياوى وهههه
ئهگهر كهرههمدار بگهر داش كهرهه
من چون پهروانه، تو به وينهى شهه...
(بيسارانى)^۱

۱. سديق پورهكهيى (صفي زاده)، «تهلاى دهسته وشار يا ميژووى بويزانى هه وشار»، بلاوكهرهوه: نووسهر (۹)، ۱۳۶۹ / ۱۹۹۰، تاران، ۸۴ لاپه ره (كوردى).

چهند میژووی دیکه ی ئەدهبی کوردی

له سنج بهشی رابردوودا باسی سنج میژووی ئەدهبم کرد بو ناسینی ئەدیبان و شاعیرانی کوردی ناوچهی بۆکان، بهلام جیا له و سنج سه رچاوه سه رهکییه، هه نیک میژووی دیکه ش هه ن که تیناندا باسی که سایه تیه ئەدهبییه کانی بۆکان کراوه.

۱. تاریخا ئەدهبیاتا کوردی، نووسینی پروفیسۆر قه ناتنی کوردو؛

من تیه نیا به رگی دووهه می ئەم کتیه به نرخه م هه یه، به رگی یه که مم به داخه وه نه بییوه و ناشزانم به رگی سه ته می هه یه یان نا.

به رگی دووهه م ته رخانی «شیعرییژ و هه لبه ست بیژین سو رانی» کراوه و شاعیرانی وه ک نالی و کوردی و حاجی قادری کو بی تا گو ران و بیکه س و هه ژاری گرتۆ ته به ر. ژیاننامه و نمونه ی شیعری هه رکامیان هاو ری له گه ل نمونه یه ک یان دووانی شیعره کانیان به ئەلفو بیی لاتینی دراون به دهسته وه. هه یج شاعیریکی بۆکانی له کتیه که دا ناوی نه ها تووه ته نیا مامۆستا هه ژار نه بی که به شیوه یه ک ژیا نی په یوه ندی به بۆکانه وه هه یه و له م زنجیره و تاره ی منیش دا هه میشه خراو ته به ر باس، ئەویش به هو ی ئەو راستیه وه که به شیکی زۆر له ژیا نی سه رده می لاوییه تی و ئەندامیه تی کۆمه له ی «ژ. ک» و هه ل سو راوی سه رده می کۆما ری کوردستانی مامۆستا له بۆکان و گو ندی شه ره فکه ندی نزیک بۆکان بووه و لای خه لکی بۆکان ریژی تاییه تی هه یه.

له کتیه که دا ژیاننامه یه ک بو مامۆستا هه ژار نوو سراوه که ته نیا سا لی له دایک بوونی ئەوی تیدا نوو سراوه (۱۹۲۰)، له به ر ئەو هو یه که له کاتی چاپ بوونی کتیه که (۱۹۸۵) تا پینج سا ل دوای ئەویش مامۆستا هه ژار هه ر ما بوو. ۱۴ پارچه شیعی مامۆستاش کراو نه ته کرمانجی ژوو روو و به پیتی لاتینی نوو سراو نه ته وه: هه ر کوردم، سترانا پيشمه رگان، قه ل و بلبل و...

ئوه وش تاییه تمه ندی به رگی دووهه می کتیه که، که به کوردی کرمانجی و پیتی

لاتینی نوو سراوه:

Weshanen Roja Nu
Soholm 1985
ISBN 91 7672 011 x.

۲. «شعر و ئهدهبیاتی کوردی» نووسینی مامۆستا ره‌فیع حیلمی؛
به‌رگی یه‌که‌م و دووه‌می کتیبه‌که بو جاری دووه‌م سالی ۱۹۸۸ له یه‌ک
به‌رگدا بلاوکراونه‌ته‌وه که ژیان و به‌ره‌می ۲۱ شاعیری کوردی له‌خوی گرتووه،
به‌لام هیچکامیان ناوچه‌ی بۆکان ناگرنه‌وه.
۳. «شیعری کوردی، ژیان و به‌ره‌می شاعیرانی» نووسینی دوکتور عیززه‌ددین
مسته‌فا ره‌سوول؛
۴. به‌شی یه‌که‌می کتیبه‌که ته‌رخانی فه‌قی ته‌یران، عه‌لی به‌رده‌شانی و به‌ختیار
زیوه‌ر کراوه، که هیچکامیان ناوچه‌ی بۆکان ناگرنه‌وه. به‌شی دیکه‌ی کتیبه‌که‌شم
چاو پینه‌که‌وتووه و نازانم ئایا هه‌یه یان نا.

دیوانی سه‌یفولقوزات

نهر مه‌لا ئه‌بولحه‌سه‌نی سه‌یفولقوزات له‌و شاعیرانه‌یه که په‌یوه‌ندی گه‌لی نزیک له‌گه‌ل بۆکان و ده‌وروبه‌ری هه‌بووه. له‌ گوندی عه‌مباری نزیک بۆکان له‌لای مه‌لا شه‌فیع، هه‌روه‌ها لای مه‌لا حه‌سه‌نی قزلجی و مه‌لا سالی سهدرابادی و مه‌لای سلیمانکه‌ندی ده‌رسی خویندووه، موریدی شیخی بورهان بووه و هات‌و‌چۆی خانه‌قای بورهانی کردووه. له‌ گونده‌که‌ی خۆی، واته‌ گویگه‌لی له‌سه‌ر چۆمی مه‌جیدخان باخ و باخاتی جوانی ناوه‌ته‌وه و دۆستایه‌تییه‌کی قوول و که‌م‌و‌ینه‌ی له‌گه‌ل عه‌زیزئاغای عه‌باسی (ئاغای کولته‌په‌ی قورمیش) هه‌بووه و به‌شیک له‌باشترین شیعه‌ره‌کانی بۆ ئه‌و یا بۆ عه‌لی‌به‌گی حه‌یدری (سالارسه‌عید) داناون.

به‌شیک له‌ شیعه‌ره‌ کوردییه‌کانی له‌لایه‌ن مامۆستای نهر ئه‌حمه‌دی قازیبه‌وه چاپ کران. له‌وان و له‌ پاشماوه‌ی شیعه‌ره‌ چاپ نه‌کراوه‌کانی دا که من به‌ختی ئه‌وه‌م هه‌بووه چاوم به‌ ده‌سنوسه‌ کوردی و فارسییه‌کانی بکه‌وی، سه‌یف باسی گوند و باغ و رووبار و که‌سایه‌تی گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری بۆکان و ژبانی خه‌لک له‌و ناوچه‌یه‌ ده‌کا.

شیعه‌ری سیف‌القضاة سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌که‌لکن بۆ میژووی نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی بیسته‌می بۆکان و ده‌روبه‌ره‌که‌ی.

بۆ خویندنه‌وه‌ی به‌شیک له‌ شیعه‌ره‌ کوردییه‌کان، برواننه‌:

- دیوانی سیف‌القضات، گرده‌کۆبی قازی ئه‌حمه‌د، چاپی یه‌که‌م، ناشر (؟)، تاران ۱۳۶۱/ ۱۹۸۲، ۸۲ لاپه‌ره‌.

- حه‌سه‌ن سه‌یفی قازی و ئه‌نوه‌ر سولتانی، وتاری «سیف‌القضات و جنبش سید محمد خیابانی باستاند ۳ قطعه شعر فارسی سیف‌القضات»، رۆژنامه‌ی «پیام کردستان» چاپی مه‌هاباد، ژماره ۲۱ مانگی تیر (جولای) ۱۳۸۵/ ۲۰۰۶، لاپه‌ره ۹.

بریاره‌ چه‌ند بابه‌تی هاوچه‌شنیش له‌ ژماره‌کانی دواتری رۆژنامه‌که‌دا له‌مه‌ر

سەیف چاپ بکری.

پوونکردنەو: دوو ژماره دواتری پوژنامەکه دوو وتاری دیکە ی ئەم دوو
نووسەرە ی سەبارەت بە سەیف بلاوکردهو.
ئەوانە ی وا له سەرەو گوتران له سەرەتای نەمر ئەحمەدی قازی بو چاپی دیوان
وەرگیراون.

کاروانی خه‌یال

مامۆستای هونه‌روه‌ر خالید حیسامی (هیدی) سه‌ره‌پای مرخی به‌رزی شاعیری و ئه‌و راستییی که تا که به‌جیماوی شاعیرانی سه‌رده‌می کۆماری کوردستانه، له کۆپ و کۆمه‌لی ئه‌ده‌بی دا گرن‌گایه‌تی شایانی خۆی پینه‌دراوه. دیاره ئه‌م زنجیره‌وتاره‌ته‌نیا ئه‌رکی ناساندنی له‌سه‌ر شانه و چاوه‌پوانی هه‌لسه‌نگاندن و شی‌کردنه‌وه‌ی زۆری نابێ لێ‌بکری. (به‌داخه‌وه مامۆستا ماوه‌یه‌ک دوا‌ی ئه‌م وتاره له سالی ۲۰۱۶ دا له هه‌ولێر کۆچی دوا‌یی کرد. یادێ به‌خێر بێ!)

چاپی یه‌که‌می «کاروانی خه‌یال» له سالی ۱۳۶۴ / ۱۹۸۵ له‌لایه‌ن «ناوه‌ندی بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی فره‌ه‌نگ و ئه‌ده‌بی کوردی، ئینتشاراتی سه‌لاحه‌ددین ئه‌ییووبی» یه‌وه چاپ کراوه و چاپی دووه‌می، که ئیستا له به‌رده‌ستی من‌دایه، له هه‌ولێر و له سالی ۱۹۹۷ دا بلا‌و‌بۆته‌وه. چۆنیه‌تی چاپه‌کانیش له بیره‌وه‌رییه‌کانی مامۆستادا پوون‌کراوه‌ته‌وه.

شاعیر سه‌ره‌تایه‌کی دووردریژی بۆ کتیه‌که نووسیوه، که دووره له خه‌یال و پره له فه‌کت: خۆی و برایه‌کی ئه‌ندامی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» بوون، پێشه‌وا سویندی داوه، له ته‌مه‌نی شانزه سالی دا یه‌که‌م شی‌عری گوتوه، له به‌هاری سالی ۱۳۴۳ / ۱۹۶۴ دا چۆته باشووری کوردستان و بۆته پێشمه‌رگه‌ی شۆرشێ ئه‌یلوول، هه‌ر له‌وئ ناسناوی شاعیری خۆی له «شی‌واو» وه‌ کردۆته «هیدی»، له به‌غدا چاوی به ئه‌حمه‌د توفیق که‌وتوو که ئه‌و ده‌م «په‌نای بۆ حکومه‌تی به‌غدا بردبوو»، سه‌فه‌ری ئوروپای کردوو، دوا‌ی هه‌ره‌سی ۷۵ گه‌راوه‌ته‌وه ئیران و له نه‌غه‌ده و پاشان له که‌ره‌ج گیرساوه‌ته‌وه.

له سه‌ره‌تا که‌دا چه‌ند جارێک باسی بۆکان و که‌سایه‌تی بۆکانی کراوه. ئه‌وه‌ش ژماره‌ی لاپه‌ره‌کانی: ۱۹، ۲۳، ۳۹، ۵۲، ۶۷، ۶۹، ۹۷.

به‌لام شی‌عه‌کان: هیدی به‌ شی‌عری پاراو و رازاوه و به کاکله‌وه ناسراوه:

«هیدی به لینی دا شیعر یان نه لئی یان نه گهر گوتی،
شیرن بلی، ناسک بلی، گهرم بلی، شیعر بلی»

شیعرهکانی ناو «کاروانی خه یال» عهرووزین، به لام ویده چی شاعیر نهک هه ر له نیوه روک، به لگوو له کیشی هه ندیک له شیعرهکانیش دا نوێخوازی کردبێ:

قەت وهک ئه ورو و وشه له من یاغی نه بوون
هیند به په له به جیم دیلن، تیکه له نگوون...

تۆ بلتی هیدیش وهک «سیمین بینه به هانی» شاعیری فارس به حری تازه ی بۆ شیعرى کلاسیک دانه رشتبێ؟ ئه گهر ئه م کاره ی کردبێ و بیکا، ناوی بۆ هه میشه وهک شاعیریکی نوێکه ره وه ی شیعرى عهرووزی کوردی له میژوودا ده میتنی. له شیعرهکان دا ئه وه ی به شی بۆکان بێ، جگه له شاعیر خۆی، هه ندیک ناوی گوندن وهک قالوئ گه ورکان، قولقوله و شیخالی. پاشماوه ی شیعرهکان یا له باشووری کوردستان و بۆ رووداو و که سایه تیبه کانی نیو شوپشی کورد گوتراون یا له مه هاباد و ده ورو به ری.

ئه وهش چه ند فه ردیک له شیعرى «دیوانه» ی هیدی:

... شهرتی ناله ی ده رده داری و دووره یاری، نه ی نیبه
من دلّم پێ شک دێ بۆ ناله له سه د جیوه کونه
زۆر نیشانه ی وای هه یه نابیندری دیوانه یی
بۆچی تۆ پیت وایه شی تی هه ر وه کتوی که و تنه؟
خۆ له میشی تا ده بینم دێ به ده م زریانه وه،
بیری لانه ی خۆم ده که م من له وه هه وار چۆل کردنه
من که فرمی سکم له سه د ده رد و به لای دی گرته وه،
بۆیه بوو بپریژمه به ر پێ ئه و گۆله خوین شیرنه
تا په چه رووی ده گری، دنیای روون له من تاریک ده بێ
«هیدی» هه ر چه ندی بلتی، بیزاره له و مانگ گرتنه^۱

۱. خالیدی حبسامی (هیدی)، «کاروانی خه یال»، به شیک له هه لبه سه ته کانی هیدی، چاپی دووهه م، چاپخانه ی زانکۆی سه لاهه ددین، هه ولێر، ۱۹۹۷، ۴۱۱ لاپه ره، کوردی.

دیوانی ئاوات

نهمر سه‌ید کامیلی ئیمامی (ئاوات) که‌سایه‌تییه‌کی گرنگی میژووی هاوچه‌رخ‌ی گه‌لی کورده و ژیان و چالاکیه‌ سیاسی و هونه‌رییه‌کانی به‌موکریان و بوکانه‌وه گری‌دراون:

۱. یه‌ک له‌ که‌سانی چالاکی سه‌رده‌می کومه‌له‌ی «ژ. ک» و کوماری کوردستان بووه؛

۲. بو‌هه‌لدانی ئالای کوماری کوردستان له‌ بوکان و گوندی گه‌ردیگلان شی‌عری گوتووه و له‌ ری‌ورپه‌سمه‌که‌دا خویندراونه‌ته‌وه؛

۳. ماله‌که‌ی له‌ گه‌ردیگلان پی‌گه و په‌ناگه‌ی پیشمه‌رگه‌ی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران بووه و بو‌ماوه‌یه‌کیش ئه‌ندامی فه‌خریی کومیته‌ی ناوه‌ندیی حیزب بووه؛

۴. که‌سایه‌تییه‌کی هیدی و هیمن و له‌به‌ردلان و خو‌شه‌ویستی هه‌مووان بووه؛
۵. له‌ بنه‌ماله‌ی شی‌خانی زه‌مبیل بووه، به‌لام شی‌خایه‌تی نه‌کردووه و له‌سه‌ر گوند و زه‌وی‌وزاری ملکی خو‌ی به‌ئهرک و کاره‌وه‌ خه‌ریک بووه؛
۶. دوو سال به‌هوی چالاکی سیاسییه‌وه له‌ زیندانی رژیمی شادا بووه.

ناسناوی سه‌ید کامیل له‌ شی‌عری کوردی‌دا «ئاوات» و له‌ شی‌عری فارسی‌دا «ئیمامی» بووه. له‌ سالێ ۱۹۰۳/۱۲۸۲ له‌ گوندی زه‌مبیلی بوکان له‌دایک‌بووه و له‌ سالێ ۱۹۸۷/۱۳۶۸ دا‌کوچی‌دوایی کردووه و له‌ گورستانی مه‌رقه‌دانی زه‌نبیل نیژراوه.

«دیوانی ئاوات» کومه‌له‌ی شی‌عه‌ره‌کانییه‌تی که‌ سالێ ۱۹۸۶/۱۳۶۵ دا‌بلاو‌کراوه‌ته‌وه و به‌شی زوری به‌ره‌مه‌کانی گرتوته‌به‌ر، گه‌رچی هه‌ندیک شی‌عری سه‌رده‌می کوماری تیدا نابیندرین. بوکان له‌ هه‌موو شوینیکی کتبه‌که‌دا خو‌ده‌رده‌خا. لای‌که‌م حه‌وت پارچه‌ شی‌عری بو‌نهمر سه‌ید محهمه‌دی نورانی (برای خو‌ی، ناسراو به‌ سه‌یدی

زه‌مبیل) گوتوو (لاپه‌ره ۵۶، ۵۹، ۱۱۴، ۱۱۶، ۱۱۹، ۱۹۷)، چواری بۆ‌نهر حاجی باب‌ه‌شیخی سه‌یاده‌ت (مامی خوئی) گوتوون؛ (لاپه‌ره ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۶، ۱۱۸)؛ دووی بۆ‌سه‌ید عومه‌ری برازای (لاپه‌ره ۱۰، ۱۰۳)؛ یه‌ک بۆ‌سه‌ید ئه‌نوه‌ری برازای (لاپه‌ره ۳۷)؛ دوو پارچه‌ی بۆ‌حاجی ره‌حمان‌ئاغای موهته‌دی (لاپه‌ره ۲۱۶، ۲۲۸ ی فارسی)؛ دوو پارچه‌ی بۆ‌عه‌لی‌شای برازای (لاپه‌ره ۱۱۳، ۱۱۸) و یه‌ک پارچه‌ی بۆ‌ماموستا خالی‌دی حیسامی (لاپه‌ره ۲۲۳) و محهمه‌دخانی بوداکی (لاپه‌ره ۲۳۷ ی فارسی) گوتوون.

جگه‌ له‌و په‌یوه‌ندییه شه‌خسی و دۆستانه‌یه، لای‌که‌م یه‌ک پارچه شی‌عری له‌ په‌یوه‌ندیی راسته‌وخوئی رووداوه سیاسیه‌کانی بۆ‌کان‌دا گوتراوه (دوو شه‌هید که رووداوی شه‌هاده‌تی که‌مالی هم‌میدی و محهمه‌دی به‌هرامیه له‌ خو‌پیشاندانی سالی ۱۳۵۷ ی دژ به‌ شادا، لاپه‌ره ۱۴۰). هه‌روه‌ها ئه‌م شی‌عرا‌ن‌ه‌ش که له‌م لاپه‌رانه‌دا جینان بۆ‌ته‌وه په‌یوه‌ندییان به‌ بۆ‌کانه‌وه هه‌یه: ۲۴، ۲۸، ۳۴، ۳۶، ۳۷، ۳۸، ۴۰، ۶۲، ۷۲، ۷۳، ۲۰۸.

بابه‌تی شی‌عری ئاوات غه‌رامی، کۆمه‌لایه‌تی، ئایینی، عیرفانی و سیاسین. زیاد له‌ ده‌ پارچه شی‌عری سیاسی له‌ کتێبه‌که‌دان (لاپه‌ره‌ی ۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۷۸، ۱۷۹، ۱۳۹، ۱۴۰، ۲۰۵). له‌م شی‌عرا‌ن‌ه‌ش‌دا سه‌باره‌ت به‌ خوئی دواوه: لاپه‌ره ۱۸۵، ۱۸۹ و ۱۹۳.

کارتیکه‌ریی هه‌ندیک شی‌عری فارسی وه‌ک کاره‌کانی لاهووتی، په‌روین ئیعتیسامی، حافز و سه‌عدی به‌سه‌ر شی‌عره‌کانیه‌وه دیارن.

وا هه‌یه شی‌عری «خاسه‌که‌و» ناسراوترین به‌ره‌می جه‌نابی سه‌ید کامیل بی:

خاسه‌که‌وی له‌و که‌ژه هه‌ل‌نیش‌توو

خال‌ی ره‌ش و سووری

به‌جووت رشتوو

راو‌چی هه‌موو له‌و که‌وه ده‌رکه‌وتوو

بۆچی دزه، جه‌رده‌یه، کیی کوشتووه؟
بۆچی که‌ویش حه‌ققی ژیانی نییه؟
حەققی که‌ژ و کی‌وی جوانی نییه؟
بۆچی ئە‌ویش بۆته‌ برا کورده‌کان؟
نابی بکیشی نه‌فه‌سیکی ژیان؟...
خاوه‌نی ئە‌و کی‌و و که‌ژه‌ هه‌ر که‌وه
نه‌زم و نی‌زای کی‌و که‌ژ و کی‌و هه‌ر به‌وه...
خاوه‌نی ئە‌و خاسه‌ که‌وش هه‌ر ده‌لی:
راوچی ده‌بی له‌م که‌ژ و کی‌وه‌ هه‌لی

به‌خته‌وه‌رانه‌ دواتر دیوانیکی تازه‌تری شی‌عه‌ره‌کانی ئاوات له‌لایه‌ن سه‌ید جه‌غه‌ری کورپی خۆیه‌وه‌ و به‌هاوکاری شاعیر و ئە‌دیبی بۆکانی کاک ئە‌حمه‌دی مه‌ولانی و کاک سه‌لاحه‌ددینی ناشتی چاپ بووه‌ که‌ زۆر شی‌عه‌ری وای گرتۆته‌به‌ر که‌ له‌ چاپه‌که‌ی پیشوودا به‌رچاو نه‌ده‌که‌وتن. باسی ئە‌و دیوانه‌ شی‌عه‌ره‌ دواتر ده‌که‌م.

ئه‌گه‌ر ریگه‌م هه‌بی، منیش بۆ ماوه‌ی پینج سال، هه‌ر هه‌فته‌ی یه‌ک له‌ شی‌عه‌ره‌کانی ئاواتم شه‌رح کرد و له‌سه‌ر مالپه‌ری رۆژه‌ه‌لات/ بۆکان خسته‌مه‌ به‌رچاوی خوینه‌ر. ئیستاش که‌ به‌خته‌وه‌رانه‌ هه‌موو شی‌عه‌ری نیو دیوانه‌که‌م شرۆقه‌ کردووه‌، خه‌ریکی ئاماده‌ کردینم بۆ ئە‌وه‌ی وه‌ک کتیبیکی ۱۳۰۰ لاپه‌ره‌یی بلاوی بکه‌مه‌وه.^۱

۱. سه‌ید کامیلی ئیمامی زه‌نبیلی، «دیوانی ئاوات»، له‌سه‌ر نووسین و ئاماده‌کردنی سه‌ید نه‌جمه‌ددینی ئە‌نسی، ناشر: سه‌ید نه‌جمه‌ددینی ئە‌نسی، چاپی یه‌که‌م، ۱۹۸۶/۱۳۶۵، تاران، ۲۳۹ لاپه‌ره‌، کوردی + فارسی.

ديوانى حەقىقى

مامۇستاي نەمرە باسى حەقىقى يەك لە شاعىرانى ناودارى قوتابخانەى موكرىيان و بويزى ژير ئالاي كومارى كوردستانە. حەقىقى لە گوندى مەرجاناواى مەھاباد لەدايك بووه، بەلام خویندىنى نيو حوجرەى مزگەوت و ئىنجا ژيان و كار و فەرمانى ئىدارى لە بۇكان و دەورو بەرى بووه و ھەر لە ویش كۆچى دواىي كردووه و ئىژراوه. چەند كۆمەلە شىعەرىكى مامۇستا لە سەردەمى ژيانى خوى دا بلاوبوونەتەوه و يەك لەوان ئەم كىتەبە يەك بەناوى «ديوانى حەقىقى» لە ورمى، لەلايەن ئىنتىشاراتى سەلاحە دىنى ئەيىووبىيەوه بلاوكر او تەوه.

سەردەتاي ۱۵ لاپەرەى كىتەبەكە، گەلىك بىرەو ھەرىي گوندى كۆكە، عەلىبات، ئىسكى بەغدا، قولقۇلە، جەمیان، بۇكان، دوخانىاتى بۇكان، قەلاى سەردار، حەمامى تازە و كەسايەتتى و ھەك حاجى بايزاغا، حاجى بابە شىخ، سەيفولقوزات و شەھىد حەسەنى قزلىجى تىدايە. گەلىك لە شىعەرەكانى كىتەبەكەش بۇ شاعىران و كەسايەتتى دىكەى بۇكان گوتراون و لەوانە، ئىبراھىم ئەفخەمى (ل ۹۶)؛ حاجى سەمىل ئاغا ئىلخانىزادە؛ حاجى رەھمان ئاغاى موھتەدى؛ مامەقالەى دەبىاغى (ل ۱۰۲)؛ قالەقەندە (ل ۱۰۵)؛ سەيد كامىلى ئىمامى (ل ۱۷۱، ۱۷۳، ۲۶۲ و ۲۶۵)؛ سوارەى ئىلخانىزادە (ل ۱۹۱)؛ حاجى ئەبو بكر ئاغاى موھتەدى (ل ۱۹۳)؛ ھەر و ھە شىعەرىكە بە يەك دوو دىپرى توركى و فارسىيەوه كە بە بۇنەى عەمەلىياتى چاوى خوى و چوونى شەھىد حەسەنى قزلىجى بۇ سەردانى لە نەخۇشخانە گوتوويەتى. وئىدەچى دوكتورى عەمەلىياتەكە تورك بووبى:

«ئەللاھە شوكر ئىلە كى عەمەلدەن قوتولموسن»
 دوكتۆر گوتى، حەقىقى! «دېي گۆرم نە ئىستەسەن؟»
 «روون بى» گوتم «گلىنەم و بىيىنم و بلىم»
 «سەرچاوى من، قزلىجى! بەخىربىي مە لا حەسەن!»

دووپارچه شیعریشی به بۆکان دا هه‌لگوتوووه:

- بووکی شارانه شاری بۆکانی... (ل ۱۴۹):

- اگر خواهی که بینی چهره و سیمای بوکان را... (ل ۲۴۵ فارسی).^۱

۱. عباس حقیقی، «دیوان حقیقی»، مرکز نشر و فرهنگ ادبیات کردی، انتشارات صلاح‌الدین ایوبی، چاپ دوم، ورمی، سالی ۱۳۶۷ / ۱۹۸۸، ۲۷۷ لاپه‌ره، کوردی و فارسی.

کۆلکه زێرینهی حه قیقی

کتیبه که کۆمه لهی شیعیری مامۆستایه و دوو ناوی بۆ داندراوه: «کۆلکه زێرینه» ی کوردی و «رنگین کمان» ی فارسی، ئه وهش به هۆی ئه وهی که به شی یه که می کتیبه که شیعیری کوردی (لاپه ره ۱ تا ۱۱۱) و به شی دووه می فارسی. به شی فارسی به داوی کوردیه که دا هاتوو و ژماره ی لاپه ره کانی له یه که وه ده ست پیده کات تا ۵۱. ئه م کتیبه، حه وت سال داوی «دیوانی حه قیقی» (به شی پیشوو)، له لایه ن ئینتشاراتی سه لاهه ددینی ئه ییوو بیه وه له ورمی بلاو کراوه ته وه.

زۆربه ی زۆری لاپه ره کوردیه کانی چه شنه په یوه ندیه کیان به بۆکانه وه هه یه یا له بۆکان گوتراون یا پرویان له که سایه تیه کی ناوچه ی بۆکانه:

لاپه ره ۳۳ مامۆستا هه ژار؛ ۳۵ خاله مین؛ ۴۱ سه یه ده بدولقادی سه یاده ت کوری حاجی بابه شیخ؛ ۴۳ و ۵۴ سه یه کامیلی ئیمامی (ئاوات)؛ ۴۶ سه یه ئه نوری هاشمی زه مبیله؛ ۴۷ بیره وه رییه کانی خۆی له ژیان له ناوچه که دا؛ ۵۰ گوندی مه محموداوا و گرکه دیمیه ناو دا ره کانی؛ ۵۵، ۵۷، ۵۹، ۶۰ و ۸۰ ناسر، جه مال، که ژال و سه عاده تی مندالانی خۆی؛ ۷۵ کۆکه؛ ۸۱ سه یه جه میلی هاشمی زه مبیله و ۱۰۱ سه یه فولقوزاتی قازی. شیعیری لاپه ره ۷۵ ته خمیسه حه قیقیه له سه ر شیعیریکی خاله مین، که تیندا خاله مین ده لی: «کۆکه! ئه ی جیگه له دا یکه بوونم...» حه قیقیش به و شیوه یه باسی کۆکه ده کا: «کۆکه! ئه ی ماکی شیعیر دانانم...» و ناوی زۆر گوندی ده ور به ری کۆکه ش ده با.

به شه فارسییه که ش شیعیریکی تیندا یه که لاسایی «کتک و مشک» ی عوبه ی دی زاکانی کردۆ ته وه و به و شیعیره ده ست پیده کا: «بشنو از پیر شهر بوکانا...» (ل ۱۸): هه روه ها له شیعیریکی دیکه دا به بۆکان و خه لکه که ی دا هه لگوتوو و داوا ی ئه وه ی کردوو له «به خش» وه بیی به «شارستان»:

«شهر بوکان، ای مهین کان هنر!...» (ل ۲۲). لاپه ره ۲۹ و ۳۱ ییش نامه یه کی

شیعیری مامۆستا «عه بدورپه حمان ناسری» یه بۆ حه قیقی و وه لامی ئه و بۆ ئه م.^۱

۱. عه باس حه قیقی، «کۆلکه زێرینه، رنگین کمان»، ئینتشاراتی سه لاهه ددینی ئه ییوو بی، ورمی، چاپی یه که م، ۱۳۷۴/۱۹۹۵، ۱۰۱ + ۵۱ لاپه ره، کوردی و فارسی.

کتیبه‌ی شیعر و په‌خشانی سواره

سه‌بارت به سواره‌ی بلیمه‌ت که‌متر نووسراوه و ئەوانه‌ش وا گوتراون، زۆریکیان بینراو و زانراو و ساوا و دووپات‌کراوه‌ی بابته‌ی سه‌رچاوه‌کانی دیکه‌ن.

ئەگەر که‌سانیک له ژیا‌نی دوابیتن ئەم چه‌ند خاله‌یان له بیر نه‌چووه: له تورجان له‌دایک‌بووه، له بۆکان چۆته قوتابخانه، تووشی نه‌خۆشی هاتووه، له زانکۆی ماف دهرسی خویندووه، له رادیۆی کوردی تاران به‌رنامه‌ی بلاوکردۆته‌وه، پاشانیش به‌نه‌خۆشیی دوا‌ی پرو‌داویکی ترۆمبیل له نه‌خۆشخانه‌یه‌کی تاران کۆچی دوا‌یی کردووه و له گوندی «حه‌مامیان»ی بۆکان نیژراوه.

ئەگه‌ریش باسی شوینه‌واره ئەده‌بیبه‌کانیان کرابی، ئەوا «خه‌وه‌به‌ردینه» و «شار» دێر‌به‌دێر و اتا کراونه‌ته‌وه یا ئاماژه‌یه‌ک به‌ه‌رنامه‌ی تاپۆ و بوومه‌لێل کراوه و ئیتر هیچ. که‌متر وا هه‌یه له گه‌وه‌ری کاره‌کانی سواره دوابیتن و بلیمه‌تی ئەویان له بۆچوونه‌ پسیپۆرانه‌کانی دا دهر‌خستبێ. من بۆ نمونه، ته‌نیا ده‌سنیشانی یه‌ک‌دوو خال ده‌که‌م که له شی‌کردنه‌وه‌کانی شاره‌زایان دا باسیان نه‌کراوه و بازیان به‌سه‌ردا دراوه یا ئەگه‌ر ئاماژه‌یان پێکرا‌یی که‌س نه‌چۆته قوولایی یانه‌وه:

۱. له کاتی‌کدا «شیوه‌ی ئاسایی» ئەمرۆ ئەوه‌یه شی‌عری کوردی به‌سه‌ر سنی ره‌وت یا قوناغی بر‌گه‌یی یا هیجایی، کلاسیک یا عه‌رووزی و نۆی دا دابه‌ش بکری، بۆچی و له‌سه‌ر کام بنه‌مای عه‌ینی و کام خه‌سه‌له‌تی هونه‌ری سواره توانیویه‌تی میژووی شی‌عری کوردی بکا به‌چار (نه‌ک سنی) شیواز و شیوازی به‌یتی له‌سه‌ر هه‌وه زیاد بکا؟^۱ که‌س له‌وه‌ی نه‌کۆلیته‌وه بزانی‌ن جیاوازی نیوان شی‌عری بر‌گه‌یی و به‌یتی چییه و سواره بۆچی ئەو دووه‌ی له‌یه‌ک جیا‌کردوونه‌ته‌وه؟ قوناغی به‌یت بۆ له قوناغی فۆلکلۆری جیاوازه و تابه‌تمه‌ندییه‌کانی هه‌رکامیان چییه؟ چۆنه که‌سی دیکه له‌سه‌ر ئەو پێ‌ودانه نه‌رۆیشتووه و شی‌عری کوردیی وا وه‌سف نه‌کردووه و قوناغی ئەوتۆی

۱. «وه‌زنی عه‌رووزی و وه‌زنی به‌یتی»، تاپۆ و بوومه‌لێل، نشر پانیذ، تاران، ۱۳۷۹ / ۲۰۰۰، لاپه‌ره ۲۴۳، کوردی.

پێنه بریوه؟ ئایا سواره، که شاسوارێکی ئەدەبی فارسی بوو، چەندە لە شیعر و ئەدەبی کوردی دەزانی و چەندە لە سەرچاوەی ئەدەبی کوردی لە بەردەستدا بوو بۆ ئەوەی بگاتە بریار و ئەنجامیکی وەها گرنگ؟

۲. بە کورتی، سواره ئەو دابەشکردنە لەسەر بنەمای کام زانست و شارەزایی دانا؟ ئایا ئیمە دەتوانین بۆچوونەکە بە هەند وەر بگرین؟ ئەگەر وەلامی پرسیارەکە بە ئەری بدەینەوه، بۆچی دواى چل و چەند سال تێپەرپوون بەسەر ئەو کاتەى وا سواره بابەتەکەى لە بەرنامەى «تاپۆ و بوومەلێل»ى رادیۆى کوردیى تاراندا راگەیاندا، کەس شوینی قسەى ئەوى نەگرت و بۆى لە مل نەدا و لە پەسندى دا هیچی نەنووسی؟ ئەگەریش وەلام نەزینی بى، بۆچی کەس بۆچوونەکەى ئەوى نەخستە بەر نەشتەرى رەخنە و هۆکارى دانەدواوەى هەلسەنگاندنەکەى ئەوى رانهگەیاندا؟

۳. میژووی هەموو نەتەوێک دەچیتەوه سەر بنەمایەکی میتۆلۆژیک (ئۆستورەیی) تاییەت بەو گەلە. نەتەوێک بەبى ئۆستورە نابى. ئەوەى راستى بى، سواره خەریکی ئەفراندنى میتۆلۆژى کوردى بوو یا ئەگەر لەسەر ئەو بڕوایە بىن کە سواره میتۆلۆژى کوردیى نەئەفراندوو بەلکوو «کەشف»ى کردوون وەک ئەو هەولانەى وا لە رینگای تیکەل کردنى بەیتى «سەیدەوان» و «لەشکری» لەگەل ئەفسانە، پرسیار ئەو دەبى بۆچی کەس دانى بە کارەکەى دا نەنا و شوینی رییازى ئەوى نەگرت، لە ئەنجامدا هەولێ ئەویش بى ئاکام و لە توێى کتیبیکدا قەتیس مایەوه و نەچوووە نێو کۆمەلانى خەلک و نێو میژووی ئەدەبى کوردییەوه.

۴. ئیمە هەموومان پۆلەى سەردەمى خۆمانین. سواره، لە سەردەمیکدا دەژیا کە پەتای رپالیسمى سوسیالیستى ستالین بە تازو پۆى هونەرى چەپی ئێراندا گەرابوو. ئەویش وەک هەزارانى دیکە، بەتەواوەتى لە ژێر کارتیکەری رپالیسمى سوسیالیستى دایە و هەموو شوینەوارى و ئەدەبى بەو گەز و ربهیه دەپێوێ ئەوانى تریش سووک و هاسان دەداتە دواوه. ئەو فەزای فکری سالیانى ۶۰ عى زایینی روناکبیرانى چەپی ئێرانە بە کوردیشەوه. ئیستا، چەند

دهیه دواى ئه‌و سالانه، ده‌زانین ئه‌و یه‌ک‌لابینی و دوگمه له هونه‌ردا جیی نابیته‌وه و زهینی هونه‌رمه‌ند له ئازادیی بی‌سنووردا نه‌یی گول ناکا. هه‌لو‌یستی سواره له‌م بواره‌دا پیویستی به‌شی‌کردنه‌وه و هه‌لسه‌نگاندن و ره‌خنه‌لی‌گرتن هه‌یه، به‌لام گه‌لو ئه‌و کاره‌ کراوه؟ به‌دنیایی، نا!

من ئه‌م سى نموونه‌یه‌م هینایه‌وه که بلیم سواره بیرمه‌ندیکه کومه‌لگای کورد و میژوه‌که‌ی له‌لایه‌ک، سیاسه‌ت و به‌خته‌وه‌ریی دوا‌رۆژی له‌لایه‌کی دیکه‌وه ده‌ناسی و توانای ئه‌وه‌ی هه‌بوو سه‌ره‌هه‌ودای هه‌ردووکیان پیکه‌وه به‌ستیته‌وه و له‌دیروکه‌وه بۆ سیاسه‌ت و له‌ویوه بۆ به‌خته‌وه‌ریی میله‌ته‌که‌ی بجی. گه‌لیک گه‌وه‌ری شاراوه، به‌تایبه‌ت له‌نوسینه‌کانی‌دایه و دۆزینه‌وه و شی‌کردنه‌وه‌یان ئه‌رکیکی گرنگی نه‌وه‌ی هاوته‌مه‌نی ئه‌و، به‌تایبه‌ت ناسیاوان و دۆستانی نزیکیه‌تی. دووپات کردنه‌وه‌ی قسه‌ی گوتراو هیچ ئاوئیکی پی‌گه‌رم نابی!

کتیپی کاک محه‌مه‌دی به‌هره‌وه‌ر یه‌ک له‌ده‌وله‌مه‌ندترین سه‌رچاوه‌کانه بۆ ناسینی سواره که من چاوم پێیان که‌وتیی، ئه‌و خالانه‌ش وا له‌سه‌ره‌وه‌ه باسم کردن، له‌گرنگایه‌تی کارى ئه‌و که‌م ناکه‌نه‌وه. کتیبه‌که، کومه‌له‌ی هه‌ندیک وتار و وتووێژه له‌گه‌ل چه‌ند که‌سایه‌تی ناسراوی رۆژه‌لاتی کوردستان

کاک‌سه‌لاحوددینی موهته‌دی، وه‌ک‌نوسه‌ر و چیرۆکنوس و ره‌خنه‌گری ئه‌ده‌بی و هاوسوچه‌تی سواره، به‌هۆی خزمایه‌تی و دۆستایه‌تییه‌وه، سواره‌ی له‌نزیکه‌وه ناسیوه، ژیا‌نی بنه‌ماله‌یی و هونه‌ری ئه‌وی رۆژانه‌ بینیه‌وه، به‌دانیشن و قسه‌وباس و ته‌نانه‌ت به‌نامه، له‌گه‌لی‌دا پیوه‌ندی هه‌بووه، پێش‌بلا‌وبوونه‌وه‌ی شیعر و نووسینه‌کانی، لپی کۆلیونه‌ته‌وه و ره‌خنه‌ی لی‌گرتوون. که‌سیکی وا ده‌بی باشت‌ترین که‌س بی له‌سواره‌ بدوی، هه‌رواشه. نزیک به‌ ۱۰۰ لاپه‌ره له‌ ۴۰۶ لاپه‌ره‌ی کتیبه‌که ته‌رخانی وتووێژی جیاوازی میدیای کوردی له‌گه‌ل ئه‌و کراوه.

خوینی شیعی «خه‌به‌ردینه» به‌تان‌وپۆی کتیبه‌که‌دا گه‌راوه و زۆربه‌ی نووسه‌رانی وتاره‌کان ئاو‌پکیان له‌و شیعه‌ داوه‌ته‌وه. جگه له‌کاک‌سه‌لاح، وتاریکی

نەمر مەرف ئاغاگیی که سەرەتا له گوڤاری سرۆهی ورمی دا چاپ بووه و ناوی «لێکدانەوهی خەو بەردینه»^۱، رەخنەیی مامۆستا ئەحمەدی قازی بەناوی «هیندیگ تیبینی لەسەر لێکدانەوهی خەو بەردینه»ی بەشوێن دا هاتوو و ئینجا «وێلامی رەخنە»ی کاک مەرف له درێژەیی کارەکه دایه.

جیا له خەو بەردینه، بەشیک له لاپەرەکانی کتیبەکه بۆ لیکۆلینەوهی شیعیری «شار»ی سواره تاییهت کراوه و سه لاهەددینی ئاشتی، مەرف ئاغاگیی و باوکی تارا ئاورپان له «شار»ی سواره داووتهوه. جگه له وان، ئەحمەد شەریفی، عومەر ئیلخانی (برای شاعیر)، هیدی، جەلال مەله کتشا، عەزیز کەیحوسرەوی، فاتح شیخولئیسلامی، عومەری سولتانی (وفا) و... هەرکام یهک یا دوو بابەتیان سه بارهت به ژیان و ئاسه وارهکانی سواره نووسیوه یا وێلامی پرسیااری سه بارهت به ویان له وتووێژدا داووتهوه. کۆکه رهوه و ئاماده کاری کتیبه کهش به دوو وتار به شداریی ئەم هەر وهزهیی کردوو.

کتیبه که دهره تانیکی باشه بۆ ناسینی سواره ی شاعیر و په خشان نووس له روانگهی نووسه رانی جیا جیا به بۆچوونی جیا وازهوه. ههروهها کتیبه که بۆ میژووی ئەدهبی بۆکان گه لیک به نرخه و نهک هەر کاک سواره خۆی به لکوو کاک سه لاهو دینی موتهدی و کاک عومەری ئیلخانی (برای کاک سوار) و کاک عەبدولخالقی یه عقوو بیش خه لگی شاره کهن.

به داخه وه په تایی چاپه مەنی کوردی، واته هه له ی چاپ یه خه ی ئەم کتیبه شی قورس و قایم گرتوووه و که متر لاپه ریه که ده بینی که ئەو هه له چاپیانه برستی لی نه بریبی. بنکه چاپه مەنییه کوردیه کانی باشووری کوردستان روون نییه بۆچی ئاورپک له کاره که ناده نه وه و به ده سنیشان کردنی هه له بریکی وردبین به رگری له و په تا پیسه ناکه ن.^۱

۱. محەممەد بەهره وەر، «شێعر و پەخشانی سواره، لێکدانەوه و شی کردنەوهی بەر هه مەکانی سواره ئیلخانی زاده»، کۆکردنەوه و ئاماده کردنی محەممەد بەهره وەر، بلاو کراوه ی ئە کادیمیای کوردی، هه ولیر ۲۰۱۱، ۴۰۶ لاپه ره، کوردی.

تاپۆ و بوومه‌لیل^۱

دهوری سواره‌ی ئیلخانی‌زاده له میژووی ئەدهبی کوردی‌دا تهنیا به‌وه ناوهستی که یه‌که‌م یاخود یه‌ک له یه‌که‌مین که‌سه‌کان بووبی شیعی‌ری له پۆژه‌لاتی کوردستان نوئ کردبیته‌وه. سواره له بواری «په‌خشانی ئەدهبی» و «په‌خشانه‌شیعر» نووسین‌دا له یه‌که‌مین‌ه‌کان بووه، نه‌ک له پۆژه‌لات، به‌لکو له هه‌موو کوردستان. له‌وه زیاتر، سواره په‌خنه‌گری ئەدهبی، توێژهر و نووسه‌ری «میژووی ئەدهبی کوردی»ش بووه. هه‌موو ئەوانه له به‌رنامه‌ رادیۆیی‌یه‌کانی‌دا ده‌رده‌که‌وی و ده‌زانری له چ راده‌یه‌کی به‌رز به‌و بواران‌دا تپیه‌ر بووه و به‌چ شاره‌زایی و لیزانییه‌که‌وه چۆته‌ گۆرپه‌پانی هه‌لسه‌نگاندن و ته‌فسیر کردن و ناساندنی میژووی ئەدهبی کوردی له نالی و بیخوده‌وه بگره‌ تاگوران و دوای ئەویش.

به‌خته‌وه‌رانه ئیستا به‌شیک له‌و وتاره به‌پیزانه‌ی وا «کاک سوار» له رادیۆی کوردیی تاران‌ه‌وه ده‌خویندنه‌وه له به‌رگی‌ک کتێب‌دا بلا‌بوونه‌ته‌وه به‌ناوی «تاپۆ و بوومه‌لیل»، که سه‌رجه‌می ۶۰ وتاری گرتۆته‌به‌ر. له بیرمان نه‌چی سواره ئەم وتاران‌ه‌ی له بارو‌دۆخیک‌دا ده‌نوسه‌ی که نه‌ک هه‌ر خۆی له‌ژێر چاوه‌دیریی به‌رده‌وامی ساواک‌دا بوو، به‌لکو به‌رنامه‌کان بۆ شوینیک ده‌نوسران و له شوینیک ده‌خویندرا‌نه‌وه که پژی‌می شا، چاوه‌دیریی ورد و چه‌ند لایه‌نه‌ی به‌سه‌ردا ده‌کرد. من خۆم که به‌ختی ئەوه‌م هه‌بوو دۆستیک‌ی بچووک‌ی سواره و نه‌ک دۆست، شاگردی نه‌زانی به‌رده‌می ئەو مامۆستایه‌م، پۆژیک له ماله‌که‌ی له تاران دانیشتبووم دوو وتاری به‌پرواله‌ت هاوچه‌شن و به‌نیوه‌رۆک جیاوازی بۆ خویندمه‌وه، که یه‌کیانی بۆ رادیۆ نووسی‌بوو و به‌شیک بوو له «تاپۆ و بوومه‌لیل»ه‌که‌ی، ئەویتریان‌ی بۆ دلی خۆی و به‌ دلی خۆی نووسی‌بوو، که ده‌یگوت ئە‌گه‌ر ئازادی هه‌بوایه، ئەوه‌یانم ده‌نوسه‌ی؛ کوجا به‌ر کوجا!

۱. سواره ئیلخانی‌زاده، «تاپۆ و بوومه‌لیل»، پێداچوونه‌وه‌ی سه‌لاحه‌ددینی عه‌ره‌بی [ناشتی]، سه‌ره‌تا نووسینی عومه‌ر ئیلخانی، بنکه‌ی بلا‌وکرده‌وه‌ی پانێز، تاران، ۱۳۷۹/ ۲۰۰۰، ۳۹۳ لاپه‌ره، کوردی.

هەر چۆنیک بى، تەنانەت ئەمڕۆ، ۴۵ سالیك دواى بەرنامەکانى «تاپۆ و بوومەلێل»، بەداخەوێ نە ئەو «میژووی ئەدەب»ى كە لەم سالانەدا لە باشوورى كوردستان بۆلاوكرایەوێ و نە بەشى زۆرى ئەو وتارە و كۆتیبانەى وا سەبارەت بە ئەدەبى كوردى و بەتایبەت شیعەرى كوردى دەنوسرین، هێچكامیان ناتوانن شان لە شانى «تاپۆ و بوومەلێل»ى سوارە بدن، بەتایبەت لە وردبوونەوێ و شۆرپوونەوێ بە ناخى رۆحى شاعیرەكاندا، مخابن!

ئەم وتارە بۆ ناساندنى «بۆكان»ە لە كۆتیبى «تاپۆ و بوومەلێل»ى سوارەى ئێلخانى زادەدا.

تان و پۆی «تاپۆ و بوومەلێل» چنراوى بۆكانە: نووسەرەكەى بۆكانییە، لە تورجان لەدايك بوو (۱۹۳۷/۱۳۱۶) لە قەرەگۆیز و بۆكان دەرسى خویندووێ و لە دى حەمامیان نیژراوێ (۱۹۷۵/۱۳۵۴)؛ بنەمالەكەى ئاغا و خاوەن مولكى بۆكان و دەوروبەرى بوون و هەر لەویش ژیاون.

جگە لەوانە، سوارە لە فەزای كۆمەلایەتى - هونەرى بۆكاندا گۆش كراوێ و نووسینەكانى ئاویان لەو سەرچاوەیە هەلمژێو، زمانى دوان و قسەكردن و نووسینى بۆكانییە، باوەكوو بە دابى سەردەم هەولێ داوێ بە زمانى پێوهرى كوردى بنووسى كە زیاد لە هەموو شۆینىك مۆركى ناوچەى سلیمانى لەسەر دراو، بەلام سوارە ئەم كارەشى بە شارەزایى كردوێ - وەك هەنگاوێك بۆ یەككاسە كردن و رەچاوكردنى پێوهر بۆ زمانى یەكگرتووى كوردى و دروست بوونى زمانى فەرمى - كە بەختەوێرە ئەمڕۆ گەلێك لە سەردەمى ژيانى كاك سوار چۆتە پێشەوێتر و ئەگەر دووبەرەكى و خووشەوێستى لى بگەڕى بەرەو ئاقاریكى پێشكەوتووتر دەئاژوێ.

«تاپۆ و بوومەلێل» جگە لەوانە، راستەوخۆش چۆتە سۆراغى بۆكان و ناوچەكەى و كەسایەتییە بۆكانییەكانیش لە كۆتیبەكەدا رەنگیان داوێتەوێ:

- وەلامى كاك حەسەنى سوهرابى (سەبا)، قوتابى دەبیرستانىكى بۆكان، لاپەرە

- وه‌لامی ره‌خنه‌گرتته‌کانی کاک ره‌حیم به‌ه‌رام‌زاده له بۆ‌کانه‌وه، لاپه‌ره ۳۶۵؛
- چیرۆکی «ئاسۆ‌روونه»، که ده‌بی به‌ته‌سویر‌کیشانی شاری بۆ‌کان و حه‌وزه‌گه‌وره و
خو‌رینک بی، لاپه‌ره ۱۶۵؛

- «نووری، شاعیری خه‌م»، که ناساندنیک‌ی شاعیری ناوداری بۆ‌کان کاک محه‌مه‌د
نووری (عه‌تری گۆ‌لانی)‌یه، لاپه‌ره ۳۲۱؛

- «محه‌مه‌د سه‌ددیقی مه‌حمودی به‌شوین مامۆستا گۆ‌رانه‌وه»، هه‌لسه‌نگاندنی
شیریک‌ی مه‌حمودی، که له‌دایک‌بووی گوندی پاش‌بلاغی سه‌ر به بۆ‌کانه.
لاپه‌ره ۲۱۵؛

به‌نامه‌ی «تاپۆ و بوومه‌لیل» به‌گویره‌ی نووسینی سواره‌ی خو‌ی (لاپه‌ره ۲۳۵)
لانی‌که‌م ۵ سال به‌رده‌وام بووه.

مخابن ئه‌م شوینه بو لیدوان سه‌بارهت به روانگه‌ی سواره سه‌بارهت به ژیان،
مه‌رگ، خه‌بات، به‌پر‌سایه‌تی کومه‌لایه‌تی و سیاسی، هونەر، په‌خش‌ان، شیر و هتد
گونجاو نییه. سواره، شو‌ره‌سواری هه‌موو ئه‌و گۆ‌ره‌پانانه بوو. یادی به‌خیر بی!

۱. به‌خته‌وه‌رانه سالی ۲۰۱۴، سه‌رجه‌م به‌ره‌مه‌کانی سواره به شیر و په‌خشانه‌وه به‌ناوی
شه‌نگه‌سوار له‌لایه‌ن ده‌زگای غه‌زه‌لنووسه‌وه له سلیمانی بلاوکرایه‌وه، ئه‌م به‌ره‌مه کاک
عومه‌ری ئیلخانی برای سواره کۆی کردۆته‌وه و کاک سه‌لاحه‌ددینی ئاشتی ئاماده‌ی
کردوه و پینداچۆته‌وه. (۶۴۴ لاپه‌ره‌ی کوردی - فارسی).

سالی ۲۰۲۰ کتیبی شه‌نگه‌سوار (ئاماده‌کردنی سه‌لاحه‌ددین ئاشتی) له‌لایه‌ن چاپه‌مه‌نی
کوردستانه‌وه چاپ‌کراوه‌ته‌وه و به سه‌رچاوه‌یه‌کی ته‌واو برواپیکراو داده‌ندری، هه‌م به
باری ریک‌خستن و ریک‌وپیکی و نیوه‌رۆکه‌وه و هه‌م به باری رینوسی‌دا. (۶۴۶ لاپه‌ره‌ی
کوردی - فارسی).

سوارهی ئیلخانی زاده و هه‌ندیگ لایه‌نی که‌متر باس کراوی ژبان و کاره‌کانی

له‌سه‌ر خواستی دۆستیکی خۆشه‌ویست، ئەم وتارەم پۆژی ۲۰۱۳/۵/۱۰ نووسی و ناردم بۆ برادهریکی به‌ریز که‌ئەو ده‌یناسی، به‌لام من نه‌مه‌ناسی، بۆ ئەوه‌ی به‌شینک بی له‌و لیکۆلینه‌وه‌ی وا سه‌بارەت به‌ نەمر سوارهی ئیلخانی زاده ده‌یکرد. چه‌ند پۆژ پیش ئیستا وتاره‌که‌م به‌ چاپ‌کراوی له‌ یه‌ک له‌ ژماره‌کانی پۆژنامه‌ی کوردستانی نوێ چاپی سلیمانی‌دا بینی وا بزانی هه‌مان ساڵی ۲۰۱۳ بوو. هه‌ندیگ شوینی وتاره‌که‌ له‌ چاپ‌کردن‌دا قرتا بوون که‌ دلنایم هه‌له‌ی تایپ و دیزاین نه‌بی شتیکی تر نه‌بوو. له‌ هه‌ندیگ شوینی تریش‌دا چه‌ند هه‌له‌ی بچووک پووی دابوو که‌ به‌لای منه‌وه و بۆ نیوه‌رۆکی وتاره‌که‌ گرنگ بوون. بۆ نمونه، نووسیبووم ئیمه‌ له‌ بۆکان کاک سواره‌مان به‌ «کاک سوار» بانگ ده‌کرد و منیش له‌ سالانی ژبانی تاران‌دا هه‌ر کاتیک چاومان به‌ یه‌کتر بکه‌وتایه‌ هه‌ر به‌ کاک سوارم بانگ ده‌کرد، به‌لام له‌ چاپی پۆژنامه‌که‌دا ئەوانه‌ش بیوون به‌ کاک سواره و رسته‌کان واتایان نه‌ما‌بوو. هه‌ر بۆیه‌ش به‌ سیاسی زۆر له‌ دۆستی خۆشه‌ویستم و ئەو برادهره‌ نه‌ناسراوه‌ جیگه‌ی ریزه‌ و پۆژنامه‌ی کوردستانی نوێ، لێره‌دا جاریکی دیکه‌ وتاره‌که‌ بلاو ده‌که‌مه‌وه. یه‌ک‌دوو خال له‌ وتاره‌که‌دا هه‌ن که‌ هیوادارم بکه‌ونه‌ به‌ر سه‌رنجی لیکۆله‌رانی میژووی ئەده‌بی کوردی.

دوای بلا‌بوونه‌وه‌ی وتاری پسیپۆرانه‌ی کاک سه‌لاحوددینی موهته‌دی له‌سه‌ر ژبان و به‌ره‌می شیعریی کاک سواره له‌ گۆفاری «مامۆستای کورد» له‌ هه‌شتاکان‌دا، بزوتنه‌وه‌یه‌ک بۆ ناسین و ناساندنی سواره ده‌ستی پیکرد و لێره‌وله‌وێ چه‌ند وتاریک نووسران و بلا‌بوونه‌وه‌ و دوایی کارێ به‌رچاوی بواره‌که‌ش کتیبی کاک محهمه‌دی به‌هره‌وه‌ر بوو که‌ ساڵی ۲۰۱۱ بلا‌بوووه‌ و چه‌ند وتاری باشی گرتبووه به‌ر.^۱

۱. محهمه‌د به‌هره‌وه‌ر، «شێعر و په‌خشانی سواره، لیکدانه‌وه‌ و شی‌کردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی سواره ئیلخانی زاده»، کۆکردنه‌وه‌ و ئاماده‌کردنی محهمه‌د به‌هره‌وه‌ر، بلا‌وکراوه‌ی

شایانی باسه، چ له وتاره‌کانی نیو کتیبی به‌هره‌وهر و چ له و سهره‌تایانه‌دا که بۆ چاپی کتیبه‌کانی سواره نووسراون (بۆ نمونه: «تاپۆ و بوومه‌لیل» و «خه‌وه‌به‌ردینه») هه‌ندی‌ک باب‌ه‌ت هه‌ن که دووپات و دووپات ده‌بنه‌وه و ئیمه‌ چهند باب‌ه‌ت به‌ قه‌له‌می چهند که‌س ده‌خوینینه‌وه که پیشتر به‌ هه‌ندی‌ک جیاوازییه‌وه له زمان که‌سانی دیکه‌وه بیستوومانن. بۆ نمونه شی‌کردنه‌وه‌ی دوو پارچه شی‌عری «خه‌وه‌به‌ردینه» و «شار» که ئیتر خه‌ریکه ده‌بیته بنیشته‌خۆشکه و که‌متر وا‌هه‌یه دیارده‌یه‌کی نوێ و هه‌لسه‌نگاندنیکی پیشتر نه‌گوتراویان تیدا بی. ئه‌وه‌ش له کاتیک‌دایه ۳۷ سال دوا‌ی کۆچی بی‌واده‌ی سواره له ۱۹۷۶، هیشتا‌گه‌لیک لایه‌نی ژیان و ئاسه‌واره‌کانی باسیان نه‌کراوه یان به‌ سووکه ئاماژه‌یه‌ک بازیان به‌سهر‌دا دراوه.

با له‌پیش‌دا دۆخی خۆم له‌م رووه‌وه‌ پوون بکه‌مه‌وه. من له‌ چهند دهر‌فته‌ی جیاوازا‌دا کاک سوارم ناسیوه:

- یه‌که‌م، کاتیک که دوا‌ی نه‌خۆشییه‌کی دوو ساله و که‌وتن له جیگادا‌گه‌راپه‌وه سهر خویندنه‌که‌ی و له‌گه‌ل ئیمه‌ی له‌ خۆی که‌مه‌ته‌م‌نتردا بوو به‌ هاو‌پۆلی قوتابخانه‌ی ناوه‌ندی شاری بۆکان له‌ قه‌لای سهر‌دار؛

- دووه‌م، ئه‌و ده‌مه‌ی که بۆ درێژه‌ی خویندن چوو بۆ ته‌وریز و تاران، به‌لام له‌ پشووی نه‌ورۆز و هاوین‌دا ده‌هاته‌وه بۆکان و سهر‌دانی دوو‌کانی کتیبفرۆشی کاکم - عومه‌ری سولتانی (وه‌فا) ی ده‌کرد؛

- سه‌یه‌م، ئه‌و سالانه‌ی وا له‌ تاران خویندکاری زانکۆی حقووق بوو و منیش له‌ کوردستان دوورخرا‌بوومه‌وه و له‌ تاران خویندکاری زانکۆی ئه‌ده‌ب بووم، وه‌ک مامۆستاش له‌ قوتابخانه‌کانی «شه‌هری‌په‌ی» وانه‌م ده‌گوته‌وه، جاروباره‌ش سهر‌دانی مالی کاک سوارم ده‌کرد.

با هه‌ر لێره‌دا و پیش هه‌موو شتیک یه‌ک مه‌سه‌له‌ پوون بیته‌وه: له‌ هه‌موو ئه‌و ماوه‌یه‌دا که شانازی ناسین و دۆستایه‌تی کاک سوارم هه‌بووه، هه‌میشه

ئه‌کادیمیای کوردی، هه‌ولێر ۲۰۱۱، ۴۰۶ لاپه‌ره، کوردی.

۱. سواره ۳۷ سال ژیا و ئیستاش ۳۷ سال به‌سهر کۆچی دوا‌یی‌دا تیپه‌ر ده‌بی. چ هه‌لکه‌وتیک!

وهك قوتابییەك له بەردەم مامۆستاكەم دانیشتوووم و شتی لى فیر بووم و له راستى دا وانەى ئەدەب و سیاسەتم لەلای خویندوو. بەكورتى نامەوى ئیستا كە ئەو بەجى هیشتووین خۆم بەكەم بە برابەش و دۆست و راویژكارى؛ له راستى دا ئەو بە کیلۆمىتر و مايل له پيش منەوه بوو و جگە لەوهى بە شیوهیهكى یەكلايه نه كتیبى پیدابیتم، باسى سیاسى و هونەریى بۆ کردبیتم و شیعر و بابەتى نووسراوى خۆى بۆ خویندبیتمهوه، من نووسراویك و شیعریکم نهبووه له رووم هەلبى بۆ ئەوى بخوینمهوه. با خوینەر ئاگادارى ئەم خالە بى و ئەگەر له درێژدا قەلەم هەلخلیسكا و بەپنچەوانەى ئەوه شتیکم نووسی، بزانی راستم نهگوتوه. ئەوهش بلیم ئیمه له بۆکان سوارەمان بە «کاک سوار» بانگ دەکرد و من له تارانیش هەر بەو شیوهیهم بانگ کردوو، پیم خوشه لیرهشدا لهسەر ئەو رێچکەیه برۆم و دۆست و مامۆستاكەم بە کاک سوار ناوبەرم.

دواى ئەم سەرەتایە دەچمه سەرباسى ئەو لایه نه گرنگانەى کار و ژيانى کاک سوار كە له سەرچاوهكان دا باسیان نهکراوه یان بە سووک و سانایى ئاماژەیهکیان پیکراوه و رۆیشتوون:

بر: سەرەوهتر، لاپەرە ۵۴۰.

ئەفراندنى میتۆلۆژى بۆ گەلى كورد

سواره بە بروای من ئەو راستییانەى زانیوه کاتى له بهیتى «سەیدەوان» دا باسى عەلى بەگى داسنى (واته ئیزەدى)، باوکی سى كورەكە دەکا و بەو پینیه دەبى هەرسى كورەكەش هەر ئیزەدى بووبیتن. ئەو بە دەستەقەسەد چۆته سۆراغى ئەو بەیتە و بەیتى «لەشكرى» كە ئەمیان له دژایەتى کردنى «بلحەرۆمییان» دا خولقاوه و بزوینهرى هەستى نەتەوايهتى كورده دژ به يەكی له داگیركەرانى خاكەكەى.

ئەم هەلوێستانە شایانى ناسین و ناساندن، بەلام كاری ئەوتویان لهسەر كراوه؟

نا!

ریالیزی سوسیالیستی

مروّف رۆلەى سەردەمی خۆیەتی. سوارە لە سەردەمی‌کدا دەژیا که پەتای ریالیزی سوسیالیستی بە تەفسیری ستالینییه‌وه، تان‌وپۆی هونەری پووناکبیرانی چه‌پی ئێرانی تەنبیوو. سوارەش وەک زۆریکی دیکە، بە‌تەواوەتی لە ژێر کارتیکەریی ریالیزی سوسیالیستی‌دا بوو و هەموو شوینە‌وارێکی هونەری و ئەدەبغی بە‌و گەز و ڕەبەیه دەپێوا و شیواز و ئوسلووبە‌کانی دیکە‌ی سووک و هاسان دەدایە دواوه. ئە‌ئە‌فە‌زای فکریی سالانی ۶۰عی زایینی پووناکبیرانی چه‌پی ئێران بوو بە کوردیشە‌وه.

ئێستا، چەند دەیه‌ دواى ئە‌و سالانە، دەزانی ئە‌و دوگم و یە‌ک‌لابینییه‌ چۆن بوو بە‌ میردە‌زە‌مە‌ی ئە‌دەب و هونەری سۆفیه‌ت و گە‌لانی شوینکە‌وتووی سیاسە‌تی ئە‌وان. یە‌ک‌لابینی لە‌ هونە‌ردا جینی نابیتە‌وه و زە‌ینی هونە‌رمە‌ند لە‌ ئازادیی بی‌سنووردا نە‌بن گۆل‌ ناکا. هە‌لۆیستی سوارە لە‌م بوارە‌دا پیوستی بە‌ شی‌کردنە‌وه و ڕە‌خنە‌لی‌گرتن هە‌یه، بە‌لام ئایا ئە‌م کارە‌ کراوه‌؟ بە‌ دلناییی، نا! سە‌یریکی کتییی تاپۆ و بوومە‌لیل ئە‌و راستییە‌مان بە‌باشی بۆ دە‌ردە‌خا.

من ئە‌م سێ نمونە‌یه‌م هینایە‌وه بۆ ئە‌وه‌ی بلیم سوارە‌ بیرمە‌ندیکی کۆمە‌لگای کورد بوو که سیاسە‌تی جیهانی دە‌ناسی و توانای ئە‌وه‌ی هە‌بوو سە‌رە‌هە‌ودای هە‌ردووکیان پیکە‌وه ببه‌ستیتە‌وه و لە‌ ئە‌دە‌به‌وه بۆ میژوو و لە‌وێ‌وه بۆ سیاسە‌ت، لە‌ سیاسە‌تیشە‌وه بۆ بە‌خته‌وه‌ری میلیه‌ته‌که‌ی بچن. گە‌لیک گە‌وه‌ری شاراه بە‌تایبه‌ت لە‌ نووسینه‌کانی سوارە‌دایە و دۆزینە‌وه و شی‌کردنە‌وه و سە‌یقه‌ل‌دانیان ئە‌رکیکی گرنگی نە‌وه‌ی هاوتە‌مە‌نی شاعیر، بە‌تایبه‌ت ناسیاوان و دۆستانی نزیکییە‌تی. دووپات‌کردنە‌وه‌ی قسە‌ی گوتراو هیچ ئاویکی پین گە‌رم نابن!

ژیانی بنه‌ماله‌یی

بابە‌تیک سە‌بارە‌ت بە‌ کاک سوار که گە‌لیک که‌م باسی کراوه، ژیا‌نی شه‌خسی و بنه‌ماله‌یی‌یه‌تی. هاوسە‌ری کاک سوار ژنیکی وه‌فادار، دلسۆز و دل‌گە‌وره‌ بوو که لە‌گە‌ل هە‌موو قیل‌وقاج و سوور و چه‌رخیکی ژیا‌نی میردە‌که‌ی‌دا هە‌لیکرد و پێی

وهفادار مایهوه. هاوسه ره که ی تورکی نازهر بایجانی بوو و هر له مندالییه وه له بۆکان گه وره ببوو و کوردی قسه کردنه که ی له کوردیک چاکتر بوو.

زه ماوهندی کوره ئاغای سه ره که هۆزیکه عه شیره تی ده سرۆیشتووی دیبوکری له ئەندامانی په عیهت و خه لکی ئاسایی شار، ئەویش عه جه م، له و سه رده مه دا کاریک بوو که پینشتر نه کرابوو و سواره ی رچه شکینی بیزار له په یوه نده دره به گایه تی و عه شیره تیه کان، بۆ یه که م جار له میژووی عه شیره ته که یان دا کردی. هاوسه ره به ئەمه گه که ی له گه ل میوانداریی زۆری خزم و که سوکار و دۆست و برادر و ناسیاوی هاوسه ره که ی دا هه لیکرد و به و په ری وه فا و ریز و چاوه دیری کردنه وه تاسه ر له گه لی مایه وه و «بابه ک» ی کوپانی گه وره کرد.

ئه وه راستیه کی شار او ه نییه که کاک سوار له ماوه ی هاوسه رایه تی هاوژینه که ی دا له تاران هاوړیه کی کچی دیکه شی هه بوو که زۆری خۆش ده ویست و شیعیری بۆ ده گوت و به ده وری دا ده هات (گرنگ نییه ماره ی کردبێ یان نا)، به لام هاوسه ره که ی له گه ل ئەم نامولایمه و گه لیک نامولایمی دیکه ی وه ک ده ستهنگی و که م داها تی و له عهینی کاتدا دلاوایی و ده ست بلاوی کاک سوار هه لیکرد.

دیاره من نه ئەو هات و چۆ زۆره و نه ئەو په یوه ندیه نزیکه م له گه ل کاک سوار هه بوو هه والی ته واوم له ژیا نی بنه ماله ی هه بی، به لام له و هات و چۆ که مه دا که بوومه، هاوسه ره که یم وه ک مرۆفیکه ی خه مخۆری کاک سوار ناسی. «بابه ک» ی تاقانه ی کاک سواریش یادی به خیر بی، له و سالانه دا کۆر په یه ک بوو و من جگه له وه ی چاوم پیی که وتبی هیچم سه باره ت به و له بیر نییه.

ئه وه ئەرکی کاک سه لاح و خه لکانی دیکه ی بنه ماله که یانه له سه ر ئەم لایه نانه ی ژیا نی کاک سوار، به تایبه ت کارتیکه ربی هاوړی کچه که ی له سه ر به ره مه ئە ده بییه کانی شاعیر بکۆلنه وه و بنووسن. ژیا نی «بابه ک» یش هه لگری ئە وه هه یه که بابه تی له سه ر بنووسری و ئیجازه نه درئ له ژیر ناوی ناوداریی باوکی دا فه رامۆش بکری و له دواړو ژدا که س به هه والی نه زانی. هیوادارم تابۆی عه شیره یی له وه زیاتر به رگر نه بی له و پیداو یستییه گرنگانه ی سه ره وه که یه کی وه ک من به ته واوه تی هه سته ی پیده کا.

ژیا نی که سایه تی گه وره ی میژووی هه موو میله تیک ئە وه نده «بوعد» ی زۆری هه یه که لیکۆلینه وه یان هاسان نییه و ده توانی له سه ر هه رکامیان کتیبی

سەربەخۇ بنووسرى. ھيوادارم ئەوانەى وا لەسەر كاك سوار ليكۆلئىنەو دەكەن و بابەت دەنووسن تەنيا پەنا نەبەنە بەر بىرەوهرى گىرانەوہى بىئەنجام يان دووپات كوردنەوہى قسەى ويژراو و سواو و شىئەرى شار و خەوہەردىنە و تەواو! ژيان و ئاسەوارەكانى كاك سوار زۆرى بە بەرەوہىە و كارى زۆرى دەوى.

سوارە بە حىسابى سال، ئەم جىهانەى گەلىك زوو بەجى ھىشت و تەنيا ۳۷ سال ژيا، بەلام بە حىسابى كارتىكەرىى لەسەر ئەدەب و ميژووى گەلەكەى، ريگايەكى دوورى بېرى، بە شىئەىەك كە بۆ زۆر كەس ئەستەمە بە تۆزى ريگەشى بگەن يان لە باسى شىئەر و پەخشانى كوردى دا بىكەن بە ژىر لچەوہ. ئەو بە كوردەوہ پىشانى دا «چۆن بژى» بۆ مرۆف لە «چەندە بژى» گرنگترە.

يادى بەخىر بى!

لەندەن، ۲۰۱۳/۵/۱۰

شوینەواری نادیارى سواره

له ژماره ۱ى گۆفارى په یف چاپى له ندهن (مارسى ۱۹۸۶)دا، وتاریكى سى لاپه پهبى به ناوى «سواره و شیعرى په سەنى كوردى»یه وه بڵاوبۆته وه كه نووسه ره كه ی به «أ.ش» راگه یه ندراره. ئەوه ندهى بزانه، «أ.ش» كورت كراوه ی ناوى پزدار ئەحمده ی شه ریفیه.

نووسه ره له وتاره كه دا ئاماژه ی به ۱۲ بابه تی نووسراوى كاك سوار كردوه و گوتوو یه تی: «ئەوانه له لای من هەن و ئەمن توانیومه كۆیان بکه مه وه:

- ژماره ۱ بریتیه له ۱۰ پارچه شیعر، به لام نه گوتراوه كام شیعر؛

- ژماره ۲ تا ۱۰ واته نۆیان، كورته چیرۆكن (برواننه لاپه ره كانی په یوه ست)؛

- ژماره ۱۱ بریتیه له «هیندیك به رنامه ی تاپۆ و بوومه لیل» كه نه گوتراوه چه ند به رنامه و کامیان؛

- ژماره ۱۲ش «هیندی شیعر و وتاری فارسین كه سه باره ت به كورد و دۆخى كۆمه لایه تی كوردستان نووسراون.»

له كۆتایی وتاره كه شدا نووسراوه: «رهنگه به گشتی شوینەواری سواره كه له لای من، ۱۰۰۰ لاپه ره یه ك بین.»

ئێستا سالی ۲۰۱۴یه و ۲۶ سال به سه ر بڵاوبوونه وه ی وتاره كه دا تیده په ریخ. من ئاگادار نیم له و ماوه یه دا كاك ئەحمده ی به ریز کامیه ك له و به ره مانه و چه ند لاپه ره له و هه زار لاپه ره یه ی بڵاوكردۆته وه یا خود کامیانی داوه ته خه لكانی دیکه بڵاوی بکه نه وه. من خۆم هیچ کتیب یان نامیلکه یه کی سه ره خۆی نووسه رم له و بابه ته دا نه بینوه گه رچی وا هه یه بووبی و من چاوم پنی نه که وتی؛ به ده سپاکیه کیش كه له كاك ئەحمده دا سۆراغم هه یه هه ست ده که م ده بی به شیکیان لیره وه ی بڵاوبوو بیتنه وه. ئەگه ر نا، ده بی هه موو لایه کمان تکا له كاك ئەحمده بکه ین پی بڵاوبوونه وه یان خۆش بکا و خه لکی تامه زرۆی نووسینه کانی كاك سوار و میژووی

ئەدەبی گەلەكە مانیان لئەبج بەش نەكا.

سوارەى ئیخانە زادە گەنجینە یەكی نەتە وایەتیی گەلى كورد بوو و بەرھەمەكانی هی هەموو گەلەكە مانە، هەر بۆیەش لەكە سایەتییەكی بەرپرسی وەك كاك ئەحمەدى شەریفی چاوەروان دەكری هەرچیەكی لە بەردەست دایە، بە پاراستنی مافی كۆپی رایتسی خۆی، بیانگە یەنیتە دەست خۆینەر، بەتایبەت كە بارودۆخی سیاسی و كۆمەلایەتی و لاتەكە بە شیوەیەكە هەردەم مەترسیی ئەو هەیه مەلایەكی لایە لایان پاسدار و بەسیجییەكی ئیمامی زەمان، لەجیاتى خودی ئیمام، لەمالی خەلكدا زههور بفرموی و بەناوی چەپی و سەلەفی و هەر ناویكى دیکەو، چییان پێ خۆش بێ چەپاوی بکەن و بیخەنە چالی جەمكەرانهو. جا كاك ئەحمەد گیان تا ئەو پووی نەداو، هیمەتیک!

لێزەدا كۆپی لاپەرەكانی پەیف بۆ ئاگاداریی خۆینەر دەخەمە بەرچاو.

۲۰۱۴/۱۱/۲۲

دوو روون کردنهو:

ئەم وتارە كورتەى من پێشتر لە چاپەمەنیەكی كوردی چاپی لەندەن دا بلاویۆتەو، كە بەداخەو ناوەكەیم لە بیر نییە و زۆر وا هەیه چاپەمەنیەكی مەلەندی رۆشنیری كوردی بووبی لە لەندەن. هیوادارم ئارشیفی نووسراوەكانی كاك ئەحمەد پارێزایی و كەسوكاری بەرپزی مامۆستا لە دەرفەتیی گونجاو دا بیخەنە بەرچاو.

بۆ ئاگاداریی خۆینەر، كاك سوارە لە گوندی «تورجان»ی نیوان سەقز و بۆكان لەدايكبوو نەك شاری سەقز كە لە بابەتەكەى كاك ئەحمەد شەریفی دا هاتوو؛ سالی لەدايكبوونیشی دەگوتری ۱۳۱۶یە. یادى مامۆستایان سوارە و ئەحمەدى شەریفی بەخیر بێ!

سواره و شایعری رهسه نی کوردی

أ.ش

سواره کورپی شه محمد شاغای شیلخانی له سالی ۱۳۲۰ ی ههتاوی له شاری سقز له دایکه بووه. خویندنی سه رهتایی و ناوهندی له سهقز و بۆکان و تاران تهواو کردووه. پاشان چۆنه زانکۆی حقوقی زانستگهی تاران و له بهرهوهی خویندنییدا له بهشی کوردی رادیۆی دا کاری دهکرد.

شایعری پرههست و جوانه مه رگه سواره له پاییزی سالی ۱۳۵۴ دا به نه خۆشی زهردویی له تاران کۆچی دوایی کرد و جه نازه که بیان هینایه وه شاری بۆکان و له گۆرستانی بنه ماله که بیان دا له گوندی حدامیان له (۳) کیلۆمهتری بۆکان نیژرا.

سواره ی جوانه مه رگه کاتی له بهشی کوردی رادیۆی شیران کاری ده کرد بهرنا مه یه کی شه ده بی به ناوی تاپۆ بوومه لیل ده نووسی که پر کویگرتین بهرنامه ی کوردی رادیۆ بوو.

سواره له ژبانی کورتیدا جه زه به و ناره ههتی زۆری کیشا. ماوه یه که له سه ر کوردایه تی زیندانی کرا. ماوه یه کی زۆر به خۆی و تهواوی بنه ماله یانه وه دوور خراشه وه بۆ ناوجه سیمنان.

سواره شهل بوو، هه میسه گۆچانیکی نه دهسته وه بوو، له ماوه ی ته مه نی گورشیدا دۆستی زۆر که م هه بوو، دۆستان و ناشناسیان و خزم و کهس و کاری خۆیان لیبی ده بار راست و به کا برا یه کی خه ته رنا کی سیاسیان داده نا، به لām شپستا پاش مه رگی و نه مانی زۆر که سه س شانازیی پتوه ده که دن و به دۆست و خزم و هاو پتی خۆبانی ده زانن. سواره دوو ژنی هه بوو، له ژنه کورد ده که ی کورپکی له پاش به جی ماوه به ناوی با به که به لām له ژنه عه جه مه که ی مندالی نیبه.

پیم وایه تهنیا که‌ئیکه که به‌راستی ده‌شه‌وگوردی سواره ده‌هات به‌ریژ مامۆستا رۆژبه‌یانی بوو که زۆر دل‌سۆزانه وه‌دوای کاروباری ده‌کهوت و کاتی له‌ سیمارستان بوو ئهم بیاوه (رۆژبه‌یانی) رۆژ نه‌بوو سهری لی‌ نه‌دا و تهنانه‌ت بو رفه‌ف کردنی تیا زمه‌ندی ماله‌که‌یان نه‌چیته‌ مآلیان . بالێره‌دا دیاره‌ بو که‌ئیکه‌ تریش بکه‌م که زۆر به‌کاروباری سواره‌یه‌وه مانه‌دوو بوو شه‌ویش مه‌زه‌ری خاله‌قی به‌ . شه‌وکات مه‌زه‌ری خاله‌قی سه‌ره‌رشتی به‌شی کوردی رادیوی ئی‌ران بوو به‌ گیانیکی برابانه‌وه به‌ده‌ردو هاواری سواره‌یه‌وه ده‌هات و تهنانه‌ت جارێکی که سواره له‌ باری ئابوریه‌وه پێویستی به‌ پول و به‌اره هه‌بوو کاکه مه‌زه‌ر به‌ هاوکاری مامۆستا رۆژبه‌یانی به‌سه‌ده‌ردی سهری (۲۰) هه‌زار ته‌هنیان پول بو له‌ ئی‌داره‌ی وه‌رگرت .

سواره له‌ ماوه‌ی کورتی ژیا‌نیدا به‌ره‌م که‌ئیکه‌ زۆری له‌ به‌خشان و داستان و جیروکه‌ و شیعو ووتار له‌خۆی به‌جی هه‌شت . لێره‌دا ئهم دیاره‌ بو شه‌و شوینه‌وارانه‌ی سواره ده‌که‌م که له‌لای من هه‌ن و شه‌من توانیومن کو‌یان بکه‌مه‌وه .

(۱) ده‌بارچه له‌ شیعه‌کانی

(۲) داستانی چه‌کوش وه‌شینی رۆله کوژراو ، که به‌سه‌ره‌اتی کساوه‌ی قاره‌مانی کورده‌و سواره به‌شه‌وه‌یه‌کی نویسی شه‌ده‌به‌سی رازانه‌دوبه‌ته‌وه .

(۳) لاس و خه‌زآل : به‌ره‌مه‌ئیکه‌ نوییه له‌ داستان و به‌یتی لاس و خه‌زآل که سواره به‌شه‌وه‌یه‌کی زۆر رێکو‌پێکی کوردانه نووسیویه‌ته‌وه .
(۴) زولآل ترین پێکه‌نین : داستانیکی شه‌ده‌بی زۆر به‌رزه که ده‌توانم بلیم به‌سه‌ره‌اتی خودی سواره‌یه .

(۵) ئافره‌ت : وه‌رگه‌پرانی به‌شی شه‌وه‌لی داستانی هه‌زار و به‌که‌ شه‌وه .

(۶) چه‌سکو : داستانیکی کو‌مه‌لایه‌تی شه‌وینداری به‌ .

(۷) خالده‌ی ریبوار : شانۆیه‌کی گه‌رنگی کو‌مه‌لایه‌تی رامباریه‌ ، له‌ سه‌ نه‌هینیدا باسی جولانه‌وه‌ی چه‌کدارانه‌ی کوردستانی ئی‌ران له‌ سه‌ سا‌له‌کانی ۷-۱۳۴۶ ده‌کات و به‌سه‌ره‌اتی شه‌هید موهه‌ندیس سمایلی شه‌ریف‌زاده (فه‌قی عه‌زیز) به‌ .

(۸) پیاویکه‌ له‌ تاریکی دا : داستانیکی شه‌وینداری به‌ که پیم وایه

Peyiv I

- له فارسیهوه کردویهته کوردی .
- ۹) سیدهوان : روکارئیکی نویتی شهدهبییه سهبارهت به بهیتی کوردی سیدهوانی که سواره زور جوان رازاندویهتهوه .
- ۱۰) بیاوهتی : کورته بهسهرها تیکی همزه ئاغای مهنگوره که به شیوهی شانۆ بۆ زادیوی شووسیوه .
- ۱۱) هیندی له نووسراوهکانی بهناوی تاپۆو بومهللیل لهلای منن .
- ۱۲) هیندی له شیعر و ووتاری فارسی که سهبارهت به کوردو دوخی کۆمهلابهتی کوردستان نووسراون .
- رهنگه به گشتی شوینهواری سواره که لهلای منن (۱۰۰۰) یهکه ههزار لاپههیهکه سین .

چه‌پکیک له گۆل

کاکم عومهری سولتانی (وه‌فا)، پیش مه‌رگی بی‌واده‌ی، سه‌رجه‌می شی‌عره کوردیه‌کانی خۆی کۆکردبوونه‌وه و به‌خه‌تینکی خۆش نووسیبوونیه‌وه. هێرش‌ی کورپی بوو به‌سه‌به‌بی خیر و ئه‌رکی تایپی هه‌موویانی له‌ریگه‌ی ریزدار هه‌مه‌ده‌مینی شاسه‌نه‌مه‌وه گرتنه‌ستۆ، ئینجا من به‌هه‌مووی داچومه‌وه و ۱۱ پارچه‌ شی‌عری نیو ژماره‌کانی رۆژنامه‌ی کوردستانی سالانی ۱۳۳۹ - ۱۳۴۰ی تارانیشم لێ زیاد کرد.

وا ئیستا به‌یارمه‌تی چه‌ند دۆست و براده‌ری خۆشه‌ویست، کتیبه‌که‌ له‌ باشووری کوردستان بلاو‌کراوه‌ته‌وه و گه‌لیک رازاوه و جوانیشه. کتیبه‌که، که‌م‌وزۆر هه‌موو به‌ره‌مه‌ شی‌عره‌کانی کاکم به‌کوردی ده‌گریته‌به‌ر و له‌ شی‌عری عه‌روزییه‌وه تا نوێ و سپی، هه‌مووی تیدا کۆ کراونه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها چه‌ند وتاری ئه‌و که‌سانه‌ی تیدایه‌ که‌ دوابه‌دوای کۆچی دوایی شاعیر، باسیان کردووه و هه‌لسه‌نگاندنیان له‌سه‌ر نووسیوه. ده‌قی کتیبه‌که‌ جیگه‌ی متمانه‌ی ته‌واوه و هه‌ر ئه‌و شتانه‌ن وا خۆی نووسیبوونی و هه‌ر ئه‌و هه‌ست و خه‌یاله‌ ناسکه‌ی تیدان که‌ تایبه‌تمه‌ندی خۆی و شی‌عره‌کانین.

په‌یوه‌ندی کتیبه‌که‌ به‌ بۆکانه‌وه‌ پێویست به‌ باس‌کردن نا‌کا، شاعیر خۆی بۆکانیه‌ و زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری شی‌عره‌کانیش له‌ بۆکان گوتراون، هه‌ندیکیان پێشکه‌ش به‌ که‌سایه‌تی بۆکانی کراون و چه‌ند پارچه‌یه‌ک له‌ شی‌عیر و په‌خشانه‌ شی‌عره‌کانیش باسی بۆکانیان تیدا‌کراوه، له‌ هه‌مووان گرن‌گتر په‌خشانه‌ شی‌عری «بیری رابردوو» ه‌ که‌ خۆی وه‌ک قاموسنیک ده‌چی بۆ میژووی سه‌ده‌ی بیسته‌می شاری بۆکان و ده‌ورو به‌ری.

سه‌باره‌ت به‌ شی‌عره‌ فارسییه‌کانی وه‌فا، باسم له‌ چاپی دووه‌می کتیبی «سرود پرستۆ» کرد، که‌ به‌ ناته‌واوی لێ‌ده‌رهاویژراوی له‌ تاران بلاو‌کرایه‌وه، به‌لام به‌خته‌وه‌رانه «چه‌پکیک له‌ گۆل» له‌ باشووری کوردستان و له‌ ژێر چه‌تری ئه‌و ئازادییه‌دا بلاو‌کرایه‌وه

كه حكومته تي هه ريمي كوردستان بۆ چاپه مه نيبى دا بين كردوو ه و هيوادارم هه ميشه يى و
له وه زياتر يش بى.١

١. عومه ر سولتاني (وه فا)، «چه پكيك له گول»، سه رجه مي شي عره كورد ييه كاني عومه ر
سولتاني (وه فا)، ناشر (؟)، ٢٠٠٩، ٤٧٩ لاپه ره، كوردى.

«سرود پرستو»ی وه‌فا

چاپی دووه‌می کتییی «سرود پرستو» - یه‌که‌م کۆمه‌له‌ شیعیری نوی فارسی کاکم - عومه‌ری سولتانی (وه‌فا)، نه‌ورۆزی ئەمسال (۲۰۰۷ ز) له‌لایهن بنکه‌ی چاپه‌مه‌نیی «سوها»وه له تاران بلأوکراوته‌وه. «سرودی په‌ره‌ستوو» یه‌که‌م کۆمه‌له‌ شیعیری نویی شاعیریکی کوردیش بوو که به زمانی فارسی له سالی ۱۳۴۲/۱۹۶۳ له‌لایهن «انتشارات صفی عیشاه»وه له تاران بلأوکرایه‌وه و وا ریکه‌وت که چاپی دووه‌می ئەم کتییه، سال و نیویک دوی کوچی‌دوایی شاعیر بلأوبیتته‌وه.

«سرود پرستو»ی چاپی دووه‌م، به دوو پی‌شه‌کییه‌وه چاپ بووه، که یه‌که‌میان مامۆستا محه‌مه‌دعه‌لی سولتانی، توێژه‌ری ناسراوی کورد نووسیویه‌تی و دووه‌میشیان من نووسیومه.

په‌یوه‌ندیی کتییه‌که به‌و زنجیره‌وتاره‌وه، یه‌که‌م شاعیر خۆیه‌تی که بۆکانییی و دووه‌م زۆریک له شیعیره‌کان له بۆکان گوتراون و سی‌هه‌میش ئەوه‌ی هیندیک له شیعیره‌کان پیشکه‌ش به که‌سانیک کراون که ئەوانیش بۆکانین. بۆ توێژینه‌وه له سه‌ره‌تاکانی سه‌ره‌لدانی شیعیری نوی - وه‌ک چه‌مک، «سرود پرستو» ده‌بی سه‌رنجی تاییه‌تی بدریتی. وه‌فا پینش هه‌موو شاعیریکی دیکه‌ی پۆژه‌لاتی کوردستان شیعیری نویی گوتوو، به‌لام به فارسی و که‌م‌وزۆر هاوکات له‌گه‌ل سێ‌کۆچکه‌ی شیعیری نویی کوردی له پۆژه‌لات (سواره، سه‌ه‌نیانی، چاوه)، شیعیری نویی کوردیشی گوتوو.

به‌داخه‌وه ئەم چاپه ریک‌وپیک نییه و وه‌زاره‌تی ئیرشاد ده‌ستی بردۆته نیو زۆریک له شیعیره‌کانه‌وه و له هه‌ندیک شوین‌دا هه‌ر ئەوه‌نده‌ی ناوی خۆشه‌ویستی و ژن و ماچیکی شاعیر هاتیبته‌گۆڕی، په‌راندوویانه و له گریژه‌نه‌یان بردوو. به‌ناچار و بۆ پاک‌کردنه‌وه‌ی جی‌په‌نجی سانسۆری بی‌جی، لی‌ره له دوورولاتی، به یارمه‌تی دوو که‌س له براده‌رانی مالپه‌ری پۆژه‌لات/ بۆکان، ده‌قی شیعیره‌کانم

ئاماده کرد و کتیبه‌که‌م گه‌راندوه‌وه سهر ریچکه‌ی چاپی یه‌که‌م که شاعیر خوی له سالی ۱۳۴۲دا به‌هاوبه‌شی له‌گه‌ل شاعیری گه‌وره‌ی ئیزانی سه‌عید سولتان‌پوور له چاپخانه‌ی «صفی‌علی‌شاه» چاپی کردبوو. ئەم ده‌قه له‌سهر مالپه‌ری پوژه‌ه‌لات/ بۆکان دانرا و له‌به‌شی «شاعیر، نووسهر، وه‌رگی‌ر، پوژنامه‌وان»ی مالپه‌ره‌که پارێزراوه.

ئینجا له سالی ۱۳۹۵/۲۰۱۶دا، به‌ئهرک و زه‌حمه‌تی براده‌ریکی به‌ریزی به‌رپرسی «نشر روشنگری»، چاپی سیهه‌می کتیبه‌که‌مان له‌سهر کاغز و به‌دیزاینیکی جوان بلاوکرده‌وه. ئەم چاپه‌هیچ که‌م‌وکوو‌رییه‌کی نییه و هیوادارم بتوانین به‌هه‌مان شیوه له‌نیوخوی ولاتیش بلاوی بکه‌ینه‌وه.^۱

۱. عمر سلطانی (وفا) پدر شعر نو فارسی در کردستان، «سرود پرستو»، چاپ دوم به‌اهتمام انور سلطانی، نشر سه‌ها، تهران ۱۳۸۵/۲۰۰۶، ۸۸ صفحه، فارسی.
- عمر سلطانی (وفا)، «سرود پرستو»، چاپ سوم، نشر روشنگری، آلمان ۱۳۹۵/۲۰۱۷، ۱۳۹ صفحه، فارسی.

شیعر و به‌رهه‌لستی و راچه‌نین له کوردستانی ئیران دا

نووسەر و شاعیر و سیاسه‌تزانێ کورد مه‌له‌وانیکی باشن له گۆمی که‌لک وەرگرتن له دهره‌ت و دهره‌تان! ئه‌وه‌ش سروشتی ژبانی کورد له‌ژێر چنگورێ چوار گورگی درنده‌دا فیری کردوون. ولاتانی داگیرکهری کوردستان که هه‌میشه له‌سه‌ر داپلۆسینی کورد و چه‌وساندنه‌وه‌ی هاوده‌نگن، هه‌ندی‌ک جار به‌هۆی کیشه‌ی سیاسی نیو خۆیانه‌وه ده‌که‌ونه‌ناکوکییه‌وه و ده‌یانه‌وئ گوشار ب‌خه‌نه‌سه‌ریه‌کتر، ئیتر ده‌سه‌به‌جی بیر له‌کوردی سه‌ر سنوره‌کان ده‌که‌نه‌وه و هه‌ولێ یاری کردن به «کارتی کورد» دژ به‌لایه‌نه‌که‌ی به‌رانبه‌ریان دهن، هه‌ولێک که به‌داخه‌وه گه‌لیک جار تینیدا سه‌رکه‌وتوو دهن و خوینی لای کورد له‌رێگه‌ی ئه‌و دۆستیه‌ی درۆینه‌ی داگیرکهرانی خاکه‌که‌مان دا، به‌فیرۆ دهرۆا، شه‌ری نه‌خوازوامان ئاوقا ده‌بی و ئابووریمان نشوست ده‌هینی، به‌لام له‌لای ئه‌ولاوه‌ش کورد هه‌ندی‌ک جار که‌لک له‌ دهره‌ته‌که‌ وهرده‌گرئ و به‌شیک له‌ داخواییه‌ی سیاسی و نه‌ته‌وه‌یه‌ی کانی خۆی دژ به‌ داگیرکهری ئه‌ودیوی سنوور! به‌ئاشکرا ده‌هینیته‌ گۆرئ.

له‌ ماوه‌ی شوێشی ئه‌یلوول دا (۱۹۶۱ تا ۱۹۷۵) حکومه‌تی په‌له‌هوی رادیوی کوردیی کرمانشان و رۆژنامه‌ی کوردستانی خسته‌ رئ. هه‌ردوک ئه‌وانه‌ بۆ به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی ده‌وله‌تی ئیران و دژ به‌ نه‌یاره‌که‌ی، واته‌ حکومه‌تی به‌غدا دامه‌زران و له‌ژێر چاوه‌دیریی راسته‌وخۆی ساواکدا به‌رپوه‌ ده‌بران. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش ده‌وریکی به‌رچاویان له‌ پیشکه‌وتی زمان و ئه‌ده‌بی کوردی له‌ رۆژه‌لاتی کوردستان بینی و گه‌لیک خه‌لکانی دلسۆز و خزمه‌تگوزاری گه‌له‌که‌مان له‌ ده‌وربان کۆبوونه‌وه و «دوور له‌ چاوی چه‌ته»، ژيله‌مۆی خه‌باتی نه‌ته‌ویه‌تیان گه‌شاوه‌ راگرت. نمونه‌ی ئه‌م چه‌شنه‌ که‌لک وەرگرتن له‌ دهره‌تان له‌ میژووی هه‌موو پارچه‌کانی کوردستان دا زۆرن.

له‌ ماوه‌ی شه‌ری ۸ ساله‌ی ئه‌م دواییه‌ی ئیران و عیراقیشدا هه‌ندی‌ک جار دهره‌تانی ئه‌وه‌ هاته‌ پیشی که‌ شاعیرانی کورد (هه‌ژار، هیمن، حه‌قیقی، ئاوات و...)

بەناوی ھێرش کردنە سەر سەددام حسینى کوردکوژەووە شیعری نیشتمانی بڵین و لە میدیای مەلاکانى ئێراندا بڵاوی بکەنەووە. لە دیوی ئەودیو، واتە لە باشووری کوردستانیش ھەمان بارودۆخی سیاسى زال بوو و پووناکییرانى کوردی باشوور بەناوی ھێرش کردنە سەر «خومەینی» جەللادەووە دەرفەتى بڵاوکردنەووەی بابەتى نیشتمانییان دەقۆستەووە و زۆر شیعر و چیرۆک و وتاری بەنیوەرۆکیان بڵاو دەکردەووە.

کتیبى جینگەى باس، خولقاوی ئەو بارودۆخەى کە باس کرد. مەحموود زامدارى نووسەر و لیکۆلەر و نیشتمانیپەرسى کۆمەلەى کى باش لە شیعر و پەخشانی شاعیرانى کوردی پۆژەهلانى کوردستانى گەردووکۆ کردووە و بە سەرھەتایەکی دەوڵەمەندەووە بڵاوی کردۆتەووە، ئەویش لە جەنگەى شەرى عیراق و ئێران و راست دواى ئەنقال و کارەساتى ھەلەبجە، واتە لە سالى ۱۹۸۹دا.

شیعەرەکان گەلیک پەسپۆرانی ھەلبژێردراون و نووسەر بۆ کۆکردنەووەیان گەلیک سەرچاوەی وەک کتیب و گوڤار و پۆژنامەى کوردی و ئۆرگانی حیزبە کوردییەکانى پۆژەهلانى خاکەکەمانى پشکینووە و ناوی سەرچاوە و ژمارە و ریکەوتى دەرچوون و دەقى شیعرەکانى لە توێ ۲۱۵ لاپەرە کتیبدا بڵاوکردۆتەووە. بەگوێرەى سەرنجى من، کتیبەکە دەوروبەرى ۱۰۴ پارچە شیعر و ۲ پەخشانی ۴۸ شاعیر و نووسەرى پۆژەهلانى کوردستانى تیدا کۆکراوەتەووە؛ ناوی ژمارەیک لە شاعیرەکانیش رانەگەیهەندراوە و تەنیا سەرچاوە، واتە ناوی گوڤار و پۆژنامەى بڵاوکەرەووەیان نووسراوە ئەویش بەھۆى ئەو راستییەووە کە سەرچاوەکان لە بنەرەتدا ناوی شاعیرەکەیان رانەگەیاندووە.

نیوەرۆکی بابەتەکان ھەموو، نیشتمانی و کوردپەرەرانەن و شاعیر و نووسەرەکانیش ھەموویان ھاوچەرخى سەدەى بیستەمن ھەر لە مەلا ماری کۆکەیی و سەیفولقوزاتەووە تا مەلا ئاوارە و سولەیمانى موعینى و پێبوار و...

شاعیر و نووسەرەکان زۆریکیان ناسراون: سەیف، زەبیحى، مەلا ماری کۆکەیی، حەقیقى، ھەژار، ھێمن، عەترى گۆلانى [مەمەدى نوورى]، زرنگ [سەید

كاميل ئىمامى (ئاوات)، شىواو [خالىد حىسامى]، ئىبراھىم ئەفخەمى، سولەيمان موعىنى، مەلا ئاوارە، شىپرزى سەقزى [نافىع مەزھەر]، محەممەد مەجدى (م. م. م. ھۆشەنگ) و (م. م. عىشقى)، ئەم دوو ناسناوھش وا ھەيە ھەر ھى محەممەدى مەجدى بن]،^۱ فانى،^۲ زارى، ع. خوسرەوى [دەبى عەلى خوسرەوى بى] و پىيوار [موسلىح شىخولئىسلامى]؟.

ھەندىكىشىيان نەناسراو يان كەمتر ناسراون: ھەسەن مودەررىسى، خىروپىژ، غەرقى سەقزى، مەنھودى، جەوھەرى، دەھشەت، ھەمەمىن بەگى رەنگە پىژانى، ھەرىف، شىخ جەمىلى زىئەددىنى، ھەيرانى سەنە، ھامىد ناسرەمانى، ج. م. ئاوارە سابلأخى، ئەمىنى موكرىيانى، جىماو مەريوانى و مەلا محەممەدحەسەنى سەقزى (پەمى).

دىارە، بەگوپرى نىوەرۆكى ئەم زنجىرەوتارە كە لە پىوھندى بۆكان دايە، دەبى لىرەدا گولچىنى ئەو بابەتەنە بکەم كە يا شاعىرەكانىان بۆكانى بن يان بابەتەك لە گۇقارىكى ھەلا ئەھلى چاپى بۆكان دا بۆبوو پىتتە ھە يان شاعىر و نووسەرەكانىان لە سەردەمى بۆلو كىرە ھە يان بابەتە كە دا لە بۆكان زىابىتتە بۆ نمونە مامۇستا ھە ژار و كاك ھەسەن مودەررىسى كە ئەوى دووھەمىيان لە سەردەمى دەرچونى گۇقارى ھەلا ئەھلى و ھكۆمەتى كۆمارى كوردستان دا (۱۹۴۶) سەرۆكى ئىدارە پەرودەدى بۆكان بوو.

بۆ زانىرە خىنەر، لىستەيەكم پىكھىناو ھە ناوى شاعىرەكان و مىسراعى يەكەمى ئەو شىعەرەنى و گوتوويانە يان ناوى ئەو بابەتەنى و نووسىويانە:
- شاعىر (؟)، گۇقارى ھەلا ئەھلى، ژمارە ۳: «خۆم پىرم و دل تازە خەرىكى گروگالە»،

۱. بۆ ناسىنە ھە يان ناسناوى ئەندامانى كۆمەلەى «ژ. ك» كەلەم لە وتارى كاك سولەيمان چىرە (ھىرش) وەرگرتوو: «ناساندنى نىوى راستەقىنەى نووسەر و ئەندامانى كۆمەلەى «ژ. ك» لە گۇقارى نىشتەمان دا»، مالپەرى گزىنگ، مانگى دىسامبرى ۲۰۰۵.
۲. فانى لە ئاغاتى مىراودەلى ناوچەى پشدرى باشوور بوو، بەلام ناراستە ھە ھە پىوھندى كۆمەلەى «ژ. ك» پشدا بوو، ھەر بۆيەش ناوى لىرەدا ھاتوو. بىروانە سەرچاوى سەرھە.

لاپه‌ره ۳۲؛

- حه‌سه‌ن موده‌ریسی: «ئهی هومییدی ئازادی (په‌خشان)»، لاپه‌ره ۳۵؛
 - حه‌قیقی: «قه‌دیان وه‌کوو بلووره، برۆیان وه‌کوو هیلال»، لاپه‌ره ۳۶، [ئهم
 هۆنراوه‌یه به دوو به‌ش چاپ کراوه و به‌شی یه‌که‌می که‌وتۆته ژماره ۲ی
 هه‌لاله، ل ۲۹ - ۳۰، به‌لام به‌داخه‌وه نووسه‌ر فه‌رامۆشی کردووه و ناوی
 «تازه بووه سال» ه و ئاوا ده‌س‌پیده‌کا: دیسان شنه‌ی نه‌سیمی به‌هاره و کزه‌ی
 شه‌مال...]

- گوڤاری هاواری کورد، هه‌ژار: هه‌ی لایه‌لایه رۆله لای‌لایه، لاپه‌ره ۴۰؛
 - گوڤاری هه‌لاله، ژماره ۳: بخوینه بولبولی خوینگه‌رم و دلسۆز (کورد و ئازهری)،
 لاپه‌ره ۴۴؛

- گوڤاری هه‌لاله، ژماره ۳: «هه‌ی داد هه‌ی بیداد، هه‌ی رۆ رۆله رۆ! (شینى
 ژنه‌کوردیک)»، لاپه‌ره ۴۹؛

- عه‌تری گۆلانی: «بارى ئەستۆى دوژمنه‌ وا هه‌یسی کردووه گه‌ردنم، لاپه‌ره ۶۳؛
 - خیرویژ: «شوکر به کوردان ئازادی دریا»، لاپه‌ره ۶۵؛

- عه‌تری گۆلانی، «خه‌راجاتی دوو زولفی تو‌ئهری ماچینه یا چینه؟»، لاپه‌ره ۷۰؛
 - شیواو [خالید حیسامی]: «کوانی دوژمنانی خوینخور با بیته سه‌یری به‌زم»،
 لاپه‌ره ۷۲؛

- زرنگ [سه‌ید کامیل ئیمامی (ئاوات)]: «دوئ‌شه‌و دل رایپه‌راندنم پیتی گوتم هه‌سته،
 به‌لان»، لاپه‌ره ۷۵؛

- عه‌تری گۆلانی: «به‌رت چه‌ند خو‌شه سه‌ره‌سته‌ی! ببی پیروژ، چ داریکی!»، لاپه‌ره
 ۷۷؛

- که‌ریمی بۆکانی [ئیب‌راهیم ئەفخه‌می]: «سه‌رم سو‌رما له ئاکاری بریک له‌م

۱. میرزا‌عه‌لی سه‌میمی خه‌لکی سنه و نووسه‌ری حه‌مه‌حوسین‌خانی سه‌ردار.
 ۲. نه‌مزانی ئهم ناوی «که‌ریمی بۆکانی» یه‌ له‌کو‌تۆه هاتووه و گه‌لق هه‌ر له سه‌رچاوه‌که‌دا و
 نووسراوه یان چی؟ به‌ دلنیا‌یی ناسناوی شی‌عیری ئەفخه‌می هه‌ر «ئه‌فخه‌می» بوو و هیچی
 تر.

عه‌سر و رۆژگارە»، لاپه‌ره ۱۳۷؛

- بۆکانی [ئىبراهيم ئەفخەمى]: «هەرچى دەيبىنى تەقەللوب، فىلى تىدايه و درۆ»،
لاپه‌ره ۱۳۸؛

- بۆکانی [ئىبراهيم ئەفخەمى]: «ریش بۆزى پىر له کولکه، که‌وا ریشى خۆى
دەجوى»، لاپه‌ره ۱۴۰؛

- بۆکانی [ئىبراهيم ئەفخەمى]: «و‌تەن حوبى ئه‌تۆ دىنم، سىاسى تۆم له‌سه‌ر
لنوه»، لاپه‌ره ۱۴۱؛

- بۆکانی [ئىبراهيم ئەفخەمى]: «له‌ عىلم و فه‌نن و ئىختىراع به‌شت نىيه له‌سه‌ر
زه‌وى»، لاپه‌ره ۱۴۲؛

- بۆکانی [ئىبراهيم ئەفخەمى]: «نە‌ورۆزه گۆل و سه‌وزه له‌ هەرلاوه‌ هە‌لستان»،
لاپه‌ره ۱۴۳.

له‌ لاپه‌ره ۱۰۷ - ۱۱۴ى كتيبه‌كه‌دا دوو پارچه‌ شىعر يا باشتر بلیم دوو به‌شى يه‌ك
پارچه‌ شىعر له‌ رۆژنامه‌ى «كوهستان» چاپى تاران، ژماره‌ ۷۶ و ۷۹ (۱۹۴۵ / ۱۳۲۵)
پاگوي‌زراوه‌ كه‌ باسى نه‌بوونى نازادى هە‌لبژاردن له‌ ئىران ده‌كا. ناوى شاعىرى
شىعره‌كه‌ به‌ «ج. م» راگه‌يه‌ندراوه‌ و به‌داخه‌وه‌ نازانم كتيبه‌، به‌لام به‌ زاراوه‌كه‌ى‌دا
هه‌ست ده‌كه‌م خه‌لكى لای سه‌قز و بۆكان و وا هه‌يه‌ يه‌ك له‌ فه‌يزوللا به‌گىيه‌كان
بى يان «خىروىژ»ى شاعىرى سەنەبى كه‌ ماوه‌يه‌ك لای فه‌يزوللا به‌گىيه‌كان مى‌رزاى
ده‌کرد؟ شاعىر، هەر كه‌سكه‌ نه‌سىحه‌تى «دوكتۆر ئه‌رده‌لان»ى خاوه‌نى رۆژنامه‌ى
«كوهستان» ده‌كا كه‌ به‌ته‌ما نه‌بى خۆى كاندىدى هە‌لبژاردنى مه‌جلىسى شووپراى
مىللى ئىران بكا له‌ به‌روه‌ى له‌ ئىران‌دا نازادى نىيه‌ و حه‌تمەن ده‌سه‌لات «حه‌مه‌ئاغای
عه‌باسى»، خاوه‌ن‌ملكى گوندى سه‌را وه‌ك نوینه‌رى شارى سه‌قز له‌ سەندووق
ده‌هینتته‌ ده‌رى و هه‌ولى كه‌سانى وه‌ك ئه‌و پووجه‌ل ده‌كاته‌وه‌.

شىعره‌كه‌ هه‌ندىك ناوونىتكه‌ى بۆ حه‌مه‌ئاغای تىدايه‌ كه‌ دياره‌ من لى‌رده‌دا
ناياننوسم، هه‌روه‌ها ناوبراوه‌ به‌ «برايم‌ئاغای عه‌مبار» شوبه‌ينراوه‌، كه‌ ئه‌و به‌شه‌ش
ناهینمه‌وه‌، به‌لام به‌كورتى ده‌لى گوايه‌ «برايم‌ئاغای عه‌مبار» به‌ حاجى له‌قله‌قى گوتوه‌وه‌

له مهزرا و ملكى من بار بكه و برۆ، تو حاجى نى ئەگەر حاجى، بۆچى سىواك و ئاوى زمزمت پى نىيه!

ئەوه هەلبژاردەيهكى هەر دوو بەشى شىعرەكهى «ج. م.»، كه سهـرجهـم ٦٥
 فەردە:

سەبا، بـيـژـه بە دوکتۆر ئەردە لانی	بە ئەو هاوکاری خاس و یاری گیانی...
درۆیه بەحسى ئازادى عه قاید	تەزاهور بەو قسه حەشوه و زه واید...
گەرەکتە گەر رەقیبى خۆت بناسى	بە ناو عەباسییه، شوغلی سیاسى
هومايوون بەختە، بى ئارا وە کیله	ئەگەرچى زۆر... پڕ یەك تەویله...
له خویشانى برابم ئاغایى عه مبار	كه له و مەرحوومەوه زۆر ماوه ئاسار
کتیبى لهو قسه و نه قـلـ و حیکایهت	بە جـیـماوه، نه بـیـتـه زمـم و غه بیهت...
ئەر ئازادى عه قیده و پرای و ئەفکار	وجوودى وا یه قین نایه تە پرووی کار...
یه قین عه نقایه ئازادى، كه ناوى	ئەبیسین و هەموو كه وتووینه داوى
وجوودى غه بییه، دايم نیهانه	زهوورى ئەو له گەل ئاخـرـزـهـمانه!...
یه قین عەباسى بۆ ئەو دەرده و تمان	ئەگەر سەربار نه بى، نایبته دەرمان...
بهلى عەباسى خوى ئەربابى ديه	له كشت و زەرعهـدا عه قلى به جییه
له مهزرا ماهیره بۆ زهبتى مه حسوول	له كرمـاج چاك ده سیـنـى تووتن و پووـل
رەعییهت زۆر له بەر دەسیا زه لیله	له لایان ئەمرى وەحیى جوپره ئیله
له حەق گەر لانه دەم ئەو بى خه تايه	له سەریا هیچ نه بوو ئەو ئیددبعایه
كهسى ئەو فکریه ی هینایه نیوبه یین	له مه و لاوه دەبى به حسى له ئەو كه یین

شىعرەكه لێرەدا تەواو دەبى و بەداخه وه شاعیر «بەحسى له ئەو كه سه» ناکا
 كه به قسه ی خوى دەبى فكر و ئیددیعیای نوینه رایه تی کردنى مه جلیس له لایه ن
 حەمه دئاغای عەباسییه وه ئەو هینا بیتییه گۆرئ. ئەوه کتییه؟ شا؟ ئەفسه ریکی سپای
 ئێران؟ كه سیکى خۆجینی و خه لگی ناوچه؟ له شىعره كه دا رپون نییه، به لام له
 نامه كه ی دا بۆ «كوهستان»، كه وا له بەشى دووه می هۆنراوه كه ی دا نووسیویه تی،

ده‌لئ: له به‌شی سینه‌م‌دا به‌راشکاوی هه‌موو شتیک بۆ خه‌لک و ئازادیه‌خو‌ازان روون ده‌که‌مه‌وه! چ بووه و چ رووی داوه و بۆ به‌شی سینه‌م چاپ نه‌کراوه، ناروونه.^١

١. مه‌حموود زامدار، «شێعر و به‌ره‌ه‌لستی و راچه‌نین له کوردستانی ئێران‌دا»، ده‌زگای پۆشنییری و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی، کتییی زنجیره ٢٤٤، مطبعه جاحظ، بغداد ١٩٨٩، ٢١٥ لاپه‌ره، کوردی.

نەمریی له ئەدەبدا

نەمر «ئورخانی غالب» دە سالیکی پێش مردنە دل تەزینەکە، کۆمەلەیهک له وتارە ئەدەببیهکانی خۆی له شیوازی کتیبیکدا بلاوکردەوه. وتارەکان بریتین له ژياننامه و هەلسەنگاندنی توانای شیعیری ۱۵ شاعیری کلاسیکی کورد، که له نالییهوه دەست پێدەکا و بە حاجی قادری کۆیی و پیرەمێرد و مەلای گەورە کۆیهدا دەگاتە زیوهر و خانی و شیخ لەتیی حەفید و «هەژار کوردستانی». ئەوەش له راستی دا نووسینی کورته میژووویهکی ئەدەبی کوردییە له نیوان سالانی ۱۸۱۶ و ۱۹۹۷.

کتیبەکه له یادی بۆکانیش خالی نییه و ۱۰ لاپەرە ۱۲۷ تا ۱۳۷ی تەرخانی مامۆستا عەباسی حەقیقی کراوه هاوڕێی لهگەڵ ئاماژەیهکی کورت بە مامۆستایان سەیفولقوزاتی قازی و سەید کامیلی ئیمامی (ئاوات) له پەراویزی وتارەکهدا. له وتاری ناوبراودا ژياننامهیهکی پوخت، بەلام بە کاکل بۆ حەقیقی نووسراوه و ئینجا شیعیری شاعیر ناسینراوه:

«له باری زمانهوه، شیعەرەکانی سادە و پەتی و رەوانن... پرن له بۆن و بەرامەیی وشەیی ناسک و چەلەنگ و شیرین و گرشەدار و هەست بزۆین و رازی شادی.»
 نووسەر خۆی وتارەکهی بە «هەولدانیکی سەرەتایی» ناو دەبا و له راستیشدا هەر شتیکی وەهایه، بەلام بۆ توێژەرانی دواڕۆژی شیعیری حەقیقی سەرچاوهیهکه و نابێ چاوی لی بپۆشری.

ئورخان غالب نەمر ئەگەر بمایه، دەیتوانی سەرچاوهی گەلیک خێروبێر بووایه بۆ ئەدەب و میژووی ولاتەکهمان.^۱

۱. ئورخانی غالب، نەمریی له ئەدەبدا - ئاوینەیی ژیان و بەرهمەیی کۆمەلیک شاعیر، ناشر (؟)، سوید ۱۹۹۸، ۲۲۳ لاپەرە، کوردی (0-973354-91-ISBN).

سه‌یفولقوزاتی قازی

سه‌یفی نهمر مامی پینشه‌وا قازی محهمهد و دانهری بناغهی قوتابخانه‌ی ناسراو به «شیعری موکریان»^۵، قوتابخانه‌یه‌ک که له سه‌رده‌می مه‌شرووته‌ی ئیران (۱۹۰۶) دامه‌زرا و قوتابیانی وه‌ک هه‌ژار، هیمن، هیدی، ئاوات، خاله‌مین، حه‌قیقی و محهمهدی نووری له پۆژهللات و قانبع و موفتی پینجوتینی له باشوور په‌روه‌رده کرد

ماوه‌یه‌ک دوا‌ی نووسرانی وتاره‌که، دیوانیکی نو‌ی له شیعره کوردیه‌کانی سه‌یف له‌لایهن بنکه‌ی ژینی سلیمانیه‌وه چاپ و بلاوکرایه‌وه. ئاماده‌کاری دیوانه‌که، ریزدار حه‌سه‌نی قازی، کورده‌زای سه‌یف و نووسه‌ری ئەم دیرانه‌ن به دووقولی. کتیه‌که چه‌ند پارچه شیعری سه‌یفی تیدا تو‌مار کراوه که له دیوانه‌که‌ی پیششودا نه‌بوو، هه‌روه‌ها ۱۹ بابه‌تی نووسراو سه‌باره‌ت به ژیان و شیعری سه‌یف و ژماره‌یه‌کی به‌رچاو وینه و به‌لگه‌نامه‌ی پیشتر نه‌بینراوی تیدایه.

ئه‌وه‌ی بوکان بگریته‌وه له کتیه‌که‌دا زۆرن:

- ئه‌و شیعرا‌نه‌ی وا بو نهمر عه‌زیزئاغای عه‌باسی گوتراون ویرای ژیاننامه‌یه‌کی کورتی عه‌زیزئاغا؛

- شیعری گۆرانیی «سه‌وزه‌ی هه‌مزبه‌گ» که ده‌گوتری سه‌یف له گوندی سلیمانکه‌ندی گوتیتی هاوپی له‌گه‌ل نۆتی گۆرانییه‌که که هونه‌رمه‌ند «حه‌سه‌ن ده‌زی» نووسیویه‌ته‌وه؛

- یه‌که‌م هاوسه‌ری سه‌یف، زبیده‌خانم، کچی ئاغا شیربه‌گی فه‌یزوللا‌به‌گی بووه؛
- سه‌یف خاوه‌نی چه‌ند ملک و گوند بووه له‌سه‌ر چۆمی جه‌خه‌توو و نیوان میانداو و بوکان؛ له‌گه‌ل میسباحوددیوان (ئه‌ده‌ب) و براکه‌ی، واته‌ه‌لی‌به‌گی حه‌یده‌ری‌دا شه‌ریکه‌ ملک بووه و شیعری بو‌گوتوون و له‌ه‌ینی کات‌دا بو‌مه‌سه‌له‌ی نوینه‌رایه‌تی په‌رله‌مانی ئیران له‌گه‌ل عه‌لی‌به‌گ‌دا کئ‌به‌رکی هه‌بووه؛

- ئەمانە و گەلیک بابەتی دیکە ی پەیوەندیار بە بۆکان.^۱

۱. «ئازادی، سەربەخۆیی، میری و گەورەیی، داوا بکەن بە زار و زمان و ددان و لێو، ژیان و شیعەرە کوردییەکانی سەیفولقوزاتی قازی ۱۸۷۶ - ۱۹۴۵»، ئامادەکردنی ئەنوەری سولتانی و حەسەنی قازی، بنگە ی ژین، سلیمانی، ۲۰۰۸، ۴۲۳ لاپەرە، کوردی.

مامۆستا هه‌ژار (بۆ کوردستان)

مامۆستای نهمر هه‌ژار له مه‌هاباد له‌دايک‌بووه، به‌لام بۆ ماوه‌یه‌کی زۆری ته‌مه‌نی له بۆکان و هه‌روه‌ها گوندى «شه‌ره‌فکه‌ند» ی رۆژاواى بۆکان ژیاوه و وه‌ک نوینه‌ری شارى بۆکان له کۆبوونه‌وه‌ی سالانى سه‌رده‌مى کۆمارى کوردستان (۱۹۴۶) له مه‌هاباد به‌شداری کردووه و له رۆژى هه‌لکردنى ئالای کۆمار له‌سه‌ر قه‌لاى بۆکان شیعرى خویندۆته‌وه:

«لاوه‌کان! نامووسى نۆ ملیۆنه ئه‌م ئالایه‌مان
هه‌ر که‌سى خۆشى نه‌وئى، ره‌ببى وه‌به‌ر خه‌نجهر که‌وئى!»

شیعر و بیره‌وه‌رییه‌کانى مامۆستا له زۆر شوین دا بۆکان ده‌گرنه‌وه، به‌لام لیڤه‌دا ته‌نیا ده‌سنیشانى شیعرى پێوه‌ندیدار به بۆکانى ئه‌و که‌له‌شاعیره ده‌که‌م.

۱. هه‌ژار له سالى ۱۹۴۶ دا بۆ به‌رپێوه‌بردنى چاپخانه‌که‌ی بۆکان یارمه‌تیی مامۆستای نهمر هه‌سه‌نى قزنجی داوه و پێکه‌وه، مه‌نزومه شیعیریکی ئه‌ویان به‌ناوى «سلسله‌ی مه‌شایه‌خى نه‌قشبه‌ندى» هه‌ر له‌و چاپخانه‌یه چاپ کردووه. قزنجی به‌رپرسی چاپخانه‌که بوو له بۆکان و گۆڤارى هه‌لاله و دیوانى قانعیش هه‌ر له‌وئى چاپ کرا، مامۆستا هه‌ژار له سالانى دواتردا هه‌ولئى چاپ کردنه‌وه‌ی ئه‌م شیعره‌ی نه‌دا و ئه‌وه‌نده‌ی من بزانه‌م چاپی بۆکانى شیعره‌که یه‌که‌مین و دوایین چاپییه‌تى.

۲. به‌ره‌و موکریان: به‌شى کۆتابی سه‌فه‌رى خه‌یالیی هه‌ژار بۆ موکریان، به‌شى بۆکانه و له‌وئى دا باس له‌ شاره‌که، قه‌لا، هه‌زه‌گه‌وره و هه‌ندئى که‌سایه‌تیی بۆکان وه‌ک سه‌رده‌ره‌کان، مه‌لا ئه‌مه‌جهدى عوسمانى (کاک)، مه‌لا عه‌بدوڵلای هه‌سار، قازى کاکه‌هه‌مى قزنجی، کاک سه‌عدى موته‌دى (شییره‌چووینه)، ئه‌حه‌مه‌دئاغای ئیلخانى زاده (پیره‌شاهوئى قه‌ره‌گوین)، حاجى ره‌حمان ئاغای موته‌دى (برای راست)، کاک سه‌لاح موته‌دى (مچه‌گرده‌ل) و کاک مه‌مه‌د ئیلخانى زاده (کاوه)، نهمر سه‌ید کامیل ئیمامى (ئاوات) و گوندى تاراوا، شیخه‌ر و وشته‌په‌ی بۆکانى کردووه، به‌لام به‌گشتى خه‌لکى بۆکانى داوه‌ته

بەر تەوس و پلار:

«پیاو نەمان و ئەوەی مان خویری بوون...»

یا:

«كوردەنامووسی فرۆشرا بە چلە...»

(بۆ كوردستان، ل ۱۴۳ - ۱۴۶)

۳. لە چاپی سیپهەمی كتیبي بۆكوردستان دا هەندى بابەتى كۆنى سەردەمی ژيان لە بۆكان لە چاپەكەى پیتشوو زیاد كراون كە بەشیکیان پیتوهندییان بە بۆكانەو هەیه:

- نامەیهكى شیعری بۆ رۆژنامەى «كوهستان» چاپى تاران، كە تەئریخی ۱۳۲۳ (۱۹۴۴) و ناوی بۆكانى بەسەرەو هیه. (ل ۲۷۲ - ۲۷۳):

نامەى كوهستان! ئەو ئەستێرەیهى تۆ

ورشەى پرشنگت دای لە هەردوبۆ

- كاویژی لەمیژینهیهك: شیعەرەكە تەنزیكە باسى هاتنى مانگی رەمەزان دەكا و پیتشكەش بە ئەحمەدئاغای ئیلخانی زاده باوكى كاك سوارەى نەمر كراوه و تەئریخی رەمەزانى ۱۳۲۲ (۱۹۴۳) و ناوی بۆكانى بەسەرەو هیه. لە سەرەتاكەشى دا ناوی «قوچبەگ» ی فەیزوللا بەگى بردوو (ل ۲۷۷ و ۲۷۸)

شابان بۆ سەفەر گرتى تەدارەك

لیم وەژوور كەوت مانگی مەبارەك

دواى ئەم شیعەرەى باسى كرا، شیعەریكى دیکەش لە چاپی دوو هەمی بۆ كوردستان دا هەیه كە عینوانەكەى ئاوايه: «رەمەزاننامەى ۱۳۲۳ بۆكان» و بەو مەقتەعە دەست پێدەكا:

خێلەكەى شەعبان هەر كۆچى لێنا

مانگی مەبارەك تەشریفى هێنا

ئەم شیعەرەش هەر تەنزه و پیتشكەش بە ئەحمەدئاغا كراوه.^۱

۱. هەژار، «بۆكوردستان»، چاپى سیپهەم، چاپى جەواهیرى، تاران، بەفرانبارى ۱۳۵۸ (۱۹۷۰).

جاریکی دیکه‌ش مامۆستا هه‌ژار و بۆکان

ئهم بابته‌م ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وپیش له‌ وییلاگی «پوانگه»ی ریزدار حه‌سه‌نی قازی‌دا خوینده‌وه.^۱

بابته‌که له‌ پیوه‌ندیی ئه‌و بۆچوونه‌دا نووسراوه‌ که‌ که‌س یا‌ که‌سانیک و‌یه‌ک له‌وان نه‌مر مامۆستا شیخ عیززه‌ددینی حوسینی گوتیتیان نه‌مر مامۆستا هه‌ژاری موکریانی ئه‌ندامی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» بووه‌ و‌ دوا‌ی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆمه‌له‌ و‌ دامه‌زرانی حیزبی دیموکراتی کوردستان، نه‌بۆته‌ ئه‌ندامی حیزبه‌که‌ و‌ له‌سه‌ر رێبازی «ژ. ک» ماوه‌ته‌وه‌.

به‌لگه‌هینانه‌وه‌ی کاک حه‌سه‌ن بۆ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی ئه‌و بۆچوونه‌ هه‌له‌یه‌، سه‌رنج‌راکیشه‌ و‌ پیم‌خۆش بوو لی‌رده‌دا بۆ ئاگاداریی خوینه‌رانی «بۆکان له‌ میژوودا» ده‌قی وتاره‌که‌ به‌ینمه‌وه‌.

هه‌ژاری موکریانی ئه‌ندامی حیزبی دیموکراتی کوردستان و‌ له‌ کۆنگره‌ی یه‌که‌می ئه‌م حیزبه‌دا، یه‌ک له‌ نوینه‌رانی بۆکان بووه‌.

حه‌سه‌نی قازی

له‌م دوا‌یی‌یان‌ده‌دا برای به‌ریز کاوه‌ ئه‌مین چاوپێکه‌وتنیکی له‌گه‌ل مامۆستا شیخ عیززه‌ددینی حوسینی کردووه‌ که‌ له‌ رۆژی ۲۰۱۰/۷/۲۸ له‌ مالمپه‌ری رۆژنامه‌ی پوودا‌دا بلاوبۆته‌وه‌. له‌ وه‌لامی پرسیا‌ریکی کاوه‌ ئه‌مین‌دا که‌ ده‌پرسی: ئه‌ی که‌س نا‌په‌زایی نیشان نه‌دا له‌ هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌ی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک»؟ مامۆستا شیخ عیززه‌ددین وه‌لام ده‌داته‌وه‌: «به‌لێ هه‌بوو، هه‌ندیکیان هه‌ر نه‌بوونه‌ ئه‌ندامی حیزبی دیموکرات، یه‌کیک له‌وانه‌ مامۆستا هه‌ژاره‌ که‌ نه‌بووه‌ ئه‌ندامی حیزبی دیموکرات و‌ ده‌یگوت دوا‌ی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» دلم‌ بر‌وایی [به‌رای] نادا بچمه‌ نیو هیچ حیزبیکه‌وه‌.» ئه‌گه‌رچی مه‌سه‌له‌ی ئه‌ندامه‌تی هه‌ژار له‌ حیزبی دیموکراتی کوردستان‌دا پێشتر

1. http://ruwange.blogspot.com/2010/08/blog_post06.html.

له سه‌ری نووسراوه و ساخ‌کراوه‌ته‌وه، بۆ وینه برواننه: «سوله‌یمانی چیره، ئایا شاعیری میلی کوردستان حیزبی نه‌بووه؟ مالپه‌ری گزینگ ٢١/٢/٢٠٠٥» هه‌روه‌ها ئه‌و لێ زیاد کردنه‌ی که من بۆ گزینگم نارد، به‌لام وا دیاره ماموستا شیخ عیززه‌ددین ئه‌و نووسینه‌ی چاو پینه‌که‌وتوووه و به پالپشتی قسه‌ی ماموستا هه‌ژار له «چیشتی مجیور» دا ئاوی وه‌لامی ئه‌مین داوه‌ته‌وه.

به‌پیتی ئاگادارییه‌ک که له گۆواری کوردستان، بلاوکه‌ره‌وه‌ی بیرى حیزبی دیموکراتی کوردستان، ژماره‌ی ١، ١٥ ی سه‌رماوه‌زی ١٣٢٤ ی [هه‌تاوی] / عی دیسامبری ١٩٤٥، سه‌باره‌ت به کۆنگره‌ی یه‌که‌می حیزبی دیموکراتی کوردستان بلاوکه‌راوه‌ته‌وه ده‌رده‌که‌وی له‌و کۆنگره‌یه‌دا «ئاغای عه‌بدوپرهمانی شه‌ره‌فکه‌ندی» وه‌ک یه‌ک له نوینه‌رانی بۆکان به‌شدار بووه، هه‌ر له‌و کۆنگره‌یه‌دا دوو شیعرى خویندۆته‌وه که سه‌ردیژی یه‌که‌م شیعیان «دیموکراتمان ده‌وی» یه. وینه‌یه‌کی ئه‌م کۆنگره‌یه‌ش هه‌یه که تیدا هه‌ژار له نیو به‌شدارانی کۆنگره‌دا ده‌بینین. ئه‌وه‌ی که سالانی دواتر و به‌پیتی سیاسه‌تی رۆژ «هه‌ژار» یان خه‌لکی دیکه چیان گوتی و نووسی، له‌و راستیه‌ ناگۆرێ که له سه‌رده‌می بوونی کومه‌له‌ی «ژ. ک»، به حیزبی دیموکرات دا هه‌موو هه‌لسوو‌راوه سه‌ره‌کییه‌کانی کومه‌له‌ له چالاکییه‌کانی حیزبی دا به‌شدار بوون. ئه‌گه‌ر هه‌ژار ئه‌ندامی حیزبی دیموکراتی کوردستان نه‌بووه ئه‌ی چون له کۆنگره‌ی یه‌که‌می ئه‌و حیزبه‌دا نوینه‌رایه‌تی شوینیکی کردوووه که ده‌وریکی گرینگی هه‌بووه له کاروباری حیزب و حکومه‌تی میلیلی کوردستان دا. ئه‌گه‌ر ئه‌ندامی حیزبی دیموکرات نه‌بووه چون ئاوا به‌گه‌رمی له کۆنگره‌دا شیعی «دیموکراتمان ده‌وی» ی خویندۆته‌وه. ته‌نانه‌ت خاله‌مینی به‌رنجیش له‌و کۆنگره‌یه‌دا به‌شدار بووه و په‌سنی پیکهاتنی کۆنگره‌ی داوه. ته‌نیا شتیکی نووسراوی که تا ئیستا له به‌رده‌ستدا بی و به زمانیکی توندی ره‌خه‌گرانه به‌ دژی پیشه‌وا قازی محهمه‌د نووسرابی ده‌سته شیعیکی خاله‌مینه‌که ئه‌ویش به خویندنه‌وه‌ی وردی جوان ده‌رده‌که‌وی هه‌یچ پیوه‌ندیی به سه‌رده‌می گۆرانی «ژ. ک» به دیموکراته‌وه نییه و به ئه‌گه‌ری زۆر له دواى هه‌لوه‌شان و رووخانی کۆماری کوردستان نووسراوه. ئیستا له خواره‌وه ئه‌و

ئاگادار يېھى سەبارەت بە كۆنگرەى حيزبى ديموكراتى كوردستان بلاوكرادەتەوھ دەخويننەوھ. نووسراوھكە ھينراوھتە سەر رينووسى ئەم رۆژگارە:

حيزبى ديموكراتى كوردستان

لە دواى ئەوھ لە ھەوھلى مانگى خەزەلۆھر (ئابان)ى ۱۳۲۴ حيزبى ديموكراتى كوردستان لە مەھاباد داندرە و بەياننامەى خۆى بلاوكرادەوھ، لە رۆژى ۱۳۲۴/۸/۲دا ھەوھل كۆنگرەى خۆى كە تىكەل بوو لە سەرەن و نوينەرەنى كوردان بە تەرتىبى ژيروو:

۱. ماكۆ و ئارارات: ئاغای عومەر خانى جەلالى، ئاغای شىخ ھەسەن، ئاغای شىخ كەى، ئاغای ھەسەن دەلابى، ئاغای عەبدوللا ئاغای ملان، ئاغای فەخرى؛
۲. سۆما، برادۆست، دەشت، مەرگەوھەر: ئاغای عومەر خانى شەرىفى، ئاغای تاهىرخانى سەمكۆ، ئاغای عەباس خانى فەنەك، ئاغای قۆيتاس ئاغای مەمەدى، ئاغای حاجى وەتمان، ئاغای شىرۆ، ئاغای عەبدى، ئاغای ھەسەن تىلۆ، ئاغای تەمەر خان، ئاغای مراد، ئاغای نووركۆ، ئاغای زوبەيد، ئاغای عەزۆ، ئاغای ھەسەنى ھەنارە، جەنابى ئاغای حاجى سەيد عەبدوللا ئەفەندى؛
۳. شىنۆ: ئاغای مۇوساخانى زەرزا، ئاغای قەرەنى ئاغای زەرزا، ئاغای مىرزا سەعید، ئاغای قازى مەمەد، ئاغای كاك ھەمزە؛
۴. سەندووس: ئاغای ئەھمەدى كاخدر، ئاغای قاسم ئاغای پىرۆتى، ئاغای مەمەد مەين ئاغای پىرۆتى؛
۵. لاھىجان: ئاغای عەبدوللا ئاغای قادرى، ئاغای كاك مەمەندى قادرى، ئاغای كاك حوسەينى مەمەدى، ئاغای پىرۆت ئاغای ئەمىرە شاپىرى، ئاغای مەمەد مەين ئاغای پىرۆتى!! [ئەمىنە شاپىرى]؛
۶. پىران: ئاغای مەمەد ئەمىن ئاغای، ئاغای قەرەنى ئاغای؛
۷. ميانداو: ئاغای ھەمە حوسەين خانى سەيفى قازى؛
۸. بۆكان: ئاغای عەبدورپەحمانى شەپەفكەندى، ئاغای رەشىدى عەلى زادە؛

۹. مەنگۆر: ئاغای ئیبراھیم ئاغای ئەدەھەم، ئاغای مام حەسەن، ئاغای کاک سولەیمان، ئاغای کاک ھەمزە، ئاغای مینە ئاغای و باقی برایانی کورد تەشکیل دا و لە لایەن سەرەن و ڕەوشە نەفکرانی حیزبەو نۆتقی زۆر چاک دایبیر بە دیموکراتی و بینکەتی ئیراد کرا. لەم کۆنگرەدا ھەموو لکەکانی حیزبی دیموکراتی کوردستان تەسویب کرا و نوینەری تایبەتیان بۆ داندرا. ھەریەک لە جیتی خۆیان دامەزران و دەستیان بە کار کرد و ھەژار ھۆنەری جوانی کوردستان ئەم شیعرانە ی خوارەوہی کہ باسی دیموکراسی دەکا خویندەوہ.

دیموکراتمان دەوی

ھەوت سالی ئاگری شەری دونیایە دایسا
 دیزە ی شەری تیا دەکولی گۆشتی پیر و جوان
 میلیۆن ھا جەوان تەر و تازە نەو نەمام
 میلیۆن ھا بە عیلم و ھونەر، نایغە ی زەمان
 ئیسکیان کرا بە خوار دەمەنی کرم و موور و مار
 سەریان کرا بە گۆ لە مەیدان فرێدران
 سەد ھەزار شار و دێھات تیکدران بە بۆم
 پیستر لە ھەزعی مەملەکەتی کوردی بارزان
 بۆچی ھەلایسا؟ لەبەر ئاسایشی بەشەر
 ریشە ی فەساد و زولمی ببەتلی لە رووی جەھان
 میللەت پچوووک و گەورە حەقی خۆی و دەس کەوی
 مەئموور و شا لە خۆی بی چ جایی خەتت و زمان
 کوردیش ئەخۆ بەشەر بوو کەچی ھەر دەیانکوژن
 و ردە و ئەسیرە دی لە عێراق و لە کوردسان
 وا دیارە ھی ئەوانە لەبەر نەفعی شەخسییە!!
 کی راستە قەولی سابیتە بیجگە لە ڕووسەکان؟

ئەو لەشکری کہ فەتح و زەفەر یاوہری و بیە

به‌یداغی سووری، داس و ستاره و چه کوچ‌نیشان
ئه‌و له‌شکره‌ی به‌ئه‌م‌ری ستالینی پیشه‌وا
به‌یداغی فه‌تح و مه‌ردی له‌سه‌ر بی‌رله‌نی چه‌قان
ئه‌و له‌شکره‌ی که‌مستی گری کردوو و ده‌لی
زالم له‌کوئییه؟ تیکیشکینم ده‌م و ددان
وا ئه‌و به‌زه‌ی به‌حالی مه‌دا هاتوو که‌بو
کورد بی‌که‌سن له‌گیتی و بی‌جین و بی‌نه‌وان
بوچی ده‌بی له‌ریزی به‌شه‌ر کوردی چاره‌په‌ش
نانی نه‌بی، زمانی نه‌بی، تام نه‌کا ژیان
پئویسته‌قه‌ومی کوردی وه‌کوو ساییری به‌شه‌ر
به‌هره‌ی بی له‌حقی ژیان، بیته‌نیو ئه‌مان
ئیمه‌ش ئه‌واله‌سایه‌ی ئه‌و لوتفی قیمه‌تی
ده‌سمان له‌ده‌ستی یه‌ک ده‌گرین زور به‌رووح و گیان
حیزبکی ساز ده‌که‌ین و دیموکراتمان ده‌وی
فارس چلونه، کورد ده‌به‌ه‌وی بی وه‌کوو ئه‌وان
مه‌ئموور له‌خۆم بی هه‌رچی کوتی چاکه‌تی ده‌گه‌م
خویندن زمانی خۆم بی، گه‌لیک زووی ده‌که‌م په‌وان
گه‌ر حاسلم له‌خۆمی خه‌رج که‌م، چ زوو ده‌بی
دانیم مه‌ته‌ب له‌شاری و مه‌کته‌ب له‌دییه‌کان
ئه‌و قه‌ومه‌پاکی فیری سه‌واد و علیم ده‌بی
بیگانه‌چی دی پیم نه‌لی کورد وه‌حشییه و نه‌زان
ئه‌ی گه‌وره‌کانی کوردی مباره‌ک بی کۆمه‌لوو
توفیقوو بی له‌لایه‌نی خه‌للاقی بی مه‌کان
یاره‌ب بژی به‌فه‌تح و زه‌فه‌ر له‌شکری قرل
هه‌ر چه‌رخ و خول به‌مه‌یلی ستالین بدا زمان

وه ههروا جهلهساتی حیزبی دیموکراتی کوردستان ئیدامه‌ی په‌یدا کرد. له یه‌کی له جهلهسه‌کان دیسان هه‌ژار ئەم شیعرانه‌ی خوینده‌وه:

ئاوات و تییینی ع. هه‌ژار

ئاخ چهنده خو‌شه له پ‌یی نیشتمان
 چهنده خو‌شه له پ‌یی ناموس و شه‌ره‌ف
 ئاخ چهنده خو‌شه له‌سه‌ر ئازادی
 ئاخ چهنده خو‌شه له پ‌یی وه‌ته‌ندا
 ئاخ چهنده خو‌شه له پ‌یی ویجدان‌دا
 ئەمما به‌و شه‌رته له دوا‌ی پ‌و‌ژی ره‌ش
 دو‌ژمنت تو‌له‌ی لی‌بک‌ری‌ته‌وه
 له ج‌ی ده‌ریان‌که‌ی به‌مال و مندال
 ناز و نیعمه‌تیان ده‌رب‌ینی له ده‌س
 خه‌میان ده‌یت‌ی له وه‌ختی جه‌م‌دا
 لاقیان به‌ماس‌ی به‌پ‌ت‌وه‌ندی تو
 خو‌ییان پ‌ر‌یژن له‌سه‌ر هه‌رد و بو
 ئاری ئیت‌یق‌ام له‌سه‌ر پ‌و‌وی دن‌ی
 هه‌ر پ‌یا‌وی ح‌ی‌سس‌ی تو‌له‌ی له دو‌ژمن
 کورده گیان ب‌یر‌ی ب‌که‌وه له خ‌وت
 به‌سه‌ با به‌س ب‌ی د‌یل‌ی و ژ‌یر‌ده‌ستی
 حه‌یفه بو کورد‌ی نه‌ج‌یب و ئەس‌یل
 گیانه تا دو‌ژمن سه‌ری ئ‌یش‌غاله
 با‌وی ب‌ت‌ه‌وه وه‌ک تو‌وی هه‌رزن
 وه‌ک پ‌و‌ژان‌ی زو و ژن و مندال‌ت
 کورده‌نامو‌وسی ب‌پ‌نه‌وه ب‌یرت

وه‌سو‌ال‌ی که‌وی وه‌ک ع‌ی‌لی بارزان
 ناز و نیعمه‌تت ب‌روا به‌ته‌له‌ف
 تو‌وش‌ی خه‌م ب‌ی له ده‌س ده‌ی شادی
 برات ب‌ینی پ‌ی له پ‌ت‌وه‌ندا
 خو‌پ‌نت پ‌ر‌یژن له پ‌و‌وی مه‌یدان‌دا
 شاه‌یدی مه‌قسوود ب‌گری له با‌وه‌ش
 ئەو داری ل‌ی‌ی دای ل‌ی‌ی ب‌د‌ر‌ت‌ه‌وه
 له خاکی غوربه‌ت ده‌س ب‌که‌ن به‌سو‌ال
 نه‌ه‌ی‌لی بو ئاخ هه‌ل‌ک‌ی‌شن نه‌فه‌س
 شه‌و بنوون له ژ‌یر ل‌یفه‌ی ئەله‌م‌دا
 به‌سه‌ر وان‌ی‌ش ب‌ی چ‌ون وچه‌ندی تو
 دایکیان قوربه‌سه‌ر ده‌س‌که‌ن وه پ‌و‌ر‌و
 نیعمه‌ت و خو‌شی ه‌ی‌ج‌ی ناگه‌ن‌ی
 له دل‌دا نه‌ب‌ی که‌متره له ژن
 پ‌ی‌نا‌وی ئەمن شه‌رح‌ی ب‌ده‌م بو‌ت
 به‌سه‌ ب‌ی به‌ش بوون له ژین و هه‌ستی
 له ده‌س ب‌یگانان وا ئەس‌یر و د‌یل
 نه‌رده‌که‌ت باشه و دوو شه‌شت خاله
 بلا‌ومان ده‌کا له سو‌وج و قو‌ژبن
 له گه‌ل ئەس‌یری ده‌گر‌ین بو‌ح‌ال‌ت
 هه‌سته بو‌ت‌و‌له‌ت به‌خامه و شیرت

یان‌رزگار ده‌که‌ی خۆت و وه‌ته‌نت
مردن به‌شهره‌ف خۆشتر ژبانه
مه‌رد بن، ماندوو بن، له‌رێی رزگاری
یاخۆ له‌ نامووس ده‌بهری که‌فه‌نت
حیزو سلا‌مه‌ت نیازی ژبانه
با بیته‌کێین تۆزی هه‌ژاری

وه‌ برای به‌رێز و خۆشه‌ویست خاله‌مین له‌ چه‌له‌سه‌ی ۲۴/۸/۲۴ ئه‌م شیعرانه‌ی
ژێرووی خوینده‌وه‌:

ره‌بی پێرۆز بی‌ لێتان حیزب له‌ نوێ
هه‌ناری شین و ساوای باغی ساوا
به‌ گوێی دا وا س‌ریواندم فریشه‌ته
شه‌فای ده‌ردی دلّه‌ حیزبی دێموکرات
بلی‌ به‌ وه‌ ده‌سته‌ دیکتاتۆری زگ‌زل
به‌من پێویسته‌ گه‌رداش و برابه‌ک
نه‌ وه‌ک مال‌ خۆشه‌ویستی خینگه‌ئه‌ستوو‌ر
برابن، پیاوی چا‌بن، دو‌ژمنی خۆ
پته‌و بی‌ با‌قسه‌و وه‌ک تۆپی گول‌له
ئێتر بۆچ‌ و له‌ کاری خۆت شلی و ش‌ل
هه‌تا هه‌لکه‌وتوو‌ه‌ بۆت ئه‌و هه‌لی خۆش
له‌ بۆ قازانجی کوردان ناپسینم
ئه‌گه‌ر خویندبیتته‌وه‌ با‌وه‌ر ده‌که‌ی پیم
که‌ ده‌ستی براله‌ هه‌ر کارێکی ب‌هری
دو‌عایێکی ده‌که‌م ئامین ب‌لین لێک
ره‌بی هه‌ر که‌س له‌ کوردان مالی تیکدا
تکای خالم له‌ هیمن هه‌ر ئه‌وه‌نده

چنا تۆ به‌کی و به‌و زووانه‌ ده‌روێ
بگا سوور سوور و شیرین بی‌ و بگوێ
گوێی هیوایی کوردستان ده‌پشکوێ
ده‌وايه‌ بۆ برینی جه‌رگی توێ توێ
زگی ده‌درم له‌ جیی خۆی هه‌ر ب‌زوێ
له‌ نازه‌ر بايجانی و کوردی بدوێ
وه‌ کوو مال‌ات هه‌ر بخوا و بنوێ
به‌ هه‌مووان رێی که‌ون تا ئه‌سپوو ده‌سوێ
نه‌ وه‌ک تۆپی ریزین بقوپی‌ت و ب‌پوێ
بزانه‌ رۆژگارت گه‌ییه‌ سه‌ر سوێ
ده‌لینگی لی‌ بده‌ و قامک مه‌نی گوێ
ئه‌گه‌ر سه‌د سالی ده‌ستی به‌ستم به‌ موێ
قه‌سیده‌ی بانه‌مه‌ر یا خدره‌ گ‌روێ
بزانه‌ لاقی خۆت ده‌بهری به‌ ته‌شوێ
سه‌به‌ینی ڕوو به‌ قیله‌ نوێژوو نه‌چوێ
شه‌و یلکه‌ی ره‌ق بی‌، چاوی زه‌ق بی‌، نه‌جوێ
نه‌پێوێ نیوه‌ شیعرانم به‌ ده‌زوێ

مامۆستا خالد حیسامی (هیدی) و ئاوینەشکاو

پاش مەرگی نەمر محەممەد نووری (عەتری گۆلانی)، ویدەچی تاکە شاعیری بەجیماوی سەردەمی کۆماری کوردستان رێزدار مامۆستا خالدی حیسامی (هیدی) بێ. لام وایە ئیمە هەموو لایە کمان لە ناسین و ناساندن و شی کردنەوێ شیئەری هیدی دا تووشی کەم کاری و کەمتەرخەمی هاتووین. وا هەیه یەک لە هۆکارەکان گۆشەگیری و کەمتر خۆدەرخستنی شاعیر بێ، بەلام ئەو ئەو تەنیا بەشیکی کەمی کیشەکەیه و ئیمە دەبێ بەخۆمان دا بچینه‌وه و بزانیین ئەم دلۆیه بۆچی و لەکوێو سەری هەلداوه و شاعیری هەستیاری و خەیاڵ ناسکی وەک هیدی کە نزیکە هەموو تەمەنی لە خزمەت گەلەکەیدا بووه و بە قەلەم و قەدەم ئەرکی کوردانەیی خۆی بەرانبەر بە نیشتمان بەرپۆه‌بردووه، بۆ لە باس و خواس و هەوایی پۆژانەیی هونەری پۆژنامە و گۆقار و رادیۆ و تەلەفیزیۆنە کانسمان دا نییه، کە دەبوایە بێ. گەلۆ حیزبایەتی و دووبەرەکی هۆکاری مەسەلە کەن؟ ئەه‌ی نووسەر و هونەرمانەندانی سەر بە خۆی ناحیزبی لەکوین و بۆ لەم باسەدا بیدەنگن؟ بلیی ئەو بێ ئەنجامی خزمەت و پاک‌ی و راستی لەپیناوی کوردستان دا؟

ما بارگە دادیم، این رفت ستم بر ما

بر قصر ستمکاران تا خود چه رسد خذلان

خاقانی

بۆنەیی ئەم باسە، دەرچوونی چاپی دووه‌می «ئاوینەشکاو یان بیرەوهریی هیدی» یه، کە دەزگای ئاراس لە هەولێر لە سالی ۲۰۰۸ دا بلاوی کردۆتەوه. بیرەوهرییەکان، لە بەشداربوونی هیدی لە کۆمەلەیی «ژ.ک» هوه دەست پیدەکەن و بە حیزبی دیموکراتی کوردستان (۱۹۴۶) و شۆرشیی ئەیلوول هەتا هەرەسی ۱۹۷۵ و سەرەلداوەیی ژیلەمۆی شۆرش درێژە پەیدا دەکەن، کە هەرکام لەو بەشە جیگەیی وردبوونەوهریی تاییەتن، بەلام ئەم زنجیرەوتارەیی ئیمە تەرخانی شتیکی تاییەت کراوه، ئەویش بۆکان و

میژوو هه که یه تی.

هیدی خه لکی گوندی شیخالییه له نیوان بۆکان و مه هاباد و خوی به خه لکی مه هاباد ده زانی. گوندی شیخالی گه رچی سه ر به بۆکانه، به لام خه تی له قورغان و قه لاجوغه و یالاوا ده گه ریته وه که سه ر به مه هابادن. هه ر چۆنیک بی، گرنگ ئەوه یه هیدی رۆله ی کوردستانه و له پیناوی دا، خوی گوته نی، نیوه ی ته مه نی له پینشمه رگایه تی و نیو مه قه ردا تیه ریوه (لا په ره ۲۰).
 باسی بۆکان و بنه ماله ی حیسامی که زۆریه ی ئەندامه کانی ئیستا له بۆکان ده ژین، له زۆر بابته ی کتیه که دا رهنگیان داوه ته وه:

له لاپه ره ۱۰ دا نووسراوه: «ئه مرۆ ۱۹۹۶/۶/۲۵ ده ستم به نووسینی ئەم کتیه کرد... من ۶۹ سال پیش نووسینی ئەم بیره وه ریانه م له ناوچه ی موکریانی سه ر به مه هابادی کوردستانی ئیران له گوندیک به ناوی شیخالی که که وتۆته نیوان هه ردووک شاری مه هاباد و بۆکان چاوم کردۆته وه». به و پیه سالی له دایک بوونی شاعیر ده بی ۱۹۲۷ ی زایینی [۱۳۰۶ ی هه تاوی] بی، به لام له و لاپه ره یه دا، گۆرینی ریکه وته کان بۆ سالی هه تاوی هه له یه کی تیکه وتوو ه و له جیاتی ۱۳۷۵/۴/۵ نووسراوه ۱۳۵۷، که هه له یه.

ئه م لاپه رانه ی دیکه ی وا باسی بۆکانیان تیدا کراوه، بریتین له:

۱۷، ۱۶، ۲۰، ۵۲، ۵۳، ۵۴، ۵۶، ۵۹، ۶۵، ۷۶، ۱۰۹، ۱۲۰، ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۲۶، ۱۴۹، ۱۷۳، ۱۸۱ و ۲۵۷.

هیدی هه روه ها له کتیه که دا باسی هه ندیک لایه نی تاریکی میژووی هاوچه رخی کوردی کردوو ه، که جیگه ی سه رنجن و له وانه، که سایه تی نه مر بارزانی، بی سه روشوین بوونی سدیقی ئەنجیری، کۆچی دواپی ئەحمه د توفیق، په یوه ندی خوی له گه ل کاک مه سه وود و کاک نیچیروان بارزانی و به شدار بوونی له کۆر و کۆمه ل و سیمینار و کۆنگره، هه روه ها چۆنیه تی چاپ کردنی کتیه کانی له ئیران و له کوردستان. گه رچی چاوه روان ده کرا گه لیک بابته ی شاراوه ی میژووی ئەو سالانه بۆ خه باتگێرانی دوا رۆژی کوردستان ئاشکرا بکا.

کتیبه‌که وه‌ک زۆر به‌ی زۆری ئه‌و بیره‌وه‌ریبانه‌ی وا له‌ سالانی رابردودا نووسراون له‌ ته‌وس و پلار بۆ سه‌ر خه‌لکانی تر و له‌ وانه‌ بۆ سه‌ر مه‌سه‌عود محهمهد (که‌ به‌ «کورێ مه‌لای کۆیه» ناوی بردووه‌)، خالی نییه‌ و سه‌رنج‌پراکێشه‌ که‌ له‌ هه‌یج شوینیکدا ناوی هه‌ژاری موکریانی نه‌هه‌یناوه‌ که‌ پیکه‌وه‌ له‌ شوێرشێ ئه‌یلوولدا به‌شدار بوون و دوا‌ی هه‌ره‌سی شوێرش پیکه‌وه‌ چونه‌ته‌ پۆژه‌ه‌لاتی کوردستان و که‌ره‌ج، که‌رچی و اه‌ه‌یه‌ هه‌ندیک گله‌یی و ره‌خنه‌ پووین له‌وبین.

له‌ لاپه‌ره‌ ۸۶ تا ۱۹۵ ده‌قی شیعریکی «خیرویژ» و وه‌لامی هه‌یدی بۆ ئه‌و بلالو کراوه‌ته‌وه‌. من پێشتر گوتیووم که‌ «خیرویژ» ناسناوی شیعری نه‌مر میرزا عه‌لی سه‌میه‌یه‌ که‌ خه‌لکی سنه‌ و نووسه‌ری دیوه‌خانی حه‌مه‌حوسین‌خانی سه‌رداری بۆکان بووه‌ و دواتر چۆته‌ گوندی قه‌له‌نده‌ری بۆکان و هه‌ر له‌ویش کۆچی دوا‌یی کردووه‌. مامۆستا و اه‌ه‌یه‌ ئه‌م زانیاریبانه‌ی له‌ به‌رده‌ستدا نه‌بووبی، له‌به‌روه‌ی هه‌یج ئاماژه‌یه‌کی به‌ که‌سایه‌تی ئه‌و سه‌ربازه‌ ونه‌ی ئه‌ده‌ب و سیاسه‌تی گه‌له‌که‌مان نه‌کردووه‌.^۱

۱. خالیدئاغای حیسامی (هه‌یدی)، «ئاوینه‌شکاویان بیره‌وه‌ریی هه‌یدی»، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێر، چاپی دووهه‌م، ۲۰۰۸، ۳۶۰ لاپه‌ره‌، کوردی.

چيشتى مجبوري عەلى خانى بەگزادە

«چيشتى مجبور» بە ديار دەيه كى تىكەل و پىكەل دەگوتىرى و ناوى بىرە وەرييه كانى مامۇستا ھەژارى موكر يانئيشە، بەلام بە ۶ سالىك پيش بلاوبونە وەى بىرە وەرييه كانى مامۇستا، كەسايەتتايە كى سىياسى ناوچەى فەيزوللا بەگى بۆكان - نەمر عەلى خانى بەگزادەى بابامىرى (شيووا) - ئەو ناوەى بۆ كۆمەلىك لە شىئەرەكانى خۆى ھەلبىزار دوو.

عەلى خان (۱۳۰۸ - ۱۳۷۱ / ۱۹۲۹ - ۱۹۹۲) لە ناوچەى فەيزوللا بەگى - پۇژھەلاتى بۆكان و باكوورى سەقز - لەدايك بوو و لە گوندى تىكانتەپەى ھەمان ناوچە كوچى دوایى كردوو. عەلى خان و برا شوڤر شگىرەكەى (عومەرخان)، كەوتنە بەر ھىرشى سەراسەرى كۆتايى بەكانى سالى ۱۳۳۸ى رژىمى پەھلەوى لە كوردستان و بۆ ماوەى چەند سال لە تاران زىندانى کران.

عەلى خان، كە مرخى شاعىرى و ھەستى نىشتمانپەروەرى ئامىتەى يەك كىردبوون، لە كۆمەلە شىئەرى «چيشتى مجبور» دا، كورتە ميژوويەكى رووداوە سىياسىيەكانى موكرىيان و بۆكانى بە شىئەر ھۆندۆتەو و تىيدا بۆ نمونە، ناوى دەيان كەس لە گىراوە سىياسىيەكانى ئەو سالانە و ھاوبەندىيەكانى خۆى، وەك نەمران: عەزىزى يۇسفى، غەنى بلوورىيان، جەلىلى گادانى و ھىترى تۆمار كردوون. لەنيو ئەو خەلكانەدا، چەند ناوى پەيوەندىدار بە بۆكانئيش ھەن، وەك: عومەرخانى براى، نەمر حسىتى فاتحى، مىرزا ھەمەسالى كەرىمى، مىرزا ھەمەپەرسوولى ئىسماعىل زادە و عەبدوللا سامبەگى، كە گانزەدى لەو دوو كەسەى دوایى ھەيە. ھەروەھا ناوى زىندانەوان و قازى و ئەفسەرانى مەئموورى زىندان و سەرۆكى دادگای بۆ ميژوو تۆمار كردوون و نەفرەتى لى كردوون.

جگە لەم شىئەرە، عەلى خان گەلىك پەيام و نامەى دۆستانەى بە شىئەر بۆ دۆست و دەورو بەرى خۆى نووسىون (اخوانىات)، كە ھەموو ئەو كەسانە و ئەم رووداوانە

به‌شینکن له میژووی شاری بۆکان و ده‌ورو به‌ری.

له شیعرێکی گالته‌ئامیز به‌ناوی «ئاش به‌تال» دا شاعیر هیرش ده‌کاته سه‌ر تاقمیکی چه‌ک‌دانای هه‌لاتوو له شوێرش، که ئاشکرایه ده‌بی فیدائیانی خه‌لق (ئه‌کسه‌رییه‌ت) بن و به‌و حیسابه‌ منیش ده‌گرێته‌وه! له شیعره‌که‌دا هه‌ستیکی خاوینی کوردانه درده‌که‌وی به‌رانبه‌ر به‌ ئاکاری چه‌وتی ریکخراوه‌که‌ی ئیمه‌ و چه‌ک‌دانانمان به‌ فیتی حیزبی تووده‌ی ئێران (لێرده‌دا به‌ باوه‌پیاره‌ ناوی بردووه‌):

له خیابان ماتان ئه‌گرت	به‌ مستان به‌ر تانگتان ئه‌گرت
یه‌ک ئازادی، دوو مه‌سکه‌ن	سێ نان، چوارخانتان ئه‌گرت
بو‌تۆرت کرد، بو‌تۆریای؟	پێم بلێ له‌سه‌ر چی تۆریای!
باوه‌ پیاره‌ی کۆنه‌کار	ئاش به‌تالی خسته‌ن زار
پالتان دایه‌ پالی مار	ئاخری بوون به‌ یاری غار
بو‌تۆرت کرد، بو‌تۆریای؟	پێم بلێ له‌سه‌ر چی تۆریای!

کتیبه‌که‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی باشه‌ بۆ میژووی سیاسی نیوه‌ی دووهه‌می سه‌ده‌ی بیسته‌م له‌ بۆکان و موکریان.

به‌داخه‌وه‌ ئه‌و که‌سانه‌ی وا کتیبه‌که‌یان بلاوکردۆته‌وه‌ ئه‌وه‌نده‌یان خۆ ماندوو نه‌کردووه‌ هه‌له‌کانی بگرن و له‌ ئه‌نجام‌دا که‌متر فەرد و دێرێک هه‌ن که‌ هه‌له‌ی چاپیان تینه‌که‌وتبێ و ئه‌وه‌ش که‌مه‌رخه‌مییه‌کی گه‌وره‌یه‌. هیوادارم له‌ چاپه‌کانی دواتردا ئه‌و که‌م‌وکوو‌رییه‌ نه‌مینی.^۱

۱. عه‌لی‌خانی به‌گزاده‌ بابامیری ناسراو به‌ «شیواو»، «چیشتی مجبور»، ناشر: حه‌سه‌نی بابامیری (کۆری شاعیر)، سال (؟)، شوین (؟)، [رێکه‌وتی ۱۳۷۸ / ۱۹۹۹] ی به‌سه‌ره‌وه‌یه‌، ۱۱۵ لاپه‌ره‌، کوردی، سه‌ره‌تانووسینی محه‌مه‌دسه‌عید نه‌جاری (ئاسۆ).

محەممەد سەدەدیق مەحموودی

نەمر مەلا محەممەد سەدەدیق مەحموودی، مامۆستای ئایینی و مامۆستای قوتابخانەکانی کوردستان، شاعیر بوو و شیعەرە فارسی و کوردییەکانی له گۆڤارە فارسییەکانی تاران و ھەروەھا پۆژنامەی کوردستان چاپی تاران (۱۳۳۸ - ۱۳۴۳) دا بلابووونەتەو (ل ۱۴۴). کاک سوارەدی ئیلخانەزادە لە یەک لە بەرنامەکانی تاپۆ و بوومەلێلی سەر رادیۆ کوردی تاران دا وتاریکی لەسەر شیعەرەکانی نووسیو و کەوتۆتە ھەلسەنگاندنیان.

مەحموودی سەر بە سەردەمیەکە کە بیرى نوێگەریی شیعەر تازە بە ناوچەى موکریان و بەگشتی پۆژھەلاتی کوردستان دا گەرابوو و کەسانی وەک ئەو و کاکم (وەفا) لە نیوان شیعەری کۆن و نوێ دا قەتیس مابوون و شیعەرەکانیان شەقلی ھەر دوو شینوازیان پێوە دیار بوو. ئەو لە «سوارە» دا وا نەبوو و ئەگەر شیعەری نوێ دەگوت ھەموو تاییبەتمەندییەکی نوێگەریی سەردەمی خۆی بەسەر بەرھەمەکە پێوە دیار بوو. لە شیعەری مەحموودی دا ئەگەر تەرجیعی عەرۆزی عەرەب تیکشکاوە، ھیشتا مۆرکی دیاردە پێکی دیکەى عەرۆزی عەرەب، واتە سەر و تەنانەت کیشیش بەسەر شیعەرەکەو ماوەتەو باوەکوو کیشەکە ئەو نەزمە ستانداردە کۆنەى نەپاراستی. ھەروەھا شوینی شیعەری برگەبیش لە کارەکانی دا ھەلدەگیرى. شاعیر لە سەرەتای کتیبەکە، بەشى «من کیم» لاپەرە ۱۴۱ دا دنووسی:

«لە ۲۵ى مانگی رێبەندانی ۱۳۱۶ى ھەتاوی لە «پاشبلاغ» کە دنیەکە لە نزیک بۆکان، بەلام لەسەر ناوچەى مەھابادە، لە بنەمالە یەکی ئایینی دا لەدایکبووم. بام نیوی مەلا برایم کۆری مەلا سالی سەرا، لە بنەمالەى زانست پەرۆری مەلایانی شەمۆلەى ناوچەى سەردەشت بوو... لە سابلاغ ئیجازە [ی مەلایەتی] م وەرگرت و لە گوندەکانی «جەمۆغە» ی بۆکان و «تالەجەری» ی سەقز دەستم کرد بە دانەوہی دەرس... ناچار دەستم [لە مەلایەتی] ھەلگرت و بووم بە مامۆستای قوتابخانە

ده‌وله‌تیی‌ه‌کان.»

به‌م پئیه‌ په‌یوه‌ندی مه‌حمودی له‌گه‌ل بۆکان ده‌رده‌که‌وی و باسی کتیبه‌که‌شی له‌م زنجیره‌وتاره‌دا جینگه‌ی ده‌بیته‌وه. شیعره‌کان ساکار و بی‌گری‌وگۆل و نیشانده‌ری ئه‌وه‌ن شاعیر بیریکی ساکار و دور له‌ ئالۆزیی ژبانی ئه‌مرووی هه‌بووه. له‌ سه‌ره‌تای چیرۆکه‌شیعری «مشکی نه‌ترس» دا که له‌ فارسییه‌وه‌ وه‌ریگنراوه، ده‌نوسی: «بیر که‌روه‌ه‌ بیر، که‌ بیرکردنه‌وه‌یه‌ک چاتره‌ بۆت له‌ هه‌زار سال‌ عیباده‌ت کردن.» ئه‌مه‌، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر وته‌ی خووشی نه‌بی و له‌ قسه‌ی زانا و بلیمه‌تیکی بینگانه‌شی وه‌رگرتبی، کاریکی بویرانه‌ه‌ و پرووناکییرانه‌یه‌، ئه‌ویش بۆ مه‌لا و که‌سایه‌تییه‌کی ئایینی که‌ له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی ئایینیش‌دا په‌روه‌ده‌ کرابی.

کتیبه‌که‌ چهند شیعری فارسی و چیرۆک و په‌خشانی نووسه‌ر و بۆچوونی چهند شاعیر و نووسه‌ری کوردی سه‌باره‌ت به‌ کاره‌کانی ئه‌وی گرتوته‌به‌ر. وا هه‌یه‌ له‌ باری به‌لگه‌نامه‌یی‌یه‌وه‌ چهند لاپه‌ره‌ی کۆتایی کتیبه‌که‌ گه‌لیک گرنگ بن. له‌و به‌شه‌دا نمونه‌ی ده‌سخه‌ت و نامه‌ی چهند مه‌لا و که‌سایه‌تی ناوداری ناوچه‌ی موکریان تو‌مار کراوه: مامۆستایان هیمن، سه‌ید کامیل ئیمامی (ئاوات)، مه‌لا خالد ده‌ربه‌ندی، مه‌لا هادی ئه‌فخه‌م‌زاده، مه‌لا عه‌لی ره‌بیانی، مه‌لا عه‌بدو‌للا موده‌رریسی، مه‌لا محه‌ممه‌د وه‌لزی، حاجی ره‌حمان‌ئاغای موه‌ته‌دی و مه‌لا برایم مه‌حمودی. به‌لگه‌نامه‌ی دیکه‌ی نیو کتیبه‌که‌ چهند نمونه‌ خه‌تی شاعیرن که‌ له‌وپه‌ری جوانی‌دا نووسراون و نمونه‌یه‌ک له‌ خه‌تی «ئازاد»یش خراوه‌ته‌ دوا‌لاپه‌ره‌وه، که‌ ویده‌چی هه‌مان ئازاد مه‌حمودی، کوری شاعیر و ئاماده‌که‌ری کتیبه‌که‌ بی؛ بیچووه‌ مراوی مه‌لیی گه‌لیک باش زانیوه!

۱. محه‌ممه‌دسه‌دقیق مه‌حمودی، «وه‌نه‌وشه‌ سه‌رجه‌می به‌ره‌مه‌کانی محه‌ممه‌دسه‌دقیق مه‌حمودی، شیعر و په‌خشان ۱۳۳۷ تا ۱۳۵۸ ده‌گه‌ل لیکدانه‌وه‌ و بیرورای شاعیران و نووسه‌ران»، ئاماده‌ کردنی ئازاد مه‌حمودی، چاپی ئیحسان، تاران ۱۳۸۸ / ۲۰۰۹، [ISBN: 978-964-356-684-5].

مۆسیقا

مۆسیقا شیوهیه کی دهوله مهندی هونەر له بۆکانه، به لام به داخه وه ئاورپی پیئویستی لینه دراوده ته وه، نه له مؤسیقا و ئامیره کانی، نه له هه وادانه ر و هونه ر مهنده گوره کانی، هه ر له بهیت بیژه وه تا گۆران بیژ و راپه ر. تا ئه مرۆش که به ره و سه د ساله ی له دایک بوونی سه سن زیره ک ده چین، هیشتا ژیان نامه یه کی هه مه لایه نه ی پشت ته ستور به به لگه بۆ ئه و هونه ر مهنده ئه فسانه یی یه ی کورد نه نوو سراوه، وه ک بۆ مامۆستایانی وه ک قاله مه ره، سه ید محه مه دی سه فای، عه لی که ردار و عوسمانه سووریش نه نوو سراوه. ئه م کتیه وا هه یه که له به ریکی بچوکی له و ناته واوییه گه ورانه پر کرد بیته وه و لایه نیکی له هونه ر و ژیان ی به شیک له هونه ر مهنده کورده کان پوون کرد بیته وه، به لام هه رگیز ناتوانری وه ک سه رچاوه یه ک بۆ لیکۆلینه وه له مؤسیقای کوردی سه یری بکری.

مېژووی مۆسیقای كوردی

نووسینی مېژووی مۆسیقای میلله تیک و هه لسه نگانندی پیشکەوت و گۆرانکاری و تاییه تمه ندییەکانی له سەردەمی جیا جیای مېژووی دا، ئەرکیکی گەورە و گرانه و پێویستی بە کاری هاوبەشی پەسپۆران هەیه. ئیمە بە داخەو ه شارەزایەکی ئەوتوی مۆسیقامان نییه کە له بواری پەرسەندنی مېژووی بابەتە کە دا کاری کردبێ و بەتەما بین بەو زووانە شارەزایەکی وامان تیندا هەلکەوئ.

هەر چۆنیک بێ، ریزدار محەممەد حەمە باقی بە شیک لەم ئەرکە پێویستە ی گرتۆتە ئەستو و نەک تاییه تمه ندیی مۆسیقای، بە لکوو لایەنی دیرۆکیی رەوتی مۆسیقای کوردی له کتیبیکدا خستۆتە بەر باس. کتیبە کە بەشی زۆری تەرخانی سەردەمی کۆنی پیش ئیسلام کراوه و پە یوە ندیی مۆسیقای کوردی و گاتاکانی زەردەشت و مۆسیقای سەردەمەکانی دواتر، بە تاییه ت ساسانییه کان (۲۲۴ تا ۶۵۲ هـ زایینی) وەک پێشینه بۆ مۆسیقای کوردی هە لسه نگاندوو ه.

پەنجلا پە رە ی دوایی کتیبە کە تەرخانی مۆسیقای دوا ی ئیسلامی کوردستان کراوه و نووسەر لە وێه تا سەردەمیکی نویتیش هاتوو ه.

مۆسیقای ئە هلی حەق و ئیزدی بە شیک بە رچاوی لیکۆلینە وە کە یان بۆ تەرخان کراوه و چە ند نۆتە یه کی مۆسیقای لورستان و لە کستان و هە ورامانیش له کۆتایی کتیبە کە دا چاپ کراون.

باسی بۆ کان له هێچ شوینیکی لیکۆلینە وە کە دا نە هاتوو ه و تە نیا له لاپەرە ۱۶۵ تا ۱۶۷ هە ندیک بابەت له سە فەرنامە ی «ئۆژن ئۆیین» بالۆیزی فەرە نسه له ئیران

(سالانی ۱۹۰۷ تا ۱۹۰۹) راگوئیزراوه که ناوبراو چۆته شاری مه‌هاباد و له هه‌ندیگ تایبه‌تمه‌ندیی مۆسیقای مه‌هاباد دواوه؛ ئەم تایبه‌تمه‌ندییانه زۆروکه‌م بۆکانیش ده‌گرنه‌وه.

هیوادارم کاری کاک محهمه‌د حه‌مه‌باقی درێژه‌ی هه‌بێ و له به‌رگه‌کانی دواتری کتیبه‌که‌دا سه‌رده‌میکی تازه‌تر و نزیک له ژیانی ئیمه‌ بکه‌ویته‌ به‌ر باس و له‌وی‌دا باسی مۆسیقار و گۆرانییژانی سه‌رده‌می سه‌رداره‌کانی بۆکان و دوا‌ی ئه‌وانیش بکری.^۱

۱. محهمه‌د حه‌مه‌باقی، «میژوی مۆسیقای کوردی»، چاپی دووه‌م، چاپه‌مه‌نی ئاراس، هه‌ولێر، ۲۰۰۲، ۲۴۶ لاپه‌ره، کوردی.

مۆسیقای فۆلکلۆری کوردی له پۆژاواى ئیڕانه‌وه

ده‌سته‌یه‌ک خه‌لکانی مۆسیقاناس له‌لایه‌ن هه‌ندئ پێکخراوی ئەمریکی و ئالمانییه‌وه له‌ ساڵی ۱۹۶۲ (۱۳۴۱ - ۲ی هه‌تاوی) دا سه‌ردانی پۆژه‌ه‌لاتی کوردستانیان کردووه و به‌گوێهره‌ی ده‌ره‌تانی ئه‌و سالانه‌، هه‌ندئ مۆسیقا و گۆرانیه‌یان له‌ شار و گوندی جیا‌جیای ناوچه‌که‌ تۆمار کردووه که له‌ کۆلیکسیۆنی یه‌ک له‌ ئەندامانی سه‌ره‌کی گروپه‌که‌ به‌ناوی «دیه‌تر کریستین‌سن» دا پارێزراون.

به‌شیک له‌ تۆمارکراوه‌کان به‌ ناوی «مۆسیقای فۆلکلۆری کوردی له‌ پۆژاواى ئیڕانه‌وه» زانستگه‌ی ئیندیانی ئەمریکا له‌ ساڵی ۱۹۶۵ دا له‌ سه‌ر قه‌وان (سه‌فحه) یه‌ک بلاوی کردۆته‌وه، که ئیستا نوسخه‌که‌ی له‌ زۆر شوین، بۆ نمونه له‌ کتێبخانه‌ی بریتانیا (به‌شی مۆسیقا) و کتێبخانه‌ی «سواس» ی له‌نده‌ن پارێزراوه.

قه‌وانه‌که‌، سه‌رجه‌م ۱۰ پارچه‌ مۆسیقا و گۆرانی گرتۆته‌به‌ر، که له‌م شوینانه‌ی خواره‌وه‌ تۆمار کراون: چوار به‌شیان له‌ مه‌هاباد (عه‌سکه‌ر تارزه‌ن، مه‌مه‌دی ماملی و حاجی حه‌مه‌ره‌ش)؛ سێیان له‌ گوندی حاجی‌بادی سه‌ر چۆمی مه‌جیدخان (شیرعه‌لی، ئەشره‌ف بیکه‌سی خه‌لکی گوندی «ئالبلاغ» ی بۆکان و که‌ریم بایز)؛ یه‌کیان له‌ گوندی ساروو قامیشتی سه‌ر چۆمی مه‌جیدخان (حه‌مه‌ده‌مین برژه‌ی که‌لۆری هه‌وشار)؛ یه‌کیان له‌ گوندی یه‌کشه‌وه‌ی بۆکان (سه‌ید و حه‌سه‌ن) و سێیان له‌ گوندی باوه‌لی شاری سونقورپی کولیاپی تۆمار کراون (به‌توول زیایی، زیوه‌رخانم زیایی و حه‌سه‌ن). جگه‌ له‌ کاری هونه‌رمه‌ندانه‌ی نه‌مر ماملی، به‌یت و حه‌یران و قه‌تار و گۆرانی حاجی حه‌مه‌ره‌شی ۷۰ ساله‌ هه‌روه‌ها گۆرانی پۆینه‌ی «چی بوو چیت لێ کردم» که سه‌ید و حه‌سه‌ن به‌ دووقۆلی له‌ گوندی یه‌کشه‌وه‌ گوتویانه‌ له‌ وه‌په‌ری رازاوه‌یی‌دان.

نامیله‌که‌یه‌کی ۱۱ لاپه‌ره‌یی له‌گه‌ل قه‌وانه‌که‌دایه‌، که زانیارییه‌کی زۆری له‌ سه‌ر مۆسیقای کوردی به‌گه‌شتی و تایبه‌تمه‌ندی ئه‌و گۆرانیه‌یه‌ی وا له‌ قه‌وانه‌که‌دان

گرتۆته بهر. بابته که به ئینگلیزی نووسراوه و شیعرى گۆرانییه کوردییه کانیش هەر به ئینگلیزی ته رجه مه کراون.

جیگه ی خو ی ده بی که نه ک هەر قه وانه بلاوکراوه که جاریکى تر تۆمار و بلاوبکریته وه، به لکو وهول بدری هه موو تۆمارکراوه کانی کریستین سن له تۆمارگه ی خو ی وه ربگیرئ و بلاوبکریته وه و دیاره ده قه ئینگلیزییه که ش وه ربگیرد ریته سه ر کوردی. قه تارى «سه ید» له گوندی یه کشه وه ی بۆکان گوايه هه شت به ش بووه، که سی به شی بلاوکراوه ته وه:

ئهی له دلّه که ی خو م ئه وه نه ی هه نارئ
سه د وه ستای تیا یه هه ریه ک له کارئ
سه د کووچه ی تیا یه هه ریه ک له شارئ
ئا هی ئه و دلّه ی من، به ردت لی بارئ...

من ده قی قه تارى سه یدم له په راویزی و تاریکدا به ناوی قه تارى کوردی کرماشان نووسینی میجه رسۆن له ژماره ٥٤ گۆفاری مه لبه ند چاپی له نندن دا بلاوکردۆته وه.

ئه وه ش تاییه تمه ندی قه وان (سه فحه) که:

Kurdish Folk Music from Western Iran, Recorded by Dieter and Nerthus Christensen, Notes by Dieter Christensen, Edited by Frank Gillis, Kurdish texts translated by Ali Quazi and Dieter Christensen, Master tapes prepared in the Recording Laboratory of the Archives of Traditional Music by Judy McCulloh. Ethnic Folkways Library, FE4103, Indiana University Archives Traditional Music Ethnomusicological series. George List, Series editor.

حه‌سه‌ن زیره‌ک، روانبئیک له ده‌روونه‌وه

چاپی دووه‌می چریکه‌ی کوردستان بیوگرافی هونه‌رمه‌ندی مه‌زنی کورد حه‌سه‌ن زیره‌ک له تاران که‌وتۆته بازاره‌وه. زیره‌ک له چریکه‌ی کوردستان‌دا به‌سه‌ره‌اتی ژیا‌نی خۆی له مندا‌لییه‌وه تا سا‌لی ۱۹۵۸، واته ۱۴ سا‌ل پێش مرده‌ن ناوه‌خته‌که‌ی، به‌ شی‌عر هۆنیوه‌ته‌وه.

شی‌عره‌کان له سا‌لی ۱۹۶۴‌دا هۆنراونه‌ته‌وه و به‌هیممه‌تی خاتوو می‌دی‌ا زه‌ندی، هاوسه‌ری زیره‌ک، هاتوونه‌ته‌سه‌ر کاغه‌ن، ئینجا بۆ یه‌که‌م جار له سا‌لی ۱۹۶۶‌دا له تاران چاپ کراون، دواتر جاریکیش له باشووری کوردستان چاپ کراونه‌ته‌وه و وا ئیستا چاپیکی تازه‌تریان له تاران بلاو ده‌بیته‌وه.

چریکه‌ی کوردستان چیرۆکی پر کاره‌ساتی لاویکی گوندییه که مرده‌نی باوک و هه‌ژاری و نه‌داری و کیشه‌ی نیو خیزان له زید و مالی هه‌له‌که‌نی و بازه‌ری ولاتانی ده‌کا. کورپه‌لاوی ئیمه به‌ شوین پاروویه‌ک نان و دا‌له‌یه‌که‌دا، سه‌قز و مه‌راغه و ته‌وریز و تاران ده‌ته‌قینی، کریکاری، چاوسا‌گی، قاچاخچییه‌تی و شاگردشوفیری ده‌کا؛ سه‌ر له ئابادان و به‌سه‌ره و که‌رکووک و پینجوی‌ن ده‌رده‌هینی، به‌ هیممه‌تی مام جه‌لال تاله‌بانی ده‌چیتته‌ رادیو کوردیی به‌غدا، ئه‌وجا دوا‌ی شو‌رشی ۱۹۵۸‌ی عیراق ده‌گه‌ریتته‌وه بۆ ئیران؛ له‌پێش‌دا له تاران ده‌مینیتته‌وه و له‌ویوه ده‌چیتته‌ کرماشان و پاشان مه‌هاباد و شنق و بانه، تائه‌وه‌ی له سا‌لی ۱۹۷۲‌دا به‌ هه‌ژاری و که‌ساسی له بۆکان سه‌ر ده‌نیتته‌وه و دوا‌هه‌واری ئه‌و کاروانه پر نه‌هامه‌ته‌ی له داوینی چیا‌ی «ناله‌شکینه»‌ی بۆکان ده‌خات:

«ده‌چمه سه‌ر ناله‌شکینی، به‌رانبه‌ر به‌ بۆکانی...»

ئه‌وه‌ی حه‌سه‌ن زیره‌کی لاوی له‌وه‌موو لاوه گوندیانه جیا ده‌کرده‌وه، که ژیا‌نی بی‌سامانی ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی، ئه‌وانیشی له زید و نیشتمانیان دوور ده‌خسته‌وه و ئاواره‌ی شارانی ده‌کردن، «به‌هره»‌یه‌کی له‌بن‌نه‌هاتووی هونه‌ری و سه‌ریکی سه‌وداسه‌ری سنوورنه‌ناس بوو که شیوازی ئاسایی ژیا‌نی وه‌رنه‌ده‌گرت و له‌گه‌ل

کۆمه‌لگای کونسیرفاتییی سەردەمدا دژ دەوەستا، ئینجا دژووەستان و ناتەبایی لەگەڵ کۆمه‌لگای چەوسینەر و بی‌بەزەیی، هیدی‌هیدی چووێ خۆینییه‌وه و بوو بە بەشیک له کەسایه‌تییه‌که‌ی. سیسته‌می کۆنی سوننه‌تیش دیاردە‌ی وا دژ و ململانیکەر وەرناگرێ و بە تاوانی ئەو بویری و ئازایه‌تییه، پشتی تێدەکا. زیرەک، که پیشتر سروشت و چاره‌نووس پشتیان تیکردبوو و هەر له مندالی‌دا باوکیان له دەست سەندبوو، ئیتر به‌یه‌کجاری تاکو ته‌ریک ده‌که‌ویت‌ه‌وه و پردی پشت‌سەری یه‌کیه‌ک دەرپووخین. باوک نه‌ماوه، دایک به‌جی‌هیشتووه، برا له مال دەرپکردووه، کۆمه‌لگای بی‌بەزەیی شاریش دلی به‌بی‌که‌سی و ته‌نیایی‌یه‌که‌ی نه‌سووتاو، خاوه‌ن ئیش قرتی کردووه، یاسا و ده‌ولەت پشتیان نه‌گرتووه و مزگه‌وت و خانه‌قاش له‌سەری به‌جواب نه‌هاتوون.

پیکهاته‌ی ئەوم رهنج و ته‌نیایی و هه‌ژارییه له‌گەڵ هه‌ستی جوان‌په‌رست و مرخی هونه‌ری زیرەکا که‌سایه‌تییه‌کی «زه‌وینی» تیندا دروست ده‌که‌ن که هیچ سه‌رزه‌وینیک به‌خۆوه‌ی ناگرێ و هیچ هاو‌ده‌میک تاسەر له‌گە‌لی‌دا نامین. دلی تاسه‌باری ئەویش له‌ کانی‌وی هیچ شونینیک پاراو نابێ و هیچ په‌یوه‌ندییه‌ک تاسه‌ی ناشکین. حه‌سه‌ن زیرەک پشت له‌ و نیزامه نامرۆقانه‌یه ده‌کا که مندالییه‌که‌ی له‌ دەست سەندووه، به‌ لایه‌تی پیری کردووه و له‌ پیریش‌دا هیوای بۆ نه‌هیشتووه. ئیتر له‌لای ئەو، ناسیاو و بیانی، دۆست و دوژمن، چاک و خراب سنووریان ده‌شپۆی و له‌ چاوی ئەو‌دا ته‌یفی رهنگه‌کان له‌ رهنگی سپی‌دا پوخته‌ ده‌بنه‌وه. ئیتر جیا‌وازییه‌ک له‌ نیوان «مه‌لیک فه‌یسه‌لی ثانی»^۱ و «وه‌لیعه‌دی ئیران»^۲ و «ره‌شیدی رۆسته‌م پاله‌وان»^۳ و «ره‌شیدی

۱. له‌ گۆرائیه‌کی سەر رادیۆ به‌غدا‌ی‌دا ده‌لی: «ئەوه ئیزدیواجی کرد مه‌لیک فه‌یسه‌لی ثانی». ۲. دوا‌ی‌گه‌رانه‌وه‌ی بۆ ئیران، هه‌مان گۆرائی ده‌گۆریت و ئەم‌جار به‌بۆنه‌ی له‌دایک‌بوونی کۆری شاره‌ ده‌لی: «ئەوه هاته‌ دنباوه کورشا‌زاده‌ی ئیرانی». ۳. ره‌شیدی رۆسته‌م پاله‌وان گزیری ئا‌گاکانی بۆکان بوو و زیرەک له‌بەر هۆیه‌کی بۆ من نادیار، له‌ چه‌ند گۆرائی‌دا باسی ده‌کا.

حه‌سه‌ن‌زاده^۱ و «سه‌یدی زهمبیل»^۲ دا^۲ نابینی و هه‌موو به یه‌ک چاو سه‌یر ده‌کا و ده‌یان‌هینیتنه نیو گۆرانیه‌کانییه‌وه. ره‌شه‌بایه‌ک له می‌شکی هونه‌روه‌ری زیره‌کا دا هه‌لده‌کا که هه‌موو شت راده‌مالی و له‌گه‌ل خۆی دا ده‌یبا. ئەو تۆفانه سامناکه ئیجازه نادا په‌یوه‌نده کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی حه‌سه‌ن زیره‌ک «شیوان» به خۆیان‌ه‌وه بگرن، نه شیوانی سیاسی و نه ته‌نانه‌ت کۆمه‌لایه‌تی. له ئە‌نجام‌دا هونه‌رمه‌ند له‌گه‌ل هه‌موو که‌س و هه‌موو دیارده‌یه‌ک نات‌ه‌با ده‌که‌وی و چوارچی‌وه‌ی هیچ بیروبو‌چوونیک وەرناگری.

چ به‌خته‌وه‌رن ئەو هونه‌رمه‌ندان‌ه‌ی وا ده‌توانن «لایه‌ن» بگرن. چ به‌خته‌وه‌رن ئەو و هونه‌رمه‌ندان‌ه‌ی وا میتشکیان ده‌توانن چوارچی‌وه‌ وەرگری. چ به‌خته‌وه‌رن ئەو هونه‌رمه‌ندان‌ه‌ی وا خۆیان له بۆسه‌ی حیزبیک، سیاسه‌تیک و ده‌وله‌تیک دا حه‌شار ده‌دن! ئە‌گه‌ر حه‌سه‌ن زیره‌ک بیتوانیایه‌ بیته‌ لایه‌نگری شو‌رشی ۵۸ عێراق؛ ئە‌گه‌ر بیتوانیایه‌ بیته‌ پێشمه‌رگه‌ی شو‌رشی ئە‌یلوول؛ ئە‌گه‌ر له لایه‌نگری کردنی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران دا به‌رده‌وام بووایه و ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر له هه‌راجه‌بازاری ئەو ده‌می ئێران دا ببوایه‌ته ساواکییه‌ک، لای‌که‌م هیزیک، ده‌سه‌لاتیک ده‌بوو پشتی بگری و بانگه‌شه‌ی بۆ بکا. هیچ نه‌بن که‌سیک په‌یدا ده‌بوو له که‌ساسی و نه‌داریی سه‌ره‌مه‌رگدا پارهی ده‌رمان و دوکتۆری بۆ بدا و چاوه‌ خانوویه‌کی بۆ به‌گری بگری، به‌لام حه‌سه‌ن زیره‌ک ته‌نیا ژیا و وه‌ک «قوو»یه‌کی چه‌له‌نگ، له قوژبنی ته‌نیایی دا مرد.

هه‌ستی وه‌ک په‌ره‌ی گۆل و بی‌ری به‌رزه‌فری حه‌سه‌ن زیره‌ک، ئەو ده‌ره‌تانه‌یان بۆ ده‌ده‌خولقاند ته‌سلیمی سات‌وسه‌ودای سیاسی و شیوانی ئاسایی ژیا‌نی سه‌رده‌م بی. نه‌ به‌مه‌اله و عه‌شیره‌تیک قورس و قایمی هه‌بوو لایه‌نی بگرن، نه دام‌وده‌زگایه‌کی نه‌ته‌وایه‌تی کورد هه‌بوو پالپشتی بی، نه سیسته‌مه‌ داگیرکه‌ره‌کانی کوردستانیش

۱. ساواکییه‌کی خه‌لکی بۆکان بوو، ده‌گوتری له هینانه‌وه‌ی زیره‌ک له عێراق‌ه‌وه بۆ ئێران دا ده‌ستی هه‌بووه.

۲. حاجی سه‌ید عه‌بدوکه‌ریمی نوورانی، برای حاجی بابه‌شیخی سه‌یاده‌ت و شیخی ته‌ریقه‌تی نه‌قشی له گوندی زهمبیلی نیوان بۆکان و سه‌قز.

یارمەتیی ئەویان دەدا قارەمانیکی نەتەویدی، یاخود کەسایەتییهکی بەشان و شکۆ بۆ کورد دروست بکەن.

حەسەن زیرەک هیچکام لەو دەرڤەتانهی بۆ نەرەخسا و لە هیچ لایەکیان بەهەند وەر نەگیرا، بەلام لە ژوور هەموو ئەو شتانهو، مەرچیکی مەزنتری بردهو، مەرچیک کە بەدریژایی سەدە و سالی تەنیا هەلبژاردەیهکی کۆمەلگای مەرف دەتوانن بپهێنەو. حەسەن زیرەک لە دلی خەلکدا جیگەیی بۆخوی کردبوو، جیگەیهک کە لە رابردوودا تەنیا پیتەمبەران دەیانتوانی بۆخویانی مسۆگەر بکەن و لە جیهانی ئەمرودا هونەرماندانی ئەفسانەبێش دەتوانن. ئەویدی حەسەن زیرەک و هونەرکەهی کردیان، هیچ دەسەلاتیک، هیچ حکومەتیک و هیچ هیزیکی نیو کۆمەلگای ئەو دەمی کوردستان نەیدەتوانی بیک: حەسەن زیرەک چوو بوو ئەندەر وونی دلی حەسرەتمەندی گەلی کوردەو! ئەو کاریکی زێدە مەزن بوو.

ناوی حەسەن زیرەک سنووری زاراوه و ئایین و جوغرافیای بەزاند و بوو میوانی هۆبە و هۆدە و کاخ و کۆخی خەلک، کرمانج و سۆران و گۆران لە بۆتانهو تا لورستان دەرگای دلی تاسەباری خویان بۆ خستە سەرپشت و ئیتر گۆرانیبیژە بۆکانییه ئاوارەکە، بوو بە دەنگی زولالی گەلی کورد و رەمزی کورد بوون. حەسەن زیرەک بوو بە شیک لە میژوو و ناسنامەیی کورد؛ هەندیک لە گەلانی دراوسێ، تەنانەت کوردیان بە حەسەن زیرەکەو دەناسی. ئیتر ناوی کورد و حەسەن زیرەک ئاویتەیی یەک بوون و حەسەن زیرەک بوو بە دەنگی کورد. لەو بەدواو ئەو چریکەیهی وا لە رادیۆ و قەوان و شریتهو بەلاو دەبوو دەنگی تاکیک نەبوو، دەنگی کۆمەل بوو، دەنگی حەسەن زیرەک نەبوو، دەنگی گەلی کورد بوو.

کۆمەلانی کورد، بێجگە لە پرووناکیبەرە بەرزەدەماخەکانی، گەلیک زوو حەسەن زیرەکیان بە هەند وەرگرت، بەلام بۆ هونەرماند خوی، مەسەلەکە شیوازیکی جیاوازی هەبوو. ئەو، هیچ کەس و هیچ شتیکی بە هەند وەر نەدەگرت! هیچ هیز و دەسەلاتیک، هیچ کەسایەتی و ئەنێستیتوتیکی ئایینی - سیاسی - کۆمەلایەتی و بەگشتی هیچ «بایەخ» یک لای ئەو نرخیان نەبوو. لە سالانی کۆتایی ژیانی دا، حەسەن

زیره‌ک به هه‌موو واتایه‌کی وشه، «نیه‌یلیست» و هه‌لس‌وک‌ه‌وتی رۆژانه‌ی نموونه‌ی هه‌لو‌یستی «ئانتی سوشیال»ی که‌سیک بوو، که «بایه‌خ»ه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی بۆ گرن‌گ نییه و له‌ژیر بارودۆخیکی ئاناسایی ژیان‌دا، که هه‌ر ئه‌و کۆمه‌لگایه‌ بۆی ناوه‌ته‌وه، له هه‌ر شتی‌ک که «بایه‌خ»ی پی بگوتری بیزاره.

بیزارى له یاسا کۆمه‌لایه‌تییه‌کان کیشابوویه سه‌ر بیزار بوون له خه‌لک و له ئه‌نجامی ئه‌و بارودۆخه‌دا، شار و گوندی به‌جی‌هیشت و له ده‌شتیکی دوور له ئاوا‌یی شاری بانه، هه‌واری خست. که‌پر و ساباتیکی دروست‌کرد و ئه‌و مرۆقه‌ تۆبه‌کاره‌ی وا له‌سه‌ر ده‌ستی «سه‌یدی زه‌مبیل» تۆبه‌ی کردبوو، نه‌ک هه‌ر گه‌رپایه‌وه سه‌ر عاره‌قخواردنه‌وه‌که‌ی، به‌لکوو له نیو هه‌موو ئیشیکی گونجاوی دیکه‌دا «مه‌یخانه‌چییه‌تی» هه‌لبژارد. ئه‌وه‌ش نیشانه‌یه‌کی دیکه‌ی بیزارى له کۆمه‌ل بوو که هه‌ولێ ده‌دا نه‌ک خۆی، به‌لکوو خه‌لکانی دیکه‌ش له «هۆشیاری» و «ئاگاداری» دوور بخاته‌وه و نه‌هه‌یلێ به‌ ده‌ردی ئه‌و بچن: «ده‌ردی وشیارى و سه‌بووری» هه‌سه‌ن زیره‌کی کوشتبوو.

من له‌گه‌ل دوو براده‌ری خۆم، سه‌ردانی ساباته‌که‌یمان له ده‌ره‌وه‌ی شاری بانه‌ کرد. ئه‌و شه‌وه‌ش وه‌کوو شه‌وانی دیکه «ره‌ج‌جاله‌»ی هه‌رچی‌وپه‌رچی له «مه‌یخانه‌»که‌ی ئاماده‌ بوون، که‌سانیک که له هه‌موو دیارده‌یه‌کی ئه‌و جیهانه‌ نزیک بوون بیجگه له هونەر! چوار ژاندرمی عه‌جه‌م له‌سه‌ر میزیک دانیشتبوون و گوشاریان خستبووه سه‌ری بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌لیان دابنیشی و گۆران‌ییان بۆ بلێ. هه‌سه‌ن زیره‌ک که ئاماده‌ نه‌بوو ده‌نگی له گویچکه‌ی هونەر نه‌ناسی ژاندرمه‌دا بخنکینێ، هاته‌ لای ئیمه، وه‌کوو مندالینکی مه‌عسووم به‌ مه‌لوولی دانیشت. هه‌رگیز ئه‌و رسته‌ کورت و پرواتایه‌م له بیر ناچی که له زمانی هه‌سه‌ن زیره‌کم بیست: «ئه‌وجار بۆ کوئ هه‌لیم؟» - ئه‌وه‌ کۆتایی رینگای ریبواریک بوو که نیزامی کۆمه‌لایه‌تی له‌گه‌لی‌دا که‌وتبووه شه‌رپیکی نابهرانه‌ره‌وه، شه‌رپیک که تیندا سه‌رکه‌وتن مه‌حال بوو؛ قوماریک که بردنه‌وه‌ی بۆ نه‌بوو. هه‌سه‌ن زیره‌ک ئه‌و «ام‌المعارک»ه‌ی دوا‌ییشی دۆراند، ئه‌وجا به‌ که‌ساسی و هه‌ژاری هاته‌وه‌ بۆکان و له

ژووریکى ساردوسى و رەقوتەقدا چاوەروانى شىرپەنجەى تەقدىر مایەو و بى و دوا گورزى خۆى لى بوەشىنى. ئەو چاوەروانىيە تا پووشپەرى سالى ۱۳۵۱ (۱۹۷۲)ى زياتر نەخاياند.

پۆژى پىنجەمى ئەو مانگە، حەسەن زىرەك لە تەمەنى ۵۰ سالى دا وەك «قو» يەكى تەنيا لە قوژبنى نەخۆشخانە بچووكەكەى بۆكان سەرى نايەو. ئەويش وەك مىللەتەكەى، لە شاخ و كىو زياتر هيچ دۆستىكى نەبوو و ھەر بۆيەش پەناى بردە بەر شاخى نالەشكىنەى بۆكان و لەوى دا ئارامى گرت، ئارامىيەك كە ژيان پىنى نەبەخشىبوو، مردن خەلاتى كرد. حەسەن زىرەك تەنانەت نەيوست لە مردنیشدا قەبرى لە قەبرى خەلك نزيك بى و بە تاكى تەنيا لەسەر لووتكەى گردىكى داوينى نالەشكىنە دوا ھەوارى خست و ئىستەش ئالای ناوى نەك ھەر لە بەرزى نالەشكىنە، بەلكو لەسەر لووتكەى ھەموو چىايەكى خاكى كورد دەشەكيتەو. سەرشۆرى بۆ ئەو بەناو كوردانەى وا راستەوخۆ و ناراستەوخۆ حەسەن زىرەكيان لە رادىو كوردىي كرماشان و تاران تاراند و گەلى كوردیان لە ھونەرى ئەو بى بەش كرد. ئەو كەسانە ئەگەر ئەمۆ داگیركەرانى خاكى كورد سەد ميدالىاش بە سينگيانەو ھەلواسن، پيش بە سەرشۆرىيەكانيان ناگرى.

وەك لە سەرەتادا ئاماژەى پىكرا، بۆنەى نووسرانى ئەم بابەتە، دەرچوونى چاپى نووى ژياننامەى مەنزومى حەسەن زىرەكە. ئەو ھى خوارەو، پوانىنيكە بەو كتيبەدا، كە ئوتۆبىوگرافىي ھونەرمەندە ئەفسانەىيەكەى گەلى كوردە.

چرىكەى كوردستان

كتيبەكە، لەم بەشانە پىكھاتووە:

- سەرەتای نەمر محەممەدسەدىق موفتىزادە؛
- دەقى ئوتۆبىوگرافىي ھونەرمەند بە شىعەرى خۆى؛
- بىرەو ھىيەكاني خاتو و ميديا زەندى، ھاوسەرى ھونەرمەند؛
- يادداشتىكى كورتى خاتوو مەھناز (ساكار) زىرەك، كچى ھونەرمەند بە

فارسی؛

- پارچه شیعیکی کاک فاروق بۆره‌که‌یی؛

- ته‌رجه‌مە‌ی فارسیی بابه‌ته‌کانی به‌شی ۲ - ۳ و ۵.

ئە‌وه‌ی خواره‌وه هه‌ندیک زانیاری و بۆچوونه سه‌باره‌ت به به‌شه‌کانی کتێبه‌که:
به‌شی ۱. سه‌ره‌تای موفتی‌زاده بریتییە له هه‌لسه‌نگاندنیکی کورتی که‌سایه‌تی
حه‌سه‌ن زیره‌ک و هونەرکه‌ی که به‌و شیعرانه‌ی نه‌مر محه‌مه‌ده‌سه‌دیق موفتی‌زاده
کۆتایی پێ‌دئ:

زیره‌ک! زۆرت کرد خزمه‌تی هونەر
ژینت له‌پێناو هونەر برده‌ سه‌ر
باوه‌کوو له‌ ژین نه‌حه‌سایه‌وه
په‌ژاره‌ت زۆردی، زۆر چه‌وسایه‌وه
رۆژگارێ ساتی به‌بێ خه‌م نه‌بوو،
به‌لام له‌ هونەر هیچت که‌م نه‌بوو!

به‌شی ۲. ژياننامه‌ی هونەر‌مه‌نده به‌ شیعی خۆی:

ئوتۆبیۆگرافی هه‌سه‌ن زیره‌ک، به‌شی سه‌ره‌کی و گرنگی کتێبه‌که پێکده‌هێنێ.
لێره‌دا هه‌سه‌ن زیره‌ک به‌ شیعی بره‌گی و ساکار باسی سه‌ره‌بهرده‌ی ژيانی
خۆی ده‌کا. گه‌لێک لایه‌نی ژيانی هونەر‌مه‌ند، به‌تایبه‌ت سه‌رده‌می مندالی و په‌یوه‌ندی
ئێو بنه‌ماله‌یی، له‌ شیعره‌کانی زیره‌کدا روون ده‌بنه‌وه. ئینجا ده‌مانباته سه‌رده‌می
لاوی و گه‌رانی شاره‌وشار و ئیش‌وکاری هه‌مه‌چه‌شنه‌ی خۆی، تا ئە‌وه‌ی به
یارمه‌تی مام جه‌لال تاله‌بانی سه‌ر له‌ رادیۆ کوردیی به‌غدا ده‌رده‌هێنێ و له‌وێشه‌وه
ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ ئێران و له‌ تاران نیشه‌ته‌جی ده‌بێ.

ئە‌وه هه‌لبژارده‌یه‌کی شیعره‌کانه بۆ ناسیاوبوونی خۆینەر له‌گه‌ل ژيانی هه‌سه‌ن
زیره‌ک و به‌ره‌مه‌ شیعییه‌که‌ی:

خه‌لکی بۆکانم، کوردی خوین‌پاکم برام حوسینێ و خات ئامین داکم

خوشکم سارایه، کاک مینه کاکم
 تا یازده ساله ئاوا کارم کرد
 بوومه چاوساگی مه لایحی حافز...
 له سیزده ساله په یام کردبوو نیو
 رۆژیک له م دینه و رۆژیک له و شاره...
 چهنده کارم کرد، چند سهرم شکاند!...
 له مهراغه دا بووم به تووتنجی
 ههتا بیست ساله کس نه یوت تو چی؟
 ئه وه ندهم کارکرد بیوم شه ل و گیر
 رووم کرده تاران بۆ ئیش و بۆ کار...
 چوومه ئه هواز و مه سجد سوله یمان...
 یه کسه هاتمه وه «چۆمی مه جیدخان»
 جا حه قی خۆم سه ند هاتم بۆ بۆکان
 بووم به شاگردی حاجی بی ئیمان...
 چاوم نه یده دی راستی یا که نده...
 چونکه په شوکام، که وتم به لادا...
 ریشه ی زینده گی «مچه» براره...
 دهستم دا کیوی، به ره و موکریان...
 زه حمه ت یا ره حمه ت، گه یستمه تاران...
 هاتمه وه ته ورینز، چوومه مه هاباد...
 بیست و هه و ساله م ئاوا هاته بان...
 یا له پینجوین یا بۆ سلیمانی...
 به غدا پاک گه رام شاریع، چاخانه

ناوم هه سه نه، باوکم عه بدوللا
 هه شت نو ساله بووم، بووم به عه مه له...
 تار بووم، هه لاتم رووم کرده سه قز
 له دوازده ساله بووم به قاوه چی...
 له چوارده ساله رویم نیوبه نیو...
 له شانزده ساله چه ند ده رکه م ته قاند
 له مهراغه دا بووم به تووتنجی
 رویشتمه ته ورینز بووم به قاچاخچی...
 له ته ورینز بوومه شاگرد قه نادچی...
 هاتمه وه بووم به شاگردی شو فیر...
 ئه و جا خۆم کوتا به ره و خووزستان
 شه و په ریمه وه به دزی بۆ به سه ره...
 هاتمه لای براله «قه ره مووسالیان»
 هاتمه وه سه قز به رزی باوه خان...
 ماشین ده روپی، خه لاس بوو ده نده
 ئه و لاکه م شیو بوو، بن ده ستم جاده
 بۆ من وانه بوو تائه و ماشینه...
 خه تام تیانه بوو به که لاموللا
 دوا ی بانگی عه سه ر گه یستمه ته ورینز...
 سرویسم ده کرد له «قوم» بۆ تاران...
 نو مانگم کیشا زیندان به خه تا...
 پیتاوم پینجا بۆ شاری پینجوین...
 بووم به موسافیر چووم به ره و که رکووک...

بووم به شاگردی موسافیرخانه... له «ئوتیل شیمال» که جیی کوردانه...
موسافیریکمان که «مام جه‌لال» بوو... پیی گوتم برا، بتبه‌م بو پادوی...
جوان ناساندمی به «عادل عیرفان» که به‌ندیکم گوت به‌دلی پرگریان،
له خواوه‌ جه‌رگیان بوم بوو به بریان... مه‌خله‌س، دامه‌زرام له به‌شی کوردی...
ئه‌وا به‌و جووره‌ چهن سال غوربه‌تی چه‌نده بی‌که‌سی و چه‌ند بی‌تاقه‌تی...
هه‌رچه‌ند غه‌ریب بووم، ببووم هه‌لوه‌دا ئه‌مما دوستم خوش! نیوم کرد په‌یدا...
مه‌خله‌س، ٥٨ مالم به‌جی‌هیشته‌ هیچم نه‌هینا به‌عه‌زمی خوئی چیشته
مال و زینده‌گیم له‌خوم کرد ویران زور به‌فه‌خره‌وه هاتمه‌وه ئیران!

ئه‌وه کورته‌ی ژبانی پر له‌چه‌وسانه‌وه و ئازاری مروفتیکه که هه‌موو دیارده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی، له‌ئهدامانی بنه‌ماله‌وه تا خاوه‌ن ئیشی کورد و تورک و فارس و عه‌ره‌ب دژی وه‌ستاوان و چه‌وساندوو یانه‌ته‌وه. ئه‌م چه‌وسانه‌وه‌یه و ئه‌م هه‌لومه‌رجه‌ ناله‌باره‌ی ژبان ئوقره‌ی لی‌سه‌ندوو و هه‌ر رۆژه‌ی له‌شوینیک و له‌شاریک و ولاتیکه، ژبانی ئاسووده‌سواره و ئه‌و پیاده، خویشی ژبان ئاواتیکی دوورده‌سته که ئه‌وه‌نده‌ی بو لای ده‌روا لینی دوورتر ده‌که‌ویتته‌وه. ژباننامه‌که تا کاتی به‌جی‌هیشته‌نی عیراق و گه‌رانه‌وه‌ی ئیرانی گرتۆته‌به‌ر. له‌ویدا باس له‌وه‌ده‌کا که به‌فه‌خره‌وه‌ گه‌راپه‌ته‌وه ئیران، به‌لام دواتر له‌شریتیکدا که ئیستا له‌سه‌ر یووتیووییش هه‌یه، باسی هاتنی مامۆستایان عه‌لی‌مه‌ردان و تایه‌ر توفیق بو کرماشان و میوانداری خوی ده‌کا له‌ژبانی ئیرانی خوی سه‌ه‌هینده‌نارازییه و له‌به‌راوردکاری هه‌لس‌وکه‌وتی کوردی ئیران و عیراقدا، ئاوات به‌دوستایه‌تی و میه‌ره‌بانیه‌کانی باشووری کوردستان ده‌خوای، واته‌ئه‌م‌لای تات و ئه‌ولای تات، له‌و به‌ینه‌دا هه‌چی بو نامینه‌ی جگه‌له‌وه‌ی بلێ «هاتومه‌ته‌ئه‌و ده‌شته‌و بیابانه‌بو ئه‌وه‌ی مروفتی کورد نه‌بینم!»^١

سه‌باره‌ته‌به‌لایه‌نی شیعریی ژباننامه‌ی حه‌سه‌ن زیره‌ک ده‌بی بلیم شیعره‌کان

لەسەر کیشی برگی یی ھونراونەتەو و ژمارە ی برگی کانیا ن «۵+۵» ە. لە ھەموو فەردەکان دا «سەروا» گیراوەتە بەرچا و ھەندیکیان «رەدیف» یشیان ھەیە. نیوەرۆکی شیعەرەکان ئەو ھەندە ی ساکارن ئەو ھەندەش راست و بئ درۆن و راستەقینە ی بەسەرھاتەکانی ھونەر مەندیان خستۆتە بەرچا و. ھەسەن زیرەک ھەموو باس و بەسەرھاتەکانی ژیا نی خۆ ی جگە لە کیشە ی وەرگەرانی لۆری و کوژرانی لاویک بەناوی مستەفا لە دەور و بەری سەقز، بەکورتی بریو ھەتەو ە. خوینەر ھەست دەکا مەسەلە ی کوژرانی ئەو کورە لاو ە بۆ ھەسەن زیرەک گەلیک گرنگ و جیگە ی خەفەت بووبی و ھەر بۆیەش بە دووردریژی باسی مەسەلەکە ی کردو ە بۆ ئەو ە ی بە ڕوون کردنەو ە ی دەوری خۆ ی و بئ تاوانییەکە ی لە کیشەکە دا، باری سەر شانی سووک بکا: «... خەتام تیا نەبوو بە کەلاموللا...»

بەشی ۳. بیرەو ەریبەکانی میدیاخانمی زەندی:

ئەم بەشە ئامیتە یەکە لە ھەستی ناسک و خاوینی ژنانە و ھەندیک ھەلە ی بۆچوون. میدیاخانم و ەکوو ھاوسەری ھەسەن زیرەک، وا ھە یە باشترین کەس بئ بتوانئ سەبارەت بە لایەنی شەخسی و کەسایەتی ھەسەن زیرەک و ژیا نی ڕۆژانە ی، ھەوالمان بداتی، کە ئەم کارەش دەکا و گەلیک لایەنی ژیا نی زیرەکمان لە سەردەمی رادیۆ کوردی تاران و دوا ی ئەو تا سەردەمەرگی بۆ دەردەخا. ئیمە بۆ ئەم زانیارییە بەنرخانە قەرزدار ی میدیاخانمین. بەلام ئەو، بە رەسمی ئیستای ئیران کە ھەموو کەم و کورتییەک دەخەنە ئەستۆ ی رژیمی پێشوو، چۆتە سەر باسی رژیمی پێشوو و تەنانەت مەسەلە ی شووکردنی خۆشی بە ھەسەن زیرەک، بە تاوانی ساواک داناو ە. دیارە کەس قسە ی لەسەر جینایەت و خەیانەتەکانی ساواک نییە، بەلام تیکە لاو کردنی ھەندیک بابەت تووشی ھەلەمان دەکا و لە کیشە ی سەرەکی لامان دەدا. بە برۆای من تاوانبار کردنی خەلک و سووکایەتی پیکردنیا ن نابیتە ھۆ ی بەرزبوونەو ە ی پلەو پایە ی ھەسەن زیرەک. دەزگای ئەو دەمی رادیۆ کوردی تاران لە ژێر چاوەدێری راستەوخۆ ی ساواک دا بوو و بەشیک لەو کوردانە ی وا بەرێو بەرایەتی رادیۆکە یان دەکرد ھاوکاری نزیک ی ساواک بوون و ئەو ە

هه‌موومان ده‌یزانین.

میدیاخانم هه‌روه‌ها هه‌رشه‌ی کردۆته‌سه‌ر کاک عوسمان شارباژیره‌ی و که‌ریم خۆشناو که «چریکه‌ی کوردستان» یان له‌باشووری کوردستان چاپ کردۆته‌وه. میدیاخانم گه‌لیک راسته‌کاتیک باسی ژیانی بی‌سامانی منداله‌کانی حه‌سه‌ن زیره‌ک ده‌کا و ده‌لی له‌خانوی کرێ‌دا ده‌ژین. کورد ته‌گه‌ر که‌یان و ده‌وله‌تیکی خۆی هه‌بوویه و خه‌می که‌له‌پووری گه‌له‌که‌بخورایه، ئیستا ده‌بوو بئه‌ماله‌ی حه‌سه‌ن زیره‌ک له‌پێژ و ئیحتیرام و له‌تیزوته‌سه‌لی داوینیان له‌عه‌رش بسوایه، به‌لام ته‌گه‌ر وانییه‌ داخوا تاوانی عوسمان شارباژیره‌ی هه‌ژاره‌؟ کتێبه‌که‌ بۆ ته‌و یا که‌ریم خۆشناو چ سوودیکی ماددی هانیوه‌؟ پێی ده‌وله‌مه‌ند بوون و مالیان کرپوه‌؟ دلنایم نا!

ئه‌وه‌ته‌نگه‌ژه‌ی گه‌وره‌ی جیهانی سه‌یه‌مه‌که‌ مافی «کۆپی‌رایتس» وه‌ک مافیک بۆدانه‌رو نووسه‌ر و هونه‌رمه‌ند نه‌ناسراوه و هه‌ر که‌س ویستی شریته‌ی سی. دی یا کتێبی که‌سیکی دیکه‌ چاپ و بلاو ده‌کاته‌وه‌ بی‌ئه‌وه‌ی مۆله‌تی له‌خواه‌نه‌که‌ی وه‌رگرته‌ی و یاساش پشتی خاوه‌ن مافه‌که‌ ناگرێ، به‌لام ئایا له‌وه‌سه‌دان هه‌زار شریته‌ی گۆرانیه‌کانی حه‌سه‌ن زیره‌ک که‌ له‌مالی هه‌موومان دا هه‌یه، مافیک به‌بئه‌ماله‌ی حه‌سه‌ن زیره‌ک ده‌گا؟ ئه‌ی بۆ هه‌رش ناکرێته‌سه‌ر شریته‌فروش و ئه‌وانه‌ی واکۆپی شریته‌ی سی. دی ده‌که‌ن و ته‌نیا کۆپی کردنی کتێبه‌که‌ مه‌حکووم ده‌کرێ؟ ئه‌م بۆچوونه‌ی من ته‌نیا بۆچوونیکه‌ و مافی میدیاخانم بۆ ره‌خنه‌گرته‌کانی نافه‌وتین.

به‌شی ۴. یادداشته‌ کورته‌که‌ی ساکارخانم:

ئه‌م دێرانه‌ گه‌لیک به‌سۆز و هه‌ست بزوینن، هه‌ستی خاوینی مندالیک که‌ باوکی خۆی له‌سه‌روحه‌دی مندالی‌دا له‌ده‌ست داوه و ئیستا ئه‌وه‌ی له‌باوکی بۆی مابیتته‌وه، بیره‌وه‌ریی پرته‌مومژی سالانی زووه‌ که‌ تیکه‌لاون له‌گه‌ل بانگه‌وازی هونه‌ری و پێژ لی‌گیرانی زۆر له‌لایه‌ن کۆمه‌لانی خه‌لک و ساردوسریی که‌س‌وکاری باوکی.

ساکارخانم له‌م یادداشته‌دا داستانی سه‌فه‌ری خۆی ده‌گێرێته‌وه‌ له‌تاران‌وه‌ بۆ بۆکان و سه‌ر مه‌زاری باوکی، که‌ کللی ده‌رگای ئه‌و قه‌فه‌زه‌ ئاسنه‌ی و ئه‌و ده‌م له‌سه‌ر مه‌زاره‌که‌ دانرابوو، له‌مالی مامیه‌تی و ته‌نانه‌ت ناتوانی وه‌ریبگرێ بۆ

ئەوێ دەستی بگاتە کێلی ساردوسپری سەر مەزاری بابی. بئێگومان ئەم سەن پەرە نوسینەیی ساکارخانم دلی هەموو خۆینەرێک دەههژینێ.

بەشی ۵. سەبارەت بە شیعری کاک فارووق بۆرەکیی و تەرجه‌مەیی شیعەرەکانی حەسەن زێرەک بە فارسی دەبی بلیم بەداخەوێ شوینێ هەلە و پەلەیان پێوێ دیارە. شیعەرەکان وەکوو نیوئاخنیکی بئێ پەیوێند خۆ دەنوینن و تەرجه‌مەکانیش ناتەواون. بریا لەجیاتیی ئەمانە کاک فارووق هەولێ دەولەمەندکردنی چاپی تازەیی کتیبەکەیی بدایە بەوێی چاوپێکەوتن و وتووێژی لەگەڵ هەندیک ناسیاو و دۆست و خزمی حەسەن زێرەک بکردایە و بۆچوونی ئەوانی بخستایەتە کتیبەکەوێ. گەلیک پرسی وەک مامۆستاکانی حەسەن زێرەک لە بواری مۆسیقا و شیعردا هەن کە دەکرا وەلامیان بۆ بدۆزیتەوێ یان بە یارمەتییی خەلکانی مۆسیقار، لایەنی مەقامی و کەیفییەتی مۆسیقاییی کارەکانی زێرەکی هەلسەنگاندا؛ بەلام بەگشتی، ئەرکی کاک فارووق بۆ نوێکردنەوێی چاپی کتیبەکەیی حەسەن زێرەک جیگەیی سپاس و پیزانینە.

ئەم وتارە لە ژمارە ۱۲ی رۆژنامەیی «پەيام»ی چاپی لەندەن (دیسامبری ۱۹۹۸)دا بە بۆنەیی دەرچوونی چاپی تازەیی «چریکەیی کوردستان» - ئوتۆبۆیۆگرافییی حەسەن زێرەک بلاوکران وەو، ئینجا سالی ۲۰۱۱ بە هەندیک دەسکاریییەوێ لە مالپەرپی بۆکان/ رۆژھەلاتدا کەوتۆتە بەر چاوی خۆینەر و بەھۆی پەیوێندی مەسەلەکە بە بۆکانەوێ، لێرەدا جاریکی دیکە بلاو دەبیتەوێ.^۱

۱. حەسەن زێرەک، «چریکەیی کوردستان»، چاپی دووھەم، پێداچوونەوێی فارووق بۆرەکیی (صفی زادە)، سازمان انتشارات «بۆرەکیی»، تاران ۱۹۹۷، ۱۴۷ لاپەرە، کوردی.

حهسه ن زیره ک (گهوهه ری)

پرۆژهی ئه م زنجیره وتاره، که به ئامانجی دۆزینه وه و ناساندنی سه رچاوه ی تووژینه وه له میژووی شاری بۆکان و ده ور به ری به پیه ده چی، ته نیا ئه و سه رچاوانه ناگریته وه که باسی بۆکان و ناوچه که یان به گشتی تیدا کراوه، به لکوو که سایه تیه کانی ناوچه که ش ده گریته به ر.

هونه ر مهن دی نه مر هسه ن زیره ک بی گومان ئه گه ر ناسراوترین که سایه تیه ی بۆکان نه بی یه ک له و که سانه یه و ناوی له گه ل بۆکان و ناوی بۆکان له گه ل ئه و بوونه ته دووانه و پیکه وه دین. من به ته مام ئه و سه رچاوانه ش و باسی ژیان و هونه ری هسه ن زیره کیان کردووه بخرمه نیو پرۆژه که وه. بۆ ئه م کاره له کتیبه ی ناسراوی «گه وهه ری» وه ده ست پیده که م که مامۆستا عوسمان شارباژیری نووسیویه تی و ئاماده ی کردووه، ئینجا به ره به ره له به شه کانی دیکه ی ئه م زنجیره وتاره دا بابه تی دیکه ی له مه ر هسه ن زیره کیش ده ناسینم.

«گه وهه ری» ی عوسمان شارباژیری به گشتی بریتیه له کۆی هۆنراوه ی گۆرانیه کانی هسه ن زیره ک، به لام ۹۰ لاپه ره ی یه که می له ههن دی وتار و شری ت وه رگرتووه که هسه ن زیره ک خۆی و ئه ندامانی بنه ماله که ی و خه لکانی تر سه باره ت به هونه ر مهن ده که یان نووسیوه. شارباژیری ده کرا کتیبه که ی به گه لیک بابه تی دیکه ش ده وله مهن د بکا، به لام هه ر ئه وه نده ش که کردوویه یارمه تیه کی باشه بۆ ناسینی زیره ک و سه رچاوه یه که بۆ ده قی گۆرانیه کانی.^۱

۱. عوسمان شارباژیری، «گه وهه ری»، ده زگای رۆشنیبری و بلاوکردنه وه ی کوردی، به غدا، ۱۹۸۱، ۳۶۸ لاپه ره، کوردی.

نالەشکێنە، سەرجمە می گۆرانییەکانی حەسەن زیڕەک

نالەشکێنە ناوی کتێبیکە کاک قادر نەسیری نیا نووسیویەتی و لە سنه چاپ بوو. کتێبەکە بریتییە لە سەرەتایەکی ۱۱ لاپەرەیی، ۳۸۸ لاپەرە شیعری گۆرانییەکان، ۵۰ نۆتە می گۆرانییەکان و ژمارەیک وینە می پەیوەندیدار بە حەسەن زیڕەک و بەو پێشە، سەرچاوەیکە گەلیک باشە بۆ کاری لیکۆلینەوێ دواڕۆژ لەسەر ئەم گۆرانییەژە مەزنە می گەلەکەمان.

بەداخەوێ هەموو می زۆربە می ئەو کتێبانە می وێ سەبارەت بە گۆرانییەژە کوردەکان نووسراون و بۆ نمونە «گەوھەری» می کاک عوسمان شارباژیری (سەبارەت بە حەسەن زیڕەک)، «بازی بیریان» می کاک محەممەد حەسەن ئەحمەد (سەبارەت بە محەممەدی ماملی)، «عەلی مەردان...» می کاک عەبدولقادر عەلی مەردان و تەنانەت «سەید عەلی ئەسغەری کوردستانی» کاک محەممەد حەمە باقی - کە سەرۆگەردنیک لە پیش ئەوانی دیکەوێ، بایەخیان بە بابەتی لاوھکی، واتە غەیرە موسیقایی کاری ئەو هونەرمنەندە مەزنانە داوێ و یارمەتیان لە کەسانی شارەزای موسیقا وەرنەگرتووێ کە بتوانن بەشیک کتێبەکان تاییبەت بەو لایەنە سەرەکییە بکەن. لە ئەنجامدا هەموویان لە باری هەلسەنگاندنی هونەری و تەکنیکی، واتە موسیقایییەوێ لە کورتی دەدەن و بەرھەمھێنەرانیان لەجیاتی موسیقا، نرخ بۆ شیعری گۆرانییەکان می بابەتی لاوھکی تر دادەنێن. ئەم رەوتە وەھا بۆتە گشتی و بایەخ نەدان بە موسیقا بە شیۆھیک ئاسایی بۆتەوێ کە کتێبی «کاروانی هونەری ماملی» می کاک سمایی ماملی و تەنانەت «میژووی موسیقایی کوردی» می کاک محەممەد حەمە باقی دەراویکی ئەوتۆ لە رەوت و تاییبەتمەندی موسیقایی کوردی و پەیوەندییەکانی لەگەڵ موسیقایی هاوچەرخێ ئێرانی، ئازەربایجانی، عەرەبی و تورکی پوون ناکەنەوێ. هیوادارم ئەو کەم و کورتییە هەرە گرنگە لە داھاتوودا بە هیممەتی «شارەزایان و پسپۆران» می موسیقا قەرەبوو بکریتەوێ.

به‌داخه‌وه ئه‌و دوو سه‌ره‌تایه‌ی که بۆ کتیبه‌که نووسراون بابه‌تیکی به‌رچاویان تیدا نییه جگه له ده‌قی دوو نامه‌ی هه‌سه‌ن زیره‌ک بۆ رادیۆ به‌غدا له ساڵی ۱۹۶۳دا که نار‌ه‌زایی ده‌رب‌رینه به‌رانبه‌ر به‌ بلاوبونه‌وه‌ی گۆرانییه‌کی خۆی به‌ناوی «ئه‌سمه‌ر یارم جوانه» به‌ناوی ئه‌حمه‌د شاباز‌ه‌وه، به‌لام کاری هه‌ره‌ گرنگ و جیگه‌ی ده‌سخۆشیی نووسه‌ر و بلاوکه‌ره‌وه‌ی کتیبه‌که، ئه‌وه‌یه که ۵۰ نۆته‌ی گۆرانییه‌کانی هه‌سه‌ن زیره‌کیان له کۆتایی کتیبه‌که‌دا چاپ کردووه.

سه‌باره‌ت به‌ ده‌قی سه‌ره‌کی کتیبه‌که، واته شی‌عری گۆرانییه‌کان، ده‌بی بلی‌م زه‌حمه‌تی زۆری له‌گه‌ڵ کیشراوه و گۆرانییه‌کان دابه‌ش‌کراون به‌سه‌ر ۴ به‌شی سه‌ره‌کی‌دا:

- گۆرانییه‌کانی سه‌ر رادیۆ به‌غدا؛

- گۆرانییه‌کانی رادیۆ تاران؛

- گۆرانییه‌کانی سه‌رده‌می رادیۆ کرمانشان؛

- گۆرانی مه‌جلیسی، واته ئه‌وانه‌ی له کۆبوونه‌وه‌ی دۆستانه و له مال و قاوه‌خانه و شوینی گشتیت‌ردا، گوتراون.

جگه له هه‌سه‌ن زیره‌ک خۆی، که بۆکانییه و به‌و پێیه سه‌ره‌جه‌می کتیبه‌که له په‌یوه‌ندیی ئه‌م زنجیره‌وتاره‌دا ده‌بی، له‌گه‌ڵیک گۆرانی‌دا باس له بۆکان و ده‌وروبه‌ری (به‌گزاده‌ی هه‌وشار، ئه‌حمه‌داوا، سلیمانکه‌ندی، کارخانه‌ی قه‌ندی میانداو) و هه‌روه‌ها که‌سایه‌تی بۆکانی (ئامین، تووران، په‌شیدی رۆسته‌م پاله‌وان، که ئه‌و ده‌م گزیری ئاغا‌کانی بۆکان بوو و هه‌روه‌ها که‌سانی وه‌ک سه‌یدی زه‌مبیل، سه‌ید کامیل، عه‌لی‌شا و...) کراوه:

به‌ کویری چاوی کابرا، مالی وا له بۆکانه (ل ۱۷)؛

یاری خۆم له سابلاغه، لیوئالم له بۆکانی (ل ۳۰)؛

لیزه مه‌منیژن خا‌که‌که‌ی سووره، بمبه‌نه بۆکان نیوم مه‌نشووره (ل ۳۲)؛

بۆچی له من ناپرسی؟ کورتی! خه‌لکی بۆکانم (ل ۳۳)؛

تووبا خال‌شین له بانه، لیوئالم له بۆکانی (ل ۴۱)؛

ئەو دڵم بۆی سەرگەردانە، ئامینم له بۆکانە (ل ۵۲)؛
 له چۆمی مەجیدخانە، لیوئالم له بۆکانە (ل ۶۰)؛
 بە مەشموولیان نووسیوم، له دەفتەری بۆکانی، ئەری دەمگرن بە نیازم، کەس
 مەسکەنم نازانی (ل ۷۹)؛

جەددی سەید کامیل ھاوار، مایان وا له قاقلاوا (ل ۷۹)؛
 قەمتەرە لەگەڵ بورهان / کولێجە و ملکی دەرمان / میراوا لەگەڵ بۆکان / حەسار
 دەگەڵ قازلیان / ھەرمیلە مولکی خانان / ھەموو بەقوربانی بی / لەگەڵ کاوولی
 سامرەندان (ل ۸۳).

تەنانەت ھەندیک گۆرپانکاری کۆمەلایەتی، بۆ نموونە دامەزرانی حەمامی نمرە لە
 بۆکان (کە لام وایە ھی سالانی نیوان ۱۳۳۵ تا ۱۳۳۷ بی)، لە بەرچاوی ئەم ھونەرماندە
 بازارەبوو، ون نەبوون و لە رادیۆ بەغدا خستوونییەتە توێی چەند گۆرانییەو و
 یەک لەوانە گۆرانی «ئای بەلەنگەر بەلەنگەر» ۵:

دەردت لە مالم چاوجوان، ئەو دڵم بۆت بوو سەرگەردان
 ھی من بی، بۆت دەفرۆشم حەمامی نمرە ی بۆکان
 ھیشتا دروست نەکراوە لە ئەمریکا و لە ئەلمان
 دار و پەردووی ئاسنە پاکی بۆی ھات لە ئەلمان
 ەمەلە ی یەکی یەکی ئیعاد [؟] ئەھات لە تاران...
 تاق تاق و خانەخانە لە بۆ جیگای جەلەکان
 فەوارە ی لە عەرزییە ئاوی دەچیتە ئاسمان
 ھەوزە کە ی رەنگاوپرەنگە تێدایە ماسی ئەلوان
 تەختی بەردی مەرپەرە تێیدا دەنوێنی ئینسان
 کردوویە بە حەمامچی کورپە کە ی پۆستەم پالەوان

[پەشیدی باوکی محەممەد و عەلی پەھلەوانی] (ل ۱۶).

ئەمانە تەنیا شیعیری گۆرانییەکانی رادیۆی بەغدا بوون. لە ھەموو بەشەکانی

دیکه‌شدا بۆکان حزووری هه‌میشه‌یی هه‌یه، که نمونه‌یه‌کیان گۆرانی «مریه‌م بۆکانی»یه.

هاورئ له‌گه‌ل بۆکان، سه‌قز و بانه و شنو، به‌تایبه‌ت سابل‌اغیش له‌ شیعره‌کاندا شوینی تایبه‌تیا هه‌یه.

به‌داخه‌وه هه‌له‌ی نووسین و چاپ له‌ کتێبه‌که‌دا که‌م نین، بۆ نمونه‌ گۆرانی «له‌ پێشدا»، پینچ جار وه‌ک «له‌ پێشدا» نووسراوه (ل ۷۰)؛ جرسه به‌ جلسه‌ نووسراوه و سامرهند به‌ سازهند و چه‌نده‌ها هه‌له‌ی تر، که هیوایه له‌ چاپی دووه‌می کتێبه‌که‌دا به‌ یارمه‌تی که‌سانیکه‌ خه‌لکی ناوچه‌ی بۆکان و شاره‌زای زمانی هه‌سه‌ن زیره‌ک، هه‌له‌بری بکری.

هه‌ر لێره‌دا بلیم که‌ چه‌ند سالیک پینش ئیستا، کاک برامی فه‌رشی و «گروپی شانۆی کۆچەر» هاورئ له‌گه‌ل چه‌ند که‌س له‌ دلسۆزانی فه‌ره‌نگی کوردی له‌ ئالمان شیعی زۆریک له‌ گۆرانییه‌کانی هه‌سه‌ن زیره‌کیان نووسییه‌وه، به‌لام تا ئیستا بلایان نه‌کردوونه‌ته‌وه. ئەم کاره هه‌ره‌وه‌زییه ده‌بی گه‌لیک جیگه‌ی برۆا بی و من هیوادارم کاک برام که‌ توواره‌کانی له‌لایه، بتوانی بلایان بکاته‌وه.

هه‌والی خۆش ئه‌وه‌یه ماله‌په‌ری رۆژه‌لات/ بۆکان به‌ته‌مایه پرۆژه‌یه‌ک به‌ناوی «سه‌ده‌ی زیره‌ک» به‌رپه‌وه‌به‌ری که‌ له‌ پاییزی سالی ۲۰۲۱ (سه‌ده‌ سالی له‌دایک‌بوونی زیره‌ک)دا کۆتایی پێ دای که‌ تێیدا، به‌ هاوکاری خه‌لکانی شاره‌زا، لیکۆلینه‌وه و فیلم و به‌رنامه‌ی مۆسیقای تایبه‌ت به‌ زیره‌ک پینشکه‌ش بکری.^۱

۱. قادر نه‌سیری‌نیا، «نال‌ه‌شکینه»، سه‌رجه‌می گۆرانییه‌کانی هه‌سه‌ن زیره‌ک، «پیداچوونه‌وه و ریک‌وپیک‌کردنی هه‌سه‌ن گۆران، نۆت‌نووسینی وه‌حید موعته‌سه‌می، چاپی دووه‌م: ده‌زگای رۆشنیری گۆران، سنه، ۲۰۰۷، ۳۹۹ لاپه‌ره، کوردی.

حەسەن زێرەک لە روانگەى ھونەر مەند و مۆسیقار و نووسەرانی کوردەو

لەدایک بوون: ۱۳۰۰/۱۱/۸ (۱۹۲۱/۱۱/۲۹) بۆکان

کۆچی دوایی: ۱۹۷۲/۶/۲۶ (۱۳۵۱/۴/۵) بۆکان

کۆکردنەوێ سەرچاوە سەبارەت بە ژيانى حەسەن زێرەک کارىکى ئەستەم نىيە. خۆى و کەس و کار و دۆست و هاوکار و هاوقەتارى سەبارەت بە ۵۱ سالى ژيانى پىر خىروبيزى بۆ ھونەرى مۆسقىاى کوردى لە پۆژھەلات و باشوورى کوردستان، گەلىکيان قسە کردووە و نووسىووە و لە گەلىک سەرچاوەدا لە ئاوارەبى و دەربەدەرى و کويە و ھەرييەکانى ژيانى داوان، بەلام ھەر کەس بەنى خۆى رستووە و ئەوێ پىي خوش بووە گوتوويەتى، بۆ نمونە نووسىويانە سەرجم ۳۶ ژنى ھىناوہ لە کاتىکدا تەنيا ناوى دوو کەسيان لىرەولەوئى راگەيەندراو!

ئەم لایەنە گىرنگەى کە ھىچ کارى لەسەر نەکراوہ يا بە ئاماژە کردنىکى ساکار براوہتەوہ، لایەنە ھونەرييەکەيەتى. کە يفييەتى دەنگى، دەزگا و مەقاماتىک کە تىياندا گۆرانى گوتووە، چەشنایەتى گۆرانىيەکان، رەسەنايەتى کارەکانى، شوين ھەلگرتن و شوين دانانى لەسەر ھونەرمەندانى تر و بەگشتى لایەنى مۆسقىايى کارەکانى قسەيان لىنەندراوہ.

من ھەولم داوہ لىرەولەوئى بۆچوونى پسپۆرانى مۆسقىا و شارەزايان لەمەر کارەکانى حەسەن زێرەک کۆبکەمەوہ. بەداخوہ جگە لە بابەتى وردە و بەربلاو ھىچم نەبينيوہ. تاقە کارى جىددى ئەگەر کرابى وا ھەيە ئەو يادکردنەوہيە بى کە لە سالى ۱۹۹۶دا بە ھىممەتى شانۆى کۆچەر و کاک برايم فەرشى سەبارەت بە ژيان و ئاسەوارەکانى حەسەن زێرەک لە کۆلنى ئالمانيا بەرپۆھچوو. بەشنىک لە وتارەکان لە کتیبى «حەسەن زێرەک ھونەرمەندى نەتەوہيەکى بندەست»، نووسىنى کاک برايمدا ھاتوون. لەوئىدا کۆمەلىک بابەت لەسەر لایەنەکانى ھونەرى زێرەک

ناراسته کراون^۱

به‌داخه وه سه‌بارهت به ژیانی هسه‌ن زیرهک هه‌ندیک شتی ناراست و نارپه‌وا ده‌گوتری که ئه‌و هه‌له‌وپه‌له و چه‌واشه‌کاریبانه بۆ خه‌لکانی خوینده‌وار و ده‌ست به‌قه‌له‌م گه‌لیک نابه‌جی ده‌نوینی. بپروانته ئه‌و یادداشت (کامنت)‌ه‌ی وا کاک برام فه‌رشی له کۆتایی وتاره‌که‌ی دوکتور گولمراد مورادی‌دا نووسیویه‌تی. به‌گویره‌ی کاک ئیبراهیم، هسه‌ن زیرهک ۷ ژنی هیتاوه نه‌ک ۳۶، له بانه قاوه‌خانه‌ی هه‌بووه نه‌ک له بۆکان، پیکه‌وتی راگه‌یه‌ندراو بۆ کۆچی‌دوایی کردنی هه‌له‌یه و ۱۹۷۲/۶/۲۶ راسته، مه‌سه‌له‌ی ده‌رکرانی له رادیۆش وا نه‌بووه!

«لە دلمایە»ی مامۆستا رەشید فەیزنژاد

هونەرمانەکانی دەسەڵاتی گەل و نیشتمان مامۆستا رەشید فەیزنژاد خەڵکی سەقز و لە فەیزوللەبەگییەکانی بەشی سەقزە. ھۆکاری باس کردنی لەم زنجیرە وتارەدا ئەوەیە کاک رەشید وەک ئەندامێکی بنەمالە ی گەرەمی فەیزوللەبەگییەکان، راستە لە ئارەبوغلووی سەقز لە دایکبوو و لە سەقز خۆیندوووەتی، خۆشی خۆی بە سەقزی دەزانێ و منیش ھەر وای دەبینم، بەلام لەبەر وە ئەندامێکی تایفە ی فەیزوللەبەگییەکان و دیواریک لە نیوان فەیزوللەبەگیی سەقز و بۆکاندا نەکشاو، لە ئەجامدا ناکرێ لەم بەشەدا چاوی لە کەسایەتیەکی وەک ئەو بیوشرێ، بەتایبەت کە بنەما و سەرچاوەی مۆسیقای کاک رەشید بەگشتی ھی ناوچەییەکی ھاوبەشی نیوان سەقز و بۆکانە و شەقلی ھەر دوو لای بە سەرەووەیە. لەو ھەوش زیاتر، کاک رەشید لە ماوەی تەمەنی دا پەيوەندییەکی نزیک لەگەڵ بۆکان و هونەرمانەکانی بۆکانی خەڵکی بۆکان ھەبوو و شوینی لەسەر کارەکانیان داناو، لەوانە هونەرمانەکان: برايم فەتاحی، حەسەن دەرزى، تاهير خەلیلی و زۆریکی تریش.

کتیبی «لە دلمایە»، کۆمەڵەی نۆتە و شیعری ۵۵ گۆرانی کوردییە کە ھەموویان دانراوی مامۆستا رەشید یخود لە فۆلکلۆری کوردی وەرگیراون و مامۆستا ریکخستون، ھەندیک جاریش خۆی شیعری لەسەر داناون، بۆ نمونە گۆرانی کۆنی وەک «قۆلکی بەرگەردن» (کاولی بادینان) کە پیشتر برائنی زێزێ ناساندووینە و «تەیری گەرمین» کە حەسەن زێرەک و محەممەدی ماملێ گوتووینە، تا «وا ھاتنەووە پیشمەرگە» کە شیعەر و ئاوازی خۆیەتی.

گرنگایەتی سەرەکی کتیبەکە، وا ھەیە تۆمارکردنی نۆتە ی میلۆدی و گۆرانییە کوردییەکان بێ و ئەو بۆ میژووی مۆسیقای کوردی خاوەن بایەخی تایبەتە، لەبەر وە زۆر بەی ئەو کتیبانە ی وا سەبارەت بە هونەرمانەکانی گۆرانییێزی کورد نووسراون، تەنیا ھەلبەستێ گۆرانی و مەقامەکانیان تیدا تۆمار کراوە و لایەنی

مۆسیقای بی‌که‌یان پشت‌گویی خراوه!

کتیبه‌که ریژدار عالی عابیدی ئاماده‌ی کردووه که خۆی هونه‌رمهنده و کتیبه‌کی به‌ناوی «به‌ته‌نیا جیم‌مه‌هیلن» سه‌بارت به‌کاره هونه‌رییه‌کانی خۆی نووسیوه. هونه‌رمهندان عزیز شاروخ، ره‌سوول میرزاپوور، محهممه‌د ناهید و ره‌حیم لوقمانی سه‌ره‌تایان بۆ کتیبه‌که نووسیوه. کاک ره‌حیم سه‌بارت به‌مامۆستا ره‌شید دهنووسی: «کاک ره‌شیدی فه‌یزنژاد هونه‌رمهنده‌کی گهل‌دۆست و دروست و تا بلی پی‌نجه‌کوردی و ده‌نگ‌خۆشه» (لاپه‌ره ۱۷). کاک عه‌زیزیش دهنووسی: «له‌ماوه‌ی ته‌مه‌ندا که‌م که‌سم دیوه‌ وه‌ک کاک ره‌شید ئاوازه‌ کوردییه‌کان به‌پووحیکی ته‌واو ره‌سه‌ن دربه‌ینن» (لاپه‌ره ۲۰). کاک ره‌سوول ده‌لی: «کاک ره‌شید له‌و هونه‌رمهنده‌ چالاکانیه‌ که‌ به‌قه‌در ده‌یان که‌س خزمه‌تی مؤسیقای کوردی کردووه... گهل گۆرانیبیژی پی‌گه‌یاند» (لاپه‌ره ۲۱). کاک محهممه‌دیش دهنووسی: «شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت به‌خۆی له‌که‌مانژهنی‌دا هه‌یه‌ و ئه‌م شیوازه‌ ته‌واو ره‌سه‌ن و کوردانه‌یه» (لاپه‌ره ۲۲). من که‌سیک نیم‌شاره‌زای مؤسیقا بم و جگه‌له‌ریزی تایبه‌تم بۆ مامۆستا ره‌شید و ئه‌وه‌ی که‌ راسته‌وخۆش ئاگاداری کار و خزمه‌ته‌کانی به‌مؤسیقای نه‌ته‌وایه‌تیمان هه‌م، بۆچوونی ئه‌و به‌ریزانه‌ و زۆریکی تر له‌شاره‌زایانی مؤسیقا که‌ به‌دریژی سالیان به‌رگویم که‌وتوو، وه‌ک مۆریکی ره‌سه‌نایه‌تی به‌سه‌رکاره هونه‌رییه‌کانیه‌وه‌ ده‌زانم و هیوای سه‌رکه‌وتویی زیاتر و ته‌مه‌نیکی دووردیژی بۆ ده‌خوام.

خۆ ئه‌گه‌ر مافی‌کیشم هه‌ب، ده‌مه‌وی له‌په‌یوه‌ندی شی‌عری گۆرانیه‌کان‌دا بلیم بریا مامۆستا ره‌شید و هونه‌رمهندانی دیکه‌ی گه‌له‌که‌مان که‌خۆیان به‌دانانی ئاوازی نووی یا پیکه‌سته‌وه‌ی ئاوازه‌کۆنه‌کانه‌وه‌ خه‌ریک ده‌کن، بایه‌خیکی زیاتریان به‌شی‌عەر و که‌لامی گۆرانیه‌کانیش بدایه‌ و له‌جیاتی دوویات کردنه‌وه‌ی ده‌یان جاری شی‌عره‌فۆلکلۆرییه‌ سواوه‌کان، به‌ره‌می خۆیان بدایه‌ته‌ده‌ست شاعیرانیک که‌شی‌عەر بۆ گۆرانی دهنووسن (به‌فارسی، ترانه‌سرا) و به‌یارمه‌تی ئه‌وان پوچی سه‌رده‌میان بکردایه‌ته‌به‌ره‌له‌شی سارده‌وه‌بووی گۆرانی فۆلکلۆری کوردی. ئیمه

تا کە ی دەمانەوی تاقە فەردیکی فۆلکلۆریی لەگەڵ دەیان و سەدان گۆرانی بلیینەو
 لە کاتیکدا خۆمان بە نوێکردنەوێ ئاوازەکە یەو ماندوو کردوو؟ بواری شیعی
 گۆرانی لەنیوگەلانی دیکەدا بواریکی گرتگ و بەبرەو و ئاوینە ی ژیا نی سەردەمە،
 بەلام بەداخەو فۆلکلۆر نەیهیشتوو و نایەلی ئەو بەژنە لەنیو کورددا بالا بکا.
 سەیریکی شیعی گۆرانییە کوردییەکانی مامۆستا شەھرام نازری ئەو بەروونی
 دەردەخا. ئەو کە لە مۆسیقای فارسی دا رچەشکین و نوێخوازە و بۆ یەکەم جار
 شیعی مەولەوی و شانامە ی فیردەوسی هیناوتە نیو مۆسیقای سوننەتی
 ئێرانەو، کاتی دەگاتە مۆسیقای کوردی تەنانت لەگەڵ ئۆرکیسترای گەورە ی
 لۆریس چەکنەواریانیس هەر ئەم شیعرە ساواوە هەزار جار بیستراوە فۆلکلۆرییانە
 دەلیتەو، کە هەمووان لەبەریانە و هەنگاویک مۆسیقاکەمان بەرەوپیش نابا.^۱

۱. عەلی عەبدی، «لە دلمایە ژیان و ئاوازەکانی رەشید فەیزنژاد»، لە چاپەمەنییەکانی بزافی
 رۆشنییری سلیمانی، چاپی دووھەم، سلیمانی ۲۰۰۶، ۱۳۲ لاپەرە، کوردی.

مامۆستا قادر عەبدوڵلازادە (قالەمەرە)

ئێستا كە ئەو بەشە دەنوسم حەوتووێهە كە هونەرماندە دەروەستی گەلەكەمان مامۆستا قادر عەبدوڵلازادە (قالەمەرە) لە شارێ بۆكان كۆچی دوايی كردوو و بە هاوكاری هونەرماندە حەسەنی دەرزى و كاك عەتا موفتى و من، خەريكین كۆرپك بۆ پێزگرتن لە هونەر و كەسایەتییەكەى لە لەندەن ساز بكەین و بپارە مامۆستا پەشید فەیزنژاد و چەند هونەرماندە دیکەش تیندا بەشدار بن.

قالەمەرە، هاوڕێ لەگەڵ حەسەن زێرەك، دوو ئەستێرەى دەروەشاوێ ئاسمانى هونەرى بۆكان و كوردستان و میژوونوسانى دواوژ دەبێ بایه‌خى زۆر بە خۆیان و دەوریان لە پەروەردە و زیندوو پراگرتنى هونەرى كوردستان بەدەن.

لام وایە قالەمەرە دەبێ لە چەند گوشەنیگاوه سەیر بكړی:

لایەنى هونەرى و شمشال ژەننیه‌كەى و بەگشتى شمشال خۆى و ئەو هەوايانەى كە قالەمەرە بە شمشال ژەندوونى. ئەو كارە تەنیا بە كەسانىك دەكرێ كە شارەزای مۆسیقا و بەتایبەت شمشالان. هیوادارم مامۆستایانى وەك ئەنوەر قەرەداغى، ع. ج. سگرمە، دلشاد سەعید، كامكارەكان، ئیقبال حاجبى و عەباس كەمەندى ئەركى هەلسەنگاندنیکى ئەوتۆ بەرپۆه‌بەرن. تەنیا بە شى‌كردنەوه و هەلسەنگاندنى هەمەلایەنەى شمشالە كە دەكرێ قالەمەرە و هونەرەكەى و رادەى توانای بناسرى. لایەنیکى گرنگی دیکە لە هونەرى قالەمەرەدا، چەشنایەتى (Version) ی هەواکانییه‌تى، واتە دەبێ شارەزایانى مۆسیقا و شمشال سەرنجى ئەوه‌بەدەن، بۆ نمونە ئەگەر قالەمەرە هەواى «خالەى رېتېوار» ی لێداوه ئەو هەوايە هی كام ناوچه بووه؟ هی فەیزوللا بگەى لای بۆكان، هی موكریان یا هی كوئى؟ بە هەمان شێوه بەیتەكان و بۆ نمونە ئەو «لەشكرى» یه‌ئەو بە شمشال لێ دەدا لەگەڵ «لەشكرى» ی ناوچه‌یه‌كى وەك هەولێز جیاوازی چیه‌ئە تاییه‌تمەندییه‌كانى كامەن؟ لەم پێگە‌یه‌وه دەردەكەوى كە قالەمەرەى هونەرماندە چەندە «سوار» ی هونەرەكەى بووه و گەلۆ توانیویه‌تى رپوایەت و

فیرژینی جیا جیای هه وایه کی تایبته به شمشال بژهنی یا ته نیا یه ک فیرژینی له هه ره وایه ک ژهن دووه و نه گه ره وا بی، نه وه کام فیرژین بووه و هی کام ناوچه بووه؟ یان کارتیکه ری کام ناوچه ی له سه ره بووه؟ هه ره له م ریگه یه شه وه ده توانری راده ی به ربلاو یا به ره به ست کراوی په یوه هندییه کانی قاله مه ره له گه ل گه له که ی روون بکریته وه.

لایه نی کومه لایه تی: پینگه ی چینایه تی (وه ک ره شاییه کی نیو ئاوییه کی کوردستان، شار و دی کردن، له سه ره شه قام شمشال لیدان (ئه و کاره ی که به وته ی کاک عومه ری هه میدی، هاوچه شنه له گه ل «باسکرز»، واته نه وه هونه رمه نده گه رالانه ی وا له سه ره جاده کانی ئوروپا به گورانی و موسیقا خه لک به ده وری خویانه وه خه ریک ده که ن (buskers). به و ته عبیره، نه بۆ قاله مه ره سووکایه تی بووه له سه ره شه قامه کانی بۆکان شمشال بژهنی و خه لک پوول و پارهی بده نی، نه بۆ خه لکه که شه رمه زارییه که بۆچی ژیا نی هونه رمه ندیکی نه وتویان دا بین نه کرد و مه جبوور بوو له سه ره جاده و شه قام موسیقا بۆ خه لک بژهنی. نه وه په یوه هندی قوولی نیوان قاله مه ره و خه لکه که ی ده گه یه نی که نه یده ویست ببیته بورجی عاج نشین و له خه لک دا بیری، واته وه ک هه ندیک گوران بییژمان ئوفیس و سکرتری هه بی. بۆ نه و، په یوه ند له گه ل خه لکه ئاسایی یه که گرنگ بوو و نه وه ش ته نیا له ریگه یه کی وه هاوه گونجاو ده بوو.

لایه نی نه ته وه یی و به رپرسایه تی سیاسی: قاله مه ره تا مۆخی ئیسقان کورد بوو، له هه رکوی شمشالی لی بدایه، به بۆنه و بی بۆنه، هه وای «ئه ی ره قییبی» لی ده دا، جا که سه کان پیتیان خوش بووایه یا نا بۆ نه و گرنگ نه بوو. له لایه کی تره وه من خۆم له نزیکه وه لیم بیستوو و له هات و چۆی مالی ئیمه دا له بۆکان گوتوو یه تی «من دیمو کراتم». نه رکی حیزبی دیمو کراته (هه ر بال و لایه نیکی)، که نه م په یوه هندییه روون بکه نه وه بۆ نه وه ی بزاندری گه لۆ له راده ی لایه نگری دا بووه یا نه ندامییه تی یا به رپرسایه تی. روون بوونه وه ی چۆنییه تی په یوه هندییه که و ریکه وتی سه ره تایی په یوه هندییه کان بۆ نووسینی ژیا نامه ی قاله مه ره گه لیک گرنگن.

لایه‌نیکی تری کاری لیکۆلینه‌وه له ژیا‌نی قاله‌مه‌ره: ناسین و ناساندنی مامۆستا و قوتابییه‌کانییه‌تی. به‌و کاره ده‌توانری شوینی کاریگه‌ریی خه‌لک و ناوچه‌ی تایبته له خولقاندنی هونه‌رمه‌نده‌که‌دا، هه‌لبگی‌ری و بزاندری ئایا له ماوه‌ی ژیا‌نی‌دا قوتابی یا قوتابیانیکی په‌روه‌رده کردووه و هونه‌ره‌که‌ی له‌کی‌دا درێژه په‌یدا ده‌کا؟

چه‌شنایه‌تی و جنسی شمشاله‌که‌ی: ژماره‌ی کۆنی شمشال و مه‌ودای نیوان کۆنه‌کان و ده‌یان خالی بچووکی دیکه، به‌لام گرنگی له‌م چه‌شنه هه‌ن که ده‌بی بۆ هه‌لسه‌نگاندنی هه‌مه‌لایه‌نه‌ی ژیا‌نی مامۆستا قاله‌مه‌ره سه‌رنجیان بدریتنی. دوا‌ی کۆچی دوا‌یی هونه‌رمه‌ند چی به‌سه‌ر شمشاله‌کانی هات و له‌کۆی ده‌پاریزری‌ن؟ ئایا مۆزه‌خانه‌یه‌کی هه‌ریمی کوردستان به‌ئهرکی خۆی نازانی بیانکری و لای خۆی بیانپاریزی؟

به‌هیوا‌ی ئه‌و رۆژه‌ی که ژیا‌ننامه‌یه‌کی چروپه‌ر بۆ قاله‌مه‌ره و میژوویه‌کی ریک‌ویک بۆ شمشال و هونه‌ری شمشال‌ژه‌نی کوردستان دنوسری.

کۆمهلهی ۴۴ وتار سه بارهت به هونه رمه ندی مه زنی کورد قاله مه ره

نووسینی ره حمان نه قشی

ئه وه کتیبکی تازهی ئه لیکترۆنییه که نووسه ری زه حمه تکیش کاک ره حمان نه قشی له کۆی ۴۴ وتاری خه لکانی جیاواز سه بارهت به ژیان و هونه ری هونه رمه ندی دهروه ست و پایه به رزی کورد (قاله مه ره) پیکیهیناوه و ئه م عینوانه ی له سه ر کتیبه که داناوه: «یادیک له هونه رمه ندی ناوداری شمشال ژهن مامۆستا قاله مه ره (۱۹۲۵ - ۲۰۰۹)». ئیمه پیشتریش کاری هاوچه شنمان له کاک ره حمان بینیه و ویده چی ئه م به ره مه نویترینیان بی.

من هه رچییه ک سه بارهت به نیوه رۆکی وتاره کان بنووسم دووپات کردنه وه یه کی ناپیویست ده بی. بۆ دیتنی کتیبه که ی کاک ره حمان نه قشی، بپواننه هه ر دوو ماله پری «گیاره نگ» و «پۆژه لات/ بۆکان». ماندوونه بینی له نووسه ر ده که م و هیوا ی دریزه ی کاره باشه کانی بۆ ده خوازم.¹

ئىبراھىم فەتاحى

مۇسىقا بەشىكى گىرگىگ لە ھونەرى ناوچەى بۇكان پىكەدەھىتىنى و لە راستىدا بۇكان زياتر بەناوى «ھەسەن زىرەك» و «قالەمەرە» و دەناسرى تا ھەر دياردەھەكى دىكەى سىروشتى و مرقۇقاھەتى. گەرچى زانىارىيەكى زور سەبارەت بە بۇكانى پىش سەدەى ھەژدەھەم بەدەستەوہ نىيە، بەلام ھەر لە سەرەتاي ميژووى ناسراوى بۇكان، واتە سەردەمى سەردارەكانەوہ تا ئىستا، ھونەرمەندى مۇسىقا و گورانىيىزان مۇركى خۇيان لە ژيانى كۆمەلايەتى - فەرھەنگى شار و ناوچەكە داوہ و بە دەيان ھونەرمەندى ناودار لە بۇكان ھەلكەوتون.

من تكام لە براى ھونەرمەندىم كاك ھەسەنى دەرزى كردوہ لىستە و كورتە ژياننامەھەكى ھونەرمەندانى گورانىيىژ و مۇسىقارى بۇكان و ناوچەكە بۇ ئەم زنجىرەوتارە نامادە بكا و ھىوادارم چەرمەسەرىي ژيان و ئەرك و كارى ھونەرى ئىجازەى پى بدەن ئەو تىكايەى من بگەيەنئە ئەنجام و ھەموو لايەكمان لە بەرھەمى لىكۆلىنەوہكەى سوود وەر بگرين.

بەلام پىش ئەوہى ئاكامى كارەكەى كاك ھەسەنم بگاتە دەست، لە مالپەرى بۇكان / پۇژھەلاتدا چاوم بە ژياننامەھەكى ھونەرمەندى نەمر ئىبراھىمى فەتاحى كەوت، كە كاك مەنوۋچىھەرى جىھانى بە بۇنەى يەكەمىن سالى كۇچى دوايى ھونەرمەندەوہ نووسىيووى و ئەوان لە سەرچاوہى PNA وەريانگرتبوو.

بۇ يادى ئەم ھونەرمەندە مەزنە، كە بە ئەسلى خەلكى گوندى بوغدەكەندىيە، بەلام لە شويىنى دىكە ژياوہ و بەو ھۆيەشەوہ لەو سالانەدا كە من لەوئى مامۇستاي قوتابخانەكەى بووم (۱۹۶۵ - ۶۶)، بەختى ئەوہم نەبووہ چاوم پىي بگەوى. ھەر چۇنىك بى بۇ رىز گرتن لە يادى ئەو، لىرەدا نووسراوہكەى كاك مەنوۋچىھەر رادەگويىزم كە گەلىك بەرپى و جى و ھەمەلايەنە نووسراوہ و ھىوادارم كاك مەنوۋچىھەر و لاوہكانى دىكەى كورد ئەركىكى ھاوچەشن بۇ ناساندنى ھونەرمەندان و گورانىيىزانى دىكەى

بۆکان بەرپووه ببهن و له ئەنجامدا ئیمەش وهک گهلانی زیندووی جیهان بینه خاوهنی بیوگرافی هونهرمه‌نده مۆسیقاره‌کانمان.

ئەوهش دهقی نووسراوه‌کهی کاک مه‌نووچنهری جیهانی سه‌بارهت به هونهرمه‌ندی نه‌مر ئیبراهیم فه‌تاحی:

ئەم‌رۆیکه‌وتی ۲۰۰۷/۱۲/۱۴یه‌ک‌سال‌به‌سه‌ر‌کۆچی‌دوایی‌هونهرمه‌ندی‌گۆرانیبیژی کورد ئیبراهیم فه‌تاحی‌دا‌تیپه‌ر‌ده‌یی، ئەم‌راپۆرت‌ه‌ی‌خواره‌وه‌وه‌کوویاد و بیره‌وه‌ری و ریزگرتنیکه‌له‌وه‌هونهرمه‌نده‌که‌سالانیکی‌ته‌مه‌نی‌خۆی‌بۆ‌زیندووکردنه‌وه‌ی‌گۆرانی‌په‌سه‌ن و فۆلکلۆری کوردستان ته‌رخان کرد.

هونهرمه‌ندی‌گۆرانیبیژی‌ئیبراهیم‌فه‌تاحی‌له‌پۆژی‌۲۳ی‌سێتامبری‌سالی‌۱۹۳۲ ریکه‌وتی (۱ی‌په‌زبه‌ری‌۱۳۱۱) له‌گوندی‌بوغده‌که‌ندی‌سه‌ر‌به‌شاری‌بۆکان‌هاته‌دنیا، به‌لام‌زۆر‌زوو‌دایک‌و‌باوکی‌به‌ره‌و‌گوندی‌تورجان‌کۆچیان‌کرد. ته‌مه‌نی‌مندالی‌و‌میرمندالی‌و‌سه‌رده‌می‌گه‌نجیتی‌له‌گوندی‌تورجان‌به‌سه‌ر‌برد، ئەم‌گونده‌که‌له‌باشووری‌پۆژا‌وای‌شاری‌بۆکان‌هه‌لکه‌وتوه، خاوه‌ن‌سروشتیکی‌زۆر‌جوان‌و‌په‌نگین‌و‌ناوچه‌یه‌کی‌کوێستانی‌و‌شاخاوییه. هه‌ر‌چوار‌وه‌زی‌سال‌به‌جوانی‌تییدا‌ده‌رده‌که‌وئ‌و‌ئهمانه‌له‌شیوه‌و‌گرتنی‌هه‌ست‌و‌زه‌وقی‌هونه‌ری‌ئه‌ودا‌ده‌وریکی‌به‌رچاویان‌هه‌بوو. له‌ته‌مه‌نی‌۲۱‌سالی‌دا‌ژیانی‌هاوسه‌ری‌پیکهینا‌و‌به‌بیستی‌گۆرانییه‌کانی‌هونهرمه‌ندی‌گۆرانیبیژی‌کورد‌هه‌سه‌ن‌زیره‌ک، که‌ئه‌وکاته‌له‌رادیۆ‌کوردیی‌تاران‌و‌کرماشان‌به‌رده‌وام‌بلاوده‌بوونه‌وه، خولیای‌هونه‌ری‌چرینی‌گۆرانی‌که‌وته‌ده‌روونی.

ئیبراهیم فه‌تاحی له‌نیوان‌سالانی‌۱۹۶۳ - ۱۹۶۴، واته‌(۱۳۴۲-۱۳۴۳) له‌گوندی‌تورجان‌له‌گه‌ل‌هونهرمه‌ندی‌گۆرانیبیژی‌کورد‌هه‌سه‌ن‌زیره‌ک‌به‌رنامه‌یه‌کی‌هاوبه‌شی‌پیکهاتوو‌له‌مه‌قام‌و‌گۆرانی‌کوردی‌پیشکەش‌کرد. سالی‌۱۹۶۶/ ۱۳۴۵ بۆ‌یه‌که‌مین‌جار‌له‌رادیۆ‌سنه‌ده‌نگی‌بلاوکرایه‌وه‌و‌چهند‌گۆرانییه‌کی‌له‌م‌رادیۆیه‌له‌شاری‌سنه‌تۆمار‌کرد‌که‌ئه‌وکات‌به‌شیوه‌ی‌پاسته‌وخۆ‌په‌خش‌ده‌کرا. له‌به‌هاری‌سالی‌۱۹۷۱ / ۱۳۵۰، چۆته‌ئیزگی‌کوردی‌له‌شاری‌مه‌هاباد‌بۆ

تۆمارکردنی مه‌قام و گۆرانیی کوردی. له رادیۆ مه‌هاباد بۆخۆی ئامیتری دایره‌ی لیدا و هونه‌رمه‌ندی نه‌مر توفیق عه‌زیزی، ناسراو به توفیقی تارژهن به ئامیتری تار هاوکاری کرد بۆ تۆمارکردنی به‌ره‌مه‌کانی. له‌وێ کۆمه‌لیک به‌ره‌می هونه‌ری له مه‌قام و گۆرانی تۆمارکرد که له گرینگترین و دیارترین گۆرانیه‌کانی بوون، له‌وانه: «تۆز ده‌کا، تۆز ده‌کا»، «به‌رقه‌لا مه‌رۆ»، «مریه‌می چه‌نده جوانی» و «هه‌ی نایه‌نایه» که هه‌موویان به‌ره‌می خۆی بوون و ئیستاکه‌ش وه‌ک ئه‌رشیف هه‌ر ماون و زۆربه‌ی هونه‌رمه‌ندان ئیستاکه ئه‌م به‌ره‌مانه ده‌لینه‌وه.

دوای بلاوبوونه‌وه‌ی ئه‌م گۆرانیه‌یه‌ له رادیۆ مه‌هاباد ئیبراهیم فه‌تاحی له سه‌رانسه‌ری کوردستان ناسرا، به‌تایبه‌ت گۆرانی «تۆز ده‌کا، تۆز ده‌کا» له ناساندن و ناوبانگ ده‌رکردنی دا رۆلیکی به‌رچاوی هه‌بوو. ئه‌م گۆرانیه‌یه له ماوه‌ی سه‌لانی رابردوودا چه‌ندین جار له رادیۆ کوردیی به‌غدا و رادیۆکانی مه‌هاباد، بناو، کرماشان و قه‌سری شیرین بلاوکرانه‌وه. فه‌تاحی که‌سیکی زۆر شاره‌زا بوو له بواری گوتنی مه‌قام، گۆرانی، به‌سته و چه‌یران و به‌رده‌وام هه‌ولی داوه به شیوازیکی چاک له‌م بواره‌دا کار بکا و ئه‌رشیفیکی چاکی لێ به‌ره‌م به‌ینی. بۆیه‌ش له‌گه‌ڵ رادیۆ و ته‌له‌فیزیۆنه‌کانی ئه‌و کات، له‌وانه رادیۆ کوردیی سنه و کرماشان ده‌ستی به هاوکاری کرد.

هه‌ر سه‌الی ۱۹۷۱ له رادیۆ کوردیی مه‌هاباد له‌گه‌ڵ ئۆرکیسترای مووزیکی ئه‌م رادیۆیه به سه‌رپه‌رشتی و هاوکاریی هونه‌رمه‌ندی مووزیکژهن په‌شید فه‌یزنژاد به ئامیتری تار و ویۆلون و حوسین په‌هه‌ر به ئامیتری تۆنبه‌ک چه‌ندین گۆرانی و مه‌قامی جوانی دیکه‌ی له به‌ره‌مه تاییه‌ته‌کانی خۆی له شاری مه‌هاباد تۆمارکرد که بریتی بوون له: «ئه‌ری یار»، «له گولان و له گولان»، «بانته بۆ گه‌رام» و «له‌به‌رچاومه پیکه‌نینه‌که‌ت». سه‌الی ۱۳۵۴ - ۱۳۵۵ / ۱۹۷۵ له میوانخانه‌ی «ئیران نه‌و» له شارستانی بۆکان له‌گه‌ڵ هونه‌رمه‌ندی گۆرانیه‌ی ناسر په‌زاززی و هونه‌رمه‌ند توفیق عه‌زیزی به ئامیتری تار، گۆرانی «ماسه‌ت فرۆش» یان تۆمار کرد که به‌ره‌مه‌یکی تازه بوو. سه‌الی ۱۳۵۶ / ۱۹۷۷ ئه‌و کات که هونه‌رمه‌ندی ناوداری کوردستان و ئیران مه‌زه‌ه‌ر خالقی به‌رپۆه‌به‌ری گشتیی رادیۆ و ته‌له‌فیزیۆنی

کرماشان بوو، چەند گۆرانییهکی به هاوکاریی هونەرمندانی موزیکژەنی شاری بۆکان پیشکەش کرد. لهو بهرنامهیهدا که به شیوهی دەنگ و رەنگ بۆ رادیۆ و تەلهفیزیۆنی کرماشان تۆمار کرا، شمشالژەنی توانا و بیهاوتا و هونەرمندی کوردستان قادر عەبدوڵلازاده ناسراو به «قاله مەرە» به شمشالە سێحراوییهکەیی و «قاله به لهنجە» به نامیزی نایه هاوکاریی ئەم هونەرمندهیان کرد. ئیبراهیم فەتاحی هەر لهو سالەدا هەمان بهرنامەیی له رادیۆ سنه دووباره پیشکەش کردەوه.

هونەرمند ئیبراهیم فەتاحی جگه له کاری تۆمار کردنی گۆرانی له رادیۆ و ئیزگه کوردییەکان له مهجلیس و کۆر و دانیشتنی دیوهخان و مالان و له کۆبوونهوهی تایبەتی هونەرمندان بهرهمگهلیکی یهکجار زۆری تۆمار کردوه، لهوانه لهگهڵ هونەرمندان: حەسەن زیرهک، محەممەد ماملی، ناسر رەزازی، عەلی خەندان، عەبدوڵلا هووشمەند (عەبە دەرژئی)، پەسوول نادری، توفیق رەزایی، سەید ئیبراهیم ئیسماعیلزاده (سەقزی)، ئیبراهیم قادری، میدیا حوسین، سەفین عەبدوڕەزاق کۆیی، نامیرژەنی کلارینی، توفیق فەرجه، حوسین بههمەنی و چەندانی دیکه.

هونەرمند له سالی ۱۹۸۳ / ۱۳۶۲ له شارستانی بۆکان نیشتەجی بوو، له سالانی رابردوودا بهردهوام لهگهڵ هونەرمندانی موزیکژەنی کورد بهرنامەیی پیشکەش کردوه و کاری هونەریی ئەنجام داوه و چەندین بهرهمەیان پیکهوه تۆمار کردوه، لهوانه: توفیق عەزیزی، نامیرژەنی تار (زیاتر له ۱۶ سال)، قاله مەرە، نامیرژەنی شمشال، عەبدوڵکەریم گۆیگجەلی، نامیرژەنی نایه، عوسمانه سوور، نامیرژەنی نایه، قاله به لهنجە، نامیرژەنی نایه، قودرەت ئاغایی، نامیرژەنی نایه، عاشق سەیاد، نامیرژەنی تار، که ئازەری بوو، عەبەچکۆل، نامیرژەنی زەرب، عەزیز نەجەفی، نامیرژەنی نایه، سەید قادر بەرنجی، نامیرژەنی زەرب، حەمیدی، نامیرژەنی نایه، حوسین والیدی، نامیرژەنی نایه، ئیسماعیل عەلی سوور، نامیرژەنی زەرب، یونس قەرەداغی، نامیرژەنی باغلهمه، ئەسلان رەسمی، نامیرژەنی ویۆلون، ئیسلام رەسمی، نامیرژەنی زەرب و یاوهر رەسمی، نامیرژەنی نایه، ئەم سێ برایه خەلکی شاری

سائین‌قەلا و زیاتر له ١٢ سال له‌گەڵ ئیبراهیم فه‌تاحی هاوکارییان کرد. سالی ١٩٩٣ له‌گەڵ هونەرماند میدیا حسین له شاری سلیمانی ٦ گۆرانی پیشکەش به جه‌ماوهره‌که‌ی کرد که بریتی بوون له: «چنووری و چنووری»، «سینه مه‌رمه‌ر»، «دەنگ دێ»، «ئە‌ی گه‌ریان»، «هه‌لاله‌ بۆچی» و «نهرمه‌ نهرمه». له سه‌ره‌تای ئه‌و به‌ره‌مه‌دا ئاماژه به‌وه‌ کراوه‌ که: «بولبولیکی سه‌ره‌رپۆی سه‌ودای هونەری میلیی کوردی له باغه‌کانی داوین شاخه‌کانی موکریانه‌وه‌ به‌ره‌و بناری گۆیژه‌ و ئه‌زمه‌ر که‌وته‌ رێ و له مالی هونەرماندییکی تر گیرساوته‌وه‌. بولبولی خوش‌ئاوازی ده‌نگسازی میوان هونەرماند کاک ئیبراهیم فه‌تاحی له شاری سلیمانی هونەرماند میدیا حسین به‌سه‌ر کرده‌وه‌. تیپی موزیکی «هاونان»ی شاری سلیمانی به‌ هاوکاری هونەرماندانی ئامیژنه‌نی بۆکان و مه‌هاباد له‌م به‌ره‌مه‌دا که بریتی بوون له: ره‌سوول که‌له‌وان، ئامیژنه‌نی نایه‌، که‌ریم تاهۆزاده، ئامیژنه‌نی زه‌رب، عوسمان بۆکانی، ئامیژنه‌نی زه‌رب و به‌ ده‌نگی هونەرماندانی ئیبراهیم فه‌تاحی و میدیا حسین، شه‌ش گۆرانی جوانیان پیشکەش کرد. کاری تۆمار کردنی ده‌نگ له‌لایه‌ن تۆمارگه‌ی ناشتی له سلیمانی ئه‌نجام درا. ئه‌م ئه‌لبومه‌ به‌ گۆرانی «چنووری و چنووری» و به‌ ده‌نگی هونەرماندانی ئیبراهیم فه‌تاحی ده‌ست پێده‌کا. ده‌نگی ئه‌م دوو هونەرمانده‌ به‌ هه‌ماهه‌نگیه‌کی سه‌یر و به‌ جوانترین شیوه‌ تیکه‌ل و ئاویتیه‌ی یه‌کتري بوون و تام و هه‌ستیکی خوش و شاد به‌ گوێگر ده‌دا. ئه‌م گۆرانییانه‌ به‌هاری سالی ٢٠٠٣ له‌ رۆژانی پرۆسه‌ی ئازادکردنی عێراق بۆ زیاتر هه‌ست به‌ شادی کردنی خه‌لکی هه‌ریمی کوردستان به‌رده‌وام له‌ که‌ناله‌ ئاسمانیه‌کان و رادیۆ و ته‌له‌فیزیۆنه‌کانی لۆکالیی هه‌ریمی کوردستان بلاوده‌کرانه‌وه‌.

سه‌ره‌تای سالی ٢٠٠٥ هونەرماندانی ئیبراهیم فه‌تاحی له‌سه‌ر بانگه‌یشتنی فه‌رمیی که‌نالی ئاسمانی «KURD SAT» له‌گەڵ هونەرماندی گۆرانییژی شاری مه‌هاباد ئیبراهیم قادی به‌رنامه‌یه‌کی هاوبه‌شیان پیشکەش کرد که ئه‌وه‌ دوایی به‌رنامه‌ی ته‌له‌فیزیۆنیی هونەرماندانی ئیبراهیم فه‌تاحی بوو. هه‌ر سالی ٢٠٠٥ به‌ هاوکاری که‌نالی ئاسمانی کوردسات گۆرانی «تۆز ده‌کا، تۆز

دەکا» لە گوندیک لە نیو دیمەنی سروشتی کوردستان کلیپی بۆ ساز دەکری. ئەم گۆرانییە یەکێکە لە بەرھەمە جوانەکانی ھونەرماند و زۆر بیستراوە، بەلام کلیپەکە لە لایەنی سیناریۆ بە شیوازیکی جوان ئامادە نەکراوە و نەیتوانیوە لە ئاستی گۆرانییەکاندا سەرکەتوو بێ. سیناریۆ و تیمی چیرۆکی ئەم کلیپە و لایەنی تەکنیکی زۆر سادە و ساکار و تیکرارییە، بەلام وینەکانی ئیبراھیم فەتاحی زۆر جوان و ھونەرین، بەتایبەت لە دەستیکی یەکەم وینە فەتاحی و ھەرەھا لە سیکانسی کۆتایی کلیپەکەدا. ھەلبەت دەکری ئەم راشانە کە لە ھونەرماند ئیبراھیم فەتاحی گیراوە دووبارە بە شیوازیکی تەکنیکی و دیدیکی ھونەرییە و بە وردەکاری و سرنجی زیاترە و کاری لەسەر بکری و جوانتر مۆنتاژ بکریتەو. بەگشتی موزیک و گۆرانی و دەنگ بەھێزترە لە دیمەنەکان و خودی کلیپەکە. ئەکتەرەکان و گرووپی ھەلپەرکێ بە جوانی کاری خۆیان ئەنجام داوە، بەلام لە گەڵ گۆرانییەکان یەکتە ناگریتەو، دەقی سیناریۆی کلیپەکە نەیتوانیوە لە نیوەرۆک و مەبەستی گۆرانییەکان بەگا، بەلام سەرەرای ئەوەش دەستی سەرچەم ئەو ھونەرماندە خۆش بێ، خۆزگە سیناریۆیەکی جوانتری بۆ بنووسرایە و ئامادە کرابایە، چونکە دوا ئەم ھەموو سەڵە کاریکی ھونەری ئاوا وەکوو کلیپ بۆ ئەم ھونەرماندە ئەنجام دراوە و دەبوایە زیاتر گرینگی و باوەختی پێبدری.

ئیبراھیم فەتاحی لە ماوەی سالانی چالاک و خزمەتی ھونەری خۆیدا بە بواری مەقام و گۆرانییەکان، کۆمەڵێک بەرھەمی جوان و پربایەخ و گرینگی پێشکەش بە ھونەری مەقام و گۆرانی و موزیکی ڕەسەنی کوردستان کرد. زۆرییە گۆرانییەکانی ئەم ھونەرماندە لە لایەن گۆرانییەکانی دیکە و دووپات کراوەتەو کە ئەو خۆی کاریگەری ھونەری ئیبراھیم فەتاحی لەسەر ھونەرماندانی دیکە دەردەخا. دوا تێپەرپوونی سالانیکی زۆر بەسەر پێشکەش کردنی گۆرانییەکانی دا، ئەم بەرھەمانە ئیستاش ھەر لە بیر و زەینی خەلکی کوردستان دا ماونەتەو و لە بیر ناچنەو. بۆ وینە گۆرانییەکانی: «تۆز دەکا، تۆز دەکا»، «مریەمی چەندە جوانی»، «چنووری و چنووری» و «سینە مەرەپ» پاش سەدان جار بیستن و گوێگرتن لێیان، ھێشتا ھەر تازەن و مۆرکی ھونەری بێخەوش و ڕەسەنی کوردەوارییان پێو

دیاره. ئیبراهیم فه‌ت‌احی یه‌کیکه له گۆرانیییژه دیاره‌کانی کوردستان له سه‌رده‌می خۆی‌دا به شیوه‌یه‌کی گونجاو له مووزیکی کوردی‌دا و به شیوازیکی جیا له هونه‌رمه‌ندانی سه‌رده‌می خۆی چووئه نیو دنیا‌ی گۆرانی گوتن و خه‌ریکی کار کردن له بواری هونه‌ری گۆرانیی په‌سه‌ن و فۆلکلۆر بوو. ئه‌و ته‌نیا به ستایلی فۆلکلۆر کاری نه‌کردوو، به‌لکوو هه‌رده‌م ئاره‌زووی کردوو به شیوازیکی جیاواز کار بۆ به‌ره‌مه‌کانی بکا، ئه‌وه‌ش له زۆربه‌ی گۆرانی و ئاوازه‌کانی رادیۆ مه‌هاباد و کرماشان په‌نگدانه‌وه‌ی هه‌بووه.

هونه‌رمه‌ند فه‌ت‌احی ته‌واوی به‌یت و مه‌قامه کوردیییه‌کان، له‌وانه: سوارۆ، ئازیزه، پاییزه، چه‌یران، مه‌قامی ئه‌لل‌اوه‌یسی و جۆره‌کانی دیکه‌ی زۆر به‌باشی و کامیلی ده‌زانی و به سه‌رکه‌وتوویی یه‌وه پیشکه‌شی ده‌کرد. هه‌روه‌ها شاره‌زایی یه‌کی ته‌واوی له به‌کاره‌ینان و ناسینی ۷ ده‌زگا‌کان و ۵ مایه‌ی سه‌ره‌کی مووزیکی سوننه‌تی ئێرانی‌دا هه‌بوو. ئیبراهیم فه‌ت‌احی شاره‌زایی یه‌کی چاکی له ژه‌نینی ئامیتری «دایره»‌دا هه‌بووه، به‌و هۆیه‌شه‌وه توانیویه‌تی زۆربه‌ی ئاوازی گۆرانیییه‌کانی بۆ خۆی دابنی. گۆرانیییه‌کانی ئیبراهیم فه‌ت‌احی خاوه‌نی گوئیگریکی زۆره، خه‌لگی کوردستان به‌تایبه‌تی چینی گه‌نج و لاوی ئه‌و سه‌رده‌مه و ئیستا گۆرانیییه‌کانی زۆر له‌لایان په‌سه‌نده، ئه‌و له‌لای خۆیه‌وه زۆربه‌ی گۆرانیییه‌کانی ئاویتته‌ی جوانیییه‌کانی «عیشق»، «دل‌داری»، «سروش‌تی کوردستان»، «سکالا»، «خۆشه‌ویستی خاک» و «وه‌فاداری» کردبوو، که له دیارترین گۆرانیییه‌کانی‌دا ئه‌مانه ده‌رده‌که‌وئ.

له گۆرانیییه‌کانی‌دا وشه‌ی کوردیی په‌سه‌ن و پاک به‌رگوتی ده‌که‌وئ و بۆخۆی قسه‌ی فۆلکلۆر و شیعر و هۆنراوه‌ی گۆرانی له به‌ره‌مه‌کانی‌دا ئاویتته‌ی یه‌کدی کردوو و به‌جوانی و پوختی پیشکه‌شی کردوون. مووزیک و هونه‌ر له‌گه‌ل پۆح و گیانی تیکه‌لاو و ئاویتته‌ ببوو، تا دوا‌یین ساتیش له چرینی گۆرانی و کاری هونه‌ری و مووزیک به‌رده‌وام بوو.

ئه‌و له کاری دووباره چرینی گۆرانیییه فۆلکلۆره کوردیییه‌کان‌دا، به‌تایبه‌ت هی ناوچه‌ی موکریان زۆر بلیمه‌ت و توانا بوو، که‌لینک گۆرانیی فۆلکلۆری له مردن پزگار کرد و بۆ هونه‌ری مووزیکی په‌سه‌نی کوردی زیندووی کردنه‌وه. له

ماوهی سالانی چالاکی و خزمهتی هونهری خۆی دا به بواری مهقام و گۆرانییژی، کۆمهلیک بهرهه می جوان و پرپایه خی پیشکەش به دونیای هونهری گۆرانی و موزیکی پهسهنی کوردهواری کرد که ژمارهیان زیاتر له ۲۰۰ بهرهه می تۆمار کراوه و له بهرهه مه گرینگ و تایبه تهکانی ئهو هونهر مهنده دینه ئه ژماردن. ئیبراهیم فهتاحی له ژيانی تایبه تیی خۆی دا به کهسیکی پوو خووش و نه جیب ناسراوه، هه میسه جل و بهرگی کوردی ده پۆشی و زۆر شوخ بوو. خاوهن که سایه تیه کی له سه رخۆ و مرۆف دۆست بوو. کهسیک بووه زه مانیک زۆر به هه ژاری و نه داری ژيانی بردۆته سه ر و له کووره خانه ی خشتبری کاری کردوووه، به لام هه ردهم به ساده یی پروانیوییه ته ژیان.

ئیبراهیم فهتاحی هه میسه دوو بهیت شیعیری کاک سواری ئیلخانی زاده ی ده خوینده وه که ئه گه ر کهسیک ئهو هونهر مهنده ی له نزیکه وه بدیبايه نیوه روک و مانای ئه م شیعرانه ی له که سایه تیی ئه ودا زیاتر بۆ ده رده کهوت:

ژینی کورت و به هه لۆیی مردن
 نهک په نا بۆ قه لی رووره ش بردن
 لای هه لۆی بهرزه فپری، بهرزه مژی
 چۆن بژی شه رته، نه وه ک چهنده بژی

هونهر مهندی میلی ئیبراهیم فهتاحی دوا ی ۴۰ سال کار و خزمهتی هونهری به بواری گۆرانی پهسهنی کوردی له ته مهنی ۷۴ سال دا له ماله که ی خۆی له کۆلانی سه روی ۱۳ له گه ره کی ساحیلی شارستانی بۆکان مالاوایی له ژیان و هونه ر دنیا کرد.

سه ر له به یانی پوژی پینجشه ممه ۱۴ دیسامبری ۲۰۰۶، ریکه وتی ۲۳ سه ر ماوه ی ۱۳۸۶، هونهر مهندی گۆرانییژی کورد ئیبراهیم فهتاحی به هوی وه ستانی دل له شاری بۆکان کوچی دوا یی کرد. ته رمی هونهر مه ند به ئاماده بوونی هونهر مه ندان و گه نجان و ژماره یه کی زۆر له خه لکی هونهر دۆستی ئه م شاره له گۆرستانی گشتیی شاری بۆکان به خاکی پیروزی نیشتمان سپی دردا.

وینہ کیش، پیکہ رساز

خاتوو زین هونەرمەندی هەلکەوتوووی گوندی بۆگە بەسی

مالپەری «ئارتاکوردو»^۱ و «ناوەندی هەوالنیری سەقز»^۲ هەوالیکی سەرنج پراکتیشیان سەبارەت بە هونەرمەندیکی مەزنی بواری پەیکەرتاشی بلاوکردهوه، بەلام هەوالەکان کاتی بلاو بوونەوه که ئەم هونەرمەندە بەرێزە کۆچی دوایی کردبوو.

هەوالی هەردوو مالپەرە که باس لە «خاتوو زین» دەکن و هیچ تاییەتمەندییەکی زیاتری ناسنامەیی خۆی یا بنەمالەکی نادەنە خوینەر. ئەوه کاریکی ناتەواوه، بێی و هونەرمەندیکی بەو هەمووه ئاسەوارە گرنگەوه تەنیا بەناوی «خاتوو زین» هوه بناسینی و هیچی دیکە لەسەر رانەگەیهنی. هەر چۆنیک بێ، ئەم هونەرمەندە و نمونەیی کارەکانی، منیان گێرایهوه دووسی هەزار سالیکی پیش ئیستا، کاتی که سارگونی دووهەم، پادشای ئاشوور لە سالی ۷۱۴ی پیش زاین دا لەشکری کیشایه

سەر خاکی ماننا و ئوورارتوو و ۲۲ دەولەت - شاری ناوچه که ی تیکشکاند و لە شنۆه تا ناوچهی ئیستای بۆکان و «بیت بەگە» رۆیشت، لەویوه بەرهو رۆژەهلات و لای ساین قەلا (ئەوکان) داکشا و دوای داگیرکردنی «ئیزیرتوو» که ئیتر لەو

1. <http://www.artakurdo.com/Kurdish/Exposition.aspx?Exp=6364d3f0f495b6ab9dcf8d3b5c6e0b01>

2. <http://saghez.org/index.php?besh=dreje&id=2007>.

سەردەمانەدا ببوو ه پیتەختی مانناکان (و زۆر وا ههیه «قەلایچی»ی ئیستا بی) گەپرایهوه دواوه و چۆوه نیو خاکی ئاشوور. ئەو «بیت بەگە»یه له گەل جیگای ئەمپرووی گوندی بۆگەبەسی دا یهک دەگریتهوه. له م په یوه ندییه دا دوو خال پیویست به گوتنه: سارگونی ئاشووری وهک «پوسا»ی ئورارتوو، که له شکری کیشابوو ه سه ر ناوچه که، ژماره یهک سه نه تکار و هونه ر مەندی ماننایی له گەل خۆی دا برد بۆ نهینه وا و ئەوه خۆی رابه ریکه بۆ هه ندیک شیوازی ویکچوو له هونه ری سه کایی مادی و ئاشووری کۆن دا.

سه ریریکی ساکاری کاره کانی هونه ر مەند خاتووزین، هاوشیوه یی کاره کانی، به تاییه ت ئافرانندی روخساری مروّف و ئاژهل، نزیکایه تیی شیوازی کاره کانی له گەل هونه ری سه کایی و ئاشوورییه کان دەرده خا. ئەم هاوشیوه یی بوونه، گه رای بۆچوونیک له میتشکی منی ناشاره زا و ناپسپۆردا ده چینی:

سوننه ت و نه ریتی هونه ری گۆزه و نه خشانندی روخساری مروّف و حه یوان له سه ریان، ده بی له کۆنی کۆنه وه له گوندی بۆگەبەسی دا مابن و ده ستاوده ست و پشتا و پشت گه یشتیبیته نه وه ی ئەم سه رده مه و خاتووزینی هونه ر مەند میراتگری ئەم هونه ره میژوویییه بووبی، ئیمه ش هه چکاممان تا ئەو ده مه ی ئەو مابوو به مه سه له که مان نه زانی و نه چوینه بنج و بناوانی کاره کانییه وه!

ئێستاش درهنگ نه بووه و ده بی کاره کانی خاتووزین له لایه ن پسپۆرانی هونه ره وه دیراسه بکرین و ئەوه ئه رکی زانکۆکانی هونه ره له کوردستان که به پیر پیندا و یستییه کی واوه بچن. هه روه ها، جیگه ی خۆیه تی ئاسه واره کانی ئەم هونه ر مەنده تاییه تمه نده ببریته مووزه ی کوردستان له سنه و سلیمانی و به باشی بیاریزین تا ئەو رۆژه ی که شاره زایان سه ریان لی هه لدیننه وه و لیکۆلینه وه یان له سه ر ده که ن. هه روه ها پیویسته بزاندری له گوندی بۆگەبەسی و گونده کانی ده وروبه ری چ خه لکانیکی دیکه ش، به تاییه ت ژنان به و هونه ره وه خه ریکن و به گشتی لیکۆلینه وه ی مه یدانیان له سه ر بکری.^۱

یادی خاتووزینی هونه ر مەند پیروژ بی!

۱. وینه که: مالپه ری ئارتاکورد.

مامۆستا عوسمان ره‌حمان‌زاده

مامۆستا عوسمان له‌دایک‌بووی گوندی حه‌مامیان و دانیشتووی گوندی «ناچیت» ه که ه‌ردووکیان چه‌ند کیلۆمیتریکی که‌م له‌ پۆژاوا و باکووری پۆژاوا‌ی بۆکان دوورن. به‌ پێشه‌ به‌ننایه‌، به‌لام له‌ کاتی بێکاری‌دا هه‌یکه‌ل (موجه‌سسهمه‌) له‌ دارچنار دروست ده‌کا و ناوبانگی مامۆستاش ه‌ر به‌ بۆنه‌ی ئه‌و به‌ره‌مه‌ دارینه‌یه‌تی. نێوه‌رۆک و بابه‌تی کاره‌ دارینه‌کانی مامۆستا به‌گشتی، ژبانی کومه‌لگای کورد، به‌تایبه‌ت ژبانی گونده‌کانه‌ ه‌ر له‌ سروشتی کوردستانه‌وه‌ تا شایب و شینی مروّقی کورد، دۆستایه‌تی مروّف و ئاژه‌ل، کشت‌وکالی گوند، مه‌شکه‌ژه‌ندن، گۆره‌وی‌بازی، بووکه‌بارانه‌ و به‌گشتی زۆر لایه‌نی ژبانی کورده‌واری، به‌تایبه‌ت له‌ گونده‌کان. به‌گویره‌ی فیلمه‌که‌، مامۆستا سه‌رجه‌م زیاده‌ له‌ ۱۴۴۰ هه‌یکه‌لی دارینی به‌ته‌شوێ و مشاری ئاسایی دروست‌کردووه‌ و هه‌مووی له‌ کارتۆندا له‌ مالی خۆی راگرتوون.

ه‌ر به‌گویره‌ی زانیاریه‌کانی نێو فیلمه‌که‌، یه‌که‌م پێشانگه‌ی کاره‌کانی مامۆستا عوسمان ساڵی ۱۳۷۶ / ۱۹۹۷ له‌ بۆکان بووه‌ و به‌ شوینی‌دا تا ساڵی ۱۳۷۸ / ۱۹۹۹ له‌ مه‌هاباد، سنه‌، مه‌ریوان، پیرانشار، بانه‌، ورمی، قه‌زوین، شاهین‌شه‌هری ئیسفهان، بورجی میلاد و فه‌ره‌ه‌نگسه‌رای ئیشراقی تاران، کرمان و شیراز، هه‌روه‌ها له‌ شاری سلیمانی پێشانگه‌ی کاره‌کانی داندراوه‌.

مامۆستا عوسمان ده‌لی باوکی دارتاش بووه‌ و به‌ دروست‌کردنی هه‌یکه‌لی قورپین و دارین ده‌ستی به‌کار‌کردووه‌. له‌ وت‌وو‌یژیک‌دا که‌ بۆ ئاماده‌کرانی فیلمه‌که‌ له‌گه‌لی کراوه‌، مامۆستا وه‌ک مروّقیکی به‌رپرس و تیگه‌یشتووخۆده‌نوینی و ده‌لی: «هه‌ست به‌غه‌ریبی و نامۆبی ده‌که‌م... هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی وا مایه‌ی دلخۆشی و شادیم بوون، بزر بوون و له‌نیوچوون... بیر له‌ هه‌له‌بجه‌ ده‌که‌مه‌وه‌.»

سی. دییه‌که‌ له‌ چه‌ند به‌ش پیکهاتووه‌. یه‌که‌میان ژباننامه‌ و نمونه‌ی کاره‌کانی مامۆستایه‌ به‌ ده‌نگ و به‌ ره‌نگ و به‌ زمانی فارسی که‌ سه‌رجه‌م ۲۰ خوله‌ک

دهخایه‌نی و نیوه‌رۆکه‌که‌ی پیشتر ئاماژە‌ی پیکرا.

به‌شی دووه‌م نزیکه‌ی نیو سه‌عاته و ته‌رخانی پیشاندانی کاره‌کانی هونه‌رمه‌ند کراوه.

به‌شی سێهه‌م که له ده‌قیقه‌ی ٥٠ هوه‌ ده‌ست پێده‌کا بریتیه له هه‌والیکی «شیکه‌یک»ی ته‌له‌فیزیۆنی ئێران به فارسی سه‌بارت به پیشانگای مامۆستا له بورجی میلادی تاران که وتووێژیکی کورتی له‌گه‌ڵ ئه‌ویش گرتۆته‌به‌ر. له‌وێدا هونه‌رمه‌ند باسی سالانی مندالیی خۆی و هه‌ندیک لایه‌نی کاره‌کانی وه‌ک بووکه‌بارانه و سه‌رده‌می «ئه‌رباب و رعیتی» ده‌کا و ده‌لی ئه‌و ده‌مانه دانیشتووانی گونده‌کان ده‌بوایه «بیگارچییه‌تی»، واته کاری بی‌ه‌قه‌ده‌ستیان بۆ ئاغا بکرایه و ئه‌م توانیویه‌تی ئه‌و راستیه‌ی میژوویییه به دروست‌کردنی هه‌یکه‌لی کریکارانی چه‌وساوه پیشان بدا.

ویژهری به‌رنامه‌ی کانالی یه‌ک بۆ ناساندنی مامۆستا ده‌لی: «به‌ته‌نیایی موزه‌یه‌کی خه‌لک‌ناسینی وه‌رێخستوو که ده‌بوایه وه‌زاره‌تخانه‌یه‌ک بیکرایه و له‌وێدا ژیانی به‌ناشتی و هه‌مینێ مرۆف و ئاژهل و هه‌روه‌ها به‌شیک له ژیانی گوندیی «قه‌ومی کورد»! ته‌سویر کراوه و کاریکی به‌جی ده‌بی ئه‌گه‌ر موزه‌یه‌کی خه‌لک‌ناسین له کاره‌کانی ئه‌و هونه‌رمه‌نده له ولاته‌که‌ی خۆی دا دابه‌زێ.»

به‌شی کۆتایی فیلمه‌که، هه‌والی که‌نالی ئاسمانیی کوردساته له سلیمانیه‌وه. به‌گوێره‌ی هه‌والی راگه‌یه‌ندراوی ئه‌م فیلمه، پیشانگایه‌ک بۆ کاره‌کانی مامۆستا عوسمان له هۆلی پانۆرامای «ئه‌منه‌سووره‌که»ی شاری سلیمانی پیکهاتوو، که ویده‌چی خه‌لکیکی زۆر چووبیتنه‌ چاوپیکه‌وتنی. ئه‌م فیلمه‌ گه‌لیک خۆمانه و دوور له ده‌مارگیری ئێرانییه‌کان ئاماده کراوه و تینیدا مامۆستا وتووێژیک له‌گه‌ڵ هه‌والنیری ته‌له‌فیزیۆنه‌که ده‌کا و ده‌لی: «جنسی موجه‌سه‌مه‌کانم هه‌مووی له دارچناره... پیش من که‌س له بنه‌ماله‌که‌مان دا ئه‌م کاره‌ی نه‌کردوو، له هه‌چ شوینیکیش ئه‌م شتانه‌م نه‌دیوه، وه‌ستایه‌کیشم نه‌بووه... هه‌ر له مندالییه‌وه هه‌ر شتیکم به‌ده‌سته‌وه بووبی و یستومه‌ حاله‌تی پێ بده‌م، هه‌رگیز که‌لکم له که‌ره‌سه‌ی کاره‌بایی وه‌رنه‌گرتوو... خه‌لک تانه‌یان لێداوم و گوتوو یانه به‌چییه‌وه خۆت خه‌ریک ده‌که‌ی؟!»

له «سی. دی» یه‌که‌دا مامۆستا عوسمان رحمان‌زاده به «پدر پینیتۆ» ناسیندراوه که ئاماژه‌یه‌که به کاراکته‌ریکی فیلمی پینۆکیۆ. دلیا نیم ناسناویکی و ا بۆ ئەم هونه‌رمه‌نده خۆکرده کورده جیددی و له شوینی خۆی‌دا بی، گهرچی ده‌توانی بۆ بازار دۆزینه‌وه‌ی کاره‌کانی و ناساندنی مامۆستا به نه‌وه‌ی تازه و خه‌لکانی که‌م‌ته‌مەن که‌لکیشی هه‌بی.

پیم خۆش بوو چەند نموونه له کاره‌کانی مامۆستا لی‌رده‌دا به‌ینم، به‌لام به‌داخه‌وه لایه‌نه‌ تکنیکیه‌که‌ی، واته‌ راگۆیزران له «سی. دی» یه‌که‌وه بۆ سه‌ر ئەم وتاره‌م بۆ جی‌به‌جی نه‌بوو و ناچار لی‌رده‌دا سه‌رنجی خۆینه‌ر به‌ره‌و سی وینه‌ی پشت به‌رگی سی. دیه‌که‌ راده‌کیشم که نموونه‌ی کاره‌کانی مامۆستای تیدا چاپ کراوه و بریتین له:

مالیکی ئاسایی له گوندیکی کوردستان به‌ که‌ره‌سه‌ی نیۆ ماله‌که‌وه. له‌و‌ی‌دا ژنی مال خه‌ریکی ته‌شی‌رستنه، پیاوه‌که‌ ویده‌چی خه‌ریکی نوێژکردن بی، که‌چه‌که‌یان چایی بۆ میوان ده‌هینی و میوانه‌کانیش بریتین له‌وانه‌ی وا له‌لای کورسییه‌که‌ دانیشتون و «گۆره‌وی‌بازی» ده‌کن:

شایی و هه‌له‌په‌رکێیه‌کی کوردی به‌ ده‌هۆل و زورنا؛

ژنیکی مال که به‌ ده‌ستار خه‌ریکی هارپینی دانه‌ویله‌یه.

به‌ هیوای ئەوه‌ی گه‌لی کورد ریز له کاره‌کانی مامۆستا عوسمان بگرن، به‌ره‌مه‌کانی بگرن، با مامۆستا بتوانی له‌ داها‌تو‌دا که‌لک له‌ که‌ره‌سه‌ی باشت‌ر وه‌ک دارگۆیز وه‌رگری و که‌یفیه‌تی کاره‌کانی هه‌وراز به‌ری تاکوو ریگای چوونه‌ نیۆ پیشانگا نیونه‌ته‌وه‌یی‌یه‌کانی بۆ بکریته‌وه.^۱

۱. سی. دی: «نمایشگاه آثار چوبی استاد عثمان رحمان‌زاده»، کارگردان محمدرضا میناپور، پژوهش و متن‌نویسی منوچهر جهانی، گوینده آرام مستوفی، تهیه‌کننده پناه نجف‌زاده، تهیه شده در حوزه هنری استان آذربایجان غربی، سال (۹)، مدت زمان ۲۰ دقیقه.

کاربکاتۆر له بۆکان

نەبوون یان لاوازبوونی تەنزی له ئەدەبی کوردی دا خالێکی بەرچاوه. ئەدەبی ئێمە بەگشتی ئەدەبیکی مرچ و مۆرە و لیوبەبزه و پووخواش نییه، کاتیکیش که لهو دۆخه دێته دەر وهه راست و پهوان دهبی به ههجویه نووسین، که ئه ویش له عینی گالته جاپی و دهمه لاسکهی که سان، هیرشکه و ریزشکینی خه لکه، واته ۱۸۰ دهرجه به لای ئه ولادا ده که وئ.

تەنزی دیاردەیهکی مام ناوهندییه، نه مرچ و مۆرە و نه که سایه تیی که سیک دهشکینی، تەنیا کاریک که دهیکا گهره کردنه وه یان بچووک کردنه وهی لایه نه کانی که سایه تیی تاک یان کۆمه لگایه. که سی تەنناز له خۆی و بنه ماله که یه وه دهست پیده کا و دهگاته خه لکی شار و ولاته کهی، ئینجا سیاسهت و ئایین و دابونه ریت. له هه موو ئه مانه دا به شوین لاوازی و ناته واوییه کان دا ده گهری بۆ ئه وهی زهر په بینی خوی بخاته سه ریان، گهره یان بکاته وه و بیانخاته به ردهم خه لکی که وا هه یه ئه و چاوه تیژ و دووربینیهی ئه ویان نه بووبی یان کاتی پیراگه یشتن به مه سه له که یان که م بووبی. تەنزی له بارو دۆخی کۆمه لگایه کی ئازاددا گه شه ده کا، به بی ئازادیی تەنزی واتای نامینی. تۆ ئه گهر نه توانی و نه ویری لاوازییه کانی به رپرسیانی ولاته کهت له قاو بدهی، چۆن تەنزی دهنووسی؟ ئه گهر گالته به نه ریتی په رپووت و دارزیوی کۆمه لگاکه نه کهی، چ تەنزیک دهنووسی؟ ئه گهر خورافه ی نیو باوه ر و بۆچوونی خه لک ئاشکرا نه کهی و بۆ نمونه نه توانی بلئی فلانه ئاخوندی ئیرانی پووچی فه رموو کاتی که ده لئ هه تاو گه راوته دواوه بۆ ئه وهی ئیمامی عه لی بتوانی نویژی عه سری خۆی بکا، چ تەنزیک بوونی ده بی؟

هه ر بۆیه شه تەنزی به هه لکه وت نه بی له ولاتانی ناوچه ی رۆژه لاتی ناوین میژوویه کی دووردریژی نییه و هه ر به هه موو گه لانی عه ره ب و کورد و تورک و ئیرانی تاقه مه لای مه زبوورده مان هه یه و به هه موو زمانه کان بۆ یه کتری ده گێرینه وه!

تەنز تەنیا بە نووسین یان بە کەلام نیا و دەتوانی بە وینە و ئەنیمەیشن و فیلمیش بی، کە هەیه. کاریکاتۆر تەنزه بە زمانی وینە و پەیفکاتۆر یان کەلیماتۆریش کاریکاتۆرە بە وشە.

برایانی قورەیشی (سەید یاسین و سەید محەممەد ئەمین) دیاردەیهکی دەگمەن لە هونەری بۆکان و موکریان دا. بۆکان میژووی کاری کاریکاتۆری نەبوو و ئەگەر کەسانیک بەو هونەرەو خەریک بوو بیتن بۆ رای گشتی نەناسراون. بناغە دارپۆریش نەبن، دوو کۆلەکە سەرەکیی بینایە ئەم هونەرە گرنگە لە بۆکان ئەم دوو برایەن و هیوایە کەسانیک زیاتریان بە شویندا بی. هەر چەشنە لیکۆلینەو دەیهک لە میژووی ئەم هونەرە و نەک هەر ئەمە، بە لکۆو لە میژووی تەنز و پەخنە سیاسی - کۆمەلایەتی لە بۆکان و موکریان بەبی چوونە سۆراغی کاری ئەم دوو هونەرە نەدە ناتەواو دەبی.

کاری هونەری قورەیشییەکان بە شیوەیهکی بەربلۆو لە گۆقاری «سروە» ی چاپی ورمی و هەروەها لە گۆقار و پۆژنامە کوردییەکانی دیکە ی پۆژەلاتی کوردستان و هیندیك چاپەمەنی فارسی ئیرانیش دا بلۆبوونەتەو و پێشانگای هونەرەکیان لە شارەکانی کوردستان، ئێران و چەند ولاتی دەرەو دا بەرپۆه چوو. کۆمەلایک لە کاریکاتۆرەکانیشیان لە لایەن «ئینتشاراتی سەلاحەددینی ئەیووبی» یەو بەلۆکراو تەو.

بۆ من جیگای سەرنجە کە ئەم هونەرە نەدە بەرپرسانە لە گەل زەمان و سەردەم دا چوونەتە پێشەو و چ لە بواری کۆمەلایەتی - سیاسی و چ لە لایەنە پێشەیی یەکە ی خۆیانەو بەیریکی تیزی کراو یان هەیه. کێشانەو دە ی کاریکاتۆری کۆنسیپچوال (چەمکی) و خۆ خەریک کردن بە ئازار و ئافەتیککی گەورە ی کۆمەلایەتی، وەک ئیعتیاد بە مادە ی سەرکەرەو، دەرخری ئەم راستییەن کە دەزانن چ دەکەن و دەلین چی و چ دەکێشنەو.

هونهرمه ندى شيوه كار مستهفا شيرزاد

هه ر باسيك له ميژووى هونهرى شيوهكارى له بۆكان و موكرىان بكرى دهسبهجى سهرنج بههرو ناوچهى فهيزوللابهگى و شيرزاد و ناهيدهكان رادهكيشرى و بير دهچيته سليمانكه ندى و ئەحمه داوا. مامۆستا مستهفا شيرزاد پهروهردى ئەم خهلكه و ئەم ناوچه هونهرپهروهريه.

مامۆستا هونهرمه ندهكانى شيرزاد برىتى بوون له: فهيزوللاخان، عه بدوللاخانى ناهيد، رهحيمخانى شيرزاد و پروفيسور ئەعله مى كورد. بهگويهرى زانيارى سه ر ويكيپيديا كاك مستهفا سالى ١٣٢٠ / ١٩٤١ له مههاباد هاتوته جيهان و له تهوريز دهرسى خويندوو، سهردانى زور و لاتى ئورووپاى كردوو به ئوهى چاوى به شوينهوارى هونهرمه ندانى شيوهكارى گه وهرى جيهان بگه وئ ئينجا به دهستى پر گهراوته وه سه ر زيد و نيشتمانى خوى، تا ئيستاش زياد له ٥٠٠ به رهه مى هونه رى خولقاندوو و وانهى پيشه يى به چه ند كه س له هونه رمه ندانى ناسراوى ئەمروى كورد گوتوته وه.

له سايتى «ئارتاكوردو» دا^١ چه ند نمونه له كار هونه ريهكانى مامۆستا و چه ند ويتهيه كيش له خوى و قوتابيهكانى بهرچاو دهكهون. ويتهكان ئاويتهى بالانوينى سروشتى كوردستان و بۆكانن و ويدهچى هونه رمه ندى خولقينهريان ئەوينيكى له بنه هاتووى به و سروشته و به و خهلكه هه بى.

كهسيك كه هونهرمه ند له ريگه ي شوينه واره هونه ريهكانيه وه بناسى، به دىتنى سواره و ئەسپ و كهو و پوو بار و چياى بهرز و مالى نزمى خهلكه كه و دههۆل و زورنا و دهستى شايى گرتن و جل و بهرگى سه رچۆپى، دهتوانى به دلنيايى به وه بلى مستهفا شيرزاد دهنگ و رهنگى سروشتى كوردستان و وته بيژى خهلك و خاكه كهيه تى.

1. <http://artakurdo.com>.

هونەر‌مەند ڕێبین حەیدەری

ڕێبین هونەر‌مەندیکی شیۆه‌کار و پەیکەر‌سازێکی لێهاتووی بۆکانییە. من لەمیژە چاوه‌ڕوانی دیتنەوه‌ی سەرچاوه‌یه‌کم باسی ژبانی ئەوی تێداکرای بۆ ئەوه‌ی بیکە‌مه نیوئاخنی وتاریک و لەم زنجیره‌وتاره‌دا جێی بکە‌مه‌وه. لە راستی‌دا ئەم زنجیره‌یه زۆر ناتە‌واو دەبێ ئە‌گەر ئاماژه‌یه‌کی کورت و سەرپێشیش بێ بە‌و هونەر‌مەنده ناوداره و کاره‌کانی نه‌کری.

بە‌داخ‌وه‌ شارە‌زایی من لە بواری هونەر‌دا زۆر کە‌مه و زانیاریم سە‌بارەت بە ڕێبین لە‌ویش کە‌متر! بە‌و پێیە لێ‌ره‌دا تە‌نیا واجبێکی کە‌فایی بە‌جێ‌ده‌هێنم و دە‌شزانم ئە‌م چە‌ند دێ‌ره‌ شایانی هونەری ئە‌وی نییە. هۆکاری نووسینە‌که‌م وتووێژیکە کاک ڕێبین لە‌گە‌ڵ م‌الپە‌ری «پە‌یامی بۆکان»ی کردووه و تە‌رجە‌مه‌ی عەرەبی وتووێژە‌که ه‌او‌ڕی لە‌گە‌ڵ ناساندنێکی هونەر‌مە‌ند و هە‌لسە‌نگاندنی کاره‌ هونەر‌ییە‌کانی لە‌م ڕۆژانە‌دا لە‌ م‌الپە‌ریکی عەرەبی بە‌ناوی «ثقافة والادب»دا بلا‌وکراوه‌ته‌وه. ئە‌سلی وتووێژە‌که کاک حامید قودرەتی بە‌ فارسی بە‌‌پێ‌وه‌ی بردووه و بابە‌ته‌ عەرەبییە‌که‌ش لە‌لایەن کاک جە‌لال زە‌نگ‌ابادییە‌وه ئاماده‌ کراوه. بە‌داخ‌وه‌ من نه‌‌متوانی دە‌قی فارسی یا وه‌رگێ‌راوی کوردیی وتووێژە‌که لە‌ شوێنیک‌دا بدۆز‌مه‌وه و لێ‌ره‌دا بیان‌هێنمه‌وه.

بابە‌تی عەرەبی بە‌‌ده‌ستی من ه‌او‌‌پێیە لە‌گە‌ڵ وێنە‌ی چە‌ند کاری هونەریی ڕێبین و نیشاندە‌ری توانای هونەریی هونەر‌مە‌ندی‌که‌ که هونەری کوردیی دە‌وله‌‌مه‌ند کردووه و شاری بۆکان شانازی بە‌ بوونی ڕۆ‌له‌یه‌کی وه‌ک ئە‌و ده‌کا. جگە‌ لە‌ نمونە‌ی کاره‌ هونەر‌ییە‌کان، تە‌رجە‌مه‌ی وتاریکی ڕێبین و وتاریکی دیکە‌ بە‌ زمانی ئیسپانیۆ‌لی سە‌بارەت بە‌ ڕێبین لە‌نیۆ وتاره‌ عەرەبییە‌که‌دا دانراون.

ناوی ئە‌سلی ڕێبین، بە‌‌گوێ‌ره‌ی وتووێژە‌که، «ئە‌رسە‌لان»ە و لە‌ سالی ۱۹۶۹ لە‌ بۆکان هاتۆ‌ته‌ جیهان، تا سالی ۱۹۹۲ لە‌ بۆکان و پاشان بۆ ماوه‌یه‌ک لە‌ سوید ژیاوه، ماوه‌یه‌کیش لە‌ ئە‌مریکا دە‌رسی هونەری خوێندووه، ئینجا دوا‌ی ۱۵ سال

دووره ولاتی، گهراوه ته وه سه ر زید و نیشتمان ه که ی و ئیستا له بۆکان ده ژ ی و به کاری هونه ریبه وه خه ریکه .

ئه وهش ده قی وتاره عه ره بییه که ی کاک جه لال زه نگابادی له مه ر هونه رمه ند ریبین هیده ری، که وه رگیژاوی وتوو یژه که ی کاک حامید قودره تیشی گرتوته به ر.^۱ ریژدار په حمانی سۆفی وتاریکی به نیوه روکی بو ناردم که له په یوه ندیی کاره کانی هونه رمه ند ریبین هیده ری دایه و خو ی له سویدییه وه وه ریگیژاوه ته سه ر کوردی. به وپه ری سپاسمه وه بو کاک په حمانی به ریژ، وا ده قی سه رجه می وتاره که لیژدها ده خمه به رچاوی خوینه ر:

په یکه ر سازی بۆکانی

نووسه ر: کامیلۆ گارسیا

وه رگیژ: په حمان سۆفی

وتاریکم به زمانی سویدی سه باره ت به کاری هونه رمه ندی په یکه رساز، ریبین هیده ری خوینده وه. ئه وه ی راستی بی دوو شیوه هه ستم بو دروست بو. په که م بیره وه ریم گه راوه بو زیده که م. به وه زۆر شاد بووم که زیدی خو شه ویستم رۆله ی هونه رمه ندی زۆری لی هه لکه وتوته وه. دووهم هه ستم ئه وه بوو که نیوه روکی ئه م نووسراوه سویدییه بکوردینم و بینیرمه خزمه ت خوینه رانی کوردزمان. فه رموون ئه وهش ده قی ئه و نووسراوه سویدییه به کوردی:

په یکه ره ده سکرده کانی هونه رمه ندی کوردی ئیرانی «ریبین هیده ری» ئاسۆی ئه مپۆی به شیکی هونه ر ده خاته به رچاوی بینه رانی. هه لبه ته ئه وه به شیکی سه ره کییه له کاراکته ری ئه م هونه رمه ند، که به و شیوه یه سینتیزی فۆرمی (یانی ئاویته کردن و وه سه ر په کخستنه وه) له نیوان هه ندیک بناخی کاری فه ره نگی ولاتانی رۆژه لاتنی دیاری ده کا و گریی دها به هونه ری مؤدیرنی په یکه رسازی ئه مپۆی رۆژاوییه وه و نمونه ی کاری هونه رمه ندانی به ناوبانگی

1. http://www.iraqiwriter.com/iraqiwriter/Iraqi.Writers_folder/site_writers/Jalal.Zangabady/Jalal.zangabady.art89.htm.

وھك «موور» و «گياكومىتى» مان وھبىردىننەوھ. ئەم شىئوھ پەيكەرسازىيە كە وىنەگەلى سىروشتى مرؤف تىكدەشكىنى، ئەوھمان بۇ ئاشكرا دەكا كە بىرۈكەى گرىنگى بنەرەتتىى ئەم شتانه چۆن دارىژراون. يان وىنەى فىزىكىى لەش و كۆئەندامى مرؤف وا نىشان دەدا، كە چۆن بە ئاھەنگىكى نەرم دەجولئىنەوھ و خۆويك دىننەوھ، چۆن وھك فەنەر دەرەوئىنەوھ و دەچنەوھ سەر شوئىنى خۆيان. يان چۆن ھەموو بازنەكانى دەچنەوھ نىو وىنەى زگماكى خۆيان. كاتىك مرؤف بەوردى سەرنج بداتە پەيكەرە داھىتراوھكانى رېيىن، دەبىنى كە پەيكەرى مرؤف دەكەونە بازنەى ناوھندى داھىتان و شوئىنىك بۇ رۆح و گىانى ھەنووكەى خودى مرؤف دىارى دەكەن. وىنەنوئىنى داھىتانى ئەم پەيكەرانە وىنەى سىروشتى خودى خۆيەتى. ئايا ئەم كارە بۇ ئەوھىە كە ھونەرماند دەيەوى بە ئىمە بلئى گىانى ئىنسان جىگايەكى تايبەتى داگىر دەكا يان لە كەشدا قورسايى نىيە؟ يان گىانلەبەر قورسايىيە و لەگەل بونىاتى پىكھاتەى كۆئەندام و گىان لە يەك قاوخدا جىگىر بووھ. ئەگەر وابى، دەتوانىن زۆر بە دلئىايىيەوھ پەيكەرە بىگىانەكانى ئەم ھونەرماندە لە نىودلى پۇستمۆدىرندا دىارى بەكىن. ھونەرى دىرىنى جوانى ناسى كە بەقەستەوھ گەرەككىيە دىوى دەرەوھى شت بگەيەنئىتە پلەى چۆنىيەتى و گىانى دىاردە بخاتە مەترسىيەوھ و بىگەيەنئىتە مۆمىايى كراوى و بوونى ھەتاھەتايى يان ھەر مەبەست كات و جىگا دىارى كىردنى داھىتانى ھونەرىيە و بەس؟

من وای بۇ دەچم كە پەيكەرە دەسكردەكانى ئەم ھونەرماندە دەيھەوئ شتىكى دىكە نىشانى ئىمە بدا. شتىكى نامۆ كە بۇ گىان و رۆحى مرؤفى بە كۆمەلایەتى كراوى ولاتانى رۆژاوايى نەناسراوھ يان گەرەككىيە بىژى بە شىئوھىەكى زانستى قوول، گرىدانىك لە نىوان سىروشت و مرؤفدا ھەيە كە قەت ناپسىتەوھ يان ئەندامى سىروشتى مرؤف جىگايەكى ئاوارتەى داگىر كىردوھ و تايبەتمەندىيەكى شاردرادوھى نەھان كىردوھ. ئەگەر بەوردى بىروانىنە كارەكانى رېيىن بەروونى دەبىنىن كە ئەم ھونەرماندە زۆر وھستايانە جوانىيەكى لە چاۋ نىزىك بە داھىتراوھكانى دەبەخشى كە لە سىروشتدا نىيە. دەمەوئ بلئىم ئەم ھونەرماندە ئەندامى سىروشتى تىكدەدا و دووبارە سازيان دەكاتەوھ. بەو شىئوھ تىكدان و سازدانەوھىە، شتىك دەئافرىنى وھك

رۆحی مەرۆف قالی دابی؛ بە واتە یەکی دیکە ئەم پەیکەرە لە «پارادایم» یکی دیکە ی هونەری دا رۆح و بەرهینان دەنوینی. رەنگە ھەر بەو ھۆیە وە بێ کە سەری ئەم پەیکەرە دیمەنیکى بى وینە دەنوینین یان دەبەھە وى بلى کە ئەم سەر و کەللانە هیچ کاریگەرییەکی ئەوتۆ ناکەنە سەر رۆحی پەیکەرەکان.

ھەلبەت ئەم وینە پەیکەرە جیا لە رۆحیش نین، بەلکوو داھینراوەیەکی نوین. ئەگەر لەم روانگە یەو سەرنجی ئەم پەیکەرە بەدەین، دەبینین کە بزوتنە وە ی سەری پەیکەرەکان بە لایە کدا لە سەر ئەندامانی لەش تەشەخوسیان پینداو. جوولانە وەکانیش نموونە یەکن لەو ی گیان گریدراو بە سروشتی کۆئەندامانی لەشی مەرۆف وە، کە لە وینە ی پەیکەرەکان دا خۆی دەنوینی یان ئەو جوانی پى بەخشینە یە کە پەیکەرە دەسکردەکان لە گەل گیانی مەرۆف و جوانی بیروکە ی و داھینانی مەرۆف گری دەدا. ئەو شێو ی سەرەتایی مەرۆف خۆیە تی لە گەل بیرکردنە وە و ئاگا لە گیانی خۆ بوون. ئەگەر ورد بروانین کە سەر دەچە میتە وە بۆ لای ئەندامانی لەش و قاوخی سروشتی ئەندامانی مەرۆف، ئەو ش تیرامانیکى نوینە لە خودی سروشت و شێو ی سەر وەری سەر نیشان ئەدا یان ھەر گەرەکییە بەو شێو یە پیناسە ی کە سایە تی خۆ ییمان بۆ بخاتە روو.

رەوشتی بیرکردنە وە ی هونەرمەند بۆ تە ھەوینی داھینانی کارەکە ی و کاریگەری تایبە تی خۆی ھە یە. لە وینە ی پەیکەرە دەسکردە کانی رینین دا بۆمان دەردەکە وى کە مەرۆف بە دوای خودی خۆی دا دەگە رى و گەرەکییە خۆی بناسى. دەبەھە وى پە یو ەندی گیانی و نۆرمە سروشتییە کە ی خۆی بۆ خۆی بگری تە وە. ئەم شێو تیرامان و بیرکردنە وە داھینانە ش وینە ی بالانوینی دنیا ی هونەرمەندی رووناکییری رۆژھە لاتی دەنوینی. لەم وینە کارە و وینە رەنگدانە وە یە دا پەیکەرە دەسکردە کانی رینین بە ئیمە ی نیشان دەدا کە دەبەھە وى نھیتی خۆی بنوینی. سەر و ئەستۆ بادانە وە بۆ سەر ئەندام گە لی پەیکەرەکان نیشانە ی ئەو یە کە رۆح دە یە وى بگە ریتە وە سەر خۆی و پە یو ەندی نیوان لەش و گیانە؛ ئەو ش وینە ی دووبارە ئا فراندنە. خودی خۆیە تی دەرکی بە وینە ی دەروون و کە سایە تی مەرۆف بە گشتی و بوونی خۆی بە تایبە تی کردو وە لەم رینگایە وە نیشانى دەدا. بە دلنایى یە وە ئەو شێو ی بیر و ھزر دابە زاندنى هونەری هونەرمەندی رۆژھە لاتییە بۆ بناغە دارشتنى وە کردو وە گىرانی بیری مەرۆف.

ئەم راگوێزانه ده‌گه‌رێته‌وه بو ناخی سروشتی بیر و ئەندیشه‌ی پۆژه‌لاتی و ده‌روونی‌کردن و نیشاندانی سۆز و هه‌ستی ئەو هونەر‌مه‌نده.

پێبین زانایانه توانای داهینانی خۆی به شیوه‌یه‌کی پیرۆز له نیوان په‌یوه‌ندیی مرۆف و سروشت‌دا له په‌یکه‌ره‌کان‌دا به‌بێه‌ر نیشان ده‌دا. بێه‌ر به‌سانایی هه‌ست به‌وه‌ ده‌کا، که هونەر‌مه‌ند به‌سه‌ر شیوه‌کاری پۆژه‌لاتی خۆی‌دا زاله. شاره‌زایی له‌سه‌ر هونهری پۆژاوا‌ییش هه‌یه، هه‌ر بۆیه‌ش توانیویه‌تی به‌شیک له شیوه‌کاری په‌یکه‌رسازی پۆژاوا‌یی ئاویته‌ی کاره‌کانی خۆی بکا و له جیگای خۆی‌دا که‌لکی هونهری و داهینانی لێ‌وه‌رگرتووه. ره‌نگه‌ هونەر‌مه‌ند به‌ دوا‌ی ئەوه‌دا بگه‌ڕێ که ده‌یه‌وی له داهینانه‌که‌ی‌دا ئەوه‌ی که له ده‌ستی چووه‌ دووباره به‌ ده‌ستی به‌ینیته‌وه!

چاپه مه نی دهورهیی

له م به شه دا سهیری هه ندیک گوڤار و رۆژنامه کراوه و بابه تی
سه بارهت به بۆکانیان تیدا ده سنیشان کراون. به شیکه به رچاو له
چاپه مه نییه دهورهیی یه کان کوردی و ئه وانی تر فارسین.

بیبلیوگرافىاي رۆژنامه گهريى كوردى له رۆژه لاتى كوردستان و دهره وهى دا

كتيبى گهليك به نرخی كاك جووتيار توفيق به ناوى «بیبلیوگرافىاي رۆژنامه گهريى كوردى له رۆژه لاتى كوردستان و دهره وهى دا» زانيارىيه كى زورى له سهر ۱۰۳ رۆژنامه و گوڤار و «بلاوكراوه»ى دهره يى كوردى و فارسى ئاراسته كردوه كه له سالانى نىوان ۱۹۰۸ - ۱۹۸۸ له رۆژه لاتى كوردستان يا خود شوينه كانى ديكه ي ئيران بلاوكراونه ته وه يا خود ئه و چاپه مه نيبه دهره يى يانه ي وا كوردانى رۆژه لات دهرىيان له بلاوكردنه وهى دا بينيوه. له به شى پاشكوى كتىبه كه ش دا زانيارى له سهر ژيانى ئه و كه سانه پيشكه ش كراوه كه خويان كورد و خه لكى رۆژه لاتى كوردستان بوون. ئه وهى له خواره وه دا دى ليسته ي ناوى چاپه مه نى دهره يى يه كه كه سانى خه لكى بوكان دهرىيان له بلاوكردنه وهى دا بينيوه يان وتار و شيعريان تيدا بلاوكردۆته وه:

۷. رۆژنامه ي «كورد» ورمى، ۱۹۲۲، مه لا محهمه د تورجاني سه رنوسه رى

بووه؛

۲۲. نامه ي هه فتانه ي «كوهستان»، تاران، ۱۹۴۵، هه ژار، قزلى و... شيعريان تيدا

هه يه؛

۲۳. گوڤارى «هه لاله»، بوكان، ۱۹۴۶، هه سه ن قزلى سه رنوسه رى بووه؛

۲۵. «گروگالى مندالانى كورد»، مه هاباد، ۱۹۴۶، محهمه د عه ترى گولوانى

نوسراوه ي تيدا بلاوكردۆته وه؛

۲۹. رۆژنامه ي «كوردستان»، باكۆ، ۱۹۴۷ تا ۱۹۶۱، ۱۳۳۷ ژماره ي لى دهرچووه،

دوکتۆر عەلی گەلاویژ یەک لەو سی کەسە بوو کە دەری کردوو.

۳۲. بلاوکراوەی «پێگا»، سیتەک (سلیمانی)، ۱۹۴۸، حەسەنی قزلی یەک لەو سی کەسە بوو کە بلاویان کردۆتەو؛

۳۳. پۆژنامەی «کوه نور»، تاران، ۱۹۴۹، سلیمان ئەنەوشیروانی لە فەیزوللابەگییەکانی سەقز و بۆکان دەری کردوو (فارسی)؛

۴۸. پۆژنامەی «کوردستان»، تاران، ۱۹۵۹ تا ۱۹۶۳، کەسانی خەلکی بۆکان وەک سوارە ئیلخانی زاده، سەلاح موهتەدی، عومەر سولتانی و ئیبراھیم ئەفخەمی بابەتیان تیدا نووسیو؛

۵۲. پۆژنامەی «کوردستان»، پراگ، ۱۹۶۵ - ۱۹۷۰، حەسەن قزلی و محەممەد موهتەدی لەو ۴ کەسە بوون کە پۆژنامەکیان بلاوکردۆتەو؛

۶۶. بلاوکراوەی «پاستی»، تاران، ۱۹۷۸ - ۷۹، حەسەنی قزلی سەرپەرشتی بلاوکردنەوێ بوو؛

۷۰. پۆژنامەی «مەردم»، تاران، ۱۹۷۹ - ۱۹۸۰، بەشی کوردی پۆژنامەی ئۆرگانی حیزبی توودە ئێران، حەسەن قزلی ھاوبەشیی بەرپۆهچوونی پۆژنامەکی کردوو؛

۷۵. گۆقاری «گرشەیی کوردستان»، تاران، ۱۳۵۹ - ۱۳۶۰، محەممەدسالح ئیبراھیمی (شەپۆل) دەری کردوو؛

۹۷. گۆقاری «سروە»، ورمی، ۱۹۸۵ تا ئیستا، لە ژمارەکانی داگەلیک کەسانی خەلکی بۆکان و دەورووبەر بابەتیان نووسیو و یارمەتی بلاو بوونەوێیان داو؛

۱۰۰. گۆقاری «ئاوینە»، تاران، ۱۹۹۰ - ۱۹۹۸، تینیدا خەلکی بۆکان بۆ نمونە مەلا محەممەدسالح ئیبراھیمی، ئەحمەد تەها، ناھید ئەشرەفی (ناویکی خوزراو بۆ ئەنوەر سولتانی) بابەتیان تیدا نووسیو.

جگە لەوانە، گەلیک بلاوکراوەی حیزبە سیاسییەکان وەک کوردستان، شۆرش، خەبەرنامە، تیشک، پێگای گەل و تیکۆشان، واھەییە بابەتی خەلکانی دانیشتووی بۆکانیان تیدابن. ھەروەھا لە بەشی ژياننامەدا، بابەتی بەرچاوسەبارەت بە چەند

كهسى خه لكى بۆكان وهك سههيد كامىلى ئىمامى (ئاوات) و مامۇستا خالىد حىسامى
(هئىدى) و... نووسراوه.^١

١. جوتيار توفيق، بيبليوگرافىاي پوژنامه گه ريبى كوردى له روژهه لاتى كوردستان و
دهره وهى دا (١٩٠٨ - ١٩٨٨)، بنكهى ژين، سلیمانى، ٢٠٠٧، ١٨٢ لاپه ره، كوردى.

رۆژنامه‌وانىي كوردى

كتيبي رۆژنامه‌وانىي كوردى سەردەمى كۆمارى ديموكراتى كوردستان (۱۹۴۳ - ۱۹۴۷) نووسىنى د. هيمدادى حوسين له م دوايى يانەدا له هەولير بلاوبۆتەو. بئەماي كتيبه‌كه، نامەى دوكتۆراى نووسەرە له زانكۆى سلێمانى كه پاشان بۆتە كتيبيكى پىرلاپەرە و بەنيوەرۆك.

۱۰۲۳ لاپەرەى كتيبه‌كه، هەلسەنگاندن و ناساندنى نيوەرۆكى رۆژنامه و گوڤاره‌كانى سەردەمى كۆمارە و پاشماوەكه‌ى هەتا دوا لاپەرە (۱۰۲۳) له چاپ‌دانەوى سەرله‌نويى ژمارە‌كانى ۸ گوڤار و چاپەمەنىي هەمان سەردەمە، واتە نيشتمان، ئاوات، هاوارى كورد، گوڤارى كوردستان، هاوارى نيشتمان، هەلالە، گروگالى مندا لانى كورد و ديارىي كۆمەله‌ى «ژ.ك» بۆ لاوه‌كانى كورد.

من له چەند ئالقه‌ى دواترى هەر ئەم زنجيرەوتارە چەند گوڤاريكيان له پەيوەندىي بۆكاندا دەخەمە بەر باس، بەلام ليرەدا تەنيا له و سەرەتايە دەدويم كه د. هيمداد نووسيوه‌تى. بۆكان له و لاپەرەدا رەنگيكي باشى داووتەو، چ وەك شار و چ وەك كه‌سايەتبيە‌كانى. هەر له بيره‌وه‌رييه‌كانى مامۆستا هەژارەو تاناوى وەزيرانى كابينه‌ى پيشه‌وا، تەسليم بوونى پيشه‌وا بە سەرتيپ هومايوونى له حەماميان، له سيڤاره‌دانى ريبەران و گەوره‌پياوان و چاپخانه و گوڤار و هەروەها كه‌سايەتبيە‌سى، هونەرى و ئەدەبى و مامۆستايانى وەك مەلا محەممەدى تورجانى زاده، حەسەنى قزلبجى، هيدى، حەقيقى و هەژار - كه ئەو دەم له بۆكان دەژيا و سەيد كامىلى ئيمامى و چەند كه‌سى ديكه‌ش.

باسى بۆكان و ناوچه‌ى دەوروبەرى و كه‌سايەتبيە‌ سەر بە ناوچه‌كه‌ له‌م لاپەرەنى خوارەو داوه‌تەو:

۱۷۸ تا ۱۸۸، ۱۹۳ تا ۱۹۵، ۲۰۴ تا ۲۰۶، ۲۲۰، ۲۲۲، ۲۲۴، ۲۲۷، ۲۳۰، ۱۷۶، ۱۷۵، ۱۷۱، ۱۶۵، ۱۴۹، ۱۳۷، ۱۰۳ تا ۹۴، ۵۴، ۵۱، ۴۸، ۴۷، ۴۳، ۴۱، ۳۴، ۲۸، ۱۹

۱. د. هيمدادى حوسين، «رۆژنامه‌وانىي كوردى سەردەمى كۆمارى ديموكراتى كوردستان ۱۹۴۳ - ۱۹۴۷»، بلاوكراوه‌ى ئاراس، هەولير، ۲۰۰۸، ۱۰۲۳ لاپەرە، كوردى.

گۆقارى نىشتمان

كۆپىيى ژمارە ۱ تا ۴ى گۆقارى بەنرخى «نىشتمان» ئۆرگانى كۆمەلەي «ژ.ك» م لە رېگەي بىراي بەرپىزم مامۇستا ھەسەنى قازىيە ۋە پىنگەيشتوۋە.

نرخى گۆقارەكە لە گەلىك لايەنە ۋە زۆرە ۋە بۆتوئىژىنە ۋە لە مېژوۋى «ژ.ك» ۋە رېياز ۋە سىياسەتەكانى گىرنگىرىن سەرچاۋەيە. مەن لىرەدا بەگۆيرەي بابەت، ناچمە باسى گىشتى ۋە ھەلسەنگاندنى لايەنەكانى گۆقارەكە ۋە تەنيا دەسنىشانى ئەۋ بابەتەنە دەكەم كە بۆكان ۋە خەلكى بۆكان ۋە ناۋچەكەي دەگرىتەۋە.

ژمارە ۱، سالى يەكەم، پوۋشپەرى ۱۳۲۲، جۈۋلاي ۱۹۴۳:

ھىچ بابەتلىكى پەيوەندىدار بە بۆكانى تىدا نىيە. ۋە تارىكى «م. فەرپوخ» لە لاپەرە ۲۴ تا ۲۶دا چاپ كراۋە كە نازاندرى چ كەسىكە. تۆ بلىي سىمايلخانى فەرپوخى نەبى؟

ژمارە ۲، خەزەلۋەرى ۱۳۲۲ / ۱۹۴۳:

- «لە ناۋ كۆمەلەدا چ باسە؟» لە شارى ك، بىراي راست ئەندامى ۶۷ سەرۋكى ئىدارەي مەھەللىي ئەم شارەيە، ۴ دىنارى عىراقى (۵۰۰ رىال) بۆ كۆمەگى چاپخانەي نارەبۈۋ، ۋە مانگرتوۋە.»

يەكەم: شارى آ / ك بۆكانە؛

دوۋھەم: «بىراي راست» بەگۆيرەي ھەندىك كەس، نەمەر حاجى رەھمان ئاغاي موھتەدى (ئىلخانى زادە) يە، بەلام لىرەدا دەگوتىرى سەرۋكى ئىدارەي مەھەللىي [كۆمەلە]. ئىمە دەزانىن نەمەر قازى كاكەھەمەي قىزلى سالىك دواتر، سەرۋك يا سەدرى كومىتەي حىزبى دىموكرات لە بۆكان بوۋە. پىرسىيار ئەۋەيە: ئايا سەرۋكى كۆمەلە جىاۋاز بوۋە لە سەرۋكى حىزب؟ ئەگەر ۋا نەبى، ئەۋا «بىراي راست» قازى كاكەھەمەيە نەك حاجى رەھمان ئاغاي. ئەم باسە جىگاي لىكۆلىنەۋەيە ۋە مەن نامەۋى ئالۋزىي تىدا دروست بىكەم.

ژماره ۳ و ۴، سەرماوهز و رېئەندانى ۱۹۴۴/۱۳۲۲:

- «كوردى دەبىي چۆن بنوسرى؟»، آ/ك، برابى راست ۶۷؛

- «مەرامى كۆمەلەكەم دىنگە»، آ/ك، ت/ع. ھەژار ۲۰ [مامۇستا ھەژار ئەو دەم

نىشتە جىيى بۇكان بوو].

دەسىياوى بۇ چاپ [يارمەتى دارايى]: ۱ - ع. ھەژار، ۱۰۰ رىيال.^۱

۱. گۇڧارى نىشتەمان، ئورگانى كۆمەلەي «ژ.ك»، سەرنوسەر: ع. بىژەن [عەبدوپررحمان زەببىجى].

جاريكى ديكه‌ش گوڤارى نيشتمان

له سهره‌وه‌تر، باسى بۆكان له چوار ژماره‌ى يه‌كه‌مى گوڤارى نيشتمان ئورگاني كۆمه‌له‌ى «ژ.ك» م‌كرد. به‌خته‌وه‌رانه، ئىستا سهرجه‌مى ژماره‌كاني نيشتمان (۱ - ۹) له‌لايه‌ن ريزدار عه‌لى كه‌ريمييه‌وه له سليمانى له به‌رگيت‌كا چاپ و بلاوكراره‌ته‌وه. من ليزه‌دا ناگه‌رئيمه‌وه سهر ژماره‌كاني ۱ - ۴ و ته‌نيا بابته‌ى سه‌بارته به بۆكان له ژماره ۵ - ۱۹ ده‌ناسينم. پيويسته بگوتري كه ژماره ۳ - ۴ى نيشتمان پيكه‌وه له يه‌ك به‌رگدا بلابوته‌وه و به هه‌مان شيوه‌ش ژماره ۷ - ۸ بوونه‌ته يه‌ك به‌رگ، واته له راستى دا گوڤاره‌كه ته‌نيا ۶ ژماره‌ى هه‌يه و ده‌گوتري ژماره‌يه‌كى ديكه‌شى دواتر لى بلاوكرابته‌وه كه تا ئىستا نوسخه‌ى ده‌ست نه‌كه‌وتوه.

به‌گويزه‌ى سهره‌تاي كاك عه‌لى، يه‌كه‌م ژماره‌ى نيشتمان له ۳۰ى پووشپه‌رى ۱۳۲۲ (جولاي ۱۹۴۳) دا له چاپخانه‌ى خه‌ليفه‌گه‌ريى ئه‌رمه‌نيان له ته‌وريز بلابوته‌وه و ژماره ۷ (واته ۷ - ۸ - ۹)ى له خاكه‌ليوه جۆزه‌ردانى ۱۳۲۳ دا بلابوته‌وه (۱۹۴۴)، ئه‌وانه‌ى خواره‌وه بريتين له‌و بابته‌تانه‌ى وا له ۳ ژماره‌ى ۵ - ۱۹ بۆكان و بۆكانيان ده‌گره‌نه‌وه.

ژماره ۵:

- وتارى «له‌نيو كۆمه‌له‌دا»، نوسيني سيامه‌ك، ئه‌ندامى ژماره، ۵۷ دانىشتووى شارى آ/ك. ئيمه ئىستا ده‌زانين كه سيامه‌ك، ريزدار مامه‌قاله‌ى ده‌بباغى بووه كه ئه‌و ده‌م له بۆكان ژياوه و شارى «آ/ك» ش بۆكانه؛

- «جووجه‌له‌ى نيشتمان»، آ/ك هه‌ژار ۲۰، شيعريكى ماموستا هه‌ژاره كه ئه‌و ده‌م له بۆكان ده‌ژيا.

ژماره ۶:

- «تكا له كورده ناوداره‌كاني ئىستا»، نوسيني آ/ك پشتيوان ۱۰۴۲. پشتيوان، سمايل‌ئاغاي ئيلخاني زاده كورپى مه‌حمودئاغايه؛

- «دلی دایک»، شیعیری «ئیرەج میرزا»یە، هەژار ۲۰ له شاری آ/ک وەر یگیژاوتە سەر کوردی؛

- «خەوی غەفلەت بەسە هەستەن له خەوی»، شیعیری ع. هونەر [مامۆستا عەباس حەقیقی]؛

- «دەسیاوی بۆ چاپ» [یارمەتی دارایی] ۷ - ق چوو بیئە [قاسم ئاغای ئیلخانی زادە]؛ ۲۰۰ ریال. ۸. برای راست [حاجی رەحمان ئاغای ئیلخانی زادە]. ۴۰۰ ریال. ژمارە ۷ - ۹:

- «لەنیو کۆمەلەدا» [هەوالی پیکهاتنی کۆبوونەوێ ناسراو بە «پەیمانی ۳ سنوور»؛ نوینەرانێ «کۆمەلە» له کۆبوونەوێ کەدا ۳ کەس بوون، یەک لەوان هەژار، ئەندامی ژمارە ۲۰]؛

- «خەوی غەفلەت بەسە...» پاشماوەی هۆنراوەی ع. هونەر [مامۆستا حەقیقی]؛ پیرەمێردی خەرفی زستانی هاتە ئاخەر نەفەسی گیاندانی [ئەم شیعیرە بە «پاشماوە»ی شیعیری ژمارە ۶ دانراوە] واتە: خەوی غەفلەت بەسە هەستەن له خەوی گەر ژیانکی بە ئازاد و دەوی له ژمارە ۶ دانراوە: «بە ئازاد و دەوی»؛ بەلام لەم ژمارەدا نووسراوە: «بە ئازاد و دەوی».

- دەمەتەقەیی دوو باز پیکهوە: ع. هەژار.

[له ژمارەکانی پیشووشدا چەند دەمەتەقە چاپ کراون (بایز و باپیر)، بەلام ناوی هۆنەرەکیان نەنووسراوە. دەکرێ ئەم شیعیرانە هی مامۆستا هەژار یا بەو شیۆهەیی که کاک عەلی کەریمی له سەرەتای کتیبە کەدا نووسیویەتی، هی مامۆستا زەبیحی (ع. بیژەن) بن.

کاک عەلی کەریمی که ئەو ژمارانەیی نیشتمانی چاپ کردۆتەو له سەرەتایەکی ۳۴ لاپەرەیی داژیاننامەیی هەندیک له نووسەرانی بابەتەکانی نیشتمانی بەکورتی نووسیوە و له گەل وینەیی هەر کامیاندا چاپی کردوون، له نیو ئەوانیشدا بۆکانی که م نین:

- عەبدوڕەحمانی شەرەفکەندی هەژار - ۲۰ [له بەروەیی ئەو دەم له بۆکان ژیاوە]؛

- عه‌بدوپرهمان‌ئاغای ئیلخانی‌زاده، برای راست ۶۷ [و «مروق»]. ئه‌م به‌شه کاک سه‌لاهی موهته‌دی کوری نه‌مر حاجی ره‌حمان‌ئاغا نووسیویه‌تی و تئیدا یه‌کدوو خالی راگه‌یاندوو که پئویسته لیره‌دا بیاننوسمه‌وه:
- حاجی ره‌حمان‌ئاغا له سالی ۱۹۰۴ له ناوچه‌ی بۆکان له‌دایک‌بووه؛
- له سنه‌وه مامۆستای هیناوه بۆ په‌روه‌رده‌کردنی منداله‌کانی [ده‌بی نیازی کاک سه‌لاح، نه‌مر میرزا ئه‌سه‌دوللای غوه‌لامعه‌لی بی]؛
- مسته‌فایاشای یامولکی له‌سه‌ر بانگه‌یشتنی باوکی حاجی ره‌حمان‌ئاغا [حاجی بایزئاغا] و له‌سه‌ر ریگای چوونی بۆ لای سمایل‌ئاغای سمکو، چه‌ند رۆژیک میوانی مالی حاجی بایزئاغا بووه [له بۆکان یا شیخه‌ر؟]؛
- نه‌مر سه‌یفولقوزاتی قازی مامۆستای حاجی ره‌حمان‌ئاغا بووه؛
- مالیان سه‌ره‌تا له گوندی شیخه‌ر بووه له په‌نا بۆکان؛
- بابه‌تی «مۆسکو، واشینگتون، له‌نده‌ن» که به‌گویره‌ی قسه‌ی کاک سه‌لاح، «ستراتیژ و سیاسه‌تی خاریجی کۆمه‌له‌یه» ئه‌و نووسیویه‌تی؛
- سالی ۱۹۶۷ به‌نه‌خۆشیی شیرپه‌نجه‌کۆچی‌دوایی کردوو و له‌حه‌مامیان نیژراوه؛
- حاجی سمایل‌ئاغای مه‌حمودئاغای ئیلخانی‌زاده، پشتیوان ۱۰۴۲، سالی ۱۲۸۸/۱۹۰۹ له‌دایک‌بووه؛ بۆته وه‌زیری ریگابانی کۆمار. [زانباری نووسه‌ر سه‌باره‌ت به‌ حاجی سمایل‌ئاغا، له کاک عومه‌ری کوری حاجی سمایل‌ئاغا وه‌رگیراوه]؛
- مه‌لا مه‌عرووفی کۆکه‌یی، که دیاره مه‌هابادییه و له‌ویش ژیاوه، به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌وه که له گوندی کۆکه‌ی بۆکان مه‌لا و مامۆستا بووه، لیره‌دا ئاماژه‌ی پئنده‌کری. مه‌لا مارف له ۱۲۵۴/۱۰/۲ [۱۸۷۵] له گوندی حاجی‌خۆش له‌دایک‌بووه و له ۱۳۲۴/۶/۶ [۱۹۴۵] له مه‌هاباد کۆچی‌دوایی کردوو؛
- خاله‌مین، حاجی سه‌ید‌حه‌مه‌ده‌مینی به‌رنجی، خه‌لکی سندووس بووه، به‌لام باوکی، واته «حاجی شیخ مسته‌فای کۆکه» خه‌لکی کۆکه‌ی بۆکان بووه. له ۱۲۸۴/۱۹۰۵ له‌دایک‌بووه و له ۲۳ خاکه‌لیوه‌ی ۱۳۷۱/۱۹۹۲ کۆچی‌دوایی

کردوو؛

- عه باسی حه قیقی، ع. هونه، ۱۹۰۲ له گوندی «مه رجان ئاوا» ی ناوچه ی مه هاباد هاتوته دنیا و له ۱۹۴۲هوه هه تا كوچی دوايي كردنی (۱۹۹۸) له بۆکان ژیاوه. کاک عه لی که ریمی که به بلاوکردنه وهی ژماره کانی نیشتمان کاریکی به نرخی کردوو، له لاپه ره ۳۶ ی کتیبه که دا سوودی له وتاریکی مالمه پری گزینگ وه رگرتوو و «مه ممه دسه عید حافیدی» ی به خه لکی کرماشان ناو بردوو که هه له یه و حافیدی کوری مه لا عه بدور په حیمی قزلجی و خه لکی بۆکان بووه. له هه مان لاپه ره دا باسی ق. ق. چۆبینه کراوه که نووسه ر گوتوو یه تی نازانی کتیه. به بۆچوونی من ئه و که سه ده بی قاسم ئاغای ئیلخانی زاده بی. مامۆستا هه ژار له شیعی «به ره و کوردستان» دا کاتی ده گاته بۆکان ده لی:

«شیره چۆبینه پرستی ماوه یان که ل و کول بووه، کۆلی داوه؟»
 کاک عه لی وینه ی حاجی ره حمان ئاغا، حاجی سمایل ئاغا، خاله مین، مه لا مالف و حه قیقی له و به شه دا هیناوه و له کۆتایی کتیبه که شه دا وینه ی تاکه که سیی خاله مین و حاجی ره حمان ئاغای هاوپی له گه ل دوو وینه ی گشتی چاپ کردوو. یه ک له و دوو وینه یه سمایل خانی فه رپروخی و قاسم ئاغای ئیلخانی زاده ی تیدایه (لاپه ره ۳۵۶)، ئه ویتریان له سه فه ری حه جی حاجی ره حمان ئاغا و حاجی سمایل ئاغادا له سلیمانی گیراوه و وینه ی هه ردووکیانی له گه ل وینه ی حاجی سه یه د حوسینی قوره یشی تیدایه که دیاره ئه ویش له گه لیان هاوسه فه ری حه ج بووه.^۱

۱. نیشتمان، بلاوکه ره وه ی بییری کۆمه له ی «ژ. ک»، ئاماده کردنی عه لی که ریمی، بنکه ی ژین، سلیمانی، ۲۰۰۸، ۳۶۰ لاپه ره، کوردی.

رۆژنامه‌ی کوردستان (۱۹۴۶)

له به‌شه‌کانی ئەم دوایی‌یه‌ی «بۆکان له میژوودا» باسی هه‌ندیك رۆژنامه و گوڤارم کرد كه تینیان‌دا سه‌باره‌ت به بۆکان بابەتیان بلاوکردۆته‌وه یا خود بۆکانی ده‌وریان له ده‌رچوونیان‌دا بینیه‌وه.

وا ژماره‌کانی رۆژنامه‌ی «کوردستان»^۱ چاپی سالانی ۱۳۲۴ - ۲۵ (۱۹۴۶)‌ی کۆماری کوردستان له‌لایه‌ن بنکه‌ی ژین و ئاراسه‌وه چاپی دووباره و له به‌رگیک‌دا بلاوکراره‌ته‌وه.

به هۆی گرنگایه‌تی کاره‌که‌وه، دواي کړنۆش بردن بۆ سه‌رنووسه‌ر و به‌رپه‌وه‌به‌ر و نووسه‌ران و پشتیوانه‌کانی رۆژنامه‌که و دواي ده‌سخۆشی‌کردن له هه‌موو ئەو که‌سانه‌ی ده‌وریان له بلاوبوونه‌وه‌ی دووباره‌ی رۆژنامه‌که‌دا بینیه‌وه، به‌تایبه‌ت کاک ره‌فیک سالح و کاک سدیق سالح، هه‌ول ده‌ده‌م بابەتی په‌یوه‌ندی‌دار به بۆکان له هه‌موو ژماره‌کان‌دا ده‌سنیشان بکه‌م و رایانگه‌یه‌نم. شایانی باسه‌که ئەم به‌رگه، ۸۲ ژماره له سه‌رجه‌می ۱۱۲ ژماره‌ی ده‌رچووی رۆژنامه‌که‌ی گرتۆته‌به‌ر. به‌هیواي ئەوه‌ی ژماره‌کانی دیکه‌شی له داها‌توودا بدۆزێنه‌وه.

رۆژنامه‌ی کوردستان له یه‌که‌م ژماره‌یه‌وه تا دوايین ژماره‌ی نیو ئەم به‌رگه (۹۳)، بابەتی سه‌باره‌ت به بۆکان یا خود له‌لایه‌ن بۆکانییانه‌وه ئاماده‌کرای تیدایه و که‌متر ژماره‌یه‌ک هه‌یه‌ بابەتی ئەوتۆی تیدانه‌بی. زۆر له بابەته‌ سیاسییه‌کان و چالاکیه

۱. ناوی رۆژنامه‌که له ژماره ۱ - ۹ «کوردستان»، نووسراوه و پاشان بۆته «کوردستان». رۆژنامه‌ی «کوردستان»، بلاوکه‌ره‌وه‌ی بی‌ری حیزبی دیموکراتی کوردستان، چاپی چاپخانه‌ی کوردستان، شه‌قامی وه‌فایی، مه‌هاباد.

ژماره ۱: پینچ‌شه‌مه ۱۳۲۴/۱۰/۲۰ = ۱۹۴۶/۱۰/۱۱؛ ژماره ۹۳: ۱۳۲۵/۷/۱۱ = ۱۹۴۶/۱۰/۳
رۆژنامه‌ی کوردستان، مه‌هاباد ۱۳۲۴ - ۱۳۲۵‌ی هه‌تاوی (۱۹۴۶) ئاماده‌کردنی ره‌فیک سالح و سدیق سالح، پرۆژه‌ی هاوبه‌شی بنکه‌ی ژین (سلیمانی) و ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس (هه‌ولێر)، سالی ۲۰۰۷، ۲۵۵ لاپه‌ره‌ی قه‌باره A2 (به‌داخه‌وه ئەو به‌ره‌مه‌ نایابه‌ش وه‌ک زۆربه‌ی چاپه‌مه‌نییه‌کانی باشووری کوردستان، ژماره‌ی ISBNH‌ی بۆ ده‌سنیشان نه‌کراره‌وه).

فهرمییهکان هی ئاغاواتی بۆکان و دهووروبه‌ری بووه، له کاتیکدا خه‌لکی ئاسایی ته‌نیا شیعر و وتاری ئەده‌بییان تیدا نووسیوه. ویده‌چی سه‌ره‌په‌تی هه‌موو کاره‌کانی ئەو سه‌رده‌مه له ناوچه‌ی بۆکان به‌ده‌ست ئاغاواته‌وه بووی، هه‌ر ئەوانه‌ی که چه‌ند سه‌عات دوا‌ی بلا‌وبوونه‌وه‌ی هه‌والی هه‌ره‌س‌هینانی بزوتنه‌وه‌که، که‌وتنه‌ راوانانی پیشمه‌رگه و بارزانی و هه‌روه‌ها تالان‌و‌برۆی ئیدارات و بنکه‌ی پیشمه‌رگه و سه‌ربازخانه‌ی بۆکان! (بروانه‌ یادداشتی ئەفسه‌ره ئێرانیه‌کانی نیشته‌جینی گوندی سه‌را له کاتی پاشه‌کشینیان به‌ره‌و بۆکان و مه‌هاباد و شنۆ، له باس و بابته‌کانی پیشووتردا).

لیسته‌ی ناوی بابته‌ی سه‌باره‌ت به بۆکان له رۆژنامه‌ی کوردستان له یه‌که‌م ژماره‌یه‌وه تا دوایین ژماره‌ی ئەم به‌رگه به‌و شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌یه:

۱. راپۆرتی هه‌لکرانی ئالای موقه‌دده‌سی کوردستان له شاری بۆکان (ژماره ۱)؛

۲. شیعرێ هه‌ژار و هه‌یمن و حه‌قیقی سه‌باره‌ت به هه‌لکرانی ئالا له بۆکان (ژماره ۱ و ۲)؛

۳. ژياننامه‌ی مه‌لا عه‌لی قزنجی، نووسینی سه‌ید محهمه‌د حه‌میدی سه‌رنووسه‌ر (ژماره ۳)؛

۴. پیرۆزبایی ده‌رچوونی رۆژنامه‌ی کوردستان له‌لایه‌ن که‌ریم، ئەحمه‌د و عومه‌ری عه‌باسی، محهمه‌دئه‌مین ئیله‌خانی‌زاده، ئەبووبه‌کر، ئیسماعیل و سه‌لیم ئیله‌خانی‌زاده، ئەمجه‌د عوسمانی، محهمه‌دئه‌مین دادخوا و ح. موده‌رریسی [حه‌سه‌ن] سه‌رۆکی ئیداره‌ی فه‌ره‌هنگی بۆکان (ژماره ۴، ۵، ۷، ۸ و ۱۱)؛

۵. هه‌والی بلا‌وبوونه‌وه‌ی نه‌خۆشیی تیفووس له بۆکان (ژماره ۵)؛

۶. ر‌اگه‌یانندی موژده‌ی ده‌رچوونی گوژاری هه‌لاله له بۆکان «به‌م زوانه» (ژماره ۶)؛

۷. سه‌لیم‌ئاغای ئیله‌خانی‌زاده ئەوه‌لین که‌سه‌ لیباسی سه‌ربازی [کوردستان]ی له‌به‌ر کردووه (هه‌وال)، (ژماره ۷)؛

۸. یارمه‌تی داریی بۆ چاپخانه‌ی کوردستان، (لیسته‌ی ناو)، ئاغاواتی بۆکانیش له ناویان‌دان (ژماره ۹)؛
۹. «له قزقه‌لارا»، شیعرى خاله‌مین (ژماره ۹)؛
۱۰. هه‌والی جیژنی دانانی ره‌ئیس جمه‌ووری کوردستان له گوندی گوئججه‌لی و سه‌راو، ره‌حیم سه‌یفی قازی (ژماره ۹)؛
۱۱. هه‌والی یارمه‌تی داریی قاسم ئیلخانی‌زاده بۆ قوتابخانه‌ی گه‌لاویژ له مه‌هاباد (ژماره ۱۱)؛
۱۲. هه‌والی چالاکی سیاسی م. ص. موقتهدیری [مه‌مه‌دسالج] له‌سه‌ر چۆمی مه‌جیدخان (ژماره ۱۱)؛
۱۳. خیتابه‌ی ئه‌حمه‌دئاغای ئیلخانی‌زاده (ژماره ۱۲)؛
۱۴. قازانجی میژوو، ئه‌مجد عوسمانی (ژماره ۱۳)؛
۱۵. هه‌والی هه‌وه‌ل ده‌رکه‌وتی چاپخانه‌ی بۆکان، سیلسیله‌ی مه‌شایه‌خی نه‌قشبه‌ندی هه‌ژار (ژماره ۱۴)؛
۱۶. به‌مونسه‌به‌تی هه‌دییه‌ی قورئان به‌پیشه‌وا (وتار)، سه‌ید عه‌بدولقادر سه‌یاده‌ت (ژماره ۱۵)؛
۱۷. وتار: عه‌بدوهره‌حمان ئیلخانی‌زاده (ژماره ۱۵)؛
۱۸. وتار: پشتیوان، ئیسماعیل ئیلخانی‌زاده (ژماره ۱۶)؛
۱۹. هه‌وال: چه‌قاندنی ئالای کوردستان له‌یه‌کشه‌وه ئیسماعیل‌خانی فه‌رپروخی (ژماره ۱۶)؛
۲۰. ژیاننامه‌ی مه‌لاحه‌سه‌ن ئیبن عوسمانی، ئه‌مجد عوسمانی (ژماره ۱۶)
۲۱. جه‌ژنی سه‌ره‌به‌خۆیی له‌گه‌ردیگلان، سه‌ید سه‌لام نه‌به‌وی، سه‌ید عه‌بدوللا (ژماره ۱۶)؛
۲۲. هه‌زار سه‌لام له‌تۆ ئه‌ی رۆژنامه‌ی کوردستان، عه‌بدالکه‌ریم به‌ه‌رام‌به‌گی بۆکان (ژماره ۱۹)؛
۲۲. حوكمی قه‌زاوه‌تی بۆکان بۆ «قازی مه‌مه‌دی قزلی» [قازی كاكه‌حه‌مه‌]،

(ژماره ۲۱):

۲۳. جیژنی سهربهستی کوردستان له یهکشهوه (ههوال)، (ژماره ۲۴):

۲۴. شیعر: ئەمجد عوسمانی (ژماره ۲۸):

۲۵. خیتابه: کاکه رهحمان ئیلخانی زاده (ژماره ۲۸):

۲۶. ئەستیره سهربهرزى سهربهستی، پوژنامهى کوردستان، شیخالی، محهمهد

عهتری گلولانی (ژماره ۳۳):

۲۷. وتار: دنیای ئەوپو، محهمهد عهتری گلولانی (ژماره ۳۴):

۲۸. شیعر: ئوهیس عوسمانی (ژماره ۳۸):

۲۹. تهسوویی قانونی موجازات [بو سپای کوردستان]، ئیبراهیم سهلاح (ژماره

۴۱، ۴۲، ۴۳):

۳۰. ژماره‌ی دووی «هه‌لاله» [له بۆکان] ده‌رهات (ژماره ۴۸):

۳۰. هه‌لاوه‌سینی تابلوی ده‌رسخانه‌ی «کورانی پیشه‌وای کوردستان» له بۆکان

(ژماره ۴۸):

۳۱. ویفاق و نیفاق، م. ص. قزلجی [محهمهدسادیق] (ژماره ۴۹):

۳۲. باله‌وه زیاتر به تاریکی دانه‌نیشین (وتار)، سه‌عید ئەدهمی فه‌یزوللابه‌گی

(ژماره ۵۱):

۳۳. چه‌وتسه‌د ساله‌ کورد بو سهربه‌خویی گیانبازی ده‌کا، ح. قزلجی [حه‌سه‌ن]،

(وتار) (ژماره ۵۵):

۳۴. ئالای کوردستان له گه‌ردیگلان هه‌لکرا (وتار و شیعر): سه‌ید کامیل ئیمامی

(ئاوات) (ژماره ۵۵):

۳۵. کورد هه‌ر بو‌خوی داوای چه‌قی خو‌ی ده‌کا، ح. قزلجی [حه‌سه‌ن]، (وتار)،

(ژماره ۶۰):

۳۶. نه‌خت آذربایجان (وه‌رگی‌راوی وتاریک له پوژنامه‌ی «ره‌هه‌ر»ی حیزبی

تووده‌ی ئیران)، ح. قزلجی [حه‌سه‌ن] (ژماره ۶۶):

۳۷. میله‌تی موباریزی کورد، (وه‌رگی‌راوی وتاریک له گو‌فاری ئازهر‌بایجان)، ح

قزلجی [حه‌سه‌ن] (ژماره ۶۸):

۳۸. شاعیری میلی «هه‌ژار» (وتار)، ح. قزلجی [حه‌سه‌ن]. له ژماره ۳ «هه‌لاله»
وه‌رگیراوه + «مصاحبه» ی نوینه‌ری رۆژنامه‌ی ره‌ه‌به‌ر له‌گه‌ل پیتشه‌وا (ته‌رجه‌مه)
(ژماره ۶۹):

۳۹. فیلمی عاسمان له‌ سینه‌مای کوردستان (ئه‌ده‌بی)، ح. قزلجی [حه‌سه‌ن]
(ژماره ۷۱):

۴۰. استعمال حربه‌ دروغ‌ بر‌ علیه‌ کرد و کردستان (وتاریکی فارسی)، ح. قزلجی
[حه‌سه‌ن] (ژماره ۷۳):

۴۱. من و گوله‌ سوئینیک (وتار)، محمه‌د عه‌تری گۆلانی (ژماره ۷۳):

۴۲. هه‌وال: ته‌ویخ و جه‌ریمه‌کردنی «محمه‌د زه‌که‌وی» حیسابداری و ته‌حویلداری
ئیداره‌ی دارایی بۆکان (ژماره ۸۵):

۴۳. راگه‌یاندن و سپاسنامه‌ی دوکتور محمه‌ده‌سه‌ول کوردپوور کۆمیساریای
شاره‌وانیی مه‌هاباد (ژماره ۸۷):

۴۴. هه‌والی پیکهاتنی کومیتیه‌ک بۆ دروست‌کردنی «مزه‌گه‌وتی کوردان» له
میانداو، به‌ به‌شداری قازی کاکه‌حه‌مه‌ی قزلجی و حاجی سالی حه‌ریری
(ژماره ۹۲).

«سپاس بۆ کاک محسین قزلجی بۆ ده‌سنیشان‌کردنی ژماره ۲۲ و ۳۰».

وه‌ک گوترا، زۆربه‌ی چالاکییه‌کان هی ئاغوات و ئه‌و که‌سانه‌ بوون که به
ده‌وروبه‌ری ئه‌وانه‌وه‌ بوون، به‌لام هه‌ندی که‌سی وه‌ک مامۆستایان حه‌سه‌ن قزلجی،
نووری و هه‌ژاریش، که ئه‌و ده‌م له بۆکان ده‌ژیا و وه‌ک نوینه‌ری شاری بۆکان له
کۆبوونه‌وه‌ حیزبیه‌کاندا به‌شداری ده‌کرد، گه‌لیک چالاکانه‌ له کاروباری سیاسی و
کولتوری دا هه‌نگاوی گرنگیان هه‌لئاوه‌ته‌وه‌. شاعیری میلی هه‌ژار، هه‌روه‌ها ئیمامی
(ئاوات) و شیواو (مامۆستا خالد حیسامی)، به‌تایبه‌ت مامۆستا هه‌ژار شیعر و
وتاری زۆریان له ژماره‌ جه‌وره‌جۆره‌کانی رۆژنامه‌ی کوردستاندا نووسیوه‌، که
ئه‌گه‌ر ده‌سنیشان بکرایه‌ن، ئه‌م وتاره‌ گه‌لیک زیاتر ده‌بوو.

ناوی خەلکی ئاسایی و دانیشتوواری شار و گوندەکان له رۆژنامەکەدا کەمتر رەنگی داووتەوه و تەنیا ناوی ئەو کەسانە نووسراوه کە یارمەتی داراییان ئاراستە ی پۆژنامەکە کردووه، بەلام لەنیو راگەیانندی فەرمیی ئیداراتی دەولەتی کوردستاندا، جاروبارە بابەتی سەرئێرێش دەردەکەوی، بۆ نمونە هەوالی پڕۆژە ی دامەزرانی قوتابخانە ی کوردی - عیبری له مەهاباد (ژمارە ۷۵) یا خود راگەیانندی ئیدارە ی سەبتی ئەسنادی مەهاباد سەبارەت بە داواکاری هەندیک له دانیشتوواری شاری مەهاباد و بۆکان بۆ سەبت کردنی خانووبەرەکان، کە ناوی خەلکی زۆری تێدایە (ژمارە ۳۶) و له ناویاندا هەندیک کەسی بۆکانی دەبیندین بە جۆلهکە و موسولمان و ئەرمەنییهوه؛ ئەوهش ناوهکان:

یوسف بنیامین صافوونی (بۆکانی)، موسا و ئیسماعیل و عیمران و یوسف کۆهینی (بۆکانی)، سەید عەبدوللا کازمی (بۆکانی)، نازدار فەتھی (بۆکانی)، سدیق و ئیسماعیل و کەرمیی ئەسکەندەری، محەممەد رەشید براخاس (بۆکانی)، جەنابی حاجی بابەشێخ سەیادەت (مەهاباد)، سەلح نەسیری (بۆکانی)، سەید سادق رەحمانی، رەشید جەباری (بۆکانی)، سەمیل ئاغا جاوی (بۆکانی)، ئەستێر یەعقوبیان، محەممەد ئەمین مەلامەحموودی (بۆکانی)، سەعید سەیدی (بۆکانی)، عەبدوللا و محەممەد سەلح و مستەفا میقرازی (بۆکانی)، رەحیم ئەمینی (بۆکانی)، حەسەن تەبریزچی (بۆکانی)، حەمە عەزیز مەلیکزادە (بۆکانی)، محەممەد رەحیم عوسمانزادە (بۆکانی)، رەشید نەعلبەندی ئەقەم (بۆکانی)، سەلح حەمە کوردی (بۆکانی)، عەلی کازمیان، مەحموود و ئەحمەد ئیفتیخاری، حەسەن بوداکی (گوندی قزڵجە و شاگێلیدی).

له کۆتایی یەكەشی دا نووسراوه:

«ئاگاداری نەوبەتی ئەوهل، ۳۰ ی خاگەلیوہ ی ۱۳۲۵، سەرۆکی ئیدارە ی سەبتی

مەهاباد، هاشم موسا زادە.»

گۆقارى كوردستان

له ماوه‌ى حوكمى كۆمارى كوردستان (۱۹۴۶)دا جگه له «رۆژنامه‌ى كوردستان»، كه هه‌وتوى سى جار له مه‌هاباد دهرده‌چوو، چاپه‌مه‌ننیه‌كى دهوره‌ى تر هەر به‌ناوى «كوردستان» دهرده‌چوو، كه مانگانه بوو و ئیمه ئیستا به‌ناوى «گۆقارى كوردستان» هه‌ دهیناسین. من زانیارییه‌كى زۆرم له‌سه‌ر ئه‌و گۆقاره نییه و ئه‌وه‌نده‌ى بزانه سهرجه‌م ۹ ژماره‌ى لى‌ده‌رچوو و بریاره بنكه‌ى ژین له سلیمانی سهرجه‌م ژماره‌كانى سهرله‌نوئى چاپ بکاته‌وه. له‌م دواى‌یه‌دا ریزدار هه‌سه‌نى قازى كۆپى چوار ژماره‌ى یه‌كه‌مى گۆقاره‌كه‌ى به‌ ئیمه‌یل بۆ ناردوم كه گه‌لیك بابته‌ى سه‌رنج‌راكیشیان تیندایه. ده‌گوتری كه سه‌رنووسه‌رى گۆقاره‌كه، نه‌مرعه‌بدو‌رپرهمان زه‌بیحی (بیژهن) بووه.

له‌و چوار ژماره‌یه‌ى به‌رده‌ستى مندا گه‌لیك بابته هه‌ن كه په‌یوه‌ندی به‌ بۆكانه‌وه په‌یدا ده‌كه‌ن، من لی‌ره‌دا لیسته‌یه‌ك له‌و بابته‌انه پێكده‌هینم (به‌لام رینووسه‌كه‌ى ناگۆرم).

كوردستان: بلاوكه‌ره‌وه‌ى بی‌رى حیزبى دیموکراتى كوردستان، گۆقاریكى ئه‌ده‌بى كۆمه‌لايه‌تى، سیاسیه‌ هه‌ر پازده رۆژ جارێك^۱ بلاوده‌كریته‌وه. ژماره ۱: سالى یه‌كه‌م، ۱۵ سه‌رماوه‌ز ۱۳۲۴، ۶ دسامبر ۱۹۴۵: - لاپه‌ره ۱۱، «حیزبى دیموکراتى كوردستان:

له‌دواى ئه‌وه له هه‌وه‌لى مانگی خه‌زه‌لوهر (آبان)ى ۱۳۲۴ حیزبى دیموکراتى كوردستان له مه‌هاباد داندرا و به‌یاننامه‌ى خۆى بلاوكرده‌وه له رۆژى ۱۳۲۴/۸/۲دا هه‌وه‌ل كۆنگره‌ى خۆى كه تیکه‌ل بوو له سه‌ران و نوینه‌رانى كوردان به‌ ته‌رتیبى ژیره‌وه ته‌شکیل دا: ۸ بۆكان: آغای عبدالرحمن شرفكندی، آغای رشید علی‌زاده... له‌م كۆنگره‌دا هه‌موو لکه‌كانى حیزبى دیموکراتى

۱. له ژماره ۳ - ۴ نووسراوه هه‌ر مانگی جارێك بلاو ده‌كریته‌وه.

- کوردستان تصویب کرا و نوینەری تایبەتیاں بۆ دانرا و ھەریەک لە جیتی
خۆیان دامەزران و دەستیان بەکار کرد و ھەژار ھۆنەری جوانی کوردستان
ئەم شیعەرانی خوارەوہی کہ باسی دیموکرات دەکا خویندەوہ...»
- ژمارە ۲، سالی یەکەم، ۳۰ سەماوەز ۱۳۲۴، ۲۱ دسامبر ۱۹۴۵:
- ل - ۶: شیوەنم بۆ وەتەنە، شیعری خالد حیسامی (شیواو):
- ل - ۷: جیژنەہی نصب کردنی تابلوی کلویی حیزی دیموکراتی کوردستان لکی
بۆکان پۆژی چوارشەمۆ ۲۸ - ۹ - ۲۴ [۱۹۴۵/۱۲/۱۹]:
- ل - ۹: ئەہی دایکی نیشتمان، بە قەلەمی ع. خ [عەلی خوسرەوی؟]:
- ل - ۱۴: فرمیسکی ھەتیو، شیعری ھەژار:
- ل - لاپەرەہی کۆتایی: ھەلکرانی ئالای موقەددەسی کوردستان لە... [بۆم
نەخویندراپەوہ]:
- ژمارە ۳، سالی یەکەم، مانگی خاکەلێوہ، مارس ۱۹۴۶:
- ل - ۱۳ تا ۲۶ شیعری سیف القصات:
- ل - ۳۱ تا ۳۲ یا وطن یا مردنم، شیعری محمد گلۆلانی - عطری:
- ل - ۳۴ تا ۳۵ سۆزەہی دەروون، شیعری محمد گلۆلانی - عطری،
«خەراجاتی دوو زولفی تو ئەرئ ماچینە یا چینە؟...»:
- ل - ۳۵ وەرگەرپاوە لە دوو شعری عەرەبیبیوہ بە کوردی: ئەمجەد عوسمانی:
- «کە نووکی رم لە مەیدانا لە سینەم چەسپ و جیگیر بوو
کە قەترەہی خوینی من دەتکا لە شمشیر، یادی تۆم بیر بوو
وہ کوو بەرقی ددانی پیکەننت شوعلە یە ک لئی دام
تەواو پیم خۆش بوو ماچی کەم، کە پروانیم بەرقی شمشیر بوو»
- ل - ۳۶ دیاری خیرۆیژ [شیعری میرزا عەلی سەمیمی (خیرۆیژ)]:

«شوکر به کوردان ئازادی دریا ئالای سه‌ر به‌رزی به‌خیر هه‌لکریا...»

ئه‌م شیعرانه، برابه‌کی جنووبی که به ئاوری نیشتمانپه‌رستی دلّی کولیوه و به خویناوی چاو نووسیویه‌تی.

ژماره ۴، سالی یه‌که‌م، مانگی بانه‌مه‌ر، مه ۱۹۴۶:

ل ۱ شاعری میلی به‌ناوبانگ حضرت ابولحسن سیف قازی (به هوی ۷۲مین سالی له‌دایک‌بوونی): سید محمد حمیدی؛

ل ۱۸ و ۱۹ بۆ جیژنی سیدان ۲۴/۱۱/۹ - شیواو [خالی‌د حیسامی]:

«کوا دوژمانی خوینخۆر؟ با بینه سه‌یری به‌زمم

کویرایی چاوی وانه شادی و سوبات و عه‌زمم...»

ل ۲۰ جووتیاری به‌مشوور، شیعرای هه‌ژار، له جیژنی ۱۸ ساله‌ی هوردوی سوور له مه‌هاباد خویندراوه‌ته‌وه:

«بیست و هه‌شت سالی له‌مه‌وبه‌ر لنین

که به سه‌د قه‌دره‌وه نیوی دینین...»

ل ۲۱ تیشکی سه‌ر به‌ستی وه‌ده‌رخست، شیعرای محهمه‌د گلۆلانی - عطری؛

«تاکو که‌نگی من بنالم به‌وه‌ناسه‌ی سه‌رده‌وه؟

تاکو که‌نگی لیوبه‌باری به‌وه‌دلّی پرده‌رده‌وه؟»

ل ۲۲ ده‌کا پیروزی سه‌ر به‌ستی، محهمه‌د عطری گلۆلانی

«به‌رت چه‌ند خوۆشه سه‌ر به‌ستی! بی پیروژ، چ داریکی!»

ده‌زانم هه‌موو ژماره‌کانی گوڤاره‌که دواتر له سلیمانی چاپکرانه‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه من چاوم پینان نه‌که‌وتوو. ته‌نیا کتییی «پۆژنامه‌وانیی کوردیی سه‌ده‌می کۆماری دیموکراتی کوردستان»ی دوکتۆر هیمدادی حوسینم بینیه‌وه که کۆپیی ئه‌و چوار ژماره‌یه‌ی سه‌ره‌وه چاپکراوه‌ته‌وه و به‌بێ ژماره ۵ گه‌یشتۆته ژماره‌ی «۶ و

۷ پیکه وه» و ئیتر ژماره ۸ - ۹ شى نه گرتوته بهر.^۱
ژماره ۶ - ۷ سالى يه کهم، پووشپه پ و گه لاویژی ۱۳۲۵ [جوولای و ئوگوستی
: [۱۹۴۶]

لاپه ره ۱۱ شیعیکی ئایینی م. ص. قزلجی [قازی کاکهحه مه]:
«يارسول الله یاس خیر البشر! تکا کاره که ی مهیدانی مه حشه ر!»
لاپه ره ۲۵ شیعیکی خیرویژ:

«بیستومه له فەزل و کەرەم و لوتفی خوداوه
ئیعلائی سه لاحت له هه موو لابی دراوه»

به شوینی دا سى پارچه شیعی دیکه هاتوون که ناوی شاعیری یه که میان
نه نووسراوه، به لام له بهروه ی به شوینی شیعه که ی خیرویژدا هاتوو ده بی هی
ئو بی. شیعی دووه م و سیهه میس له سه ریان نووسراوه «دیسان»، که ده بی هه ر
هی ئو و بن.

۱. د. هیمداد حوسین، «پوژنامه وانبی کوردیی سه رده می کۆماری دیموکراتی کوردستان
۱۹۴۳ تا ۱۹۴۷»، چاپی ئاراس، هه ولیتر ۲۰۰۸، ۱۰۲۳ لاپه ره، کوردی.

سى گۆڧارى سەردەمى كۆمارى كوردستان

۱. گۆڧارى ئەدەبى، مېژووېي، كۆمەلايەتېي ئاوات

تاقە يەك ژمارەى لە ۲۲ ئوكتۆبىرى ۱۹۴۵دا لى دەرچوو، نەمر محەممەدى شاپەسندى لە مەهاباد دەرىكدوو (برواننە بەشەكانى پېشتەر).
گۆڧارەكە هېچ بابەتېكى پەيوەندىدار بە بۆكانى تېدا نېيە.

۲. گۆڧارى ھاوارى كورد

وەك درېژەى گۆڧارى نېشتمان سەىر دەكرى، تاقە يەك ژمارەى لى بلاوكر او تەو، كە رېكەوتى رەزبەرى ۱۳۲۴ (سېتامبر و ئوكتۆبىرى ۱۹۴۵)ى بەسەرەوېيە.
لە لاپەرەى ۷ - ۱۸ و تارىك بەناوى «مەلامەرووف كۆكى» نووسراو، كە ئەو شاعىرە ناودارە مەهابادىيە بە حىسابى رەچەلەك، دەگەرېتەو سەر گوندى كۆكە و شارى بۆكان. لە لاپەرە ۱۶ - ۱۷ شدا شىئەرىكى مامۇستا هەژار چاپ كراو. سەرنووسەرى گۆڧارەكە پوون نېيە كى بوو، بەلام نەمر سەىد محەممەدى حەمىدى دەستى لە دەركردنى دا هەبوو.

۳. گۆڧارى ھاوارى نېشتمان (بلاوكەرەوېي بېرى يەكېيەتېي جەوانانى دېموكرات)

سەرنووسەرى گۆڧارەكە، نەمر «سدىق ئەنجىرى ئازەر» بوو. تاقە يەك ژمارەى لى دەرچوو كە رېكەوتى يەكى خاكەلئوھى ۱۳۲۵ (۲۱ى مارسى ۱۹۴۶)ى بەسەرەوېيە. لە لاپەرەى ۳۲ تا ۳۵ و تارىكى بەناوى «بىبەش كران لە حقووقى مەدەنى» تېدايە «سەعېدى ھومايوون» نووسىوېتەى كە دەبى نەمر «سەعېدى ھومايوون» خوشكەزاي پېشەوا بى.

ھەر سى گۆڧارەكان، لە كتېبى «رۆژنامەوانىي كوردىي سەردەمى كۆمارى دېموكراتى كوردستان ۱۹۴۳ - ۱۹۴۷» نووسىنى د. ھىمدادى حوسىن دا چاپ كراونەتەو: گۆڧارى ئاوات: لاپەرە ۴۱۷ تا ۴۳۹؛ ھاوارى كورد: لاپەرە ۴۴۱ تا ۴۷۴؛ ھاوارى نېشتمان: لاپەرە ۶۶۷ تا ۷۱۱^۱

۱. د. ھىمدادى حوسىن، «رۆژنامەوانىي كوردىي سەردەمى كۆمارى دېموكراتى كوردستان

گۆقارى ھەلالە

گۆقارى «ھەلالە» يەكەم چاپەمەننەكى دەورەيى يە لە بۆكان چاپ و بلاوكرابىتەوہ. گۆقارەكە لە سەر دەمى كۆمارى كوردستان (۱۹۴۶) لە چاپخانە يەك چاپ كراوہ كە نەمر حەسەنى قزلىجى بەرپۆەى بردووہ. شوينى چاپخانەكە، سەر حەوزەگەورەى بۆكان و رووبەرەوى «خوپىنك» بووہ، كە دواتر كرايە كارگەى قەندى نەمر حاجى قاسمى كەريمى. نەمر ھەژارى موكرىانى يارىدەدەرى قزلىجى بووہ لە ئامادەكردنى ھەلالەدا. يەكەم ژمارەى لە رەشەمەى ۱۳۲۴ (۱۹۴۶) و سىيەم ژمارەى، واتە دواژمارەى لە بانەمەرى ۱۳۲۵ (ھەمان ۱۹۴۶) دا بلاوكراوہتەوہ. كاك موھسىن قزلىجى لە كتيبى «سەر جەمى بەرھەمى حەسەنى قزلىجى» دا، دەقى ھەر سى ژمارەكەى بلاوكرادۆتەوہ.

زۆرىك لە ھەوال و بابەتەكان لە پەيوەندى بۆكان دان و نووسەرى بابەتەكانىش زۆريان ھەر بۆكانىن. لە ژمارەى يەكەمى ھەلالەدا، ھەوالى ھەلكرانى ئالاي كوردستان لەسەر قەلاى سەردارى بۆكان راگەيەندراوہ. رۆژى ھەلكرانى ئالا، ھەينى ۱۳۲۴/۱۰/۷ [۱۹۴۵/۱۲/۲۸] ھ. ھەر لەو شوينەدا دوو پارچە شىعر بلاوويونەتەوہ، كە نەمران سەيد كامىلى ئىمامى (ئاوات) و عەباسى حەقىقى لە رى و پەرسى ھەلكرانى ئالاي كوردستان لە بۆكان دا خويندوو يانەتەوہ و من لىرەدا دەيانھينمەوہ. لە كۆتايى شىعەرى يەكەمدا ناسناوى «زرنگ» ھاتووہ كە برىتتە لە ناوى نھينى جەنابى سەيد كامىل لە كۆمەلەى «ژ. ك» دا:

شىعەرى ئاغاي سەيد كامىل

خاسە بۆ وانە لە گەل مەن دلسۆز	لە ھەموو كوردى ولات بى پىرۆز
فیرقەيى پيادە و چەند سوارى قۆز	بۆ ئەوانەى كە بە پيشواز ھاتن
ھەر بە شان ھەلگرن ئالاي فیرۆز	ھەر بژين ميللەتەى كوردى بە ئەبەد
رپويە و كلكى ئەوا گرت لە گەلۆز	دورژمنى كوردى ھەلات بۆى دەرچوو

ئیمه نۆکه‌ر بین، ئەوان لێ‌دهن پۆز؟
ته‌قله‌ کوت هه‌مله به‌رن، بیکه‌نه تۆز!
له‌شکری دوژمنی خو‌ کهن ئالۆز
با له‌ کۆل بێته‌وه سواری که‌ره‌پۆز
له‌ هه‌موو کوردی ولات بێ‌ پیرۆز!

لاچوو تاریکی، تێپه‌ری شه‌وه‌زه‌نگ
هاته‌ده‌ر زۆر به‌ ناز و عیشه‌ و ره‌نگ
ده‌چریکێنی بۆی به‌ سه‌د ئاهه‌نگ
جێژنه‌یانه‌ کچانی شوخ و شه‌نگ
زلزله‌ی خسته‌ خه‌یمه‌یی ئە‌وره‌نگ
حه‌مدی لیللا ته‌واو بوو رۆژی ته‌نگ
دایکوتا داری به‌یره‌قی سێ‌ ره‌نگ
به‌ردی نا سه‌ر، سه‌ریشی نا بن سه‌نگ
ئهو قسه‌م پێده‌لێ‌ به‌ قاو و ده‌نگ:
شێری مه‌یدان، پلنگی رۆژی جه‌نگ،
به‌ فیدا کهن، مه‌یه‌ننه‌ سه‌ر خو‌ نه‌نگ!
مه‌پرینگێته‌وه له‌ توپ و تفه‌نگ

به‌سه‌ ژێرده‌ستی و حیزی، تا که‌ی
نه‌ته‌وی خو‌ له‌ هه‌موو جێ‌ ده‌رکه‌ن!
هه‌ر به‌ شابالی هوما‌ی ئالای خو‌
تانگ و ماشین و زری‌ی لێ‌بگرن
وا «زرنگ» بانگوو ده‌کا: ئالاتان

شێعری ئاغای حه‌قیقی

هاته‌ده‌ر رۆژ له‌ بورجی میناره‌نگ
گۆلی شادی له‌ باغی ئازادی
بولبولی نیشتمانی کوردستان
کوره‌کانی ده‌ ره‌قس و شادی‌دان
ده‌نگی مووزیک و پێی پیا‌ده‌نیزام
رۆژی فه‌تح و زه‌فه‌ر هه‌لات ئە‌وجار
ده‌ستی چابوک‌سواری خوشبه‌ختی
داریکی دا به‌ روحی دوژمن‌دا
هاتفی یا فریشه‌ی ئیقبالی
بلی‌ به‌و کورده‌کانی غیره‌تمه‌ند
لاوه‌کانوو له‌ ری‌ی وه‌ته‌نداری
حافزی نیشتمان و ئالا بن

دیسان گوڤاری هه لاله

پیشتر باسی گوڤاری هه لاله م کردوه و ناساندوومه. ئیستا له بهر پرووناکیی کتیبه که ی د. هیمدای حوسین، جاریکی تر به وردی به ژماره کانی گوڤاری هه لاله دا ده چمه وه. جگه له وهی گوڤاره که خو ی له بۆکان ده رچوو و سه رنووسه ره که ی، شه هید حه سه نی قزلجی، بۆکانییه، ئەم بابەتانه ی نیویشی هه ر کام به شیوه یه ک بۆکان ده گرنه وه:

ژماره ۱، ره شه مه ی ۱۳۲۴ / ۱۹۴۶:

- هه لاله نووسینی ع. هه ژار؛

- دوو دهنگ ئیستاش گوئی سووک ده زرینگینه وه، نووسینی «ح. قزلجی» [ده بی حه سه نی قزلجی بی]؛

- به شه رع ی ئیسلام کوردستان هی خۆمانه، نووسینی م. ص قزلجی [مه مه دساق قازی کاکه حه مه ی قزلجی]؛

- شیعر ی هه ژار له ر ئ وره سمی هه لکرانی ئالای کوردستان له مه هاباد:

«نیشتمانی خو شه ویست شه وگاری ره ش نه یما ئە سه ر...»؛

- پیرو ز بی جیژنی بیست و هه شته می هیژی سوور، ح. قزلجی؛

- هه لکردنی ئالای پیروزی کوردستان له شاری بۆکان، شیعر ی ئاغای سه ید کامیل، شیعر ی ئاغای حه قیقی، شیعر ی قانع؛

- چاکه، له فارسییه وه وه رگێرداوه، ح. قزلجی؛

- کرانه وه ی پۆلی شه وانیه ی خویندن، حه سه ن موده رریسی سه روکی فه ره نگ ی بۆکان؛

- ئە و ئاغایانه ی خواره وه یارمه تیان به هه لاله کردوه: حه مه ده مین ئاغای

ئیلخانی زاده ۲۰۰ تمه ن، سه ید عه زیز سه یاده ت (کور ی جه نابی حاجی

بابه شیخ) ۱۰۰ تمه ن، بر ایم ئاغا ئیلخانی زاده ۱۰۰ تمه ن، سه لیم ئاغا ئیلخانی زاده

۱۰۰ تمه ن و سه ید عه لی هاشمی (عه لی شا) کور ی جه نابی سه یدی زه نبیل)

۵۰ تمه‌ن؛

- نیونیشانی هه‌لاله: بۆکان - کومپته‌ی مه‌حه‌لی حیزبی دیموکراتی کوردستان،

لکی بۆکان؛

- مودیری ئیداره: حه‌سه‌ن قزلیجی

ژماره ۲، خاکه‌لنوه‌ی ۱۳۲۵ / ۱۹۴۶:

- سه‌فه‌ری ده‌ریا، ح. قزلیجی؛

- هه‌لاله و به‌هار، شیعرێ ئیمامی [سه‌ید کامیل (ئاوات)]:

- خه‌ویکی خۆش، ئه‌بووبه‌کر ئیلخانی‌زاده؛

- گه‌زی چی و جاوی چی؟ هه‌ژار (په‌خشانی سیاسی):

- خییوی گول و وه‌نه‌وشه، هه‌ژار (شیعر):

- گولاله‌سووره (په‌خشان)، ح. قزلیجی؛

- ئه‌لف‌وبی کلیلی ده‌رکی به‌هه‌شته، حه‌سه‌ن موده‌رریسی سه‌رۆکی فه‌ره‌ه‌نگی

بۆکان؛

- تازه بوو سال (شیعر)، حه‌قیقی؛

ژماره ۳، بانه‌مه‌ری ۱۳۲۵ / ۱۹۴۶:

- کوردستانی ئه‌مرو، په‌یمانی کورد و ئازهر‌بایجان، ح. قزلیجی؛

- بۆ خۆشه‌ویستم، (په‌خشانی ئه‌ده‌بی)، ح. قزلیجی؛

- تازه بۆوه سال (پاشماوه‌ی شیعرێ ژماره‌ی پینشوو)، حه‌قیقی؛

- شاعیری میلی و به‌ناوبانگی کورد، هه‌ژار، ح. قزلیجی؛

- کورد و ئازهر‌بایجان (شیعر)، هه‌ژار؛

- هه‌ی لیفه‌شپه (شیعر)، هه‌ژار؛

- جیژنی نه‌سبی تابلۆی مه‌دره‌سه‌ی بۆکان؛

بۆ ده‌قی چاپ‌کراوی دووباره‌ی هه‌ر سن ژماره‌ی گوڤاره‌که، بپروانه:

د. هیمدادی حوسین، «پۆژنامه‌وانیی کوردیی سه‌رده‌می کۆماری دیموکراتی

کوردستان ۱۹۴۳ - ۱۹۴۷»، بلاوکراوه‌ی ئاراس، هه‌ولێر، ۲۰۰۸، ۱۰۲۳ لاپه‌ره، کوردی.

گروگالی مندالانی کورد

گروگال یەكەم گۆفاری تاییەت بە مندالانە لە رۆژھەلاتی كوردستان، كە لە سەردەمی كۆماری كوردستاندا (۱۹۴۶) لە مەھاباد و بە سەرپەرشتی نەمر مەلا قادر مودەرریسی بلاوكراوەتەو. سەرچەم سێ ژمارەى لى دەرچوو.

بابەتى پەيوەندیدار بە بۆكان و دانیشتوانى بۆكان تیندا بەو شێوەیە:

ژمارە ۱، بانەمەرى ۱۳۲۵ / ۱۹۴۶:

- قەلەم (شێعر)، ھەژار، شاعیری میلی.

ژمارە ۲، جۆزەردانى ۱۳۲۵ / ۱۹۴۶:

- «ئازاد، ھەبسى»، ئاسارى تاگور شاعیر و فەیلەسووفى ھیند، ئیقتباسى

محەممەد عەترى گۆلانى [مامۆستا محەممەدى نوورى]؛

- كورە شوانى رەشىد، م. ص. قزىجى [قازى كاكەھەمەى بۆكان].

ژمارە ۳، پووشپەرى ۱۳۲۵ / ۱۹۴۶؛ ھىچ بابەتێكى لە پەيوەندى بۆكاندا تیندا نییە.

گۆفارەكە ھەنگاویكى گەلیك سەرەتاییە بۆ بەرھەمى پەيوەندیدار بە مندالانەو،

گەرچى فەزای گشتیى نیو گۆفار و بابەتەكانى، فەزای گەرەسالاڤە. ھەر سى

ژمارەى گروگالی مندالان لە كتیى «رۆژنامەوانى كوردى» نووسینی د. ھىمدادى

حوسیندا چاپ كراونەتەو. لاپەرە ۸۱۵ تا ۸۹۸،

۱. د. ھىمدادى حوسین، «رۆژنامەوانى كوردى سەردەمى كۆماری دیموكراتى كوردستان ۱۹۴۳ - ۱۹۴۷»، بلاوكراوەى ئاراس، ھەولێر، ۲۰۰۸، ۱۰۲۳ لاپەرە، كوردى.

رۆژنامه‌ی کوردستان، چاپی تاران

له نیوان سالانی ۱۳۳۸ - ۱۳۴۳ (۱۹۵۹ - ۱۹۶۴) دا رۆژنامه‌یه‌ک به‌ناوی «کوردستان» له تاران دهرده‌چوو، که چاوه‌دییری راسته‌وخوی رژیمی شا و ده‌زگای ساواکی به‌سه‌روهه بوو، به‌لام به‌شیکی زۆر له کارگێرانی رۆژنامه‌که خه‌لکانی خه‌مخور و دلسۆزی کورد بوون. گه‌لیک نووسراوه و شاعیری کورد و یه‌ک له‌وان مامۆستا هێمن، کاک سواره و کاک فاتح شیخولئیسلامی بابه‌تیان بو رۆژنامه‌که دهنارد و زۆر که‌س، یه‌ک له‌وان من، کوردی‌نووسین له‌و رۆژنامه‌یه‌وه فیر بوون.

له ژماره‌ی جیاجیای «کوردستان» دا بابه‌تی وا هه‌ن که به‌ شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان بۆکان ده‌گره‌وه. بۆ نمونه، کاک ئیبراهیم ئەفخه‌می وتاریکی به‌ناوی «مه‌لا ماری کۆکه‌یی بۆکانی» له ژماره‌ ۱۸۲ و ۱۹۸ دا بلأوکردۆته‌وه. «ئازاد» که دوور نییه کاک سه‌لاحی موهته‌دی بی له ژماره‌ ۱۹۷، ئیبراهیم ئەفخه‌می له ژماره‌ ۱۶۴، ۱۶۸، ۱۷۲، ۱۷۷، ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۸۲ و ۱۸۷ دا، عومه‌ر سولتانی (وه‌فا) له ژماره‌ ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۷، ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۸۵، ۱۸۶، ۱۸۷، ۱۹۳ و ۱۹۵ ی رۆژنامه‌که‌دا شیعیریان بلأوکردۆته‌وه؛ ژماره‌ ۱۸۴ و ۱۹۵ دوو پارچه‌ شیعیری «مه‌لا سه‌عیدی حافیدی» یان تێدایه‌ که له کرماشانه‌وه بۆی ناروون. حافیدی له راستی دا مه‌لا سه‌عیدی قزلی برزای قازی کاکه‌حه‌مه‌ی بۆکانه؛ ژماره‌ ۲۰۹ شیعیریکی میسباحوددیوانی ئەده‌بی تێدا چاپ کراوه. به‌داخه‌وه، من ده‌ستم به‌ هه‌موو ژماره‌کانی رۆژنامه‌که پاناگا و ته‌نیا ۱۱۲ نوسخه‌یم له به‌رده‌ست‌دایه‌ که هی سالی ۱۹۶۲ و ۱۹۶۳. به‌ پێداچوونه‌وه‌ی هه‌موو ژماره‌کان گه‌لیک بابه‌تی دیکه له‌مه‌ر بۆکان ده‌دۆزیننه‌وه. هه‌موو ژماره‌کانی رۆژنامه‌که (۱ تا ۲۰۹) له سالی ۲۰۱۲ و له‌سه‌ر ئەرکی ئەکادیمیای کوردی له هه‌ولێر، له‌لایه‌ن بنکه‌ی ژینه‌وه له سلیمانی به‌هه‌مان قه‌باره و ئەندازه‌ی خۆی له چوار به‌رگی دا چاپی دووباره‌ کراونه‌ته‌وه:

رۆژنامه‌ی کوردستان، خاوه‌ن ئیمتیاژ: عبدالحمید بدیع‌الزمانی، سه‌رنوسه‌ر:

محمدصديق مفتىزاده، شويىنى ئيداره: تاران، خيابان چراغ برق، چاپخانه اختر
شمال. ١

چاپه‌مه‌نیی ده‌وره‌یی به فارسی

رۆژنامه‌ی کوهستان^۱

ئهم رۆژنامه دووه‌فتانه بووه و به زمانی فارسی له تاران ده‌رچوووه. سه‌رنووسه‌ر و خاوه‌ن ئیمتیازی رۆژنامه‌که دوکتۆر ئیسماعیلی ئه‌رده‌لان بووه، که له سالانی بره‌وسه‌ندنی هه‌ستی نه‌ته‌واپه‌تی کورد له رۆژه‌لاتی کوردستان ئیجازه‌ی بلاوکردنه‌وه‌ی رۆژنامه‌که‌ی وه‌رگرت.

له راستی‌دا بالی که‌متر شه‌رخوازی نیو حکومه‌تی ئیران، بۆ به‌رپه‌رچاندانه‌وه و به‌ره‌نگاری کردنی ناسیۆنالیسته کورده‌کان له مه‌هاباد و موکریان و به‌ره‌له‌ست دانان له به‌رانبه‌ر بانگه‌شه‌ی سه‌ربه‌خۆیی‌خوازی له ناوچه‌ی ده‌سه‌لاتی کۆماری کوردستان، ئیجازه‌ی بلاو‌بوونه‌وه‌ی ئهم رۆژنامه‌یه‌ی دابوو و رۆژنامه‌که وه‌ک هیزیکی سیه‌هم له نیوان کۆماری کوردستان و ده‌وله‌تی ئیران ده‌وری ده‌بینی.

«کوهستان» دژایه‌تی سپای ئیران و کوشته‌وب‌ری کوردستانی ده‌کرد و په‌خنه‌ی له دام‌ده‌زگا سپایی‌یه‌کان و گه‌وره ئه‌فسه‌رانی ئیرانی ده‌گرت. هه‌ر به‌وه‌ش ببوووه جیگه‌ی په‌سندی زۆر که‌س ته‌نانه‌ت له موکریان. لاپه‌ره‌کانی «کوهستان» دارمالی گازنده و راگه‌یاندن دژ به‌ کرده‌وه‌ی سپا و مه‌ئموورانی حکومه‌ت له کوردستانه هه‌ر بۆیه‌ش گه‌لیک له خه‌لکانی ناوداری کورد بابه‌ت و شیعر و نامه‌یان بۆ ناردوووه. به‌شیک له شیعر و بابه‌ته‌کان به کوردی‌نووسراون.

به‌داخه‌وه ئیستا من ته‌نیا کۆپیی ۴۷ ژماره‌ی سالی یه‌که‌می «کوهستان»م له به‌رده‌ست‌دایه که له نیوان ۱۳۲۳/۱۲/۷ و ۱۳۲۴/۱۲/۱۶ دا بلاو‌بوونه‌ته‌وه. ئهم ژمارانه گه‌لیک بابه‌تی په‌یوه‌ندیدار به‌ بۆکانیان تیدا ده‌بیند‌ری؛ له‌وانه، بابه‌تی زمانه‌وانی و مشت‌وم‌ری هه‌سه‌نی قزلجییه، هه‌روه‌ها شیعرێکی عه‌باسی حه‌قیقی،

۱. رۆژنامه‌ی «کوهستان»، چاپی تاران، ژماره ۳۰، سالی یه‌که‌م، دووشه‌مه‌مه ۲۳ میه‌ری ۱۹۴۵/۱۰/۱۵/۱۳۲۴.

نامەى پیرۆزبایى دەرچوونى رۆژنامەکە لەلایەن سەعیدى ھومايیون، تەرەجەمەى کوردى ھەژار لە شیعریکی پەروین ئیعتیسامى و نامەىەکی ھەمەدەمین ئاغاى ئیلخانىزادە. شیعەرەکەى مامۆستا ھەژار لە کتیبى بۆ کوردستاندا بلابووتەو، بەلام نامەکەى ئیلخانىزادە خاوەنى گرنگایەتیی سیاسییە و بەو بۆنەوہیە لێرەدا بلابووتەو:

- نامەى ھەمەدەمین ئاغا ئیلخانىزادە

بەدرۆخستەوہ

[رۆژنامەى] اطلاعات، نوسخە بۆ [رۆژنامەى] «کوھستان»، نوسخە بۆ [رۆژنامەى] قیام ایران.

ھەوالێک کە لەژێر سەردیترى «چوون بۆ باکو»دا چاپ کرا و وشەى «ئیلخانىزادە»ى تیدا نوسرا، بووہ ماىە سەرسوورپى زۆر، لەبەرەوہى ھىچ عەقلىکى سالم و مەنتىقىکى راست کردەوہى ئەوتو بۆ بنەمالەى ئیمە بەو پیتشىنە دوورودرێژەى وەتەن پەرەستییەوہ ئىجازە نادا. من بەتوندى ئەو مەسەلەى بەدرۆ دەخەمەوہ و داواى چاپ کردنى ئەم تىلگرافە و ساغ کردنەوہى ئەو ھەلەى دەکەم.

[۱۹۴۵/۱۰/۹] [۱۳] ۲۴/۷/۱۸

محەممەدئەمین ئیلخانىزادە

پوون کردنەوہ: نەمر ھەمەدەمین ئاغاى ئیلخانىزادە، کورپى مەحمودئاغا و براى عەبدوللائاغاى ئیلخانىزادە لە ئاغاواتى بۆکان بوو. ناوبراو لە عەینى ئەوہداکە براىەکی، واتە سمایل ئاغاى ئیلخانىزادە وەزیرى رینگاوبانى کابینەى پیتشەوا قازى محەممەد و ئامۆزاکەى، واتە حاجى پەحمان ئاغاى ئیلخانىزادە (پاشان مۆھتەدى) وەزیرى رابوونى پیتشەوا بوون، خۆى ھەلوئىستىکى دژ بە کۆمارى کوردستانى ھەبوو.

رۆژنامه‌ی کوهستان (چاپی تازه ۱/۲)

(به‌شى يه‌که‌م،^۱ له ژماره ۱ هه‌مه تا ۴۷)

به‌خته‌وه‌رانه له سالێ ۲۰۱۰ هه‌موو ۸۴ ژماره‌ی ئه‌و رۆژنامه‌یه له به‌رگیکدا چاپ کرانه‌وه، منیش دهره‌تانی ئه‌وه‌م په‌یدا کرد که پێیاندا بچمه‌وه و بابته‌ی سه‌بارته به‌ بۆکانیان تیدا ده‌سنیشان بکه‌م. ده‌سخۆشیی زۆرم هه‌یه بۆ هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی وا گۆقاره‌که‌یان چاپ کرده‌وه.

رۆژنامه‌ی «کوهستان» به‌ سه‌رنوو سه‌ری دوکتۆر ئیسماعیل ئه‌رده‌لان له تاران دهرده‌چوو و له بنه‌رته‌دا موافه‌قه‌ی ده‌وله‌تی له‌سه‌ر بوو به‌ ئامانجی ئه‌وه‌ی به‌ره‌یه‌ک له به‌رانبه‌ر به‌ره‌ی کۆماریخواز له مه‌هاباد و موکریان بکه‌نه‌وه و زه‌ینی ئه‌وخه‌لکانه به‌ره‌و خۆیان رابکێشن که پێیان له‌سه‌ر ئێرانی بوون داده‌گرت و له‌گه‌ل سه‌ربه‌خۆیی و حکومه‌تی نه‌ته‌وايه‌تی کورددا هاوده‌نگ نه‌بوون. سه‌روتاری ژماره‌ی يه‌که‌م و راگه‌ياندنێ به‌رپرسیانی رۆژنامه‌که له لاپه‌ره ۸ هه‌مان ژماره‌دا، ئه‌و هیله‌ فکرییه به‌باشی دهرده‌خا. دیاره ئه‌وه خواستی ده‌وله‌ت بوو، دهنه دوکتۆر ئه‌رده‌لان خۆی مرۆفیکێ نیشتمانپه‌روه‌ر بوو و ته‌نانه‌ت ده‌گوتری له قوناغی پێشتردا ئه‌ندامی کۆمه‌له‌ی «ژ.ک»یش بووبی. رۆژنامه‌که له شه‌وه‌زه‌نگی ئه‌و سالانه‌ی دوا‌ی حوکمی ره‌زاشادا سه‌رته‌تا وه‌ک چرایه‌ک خۆی نواند که په‌پوله‌ی کوردی ئازاده له هه‌موو به‌شه‌کانی رۆژه‌لاتی کوردستانی به‌دوره‌وه کۆببونه‌وه و له ئاوینه‌ی رۆژنامه‌که‌دا وه‌دیها‌تنی ئازادی و سه‌ربه‌ستی گه‌لی کوردیان ده‌دیت.

به‌لام به‌ دهرچوونی رۆژنامه و گۆقاری کوردستان له مه‌هاباد، ئیتر زۆربه‌ی که‌سایه‌تییه نیشتمانپه‌روه‌ره‌کانی کوردی ناوچه‌ی ژێر ده‌سه‌لاتی کۆماری کوردستان له «کوهستان» ته‌ریک که‌وته‌وه و وه‌ک له بابته‌ و هه‌واله‌کانی دهرده‌که‌وی، ئیتر رۆژنامه‌که به‌گه‌شتی به‌ رووداوه‌کانی خۆی گوتنه‌ی «جنوب کردستان» (سه‌قز و سنه

۱. باسی رۆژنامه‌ی «کوهستان» پێشتر له به‌شى ۱۷۰ ی ئه‌م زنجیره‌وتاره‌شدا کراوه.

تا کرماشان و ئیلام)هوه خەریک بوو تا «شمال کردستان» (که به حیسابی ئهوان له بۆکان به رهو باکوور بئ تا ماکو).

پۆژنامهی «کوهستان» له باری تاکه که سییه وه بۆمن شوینیکی تایبه تی ههیه. یه کهم جاریک که بانگ کرامه ساواک، به هۆی خویندنه وهی چه ند نوسخه له و پۆژنامهیه بوو، که له هاوینی سالی ۱۳۴۲ (۱۹۶۳) دا له نهر مه لا هادی ئه فخم زاده م به ئه مانه ت وه رگرتبوو و جاشه کوردیک راپۆرتی مه سه له که ی به ساواکی سه قز راگه یانده بوو.

ههر چۆنیک بئ، لیترده هه موو ئه و بابته تانه ده خه مه به رچاو که سه باره ت به بۆکان یا له لایه ن خه لکی بۆکانه وه بۆ پۆژنامه که نیردراون و له وئ دا چاپ و بلا وکراونه ته وه گه رچی وا هه یه هه ندیک بابته تیشم به رچاو نه که وتبئ. یه ک خال هه یه بیلیم: له و سالانه دا هه وانی واته «خبرنگار» ی پۆژنامه که له شاری سه قز، نهر «محمدامین هوشمند» ی پوورزام بووه. کاکه هه مه ده مین له لایه ن دایکه وه بۆکانیه، واته کورپی پووره هاجه رمه، که کچی حاجی برایی مه مه دیان بوو و له سه قز میردی به میرزا هه مه ره سوولی هوشمه ند کردبوو. کاکه هه مه ده مین له عه ینی کاتدا نووسه ر و چیرۆکنووس و وتارنووسی «کوهستان» بوو و گه لیک بابته تی ئه و، چ به ناوی راسته قینه ی خۆیه وه و چ له ژیر ناوی «م. بیهوش»ه وه له وئ دا چاپ کراون. من له و لیسته یه دا که له خواره وه ده یینن، بابته کانی ئه ویشم هیناوه.

له به ر دوورودریژی سه رجه م بابته که، ده یکه م به دوو به شه وه. ئه وه ی لیترده ده که ویتته به ر چاوی خوینه ر، به شی یه که مه تی که بابته کانی سالی یه که می پۆژنامه که (۱ تا ۴۷) ی گرتوته به ر. به شی دووه م، سه باره ت به ژماره کانی سالی دووه می پۆژنامه که ده بی واته له ژماره ۴۸ تا ۸۴.

یه کهم ژماره ی «کوهستان» له ۱۳۲۳/۱۲/۷ تا ۱۹۴۵/۲/۲۶) و ژماره ۴۷ ی له ۱۳۲۴/۱۱/۲۹ تا ۱۹۴۶/۲/۱۸) ده رچوو.

ئاماره کانی من له خواره وه به ژماره ی لاپه ره ی ئه م چاپه تازه یه و ژماره ی زنجیره ی ده رچوونی پۆژنامه که شم له کۆتایی رسته کان دا خستوته نیو که وانه وه

بۆ نمونە، ۹۲ (۱۲)، واتە لاپەرە ۹۲ی چاپی تازه که بیچمی کتیبی ههیه و ۱۲یش ژماره‌ی زنجیره‌ی دەرچوونی ئەسلی رۆژنامه‌که‌یه:

ژماره‌ی رۆژنامه	بابەت	ژماره‌ی لاپەرە
۷ - ۱	هیرش کردنی خەلک بۆ سەرشارەبانی مەهاباد و پەيوەندی درانی مەسەلەکه به عەزیزخانێ یاسیکەند (کرمانج)هوه؛	۵، ۱۲، ۲۶، ۳۸ و ۴۸
۶	وتاری «سیاسەت» نووسینی احمد ترجانی‌زاده	۴۱
۱۱	تیلگرافی پیرۆزبایی محمدامین ایلخانی‌زاده به بۆنه‌ی دەرچوونی رۆژنامه‌که‌وه	۸۷
۱۲	شێعری «دلی دایک»ی ئیره‌ج میرزا که هه‌ژار کردوویه‌ته کوردی و سدیق حەیدەری، هه‌والتی‌ری رۆژنامه‌که له مەهاباد، بۆ «کوhestان»ی نار دووه.	۹۲
تا ۱۳	نامە‌ی پیرۆزبایی ئەم که‌سانه به بۆنه‌ی دەرچوونی رۆژنامه‌که‌وه: با‌یزید ایلخانی‌زاده، ابوبکر ایلخانی‌زاده، حسن قزلی، عزیز عباسی، عمر عباسی، سعید همایون (از بوکان)، ملا احمد وحیدی، اسماعیل فرخی، ۸ نفر از خانواده قهرمانی و دهبوکرێ و عبدالله نیرومند	۹۵، ۱۰۳، ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۶، ۱۱۹، ۱۲۷، ۱۴۳
۱۹	وتاری «عبدالرحمن شرفکندی» سه‌بارهت به «ادبیات کردی»، له بۆکانه‌وه	۱۴۵
۱۹	نامە‌ی حسن قزلی، بوکان	۱۵۱
۲۰	نامە‌ی پیرۆزبایی سعید همایون و محمد شکرچی له بۆکانه‌وه به بۆنه‌ی دەرچوونی رۆژنامه‌که	۱۵۹
۲۱	سێ هه‌وال له بۆکانه‌وه: هه‌رزانیی گه‌نم له بۆکان و گران بوونی له ته‌وریز	۱۶۲
۲۱	وتاری حسن قزلی له بۆکانه‌وه: «در اطراف مقاله «تاریخچه نگارش بزبان کردی»	۱۶۳

۱۶۴	نامەى سى ژن لە بۇكانەوہ داكۆكى كردن لە رۆژنامەكە و هیرش كردنە سەر نەيارەكانى (شرافت غفورى، نصرت كریمی و حبیبه رسولى) ^۱
۱۶۵	شيعرى كوردی ههژار «در مدح نامه كوهستان»
۱۷۰	ههوالی درهنگ گهيشتنی ئەم ژمارهیهی «كوهستان» لە بۇكان و...
۱۷۳	شيعریكى وهفایى، اسمعیل فرخى بۆى ناروون
۱۸۳	نامەى پیرۆزبایى علی حسنیانى (قازلیان) بە بۆنەى دەرچوونى رۆژنامەكە
۲۰۲	تیلگرافى «جناب سید زنبیل» لە پەسندى سەرھەنگ صارمى فەرماندەى تیبى سەقز
۲۰۵	شيعریكى عەلى بەگى حەیدەرى (سالارسەعید)
۲۱۴	«اشكى بر مزار ناکامى» وتاریكى محمدمین هوشمند سەبارەت بە قەبرى بابا طاهر همدانى
۲۱۴ و ۲۱۹	چەند پەندى پیشینیانى كوردی ابوبكر ایلخانىزادە ناروونى و ۲۱۸
۲۲۰	ح. ق. لە بۇكانەوہ (دەبى حەسەن قزلىجى بى) شيعریكى تاھیربەگى جافى بۆ ناروون
۲۲۳	محمد توفیق ^۲ لە بۇكانەوہ نامەى نووسى و باسى كەسىكى كردووه كە دەبى مەئموورى حكومەت بووبى
۲۲۵، ۲۳۵	هەول و باس و خواس و بەدرۆخستنهوہى سەفەرى دووهەمى ۲۳۹، ۲۴۲
۲۵۰، ۲۵۶	رێبەرانى كورد بۆ باكۆ لەلايەن محمد قازى، عەلى عەليار، قاسم ئیلخانىزادە، محمدمین ایلخانىزادە و چەند كەسى ديكەوہ.
۲۳۰	محمدمین هوشمند شيعرى مصباح (ادب)ى بۆ ناروون
۲۳۴	وتاریكى محمدمین هوشمند

۱. ئەو خانمانە كین؟ تۆ بلیى خوینەرانی بەرپز نەتوانن زانیارییه كمان بدەنى؟
۲. محەممەد توفیق كتییه؟ نازانم!

۳۰	هه‌وال سه‌بارت به وتاردانی سه‌رتیپ هومایوونی له سه‌قز، «هوشمه‌ند» بۆی ناردوون	۲۲۹
۳۳	شیعیری [عه‌باس] «حه‌قیقی» مسته‌فا نه‌ژادی له مه‌هاباده‌وه بۆی ناردوون	۲۶۱
۳۴	ح. ق. له بۆکانه‌وه [ده‌بی حه‌سه‌ن قزلی بی] شیعیریکی مه‌حوی بۆ ناردوون	۲۶۷
۳۸	وتاری هوشمه‌ند بۆ ناساندنی سه‌قز	۳۰۲
۳۹	تسلیم پادگان‌های آذربایجان به دمکرات‌ها	۳۰۶
۳۹	موشکیله‌ی تووتن له مه‌هاباد	۳۰۸
۳۹	په‌ندی پیشینیان، هوشمه‌ند له سه‌قزه‌وه بۆی ناردوون	۳۰۹
۴۰	سقوط پادگان رضائیه	۳۱۴
۴۲ و	سکالای عه‌لی‌ئاغای جه‌وانمه‌ردی له ده‌ست مه‌ئموورانی	۳۳۵ و ۴۲۳
۵۳	ده‌وله‌ت و ئازاد بوونی	۵۱۱
۴۳	وه‌رگیراوی کوردیی هه‌ژار له شیعیریکی پروین اعتصامی که خوی بۆی ناردوون	۳۴۱
۴۶	هه‌وال: شیخ عه‌بدوهره‌حیم شه‌مه‌ددینی و برام‌ئاغا، ره‌شیدئاغا، حوسین‌ئاغا و سلیمان عه‌لیار ئەندامیه‌تی حیزبی دیموکراتیان وه‌رگرتوه	۳۶۴
۴۶	نوینه‌ری رۆژنامه‌که له سولدوز، بۆکان و شنۆ، «سدیق حه‌یده‌ری»یه له مه‌هاباد	۳۶۶
۴۷	شیعیریکی سالار [عه‌لی‌به‌گی حه‌یده‌ری]، له گوشاری گه‌لاویژ وه‌رگیراوه	۳۷۳

رۆژنامه‌ی کوهستان (چاپی تازه ۲/۲)

(به‌شی دووهه‌م، سالی دووهه‌م، له ژماره ۴۸ تا ۸۴)

ئوه به‌شی دووهه‌م و کۆتایی کاره‌که‌ی منه له‌سه‌ر رۆژنامه‌ی «کوهستان» و بابته‌کانی سه‌بارته به بۆکان و سه‌قز و به‌گشتی ناوچه‌که له سالی دووهه‌می دەرچوونی‌دا، که دوایین سالیشه و به‌شوینی‌دا هه‌ر به‌گشتی وه‌ستینرا.

له سالی دووهه‌می دەرچوونی رۆژنامه‌که‌دا، خه‌لکانیکی که‌متر له موکریانه‌وه هاوکاری رۆژنامه‌که‌یان کردووه و بابته‌کان زیاتر ناوچه‌ی سه‌قز و سنه و باشوورتر ده‌گرته به‌ر، به‌لام هه‌والی سیاسی «کوردستان شمالی»، واته موکریان، له هه‌موو ژماره‌کان‌دا به‌رچاو ده‌که‌ون. وا هه‌یه هۆکاری مه‌سه‌له‌که ئه‌م راستیه‌ی بی که له و ماوه‌یه‌دا ئیتر چاپه‌مه‌نیه‌کی زۆری کوردی له مه‌هاباد و هه‌روه‌ها له بۆکان دهرده‌چوون و خه‌لکه‌که چاویان له رۆژنامه‌یه‌کی چاپی تاران نه‌بوو که به فارسی دهنوسرا و هیلی سیاسیشی هاوته‌ریبی کۆمار و سه‌ربه‌خۆیی کوردستان نه‌بوو. له راستی‌دا نیه‌تی سه‌رنووسه‌ری «کوهستان» هه‌رچییه‌ک بووبی، ئامانجی حکومه‌تی ئێران بۆ ئیجازه‌دان به دەرچوونی، به‌رپه‌رچ‌دانه‌وه‌ی کاری کۆمار و ریه‌ره‌کانی و حیزبی دیموکرات بوو. گه‌رچی سه‌رنووسه‌ر و نووسه‌رانی بابته‌کان هه‌ندیک جار ئه‌و سنوره‌یان تیپه‌ر ده‌کرد، به‌لام ئه‌سلی مه‌سه‌له‌که نه‌گۆر مایه‌وه و هه‌ر بۆیه‌ش ده‌بینین دوا‌ی ماوه‌یه‌ک، کۆماری‌خو‌ازان و سه‌ربه‌خۆیی‌خو‌ازانی کورد له ناوچه‌ی موکریان لێی دوور که‌وتنه‌وه و ده‌وروبه‌ری رۆژنامه‌که ئه‌و که‌سانه‌ گرتیان که خه‌لکی ناوچه‌کانی بن ده‌ستی ئێران، واته سه‌قز و سنه بوون و دا‌خو‌ازیه‌کانیان زیاتر له چوارچی‌وه‌ی گۆرانی سه‌رۆکی ئیداره‌یه‌ک و لا‌بردنی زو‌لم و زۆری ئه‌فسه‌ر و ئه‌میریکی ئه‌رته‌ش به‌ولاوه‌تر نه‌ده‌چوو.

۱. نامه هفتگی «کوهستان»، شماره ۸۴ (۱۷ اسفند ۱۳۲۳ - ۱۲ اسفند ۱۳۲۵)، به‌کوشش صدیق صالح و رفیق صالح، مقدمه د. عبدالله مردوخ، مؤسسسه ژین، سلیمانی ۲۰۱۰، ۶۷۴ صفحه قطع بزرگ.

ژماره ۴۸ ی «کوهستان» له ۱۲/۱۶ ۱۳۲۴ (۱۳۴۷/۳/۷) و ژماره ۴۷ ی له ۱۳۲۵/۱۱۲/۱۲ (۱۹۴۷/۳/۳) ده‌رچووه.

له‌م به‌شه‌ش‌دا پیویسته بگوتری که ئامازه‌کانی من وه‌ک به‌شی پیشوو، به ژماره‌ی لاپه‌ره‌ی ئه‌م چاپه تازه‌یه‌یه و ژماره‌ی زنجیره‌ی ده‌رچوونی رۆژنامه‌که‌شم له کۆتایی رسته‌کان‌دا خستوته ناو که‌وانه‌وه بۆ نمونه، ۳۷۹ (۴۸) واته لاپه‌ره ۳۷۹ ی چاپی تازه که بیجمی کتیبی هه‌یه و ۴۸ یش ژماره‌ی زنجیره‌ی ده‌رچوونی ئه‌سلی رۆژنامه‌که‌یه:

ژماره‌ی پۆژنامه	بابه‌ت	ژماره‌ی لاپه‌ره
۴۸	هه‌والیک سه‌باره‌ت به به‌خشینی ۵۰ هه‌زار رپال له‌لایه‌ن شاوه بۆ کاری خیرخوازی له سه‌قز، هوشمه‌ند ناردوو‌یه‌تی	۳۷۹
۵۰	وتاری «اولین پایه اصلاحات در کردستان» م. بیهوش [محمد امین هوشمند] ناردوو‌یه‌تی	۴۰۰
۵۱	هه‌والیک سه‌باره‌ت به «سه‌م ارباب و رعیت» وه‌ک سیاسه‌تی ده‌وله‌تی ناوه‌ندی که له ناوچه‌ی ئیمه‌ش‌دا ره‌نگی دابوووه و له درێژه‌ی خۆ‌ی‌دا له سالی ۱۳۳۲ به‌گشتی ته‌قییه‌وه	۴۰۳
۵۳	اعلامیه دولت قوام راجع به آذربایجان	۴۱۹
۵۴	جنگ در کردستان، حمله قوای دولتی به مه‌هاباد از سردشت و سقز	۴۲۵
۵۴	قرارداد میان آذربایجان و کردستان شمالی	۴۲۸
۵۴	قطعنامه حیزب پرزگاری کرد	۴۳۲
۵۵	چوار تیلگراف له‌لایه‌ن خه‌لکی مه‌هاباد و کومیته‌ی ناوه‌ندی حیزبی دیموکراتی کوردستانه‌وه بۆ قه‌وام	۴۴۰
۶۰	موافقتنامه دولت و آذربایجان	۴۷۴

- ۴۸۹ تیلگرافی «بیش از ۹۰ نفر از روشنفکران کردستان (شهرستان سسندج)» بۆ ئه‌وه‌ی وهک «برایانی شمالی خویان» له گۆرانکارییه دیموکراتیکه‌کانی ئه‌م دوابی‌یه که‌لک وهر بگرن [واته ئه‌و ناوچه‌یه‌ش هه‌مان ئه‌و مافانه‌ی پی بدری که به‌گۆیره‌ی په‌یمانی نیوان ده‌وله‌ت و حکومه‌تی ئازهریایجان، به‌گورده‌کان درابوو]^۱
- ۵۰۰ و ۵۰۷ و گنجینه‌گران‌به‌ای ادبیات کرد، نووسینی محهمه‌د قازی، ۶۲ - ۶۴
- ۵۲۳ شیعرێ شاعیران و به‌یتی به‌یت‌بیژان و شی‌کردنه‌وه‌ی به‌یتی لاس و خه‌زال
- ۵۱۲ لیسته‌ی ناوی ۹ ئیزگه‌ی رادیۆ به‌ زمانی کوردی و ژماره‌ی ۶۴ شه‌پۆله‌کانیان: رادیۆ به‌یرووت، «شرق‌الاردن»، مۆسکۆ، ئیره‌قان، باکو، پاریس، له‌نده‌ن، به‌غدا و ته‌وریز
- ۵۲۴ که‌وته‌ن‌خواره‌وه‌ی ته‌یاره و شه‌هید بوونی «ئه‌فسه‌ری دیموکرات نانه‌وازاده» له نیوان سه‌قز و بانه
- ۵۲۶ نامه‌ی خوینه‌ریک که پرسیری کردووه بۆچی هه‌موو ۶۶ کوژراوه‌کانی شه‌ری قاراوا کورد بوون؟^۲
- دوای ژماره ۶۶ بۆ ماوه‌یه‌ک رۆژنامه‌که وه‌ستینه‌راوه
- ۶۲۹ - ۵۳۳ کتیبی «اسرار بارزان» ۶۷ - ۷۹

۱. ئه‌م هه‌وا له گه‌لیک گرنگه و نیشاندهری ئه‌م راستیه‌یه که خه‌لک له ناوچه دابراوه‌کانی وهک سنه و سه‌قز و هه‌ورامان و ئه‌وانی تر، چاوی هیوایان بریبووته سه‌رکه‌وت و ده‌سه‌که‌وته‌کانی کۆماری کوردستان و لیره‌دا داوا له حکومه‌تی ناوه‌ندی ده‌که‌ن هه‌مان ئه‌و مافانه‌یان پی بدری که به‌ کوردی ناوچه‌ی موکریان و ئازهریایجان دراون و یه‌کیان خویندنه به‌ زمانی زگماک. به‌داخه‌وه رۆژنامه‌که، ناوی خاوه‌ن ئیمزاکانی رانه‌گه‌یاندوووه.

۲. ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش گه‌لیک گرنگه و من له شوینی دیکه‌دا نه‌مخویندۆته‌وه. خوینه‌ریک نامه‌ی بۆ «کوهستان» نووسیوه و پرسیری کردووه بۆچی ئه‌و سه‌ربازانه‌ی وا له شه‌ری مه‌شه‌هوری «قاراوا»دا کوژران، هه‌مووی کورد بوون؟ له ده‌قی نامه‌که، وا ده‌رده‌که‌وی که ئه‌فسه‌رانی ئه‌رته‌شی شا، ته‌نیا سه‌ربازی کوردیان ناردۆته شه‌ری کورد، «از هر طرف که کشته شود، سود اسلام است!»

۶۷	ژماره‌یه‌ک له خویندکارانی کوردی زانستگه‌ی تاران «اتحادیه دانشجویان کرد» یان پیکهیناوه	۵۳۴
۶۸	تیلگرافی پینشه‌وا بۆ قوام السلطنه سه‌باره‌ت به هیرشی تانگ و تۆپی ئیزان بۆ سه‌ر بنکه‌کانی دیموکرات	۵۳۹
۶۹	تووتنی بۆکان له سه‌قز	۵۵۲
۶۹	سر دوراهی، و تاریکی هوشمند سه‌باره‌ت به هه‌لبژاردنی په‌رله‌مان له سه‌قز	۵۵۲
۷۱	ئه‌مپرو (۱۳۲۵/۹/۴) به‌نامه‌ی کوردی رادیۆ تاران ده‌ست پیده‌کا	۵۶۳
۷۱	حرکت قوای ایران بطرف آذربایجان - اعلامیه دولت	۵۶۶
۷۲	تیلگرافی سه‌ره‌ک‌وه‌زیران بۆ «آقای قاضی محمد» سه‌باره‌ت به هه‌لبژاردنی مه‌جلیس	۵۷۱ و ۵۷۳
۷۲	شیعری «لیفه‌شپه» که هه‌ژار له مه‌هاباده‌وه ناردوویه‌تی	۵۷۵
۷۳	به‌نامه‌ی کوردی رادیۆ تاران هیشتا ده‌ستی پینه‌کردبوو وه‌ستینرا	۵۷۸
۷۳	هه‌والی هوشمند له سه‌قزه‌وه: کاندیده‌کانی مه‌جلیس: دوکتۆر ئه‌رده‌لان، محمد عباسی و رئوف ضیائی	۵۸۳
۸۱	کرانه‌وه‌ی «دانیس‌سرای موقه‌ده‌ماتی کوران» له سنه (۱۳۲۵/۱۱/۳)	۶۴۷

- ۶۴۸ بانگهيشتنى عەشاير و ئىلات و مەشاىخى كورد بۇ تاران
 لەلايەن دەولەتەو: ۲۱ كەس لە مەھابادەو و لەوانە: محمود آقا
 ايلخانى، حاجى بايزيد آقا ايلخانى، عبدالله ايلخانى زاده، بايزيد
 عباسى، على عباسى، اسمعيل عباسى (دەبوكرى): بايزيد
 عزيزى، كاكالە حسنى، پيروت محمدى و رسول محمدى
 (گورك): ملا خليل (گورۇمەر؟)، شيخ عبدالرحيم شمس الدينى،
 قاضى مكرى، سيد رئوف قاضى مكرى و رحمت شافعى (از
 مشايخ و تجار): ۹ كەس لە «طوايف سقز»، ۳ كەس لە بانە: ۴
 كەس لە تيلەكو: ۳ كەس لە كۇماسى: ۶ كەس لە ھەورامان و
 مەريوان و ۳ كەس لە گەلواخى
- ۶۵۸ نامەى مستەفا بلوورى و ۴۱۸ كەس لە عولەما و ئەعيان و
 خاوەن ملكان و بازارگانانى مەھاباد بۇ پشتگيرىيى كانديد بوونى
 «آقاي رحمت شافعى» بۇ نوينه رايەتتى مەجلىس
- ۸۱

کتیب: کوردی، فارسی، زمانه کانی دیکه

کتیب له م به شه دا بریتین له هه ندیك کتیبی سه رچاوه ی زانیاریی گشتی و کتیبی میژووی، سیاسی، کومه لایه تی، فرههنگی و ئه ده بی، که نو سه رانیان کورد و غهیره کوردن، به لام به شیوه یه ک له شیوه کان په یوه ندییان به بوکانه وه په یدا کردووه.

کتیبي كوردی

بیبلیۆگرافیای دووسهد سالی کتیبی كوردی

له به شه کانی دیکه دا باسی کتیبیکی سه رچاوه کراوه که تویره ری زهحمه تکیش ماموستا مسته فا نه ریمان ئاماده ی کردبوو. لیره دا له کتیبیکی دیکه ی کاک مسته فا ددویم که تیدا زانیاری سه باره ت به کتیبی شاز و نایابی وا دراوه نه ک نه وه ی تازه، به لکوو ئیمه مانانیش نه مانیبستوون و وا هه یه دهگمه ن نوسخه یان لی مایته وه. به و بۆنه یه وه کاری نووسه ر جیگه ی ریزی زۆره.

کتیبه که به پیشه کییه ک دهست پنده کا که تیدا پیشینه ی ئه م چه شنه بیبلیۆگرافیانه له کتیبخانه ی كوردی دا باس کراوه و ئه وه ئه مانه تداریبه کی زۆری نووسه ر دهگه یه نی. هه روه ها له لاپه ره ۲۴۱ - ۲۴۲ دا لیسته یه کی له کتیبی بیبلیۆگرافی کوردی ناساندوو، که که موزۆر هه ر ئه م ناوانه ی سه ره تا که دهگر نه وه.

له لاپه ره ۳۱۷ به دواوه ش پیرستی ناوی نووسه ران و وه رگێرانی کتیبه کانه و یارمه تیده ری دۆزینه وه ی کتیبه کان به گویره ی ناوی دانه ر و وه رگێره.

به ژنی سه ره کیی کتیبه که ش به گویره ی بابه ت به سه ر کتیبی فه لسه فی، ئایینی، ئه ده بی، میژووی و... دا دابه ش کراوه، هه رکام له کتیبه کان به پیبی ژماره له وانی تر جیاکراونه ته وه و چه ند زانیارییه کی وه ک ناوی نووسه ر و وه رگێر، سال و شوینی چاپ و ژماره ی لاپه ره کانی راگه یه ندراره.

من وا هه یه نه توانم یه ک به یه ک و لاپه ره به لاپه ره هه موو ئه و بابه تانه ی وا بۆکان دهگر نه وه ده سنیشان بکه م، به لام چه ند دانه یه کیان بۆ نمونه ی کاره که دهه نیمه وه و

نووسەرانی دواڕۆژی میژووی بۆکان دەتوانن وردتر لە من پیندا بچنەو. وەک دەبیندری، بۆ نموونە، لە ناویاندا سەبارەت بە حەسەن زیرەک ناوی چەند سەرچاوە براوە کە وا هەیه هەموو کەس لێیان ئاگادار نەبێ:

۱. ژمارە ۱۱۹، دایە باوە کێ خراوە؟ وەرگێرانی هەژار، ۱۹۸۰، تاران، ۱۳۲ لاپەرە (ل ۳۳)، هەروەها «کۆشکی بلوورین» ۱۹۸۰، بەغدا چاپی حوادث، ۸۳ لاپەرە (ل ۱۲۶):

۲. ژمارە ۶۰۱ ئاشتییخوازی لادی، زەبیحی و قزلی، ۱۹۵۹، بەغدا، ۳۸ لاپەرە (ل ۸۹)

ژمارە ۲۸۱، حەسەن قزلی (۱۹۱۳ - ۱۹۸۴)، (ل ۳۳۴):

ژمارە ۱۲۱۳، حەسەن قزلی، پیکەنینی گەدا، ۱۹۷۲، بنکەیی پیشەوای، ۱۴۹ لاپەرە (ل ۱۴۵):

ژمارە ۸۰۹، دیوانی ئەحمەدی کۆر، ۱۹۶۳، پاکستان، ۴۸ لاپەرە، لە بلووکراوەکانی سەیدیان (ل ۱۰۶):

۳. ژمارە ۸۱۳، دیوانی ئەدەب (عەبدوڵڵا بەگی موکریان)، ۱۹۳۶، رەواندن، زاری کرمانجی، ۵۲ لاپەرە، چاپی ۲، ۱۹۶۶، هەولێر، چاپی کوردستان، ۱۲۰ لاپەرە، لەسەر ئەرکی گیوی موکریان (ل ۱۰۷)، هەروەها ژمارە ۴۹۳ و ۸۶۵:

۴. ژمارە ۸۱۶، دیوانی ئەفخەمی، ۱۹۷۱، مەهاباد، ۱۹۲ لاپەرە، لە بلووکراوەکانی سەیدیان (ل ۱۰۷):

۵. ژمارە ۸۳۷، دیوانی سۆران (حەسەن سەلاح)، ۱۹۶۶، تەوریز. چاپی قامیش (؟)، ۱۵۰ لاپەرە (ل ۱۱۰):

۶. ژمارە ۸۶۴، دیوانی مەلامار ف کۆکەیی، ۱۹۶۱، پاکستان، ۲۰۸ لاپەرە لەسەر ئەرکی محەممەد ئەمین میسری (سەیدیان)، (ل ۱۱۳):

۷. ژمارە ۸۶۵، دیوانی مصباح‌الدیوان، ۱۹۳۹، بەغدا، ۱۳۰ لاپەرە، لەسەر ئەرکی بەشیر موشیر (ل ۱۱۳):

۸. حەسەن زیرەک (۱۹۲۶ - ۱۹۷۲):

٩. ژماره ١٧٩١، به‌سه‌رهات و ژيانی‌ه‌سه‌ن زیره‌ک، هیوا‌عومه‌ر ئه‌حمه‌د، ١٩٧٦، راپه‌رین، ٤٨ لاپه‌ره، (ل ٢٠٦)؛
١٠. ژماره ١٧٩٤، ترووسکایی‌یه‌ک له ژيانی‌ه‌سه‌ن زیره‌ک، ئه‌نوه‌ر محهمه‌د، ١٩٧٧، سلیمان، چاپی‌کامه‌رانی، ٤٨ لاپه‌ره (ل ٢٠٦)؛
١١. ژماره ٢٠٧٦، چریکه‌ی هونه‌ر، ه‌سه‌ن زیره‌ک، ١٩٦٦، تاران، ره‌نگین، ٥٠ لاپه‌ره (ل ٢٣٣)؛
١٢. ژماره ٢٠٧٩، ه‌سه‌ن زیره‌ک، شیرزاد‌عه‌بدو‌رپرهمان، ١٩٧٩، له‌سه‌ر ئه‌رکی کتبخانه‌ی خۆمالی له هه‌ولێر، سلیمان، چاپی‌راپه‌رین، ٥٠ لاپه‌ره (ل ٢٣٣)؛
١٣. ژماره ٢٠٨٠، ه‌سه‌ن زیره‌ک و هه‌ندیک له به‌سه‌رهاته‌کانی، میرزا‌که‌ریم خۆشناو، ١٩٨٤، به‌یارمه‌تی ئه‌مینداریه‌تی گشتی، به‌غدا، حوسام، ١٢٦ لاپه‌ره (ل ٢٣٤)؛
١٤. ژماره ٢٠٨١، ه‌سه‌ن زیره‌کی بلیمه‌ت، شیرزاد‌عه‌بدو‌رپرهمان، ١٩٧٨، به‌غدا، حوادی، ٣٢ لاپه‌ره (ل ٢٣٤).^١

١. مصطفی‌نه‌ریمان، «بیلیۆگرافیای دووسه‌د سالی کتیبی کوردی (١٧٨٧ - ١٩٨٦)»، کۆماری عێراق، وه‌زاره‌تی رۆشنی‌بری و راگه‌یاندن، ده‌زگای رۆشنی‌بری و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی، به‌غدا ١٩٩٨، ٤٠٨ لاپه‌ره، کوردی.

دوو کتیبی سه‌رچاوه

کاک په‌زا شه‌جیعی له بواری تۆمار و ئیندیکیسی سه‌رچاوه‌کانی زانیاری له کوردستان‌دا خزمه‌تیکی گه‌وره‌ی کردووه که بریتییه له ئیندیکیس کردن و ناساندنی کتیب و وتاری چاپ‌کراوی پۆژه‌ه‌لاتی کوردستان.

ئێستا که به‌هۆی په‌یوه‌ندی نیوان به‌شه‌کانی کوردستانه‌وه ده‌ره‌تانی چاپ و بلاوکردنه‌وه‌یه‌کی باشت‌تر خولقاوه، ئاگاداری له هه‌موو کتیب یا وتاریکی چاپ‌کراو ئه‌سه‌تم بووه و وا هه‌یه‌ نه‌که هه‌ر وتار، ته‌نانه‌ت کتیب‌ش له شوینیکی کوردستان یا ده‌ره‌وه‌ی ولات چاپ بێ و خوازیار و خوینه‌ر له شوینه‌کانی دیکه‌ی کوردستان به‌هه‌والی نه‌زانن.

شه‌جیعی له کتیبی یه‌که‌م‌دا، کتیبه‌ کوردیه‌ی چاپ‌کراوه‌کانی پۆژه‌ه‌لاتی کوردستان به‌گوێره‌ی بابته: فه‌لسه‌فه، ئاین، ئه‌ده‌ب، میژوو... ده‌ناسینی و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی کتیبه‌کان (ناو، نووسه‌ر، وه‌رگێڕ، بنکه‌ی بلاوکه‌ره‌وه و...) راده‌گه‌ینی، که ته‌نیا ئه‌و کتیبانه‌ ده‌گرێته‌وه و له پۆژه‌ه‌لاتی کوردستان و ئێران به‌گشتی چاپ کراون.

کتیبی دووه‌م، له تایبه‌تمه‌ندی ئه‌و «وتار»ه‌ کوردییانه‌ دووه‌ که له دوو گوڤاری سروه و ئاوینه (چاپی ورمی و تاران‌دا بلاوکراونه‌ته‌وه و سالانی ۱ تا ۱۷ی سروه و ۱ - ۱۰ی ئاوینه‌ی گرتۆته‌به‌ر.

هۆی باس کردنی کتیبه‌کان لێره‌دا ئه‌وه‌یه هه‌ندیک له کتیب و وتاره‌کان نووسه‌ر و شاعیر و وه‌رگێڕی بۆکانی نووسیویانن و له‌وانه، حه‌قیقی، نووری، ئاسۆ، سولتانی و...

هه‌یوایه کاک په‌زا ئه‌م خزمه‌ته به‌نرخه‌ی درێژه‌ پێ بدا و هه‌ولی ناساندنی کتیبی پارچه‌کانی دیکه‌ی کوردستان و هه‌روه‌ها وتاری گوڤار و پۆژنامه‌کانی دیکه‌ش بدا.^۱

۱. په‌زا شه‌جیعی، «کتیبخانه‌ی پۆژه‌ه‌لات، کتیب‌ناسی کتیبه‌ کوردیه‌ی کانی پۆژه‌ه‌لاتی کوردستان»، بنکه‌ی ژین، سلیمانی، ۲۰۰۶، ۹۵ لاپه‌ره، کوردی.
په‌زا شه‌جیعی، «وتارنامه، ئیندیکیسی هه‌ردوو گوڤاری سروه و ئاوینه»، بنکه‌ی ژین،

فهره‌ه‌نگی کتیب و چاپه‌مه‌نی ده‌وره‌یی کوردستان

ئه‌م کتیبه‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی گه‌لیک به‌که‌لکه و بۆ‌کاری توێژینه‌وه‌ له‌ میژووی فهره‌ه‌نگی کوردی، سوودینکی زۆربه‌ لیکۆله‌ری ئه‌و بواره‌ ده‌به‌خشی و پێگای بۆ کورت ده‌کاته‌وه‌. پینشتریش هه‌ندیک کتیبی هاوچه‌شن بلاو بوونه‌ته‌وه‌ وه‌ک ببیلۆگرافیی دووسه‌د سال کتیبی کوردی، نووسینی کاک مسته‌فا نه‌ریمان و چه‌ندینکی دیکه‌، که دواتر له‌ په‌یوه‌ندی بۆکان‌دا ده‌یانپشکنم و له‌م زنجیره‌وتاران‌دا ده‌یانناسینم.

کتیبی کاک شه‌هاب خزری، وه‌ک له‌ عینوانه‌که‌ی ده‌رده‌که‌وی، ته‌نیا ئه‌رکی ناساندنی کتیبی نه‌گرتۆته‌به‌ر، به‌لکوو بلاڤۆکی ده‌وره‌یی و فیلمنامه و گه‌لیک بابته‌ی دیکه‌شی تیدا ناسینراوه‌ و یه‌ک له‌وانه‌ ده‌سنووسه‌، که له‌ عینوانی کتیبه‌که‌دا ئاماژه‌ی پینه‌کراوه‌ و ویده‌چی ئه‌وانیش به‌ «کتیب» دانرابن. راسته‌ ده‌سنووسیش بیچمی کتیبی هه‌یه‌، به‌لام وه‌ک عورفیکی جیهانی، ده‌سنووس جیا له‌ کتیب داده‌نری و ئه‌م دابه‌ له‌ ئوروپا و ناوچه‌ی ئیمه‌ له‌نیو عه‌ره‌ب و فارس و تورکیش‌دا ره‌چاو ده‌کری، که له‌ هه‌موویان‌دا ناوی «ده‌سنووس» شتیکی تایبه‌ته‌ و جیاوازه‌ له‌ کتیب؛ دووه‌میان به‌ به‌ره‌می چاپ‌کراو و یه‌که‌میان به‌ بابته‌یکی به‌ده‌ست یا به‌ ماشینی تایپ نووسراو ده‌گوتری که هیشتا چاپ نه‌کراين.

کیشه‌ی کتیبه‌که‌ هه‌ر به‌وه‌ ته‌واو نابی و به‌داخه‌وه‌ ناته‌واویی زیاتر و گه‌وره‌تری

هه‌ن:

۱. زانیاریه‌کانی نیو کتیبه‌که‌ به‌گشتی به‌ فارسی، به‌لام هه‌ندیک جاریش به‌ کوردی نووسراون و خوینه‌ر نازانی گه‌لۆ بۆ کورد نووسراوه‌ یا بۆ فارسی کوردی نه‌زان!
۲. کتیب و گوڤار و پۆژنامه و فیلمنامه و ده‌سنووس هه‌موو تیکه‌ل یه‌ک کراون و

فەسلى سەربەخۆيان بۇ تەرخان نەكراوه؛

۳. سال و شوينى چاپ، ناوى بنكهى بلاوكەرەوه، ناوى وەرگىر و زانىارىي

سەرەكى و پيويستى لەو چەشنە بە خوينەر نەدراوه؛

۴. بۇ دەسنووسەكان دەبووايه شوينى راگيران و پاريزرانيان دەسنیشان بکرايه و

بگوترايه بۇ نمونه «ترجمه قرآن كريم به کردى، مترجم کامران عالی بدرخان»

لەکوئيه و ئەگەر کاک شەهاب بە شوينى نازانى، پيمان بلئى زانىارىيهکەى

لەکوئى وەرگرتووه (ل ۱۳۵)؛

۵. هەندىک ناوى کتیبى بيگانە بە کوردى نووسراون که خوينەر ئەستەم بتوانى

بيانخوينيتهوه. بۇ نمونه، کاتى من لە لاپەرە ۱۳۱دا ئەم عینوانەم خویندەوه:

«تراولز این کردستان» يا لە لاپەرە ۲۱۵دا ئەم عینوانەم بينى: «رد ترو کردستان،

نووسەر آرچيبالد هملتون، لندن ۱۹۳۷» نەمزانى چييه و تەنيا بە وردبوونەوه و

لە ريگەى وشەى «ئارچيبالد» هوه زانيم که هەردووکیان ناوى ئینگلیزى بۇ دوو

کتیبىن و واتای «سەفەرى نيو کوردستان» و «ريگایەک بە کوردستاندا» دەدەن،

دووهميان کتیبى «ئارچيبالد پروزفيلت»ى ئەمريکايىيه و بنكهى «هاميلتون» لە

لەندەن چاپى کردووه. جا کاک شەهاب ناوى نووسەر و ناشرى دووههميانى

تيگەلاو کردووه، هەروهەسا سالەکەشى بە هەلە نووسيوه و لەجياتى ۱۹۳۷

دەبووايه ۱۹۷۳ دابنى، لەبەرەوى کتیبەکە سەبارەت بە کۆمارى کوردستان

نووسراوه و کۆماريش ۱۱ سال دواى ۱۹۳۷ دامەزراوه و لە هەمان سالیيشدا

هەرەسى هیناوه. ۶. هەندىک کتیبى يا دەسنووس هەن که نازاندري پەيوەندیان

بە کوردەوه چييه؟ بۇ نمونه، لە لاپەرە ۱۸۴دا نووسراوه: «در سایه قرآن،

نووسەر سيد قطب، مترجم احمد آرام، على اکبر علمى، تهران. ۱۳۳۴ شمسى».

یەكەم، پەيوەندیى ئەم کتیبە بە کوردەوه چييه و دووهەم، ئەو «على اکبر

علمى»یە که ناوى پیکەوه لەگەل ئەحمەدى ئارام وەرگىرى کتیبەکەدا هاتووه،

وەرگىر نيبه و ناوى ناشرى کتیبەکەيه.

۷. هەر چۆنىک بى، کتیبەکە سەرچاوهیهکە بۇ دۆزینەوهى ناوى کەسانى کورد و

به‌ره‌مه‌کانیان. سه‌بارەت به بۆکانیش له کتیبه‌که‌دا هه‌ندیک بابەت نووسراوه:
ئا. «په‌یژه» مجله‌ای است بنیانگذار آن یونس رضائی متولد ۱۳۵۴ شمسی
در روستای گوگجولو بود. این مجله صرفاً به ادبیات و تئوری‌های ادبی
می‌پرداخت (ل ۱۰۹)؛

ب. «سرود پرستو»، سروده عمر سلطانی (وفا) (ل ۲۴۹)؛

پ. «سه‌ره‌مه‌پ»، کتابی است به تقلید سگ و مهتاب، تألیف عبدالرحمان
شرفکندی (هه‌ژار) چاپ سوریه، ۱۹۵۷ میلادی (ل ۲۵۹). ئەوه له راستی‌دا
چیرۆکه شیعریکه به‌ناوی «به‌یتی سه‌ره‌مه‌پ» که به‌گوێزهی راکه‌یاندنی سه‌ر
نامیلکه‌که، له شام (واته سووریا) چاپ کراوه، به‌لام من نه‌زمانی سگ و
مهتاب چییه؟ تو بلی ئه‌و سه‌رچاوه عه‌ره‌بییه نه‌بی که مامۆستا هه‌ژار
چیرۆکه‌که‌ی لی‌وه‌رگرتوه‌؟

ت. «لاس و خه‌زال، نووسه‌ر سواره‌ی ایلخانی‌زاده، داستان» (ل ۳۶۲)، دیاره
ده‌زانین لاس و خه‌زال به‌یتیکی کۆنه و نووسه‌ر یا وێژه‌ری دیار نییه،
کاک سواره‌ش بابەتیکی بۆ ناساندنی به‌یتکه نووسیوه، چیرۆکیکی نوێ
له‌سه‌ر ئەساسی ئەو نووسیوه و رۆحی به‌به‌ردا کردوه؛ که‌وابوو، سواره
نووسه‌ری ئەسڵی به‌یتی لاس و خه‌زال نییه. ئەگەر نیاز ئه‌وه بووایه که
ئەو وتاره تایبه‌ته یا ئەو چیرۆکه‌ی کاک سواره له‌سه‌ر بئه‌مای به‌یتکه
نووسیویه‌تی بناسینرێ، ده‌بووایه به‌پروونی ئاماژه به‌ ئەسڵ و فەرغ بکرایه و
هه‌ردووکیان به‌ جیا رابگه‌یه‌نرایه‌ن.

به‌م شیوه‌یه، بابەت سه‌بارەت به نووسه‌رانی بۆکانی له کتیبه‌که‌دا زۆرن، به‌لام
وه‌ک ئاماژه‌ی پیکرا هه‌له‌وپه‌له‌یه‌کی زۆر که‌وتۆته کاری ناساندنیانه‌وه و ئەنجامی
کاره‌که بۆته ئه‌وه‌ی نه‌توانرێ باوه‌ری ته‌واو به‌هه‌واله‌کانی بکری. نه‌بوونی ته‌رتیبی
مه‌وزووعی یا لانی‌که‌م ئەلف‌وبیایی، گرفتیکی دیکه‌یه‌ بۆ خوێنه‌ر که نازانی چۆن
به‌دوای ناو یا بابەتیکی تایبه‌ت‌دا بگه‌رێ.

هه‌یوایه نووسه‌ری به‌پێژ، که دیاره زه‌حمه‌تیکی زۆری به‌ ئاماده‌کاری کتیبه‌که‌وه

کیشاوه، بهوردی به کارهکه‌ی دا بچینه‌وه و له چاپی دوایی دا شیوازیکێ ئه‌م‌پۆیی پێ بیه‌خشی، هه‌روه‌ها زمانی راگه‌یانندی زانیارییه‌کان یه‌کلایی بکاته‌وه و به‌ کوردی یا فارسی بیاننوسی؛ گونجاو نییه‌ له یه‌ک به‌رگ کتیب‌دا دێرێک به‌ یه‌ک زمان بنووسرێ و دێرێ دوایی به‌ زمانیکێ تر.^۱

۱. شهاب خضری، «فره‌نگ کتب و نشریات کردستان، کتاب‌ها، هفته‌نامه‌ها، روزنامه‌ها، فصلنامه‌ها، سفرنامه‌ها، سیاحتنامه‌ها، فیمنامه‌ها و سالنامه‌های مربوط به‌ کرد و کردستان از سال ۱۷۷۷ میلادی تا ۲۰ مارس ۱۹۹۲ (۳۰ اسفند ۱۳۸۷ هجری شمسی)» انتشارات علمی کالج، سال (؟)، شوین (؟)، ۴۳۶ لایه‌ره، زمان: کوردی و فارسی.

«قاموس‌الاعلام» ی شه‌مه‌ددینی سامی

شه‌مه‌ددینی سامی یه‌که‌م «قاموس‌الاعلام»، واته‌ کتیبی ناودارانی به‌ زمانی تورکی عوسمانی نووسیوه و به‌رگی یه‌که‌می له‌ سالی ۱۸۸۹دا له‌ ئه‌سته‌موول بلاقراوته‌وه. مامۆستای هیژا محهمه‌دئه‌مین بۆزئه‌رسه‌لان به‌ کتیبه‌که‌دا چۆته‌وه و ئه‌م ناوانه‌ی وا په‌یوه‌ندیان به‌ کورد و کوردستانه‌وه بووبی، گولبژی‌ری کردوون و له‌ سالی ۲۰۰۱دا به‌ زمانی تورکی هه‌ر له‌ ئه‌سته‌موول بلاوی کردۆته‌وه و په‌راویز و پوون‌کردنه‌وه‌شی بۆ هه‌ندیکیان نووسیوه. ئینجا ریزدار ئه‌حمه‌د تاقانه‌ کتیبه‌که‌ی بۆزئه‌رسه‌لانی کردۆته‌ کوردی و له‌ سالی ۲۰۰۸دا له‌ هه‌ولیر بلاوی کردۆته‌وه.

من به‌شوین دۆزینه‌وه‌ی هه‌ندیک ناودا سه‌یری کتیبه‌که‌م ده‌کرد که‌ بۆ نووسینی بابه‌تیکی دیکه‌ پیوستیم پێیان بوو و به‌ باشم زانی لێره‌ش‌دا باسیکی بکه‌م. دیاره‌ بۆکان به‌شیک له‌ ئیمپراتوریه‌تی عوسمانی نه‌بووه و نابێ ناویشی له‌وئ‌دا هاتبی، به‌لام له‌ ده‌وروبه‌ری بۆکان ناوی هه‌ندیک که‌س و شوین براوه‌ که‌ بۆ باس کردن ده‌بی:

له‌ مادده‌ی «ئورمیه‌ (ورمی)»دا (ل ۵۸) ده‌نووسی: «له‌ دۆخی ئیستای‌دا به‌شی هه‌ره‌ زۆری دانیشتوانی کوردن» و له‌ باسی گولی ورمی‌دا ده‌لی: «دانیشتوانی ئه‌و شوینانه‌ی لای خوراوی گۆله‌که‌، کوردن».

هه‌روه‌ها هه‌ندئ‌ زانیاری سه‌ره‌تایی له‌مه‌ر شاری شنۆ و سه‌قز و ئه‌رده‌لان (ل ۵۹، ۶۱، ۲۰۹)ی تێدایه‌، که‌ هه‌ندیکیان زیاد کراون و وه‌رگێر نووسیونی. هه‌روه‌ها له‌ لاپه‌ره‌ی ۲۱۱دا له‌ شیخ شه‌هابه‌دینی سوهره‌وه‌ردی (ل ۵۸۵، ۵۴۹ ک) دواوه‌ و نووسیویه‌تی له‌ سوهره‌وه‌رد هاتۆته‌ جیهان [سووره‌به‌ردی هه‌وشار] و سه‌لاحه‌ددینی ئه‌ییووبی حوکی کوزرانی داوه‌ و «له‌سه‌ر داوای خۆی، بی‌بژیو کراوه‌ و له‌برسان مردووه‌».

کتیبه‌که‌ بۆ چه‌سپاندنی کوردی بوونی هه‌ندیک شوین بۆ نمونه‌ له‌ ئازهر‌بایجان

به لگه یه کی باشه، له بهروه ی تورک نووسیویه تی و دهستی کورد له پیکهینانی دا
نه بووه.¹

1. محهمه دئه مین بۆزئه رسه لان، «کورد و کوردستان له یه که م ئینسیکلۆپیدیای تورکی له میژوودا»، ئەحمەد تاقانە کردوویه تی به کوردی، چاپی یه که م، ئاراس، ههولیر، 2008، 416 لاپه ره، کوردی.

کتی‌بی بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورد

مامۆستا محهمه‌دعلی قهره‌داغی بی‌هه‌ست‌وخوست و بی‌دیعا‌یه‌ خه‌ریکه‌ میژووی ئه‌ده‌بی کوردی ده‌نوسیتته‌وه‌، میژوویه‌کی ده‌وله‌مه‌ند. میژووی قهره‌داغی جیا‌وازه‌ له‌و کتی‌بانه‌ی تا ئیستا له‌سه‌ر میژووی ئه‌ده‌بی کوردی نووسراون و به‌گشتی، میژووی شیعرن. میژووی ئاسایی ئه‌ده‌بی کوردی ژیان و ئاسه‌واری هه‌ندیک شاعیری ناسراو یا که‌متر ناسراو به‌ خوینهر ده‌ناسینئ و هیچی تر، به‌لام میژووی قهره‌داغی، نووسه‌ر، میژوونووس، زانا، ئه‌دیب، زمانزان، خو‌شنووس، مه‌لا و شاعیری کورد هه‌موویان ده‌گریته‌وه‌ و له‌ راستی دا ئه‌وه‌ میژووی ئه‌ده‌بی راسته‌قینه‌ی کورده‌. من ئاماریکم به‌ده‌سته‌وه‌ نییه‌، به‌لام له‌ دوو زنجیره‌ کتی‌بی مامۆستا قهره‌داغی دا که‌ بریتین له‌ «که‌شکۆلی که‌له‌پووری کوردی» (که‌ تا به‌رگی هه‌شته‌میم بینوه‌) و «بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورد له‌ ریگه‌ی ده‌سنووسه‌کانیانه‌وه‌» (که‌ ده‌زانم به‌رگی نۆه‌می بلاو‌بوته‌وه‌)، سه‌دان، ئه‌گه‌ر نه‌لیم هه‌زاران هونه‌رمه‌ندی و نی نه‌ناسراوی کورد و سه‌دان قوتا‌بخانه‌ و حوجره‌ی مزگه‌وته‌کانی کوردستان ناسینراون و ناویان زیندوو راگیراوه‌. ئه‌وه‌ ئه‌رکیکی مه‌زنه‌ که‌ وا هه‌یه‌ سه‌رجه‌می دام‌وده‌زگایه‌کیش نه‌توانئ به‌ هاسانی بیکا، به‌لام قهره‌داغی به‌ تا‌قی‌ته‌نیا به‌‌پیره‌ی بردوو و ئیستاش له‌ سه‌ری به‌رده‌وامه‌.

یه‌ک له‌ باشترین سه‌رچاوه‌کان بو شوین‌هه‌لگرتنی میژووی فکر و ناسینی خاوه‌ن‌بیرانی رابردووی ناوچه‌ی بوکان، ئه‌م زنجیره‌ کتی‌به‌ن وا مامۆستا قهره‌داغی بلاوی کردوونه‌ته‌وه‌.

قهره‌داغی که‌ به‌رپرسی ده‌سنووسه‌ کوردییه‌کانی «دارالمخطوطات» ی به‌غدا به‌ناوی سه‌ددام حسین بووه‌، کورته‌یه‌ک له‌ نیورۆکی سه‌دان ده‌سنووسی کوردی یا خود‌عه‌ره‌بی و فارسی بلاوکردۆته‌وه‌ که‌ نووسه‌ره‌کانیان کورد بوون.

له‌ هه‌مان زنجیره‌ کتی‌به‌دا، نووسه‌ر ناوی سه‌دان مزگه‌وت و حوجره‌ی فه‌قی،

واته قوتابخانه ئایینییهکانی کوردستانی راگه یاندوووه که ههندیکیان ئیستاش هه ر ماون، به لām زۆریه یان، به تایبته له باکووری کوردستان فه وتاون.

جگه له و دهسنووسانه ی که قهره داغی وتاری تایبته ی له سه ر نووسیون، هه ندی دهسنووسی دیکه ش هه ن که به شیوه ی لیسته ناوی بردوون و نووسه رهکانی ناساندوون.

له هه ر سێ باهه ته که ی سه ره وه دا، ناوچه ی بۆکانیش شوینی خۆی هه یه و ئه گه ر که سیک به لاپه رهکانی ئه و پینج بهرگه به نرخه دا بگه رێ ده یان جار تووشی ناوی بۆکان و گوندهکانی ده وروبه ری وه ک تورجان، هه مامیان، بورهان و... ده بی و سه ری سوڤ ده مینی، ئه گه ر ئه و مه درسه ئایینیانه ی ناوچه که له ره وتی ژیا نی خۆیا ن دا بووبان به قوتابخانه و زانستگه ی ئه مرۆیی، وه ک له ولاتی ئوروپا دا وه ها بووه، چ ده وریکیان له به ره وپیش چوونی کۆمه لگا و په ره سه ندنی زانست له ناوچه که دا ده بی نی؟

بابه تی سه باره ت به بۆکان:

به رگی یه که م:

۱. ژماره ۹، لاپه ره ۱۳۵، که شکۆلی قادری سه له سی، شیعیری ئه حمه دی کۆری تیدا تۆمار کراوه؛
۲. ژماره ۱۴، لاپه ره ۱۵۶، که شکۆلی محه مه ده ئه مین خاکی، شیعیری ئه حمه دی کۆری تیدا تۆمار کراوه (ههروه ها «خاکی» ته نانه ت ئه گه ر ه ی ده وروبه ری سلیمانیش بن، بۆی هه یه هه مان «خاکی» یهکانی بۆکان بن)؛
۳. ژماره ۱۹، لاپه ره ۱۷۶، ته رکیبی کوردی ه ی هه مان محه مه ده ئه مینی خاکییه؛
۴. ژماره ۳۲، لاپه ره ۲۲۲، که شکۆلی سوڤرانی، شیعیری ئه حمه دی کۆری تیدا تۆمار کراوه. (له م که شکۆله و ئه وی پیشتریش دا شیعیری فکری هه یه. پیم وایه فکری له په یوه ندی بۆکان یا سه نه دایه، به لām دلنیا نیم)؛
۵. ژماره ۵۳، لاپه ره ۲۹۸، که شکۆلی عه بدولقادر، ده سنووسیکی گرنه گه له

په‌یوه‌ندیی مامه‌شان‌دایه و کۆمه‌له‌ی هه‌ندیک نامه‌یه و باسی گه‌لیک پرووداو و په‌یوه‌ندییه‌کانی ناوچه‌ی موکریانی کردوو، بۆ میژووی بۆکانیش ناراسته‌وخۆ به‌که‌لکه. ئەم فەرده جوانه‌شی تێدایه:

ئهمین! زانیوته له‌یلا دێته لامان؟

به‌موژگان چاکه‌ریگاکه‌ی بمالم

۶. ژماره ۶۹، لاپه‌ره ۳۶۳، فه‌تاوای زانایانی کورد له‌ به‌شی دووهه‌م و چواره‌می ئەم وتاره‌ی مامۆستا قه‌رده‌اغی دا ناوی قزڵجی هاتوو، که ده‌بی له‌ بنه‌ماله‌ی ناسراوی قزڵجیه‌کانی بۆکان بیت.

به‌رگی دووهه‌م:

۱. لاپه‌ره ۲۵، ژماره ۷، ۵۹۶۱ (د. ص)، خه‌یالی، له‌به‌رخاتری مه‌لا مسته‌فای کۆبی له‌ گوندی تورجان نووسراوه‌ته‌وه؛

۲. لاپه‌ره ۲۵، ژماره ۹، ۱۷۶۸۸ (د. ص)، شه‌رحی شه‌واهد به‌ فارسی، محه‌مه‌دسالخی باشماقی له‌ مه‌درسه‌ی تورجان له‌ خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا محه‌مه‌دحه‌سه‌ن دا ۱۳۰۲ نووسیویه‌ته‌وه؛

۳. لاپه‌ره ۲۵، ژماره ۱۰، ۲۰۷۳۷ (د. ص)، حاشیه‌یه‌ک له‌ مه‌نتیق‌دا، عه‌بدولغه‌فووری کۆری ئەحمه‌د سالی ۱۳۰۶ له‌ گوندی تورجان نووسیویه‌ته‌وه؛

۴. لاپه‌ره ۲۵، ژماره ۱۱، ۲۱۲۶۱ (د. ص)، ته‌رجه‌مه‌ی چه‌ند بابیکی مینه‌اج به‌ فارسی، محه‌مه‌دحه‌سه‌نی کۆری مه‌لا عه‌لی ته‌رجه‌مه‌ی کردوو. نه‌سروللای تورجانی سالی ۱۳۱۶ له‌ گوندی تورجان نووسیویه‌ته‌وه؛

۵. لاپه‌ره ۳۹، ژماره ۱۲، ۱۹۷۸۹ (د. ص)، المطالع السعیده الفریده، حسین الخواهرزاد ناسراو به‌ زینوینی، گوندیک له‌ سه‌رده‌شت، لای مامۆستا مه‌لا محه‌مه‌دی کۆری مه‌لا عه‌لی قزڵجی له‌ گوندی تورجان سالی ۱۳۰۰ نووسیویه‌ته‌وه؛

۶. لاپه‌ره ۳۹، ژماره ۱۱۴، ۱۱۳۰۶ (د. ص)، ده‌سخه‌تیک که کۆمه‌لیک دانراوی تێدایه:

فه‌رائیزی قزڵجی؛ ته‌جویدی قزڵجی؛

۷. لاپه‌ره ۴۲، ژماره ۳۱، ۱۸۱۸۲ (د. ص)، حاشیه میر ابوالفتح علی الرساله الحنفیه فی الاداب، حسین الخواهرزاد له گوندی «سه‌دراباد سالی ۱۳۱۱ له خزمه‌تی مه‌لا سالی نه‌ستانی‌دا نووسیویه‌ته‌وه، په‌سوولی ئه‌حمه‌دی په‌سوول شیرازه‌ی پساندوه و له هاوه‌له‌کانی دابریوه؛

۸. لاپه‌ره ۴۵، ژماره ۲۲، ۱۷۴۰۳ (د. ص)، کۆمه‌له‌ دانراویکی ئۆدیئی و خه‌لکی دی، په‌سوولی شیخ ئاوده‌لی له گوندی شه‌ره‌فکه‌ند له خزمه‌ت شیخ یوسفی شیخ شه‌مه‌ددین‌دا سالی ۱۲۹۹ نووسیویه‌ته‌وه؛

۹. لاپه‌ره ۵۰، ژماره ۳۳، ۱۵۷۷۶ (د. ص)، حاشیه‌ی زیباریی به‌سه‌ر عیصامه‌ددینه‌وه، محهمه‌د کورپی سوله‌یمانی کورپی عه‌لی کورپی محهمه‌دی کورپی په‌سوول له گوندی «عیساکه‌ند» له ناحیه‌ی ئه‌ختاچی له مه‌دره‌سه‌ی مه‌ولانا خضر نووسیویه‌ته‌وه، بی میژوو، به‌لام کۆنه؛

۱۰. لاپه‌ره ۵۴، ژماره ۲۷، ۱۹۲۰۴ (د. ص)، مینهاج، محهمه‌دئه‌مینى نستانیی کورپی په‌سوول، سالی ۱۲۹۴ له گوندی قازلیان نووسیویه‌ته‌وه. جگه‌ له‌وانه، مامۆستا ده‌سنیشانی هه‌ندیک ده‌سنووسیشی کردوون که له موکریان نووسراون و ناوی شاره‌که‌یان دیاری نه‌کراوه.

به‌رگی سپه‌ه‌م:

۱. لاپه‌ره ۱۲، ژماره ۳، ۳۹۰۸۷ (د. ص) کۆمه‌لیک داندراوه وه‌ک قطرالعارض، سلم الوصول فی علم الوصول، محهمه‌دسه‌عیدی مه‌ریوانی، سالی ۱۳۱۲ له تورجان نووسیویه‌ته‌وه؛

۲. لاپه‌ره ۱۴، ژماره ۱، ۲۰۳۸۳ (د. ص)، کۆمه‌لیک داندراوه له ته‌جوید و ئه‌ده‌ب‌دا، سالی ۱۳۴۸ له گوندی زه‌نبیل و دواتریش له ساوجبلاغ به‌ده‌ستی سه‌ید محهمه‌د نووسراوه؛

۳. لاپه‌ره ۲۱، ژماره ۲، ۴۲۲۰۳ (د. ص)، شه‌رحی قه‌سیده‌ی بوردییه، سه‌عدی کورپی محهمه‌دی کورپی به‌هلوولی موکری نووسیویه‌تییه‌وه؛

۴. لاپه‌ره ۲۸، ژماره ۱۴۸، مافدانه‌وه‌یه‌ک: شیعرى خۆش و گالته‌ی مه‌لا په‌حمانی

مه‌ریوانی موعه‌ننه‌ک:

... وفاقائنا من بزم و رزم معنک

و تقنقه و القوریات بلا کفر

(په‌راویز: من به‌نده‌ی موعه‌ننه‌کم / ده‌ر قه‌ریه‌ی حاجی‌له‌کم / موحتاج به‌ گوشتی له‌کله‌کم! حاجی‌له‌کی لای میانداو!)

۵. لاپه‌ره ۴۰، ژماره ۱۵۰، «الملتقط»ی مه‌لا عوسمانی دارقوته: ۱۰ نامیلکه‌یه، یه‌ک له‌وانه، ژماره ۶، نامیلکه‌ی ئادابی ماموستا مه‌لا عه‌لی قزلجییه (یه‌ک لاپه‌ره)؛
۶. لاپه‌ره ۸۸، ژماره ۱۵۹، بنه‌ماله‌ی به‌رده‌ره‌شیی بانه‌یی، گه‌لنک یادداشتی میژوویی تیدایه و یه‌ک له‌وان باسی تاعوونی سالی ۱۳۱۰ ده‌کا له‌ شاروچکه‌ی سابلاغ؛

۷. لاپه‌ره ۱۱۱، ژماره ۱۶۴، ئاماژه‌یه‌ک به‌ که‌شکو‌لی مه‌لا عه‌بدوللای قزلجی (که‌ نازانم له‌ قزلجییه‌کانی بۆکانه یان نا؟) و ماموستا ده‌نوووسی ده‌سنوووسه‌که‌ له‌ کتیبخانه‌که‌ی خو‌م‌دایه؛

۸. لاپه‌ره ۱۳۹، ژماره ۱۶۸، ناوی ده‌سنوووسی نامیلکه‌یه‌کی ماموستا قزلجی دینی سه‌باره‌ت به‌ مه‌سده‌ر و سیغه‌کانی که‌ له‌ «دارالمخطوطات»ی به‌غدایه؛
۹. لاپه‌ره ۲۵۴، ژماره ۱۹۱، باسی ده‌سنوووسیک که‌ زور رووداوی میژوویی ناوچه‌که‌ی تو‌مار کردووه و یه‌ک له‌وانه شه‌ری محه‌مه‌دخانه له‌گه‌ل گه‌ورک و بانه و...؛

۱۰. لاپه‌ره ۲۶۶، ژماره ۱۹۵، داندراوه‌کانی قزلجی. ماموستا مه‌لا عه‌لی کو‌ری مه‌لا محه‌مه‌دی کو‌ری مه‌لا مه‌حمودی قزلجی (۱۲۲۵ - ۱۲۹۵) نووسه‌ر ناوی ۱۲ کتیب و نامیلکه‌ی قزلجی نووسیوه و له‌ باسی باووباییرانی قزلجی دا‌ده‌لی خو‌ی ناوی خو‌ی به‌و چه‌شنه هیناوه: عه‌لی کو‌ری محه‌مه‌د کو‌ری عه‌لی کو‌ری ئیبراهیم. (لام وایه ماموستا ناوی دوو مه‌لا عه‌لی قزلجی لی تیکه‌ل بووی).

به‌رگی چواره‌م:

پیشتر ئاماژه‌م به‌ ۴ ده‌سنوووس کرد که‌ ماموستا قه‌رده‌داگی گوتوو‌یه‌تی له‌ گوندی

بۆکان نووسراونه تهوه، به لام تاییه تمه ندییه کانیا نم رانه گه یاند. ئەوه چوار کتیبه کانی:
 ۱. لاپه ره ۱۳، ژماره ۱۹، ۳۵۸۱۲ (د. ص)، شهرحی تهفتازانی به سهر تهفسیری
 زه نجانییه وه (سه عده ددینی)، ره سوولی کوری محمه د سالی ۱۲۸۴ له
 مه دره سهی بۆکان نووسیویه ته وه. هه ندیک له حاشیه کانیشی له سابلاغ و
 په واندز نووسراونه ته وه؛

۲. لاپه ره ۱۳، ژماره ۲۰، ۱۶۸۳۲۲ (د. ص)، شهرحی سه عدوللا، لملا احمد الگروئ،
 سه عده ددین سالی ۱۲۹۳ له شاروچکهی بۆکان نووسیویه ته وه؛

۳. لاپه ره ۱۴، ژماره ۲۱، ۱۳۹۱۸ (د. ص)، مه نزومهی فهرائیزی قزلجی، ناسری
 کوری مه لا شیخی سوورچی سالی ۱۳۰۹ له گوندی بۆکان نووسیویه ته وه؛

۴. لاپه ره ۱۴، ژماره ۲۲، ۱۵۷۵۶ (د. ص)، ترغیب المشتاق فی احکام الطلاق،
 دانراوی شیخ عبدالموعطی سه ملاوی، ره سوولی کوری ئەحمه دی ناسراو به
 مه نگور، سالی ۱۳۱۳ له گوندی بۆکان له خزمه تی شیخولئیسلامدا له بهر خاتری
 ئەحمه دی کوری نووسیویه ته وه؛

۵. لاپه ره ۱۵، ژماره ۳۴، ۲۰۷۵۲ (د. ص)، مه نزومهی فهرائیزی قزلجی،
 عه بدولسه میعی چنارهیی سالی ۱۳۱۴ له گوندی بیاره نووسیویه ته وه؛

۶. لاپه ره ۱۸، ژماره ۴، ۱/۱۹۷۸۹ (د. ص)، هه ندی شیعری فارسی قزلجی، مه لا
 محمه دی کوری قزلجی محمه دی ئینولحاجی بانهیی له گوندی تورجان
 نووسیویه ته وه؛

ههروه ها له وتاره کهی خو م دا باسی ۳ کتیبم کردبوو که له هه مامیان
 نووسراونه ته وه. ئەوهش تاییه تمه ندییان:

۷. لاپه ره ۲۱، ژماره ۴، ۱/۱۶۲۰۹ (د. ص)، الصمدیه، له گوندی هه مامیان له
 خزمه تی ماموستا مه لا عه لی تالشی دا سالی ۱۲۸۱ نووسراوه ته وه؛

۸. لاپه ره ۲۱، ژماره ۶، ۱/۳۰۴۹ (د. ص)، حاشیه به سهر سهید شه ریفه وه، له گوندی
 هه مامیان نووسراوه ته وه. له و ساله دا چاوه قووله له سابلاغ و ده وروبه ری
 داکه وتوو ه وچه ندیپاوی ناوداری ناوچه که پیی مردوون له وانه: مه لا عه بدولحه کیم و

شیخ‌عه‌بدوپر‌ه‌حیم. له شوینتیکی دیکه‌دا ده‌لی ده‌سخه‌ته‌که له سالی ۱۲۸۹دا به ده‌ستی «عبدالقادر الاسکی بغدادی» نووسراوه‌ته‌وه.

۹. لاپه‌ره ۲۱، ژماره ۸، ۱۵۵۴۴ (د. ص)، تفصیل الجرجانی، محهمه‌د، سالی ۱۳۰۴ له گوندی هه‌مامیان له ژیر سینه‌ری چناردا نووسیویه‌ته‌وه؛

۱۰. لاپه‌ره ۲۵، ژماره ۴، ۱/۶۹۵۷ (د. ص)، حاشیه‌ی عبدالحکیم و اسماء‌الله، جه‌لاله‌ددین کوری عه‌بدوپر‌ه‌حمان سالی ۱۲۷۲ له ره‌واندز نووسیویه‌ته‌وه و دوایی له گوندی تورجان له‌سه‌ر نوسخه‌ی مه‌ولانا‌عه‌لی قزلجی موقابه‌له‌ی کردووه.

۱۱. لاپه‌ره ۳۳، ژماره ۱۰، ۱/۲۰۷۳۸ (د. ص)، قول احمد، محهمه‌د له سالی ۱۳۰۹ له گوندی عه‌ره‌ب ئوغلوی خواروو له خزمه‌تی ماموستا مه‌لا سالی پینجوینی نووسیویه‌ته‌وه؛

۱۱. لاپه‌ره ۳۶، ژماره ۱۳، ۲/۲۰۷۳۸ (د. ص)، قه‌ره‌باغی، سالی ۱۳۱۰ له گوندی قه‌ه‌راباد که گوندیکه له ناوچه‌ی موکری، محهمه‌د کوری مه‌لا ظاهر نووسیویه‌ته‌وه.

من لی‌رده‌دا چهند نموونه‌یه‌کی که م‌له‌و بابه‌تانه‌دینمه‌وه که پیوه‌ندیان به شاری بۆکان و ده‌وروبه‌رییه‌وه‌ه‌یه و سه‌رنج‌دانی هه‌موو لاپه‌ره‌کان بۆئه‌ویندارانی میژووی زانست و بیر له ناوچه‌ی بۆکان ده‌هیلمه‌وه:

۱. به‌رگی ۲، لاپه‌ره ۱۹ «سه‌عه‌ددینی»، ره‌سوولی کوری محهمه‌دی ئه‌رمه‌نی بلاغی له سالی ۱۲۸۶ له مه‌دره‌سه‌ی بۆکان نووسیویه‌تییه‌وه؛

۲. به‌رگی ۲، لاپه‌ره ۲۰ ته‌سریفی مه‌لا‌عه‌لی، محهمه‌دی کوری مه‌لا‌عه‌بدولفه‌تاحی موده‌رریس له مه‌دره‌سه‌ی بۆکان نووسیویه‌ته‌وه؛

۳. به‌رگی ۲، لاپه‌ره ۲۰ شه‌رحی موغنیی میلانی، یه‌عقوبی کوری ئه‌حمه‌د، سالی ۱۱۱۴ له گوندی بورهان له فه‌رمان‌ره‌وایی محهمه‌د‌عه‌لی سولتان‌دا نووسیویه‌ته‌وه؛

۴. به‌رگی ۲، لاپه‌ره ۳۹ ته‌جویدی قزلجی و فره‌ائیزی قزلجی؛

۵. بهرگی ۲، لاپه‌ره ۷۴، پارچه شیعرێکی ئایینی خه‌لیفه مه‌لا عه‌بدوهره‌حمانی که‌له‌به‌ره‌زاخانی؛

۶. بهرگی ۴، لاپه‌ره ۶ کۆچی دوا‌یی مه‌لا عه‌لی قزلجی تورجانی، پینجی موحه‌ره‌می ۱۲۹۶ کۆچی؛

۷. بهرگی ۴، لاپه‌ره ۱۳ و ۱۴ چوار کتیب که له «گوندی بۆکان» نووسراونه‌ته‌وه؛

۸. بهرگی ۴، لاپه‌ره ۲۱ سن کتیب که له هه‌مامیان نووسراونه‌ته‌وه؛

۹. بهرگی ۴، لاپه‌ره ۳۶ یه‌ک کتیب له گوندی قاراوای موکریان؛

۱۰. بهرگی ۵، لاپه‌ره ۹ یه‌ک کتیب له گوندی هه‌مامیان.

له کتیبی قه‌رده‌اغی دا ناو و شیعرێ ئه‌حمه‌دی کۆر، نه‌سروللا تورجانی، عومه‌رخانی موکری، قازی مه‌حمودی موکری کورێ مه‌مه‌د، هه‌روه‌ها ناوی هه‌ندی گوندی وه‌ک بو‌غده‌که‌ندی و تورجان هاتوه‌. به‌گشتی کتیبه‌که‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنگه‌ بۆ میژووی فه‌ره‌ه‌نگی بۆکان و ناوچه‌ی موکریان و پاشماوه‌ی به‌شه‌کانی کوردستان.

په‌وه‌ن کردنه‌وه: هه‌یشتا من چاوم به‌ به‌رگی شه‌شه‌می ئه‌و زنجیره‌ کتیبه‌ی مامۆستا نه‌که‌وتوه‌، به‌لام له‌م دوا‌یی‌یا نه‌دا به‌رگی ۷ - ۸ یم که‌وته‌ده‌ست و به‌ناچار ده‌بی بۆ ئه‌م کاته‌، چاوه‌ به‌رگی شه‌شه‌می بپۆشم و بچمه‌ سو‌راغی به‌رگه‌کانی دواتری. لی‌رده‌ له‌و بابه‌تانه‌ ده‌ویم وا له‌ به‌رگی ۷ - ۸ ی کتیبه‌که‌دان و شار و ناوچه‌ی بۆکان ده‌گرنه‌وه‌.

با له‌په‌ش‌دا ده‌سنیسانی خالیک بکه‌م که له‌ خویندنه‌وه‌ی ئه‌م کتیبه‌ و دیتنی ده‌یان و سه‌دان ده‌سنووسی دیکه‌ی کوردی‌دا پینی گه‌یشتووم: به‌داخه‌وه‌ مه‌لا و فه‌قی و خوینده‌وار و زانای ئه‌و سه‌رده‌مانه‌مان که‌متر وا بووه‌ که‌سایه‌تییه‌کی سه‌ربه‌خۆیان هه‌بی و شوینه‌واریکی زانستی گرنگی ئه‌وتۆ له‌ پاش خۆیان به‌جی به‌یڵن که‌ ئه‌مرۆ بکری له‌ گۆره‌پانی جیهانی‌دا بیخه‌ینه‌ روو و بلین ئیمه‌ش له‌ میژووی فکری مرۆفایه‌تی‌دا ده‌وریکمان بووه‌ و له‌ پینخشستی بیرێ فه‌لسه‌فی یا زانستی‌دا ئه‌وه‌نگاوانه‌مان هه‌لیناوه‌ته‌وه‌. به‌گشتی، سه‌دا نه‌وه‌دی ئه‌م کتیب و نامیلکانه‌ی وا باسیان ده‌کری حاشیه‌ یا حاشیه‌ی حاشیه‌ یا ته‌فسیری کتیبی بیرمه‌ندانی بیگانه‌ن.

«حاشیه‌ی مه‌لا‌عه‌لی» که ئه‌وه‌موو ناوه‌ی دهرکردووه، له راستی‌دا هه‌ندیک په‌راویزه که له‌سه‌ر کتییی «زمخشری» نووسراوه جا بزانه حاشیه له‌سه‌ر حاشیه‌ی مه‌لا‌عه‌لی ده‌بی چی بئ! ئه‌وانی دیکه‌ش به‌و چه‌شنه.

ئه‌وه داخ و کۆسپییکی گه‌وره‌یه، به‌لام من که راستیه‌که به‌چاو ده‌بیینم، نابج له دهربرینی بسله‌ممه‌وه. ده‌بی بپرسم: چۆنه ئیمه زانا و بلیمه‌تی گه‌وره‌مان بووه، به‌لام زۆربه‌یان پاشماوه‌خۆری بیگانان بوون؟ گه‌لو باوه‌ر په‌خۆیی له نیومان‌دا که‌م بووه؟ یا هه‌ر به‌گشتی پاده‌ی خۆینده‌واریمان ئه‌وه‌نده به‌رز نه‌بووه؟ ئه‌وه پرسیاریکی گرنکه و نه لیره‌دا وه‌لام دهریته‌وه و نه من پاله‌وانی ئه‌م مه‌یدانه‌م، به‌لام لام وایه بۆ لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی به‌رفراوان ده‌بی و هیوادارم لاوه‌کانمان له دوا‌پۆژ به‌شوین وه‌لامدانه‌وه‌ی‌دا بگه‌رین.

دوای ئه‌م سه‌ره‌تایه، با بچمه سه‌ر باسی ئه‌سلی، واته پشکنینی به‌رگی ٧ -
٨ کتییی «بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانیانی کورد له ریگه‌ی ده‌سنووسه‌کانیانه‌وه» دانراوی مامۆستا محهممه‌دعه‌لی قه‌رده‌اغی بۆ ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی وا بۆکان یا که‌سایه‌تییه بۆکانیه‌کان ده‌گرنه‌وه.

به‌رگی چه‌وته‌م^١

به‌شی حوجره و مه‌درسه‌کان:

١. [حاشیه‌ی] قزنجی به‌سه‌ر ته‌سریفی مه‌لا‌عه‌لییه‌وه. مسته‌فای کورپی مه‌لا ره‌سوولی ته‌لانی سالی ١٣٤٧ له گوندی بانه‌گلان نووسیویه‌ته‌وه. (ل ١٢)؛
٢. حاشیه‌ی مه‌لا‌عه‌لی قزنجی به‌سه‌ر ته‌سریفه‌وه. محهممه‌دئه‌مینی وه‌لزی له‌به‌رخاتری مامۆستا ئیسماعیل سالی ١٣٣٤ له گوندی پاراستان نووسیویه‌ته‌وه (١٣)؛

٢. حدایق الدقایق فی شرح رساله علامه الحقایق فی نحو الانموزج لجارالله زمخشری. شه‌رحه‌که ناسراوه به شه‌رحی سع‌الدین، سه‌عدوللای گه‌وره،

١. محهممه‌دعه‌لی قه‌رده‌اغی، «بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانیانی کورد له ریگه‌ی ده‌سخه‌ته‌کانیانه‌وه»، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس، هه‌ولێر، به‌رگی چه‌وته‌م ٢٠٠٧، ٣٧٨ لاپه‌ره، به‌رگی هه‌شته‌م ٢٠٠٨، ٣٩٨ لاپه‌ره، کوردی.

- سولهیمانی جوانرۆیی سالی ۱۲۶۴ له گوندی تورجان له خزمهتی مامۆستا مهلا
عهلی قزنجی دا نووسیویه تهوه (۱۴):
۴. النهجة المرضية فی شرح الفیه؛ سولهیمانی جوانرۆیی له گوندی تورجان
نووسیویه تهوه (۱۴):
۵. نامیلکهی ئیستیعاره یان «بیان البیان»ی مامۆستا مهلا ئه بووبه کری میرپۆسته می
عه بدولفه تتاحی دۆله مووی سالی ۱۳۳۷ له گوندی زهنیل نووسیویه تهوه (۱۷):
۶. منظومة «کفاية المعانی» بهیتووشی، سالی ۱۳۰۵ له گوندی شه ره فکهند له
ناوچهی موکریی نووسراوه تهوه (۲۱):
۷. شهرحی «اسماء الاربعین»، واته چل ناو له ناوهکانی خودا، له گوتهی شیخ
شه هابه دینی سوهره وهردی. عه بدولقادر له حوجرهی گه لاله له مه دره سهی
مامۆستا مهلا محهمه دی ره ئیسی بۆکانی سالی ۱۳۴۸ نووسیویه تهوه (۲۷):
۸. تهجیدی قورئان به فارسی، دانراوی مامۆستا مهلا عهلی قزنجی. په سوولی
کورپی پۆسته می کورپی ئیسماعیلی بانهیی سالی ۱۲۹۷ له گوندی نیزه پۆ
نووسیویه تهوه (۳۰):
۹. جیا له وانه، چه ند ده سنووسی په یوه نیدار به شاری سابلاغ و شنۆ و بانه و
به گشتی ناوچهی موکریانیش له کتیبه که دا ده بیندرین.
- به رگی هه شته م**
- به شی حوجره و مه دره سه کان:
۱. حاشیهی قزنجی، په سوولی کورپی خدری کورپی محهمه د، سالی ۱۳۲۸ له
مه دره سهی مهلا محهمه د (ئه سوهد) له گوندی سیدالان نووسیویه تهوه؛
۲. حاشیهی زیباری، ئه حمه دی کورپی عه بدورپه حیمی دهره هه ردیی سالی ۱۲۲۸
له گوندی بۆکان نووسیویه تهوه [واته، بۆکان له سالی ۱۸۱۳ زیبینی دا گوندیک
بووه.]:
۳. حاشیهی میر ئه بولفه تح، ئه حمه دی کورپی شیخ عه بدورپه حیمی دهره هه ردی
له گوندی بۆکان نووسیویه تهوه؛
۴. حاشیهی قزنجی به سه ر ته صریفی مهلا عه لیه وه. لوظوللای کورپی عه بدوللای

ئه‌نصاری تالشی دۆلاوی سالی ۱۳۲۶ له گوندی سوونته‌ته‌ی سه‌ر به سه‌قزی کوردستان نووسیویه‌ته‌وه.

چه‌ند دانراویکی قزلجی:

۱. حاشیه‌ی قزلجی به‌سه‌ر ته‌صریفی مه‌لا عه‌لییه‌وه، محمد اسعد بن ملامحمدامین الهوائی فی سنة سیصد چهل از جامع مولانا و اولاناشیخ محمد سلمه الله فی الدارین. حاشیه‌ی قزلجی به‌سه‌ر ته‌صریفی مه‌لا عه‌لی (تتمیم‌الزنجانی)یه‌وه؛

۲. حاشیه‌ی قزلجی به‌سه‌ر الفوائد الضیائیه‌وه المساماة المشهورة بالجامی؛ علی ید اضعف الطلاب امین یومنی فی مدرسه شمو... بیلی، سالی ۱۳۲۳؛

۳. دانراویکی مامۆستا مه‌لا محهمه‌د تورجانی قزلجی له زانستی فه‌له‌ک و هه‌یه‌ته‌دا. سوده الحقیر احمد ئاکوی من رساله مکتوبه بخط المؤلف فی خمس مضی من الشهر جمادی الاول ۱۳۵۱. ۱۶ لاپه‌ر‌یه و له کتیبخانه بچکوله‌که‌ی خۆمدایه [کتیبخانه‌ی قه‌رده‌اغی]. [ئه‌م مه‌لا محهمه‌ده کوری مه‌لا حوسین و ئامۆزای قزلجیه‌کان بوو. له شۆرشى سمکۆدا سه‌رنوسه‌ری رۆژنامه‌ی «کورد» بوو که له ورمی دهرده‌چوو.]

له کۆتایی‌دا ده‌بی بلیم که پشکنینی وردتری کتیبه‌کان وا هه‌یه‌ بابته‌ی زیاتری سه‌بارته به بۆکانیان لی‌دهربکه‌وئ. هه‌رکاتیش به‌رگه‌کانی دیکه‌ی ئه‌م کتیبه‌ نایابم ده‌ست بکه‌وئ به هه‌مان شیوه‌ بابته‌ی سه‌بارته به بۆکانیان تیندا ده‌دۆزمه‌وه و پ‌ایانده‌گه‌یه‌نم.

نوسه‌رانی میژووی موکریانیش، به‌تایه‌ته مه‌هاباد ده‌توانن گه‌لیک بابته‌ی

به‌که‌لکی سه‌بارته به ناوچه‌که له‌م کتیبه‌دا بدۆزنه‌وه.^۱

۱. محهمه‌ده‌لی قه‌رده‌اغی، «بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورد له ریگه‌ی ده‌سخه‌ته‌کانیانه‌وه»، به‌رگی یه‌که‌م: به‌غدا ۱۹۹۸، به‌رگی دووه‌م: به‌غدا ۱۹۹۹، به‌رگی سیهه‌م: به‌غدا ۲۰۰۰، به‌رگی چواره‌م: به‌غدا ۲۰۰۲، به‌رگی پینجه‌م: به‌غدا ۲۰۰۳، کوردی.

کۆزانی فەرهنگی زمانی کوردی

ئەم کتیبە نووسراوەی مامۆستا محەممەدسالح ئیبراھیمیە که بەبێ نەزم و ریکوویکی، دەیان بابەتی جیاوازی تیدا کۆکراوەتەو.

هۆی هیتانی ناوی کتیبە که لیژەدا ئەوێه نووسەر هەندی زانیاریی لەسەر گوندی گاگەشی مەنگوران و چەند گوندیکی دەوروبەری بۆکان نووسیوه که ئەم گوندانە بابەتی بۆکان دەگرێتەو. گەرچی لیژەشدا ئەم کارە بە ریکوویکی نەکراوە و دواى شنۆ و گاگەش نووسەر گەشتتۆتە سەر گوندی سیۆهەدین و سەدراباد، ئینجا بازى داوەتە سەر سەردەشت و گەراوەتەو مەنگورایەتی و پاشان بۆکان.

ئەوانەى بابەتی ئیمە بگرێتەو بریتین لە:

سیۆهەدین (لایەرهى ۱۴۲)، سەدراباد (۱۴۳)، تەرەغە (۱۴۶) و ئیساکەند (۱۴۶).
زانیارییهکان لە چەند دیر تیناپه‌رن که هه‌لکه‌وتی جوغرافیایی و حەشیمەت و ئیش‌وکاری ئابووری خەلکی گوندەکان دەگرێتەو.^۱

۱. محەممەدسالح ئیبراھیمی (شەپۆل)، «کۆزانی فەرهنگی زمانی کوردی»، بەرگی سیۆهەم، چاپی دووهەم، نشر مستوفی، تاران، ۲۰۰۱، ۱۷۹ لایەره، کوردی.

کوردستانی موکری، حوزنی موکریانی

کتیبی کوردستانی موکری، نووسینی نه‌مر حوسین حوزنی موکریانی له‌و کتیبانه‌یه چاوه‌روان ده‌کری زانیاری زوری له‌سه‌ر بۆکان تیدایی، به‌لام به‌داخه‌وه وانیه.

له «به‌ندی یه‌که‌مین»، واته لاپه‌ره ۱ تا ۵۰ ی کتیبه‌که‌دا باس له چه‌ند عه‌شیره ده‌کری وه‌ک دیبوکری و حه‌سه‌نخالی و ته‌نانه‌ت کۆگوندی «یه‌خته‌چی» ی ناوچه‌ی بۆکانیش به‌ عه‌شیره‌تیک داندراوه (ل ۴۵).

له باسی دیبوکریه‌کان‌دا، حوزنی له مارفئاغا و حاجی ئه‌حمه‌دئاغای ئیلخانی باوکی عه‌لیئاغا و مه‌حمودئاغا و حاجی بایزئاغا ده‌دوی (ل ۴۶) و له لاپه‌ره ۵۰‌ش‌دا باسی ده‌شتی ناچیت یا وشته‌په‌ی ده‌وروپشتی بۆکان ده‌کا.

له به‌شی کۆتایی کتیبه‌که‌ش‌دا، وینه‌یه‌کی مه‌جیدخانی میرموکری میانداو و وینه‌یه‌کی سه‌ردار عه‌لیخانی بۆکان داندراوه.

پاشماوه‌ی کتیبه‌که، واته له به‌ندی دووه‌مین‌ه‌وه (ل ۵۱) تا کۆتایی (لاپه‌ره ۴۶۶)، میژوویه‌کی گشتی کوردستانه، که زۆرجار ناوچه‌ی موکریان ده‌گریته‌وه، به‌لام هه‌ندی جار ده‌بیته میژووی گشتی بۆ هه‌موو کوردستان و پیوه‌ندی زوری به موکریانه‌وه نامینی. بۆکان له‌وه زیاتری وه‌به‌رنه‌که‌وتوووه.^۱

۱. حوسین حوزنی موکریانی، «کوردستانی موکریان یا ئاتروپاتین (آذربایجان) له سه‌ره‌تای ته‌ئریخیه‌وه هه‌تا سه‌یفه‌ددین موکری سالانی ۱۴۶۶/۸۷۱»، چاپی یه‌که‌م، ره‌واندز مطبعه‌ی زاری کرمانجی ۱۹۳۸، کوردی.

هه‌لکه‌وتی دیریکی له کوردستان

نه‌مر حوسین حوزنی موکریانی پیتش‌ه‌وی میژوونوسینی کوردستانه و ده‌بی به یه‌کیک له میژوونوسانی کوردستان دوا‌ی شه‌ره‌ف‌خانی بدلیسی دابندری.

کتیپی جینگ‌ی باسی ئیستا کۆمه‌له‌ی هه‌ندی‌ک وتاره‌هه‌والن سه‌باره‌ت به کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) و شو‌رشی بارزانییه‌کان، هاتنیان بۆ ئیران، گه‌رانه‌وه‌ی به‌شیک بۆ عێراق و په‌رینه‌وه‌ی قاره‌مانانه‌ی به‌شیک تریان بۆ دیوی سو‌قیه‌ت.

هه‌واله‌کانی به‌شی ۱ و ۲ کتیبه‌که به‌گشتی سه‌رچاوه‌ی بیانی، وه‌ک رۆیتز یا رادیوی بی. بی. سی و گو‌فاره‌ه‌ره‌بییه‌کان که‌ پووداوه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌یان به‌شیوه‌ی رۆژانه‌ی باس کردووه. به‌شی سه‌نه‌م به‌گشتی هه‌لسه‌نگاندنه‌کانی خۆیه‌تی له‌مه‌ر شو‌رشی بارزان، به‌لام میحوه‌ری گشتی باسه‌کان شو‌رشی بارزانه.

ئه‌وه‌ی له‌کتیبه‌که‌دا بۆکان بگرتیه‌وه‌که‌م‌نین، هه‌والی ئه‌و پووداوانه‌ی واله‌موکریان و له‌مه‌هاباد رابردوون و ئاشکرایه‌ بۆکانیش ده‌گرنه‌وه، به‌لام هه‌والی تایبه‌ت به‌ بۆکان و ئاغا و سه‌رۆک‌هۆزی بۆکانی، هه‌روه‌ها ئیعدام و لیدانی رێبه‌ران و ئازادخو‌ازانی کوردیش له‌چه‌ند لاپه‌رده‌دا رهنگیان داوه‌ته‌وه:

- لاپه‌ره ۴۱: «ناوی ئه‌و ئاغاواته‌ کورده‌ی وا دوا‌به‌دوا‌ی هه‌ره‌سی کۆمار بانگ کرانه‌ تاران و بۆ ئه‌و یارمه‌تییه‌ی که‌ ئاراسته‌ی حکومه‌ت و سپای ئێرانیان کردبوو، میوانداری کران و چاویان به‌ شا‌که‌وت، له‌ ناویان‌دا مه‌حمودئاغای ئیلخانی، عه‌بدوللائاغای ئیلخانی‌زاده، سمایلئاغای عه‌باسی (سه‌را)، هه‌روه‌ها ئاغاواتی گه‌ورک و شیخ‌ئاغایی ده‌بیندیرین.» [سه‌مه‌ره‌ ئه‌وه‌یه‌ مه‌لا‌خه‌لیلی گۆرمه‌ری، دژبه‌ری په‌زاشا له‌نیو ئه‌و که‌سانه‌دا ده‌بیندیری که‌ چۆته‌ دیداری شا!] (کوردستانی ژماره ۸).

- لاپه‌ره ۴۳: «عه‌شیره‌تی قادری [؟] که‌ هه‌واخوا (لایه‌نگری) کوردستانی ئازاد بوو، پوئه‌سا‌کانی گیران و دران به‌ مه‌حکه‌مه‌ی عه‌سکه‌ری حکومه‌تی تاران،

له شاری بۆکان محاکمه کران. کورده‌کانی فه‌یزوللابه‌گی لاگیری حکومه‌تی جه‌مه‌ووری کوردستانی ئازاد بوون و درانه مه‌حکه‌مه‌ی عورفی عه‌سکه‌ری و مه‌حکوم کران.»

- لاپه‌ره ۴۳: «... چه‌ند ئاواپی‌یه‌کی کورده‌کان تالان کران. فه‌رمانده‌ی تاران له سنووری سه‌قز وای بلاوکرده‌وه که چه‌ند که‌سینکی کوردی مه‌حکوم له سه‌قز و جینگایانی دیکه به‌ دارداکران و خنکاندیان.» [ئاماژه به ۱۱ شوپرشگی‌ری کورده که له سه‌قز له داری بیداد دران].

- لاپه‌ره ۴۷: «ره‌ئیس‌ه‌کانی کوردی مه‌هاباد و سه‌قز و بانه و مه‌ریوان [و دیاره بۆکانیش] که هاتبوونه تاران، به‌ ریز و حورمه‌ته‌وه نه‌وازشت کران و خاوه‌ندشکو شاهه‌نشا به‌ دهستی خوی خه‌لاتی پیدان و نه‌وازشتی کردن... ئه‌و سه‌رانی ئیلات و عه‌شایری کوردان به‌ ئیمه‌را هاوده‌ردی و هاوزه‌حمه‌تیان کرد له کاتی ئاشووب‌په‌رسته‌کانی ماجه‌راجۆیانی...»

- لاپه‌ره ۵۶: چه‌نگ له کوردستانی ئیران دا هیشتا هه‌یه... حکومه‌تی تاران ئه‌وه بوو به‌ چه‌ند هه‌فته‌یی زۆر به‌گه‌رمی له‌گه‌ل کورده‌کانی بارزانی له نیوان سنی شاری میانداو و مه‌هاباد و ورم‌دا، شه‌ریانه.

د. کوردستان موکریانی، پینشه‌کیه‌کی زۆر که‌م و ناته‌واوی بۆ کتیبه‌که نووسیوه.^۱

۱. حوسین حوزنی موکریانی، «هه‌لکه‌وتی دیریکی له کوردستان دا»، پینشه‌کی د. کوردستان موکریانی، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێر، ۱۹۹۹، ۹۶ لاپه‌ره، کوردی.

افتتاح ناصری

ئیرانی و نازەربایجانییەکان سەبارەت بە شۆڕشی ساڵی ۱۸۸۰ی شیخ عوبەیدیلائی نەهری گەلنکیان کتیب و یادداشت و بیرەوهری نووسیوه. یەک لەوانە کتیب یاخود نامیلکەیه که بەناوی «افتتاح ناصری» که بەناوی ناسرەددین شای قاجارەوہ کراوە و عەلی ئەکبەری سەرھەنگ نووسیویەتی.

یادداشتەکانی سەرھەنگ گەلنک لایەنگرانە و دژی شیخ، ھەرۆھا دژی کورد نووسراون و زۆریک لە ڤووداوہکانی ورمی، شنۆ، مەھاباد، میانداو و بناوی لە ڤوانگەیی خۆیەوہ تۆمار کردون، بەلام لە نیو ھەوال و بۆچوونەکانی دا راستەقینەیی جینایەتەکانی سپای ئیران دەرەکەوئ، بۆ نموونە، لە باسی شەڤی سپای ئیرانییەکان لەگەڵ «فەیزوللابەگ»ی لایەنگری شیخ دا دەنووسی:

«ئەو ئافرەت و منالانەیی لە گوندەکان دا مابوونەوہ، بە ئاگر سووتان» (ل ۱۱۷).
 لە ماوەی راپەرینەکە دا ھۆزی فەیزوللابەگی لەگەڵ سپای شیخ کەوتون و شەڤی لەشکری ئیرانیان کردووە و بەو بۆنەییەوہ دواي ھەرەس ھیتانی شۆڕشەکە، لەشکری عەجەم بە میانداو دا بەرەو تیکان تەپەیی ھەوشار و ناوچەیی فەیزوللابەگی لە ڤۆژھەلاتی بۆکان ھاتون و لە گوندی قوربەراز و جامەردەوہ سپای فەیزوللابەگیان بەرەو بۆکان (کە دەلی گوندی سەیفەددین خان کوڤی سەردار [عەزیزخان] ھ پێناوہ و بەرەو گوندی مەللالەر و قەلائی ڤەسوولەسیت) ڤۆیشتوون، لەوئ خان باباخانی کوڤی مەجیدخانیان لەگەڵ پازدە کەسی تر کوشتووە. مەجیدخان لەلایەن شیخ عوبەیدیلاوہ کرابووہ فەرمان ڤەوای سابلان. کەسوکاری کوژراوان بەرەو گوندی ھەمامیانی بۆکان ڤۆیشتوون و سپای عەجەم کەوتوونەتە شوپینان، ھەتا لەوئیش دەریان دەکەن. نووسەر دەلی سەربازانی سپاکە تورک بوون و بەشیکیان میانداوای بوون کە ھەر ئەوان بوون بەھوی کوژرانی خان باباخان. ھەرۆھا دەلی سەیفەددین خان لەگەڵ ئاغا پاشای برای قادرئاغا ھاتن

بۆ سەربازگەى دەولەتى (واتە لای ئەوانیان گرت).
کاک محەممەد حەمەباقى كىتەبى «افتتاحى ناصرى»ى لە فارسییەو ە ەرگىراو ەتە
سەر كوردى و لە لاپەرە ۷۳ تا ۱۴۴ى «ئەكادىمى» گۆوارى كۆرى زانىارى
كوردستان، ژمارە ۴ چاپى كوردو ە.

میژووی گهلی کورد له رۆژههلاتی کوردستان

«چهند لاپه‌په‌یه‌که له میژووی گهلی کورد له رۆژههلاتی کوردستان» کۆمه‌له‌ی ۱۷ وتاری سه‌ربه‌خۆیه‌که زۆربه‌یان پێشتر له چاپه‌مه‌نییه‌ ده‌وره‌یی‌یه‌کانی باشووری کوردستان دا بلا‌بوونه‌ته‌وه.

بابه‌تی کتێبه‌که میژوولکه‌ی چهند راپه‌پین و خه‌باتی گه‌لی کورد، هه‌روه‌ها چهند ریک‌خراوه‌ یا حیزبی سیاسی و چهند چاپه‌مه‌نییه‌کی ده‌وره‌یی کوردی یا فارسی‌ن که له په‌یه‌ه‌ندی گه‌لی کوردان. دوو خال له‌مه‌ر کتێبه‌که سه‌رنج‌پراکێشن، یه‌کیان ئه‌رینی و ئه‌ویتر نه‌رینی:

خالی ئه‌رینی کتێبه‌که ئه‌وه‌یه‌ نووسه‌ر چۆته‌ سۆراغی هه‌ندیک بابته‌ی باس‌نه‌کراو یا که‌متر باس‌کراو و به‌وه‌ توانیویه‌تی پووناکی بخاته‌ سه‌ر ئه‌و لایه‌نه‌ لی‌لانه‌ی میژووی کورد له‌و به‌شه‌ی کوردستان؛ بۆ نموونه‌ باسی رۆژنامه‌ی «نامه‌ی کوردستان» یا «حیزبی ئازادی کوردستان» و «کۆمه‌له‌ی رزگاری کوردستان»ی کردوون که زانیاری له‌سه‌ریان که‌مه‌ و ئه‌وه‌ش هه‌نگاوێکی گه‌لیک به‌نرخه‌، واته‌ دووپات‌کردنه‌وه‌ و جوونه‌وه‌ی بابته‌ی راگه‌یه‌ندراوی پێشوو نییه‌ و من خۆم زۆر شتی لێ فی‌ربووم.

به‌لام خالی نه‌رینی کتێبه‌که ئه‌وه‌یه‌ به‌داخه‌وه‌ مۆرکی که‌م دیقته‌تی پێوه‌ دیاره‌ و گه‌لیک هه‌له‌ی تیدا کراوه‌ که به‌ پێداچوونه‌وه‌یه‌کی ساکاری که‌س یا که‌سانی پێشپۆر ده‌کرا به‌رگه‌ییان لێ بکری له‌وانه‌، ناوی که‌سایه‌تییه‌کانه‌، وه‌ک «فه‌رامیرزا» له‌جیاتی فه‌ره‌ادمیرزا (ل ۴۹)، «ته‌ته‌بایی» له‌جیاتی ته‌به‌ته‌بایی (۵۴)، «ئیره‌ج مه‌تبوعی» (؟) و «حه‌ره‌می حه‌زه‌تی» (؟) (۶۶)؛ «ئه‌سه‌ه‌دئاغای دێبوکری» له‌جیاتی عه‌لی‌ئاغای ئه‌میر ئه‌سه‌ه‌د (۷۵)؛ «میرزا مه‌نگوپی» له‌جیاتی «میرزا مه‌مه‌دئه‌مین مه‌نگوپی» (۸۶)؛ «عه‌شیره‌تی شاسه‌یوان فارس‌ن»، که ئاشکرایه‌ هه‌له‌یه‌، فارس‌ن و کوردی سوننه‌ بوون و راگوێزرانه‌ته‌ ئه‌و ناوچه‌یه‌، له‌وێ بوونه‌ته‌ تورکی شیعه‌! (۹۸) یا ئه‌وه‌ی که

«ملک‌الشعراى بهار» شاعیری ئیرانی به «شاپه‌رست» ناو بردوووه له کاتیکدا «به‌هار» دژبه‌ری جیدیى سیاسه‌ته‌کانی په‌زاشا بوو و له سه‌رده‌مى ئه‌ودا زیندانی کرا (هه‌مان لاپه‌ره)؛ «سیف‌القچاه» له‌جیاتی سه‌یفولقوزات (۱۰۱)؛ «تورکه‌کان... ده‌یانه‌وئى خو له خراپه‌کاری تورکه‌کان پزگار بکه‌ن» که دووه‌میان ده‌بى «کوردده‌کان» بى (۱۱۹)؛ «په‌حمه‌ت‌ئاغا» له‌جیاتی په‌حمان‌ئاغا (۲۳۳) و ده‌یان هه‌له‌ی هاوچه‌شنى تر، بو نمونه ناوبردنى «سمایل‌ئاغای سمکو» به سمایل‌خان و «عه‌لى به‌گى شیرزاد» به عه‌لى‌خان و هیتانی هه‌ندیک ناوی وه‌ک «حاجى خوسره‌وى» که پرونى نه‌کردۆته‌وه کینیە یا له لیسته‌کردنى ناوی ئه‌و شوینانه‌دا که شیعه‌ی کوردی تیندا نیشته‌جین، ناوی شوینیکی گرنکی وه‌ک «بیجارى گه‌پووس» ی نه‌هیتاوه، به‌لام له شیعه‌ی «ده‌شته‌تالی بانه» دواوه (۱۵)... ئیتر باسى شیوازی ناساندنى سه‌رچاوه‌کان نه‌که‌ین که به پیوانه‌ی نووسینه‌کانی ئه‌مروۆ نه‌ک هه‌ر له ئوروپا، به‌لکو له ئیرانیش، ناته‌واویى زور جیدیان تیندایه.

به‌لام سه‌باره‌ت به بوکان بابته له کتیبه‌که‌دا که م نین، گه‌رچى هه‌له‌وپه‌له داوینی ئه‌وانیشی گرتووه:

۱. «خیلى موکرى... له ته‌مووزى ۱۹۱۸دا له نزیک سه‌قز په‌یوه‌ندیان به کونسولی ئینگلیز له کرماشانه‌وه کرد...» (ل ۴۷)؛
۲. «عه‌شیره‌تى مه‌نگور له ناوچه‌کانى سابلاغ، خانه، سه‌رده‌شت و بوکان نیشته‌جین» (۶۹)، که له مه‌ر بوکانه‌وه هه‌له‌یه؛
۳. «دواى ئه‌و پرووداوانه، ئه‌نجومه‌نى به‌رزى ئیران [ده‌ولت یا په‌رله‌مان؟]، به‌په‌له داواى «عه‌لى‌به‌گ» نوینه‌رى حکومه‌تیان له شارى سابلاغ کرد... هه‌ر دواى گه‌رانه‌وه‌ی عه‌لى‌به‌گ له تاران که‌وته په‌یوه‌ندى کردن به ئه‌و سه‌روک عه‌شیره‌ته کوردانه‌ی که سه‌ر به حکومه‌ت بوون و دژایه‌تییان له‌گه‌ل مه‌نگوردا هه‌بوو وه‌ک قه‌ره‌نى ئاغای مامه‌ش و ئه‌سه‌ه‌د ئاغای دئیوکرى...» (۷۵). ئه‌م عه‌لى‌به‌گه‌ی باسى ده‌کا، عه‌لى‌به‌گى حه‌یده‌رى، واته عه‌لى‌به‌گى حاجی‌ایلیکه‌نده.
۴. په‌راویزی لاپه‌ره ۱۰۱ له وتاری سه‌باره‌ت به خیلى جه‌لالی باس له پیکهاتنى

«رێکخراوهیهکی بچووک» له شاری مههاباد دهکا که «له سالی ۱۹۲۷ بۆ په یه هندی کردن له گه‌ل خۆببوون پیکهات... ۲۰ هه‌زار کهس ئەندامی بوون و گرنگترینیان عومه‌رخانی شکاک، سه‌یفولقوزات، حاجی بابه‌شیخ، عه‌لی‌ئاغای دیبوکری و کوێخا ره‌حیمی شیخی بورهان بوون» (۱۰۱). هه‌واله‌که به‌گوێره‌ی به‌لگه‌نامه‌یه‌کی عێراقیه. نووسه‌ر له درێژه‌ی دا هه‌روه‌ها گوتویه‌تی «که‌ریم حیسامیش له کتیبی قافله‌ی شه‌هیدانی کوردستانی ئێران دا ناوی رێکخراوه‌که‌ی هیناوه و قازی محهمه‌د، شیخ ئەحمه‌دی سریلایا، کاکه‌حه‌مه‌ی بۆکان و مه‌لا سادقی قزلی و مه‌لا ئەحمه‌دی فه‌وزی به‌ ئەندام ناوبردوون» (هه‌مان لاپه‌ره). دیاره‌ لی‌ره‌ش دا هه‌له‌ پرویداوه و قازی کاکه‌حه‌مه‌ی قزلی به‌ دوو که‌سی جیاواز ناوبراوه؛ ناوی ته‌واوی قازی کاکه‌حه‌مه‌ بریتی بوو له «قازی محهمه‌د سادقی قزلی بۆکانی». عه‌لی‌ئاغای دیبوکریش هه‌مان عه‌لی‌ئاغای عه‌لیار (ئه‌میر ئەسه‌د) و کوێخا ره‌حیم نییه و شیخ ره‌حیمی کوری شیخی بوره‌انه.

۵. له وتاری له‌مه‌ر «حیزبی ئازادیی کوردستان» دا نووسه‌ر دوکتور عه‌زیز زه‌ندی (عه‌زیز ئالمانی) به‌ سه‌رۆکی رێکخراوه‌که‌ ناساندووه و گوتویه‌تی ناوبراو له گوندی قالوئ زه‌ندان له‌دایک‌بووه و پاشان چۆته مه‌هاباد. دیاره له ناوچه‌ی گه‌ورکی نیوان بۆکان و مه‌هاباد و سه‌قز و سه‌رده‌شت دا ۳ گوند به‌ناوی «قالوئ» هه‌ن که‌ یه‌کیان قالوئ زه‌ندانه^۱ باش ده‌بوو ئەگه‌ر کورته‌ زانیارییه‌کی له‌و چه‌شنه‌ سه‌بارته‌ به‌ شوێنی له‌دایک‌بوونی سه‌رۆکی حیزبه‌که‌ درابایه‌ خوینهر (لاپه‌ره ۱۴۱).

۶. له لاپه‌ره ۲۱۰ دا گێڕانه‌وه‌یه‌ک هه‌یه‌ له‌ که‌ریم حیسامی سه‌بارته‌ به‌ هه‌لسوورانه‌ سیاسیه‌کانی دوا‌ی هه‌ره‌سی کۆماری کوردستان که‌ تیندا باسی ب‌لا‌بوونه‌وه‌ی راگه‌یاندنامه‌یه‌کی ده‌س‌خه‌ت له‌لایه‌ن «مه‌لا ئەمه‌د» وه‌ه‌ کراوه.

۱. من له سالی ۱۳۴۲ دا بۆ کاری چاوه‌دیاری «هه‌لبژاردن!» ی په‌رله‌مان، له‌لایه‌ن ئیداره‌ی فه‌ره‌نگی بۆکانه‌وه‌ نێردراوه‌ ئه‌وی.

دیاره ئه‌و که‌سه، نه‌مر مه‌لا ئه‌مجه‌دی قه‌لای ره‌سووله‌سیت (عوسمانی)یه له‌سه‌ر چۆمی مه‌جیدخانی نیوان میانداو و بوکان، که‌گه‌لیکیش خه‌ت‌خۆش و ئه‌ندامی هه‌لسوورپاوی کۆمه‌له‌ی «ژ.ک» و حیزبی دیموکراتی کوردستان بوو و ده‌کرا له‌ په‌راویزدا ناساندنیکی کورتی ئه‌وتۆ کرابایه‌.

۷. له‌ لاپه‌ره‌ ۲۱۰ه‌وه‌ تا ۲۲۹ باسی رۆژنامه‌ی «رینگا»یه‌ ئه‌و رۆژنامه‌یه‌ی وا تا‌قه‌ یه‌که‌ ژماره‌ی لی‌ده‌رچوو و ریزدار «مامه‌غه‌نی بلووریان» له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانی‌دا باسی کردووه‌. له‌و‌ی‌دا ناو له‌ نه‌مر «حه‌سه‌نی قزلجی» و «عه‌لی‌به‌گی شیرزاد» براوه‌. کیشه‌ی رینکه‌وتی ده‌رچوونی رۆژنامه‌ی رینگا دوا‌ی بلا‌بوونه‌وه‌ی بیره‌وه‌رییه‌کانی نه‌مر «مه‌مه‌دی شاپه‌سندی» ئالوز ببۆوه‌ و باش و ابوو نووسه‌ر له‌ په‌راویزیش‌دا بو‌وا‌یه‌ ئاماژه‌یه‌کی به‌ بو‌چوونی ئه‌ویش بکر‌دا‌یه‌.

۸. لاپه‌ره‌ ۲۳۰ تا ۲۴۸ و تاریکی سه‌باره‌ت به‌ «کۆمه‌له‌ی رزگاری کوردستان» گرتۆته‌به‌ر، که‌ ریزدار سه‌لاحوددینی موه‌ته‌دی، نه‌مر مه‌مه‌دی ئیلخانی‌زاده و چه‌ند که‌سی تر له‌ سالی ۱۹۶۳‌دا بنیاتیان نا و سالیکی زیاتر ته‌مه‌نی نه‌بوو. باسی حیزب یا کۆمه‌له‌که‌ و چۆنییه‌تی دامه‌زران و ئامانجی پیکه‌اتنی به‌کورتی و سووکه‌ ئاماژه‌یه‌کیش به‌ ژبانی کاک سه‌لاح کراوه‌ و گو‌تراوه‌ نووسه‌ر چه‌ند جار چاوی به‌ کاک سه‌لاح که‌وتوو، به‌لام نووسیویه‌تی «هیچ کات به‌ دریزی لیم نه‌بیس‌توو هه‌نابی ده‌رباره‌ی ناکوکییه‌کانی له‌گه‌ل ئه‌حمه‌د توفیق و هوکاری ده‌رچوونه‌ده‌ری له‌ حیزبی دیموکراتی کوردستان و راگه‌یانندی کۆمه‌له‌ شتیکی ئه‌وتۆی باس کردبێ». جا بو‌چی له‌ و چه‌ند دانیشتنه‌دا پرس‌یاری لی‌نه‌کردووه‌، روون نییه‌.^۱

۱. دکتۆر یاسین سه‌رده‌شتی، «چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌ک له‌ میژووی گه‌لی کورد له‌ رۆژه‌لاتی کوردستان»، به‌رگی یه‌که‌م، ناشر (؟)، سلیمانی ۲۰۰۷، ۲۹۲ لاپه‌ره‌، کوردی.

کورد و عه‌جه‌م

کتیپی «کورد و عه‌جه‌م» نووسینی کاک نه‌وشیروان مسته‌فا ئەمین به‌ناوی خوازراوه‌ی «سالج‌مه‌مه‌دئه‌مین» هوه، روانینیکی خیرا، به‌لام به‌نیوه‌روکی میژوویی کورده له په‌یوه‌ندی ئیرانییه‌کان دا له سه‌ده‌ی شانزده‌هه‌می زاینی و دامه‌زرانی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وییه‌وه تا ۲۰ سالی یه‌که‌می سه‌ده‌ی بیسته‌م، واته‌راپه‌رین و تیکشکانی سمکو له سه‌رده‌می ره‌زاشای په‌هله‌وی دا. کتیبه‌که که‌متر چۆته باسی بۆکانه‌وه، به‌لام له زۆر رووداوه‌ی کۆمه‌لایه‌تی - سیاسی له موکریان و ناوچه‌ی مه‌هاباد دواوه که زۆربه‌یان بۆکانیش ده‌گرنه‌وه، بۆ نمونه:

- باسی داگیرکرنی قه‌لای گاو دۆلی کوردان له ناوچه‌ی هه‌وشار و موکری قران به‌ده‌ست شاعه‌باسی سه‌فه‌وی (وه‌رگی‌راو له عاله‌م‌ئارای عه‌باسی)، لاپه‌ره ۹۳ - ۹۶.

- بلباس له عیلى پۆژه‌کییه، که له سه‌رده‌میکدا له چوارگۆشه‌ی ورمی - سه‌قز - شاره‌زور - ره‌واندزدا هیزیکی گه‌وره بوون (وه‌رگی‌راو له الغزاوی)، لاپه‌ره ۱۰۳.

- مه‌ل‌بندی موکریان له لایه‌ن هیزی شیخ عه‌بدولقادر (کورپی شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری) یه‌وه‌ ئازاد کرا، هیزه‌کانی شیخ بریتی بوون له پیاوگه‌لی هۆزه‌ کورده‌کانی شه‌مزیان، ... گه‌ورک، موکری، دیبوکی... لاپه‌ره ۱۷۰.

- کوژرانی حه‌مه‌حوسین‌خانی سه‌رداری موکری به‌ده‌ست سپای تورک له مه‌راغه، لاپه‌ره ۲۸۳.

- دواى کوژرانی مارشیمۆن به‌ده‌ست سمکو، چه‌کداره‌کانی ئاغا په‌تروس که‌وتنه ته‌قه‌لالای کردنه‌وه‌ی ریگه‌یه‌ک بۆ لای بیجار و ساین‌قه‌لا، که له‌گه‌ل هیزه‌کانی ئینگلیزدا یه‌ک بگرنه‌وه، لاپه‌ره ۳۱۳ [ئه‌م باسی پاشه‌کشه‌ی ئاسۆرییه مه‌زلوومه‌کان له ورمیوه به‌ره‌و خانه‌قین و تیپه‌ربوونیان به‌ ناوچه‌ی بۆکان یا نزیک ئه‌ودا، جیگه‌ی لیکۆلینه‌وه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی بارودۆخی ئه‌و ده‌می بۆکان بزاند‌ری].

- مه‌سه‌له‌ی تالان‌کرانی مالی حاجی ئیلخانی له‌لایه‌ن هیزی سمکووه له وتووێژه

گرنگه‌کانی مسته‌فایاشا یامولکی له‌گه‌ل سمکو له سلیمانی. به‌گویره‌ی قسه‌ی سمکو، حاجی ئیلخانی نه‌ک هه‌ر خۆی دژایه‌تیی سمکوی کردووه و چۆته پال ده‌وله‌ت، به‌لکووه‌شیره‌ته‌کانی دیکه‌شی هان داوه‌ ئه‌م کاره‌ بکه‌ن، لاپه‌ره ۳۵۲ - ۳۵۳.

- له لاپه‌ره ۳۶۱ - ۳۶۲ دا هه‌والیک له زمان «محهمه‌د ته‌مه‌ددون» هوه سه‌باره‌ت به‌پۆژنامه‌ی کورد [یا «پۆژی کورد» یا به‌قه‌ولیک «پۆژی کورد»] شه‌وی عه‌جه‌م»]. ژماره ۲ راگه‌یه‌ندراوه [محمد تمدن، «اوضاع ایران در جنگ اول یا تاریخ رضائیه»، تهران، چاپ اسلامی، ۱۳۵۰].

هه‌واله‌که سه‌باره‌ت به‌شه‌ری هۆزه‌کانی ناوچه‌ی موکریانه له‌گه‌ل «سواره‌ی خالۆ قوربانی هه‌رسینی» که دوا‌ی هه‌ره‌سی بزوتنه‌وه‌ی جه‌نگه‌ل له گیلان، بایدايه‌وه لای پژیمی په‌هله‌وی و نیردرايه موکریان بۆ شه‌ره له‌گه‌ل سمکو، که پیش پووبه‌پوو بوونه‌وه له‌گه‌ل سپای سمکو هه‌ر له‌لایه‌ن هۆزه‌کانی ناوچه‌ی موکریانه‌وه سپاکه‌ی تیکشکیندرا و خۆشی کوژرا.

له شه‌ری دژ به خالۆ قوربان دا ئه‌میر ئه‌سه‌د، واته‌ عه‌لیاغای عه‌لیار و «سوارئاغای سه‌رداری موکری» (واته‌ عه‌لی‌خانی سه‌رداری بۆکان و سواره‌ی بۆکانی) به‌شدار بوون. ئه‌م راپۆرته‌گه‌لیک به‌روونی باسی چۆنیه‌تیی شه‌ره‌که و شوینی شه‌ره له «زاو‌ابوک» و «داشامه‌جید»ی کردووه و ده‌لی دوا‌ی شکاندنی سپای خالۆ، سواره‌ی ئه‌میر ئه‌سه‌د «یه‌ک عه‌راده مه‌تره‌لیۆزیان ده‌سکه‌وتبوو». خالۆ قوربان سواره‌ی ئه‌حمه‌دی گولای‌ئاغای مه‌نگور یا ئه‌حمه‌دخانی هه‌رکی کوشتیان، لاپه‌ره ۳۶۲.

کتیبه‌که، وه‌رگه‌راوه‌ته سه‌ر زمانی فارسیش، به‌لام به‌داخه‌وه ته‌رجه‌مه‌یه‌کی باشی نییه و سه‌دان هه‌له‌ی تیکه‌وتوو. ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی له سه‌روه باسیان کرا، له ته‌رجه‌مه فارسییه‌که‌دا که‌وتوو نه‌ته ئه‌م لاپه‌رانه‌وه: ۱۰۴، ۱۱۲، ۱۷۵، ۱۷۸، ۳۰۱، ۳۳۵، ۳۷۹ و ۳۸۷^۱.

۱. سالح محمدامین، «کورد و عه‌جه‌م: میژووی سیاسی کورده‌کانی ئێران»، ناشر (؟)، شوین (؟)، ۱۹۹۲، کوردی، ۳۹۸ لاپه‌ره، کوردی.

سېبەری ئازادی

کتیبی «سېبەری ئازادی، ھەوراز و نشیوھکانی میژووی خەباتی کۆمەلەیی «ژ. ک.» نووسینی کاک «کەمال عەبدوللاھی» م خویندەوھ. خوْشحالم کە رۆلەکانی گەلی کورد ئیستا پینگەیشتون و ئەو ئەرک و کارانەیی و ۵۰ سالیکی پیش ئیستا بیگانە دەیانکرد و ئیمە چا و لە دەستی ئەوان بووین، ئیستا لاوھکانمان دەیکەن.

کتیبە کە ھەلسەنگاندنی رۆژنامە و گوْفار و راگەیاندن و کتیب و بەلگەنامەیی پەيوەندیدار بە کۆمەلەیی «ژ. ک.» ھو و لە رینگای ئەوانەوھ، پووناکێ دەکەویتە سەر میژووی پەر تەمومژی کۆمەلەیی «ژ. ک.» و چۆنییەتی ھەلوھشانەوھ و توانەوھیی لەنیو حیزبی دیموکراتی کوردستان لە سالی ۱۹۴۵دا.

نووسەر فەسلیکی تاییبەت بە سەرھەلانی کۆمەلەیی نەنووسیوھ گەرچی لە بەشە جیاجیاکانی کتیبە کەدا ئامازەیی پیکردووھ، ئەوھش و دەگەییەنی کە نیازی سەرھکی لە پیکھینانی کتیبە کە، تەنیا لیکۆلینەوھیی مەسەلەیی ھەلوھشانەوھ بووینی و ھەر بۆیەش جەختی لەسەر دواژمارەیی گوْفاری نیشتمان و تاکە ژمارەیی ئاوات کردووھ.

لە کتیبە کەدا گەلیک جار ناوی بۆکان و رووداوھکانی بۆکان و کەسایەتییە بۆکانییەکان ھاتووھ بەتاییبەت لە لاپەرە ۲۳۱ تا ۲۵۳ (بەشی ۵)دا ناوی ئەم کەسایەتییانە و ناوی نھینیان راگەییەندراوھ:

۱۲. حاجی رەحمان ئاغا ئیلخانی زادە (برای راست)؛

۱۳. عەبدورپرەحمانی شەرەفکەندی (ع. ھەژار)، (ئەو دەم لە بۆکان ژیاوھ)؛

۱۴. عەبدولقادری دەبباغی (سیامەک)، (ئەو دەم لە بۆکان ژیاوھ)؛

۲۵. ھەسەنی قزلی (ح. خەمناک) و (ح. قزلی)؛

۲۶. مەممەدسادق قزلی (م. ص. قزلی)؛

۲۸. مەممەد نووری (گۆلانی)، (عەتری)؛

۳۴. عه‌باسی حه‌قیقی (ع. هونه‌ر)؛

۳۹. سه‌عیدی هوما‌یوون (ئاگری)؛

۴۰. مه‌لا ئه‌مجه‌دی عوسمانی (کاک)؛

۵۹. سما‌یلی فه‌رپوخی (ئا. ف. پ‌رشینگ)؛

۶۷. مه‌لا ماری کۆکه‌یی (بو‌یژیکی به‌ناوبانگ)، (به‌رچه‌له‌ک کۆکه‌یی)؛

۷۲. خالید حیسامی (خ. شیواو).

له‌ده‌سته‌ی لاوانی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» یش:

۱۸. میرزا ئیبراهیمی ئه‌فخه‌می (رووناک).

له‌لاپه‌ره ۱۲۴۷دا ناوی «ق. چۆبینه» به‌کاک قاسمی وه‌ته‌میشی یا قادری حه‌میدی دراوه، که‌هه‌له‌یه و ناسناوی ئه‌حمه‌دئاغای ئیلخانی‌زاده‌یه. هه‌روه‌ها «پشتیوان» نه‌زانراوه ناسناوی کتیه و ئیمه‌ده‌زانین هی سما‌یلئاغای ئیلخانی‌زاده‌یه. «ئاریز» یش وا‌هه‌یه ناوی نه‌ینی «میرزا‌عه‌لی سه‌میمی» (خیرویژ) نووسه‌ری سه‌ردار حه‌مه‌حوسین‌خانی بۆکان و خه‌لکی سنه‌بی، که‌دواتر له‌گوندی «قه‌له‌نده‌ر» ی فه‌یزوللا‌به‌گی کۆچی‌دوایی کرد.

هه‌روه‌ها له‌لاپه‌ره ۱۲۴۸دا «ئا. ک. مرۆ ۶۷» نه‌زانراوه ناوی نه‌ینی کی بووه، که‌ئه‌ویش ده‌بوو بزانییه‌یه‌که‌م ناوی نه‌ینی حاجی ره‌حمانئاغای ئیلخانی‌زاده‌بووه و پاشان گۆریویه و کردوویه به‌ «برای‌راست»: ئه‌وه‌ش به‌لگه‌: له‌ «مرۆ» ئاخۆ «برای‌راست» ماون؟ (هه‌ژار، به‌ره‌و موکریان). به‌کورتی کتیه‌که‌ بایه‌خیکی گرنگی به‌لگه‌یی هه‌یه و ئه‌وانه‌ی خواره‌وه ژماره‌ی لاپه‌ره‌یه‌کن که‌باسی بۆکان یا که‌سایه‌تی بۆکانیان تیدا کراوه:

۲۶، ۴۰، ۴۳، ۵۲، ۱۱۹، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۴۵، ۱۴۶، ۱۶۰، ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۸۰، ۲۱۵، ۲۳۲، ۲۴۹، ۲۵۱، ۲۵۳، ۲۵۵، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۹۴، ۳۹۵، ۴۰۸، ۴۲۲، ۴۳۰، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۴، ۴۴۸، ۴۵۲ و ۴۵۸^۱

۱. که‌مال‌عه‌بدو‌للا‌هی، «سه‌به‌ری‌نازادی، هه‌راز و نشیوه‌کانی میژووی خه‌باتی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» ۱۳۲۱ - ۱۳۲۴»، بنکه‌ی ژین، سلیمانی، ۲۰۰۸، ۴۷۴ لاپه‌ره، کوردی.

چەپ له رۆژھەلاتی کوردستان

ئەو ناوی کتیبیکە ریزدار ئەیووب ئەیووبزادە نووسیویەتی و بەرگی یەکەمی بەناوی «کۆمەلە و دۆزی ناسیۆنالی کورد» له ساڵی ۲۰۰۲دا بلاوکردۆتەو. بابەتی کتیبەکە ھەلسەنگاندنی ھەلۆیستی چەپی ئێران بەگشتی و «کۆمەلە» شۆرشگێری زەحمەتکێشانی کورد» بەرانبەر بە مەسەلە نەتەواپەتی گەلی کوردە له ئێران. کتیبەکە گەلیک بەنیوەرۆک و پشت ئەستوور بە بەلگە واکە زۆربەیان لە چاپەمەنی و راگەیانندی کۆمەلە وەرگیراون.

نووسینی میژووی سیاسی کوردستان و بەتایبەت رۆژھەلاتی کوردستان بەبێ ئەم چەشنە شی کردنەو و پەخنی گرتنە گونجاو نابێ و حەقیقەتیش بەبێ حزووری ئەو بۆچوونانە دەرناکەوێ.

کتیبەکە ھەلۆیست و سیاسەت و بەرنامە کۆمەلە لە سەرەتاوە تا دوا کۆنگرە سییەم و زال بوونی سەھەندییەکان بەسەر سیاسەتی گشتی کۆمەلەدا، خستۆتە بەر لیکۆلینەو و شیکاری.

من لێردا بەبێ ھەلۆیست گرتن، ئەم بەشانە کتیبەکە دەخەمەرەو و کە پەیوەندییان بە بۆکان و خەلکی بۆکانەو ھەیە:

- لاپەرە ۲۱: ھەلسوورینەرانی «تەشکیلات» [سەرەتاکانی دامەزرانی کۆمەلە]:

۴. عەبدوللا موھتەدی؛

- لاپەرە ۲۳: دەستە دامەزرینەرانی کۆمەلە: ۳. عەبدوللا موھتەدی، ۸. حوسین

مورادبەگی ناسراو بە حەمەسوور، ۹. عومەر ئیلخانیزادە؛

- لاپەرە ۱۴۳ تا ۱۴۵: رووداوی کوژرانی ئەندامانی «پەیکار» لە بنکەکەیان (بە

دەستی حیزبی دیموکرات) لە بۆکان، یەک لەوان تاهیر ئیبراھیمیان؛

- لاپەرە ۱۵۲: وتووێژ و نیوېژیکەریی عومەرئاغا، کاک سەعد و محەممەدی

موھتەدی لە نیوان کۆمەلە و سپای پژگاری؛

- لاپه‌ره ١٦٨: به‌رئوه‌چوونی کۆنگره‌ی دووهه‌می کۆمه‌له‌ له‌ خانه‌قای زه‌مبیل؛
- لاپه‌ره ٣٢٠: ئاماژه‌ به‌ کوشتنی مامۆستا مه‌لا که‌ریمی شاریکه‌ندی له‌ لایه‌ن کۆمه‌له‌وه‌؛
- هه‌روه‌ها له‌م لاپه‌رانه‌دا باسی که‌سایه‌تی بۆکانی کراون: ١٣، ١٧٤، ٢٠٨، ٣٠٨ تا ٣١٠، ٣١٨، ٣٢٠، ٣٣٢، ٣٣٩، ٣٥٠، ٣٥١ و ٣٦٠،

١. ئه‌یووب ئه‌یووب‌زاده، «چه‌پ له‌ رۆژه‌ه‌لاتی کوردستان، کۆمه‌له‌ و دۆزی ناسیۆنالی کورد»، به‌رگی یه‌که‌م، ناشر: دانهر، ٢٠٠٢، ٣٩٨ لاپه‌ره، کوردی.

کتیپییکی ئەلیکترۆنیی جووتیار حاجی توفیق

لە مالمپەری «گاگەش» دا دەقی کتیپییکی ئەلیکترۆنیی پزدار جووتیار حاجی توفیق بلابووتەووە کە کۆمەڵەی چەند وتاری سەربەخۆیە سەبارەت بە چەند کەسایەتی ئەدەبی کوردی (حەسەن قزڵجی، محەممەد میهری و سوارەدی ئیخانەزادە)، ھەرەھا پێداچوونەووە و ھەلسەنگاندنی چەند کتیپییکی کوردییە (گەرمیان، میژووی ھەورامان و پوژنامەنوسیی کوردیی سەردەمی کۆماری دیموکراتی کوردستان). جیا لەوانە وتاریکی سەربەخۆیە سەبارەت بە پوژنامەنوسیی کوردی لە پوژھەلاتی کوردستان کە بەوپەری وردی و سەرنجەووە نووسراوە و من تا ئیستا بابەتی وا ھەمەلایەنە و لە عەینی کاتدا بێھەلەم سەبارەت بە پوژنامەنوسیی کوردی لە ھیچ سەرچاوەیە کدا نەخویندۆتەووە.

من نووسەری بەپیزی وتارە کە ناسم و دووری نازانم نووسەریکی بەئەزمونی پوژھەلاتی کوردستان بێ کە ناویکی خوازاووی بۆ خۆی ھەلبژاردبێ، بەلام ھەر کەس ھەیە دەبێ ئارەزووی ئەو بەخوازین قەڵەمەکە ی ھەروا بەبڕشت بێ و کەلین و قوژبێ میژووی کوردمان ھەر بەو وردییەووە کە لێردا دەبینین بۆ بپشکنی.

لای کەم چوار وتاری یەکەم، دووھەم، شەشەم و حەوتەم لە کۆمەڵی وتارەکانی نیو ئەم کتیپە، بۆکان و کەسایەتیە بۆکانییەکان دەگرنەووە. ئەو نووسینەکانی نووسەرن:

یەکەم: ناوی کتیپە کە بەو جوورە یە «پوژنامەنوسیی کوردیی سەردەمی کۆماری دیموکراتی کوردستان ۱۹۴۲ - ۱۹۴۷». شتیکی ئاشکرایە کە ماوہی حوکمرانیی کۆماری کوردستان، کەمتر لە سالیکی بوو. ئەگەر پوژی سێ شەممە پیکەوتی ۱۹۴۶/۱/۲۲ بە پوژی دامەزراندنی و پوژی سێ شەممە پیکەوتی ۱۹۴۶/۱۲/۱۷ بە پوژی کوتایە هاتنی دابننن، ئەوا دەتوانین بلین کە کۆماری کوردستان تەمەنی نزیکە ی ۱۱ مانگ بوو، بەلام ھەرەک لە ناوی کتیپە کەووە دەرەکەوئ،

سنووری میژوویی ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه (سالی ١٩٤٢ هه‌تا‌کوو سالی ١٩٤٧). ه. لیره‌دا ده‌گه‌ینه‌وه‌ی که بلێین هه‌ر له خودی ناوی کتێبه‌که‌دا، نا‌کۆکیه‌که‌ هه‌یه! چون‌که سنووره‌ میژوویی‌یه‌که‌ی «پۆژنامه‌نوسیی کوردیی سه‌رده‌می کۆماری دیموکراتی کوردستان» ده‌کاته‌ ماوه‌ی نیوان (١٩٤٦/١/٢٢ هه‌تا‌کوو ١٩٤٦/١٢/١٧) نه‌ک (١٩٤٢ - ١٩٤٧). هه‌رچه‌ند نووسه‌ر له سه‌ره‌تای کتێبه‌که‌، له‌ لاپه‌ره‌ ١٢ به‌کورتی باسی‌وه‌ی کردووه‌ که لیکۆلینه‌وه‌که‌ی له‌ دامه‌زاندنی کۆمه‌له‌ی «ژ.ک.» هه‌وه‌ ده‌ست‌پێده‌کا هه‌تا‌کوو پۆژی له‌ سێداره‌درانی قازییه‌کان له‌ ١٩٤٧/٣/٣١، به‌لام‌ ئه‌و پوون‌کردنه‌وه‌یه‌ ناتوانی‌ ئه‌و راستییه‌ وه‌لابنی که ناوی کتێبه‌که‌ نا‌کۆکی تێدا‌یه! بۆ نمونه‌ ئه‌گه‌ر ناوه‌که‌ی به‌و جۆره‌ بوایه: «پۆژنامه‌نوسیی کوردیی سه‌رده‌می کۆماری دیموکراتی کوردستان ١٩٤٦/١/٢٢ - ١٩٤٦/١٢/١٧» و له‌ پێشه‌کیه‌که‌ی‌دا ئه‌وه‌ی پوون‌بکرایه‌ته‌وه‌ له‌به‌روه‌ی کۆمه‌له‌ی «ژ.ک.» و کۆماری کوردستان په‌یوه‌ندییه‌کی ته‌واویان به‌یه‌که‌وه‌ هه‌یه‌ و ته‌واوکه‌ری یه‌کتین، وا پێویست بووه‌ که له‌ سه‌ره‌تادا باس له‌ گۆفاری نیشتمان و بلاوکراوه‌کانی دیکه‌ی کۆمه‌له‌ی «ژ.ک.» بکری؛ ئه‌وسا که‌س سه‌رنجی‌که‌ی په‌خه‌نه‌گرانه‌ی له‌م جۆره‌ی نه‌ده‌بوو. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ناوه‌که‌ی به‌و جۆره‌ش بوایه: «پۆژنامه‌نوسیی کوردیی سه‌رده‌می کۆماری دیموکراتی کوردستان ١٩٤٣ - ١٩٤٦» تا راده‌یه‌که‌ دروستتر بوو له‌وه‌ی که له‌سه‌ر ئه‌و کتێبه‌ نووسراوه‌! چون‌که هه‌یج بلاوکراوه‌یه‌کی کۆمه‌له‌ی «ژ.ک.» پێش‌سالی ١٩٤٣ ده‌رنه‌کراوه‌ و هه‌یج بلاوکراوه‌یه‌کی کۆماری کوردستانیش پێی نه‌ناوه‌ته‌ سالی ١٩٤٧! کتێبه‌که‌ش (یان لیکۆلینه‌وه‌که‌) تاییه‌ته‌ به‌ «پۆژنامه‌نوسیی کوردیی سه‌رده‌می کۆماری دیموکراتی کوردستان» ه‌ نه‌ک «پووداوه‌ میژوویی‌یه‌کانی» ئه‌و سه‌رده‌مه‌. دووه‌م: باشتر بوو نووسه‌ری ئه‌م کتێبه‌ «وه‌کوو سه‌رچاوه‌» راسته‌وخۆ سوودی له‌ کتیبی ویلیام ئیگلنۆن به‌ ناوی: The Kurdish Republic of 1946 هه‌روه‌ها «The Kurdish Republic of Mahabad» ی ئارچیبالد پووزفیلت، وه‌رگر تاییه‌ که له‌ ده‌یان لاپه‌ره‌دا زانیاری لێ‌وه‌رگرتوون، به‌لام‌ نه‌ک له‌ تیکسته‌ ئینگلیزیه‌کانیا نه‌وه‌، به‌ل‌کوو له‌ وه‌رگێرانه‌ پڕ له‌ هه‌له‌ و که‌م‌وکوو‌پێیانه‌وه‌ که له‌ لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی‌دا مرۆف

هەرگیز ناتوانی پشتیان پێ بهستی.

باوەرپیش ناکەم پەیدا کردنیان لە نیوخوای ولات کارێکی هێندە ئەستەم بووبی! وەکوو من بزانی کتێبه‌که‌ی ویلیام ئیگل‌تۆن لە کتێبخانه‌ی هەندیک کەس و لە کتێبخانه‌کانی زانکۆکانی کوردستان پەیدا دەبی. بۆ نمۆنه سالانی ۱۹۸۷ - ۱۹۹۰ چەندین جار لە کتێبخانه‌ی گشتیی سلیمانی وەرگرتوو و تەنانەت جاریکیان سەرجه‌م کتێبه‌که‌م کۆپی کرد، که تا ئیستاش ئەو کۆپییه‌م ماوه. یاخود دەیتوانی سوود لە وەرگێرانه‌ عەرهبییه‌که‌ی مامۆستا جەرگیس فەحووللا وەرگری، که زۆر لە وەرگێرانه‌ کوردی و فارسییه‌که‌ی سەید محەممەدی سەمه‌دی باشتره. وتاره‌ درێژه‌که‌ی «ئارچیبالد پووزفیلت» یش ئەگەرچی یه‌که‌م جار سالی ۱۹۴۷ ب‌لاوکراوه‌ته‌وه، به‌لام دواتر وه‌ک نامیکه‌ و لە چەند گۆفاری ئینگلیزی‌دا سەرله‌نوێ چاپ‌کراوه‌ته‌وه.

لە لیکۆلینه‌وه‌ی ئەکادیمی‌دا دەسنیشان‌کردنی سەرچاوه‌ی ئەم وینه‌ و دۆکۆمینتانه‌ی که لە لیکۆلینه‌وه‌که‌دا سوودیان لێ‌وه‌رگیراوه‌ خالێکی گرنه‌گه‌ و ده‌بی به‌ ئەمانه‌ته‌وه‌ پ‌ه‌چاوا بکری. لەم کتێبه‌دا ئاماژه‌ بۆ سەرچاوه‌ی ه‌یچ‌کام له‌ وینه‌کان نه‌کراوه. ه‌ه‌روه‌ها له‌ ل (۵۲)دا کۆپی به‌یاننامه‌یه‌کی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک.» به‌رچاوا ده‌که‌وی، به‌بی ئەوه‌ی ئاماژه‌ی بۆ سەرچاوه‌که‌ی کردبی! وەکوو من بزانی کۆپی ئەم به‌یاننامه‌یه‌ی له‌ کتێبی «نگاهی به‌ تاریخ مه‌هاباد»، نووسینی سەید محەممەدی سەمه‌دی، وەرگرتوو. له‌ (ل ۲۳)شدا کۆپی وینه‌یه‌کی سەرده‌می کۆمه‌له‌ی «ژ. ک.» به‌رچاوا ده‌که‌وی که ئاماژه‌ی بۆ سەرچاوه‌که‌ی ئەویش نه‌کردوو! دلنیام که ئەو وینه‌یه‌ی له‌ (ل ۶۵۹)ی کتێبی «ژیان و به‌سه‌رهاتی عه‌بدوپ‌ره‌حمان زه‌بیجی»، نووسینی‌ه‌لی که‌ریمی، وەرگرتوو. لێ‌ره‌دا به‌ پ‌یوستی ده‌زانی ر‌استیه‌که‌ ب‌خه‌مه‌ رو، ئەویش ئەوه‌یه‌ که ئەو وینه‌یه‌ و چەند وینه‌ی زۆر به‌نرخ‌ی دیکه‌، که زۆربه‌یان هی ده‌ورانی چالاکیه‌ی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک.»ن، محەممەدی شاپه‌سندی پ‌اش س‌اله‌ها ژيان‌ی ئاواره‌یی و ده‌ربه‌ده‌ری پاراستبوونی و نه‌یه‌شتبوو ب‌فه‌وتین، سالی ۱۹۹۸ به‌ ئەمانه‌ته‌وه‌ داین به‌ من که به‌ س‌کانه‌ر وینه‌یان لێ ب‌گره‌وه‌ و گ‌وره‌شیان ب‌که‌م.

پاشان لە دەزگای «خاک» لە ھەر وینەییەکیان چەند دانەییە کمان لى کۆپى کرد و وینە ئۆریگنالەکان و ھەندیک لە کۆپییە گەورە کراوەکانم بۆ محەممەدى شاپەسندى گەراندەوھ. دواتر بە ئاگاداریی خۆی کۆپیى (چەند) دانەییەکیانم بۆ عەلى كەرىمى نارد، كە ئەو دەم نیازی چاپکردنى كۆتیبەكەى ھەبوو. كەرىمى پاشان وینەکانى لە پاشکۆی كۆتیبەكەى دانابوو، بەلام بەھەر ھۆیک بوو ناوی محەممەدى شاپەسندى وەك «خاوەنى وینەکان» لە بىرکرابوو! ئەم وینانە لە كۆتیبى «ژیان و بەسەرھاتى عەبدوپەرھمان زەبیحى» دا لە ۶۵۷، ۶۵۸، ۶۵۹، ۶۶۰ و ۶۷۶ دانراون.

نرخ و بەھای لىكۆلینەوھى لەم جۆرە بەوھ زیاد دەكا كە بەر لەھەرچى بە شیوھىەكى ورد و زنجیرەیی ئاماژە بۆ (پیشینەى میژوویى) ئەو باسە بکری كە نووسەرەكە مەبەستى لى بکۆلێتەوھ. لەم كۆتیبەشدا باشتر و زانستیانەتر بوو كە لە سەرھتادا، ئەگەرچى بەكورتیش بوایە، لە دووتویى چەند لاپەرھىەكدا ئاماژە بۆ پیشینەى رۆژنامەنووسى كوردى لە رۆژھەلاتى كوردستان (بەرلە كۆمارى كوردستان) بكرايە. ھەرچەند لە ھەندىك جى دا ئاماژەى لەو جۆرە بەرچاوەكەون، بەلام لە ھىچ کامیاندا زانیاریى ورد و پىویست نەنووسراون و باسەکان بە شیوھى زنجیرەى میژوویى نین. بۆ نموونە لە ل (۱۶۹) دا بە پشتبەستن بە چەند وتاریكى ئەحمەدى شەرىفى كە لە ھەفتەنامەى «ئابیدەر» دا بلاوى كردۆتەوھ، ناوی چەند گۆڤار و رۆژنامەى نووسىوھ كە ھەندىكیان نە لە دور و نە لە نزىك پەيوەندیان بە كوردەوھ نىیە و ئەحمەدى شەرىفى لەخۆرايى لە نىو رۆژنامەنووسى كوردى دا جى بۆ كردوونەتەوھ! [لەم رووھوھ نامەم بۆ چەند كەسى شارەزا ناردوھ. لە وھلامى نامەكانمدا زانیاریى بەسوود و باسئەكراویان بۆ نووسىوم، بەلام بۆ ئەوھى لێرەدا باسەكە لەوھ زیاتر درێژە نەكیشى، ھەلیاندەگرم بۆ كات و شوینی خویان]. ھەرۆھەا لە ل (۶۷) دا نووسىویەتى: «زۆربەى سەرچاوەكان، رۆژنامەنووسى و چاپخانە لە كوردستانى رۆژھەلاتدا، لە رووى میژوویىیەوھ، دەدەنە پال ئەو ھەولە جوامیرانەییە نەوھى بەدرخانەكان و بەتایبەتى عەبدوپەرھەززاك بەدرخان لە شارى خۆى، كە لە سالى ۱۹۱۳ دا ھەولى داوھ یەكەمین رۆژنامەى كوردى لە ئىراندا بەناوى

کوردستان بلابکاتەوہ...».

لێرەوہ دەردەکەوئ کە نووسەری ئەم کتیبە ئاگای لەوہ نییە کە لە سالی ۱۹۱۰دا میسیۆنیکی مەسیحی لوتەری گۆفاریکی مانگانە ی بەناوی «کوردستان میشنیری» بە زمانی ئینگلیزی دەرکردووە و بەشی ھەرە زۆری وتارەکانی تاییەت بوون بە شاری مەھاباد و ناوچە ی موکریان و پۆژھەلاتی کوردستان و لە گەلیک ژمارە ی دا وینە ی مەھاباد و خەلکی مەھاباد بلابکاتەوہ. ئەگەرچی ئەم گۆفارە بە ئینگلیزی بوو و لە ئەمەریکا چاپکراوە، بەلام چونکە ھەموو بابەتەکانی پەیوەندیان بە پۆژھەلاتی کوردستان و شاری مەھابادەوہ ھەیە و بەشی زۆری وتار و وینەکانی لە مەھابادەوہ نێردراون، ناکرئ لە پیزی ناوی گۆفار و پۆژنامە و بلابکاتەوہکانی پۆژھەلاتی کوردستان دا ئاماژە ی بۆ نەکرئ. لە ھەندیک سەرچاوە ش دا ئاماژە بۆ ئەوہ کراوە کە چەند میسیۆنیکی ئەلمانی لە مانگی ئاوریلی ۱۹۱۴دا لە ورمی گۆفاریکیان بەناوی «کوردستان»وہ دەرکردووە. جی سەرنجە لە ل (۶۷) و (۶۸)دا چەند دیرپکی دەربارە ی پۆژنامە ی «کورد» نووسیوہ کە لە ورمی لە لایەن «مەلا محەممەدی قزلی»یەوہ، لە سەردەمی بزوتنەوہکە ی سمایلخانی شوکا ک دا دەرکراوە، بەلام بەداخەوہ نەینوسیوہ ئەو پۆژنامە یە لە (چ سال و مانگ و پۆژیک) دا دەرکراوە.

کتیبه فارسی

زانشنامه‌ی فارسی

ئەم کتیبە دوکتۆر «غلام‌حسین مصاحب» بە فارسی نووسیویە و لە قاموسە کۆنەکانی ئێرانە. لە بەرگی یەکەمی دا کورتە باسیک لەمەر بۆکان ئاراستە کراوە: «بۆکان (Bukan)، بەخش، شارستانی مەهاباد [چاپی کتیبەکە هی پینش سالی ۱۳۶۸/۱۹۸۹یە که تییدا بۆکان بوو بە شارستان]، که وتۆتە ئوستانی ئازەربایجانی پوژاوا و ۱۳۸ (۹) گوندی هەیه [نووسەر لە ژمارە‌ی گونده‌کان دُنیا نەبوو و ديهستانی تورجانیسی خستۆتە سەر حیسابی بۆکان]. ئەم ديهستانانە‌ی گرتۆتە‌بەر: ئەختاچی بۆکان، بیه‌ی، تورجان. چۆمی تەتە‌هوو (سیمی‌نەرود) لە باشووری‌یه‌وه بەرەو باکوور دەر‌وا و هاوتە‌رییه‌ له‌گە‌ل جاده‌ی بۆکان بۆ میان‌دواو. ناو‌هنده‌که‌ی ناوی بۆکانە. (له سالی ۱۳۳۵/۱۹۵۶ د، ۵۳۵۷ که‌س دانیش‌تووی شارە‌که‌ بوون). که‌وتۆتە ۵۶ کیلۆمتری باشووری مەهاباد که‌ ئه‌ویش تە‌واو راست نییه و بۆکان که‌وتۆتە باشووری پوژه‌لاتی مەهاباد. ئاوی شارە‌که‌ له‌ چۆمی تە‌تە‌هوو و حە‌وزی ناو‌به‌دەرە‌وه‌ی بۆکان وەر‌گیراوه. بە‌ره‌می [کش‌ت‌وکالیی] توتن و چە‌وه‌نده‌ره. [ئاش‌کرایه‌ ئه‌و زانیاریانە‌ کۆن و بۆ ئە‌م‌رۆ که‌متر جی‌گه‌ی ب‌روان].»^۱

۱. دائرة‌المعارف فارسی، به‌سرپرستی غلام‌حسین مصاحب، جلد اول (ا س)، مؤسسه‌ انتشارات فرانکلین. تهران، ۱۳۴۵/۱۹۶۶، ماده‌ بۆکان.

زانستنامه‌ی گه‌وره‌ی ئیسلامی

له‌نیۆ قامووس و ئینسیکلۆپیدیای فارسییه‌کان دا ئەم کتیبە باه‌خی زیاتری داوه به زانیاریی سەبارەت به بۆکان و نزیکە‌ی دوو لاپه‌ره‌ی بۆ تەرخان کردووه:

«ناوی شارەکه له وشە‌ی بووک وەرگیراوه به‌واتای «وه‌وی»؛ کتیی تەرەغه ۲۶۷۰ میتر به‌رزە، سەرجه‌می شارستانه‌که (به‌دیه‌اته‌وه) ۲۴۵۱ کیلۆمتری چوارگۆش به‌رینه، لووتکه‌ی کتیه‌کانی تر بریتین له: که‌لته‌گه، تولکه، چرش، به‌رده‌زهد و ناله‌شکینه. هۆزی دیبۆکری، مه‌نگور[؟] و فه‌یزوللا به‌گی لی‌ده‌ژین [ده‌بووایه‌ گهورک له‌جیات ی مه‌نگور بگوترایه‌].

کانی «خاکی نه‌سووتین» ی لئییه، گه‌نمی باشی لی به‌ره‌م دی، له‌ سالی ۱۸۳۱/ ۱۹۳۷ دا خرایه‌ سهر شاری مه‌هاباد و له‌ سالی ۱۸۳۶/ ۱۹۸۹ دا لی جیا بۆوه و بو به‌ شارستان. میژووی شاره‌که ده‌گه‌رپته‌وه بۆ هه‌زاره‌ی یه‌که‌می زاینی [که‌ ئه‌وه‌ش راست نییه و لای‌که‌م به‌ دوو هه‌زار سال پیش ئه‌ویش شوینی ژیا نی مرو‌ف بووه، نموونه‌که‌ی قه‌لایچی و ئیزیرتوو].

کتیبه‌که‌ دواتر ده‌لی: «که‌وناریی قه‌لایچی ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ۲۸۰۰ سال پیش ئیستا و به‌رپه‌رچی چوار دیز سهره‌وه‌تری خۆی ده‌داته‌وه. نووسراوه‌ی گوندی قه‌لایچی به‌ خه‌ت و زمانی ئارامی کۆنه. وا هه‌یه‌ بۆکانیش له‌ ده‌وروبه‌ری ئه‌و ساله‌ی وا ئاورگه‌ی شیز [له‌ پۆژه‌لاتی شاره‌که] که‌وته ده‌ست عه‌ره‌به‌ موسولمانه‌کان، هه‌ر هه‌مان ئه‌و سهرده‌مه‌ فه‌تح کرابی که‌ ئه‌ویش سالی ۲۲ ی کۆچی/ ۶۴۳ زاینیه، وا هه‌یه‌ ناوچه‌که‌ له‌ سه‌ده‌ی ۹ ی کۆچییه‌وه جی ژیا نی خه‌لک بووبی.

ئینسیکلۆپیدیایه‌که‌ باسی «زیاد له‌ ۸۰۰ پارچه‌ ئاوابی سهردار سه‌یفه‌ددین خان» ده‌کا، که‌ ئه‌ویش به‌ ئاشکرا هه‌له‌یه. به‌داخه‌وه بابته‌ی ئەم چه‌شنه‌ کتیبه‌ سهرچاوه‌یی یانه تاکه‌که‌س ده‌ینووسی و گه‌لیک جاریش به‌بی پرس ی زانیاران و شاره‌زایان.^۱

۱. دائرةالمعارف بزرگ اسلامی، جلد سیزدهم، زیر نظر کاظم بجنوردی، ناشر: مرکز دائرةالمعارف بزرگ اسلامی، تهران ۱۳۸۳/۲۰۰۴، ماده‌ی بوکان.

زانستنامه‌ی جیهانی ئیسلام

ئه‌م کتیبه ژماره‌ی دانیشتوانی شاری بۆکانی به‌گویره‌ی سه‌رژمیری سالی ۱۳۷۵/ ۱۹۹۶] به ۱۲۰هه‌زار و ۲۰ که‌س و دانیشتوانی شار و گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری به ۱۷۵هه‌زار و ۵۴۱ که‌س نووسیوه و گوتوویه‌تی: «که دوو به‌خش پیکهاتوه: (۱) به‌خشی سیمینه به دیهستانی بی‌هی و دینوکرییه‌وه (له ناوه‌نده‌که‌ی گوندی جامه‌رده)، ئه‌ختاچی له پوژه‌لات (که ناوه‌نده‌که‌ی گوندی داشبه‌نده) و ئه‌ختاچی محالی (که ناوه‌نده‌که‌ی گوندی قه‌ره‌مووسالییان) ه. ۲) به‌خشی مه‌رکه‌زی که دیهستانی عیلى گهورک، یه‌لته‌مر و ئه‌ختاچی ده‌گرنه‌وه.»

هه‌ندیک زانیاری نیو کتیبه‌که سه‌باره‌ت به بۆکان، کۆن و هه‌لەن، وه‌ک ئه‌وه‌ی گوتوویه‌تی له بۆکان لۆکه به‌ره‌م دئ یا خود باسی قالی‌چینی بۆکانی نه‌کردوه. ئاماژه به شوینه‌واری له‌میژینی سماقان و قه‌لایچی له شوینی خۆی‌دایه و گوتوویه‌تی به‌ندی بۆکان که له سه‌رده‌می کۆماری ئیسلامی‌دا ناوی «شه‌هید کازمی» له‌سه‌ر داندراوه که‌وتۆته به‌شی ساین‌قه‌لاوه و عاید به بۆکان نییه. له‌و زانیارییه‌ کۆنانه‌ی وا له کتیبه‌که‌دایه، باسی هه‌زه‌گه‌وره‌یه که ده‌لئ خه‌لک له کاتی بیکاری‌دا ده‌چنه سه‌ری - ئه‌وه‌ش له کاتیک‌دایه که ده‌یان سه‌اله سه‌ری هه‌زه‌گه‌وره‌ گیراوه و ئیتر هه‌زه‌گه‌وره‌ی جارانه‌وه! هه‌روه‌ها گوتوویه‌تی مزگه‌وتی هه‌مامیان له سالی ۱۳۲۸ [مانگی] دا بنیات‌نراوه، چه‌ند هه‌زار که‌س بۆ کپینی مه‌رومالات و پاتال له شاره‌کانی دیکه‌وه وه‌ک تاران، ئابادان، هه‌مه‌دان و مه‌راغه، دین بۆ بازاری هه‌یوان له بۆکان که ئه‌و به شه‌مه‌بازاری نیو ده‌با.^۱

۱. دانشنامه جهان اسلام، زیر نظر غلامعلی حدادعادل، جلد چهارم، بنیاد دایرة‌المعارف اسلامی، تهران ۱۳۷۷ / ۱۹۹۸، ماده بوکان.

شهره‌فنامه‌ی بدلیسی

هه‌موو باسیک سه‌بارهت به میژووی کورد ناته‌واو ده‌بی ئه‌گهر تینیدا ئاماژه به‌نیوهرۆکی ناودارترین میژووی کوردان، واته شهره‌فنامه‌ی بدلیسی نه‌کری. شهره‌فنامه یا میژووی کوردان به‌داخه‌وه ناویکی له بۆکان نه‌هیناوه، به‌لام به‌شیکه‌ی چه‌ند لاپه‌ره‌یی بۆ «فهرمانزه‌وایانی موکری» ته‌رخان کردووه که ئاشکرایه له بۆکان و ناوچه‌ی ده‌وروبه‌ریشی حوکماتیان کردووه و ئه‌وه‌ش له سالانی سه‌ده‌ی شانزده‌هه‌می زاینی و سه‌رده‌می حوکمی سه‌فه‌وییه‌کان له ئێران بووه. باب‌ه‌ته‌که‌ی شهره‌فخانی نه‌مر به سه‌یفه‌ددینی موکری ده‌ست پێده‌کا و ده‌گاته شیخ حه‌یدهری کوپی میره‌به‌گ.

ئه‌م به‌شه، له چاپی شهره‌فنامه‌ی فارسی (قاھیره و تاران) دا لاپه‌ره ٣٧٢ - ٣٨٢؛ له ته‌رجمه‌ی کرمانجی خوارووی مامۆستا هه‌ژاردا لاپه‌ره ٥٣٠ - ٥٤٥ و به‌پێی وه‌رگێرانی کاک سه‌لاحه‌ددینی ئاشتی، ده‌که‌وێته لاپه‌ره ٤٦٠ - ٤٦٨ و له ته‌رجمه‌ی کرمانجی ژوورووی کاک زیا ئه‌وجی دا لاپه‌ره ٣٠٧ تا ٣١٤ ی داگرتوووه، که ده‌بیته به‌ندی سیته‌م له به‌شی دووه‌م له رووپه‌ری سیته‌می شهره‌فنامه.

سه‌رچاوه‌کان:

1. شرفنامه تاریخ مفصل کردستان، تألیف امیر شرفخان بدلیسی، با مقدمه و تعلیقات و فهارس بقلم محمد عباسی، چاپ سوم، نشر حدیث، تهران ١٣٧٣ (١٩٩٤)
2. شهره‌فنامه‌ی شهره‌فخانی بدلیسی، هه‌ژار کردوویه به‌کوردی، له چاپ‌کراوه‌کانی کوپی زانیاری کورد، به‌غدا، ١٩٧٣.
3. شهره‌فنامه، شهره‌فخان بدلیسی، به‌رگی یه‌که‌م (ژیان و به‌سه‌رهاتی میرانی کوردستان)، وه‌رگێرانی سه‌لاحه‌ددین ئاشتی، بنکه‌ی ژین، سلیمانی، ٢٠١٧.

کوردانی ئیران

ئەم کتیبە کۆمەڵەی هەندیک وینەیی فۆتوگرافی شاز و نایابە، نەسروللا کەسرائیان لە شوین و شار و گوندی جیاگیای رۆژەهەلاتی کوردستان کیشاونی، هەر لە ماکوو تا مەهاباد و سنە و کرماشان و باوەیادگار. وینەکان لەوپەری رازاوه‌یی دان و لەژیر هەركامیکیان بە فارسی و ئینگلیزی شەرحیکی روون نووسراوه.

به‌شی بۆکان لەم کتیبەدا زۆر نییه و تەنیا دوو وینە دەگریتەوه (ژماره ۵۹ - ۶۰). یه‌که‌میان وینەیه‌کی شاری بۆکانه که دوو پیاو به‌جلوبه‌رگی کوردیه‌وه له‌به‌رزایی دانیشتوون و به‌دهم قسه‌کردنه‌وه ده‌رواننه‌مه‌نزه‌ره‌ی شار. دووه‌میش وینەیه‌که له «شه‌مه‌بازار»، واته‌بازاری حیوان‌فرۆشیی بۆکان.

جگه‌له‌م دوو وینەیه، هەندیک وینەیی دیکه‌هەن که له‌ده‌وروبه‌ری سه‌قز و تیکاب و ماین‌بلاغ و مەهاباد هه‌لگیراون و به‌شیوه‌یه‌ک، هه‌مان کولتوور و جلوبه‌رگی ناوچه‌ی ده‌وروبه‌ری بۆکان ده‌گرنه‌وه.^۱

۱. نصرالله کسرائیان، «کردهای ایران، عکس»، متن و شرح عکس‌ها از: زیبا عەرشى، ترجمه انگلیسی: مینو علیان، ناشر: نصرالله کسرائیان، تهران، چاپ اول، تابستان ۱۳۷۲ (فارسی)، مجموعه‌ی ۱۲۷ عکس. فارسی.

به گرتوویی قهومی کورد و ماد

ئهوه ناوی کتیبیکی به نرخه مامۆستای به ریزم جه نابی چه بیوللا تابانی نووسیویه تی. گرنگایه تیی کتیبه که له وه دایه که نووسهر کوردستانی وهک دیاردهیه کی سه ره به خو سهیر کردووه، نهک به شیک له م ولات و ئه و ولات، که زۆربه ی میژوونووسان وایان بینووه (لاپه ره ۱۳) و چوارچیوه ی جوغرافیایی بۆ دابین کردووه (لاپه ره ۲۱ به دواوه).

نووسهر، که پیشتریش چه ند کتیبی له سه ر میژوو و جوغرافیای کوردستان نووسیوه یا ته رجه مه ی کردووه، که لکی له گه لیک سه رچاوه ی فارسی و کوردی وه رگرتووه بۆ ئه وه ی «یه کییه تیی قهومی کورد و ماد» به به لگه ده ربخا، گه رچی له م بواره دا جیاوازی له نیوان قهوم و نه ته وه دانه ناوه و به داخه وه کوردی له زۆربه ی لاپه ره کان دا به «قهوم» ناوبردووه.

نووسین سه بهاره ت به نیوه روکی کتیبه که کاری زیاتری پیویسته و له م وتاره دا گونجاو نابی، به لام ئه م بابه تانه ی وا به شیوه یه ک له شیوه کان «بۆکان و ناوچه که ی» بگرنه وه زۆرن، بۆ نمونه، هه رچییه ک له سه ر مانناکان نووسرابی (فه سلێ ۳، ده وه له تی ماننا، لاپه ره ۱۳۷ به دواوه و زۆر لاپه ره ی تریش)، بۆکان ده گرنه وه. به هه مان شیوه باس کردن له مادیش، که بۆکان به شیک بووه له خاکی مادی بچووک، هه ر په یوه ندیی به بۆکان په یدا ده کا.

له هه ندی لاپه ره ی دیکه ش دا یا راسته وخۆ ناوی بۆکان هاتووه و یا باسی دراوسیکانی، وهک سه قز، میانداو، زیویه و فه قه رقا کراوه. ئه وه ش ژماره ی لاپه ره کان: ۲۴، ۲۸، ۳۸، ۴۰، ۴۵، ۱۰۰، ۱۲۰، ۱۲۸، ۱۳۱، ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۳۹، ۱۴۴، ۱۴۸، ۱۵۰، ۱۵۸، ۱۶۶، ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۵، ۲۰۷، ۲۰۸، ۲۱۹، ۲۳۰، ۲۳۲، ۲۴۴ و ۲۴۶. من ئه م یادداشته کورته م له سه ر بنه مای ده قی سه ره کیی فارسی کتیبه که نووسیوه، به لام ریزدار جه لیل گادانی کتیبه که ی وه رگیزاوه ته سه ر کوردی و هه ر ئیستا له سه ر ماله په ری رۆژه له لات/ بۆکان ده بیندری.^۱

۱. حبیب الله تابانی، «وحدت قومی کرد و ماد، منشاء نژاد، تاریخ تمدن کردستان»، نشر گسترده، تهران، ۲۰۰۱/۱۳۸۰، ۵۳۰ لاپه ره، فارسی.

نادرشای ئەفشار له ناوچه‌ی بۆکان

به‌شیک له شه‌ری له‌بن‌نه‌هاتووی نادرشا، له‌گه‌ل عوسمانییەکان بووه و به‌و پنییه ده‌بی زۆربه‌ی گۆرەپانه‌کانی شه‌ریش کوردستان بووی.

گه‌لێک کتیب له‌سه‌ر ژیان و شایه‌تی و شه‌ر و گه‌ری نادرشا نووسراون که ئەگه‌ر سه‌رنجیان بدریتێ وا هه‌یه هه‌والی میژوویی ئەو سه‌رده‌مه‌ی بۆکانیش، واته سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌میان تیدا پروون بکریته‌وه.

من چاوم به‌ دوو سه‌رچاوه‌که‌وتوو که باسی هاتنی نادرشا ده‌که‌ن له‌ شاری سنه‌وه به‌ره‌و تیکانته‌په‌ی هه‌وشار (تیکاب) و ساین‌قه‌لا و مه‌راغه و میانداو، به‌لام ناوی بۆکانیان نه‌بردوو. به‌گۆیره‌ی ئەو سه‌رچاوانه، نادرشا له‌ هاوینی ساڵی ۱۱۴۳/ک/ ۱۷۳۰ زایینی دا (ویدیچی له‌ ژماره‌ی ساڵه‌کان دا هه‌له‌ کرابی، چونکه‌ نادر ساڵی ۱۱۲۶ کۆچی دوا‌یی کردوو). گه‌یشتوته‌ ناوچه‌که‌ و ۳ هه‌زار بنه‌ماله‌ی ئەفشار یا هه‌وشاری له‌ باشووری مه‌راغه، واته‌ ساین‌قه‌لاوه‌ کۆچ داوه‌ و ناردوونی بۆ خوراسان. هه‌وشارییه‌کان دراوسێی بۆکان بوون و هه‌ن و به‌شیکیان کوردن، نادرشاش خۆی هه‌وشار، واته ئەفشار بووه، به‌لام کورد نه‌بووه و هه‌له‌یه‌ ئەگه‌ر به‌ کورد دابدری.

بۆ نووسینی میژووی ناوچه‌ی بۆکان پتویست ناکا ته‌نیا به‌ شوین «ناو»ی بۆکان دا بگه‌رپین. پروون کردنه‌وه‌ی پرووداوه‌ میژوویی یه‌کانی ناوچه‌ بۆ نووسینی میژووی خه‌لک و شاره‌که‌ به‌سه‌. دوو سه‌رچاوه‌که‌ی به‌رده‌ستی من بریتن له‌:

- فیلادیمیر مینۆرسکی، «تاریخچه‌ نادرشاه»، ترجمه‌ رشیدیاسمی، کتاب‌های سیمرغ وابسته‌ به‌ انتشارات امیرکبیر، چاپ اول ۱۳۱۳/۱۹۳۴؛ چاپ دوم ۲۵۳۶/۱۹۷۷، ۱۳۵ صفحه، فارسی. باسی ناوچه‌که‌ له‌ لاپه‌ره‌ ۴۴ دا کراوه.

- یونس مروارید، «مه‌راغه (افرازه‌رود)»، ناشر (؟)، ۱۳۶۰/۱۹۸۱، ۷۱۵ صفحه، فارسی. ئەم باسه‌ له‌ به‌شی میژووی مه‌راغه له‌ کۆتایی کتیبه‌که‌ دا هاتوو.

میژووی فەرھەنگ و ئەدەبی موکریان، بۆکان

کتیبیکی سەر بە خۆ که تا ئیستا لە سەر میژووی شاری بۆکان و دەورووبەری نووسراپی کتیبەکهی نەمر ئیبراھیم ئەفخەمییه. دیارە دواتر کاری دیکەش لە سەر بابەتەکه کراوه که دوو بەرگ کتیبی «بۆکان له سەدەوی بیستەمدا»ی نەمر پەحمان محەممەدیان یەکیانە.

بنەمالەیی ئەفخەمی له میرزا محەموودی ئەفخەمەوه که کاتبی حەمەحوسین خانی سەردار بووه تا کوتایە هاتنی حوکمی سەردارەکانی بۆکان، له ئیش و کاری بەرپۆڵە بەرایەتی حوکمی ناوچەیی دا دەستیان هەبووه و بەو بۆنە یەوه گەلیک بەلگەنامە و وینەیی بەکەلکی ئەو سالانەیان لای خۆیان پاراستووه.

نەمر ئیبراھیم ئەفخەمی جگە لەو هی که سێکی شاعیر و تەنزنووس بوو، بە ئامادەکردنی ئەم کتیبە بەنرخە، گەلیک بەلگەنامەیی له فەوتان رزگار کرد و خستییه بەردەستی نەوهکانی داھاتوو، هەروەھا زۆر بیرەوهری و زانیاری وردی تۆمارکرد که خۆی و بنەمالەکیان بەهۆی نزیکایەتی له حوکمی سەردارەکانەوه هەیانبوو. کتیبی ئەفخەمی گرنگترین سەرچاویە که تا ئەمڕۆ لە سەر بۆکان و ناوچەکانی دەورووبەری نووسراپی. کتیبەکه، بەرگیکی دوو هەمیشی هەیه که سەبارەت بە مەھاباد، سەردەشت و شنۆ نووسراوه.^۱

۱. ابراهیم افخمی، «تاریخ فرهنگ و ادب مکریان، بوکان»، چاپ اول، ناشر: مؤلف، مرکز پخش: انتشارات محمدی سقز، ۱۳۶۴ / ۱۹۸۵، ۷۹۵ صفحه، فارسی.

میژووی فەرهن‌گ و ئەدبی مۆکریان مه‌هاباد، سه‌رده‌شت و شنۆ

ئەم کتیبه‌ نه‌مر «ئبراهیم ئەفخه‌می» نووسیه‌یه‌ تی و گه‌رچی له‌ په‌یوه‌ندیی راسته‌وخۆی بۆکان‌دا نییه‌، به‌لام وه‌ک له‌ به‌شی پێشوو‌دا گۆتم، هه‌موو ئەو باب‌ه‌تانه‌ی وا سه‌باره‌ت به‌ شاره‌کانی ده‌وروبه‌ر ده‌نوسه‌ری به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان پوونکه‌ره‌وه‌ی لایه‌نیکی میژوویی - کۆمه‌لایه‌تی - فەرهن‌گی بۆکانیشن.

کتیبه‌که‌ سه‌باره‌ت به‌ مه‌هاباد، سه‌رده‌شت و شنۆ نووسراوه‌ و به‌شی مه‌هاباده‌که‌ی، به‌تایبه‌ت بۆ نووسینه‌ی میژووی کامیلی بۆکان له‌ دوا‌پۆژدا سوودی هه‌یه‌. نووسه‌ر زانیاریه‌کانی له‌ کتیبی سه‌ید محهمه‌دی سه‌مه‌دی (ژماره‌ ۸۳) و هه‌بیبوللا تابانی (ژماره‌ ۲۴) وه‌رگرتوه‌ که‌ پێشتر باس‌م کردوون و زۆربه‌ی لایه‌ره‌کانی تایبه‌ت به‌ ژبانی که‌سایه‌تییه‌ ناسراوه‌کانی مه‌هاباد کراون و وینه‌ی زۆری خه‌لک و شوینه‌کانی تیدا چاپ کراون، که‌ هه‌ندیکیان په‌یوه‌ندییان به‌ بۆکانیشه‌وه‌ هه‌یه‌. به‌شی سه‌رده‌شت و ته‌نانه‌ت شنۆی کتیبه‌که‌ش بۆ ده‌رخستنی لایه‌نی میژوویی و عه‌شیره‌یی بۆکان گه‌لیک به‌که‌لکن؛ بۆ نمونه‌ عه‌شیره‌تی گه‌ورک که‌وتوونه‌ته‌ سه‌نگۆشه‌ی سه‌رده‌شت و سه‌قز و بۆکانه‌وه‌.

کتیبه‌که‌ له‌ راستی‌دا به‌رگی دووه‌می کتیبه‌که‌ی دیکه‌ی نووسه‌ره‌ له‌سه‌ر بۆکان، که‌ پێشتر باسی کرا.^۱

۱. ابراهیم افخمی، «تاریخ فرهنگ و ادب مکریان»، انتشارات محمدی، سقز ۱۳۷۳/۱۹۹۴، ۲۱۲ صفحه، فارسی.

روانینیک به میژووی مه‌هاباددا

کاتی باسی بۆکان و ده‌وروبه‌ری ده‌کری، دیاره دیواریکی کۆنکریت به ده‌وری دا نه‌کشاووه و له هه‌موو لایه‌که‌وه په‌یوه‌ندیی به شار و گوند و ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌رییه‌وه هه‌یه. بۆیه هه‌ر رووداویکی کۆمه‌لایه‌تی - سیاسی - فه‌ره‌نگی که له شار و گوندیکی دراوسی بۆکان رووی دابن، شوینی داناوه‌ته سه‌ر بۆکانیش، چ رابردووی دوور بئ، چ میژووی هاوچه‌رخ و ئیستا. له ۲۰ سالی رابردوودا بۆ زۆریک له شاره‌کانی ده‌وروبه‌ری بۆکان یه‌ک یا چه‌ند کتیب نووسراوه و تیان‌دا بارودۆخی جوغرافیایی و فه‌ره‌نگی و سیاسی شار و گونده‌کان شی‌کراونه‌ته‌وه. من هه‌ول ده‌دم ئه‌م کتیبانه وه‌ک سه‌رچاوه‌ی گرنگی میژوویی بۆ بۆکان بناسینم. کتیبه‌کان بریتی ده‌بن له نزیکه‌ی ۱۰ سه‌رچاوه و به‌ کتیبی «نگاهی به تاریخ مه‌هاباد» نووسینی سه‌ید محهمه‌دی سه‌مه‌دی ده‌ست پینده‌که‌م.

نگاهی به تاریخ مه‌هاباد، سالی ۱۳۷۳ / ۱۹۹۴ له مه‌هاباد بلاو‌کراوه‌ته‌وه. میژووی حاکمانی موکری تینا باس کراوه (ل ۱۲) که وه‌ک ده‌زانین پاشماوه‌یان له مه‌هاباد و بۆکان هه‌ر ماون. ئینجا هه‌ندی رووداوی میژوویی وه‌ک شو‌رشی شیخ عوبه‌یدیلای نه‌هری، رووداوی هه‌مزاغای مه‌نگور و سالی شکاک که‌وتوونه‌ته به‌رباس و لیکۆلینه‌وه (لاپه‌ره‌کانی ۲۹ تا ۹۰)، که هه‌مووی ئه‌م رووداوانه بالیان کینشاوه‌ته سه‌ر بۆکانیش - جا ئه‌گه‌ر میژووی نووسراو بۆ بۆکانی ئه‌و سالانه و ئه‌و رووداوانه‌ش نه‌بن، ده‌بی هه‌ولی به‌لگه‌ کۆکردنه‌وه و نووسینیان بدرئ. به‌هه‌مان شیوه رووداوه‌کانی شه‌ری یه‌که‌م و دووه‌می جیهانی و کارتیکه‌رییه‌کانی له‌سه‌ر خه‌لکی ناوچه (لاپه‌ره‌ی ۱۰۸ به‌دواوه)؛ بۆ نموونه ده‌زانین زۆریک له خه‌لکی بۆکانیش بوون به‌ ئه‌ندامی کۆمه‌له‌ی «ژ.ک». به‌هه‌مان شیوه باسی کۆماری کوردستان کراوه (لاپه‌ره‌ی ۱۵۱ به‌دواوه)، که بۆکان شاری دووه‌می بووه و باسی عیل و عه‌شیره‌ی کورد (لاپه‌ره‌ی ۱۵۱ به‌دواوه)؛ هۆزی دیبو‌کری و فه‌یزوللا‌به‌گی و گه‌ورک (لاپه‌ره‌کانی ۱۹۶ تا ۲۰۲)، که هه‌رسیکی

ئەوانىش لە پەيوەندىي بۆكان دان و تەنانەت فەيزوللا بەگىيەكان زياتر كەوتونەتە بەشى بۆكانەو.

نوینەرانى مەجلىسى شوورای مىللىي ئىران بۆ مەھاباد و بۆكان لە ماوہى سالانىكى زۆردا، ھەر يەك كەس بوون (لاپەرہى ۲۱۲ بەدواوہ). لاپەرہىكى زۆرى كىتیبەكە تەرخانى ژيانى ناوداران كراوہ (لاپەرہى ۲۲۵ تا ۳۹۳) كە لە نيوئەوانىشدا ھەندىكيان بۆكانى يا لە پەيوەندىي ناوچەى بۆكان دان. بەگشتى كىتیبەكە سەرچاوہىكى بەنرخە ھەم بۆ ناوچەى مەھاباد و ھەم بۆ بۆكان.^۱

۱. سيد محمد صمدى، «نگاهى به تاريخ مهاباد»، انتشارات راهرو، مهاباد ۱۳۷۳ / ۱۹۹۴، ۵۶۲ صفحه، فارسى.

میژوو و فەرھەنگی سەقز

ئەم کتیبە سەبارەت بە شارێ سەقزە و کاک عومەری فارووقی نووسیویەتی. بۆکان و سەقز لە پەڕەندییەکی نەپساوەی میژوویی و فەرھەنگی و کۆمەڵایەتی دان: عەشیرەتی فەیزوللەبەگی و گەورک پەڕەندییان بە ھەر دوو شارەکەو ھەییە، زۆر ڕووداوی سیاسی باسکراو لە کتیبەکەدا، وەک «فتنە سالارالدولە»: کۆماری کوردستان؛ ئیعدامی شەھیدانی ڕیڤگای ئازادی کوردستان ھەروەھا کەسایەتیە ناودارەکانی ناوچەکە، ھونەرمەندان و ئەدیبان و دابونەریتی کۆمەڵایەتی و گەلیک بابەتی تر، پەڕەندی بە بۆکانیشەو پەیدا دەکەن.

جیا لەوانە، میژووی کۆنتری ناوچەیی سەقز و ماد و گەنجینەیی زیویە، ناوچەیی بۆکانیش دەگرەنەو. ھونەری مادی، شوینی ھونەری ماننایی لەسەر بوو و دەزانین پیتەختی مانناکان لە دەورووبەری بۆکان بوو (زۆر وا ھەییە گوندی قەلایچی بووبی). بەرگی دووھەمی کتیبەکە زانیارییەکی زیاتری سەبارەت بە بارودۆخی فەرھەنگی شار و کەسایەتیە ناودارەکانی تیدا کۆکراو تەو و گەلیک وینەیی میژوویی گرتۆتەبەر.^۱

۱. عمر فاروقی «نظری بە تاریخ و فرھنگ سقز، کردستان»، انتشارات محمدی، سقز، ۱۳۶۹ / ۱۹۹۰، ۳۵۵، فارسی، جلد دوم، ناشر: مؤلف، سقز، ۱۳۷۴ / ۱۹۹۵، ۲۳۸، فارسی.

بژی مه‌شرووته، بمینی قانون!

ئه‌م کتیبه بچوکه ده‌توانی پوخساری میژووی هاوچه‌رخ‌ی پۆژه‌لاتی کوردستان بگۆرێ. ئه‌وه‌ی تا ئیستا گوتراوه و له‌قه‌له‌می نه‌یار و ناحه‌زانی کورد دا‌که‌وتوو، بریتی بووه له‌وه‌ی کورد له‌ بزوتنه‌وه‌ی مه‌شرووته‌خوازی ئیران‌دا نه‌ک هه‌ر به‌شداریی نه‌کردبێ به‌لکوو له‌ ریزی دژبه‌رانی ئازادی و لایه‌نگرانی ئیستیدادا جه‌نگابی؛ ته‌نانه‌ت میژوونووسیکی پووناکییری وه‌ک «ئه‌حمه‌دی که‌سه‌روی»ش کاریکی جگه‌ له‌وه‌ی نه‌کردوو و له‌ هه‌ر دوو کتیبه‌ ناسراوه‌که‌ی خۆی‌دا (تاریخ مشروطه و تاریخ هیجده‌ ساله‌ آذربایجان) ئه‌و بیروکه‌یه‌ی به‌ میشکی خوینه‌دا بردۆته‌ خوارێ که‌ کورد ئاژاوه‌چییه‌کی بی‌هه‌لو‌یستی سیاسی و تیک‌ده‌ری مه‌شرووتیه‌تی ئیرانه‌.

دیاره‌ بۆچوونی نه‌یاران زۆریش له‌ راستی دوور نییه‌ و له‌وه‌ سه‌رده‌مه‌دا سالاروده‌وله‌ی برای محه‌مه‌دعه‌لی‌شا له‌نیو‌عه‌شایری کورد و لو‌ردا خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی سپا بوو و به‌ شایه‌دی ئایه‌توللا مه‌ردۆخ (تاریخ مردوخ، ل ۵۱۱ به‌دواوه‌)، له‌م کاره‌دا سه‌ریش که‌وت و هیزیکی زۆری عه‌شیره‌یی کورد و لو‌ری وه‌کۆکرد و به‌ره‌و تارانێ ناردن که‌ شاره‌که‌ له‌ ده‌ست لایه‌نگرانی مه‌شرووته‌ ده‌ر به‌ینن و بیده‌نه‌وه‌ ده‌ست ئه‌و و برای تاجداری؛ کاریک که‌ ئه‌گه‌ر بگه‌یشتایه‌ته‌ ئه‌نجام، جگه‌ له‌ کوزرانی کومه‌لانی خه‌لک و ویرانیی ژیرخانی ئابووری کوردستان هه‌یج ئه‌نجامیکی نه‌ده‌بوو.

به‌لام ئه‌وه‌ ته‌نیا به‌شینکه‌ له‌ راستی و دوژمن و نه‌یاران چاویان له‌ به‌شه‌که‌ی تری پووداوه‌کان پۆشیوه، کوردیش ئه‌و قه‌له‌م به‌ده‌ست و میژوونووس و به‌لگه‌ میژوویی‌یا نه‌بووه به‌ به‌لگه‌ و شایه‌د دژ به‌و چه‌واشه‌کارییه‌ بوه‌ستن، له‌ ئه‌نجام‌دا تا ئه‌مرۆکه‌ش لایه‌نگری ئیستیداد و دژایه‌تی مه‌شرووته‌ له‌سه‌ر کورد بووه به‌مال! به‌لام ئه‌وه‌ی پێی ده‌لیم «به‌شه‌که‌ی تر» چیه‌ و چی بووه و نیازم له‌م قسه‌یه‌ چیه‌؟ له‌

کۆمه‌لگای چینیایه‌تی دا هه‌موو دیارده‌یه‌ک چینیایه‌تییه. له سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی بیسته‌م و سه‌ره‌ل‌دانی بزوتنه‌وه‌ی مه‌شرووته‌دا ئی‌ران تازه‌خه‌ریک بوو پێ له‌سیسته‌می فیتۆدالی بترازینی و سه‌ره‌تاکانی قۆناغی ده‌سمایه‌داریی سه‌ری هه‌ل‌دابوو. داری ده‌سمایه‌داری بازراگانی له‌هه‌ندی‌ک له‌شاره‌گه‌وره‌کان وه‌ک تاران و ته‌وریز چه‌که‌ره‌ی کردبوو و شاره‌کانی تریش چه‌ند هه‌نگاوێک دوا‌ی ئه‌وان به‌شه‌له‌شه‌ل و ئه‌سپایی به‌ره‌و په‌ره‌سه‌ندنی په‌یوه‌نده‌ ده‌سمایه‌دارییه‌کان ده‌رۆیشتن. کوردستان ئه‌و شاره‌گه‌وره‌ له‌باری ئابوورییه‌وه‌ پێشکه‌وتوانه‌ی نه‌بوو و به‌هۆی چه‌وسانه‌وه‌ و شه‌روشه‌ری زۆری ئیخوویی و لاوه‌کییه‌وه‌ ئه‌و راده‌ ده‌سمایه‌یه‌ش له‌کۆمه‌لگایه‌ی دا وه‌کو نه‌کرا‌بوو که‌ له‌ریزی ناوچه‌ پێش‌ه‌نگه‌کانی ئی‌ران دا بچ و ئاشکرایه‌ هیزی نوێخوایی ئه‌وتۆشی نه‌بوو که‌ له‌پینا‌و ئه‌منیه‌تی ریگاو‌بان و کاره‌اسانی بازراگانی دا خه‌بات بکه‌ن یا له‌به‌رانبه‌ر هیزی چه‌کدار و ده‌سه‌لاتداریی عه‌شیره‌یی ناوچه‌که‌دا بوه‌ستن. بۆ نمونه‌، وه‌ک جیا‌وازییه‌کی سه‌ره‌کی له‌ شوینی وه‌ک تاران عه‌شیره‌تی‌ک نه‌بوو که‌ به‌هیزی چه‌کداره‌وه‌ به‌رانبه‌ر به‌بازار و تاجر و په‌یوه‌نده‌ نوێ ده‌سمایه‌دارییه‌کان بوه‌ستی، له‌ئازه‌ربایجانیش ئه‌گه‌ر عه‌شیره‌تی «شاسه‌یوان» هه‌بوو، له‌باری جوغرافیایی‌یه‌وه‌ گه‌لیک له‌شاری وه‌ک ته‌وریز دوور بوون و توانای به‌رانبه‌رییان له‌گه‌ل «بازار» یکی به‌هیزی ده‌وله‌مه‌ند نه‌بوو که‌ چه‌ند سه‌ده‌ له‌ته‌مه‌نی راده‌برا و له‌نیو کۆمه‌لگا خۆجییی‌یه‌که‌دا ره‌گی قوولی داکوتابوو؛ ئه‌م دیاردانه‌ له‌کوردستان نه‌بوون.

چوار ده‌وری کرماشان به‌ته‌ونی هیزی چه‌کداری سه‌نجابی و که‌لهوێ و زه‌نگه‌نه‌ ته‌نرابوو و هه‌رکام هه‌ولی ده‌سه‌لات‌سه‌ندنی شارایان ده‌دا؛ له‌سنه‌، بارودۆخه‌که‌ له‌وه‌ش خراپتر بوو. بازار و بازارپیه‌کانی شار به‌رگه‌ی هیرشیک‌ی ساکاری سواره‌ی چه‌کداری عه‌شیره‌یی و بنه‌ماله‌ی گه‌وره‌ی وه‌ک سه‌نه‌نده‌جی و ئه‌رده‌لان و ئاسه‌ف و وه‌زیری یا عه‌شیره‌تیکی وه‌ک گه‌ل‌واخییان نه‌ده‌گرت و له‌حاله‌تی به‌ره‌ره‌کانی دا به‌ماوه‌ی چه‌ند خوله‌ک تالان ده‌کران و ئاگریش تیه‌رده‌دران.

مه‌هاباد له‌وانیش کۆله‌وارتر بوو و شه‌ری له‌بن‌نه‌هاتووی مه‌نگور و دینوکی و

مامه‌ش و گه‌ورک بۆ به‌ده‌سته‌وه گرتنی ده‌سه‌لاتی شار کاریکی وای کردبوو
بازرگانی شار هیچ پوژیک به‌ته‌مای سبه‌ینی خویان نه‌بن و له‌وه بترسن که ئه‌و
چوارقرانه‌ش که له‌تاجری ته‌وریزیان قهرز کردبوو به‌فیشه‌کی سواره‌ی ئه‌و
مه‌زن و ئه‌م سه‌ره‌که‌هۆز بیته‌ دووکه‌ل و به‌حه‌وادا بچی.

ئیتیر باسی شاره‌کانی دیکه‌ی کوردستان هه‌ر نه‌که‌ین که بۆ نمونه، شه‌خسیکی
وه‌ک که‌مه‌ره‌شیدخان له‌رقی ئه‌فسه‌رانی سپای ئیران سووک و هاسان بازاری سه‌قز و
بانه‌ی ئاور تینه‌رده‌دا و که‌سیش توانای به‌ربه‌ره‌کانی کردنی نه‌بوو، سه‌رده‌شت
به‌ده‌ست پشده‌ری و گه‌ورک و شنۆ به‌ده‌ست مامه‌ش و زه‌رزوه‌ ده‌یاننالاند.

به‌لام هه‌ر ئه‌و نائه‌منی و ئازاوه‌یه‌ش دژبه‌ری خوی له‌نیو خه‌لکی شار و به‌گشتی
تاجر و دووکاندار و خوینده‌وار و پووناکییری سه‌رده‌م‌دا دروست کردبوو و ئیمه
له‌بیره‌وه‌ریی سالانی سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌می هه‌ندی که‌سی وه‌ک ئایه‌توللا
مه‌ردۆخ و خه‌لیلی فه‌تاحی قازی و حاجی مسته‌فای ته‌یموورزاده‌دا ده‌بینین که
هاوکات له‌گه‌ل شار و ناوچه‌کانی دیکه‌ی ئیران، خواستی گۆرانی بارودۆخ و
سه‌قامگیربونی ئاسایشی بازرگانی له‌لای هه‌ندی که‌سایه‌تی کوردستانیشه‌وه
هاتۆته‌ گۆرێ و ته‌نانه‌ت دره‌نگتر لقی «حیزی ئازادستان»ی شیخ محه‌مه‌دی
خیابانی له‌شاری مه‌هاباد کراوه‌ته‌وه.

کتیبه‌ی جی‌باس «موجاهید»یکی سه‌قزی سه‌رده‌می مه‌شرووته‌ی ئیران
نووسیویه‌تی که‌ په‌سندیکی به‌به‌لگه‌یه‌ بۆ به‌شداری خه‌لکی کوردستان له‌خه‌باتی
مه‌شرووته‌خوازی و تینیدا باسی هه‌ول و تیکوشانی ده‌سته‌یه‌کی ۲۷ که‌سی خه‌لکی
سه‌قز ده‌کا که بۆ یارمه‌تی دانی خه‌باتکارانی مه‌شرووته‌ چوونه‌ته‌ شاری ته‌وریز و
له‌وئ شان‌به‌شانی «موجاهیدین»ی ئازهربايجان شه‌ری «شوجاع نيزام» و سپای
به‌هیزی «موسه‌بیددین»یان کردووه و ته‌نانه‌ت بوونه‌ته‌ پاسه‌وان، واته‌ حه‌ره‌سی
«سه‌تارخان» و هاوڕێ له‌گه‌ل ئه‌و و باقرخان له‌شه‌ر و پیکدادانی نیوشاری
ته‌وریز و ده‌وروبه‌ری‌دا به‌شدارییان کردووه، چه‌ند که‌سیکیان لێ شه‌هید و بریندار

بوون، خەلکی تەوڕیز نوقلیان بەسەردا بلاوکردوونەتووە و سەتارخان میدالیای شانازیی خەلات کردوون (ل ١٦ - ٥٦).

نوسەری کتیبەکە، حاجی حەکیم نیلوفەری (١٢٦١ - ١٣٥٣ / ١٨٨٢ - ١٩٧٤) چۆنییەتی پیکهاتنی «ئەنجومەنی نەجات» و پەرەسەندنی کارەکانی ئەنجومەن تا چوونی دەستەبەکە لە ئەندامەکانی بۆ تەوڕیز و پاشان چوونی ١٥ کەسیان بۆ تاران و ھاوکاریی مەشرووتەخووانی وەک «یەپریمخان»ی ئەرمەنی و گەلیک پووداوی دیکەمان بە زمانیکی پاراوی فارسی بۆ دەگێڕیتەووە کە لە هیچ سەرچاوەیەکی دیکەدا تەنانهت سووکە ئاماژەبە کیشیان پێنەکراوە.

ئەم کتیبە پڕبایەخە، کاک عومەری فارووقی ریکخستوو و بلاوی کردۆتەووە، بەلام بەداخەووە پوون نییە دەوری ئیدیتۆر تا کوێ و تا چەند بوو و گەلۆ کاک عومەر تەنیا زمانی نووسینەکە ی ریکوویک کردوووە یاخود لە کاری ریکخستنی دا لەوێش چۆتە پێشەووەتر. ئەوی راستی بی شیوازی نووسین و کەلک وەرگرتن لە هەندیک وشە و زاراوەی ئەمرۆیی وەک مەیدانی عوقاب و پاساژی ئالان و دیلان و... ئەو گومانە لای خوینەر دروست دەکا کە بلی ئێ و دێرانه درەنگتر نەنووسرابن یاخود لە سەردەمیکی نزیک بە ئیستادا ساغ نەکرابیتنەووە؟ هیوادارم کاک عومەر ئەم لایەنە تاریکانە بۆ خوینەری ئەم کتیبە بەنرخە پوون بکاتەووە.

بەلام ئەوەی لە کتیبەکەدا «بۆکان» بگرتەووە چەند خالیکن کە گرنگترینیان هەوالبکە لەمەر «موجاهیدینی بۆکانی» و ئەوەی ویستبیتیان بۆ یارمەتی خەباتکارانی مەشرووتە بچن بۆ تەوڕیز:

«هەمان رۆژ هەوال گەیشت کە تاقمیکی دیکە لە کوردی ناوچەکانی بانە و سەردەشت و بۆکان هاتوون بۆ ئەوەی لە تەوڕیز لەگەڵ هیزی موجاهیدین بکەون و لە شەپریکی قورسدا لەگەڵ هیزە دەولەتییه دامەزراوەکە ی قەراغ شار[ی تەوڕیز]؛ بەتایبەت هیزی تازەنەفەسی «سپەهدار» دا چەند کەس لە سپای دەولەتیان کوشتبوو و بەسەلامەتی پزگاریان ببوو. هەمووان لە ئازایەتی سپای کورد گەلیک خوشحال بوون. پاشان هیزیکی زیاتر لە کوردستانەووە هاتن، بەلام وا دەرکەوت کە هیزی دەولەت لە نزیک میاندواو رینگە ی پین گرتبوون و موجاهیدەکان چارناچار بە سواری

دابوویانه ده‌شت، ئینجا ئه‌و ناجوامیرانه ئاویان خستبووه کیلگه ده‌شتانییه‌که و هیزی کوردانیان له قور و چلپاودا خستبووه گیر و قه‌تلی‌عامیان کردبوون» (ل ۳۳).
ئامازه‌کانی دیکه‌ی نووسه‌ر به‌بوکان بریتین له‌هه‌والی شه‌هیدکرانی نه‌مرعه‌لی‌به‌گی شیرزاد (یه‌کشه‌وه) له‌بوکان که‌ده‌لی له‌وئی له‌سینداره‌ دراوه و ریکه‌وتی بو‌دیاری ناکا، به‌لام بو‌ئیعدامه‌کانی سه‌قز ده‌لی روژی ۱۳۲۵/۱۱/۲۵ بووه که‌ده‌کاته ۱۹۴۷/۲/۱۴ (ل ۲۴ - ۲۵) هه‌روه‌ها هه‌والی ئیعدامی حه‌مه‌حوسین‌خانی سه‌ردار به‌ده‌ست سپای تورک له‌مه‌راغه‌ راده‌گه‌یه‌نی که‌ئه‌میان له‌ماوه‌ی شه‌ری یه‌که‌می جیهانی‌دا پرووی‌دا (ل ۲۹).

۱. «زنده‌باد مشروطه، پاینده‌باد قانون»، به‌روایت مرحوم حاج حکیم نیلوفه‌ری، به‌اهتمام عمر فاروقی، نشر گوتار، سقز، ۱۳۸۸/۲۰۰۹، ۱۷۲ لاپه‌ره به‌وینه‌وه، فارسی.

ترسی سه‌قز

ئەو کتیبیکە بازرگانیکی خەلکی سه‌قز نووسیویەتی و ئاویئەیی بالانوینی ئاژاوه و شەپری عەشیرەیی ناوچەیی سه‌قز لە لایەک، قاتوقری سەر دەمی شەپری یەکەمی جیهانی لە لایەکی تر و زۆلم و زۆر و چەوساندنەوێی حکومەتی ناوەندی، هیرشی ترکی عوسمانی و رووسی تزاری و سپای سمکۆی کوردیش بۆ سەر شار و ناوچەکە سەرباری ئەوان! خۆیتەر لە کاتی خۆیندەوێی کتیبەکەدا بیر لەو دەکاتەوێی کە ئەم خەلکە هەژارە چۆنیان بەرگەیی ئەو هەموو کوشتوبەر و بێ‌قانونی و رووتانەوێی و پەتا و ئازار و نەخۆشی و بێ‌دەرمانییە گرتووێی و نەفەوتاون؟ سه‌قز بۆ چۆل نەکراره و نەبۆتە ویرانە! ئاشکرایە ئەوێی بەسەر سه‌قز هاتووێی و ئیمە بە هیممەتی دانەری کتیبەکە لێی ئاگادار دەبین، چاره‌نووسی شار و ناوچەکانی دیکەیی کوردستانیش بووێی و ئەوانی تر ئەگەر لەوێیان خراپتر بەسەر نەهاتبێی، باشتر نەبوون.

کتیبەکە نەمر حاجی مستەفا تەیموورزادە بە شیعری هەورامی هۆندووێی تەوێی (برواننە لاپەرە ۱۱ی کتیبی «زەندەباد مشروطه، پایندەباد قانون»ی حاج حەکیم نیلوفەری، بەشی پینشتی ئەم وتارە). ئینجا کاک توفیق ئەمینان کردووێی تە پەخشانی فارسی و لە سالی ۱۳۳۷ی هەتاوی (۱۹۵۸ی زایینی)دا بۆ یەکەم جار بەناوی «وحشت سقز» بە یارمەتی حەمەدئاغای عەباسی لە تاران بلأوی کردۆتەوێی. کتیبی «وحشت در سقز» (یا هەمان وحشت سقز) بە بیرەوهریی سەفەرکی نووسەر دەست پیندەکا لە سه‌قزەوێی بۆ تەوریز و تەنگ‌وچەلەمەیی رینگا و ئازار و ئەزیه‌تی موسافیری کورد لە لایەن مندال و لات و شەلاتی تەوریزییەوێی؛ ئینجا ژیانی نیو شاری سه‌قز لە ژێر دەسەلاتی حاکمی هەمەچەشنەیی کورد و عەجەم دەگیریتەوێی، کە لە چەوساندنەوێی خەلکدا گرەویان لە یەکتەر بردۆتەوێی. نرخێی کەل‌وپەل، گرانی، دواکەوتووێی ئابووری ناوچەکە لە چاوتەوریز و ئازەر بایجان، قاتوقری،

باجی جۆربه‌جۆری حکوومی، هاوکاری کردنی شیخانی نه‌قشبه‌ندی له‌گه‌ل سپای عوسمانی و هاندانی خه‌لک بۆ شه‌پری سه‌ربازی پروس، چۆل‌کرانی شار، هاتنی سپای سمکو و هه‌لاتنی مه‌ئموورانی ده‌وله‌ت له‌ سه‌قز، تالان و بپرووی سپای سمکو، هیزشی سواره‌ی جاف به‌ سه‌رۆکایه‌تی نه‌مر شیخ مه‌حمودی به‌رزنجی بۆ سه‌ر سه‌قز و ده‌یان بابه‌تی گرنگی دیکه‌ی سالانی نیوان ۱۳۱۱ - ۱۳۴۲ی مانگی [۱۸۹۳ - ۱۹۲۴ی زاینی] له‌ ۱۱۸ لاپه‌ره‌ی کتێبه‌که‌دا ره‌نگیان داوه‌ته‌وه.

گه‌رچی به‌شیکی به‌رچاوی پووداو و به‌سه‌رهاته‌کانی شاری سه‌قز که‌م‌وزۆر هاوچه‌شنی بۆکان بوون، به‌لام بابه‌تی تاییه‌تمه‌ند به‌ بۆکانیش له‌ کتێبه‌که‌دا که‌م‌نین: ۱. سه‌فه‌ری ته‌وریزی نووسه‌ر به‌ «کاروانی ئاغای سه‌رداری بۆکان» ئە‌نجام دراوه (ل ۱۹):

۲. له‌ بۆکان له‌ «کاروانسه‌رای سه‌ردار» دابه‌زیوه و گوتویه‌تی ئه‌و ده‌م له‌ بۆکان ته‌نیا یه‌ک قاوه‌خانه، یه‌ک که‌بابخانه و یه‌ک قه‌سابی هه‌بووه، که‌ سالانه به‌ ۱۵ هه‌زار ته‌من له‌ سه‌ردار به‌ ئیجاره‌ هه‌لگیراون، که‌ سه‌یش مافی ئه‌وه‌ی نه‌بووه به‌بی ئیجازه‌ی ئه‌و دووکانی له‌ و چه‌شنه‌ بکاته‌وه (ل ۲۰):

۳. له‌ قه‌بی «سه‌ردار» له‌ لایه‌ن شاوه‌ درابووه‌ حه‌مه‌حوسین‌خان و له‌ بنه‌ماله‌که‌یان‌دا به‌ میرات ده‌مایه‌وه (ل ۳۷) [به‌لام باوکی حه‌مه‌حوسین‌خان و باپیره‌شی هه‌ر ئه‌و له‌ قه‌به‌یان بووه]:

۴. هه‌والی پووداوی ئیعدامی سه‌ردار حه‌مه‌حوسین‌خان له‌ لایه‌ن ئه‌رکانی حه‌ربی عوسمانیه‌وه له‌ مه‌راغه (ل ۳۷ - ۳۸):

۵. زیاد له‌ ۴ هه‌زار که‌س له‌ لایه‌ن سه‌ره‌که‌هۆزه‌کانی ناوچه‌ی سابلاغ وه‌ک «عه‌لی‌ئاغای ئه‌میر ئه‌سه‌د» وه‌ کۆکرانه‌وه و نێردرانه‌ میانداو و له‌ وه‌ی شه‌پری پروسیان کرد و شاره‌که‌یان له‌ ده‌ست ده‌ره‌ینان. پاشان عوسمانیه‌کان «مه‌ولانای شه‌ره‌فکه‌ند» یان کرده‌ حاکمی میانداو (ل ۳۹ - ۴۱):

۶. بنه‌ماله‌ی سه‌رداری بۆکان ۷ هه‌زار ته‌من و بنه‌ماله‌ی سه‌یفه‌ددین‌خانی سه‌قز ۶ هه‌زار ته‌مینان بارکرد و ناریدیان بۆ ئه‌رکانی حه‌رب و موته‌سه‌رریف پاشای

- عوسمانی بۆ پزگارکردنی دوو کەسە کە له بەند، بەلام ئەوان پارە کە یان هەلگرت و ئەوانیشیان ئیعدام کرد! (ل ۴۰ - ۴۱)؛
۷. سپای پروس له تەوریزهوه بەرەو کوردستان هات، خەلک هەلاتن و مالیان چۆل کرد، تەنیا «گەنجالی بەگی قاتانقور» هەلنەهات و رەعیەتی دەورو بەریش له گەل ئەوان کەوتن (ل ۴۸)؛
۸. کەرەسە ی مالی «حاجی ئیلخانی» و دوو کانداران سابلان و بۆکان له مالی جووله کە ی بانە و گوندەکانی سەرشیو شاردرابوو. شیخ مەحمود [بەرزنجی] دوا ی هیرش کردنە سەر ناوچە کە، یە کەم کاریک کە کردی تالانی مالی جووله کە کان بوو [!] (ل ۵۳)؛
۹. عەلی خانی سەرداری موکری بوو بە تکاکاری بە گزادەکانی سەقز لای «شریفالدوله ی کاشی» حاکی کوردستان و دوو جار هات بۆ سەقز و ۴ هەزار تمەنیشی پیشکەشی دایە «شریفالدوله»، بەلام سوودی نەبوو (ل ۶۸ - ۶۹)؛
۱۰. ریکخستنی کاروبار له سەردەمی سمکۆدا بەو چەشنە بوو: چەهریق پیتەخت و حەمامیان و سنە و سابلانیش مەرکەزی هیزی سپای بوون (ل ۹۸)؛
۱۱. دووکان له سەقز داخرا و زیاد له ۲۰۰ کەس چوون بۆ «دارالامانی حمامیان» بۆ «تحصن و استمداد». ۵۰ کەسیان شەرەفیابی دیوەخانی «ئەمیر ئەسەد» بوون و ئەوانی تر له ژووری چاوەروانی و «ئابدارخانە» دا مانەو، بۆ ئەو ی تکایان له سەردار نوسرەت (سمکۆ) بۆ بکا بە گزادە ی بانە نە کاتە حاکی سەقز و خەلکی شار لەو زیا تر نە چەوسیننەو، بەلام پارانەو سوودی نەبوو و سەردار ئەسەد قبوولی نە کرد، ناچار چوار کەسیان چوون بۆ سابلان بۆ «حزووری قەرەنیاغای مامەش» (ل ۹۹ - ۱۰۱)؛
۱۲. سمکۆ، قوچ خانی سەهام و عەلی ئاغای ئەمیر ئەسەدی کردە شەریکە حکوومەتی سەقز (ل ۱۰۴)؛
۱۳. سپای سەید تەهای شەمزینی له «تیکانتەپە ی قوچخان» و «کولتەپە ی جانگیرخان» هوه کە له خاکی موکرین، تا گوندی «چوولی» کە سەر جەم ۴۱

ئاوایین، هه‌مووی تالان کردن (ل ۱۰۸):

۱۴. عه‌لی‌ئاغای ئه‌میر ئه‌سعه‌د هه‌میشه بیری له عاقیبه‌تی کار ده‌کرده‌وه و

خزمه‌تی نه‌تییی به ده‌وله‌ت ده‌کرد (ل ۱۱۰).

ئه‌مانه و هه‌ندیک هه‌والی دیکه‌ش سه‌باره‌ت به بۆکان.^۱

۱. مسته‌فا ته‌یموورزاده، وحشت در سقز، نگاهی به تحولات کردستان در فاصله جنگ اول جهانی تا اعاده اقتدار دولت مرکزی، ۱۲۹۳ - ۱۳۰۲ شمسی (۱۳۳۴ - ۱۳۴۲ قمری)، به‌کوشش شه‌باز محسنی، نشر شیرازه و کتاب شهر، ۱۳۸۰ / ۲۰۰۱، ۱۳۵ صفحه، فارسی.

میژوو و جوغرافیای دارولسه‌لته‌نه‌ی ته‌وریز

نوسه‌ری ئەم کتیبه‌ فارسییه، «نادر میرزا»یه که به چهند پشت ده‌گاته‌وه فه‌تحه‌لی‌شای قاجار و به‌و بۆنه‌یه‌وه به‌شازاده نادر میرزا ناسراوه. نادر میرزا له شاری گورگان هاتۆته دنیا، به‌لام ماوه‌ی ۴۰ سال له ته‌وریز ژیاوه، ئەم کتیبه‌ی له ماوه‌ی ئەو ۴۰ ساله‌دا نوسیه‌وه و له سالێ ۱۳۰۰ی کۆچی مانگی (۱۸۸۲ی زاینی) کۆتایی پێهیناوه، ئینجا له ماوه‌ی دوو سالێ دواتر دا هه‌ندێ بابه‌تی لێ زیاد کردوه. لاپه‌ره ۳۰۴ تا ۳۵۲ی ئەم کتیبه‌ ته‌رخانی راپه‌رینی شیخ عوبه‌یدیلای نه‌هری (۱۸۸۰ی زاینی) کراوه. له‌م به‌شه‌دا ناویکی راسته‌وخۆ له بۆکان نه‌هاتوه، به‌لام به‌هۆی ئەو راستیه‌وه که شۆرشی شیخ و راپه‌رینی هه‌مزاغای مه‌نگور هه‌موو ناوچه‌ی موکریانی گرتبۆوه، پێوه‌ندی به‌ میژووی ئەو سالانه‌ی بۆکانیشه‌وه هه‌یه. بایه‌خیکی دیکه‌ی کتیبه‌که، تۆماری ژياننامه‌ی سه‌دان که‌سایه‌تی ئیرانی سه‌رده‌می قاجاره و له‌م پێوه‌نده‌دا چهند لاپه‌ره‌یه‌کیشی ته‌رخانی ژيانی عه‌زیزخانی سه‌ردار کولل (یه‌که‌م سه‌رداری بۆکان) کردوه، بروانه‌ لاپه‌ره ۱۸۵ تا ۱۸۹ و چهندین شوینی دیکه‌ی کتیبه‌که‌ش.^۱

۱. تاریخ و جغرافی دارالسلطنه تبریز، تألیف مرحوم شاهزاده نادر میرزا، با مقدمه و شرح و تعلیقات و تنظیم فهرست‌های لازم از محمد مشیری، چاپ سوم، انتشارات اقبال، تهران ۱۳۶۰/۱۹۸۱، فارسی.

وینه‌ی میژوویی سه‌رده‌می قاجار

دوو به‌رگ کتیب به زمانی فارسی له‌لایه‌ن زانستگه‌ی تارانه‌وه بلاو‌بوته‌وه که پی‌رستی ۲۰ هه‌زار وینه‌ی میژوویی پاریزراو له کتیب‌خانه‌ی ناوه‌ندی زانستگای تارانه. وینه‌کان، سه‌رده‌می قاجار (۱۷۷۹ - ۱۹۲۵) ده‌گرنه‌وه و ژماره‌یه‌کی زوری که‌سایه‌تی و شویینی جو‌ربه‌جو‌ریان گرتوته‌به‌ر. به‌شیک له وینه‌کان، کوردستان ده‌گرنه‌وه و من بابه‌تیکی سه‌ربه‌خوم له‌سه‌ر ئه‌و به‌شانه نووسیوه و برپاره له گو‌قاریکی ده‌ره‌وه‌ی ولات‌دا بلاو‌بکریته‌وه.

وهک گوتم، کتیب‌کان ته‌نیا پی‌رستی ئه‌و ۲۰ هه‌زار وینه‌یه‌یان تیدا چاپ کراوه و من هه‌ولم داوه له نیویان‌دا وینه‌ی پیوه‌ندیار به کورد یا کوردستان بدۆزمه‌وه، که کاریکی هاسان نییه و زور وا هه‌یه گه‌لیکیانم نه‌که‌وتبیته به‌رچاو له‌به‌روه‌ی ۷۳۱ لاپه‌ره پی‌رست دۆزین و دیتته‌وه‌ی بابه‌تی دل‌خواز سووک و سانا نییه. وینه‌کان زوریکی له ناوچه‌ی سابلاغ هه‌لگیراون که بوکانیش به‌شیک بووه له ناوچه‌ی ئیداریی ئه‌و شاره. ئه‌وانه‌ی خواره‌وه هه‌لبژارده‌یه‌کن له پی‌رسته‌که و ئه‌گه‌ر که‌سیک بیه‌وی زانیاریی زیاتری لئ وده‌سه‌ست به‌ئینی، ده‌بی راسته‌وخو سه‌یری کتیب‌ه‌که بکا:

وینه‌ی ژماره ۲۵۴۱ - ۲۵۴۲ و ۲۵۵۰ سواره‌ی کورد له نزیک سابلاغ؛

وینه‌ی ژماره و ۲۵۳۷ گوندی کوردان؛

وینه‌ی ژماره ۱۳۷۴ عه‌زیزخانی سه‌ردار له‌گه‌ل فه‌ره‌ج‌خانی ئه‌مینوده‌وله؛

وینه‌ی ژماره ۱۳۰۴، ۹۰۸۵، ۹۰۸۸ قه‌لای ته‌ختی سوله‌یمان؛

وینه‌ی ژماره ۱۱۹۴۴ گولای‌ئاغای کو‌ری سه‌یفه‌ددین‌خان؛

وینه‌ی ژماره ۳۹، ۱۸۳، ۱۹۷ عیل و عه‌شایری لو‌ر و کورد و به‌ختیاری؛

وینه‌ی ژماره ۴۲۴۳ حه‌سه‌ن‌ئاغا ئاموزای قادرئاغای سه‌ره‌که‌هوژی گه‌ورک؛

وینه‌ی ژماره ۱۱۴۸ سه‌یفه‌ددین‌خان کو‌ری سه‌رداری موکری.^۱

۱. فهرست عکس‌های تاریخی ایران، جلد اول «دوره قاجار» بررسی و تدوین قاسم صافی بر مبنای یادداشت‌های شادروان حسین محبوبی اردکانی، ناشر: دانشگاه تهران، کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد، ۱۳۶۳/۱۹۸۴، جلد دوم همان مشخصات، سال ۱۳۶۴/۱۹۸۵، فارسی.

دوو کتیب

یه کهم: چپ در ایران / حزب دمکرات کردستان

دووهم: اوضاع سیاسی، اجتماعی، تاریخی ایل بارزان»

له سالی ۱۹۵۶هوه که ئیدارهیهک به ناوی ساواک^۱ دامهزرا و جیگه‌ی «حکومه‌تی نزامی»ی ته‌یمووری به‌ختیاری گرت‌هوه تا سالی ۱۹۸۰ و شوپشی گهلانی ئیران، که بووه هۆی هه‌لوه‌شان‌هوه‌ی سیسته‌می شایه‌تی ۲۵۰۰ ساله له ئیران و تیداچوونی ساواک، شاری بۆکان هه‌رگیز لقی ساواکی نه‌بوو و به‌گشتی دائیره‌ی شاره‌بانی هه‌ندی کاروباری ئه‌وانی راده‌په‌راند و ئیش‌وکاری ئاسایشی شار به‌هۆی ساواکی شاری مه‌هاباده‌وه هه‌لده‌سوورا.

به‌م پێییه، به‌لگه‌نامه‌کانی پێوه‌ندیدار به ناوچه‌ی بۆکان ده‌بی له ساواکی مه‌هابادا پارێزبایی و ئیمه ده‌زانین دوابه‌دوای سه‌رکه‌وتنی شوپش و ده‌ست‌به‌سه‌رداگرتنی ده‌سه‌لات له‌لایه‌ن مه‌لاکانه‌وه، هه‌موو به‌لگه و ئه‌سنادی ساواکی مه‌هاباد راگوێزرانه ورمی و که‌وتنه به‌رده‌ستی حکومه‌تی نوێی ئیران و به‌و شیوه‌یه، سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنگی زانیاری له‌مه‌ر بارودۆخی سیاسی ناوچه‌ی موکریان له به‌رده‌ستی کورد هه‌لگیرا و کوردی لی بی‌به‌ش کرا.^۲

ئێستا بۆ ئاگادار بوون له چالاکیی ساواک و ده‌زگای ئاسایشی ئیران له کوردستان (چ پۆژه‌لات و چ به‌شه‌کانی تر)، ده‌بی چاوه‌روانی ده‌ستی جیگره‌که‌ی،

۱. سازمان اطلاعات و امنیت کشور (ساواک).

۲. به‌لگه‌نامه‌کانی شاره‌بانی و ژاندرم‌ه‌ری و به‌خشداریی بۆکان دوابه‌دوای شوپشی سالی ۱۳۵۷ گه‌پشته ده‌ست «شوورای ئینقلاب»ی بۆکان. شوورای ناوبراو ۳ که‌سی کرده به‌رپرسی راگه‌یشتن به به‌لگه‌نامه‌کان، یه‌ک له‌وان من بووم. ئیمه بۆ ماوه‌ی چه‌ند مانگیک به به‌لگه‌نامه‌کان دا چووینه‌وه و چه‌ند جاریش راپۆرتمان له‌سه‌ر به‌لگه‌نامه‌کان دایه شوورا و چه‌ند به‌لگه‌نامه‌شمان به دیواره‌کانی شاره‌وه دا بۆ زانیاریی کۆمه‌لانی خه‌لک، به‌لام به‌داخه‌وه به ده‌ست پیکرانی شه‌ری کوردستان و هیرشی سپای رژیم بۆ سه‌ر بۆکان ئیمه هه‌موومان شارمان به‌جی‌ه‌یشت و ئه‌و براده‌ره‌ی که به‌لگه‌کان لای ئه‌و ما‌بوونه‌وه له ترسی گیانی خۆی هه‌مووی بردبوونه سه‌ر پێگای بۆکان بۆ گوندی «گۆل» و له‌وێ هه‌لپه‌رشتبوون، ئیتر من هه‌رگیز نه‌مزانی چی به‌سه‌ر ئه‌و به‌لگه به‌نرخانه هات.

واته ئیتلاعاتی کوماری ئیسلامی ئیران بین که هه‌ر ره‌وتی پیشووی تیژتر پیناوه. له ماوه‌ی شه‌ش سالی رابردوودا دوو به‌رگ کتیب بلاووبونه‌ته‌وه که هه‌رکام به‌شیک له به‌لگه‌نامه‌کانی ساواکیان سه‌باره‌ت به‌ پرۆژه‌ه‌لاتی کوردستان و باشوور گرتۆته‌به‌ر.

کتیبه‌کان له ده‌وری ته‌وه‌ری چالاکیی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران و پارتی دیموکراتی کوردستانی عێراق ده‌گه‌رین و ئەو هه‌والانه‌ن وا به‌گشتی له‌سه‌ر هه‌ندی که‌سایه‌تی نیو ئەو دوو حیزبه و چالاکانی دیکه‌ی کورد نووسراون و له کاتی خۆی‌دا دراون به‌ ساواک و شاره‌بانی یاخود ساواک ئاراسته‌ی کاربه‌ده‌ستانی پایه‌به‌رزی ئەو ده‌می ئیران وه‌ک شا و وه‌زیره‌کانی کابینه‌ی ده‌وله‌تی کردوون و هه‌ر هه‌موویان له‌ پێوه‌ندی کوردان.

به‌شیک له‌ به‌لگه‌نامه‌کان پێوه‌ندیان به‌ شاری بۆکان و ده‌ورو به‌ریه‌وه‌هه‌یه و بریتین له‌ هه‌وال و راپۆرت له‌سه‌ر خه‌لکانی دانیشتووی شار و گونده‌کانی ده‌ورو به‌ر، له‌وانه مامۆستا سه‌ن قزنجی، سه‌لاح موهته‌دی، مه‌مه‌د ئیلخانی زاده، حسین فاتحی و ئاغاواتی شار و گوند و به‌و بۆنه‌یه‌وه له‌ پێوه‌ندی میژووی سیاسی هاوچه‌رخ بۆکان‌دا خاوه‌نی گرنگایه‌تی زۆرن.

یه‌که‌م کتیب، وه‌زاره‌تی ئیتلاعاتی ئیران ده‌ریک‌دووه و دووه‌میان مامۆستای زه‌حمه‌ت‌کیش کاک مه‌مه‌ده‌لی سولتانی به‌ هاوکاریی ریکخراوی ئە‌سناد و کتیبخانه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی ئیران بلاوی کردۆته‌وه. به‌هۆی هاو به‌ش‌بوونی بابه‌ته‌وه هه‌ردووکیانم پیکه‌وه ناساند، سه‌رچاوه‌ی کاره‌که‌ی مامۆستا مه‌مه‌ده‌لیش هه‌ر هه‌مان ریکخراوه‌یه.

ئوه‌ش تاییه‌تمه‌ندی کتیبه‌کان، که هه‌ردووکیان به‌ فارسی نووسراون:

ئا. چپ در ایران به‌روایت اسناد ساواک/ حزب دمکرات کردستان، جلد اول، مرکز بررسی اسناد تاریخی وزارت اطلاعات، تهران، ۱۳۷۸/ ۱۹۹۹، ۴۹۱ لاپه‌ره (له‌گه‌ل ۴۴ لاپه‌ره‌ی پاشکۆ)؛

ب. اوضاع سیاسی اجتماعی تاریخی ایل بارزان، گردآوری و پژوهش محمدعلی سلطانی، بانضمام اسرار بارزان، دکتر اسماعیل اردلان، ۱۳۲۵ شمسی، سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران، تهران ۱۳۸۳/ ۲۰۰۳، ۶۷۷ لاپه‌ره.

کتیبی چریکه فیدائییبه کانی خه لکی ئیران

کۆماری ئیسلامی هه ره له سه ره تای دامه زرانیه وه به لگه نامه کانی نیو ئارشیفی ساواکی شای کردۆته چه کیک دژ به نه یار و ناحه زانی خو ی و له هه ره کو ی و یستبیتی راست و درۆی تیکه ل کردو وه و هاوړی له گه ل ته فسیر و لیکدانه وه ی تاییه ت به خو ی، بۆ چاوبه ست کردنی خه لک که لکی لئ وه رگرتو ون. نموونه ی ئەم کتیبانه زۆرن، هه ره له به لگه نامه کانی بالو یزخانه ی ئەمریکا وه تا «اسناد سیاسی ایران و عثمانی» و کتیبی سه باره ت به حیزبی تووده ی ئیران و ته نانه ت حیزبی دیموکراتی کوردستان.

وا له سالی ۱۳۸۷ - ۱۳۸۸ واته ۲۰۰۸ - ۲۰۰۹ دا به رگی ک کتیبی پر لاپه ره به ناوی «چریک های فدائی خلق» بلا بو ته وه که نو سه ره که ی «محمودی نادری» یه، ناوی ک که زۆر ویده چی خوازا وه بی بۆ مه سنوولیکی ده زگای ئیتلاعاتی ئیران. کتیبه که بابه تیکی تاییه تی له سه ره بۆکان تیدا نییه و هۆکاری ئە وه ی وا من لیره دا باسی ده که م ئە وه یه گه لیک کتیب هه ن که هه ست ده کری بابه تیک یا دووانیان سه باره ت به بۆکان تیدا بی و نو سه رانی دواوژۆ میژووی بۆکانیش به وه هه سته وه بچنه سو راغی. جا من بۆ ها سان کردنه وه ی کاریان کورته باسیکی کتیبه که لیره دا ده هینم:

بابه تی کتیبه که میژووی سه ره له دانی ریکخوا وه یه که به ناوی «چریک های فدائی خلق»، هه ره له سه ره تای پیکهانتی تا قمی بچو وکی پو ونا کبیرانی شاره سه ره کییه کانی ئیران وه ک تاران و ته وریز له ده یه ی چلی ئیران (ده یه ی شه سستی سه ده ی بیسته م) وه تا شو رشی گه لانی ئیران له سالی ۱۳۵۷ (۱۹۷۹) و پو و خانی سیسته می شایه تی له ئیران.

نو سه ره ده یه وه ی به هۆی ۹۸۴ لاپه ره نو سه را وه و به لگه و وینه وه هه ولی که م کردنه وه ی نرخ ی خه باتی چه کداری بدا و ئە وه ش به یار مه تی هه ندیک هه والی

پاست و درۆ له‌مه‌ر که‌سایه‌تی پێبه‌رانی بزووتنه‌وه‌که و ده‌رخستنی لاوازییه‌کانیان له‌ په‌یوه‌ندیی یه‌کتر و خه‌لک‌دا. چریکی فیدایی له‌ کتییی مه‌حمودی نادری‌دا نه‌ یه‌ک قاره‌مانی له‌خۆبوردوی فیداکار، به‌لکوو سه‌رله‌شینواویکی ترسه‌نوکی کینه‌له‌دله‌ که‌ نازانی چی ده‌کا و بایه‌خ به‌ کاروباری کۆمه‌لایه‌تی و ته‌نانه‌ت سیاسی نادا؛ له‌ بنه‌ماله‌که‌ی و خه‌لگی ده‌وروبه‌ر ته‌ریکه؛ خه‌لک نایانه‌وی و راپۆرتی له‌ده‌ده‌ن؛ له‌ کاتی ده‌ست به‌سه‌ربوونیش‌دا خیرایه‌ک خۆی ده‌دۆرینی و هه‌رچی هه‌یه و نییه‌ لای مه‌ئموورانی به‌ئه‌ده‌ب و خاوه‌ن‌به‌زه‌یی ساواک! ده‌یدرکینی، جا ئه‌گه‌ر وه‌ک بیه‌رووزی دیه‌قانی هه‌موو ئه‌ندامی هه‌لاهه‌لا کرابی و له‌ په‌نجه‌ی پنیه‌وه تا ته‌وقی سه‌ری تیکشکاو و بریندار بێ، هه‌موو ئه‌مانه‌ به‌هه‌لکه‌وت بوون و هیچ په‌یوه‌ندییه‌کیان به‌ ئه‌شکه‌نجه‌وه‌ نییه، ده‌نا ساواکییه‌ میه‌ره‌بانه‌کان له‌ قوربان و سه‌ده‌قه‌ زیاتر هه‌یچیان پینه‌گوتوه‌! (شه‌رحی برینه‌کانی سه‌ر ئه‌ندامی بیه‌رووز دیه‌قانی له‌ زمان «پزیشکی قانونی» یه‌وه ۲ لاپه‌ره‌ی ته‌واوی کتیبه‌که‌ی گرتۆته‌به‌ر (ل ۳۵۵ - ۳۵۶).

کتیبه‌که‌ روونکه‌ ره‌وه‌ی به‌شیک له‌ فیلبازی و مه‌کری زیره‌کانه‌ی ده‌زگانه‌سایه‌شه‌کان و یه‌ک له‌ وان ساواکه‌ بۆ نمونه، ده‌سته‌سه‌ر کردنی ئه‌ندامیکی ریکخراوه‌که و به‌لینی هاوکاری له‌ وه‌رگرتن و ئازادکردن و خزانندی بۆ نیو هه‌مان ریکخراوه‌ و زانیاری کۆکردنه‌وه‌ له‌ سه‌ر ئه‌ندامان به‌ یارمه‌تی راپۆرته‌کانی دواتری هه‌مان شه‌خس (ل ۷۵۶، ۷۸۷ و ۸۰۶). فیلبازییه‌کی سه‌مه‌ره‌ی دیکه‌ی ساواک ئه‌وه‌ بووه‌ کاتیک له‌ ریگه‌ی «نفووزی» یه‌کانی خۆیه‌وه‌ زانیویه‌تی تاقمیک له‌ چریکه‌کان به‌ شوین مال‌دا ده‌گه‌رین، ۳ مالی ئاماده‌ کردووه‌ و به‌ ئازانه‌سه‌ ملکیه‌کانی سپاردوون، ئینجا له‌ ریگه‌ی هه‌مان نفووزیه‌وه‌ هه‌والی مالی به‌تالی به‌ چریکه‌کان راگه‌یاندووه‌ و ئه‌وانیش بێ‌ئه‌وه‌ی خۆیان بزانه‌ن چوون و ماله‌کانیان به‌کری گرتووه‌ و سووک و هاسان له‌وی گیراون یا شه‌هید کراون (ل ۶۸۸).

یا نامیلکه‌ی چاپ‌کراوی ریکخراوه‌که‌ی داوه‌ته‌ که‌سیکی خۆفروش که‌ بیاندا به‌ که‌سانی تر و خۆیان دره‌نگتر هه‌ر ئه‌وه‌ ژارانیه‌یان گرتوون (ل ۷۵۵)!

مه‌سه‌له‌ی ئه‌م «نفووزی» یانه‌ خۆی جیگه‌ی باسه‌ و ویده‌چی ئیتلاعاتی ئێران له‌

داخی هیزه پیتشکه و تنخوازهکانی ئیران و بۆ شکاندنی وره‌ی ئه‌وان، ته‌نانه‌ت ریز له ساواکی شاش بگری و به ریکخراوه‌یه‌کی خاوه‌ن‌ده‌سه‌لات و له‌باری سیاسیه‌وه «دروست»ی له قه‌له‌م بدا.

کتیبه‌که، به‌رگی یه‌که‌مه و به‌و پتییه‌ ده‌بێ به‌رگی دیکه‌شی به‌دوادا بێ، به‌لام ئه‌م به‌رگه‌ نه‌ک هه‌ر بۆکان، به‌لکوو له‌ په‌یوه‌ندی کوردستانیش‌دا هه‌چی تیدا نییه. هۆکاری مه‌سه‌له‌که‌ش پوو‌نه: بزووتنه‌وه‌ی فیدائیه‌یان بزووتنه‌وه‌یه‌کی پووناکییری و چریکی نیو شار بوو له‌ شاره‌گه‌وره‌کانی ئیران و ئه‌و شوینانه‌ی که له‌باری ئابورییه‌وه‌ پیتشکه‌و تووو خاوه‌نی کارخانه و کریکار بوون (تاران، ته‌وریز، مه‌شه‌هد و ئیسفه‌هان)، هه‌مووشی له‌ژیر کارتیکه‌ری بزووتنه‌وه‌ چریکیه‌کانی ئه‌مریکای لاتینی وه‌ک توپامارۆدا بوو. به‌م پتییه‌ نه‌یده‌توانی و نه‌شیتوانی له‌ کوردستان پیگه‌یه‌کی ئه‌وتو بۆخوی بکاته‌وه و ته‌نیا له‌ قۆناغی شو‌رشی گه‌لانی ئیران له‌ ساڵی ۱۹۷۹دا بوو که له‌ کوردستان لایه‌نگری په‌یدا کرد و ته‌نانه‌ت له‌و قۆناغه‌ش‌دا لقی کوردستانی ریکخراوه‌که به‌ شیوه‌یه‌ک ره‌نگی ناوچه‌یی به‌خۆیه‌وه‌ گرت، به‌ره‌و مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وایه‌تی کوردی کشا و له‌ به‌رنامه‌ی سه‌رانسه‌ریی له‌کانی دیکه‌ی ریکخراوه‌که له‌ ئیران ته‌ریک که‌وته‌وه.

له‌ کتیبه‌که‌دا ته‌نیا باسیک که له‌ کوردستان کرابێ بریتین له‌وانه‌ی خواره‌وه: علی‌اکبر رضایی [صفائی] فراهانی له‌ نامیلکه‌ی «آنچه باید یک انقلابی بداند»دا نووسیویه‌تی: «له‌ هه‌له‌سه‌نگاندنی هیزه شو‌رشیگه‌ره‌کان‌دا نابێ له‌ هیزه‌ عه‌شایرییه‌کان، به‌تایبه‌ت له‌ کوردستان و فارس غافل بین...» (ل ۷۳۵) که کوردی به‌ عه‌شیره‌تیک داناوه‌ نه‌ک گه‌ل!

ئه‌و مارکسیستانه‌ی وا له‌ ریکخراوی موجه‌یدینی خه‌لک جیا ببوونه‌وه، خوازیاری پیکهاتنی به‌ره‌یه‌ک له‌ کۆمه‌لانی خه‌لک بوون که تیندا «هه‌موو مارکسیست - لینیسته راسته‌قینه‌کان، هه‌موو هیزه‌ خه‌باتکاره‌ ئایینییه‌کان، دیموکراته شو‌رشیگه‌ره‌کان و نوینه‌رانی بزووتنه‌وه‌ چه‌کداره‌ گوندیه‌یه‌کان ریک بخه‌ین» (ل ۷۹۱)، که ئاشکرایه ده‌بێ به‌شیک ئه‌و «بزووتنه‌وه‌ چه‌کداره‌ گوندیه‌یه‌کان»ی جی‌باسی ئه‌وان، بزووتنه‌وه‌ی

نه‌ته‌وايه‌تیی کورد بووبی و لیره‌ش‌دا کورد نه‌ک گه‌لیکی شۆرشگێڤ، به‌لکوو به هه‌ندیک چه‌کداری گوندی ناوبراوه!

تاقه مه‌سه‌له‌یه‌کیش که بۆکان بگریته‌وه کاتیکه که نووسه‌ر ناوی ئەندامانی تیمی ته‌داروکاتی لقی ته‌وریزی ریکخراوه‌که ده‌با و ده‌لی بریتی بوون له: «... یوسف کیشی‌زاده و...». ده‌زانین که شه‌هید یوسف کیشی‌زاده به‌ناوی خوازاوی «ره‌فقیح حه‌سه‌ن» وه به‌رپرسی ده‌فته‌ری تازه دامه‌زراوی فیدائییانی خەلق له بۆکان بوو و چه‌کدارانه به‌رانبه‌ر به هیرشی حکومه‌ت بۆ سه‌ر شاری سه‌قز جه‌نگی و هاوپی له‌گه‌ل نه‌مر ئەبووبه‌کری حه‌میدی هه‌ر له‌و شاره شه‌هید کرا و ته‌رمی هه‌ردووکیان هینرایه‌وه بۆکان و له‌وی ئەسه‌په‌رده کران (هاوینی ۱۳۵۸). یادیان به‌خیر بی.

کتیبه‌که بۆ ناسینی ساواکی شا و ئیتلاعاتی ئێران و پوانگه‌یان به‌ نیه‌سه‌ت بزووتنه‌وه شۆرشگێڤه‌کانه‌وه گه‌لیک به‌که‌لکه، به‌لام بۆ ئەو لاوانه‌ی و اشاره‌زایی‌یه‌کی ئەوتویان له خه‌باتی ئەو سالانه نییه و هه‌والی رووداوه‌کان ته‌نیا له زمان ساواک و به‌ ته‌فسیری ئیتلاعاته‌وه مه‌لاکانه‌وه ده‌بیسن، ده‌توانی گومرایی و سه‌رلی‌ش‌یواوی پیکه‌هینی. هیچ شوینیکی کتیبه‌که و هیچ رسته‌یه‌کی به‌بی چاوه‌دیری راسته‌وخوی ئیتلاعاتی کۆماری ئیسلامی و بی‌ئيجازهی ئەوان و دوور له به‌رژه‌وه‌ندی ئەوان نه‌نووسراوه!

ئه‌فسانه‌ی نفوزکردن؛ توێژینه‌وه‌یه‌ک له‌مه‌ر میژووی فیدائییان

له‌بابه‌تی پێش‌ه‌ودا باسی کتیپیکم کرد که ده‌زگا ئیتلاعاتی و جاسوسییه‌کانی ئێران سه‌باره‌ت به‌ میژووی ریکخراوی چریکه فیدائییه‌کانی گه‌لی ئێرانیان پیکه‌هیناوه و بۆ به‌دناو کردنی ریکخراوه‌که له‌به‌رچاوی خه‌لک و به‌تایبه‌ت لاوانی که‌مه‌زموون، بلاویان کردۆته‌وه.

زۆربه‌ی زۆری هه‌واله‌کانی کتیبه‌که ساخته‌ن، هه‌ر بۆیه‌ش شایانی وه‌لام‌دانه‌وه و به‌درو خسته‌نه‌وه‌ن؛ خو‌ش‌حالم که باله جیاجیاکانی بزووتنه‌وه‌ی فیدایی ئەم ئه‌رکه

پیویستهیان ئەنجام داوه و له کۆتایی ئەم لاپه‌رهیه‌دا لیسته‌ی ئەو وتارانه دههینم که خه‌لکانی په‌یوه‌ندی‌دار به‌مه‌سه‌له‌که‌ نووسیویان و له روانگه‌ی خۆیان‌وه‌ه‌ بابته‌کانیان به‌ درۆ خستۆته‌وه‌. یه‌ک له وتاره‌کان خاتوو فاته‌مه‌ سه‌عه‌یدی، دایکی ئەرژه‌نگ و ناسری شایگان، ئەو دوو منداله‌ نووسیویه‌تی که کتیبه‌که‌ی مه‌حموود نادری ده‌لی گوايه‌ حمید ئەشرف له کاتی هه‌لاتن‌دا بۆ ئەوه‌ی نه‌که‌ونه‌ ده‌ست ساواک و زانیارییان لێ‌وه‌رنه‌گیرئ، به‌ گوله‌ کوشتوونی! ئەو دایکه‌ قاره‌مانه‌ که ئیستا به‌ سه‌ری پیری و به‌ دلشکاوی له‌ ده‌ره‌وه‌ی ولات ده‌زی، قسه‌ی هه‌لبه‌ستراوی ساواک و ساواما به‌ درۆ ده‌خاته‌وه‌ و پێز و ئیحتیرامی خۆی ئاراسته‌ی حمید ئەشرف و فیدائیه‌کانی تر ده‌کا.

جگه‌ له‌وانه‌ی نیو لیسته‌ی خواره‌وه‌، که‌سیکی تریش له‌م بواره‌دا هه‌نگاوی هه‌لناوه‌ته‌وه‌ و وه‌لامی نووسه‌ری کتیبه‌که‌ی داوه‌ته‌وه‌، ئەویش «ئەلف. جیلۆ»یه‌، که‌ خۆی یه‌ک له‌ چالاکانی سه‌ره‌کی و به‌رپه‌وه‌به‌رانی رێکخراوه‌که‌ له‌ سه‌رده‌می شوێرشێ ۱۳۵۷ و دوا‌ی ئەو بووه‌.^۱

جیلۆ، که‌ دوا‌ی شوێرش بۆ ماوه‌یه‌کی باش له‌ کوردستان‌دا هه‌لسوو‌راوی نواندوه‌، ئیستا کتیبه‌کی ئەلیکترۆنی له‌سه‌ر ماڵپه‌ری فارسی «ایران گلوبال» بلاوکردۆته‌وه‌ و تیییدا به‌تایبه‌ت لایه‌نیکی تۆمه‌ت و تاوانه‌کانی کتیبی مه‌حموود نادری و ساوامای خستۆته‌ به‌ر لیکۆلینه‌وه‌ و وه‌لامدانه‌وه‌، ئەویش ئەو خاله‌یه‌ که‌ له‌ کتیبه‌ ساخته‌که‌دا جه‌ختی زۆری له‌سه‌ر کراوه‌ و گوتراوه‌ گوايه‌ ساواکی پژی می‌شا توانیوی جاسووسانی خۆی بخزینیته‌ نیو رێکخراوی چریکه‌ فیدائیه‌کانه‌وه‌ و له‌م رێگه‌یه‌وه‌ گه‌لیک له‌ هه‌لسوو‌راوانی گرتبوو یا شه‌هیدی کردبوون. «جیلۆ» سه‌رجه‌م به‌و بابته‌وه‌ خه‌ریک بووه‌ و به‌ بۆچوونی من توانیویه‌تی وه‌لامی به‌په‌ی‌وجی به‌ تۆمه‌ته‌کان بداته‌وه‌.

هۆی ئاماژه‌کردنی من به‌و کتیبه‌ و وتاره‌کانی نیو «کار ئۆن لاین» ده‌رخستنی ئەم

۱. جیلۆ، «افسانه‌ نفوذ» کنکاشی در تاریخ فدائی»، چاپ الکترونی، سال ۲۰۱۰، فارسی.
<http://asre.nou.net/php/view.php?objnr=8234>

پاستییه‌یه که پیکراوی فیدائیان دواى شوږشى ۱۳۵۷ له شاره‌کانی کوردستان و یه‌ک له‌وان له بوکان گه‌لیکی هه‌لسووراوی نواند و بو نووسینه‌وه‌ی میژووی ئه‌و چالاکیانه بی‌گومان پیویست به گه‌رانه‌وه دواوه و زانینی میژووی سالانی پیش شوږشیش ده‌بی. ئه‌م نووسراوانه‌ش ده‌توانن پروونکه‌ره‌وه‌ی گه‌لیک لایه‌نی کاری پیکراوه‌که بن که مه‌حمود نادری و ماموستا‌کانی به ده‌سته‌قه‌سد شیواندوو‌یانه. بو سه‌رجه‌می وتاره‌کان بر‌واننه ئه‌م سه‌رچاوه‌یه، واته پروژنامه‌ی ئه‌لیکترونی «کار ئون لاین»^۱.

ئه‌وه‌ش لیسته‌ی وتاره‌کان:

- بیانیه مشترک دو سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران و فدائیان خلق ایران (اکثریت) پیرامون کتاب «چریک‌های فدایی خلق»؛
- درباره کتاب «چریک‌های فدایی خلق» فرخ نگهدار؛
- برای فرزندان من اشک تمساح نریزید! فاطمه سعیدی (مادر شایگان)؛
- اعلامیه چریک‌های فدائی خلق ایران در افشای تاریخ‌نویسی جالادان علیه چریک‌های فدائی خلق؛
- تلاش‌های مذبحخانه وزارت اطلاعات، سازمان چریک‌های فدایی خلق ایران؛
- درباره تاریخ‌نویسی به شیوه وزارت اطلاعات جمهوری اسلامی، سازمان فدائیان (اقلیت).^۲

1. <http://www.karonline.com/ketab/ketab.html>

۲. محمود نادری، چریک‌های فدائی خلق ایران، جلد اول: از نخستین کنش‌ها تا بهمن ۱۳۵۷، موسسه مطالعات و پژوهش‌های سیاسی، تهران، چاپ سوم، بهار ۱۳۸۸، ۹۸۴ صفحه، فارسی.

ژیاننامە ی که سایه تیبه کانی ئێران

ئەو ژێدەرە شەش بەرگ کتیبی پرلایه پره ی فارسییه، که ناوه تهواوه که ی بریتیه له: «شرح حال رجال ایران در قرن ۱۲ - ۱۴» و شیوه ی قاموسی زانیاری سه بارهت به تاکه که سان (به گشتی پیاوان) ی سیاسه تی ئێران له و سی سه دهیه ی دوا یی دا به خۆیه وه گرتوه.

له راستی دا من هه موو ئەو بهرگانه م نه خویندۆ ته وه و ته نیا وه ک سه رچاوه یه که له کاتی پێویست و بۆ ناسینی که سایه تیبه ک که لکم لی وه رگرتوون. به گشتی، ژیاننامه ی زۆربه ی زۆری به رپوه بهر و حاکم و وه زیر و وه کیل و کار به دهستی هه مه چه شنه ی حکوومی له ناوچه ی جۆربه جۆری ئێران و له وان، کوردستان، کرماشان و ئازهر بایجان؛ یا خه لکی ئەو ناوچانه که له پێته ختی تاران سه ره په تیکیان به دهست بووبی، له کتیبه که دا رهنگیان داوه ته وه و وینه ی زۆریشیان له و ئی دا چاپ کراوه. بۆ نمونه، سه سه ن عه لی خانی ئەمیر نیزامی گه رووسی (به رگی ۱، لاپه ره ۳۵۹ - ۳۶۷؛ به رگی ۴، لاپه ره ۱۷۸)؛ شیخ عوبه ی دیلای نه هری (ب ۴، ل ۱۱۵)؛ لوتف عه لی میرزا (کتشکچی باشی) ناسراو به شازده که له سه رده می شو رشی شیخ عوبه ی دیلادا حاکمی سابلاغ بوو و ویستی هه مزاعای مه نگور بگری (ب ۴، ل ۱۲۱)؛ میرزا عه لی نه قی کوردستانی (آصف اعظم) (ب ۵، ل ۱۶۷) و...

ئەو ناوانه ی وا ناوچه ی بۆکان بگره وه له کتیبه که دا زۆر نین، به لام له به رگی یه که م دا باسی هه مزاعای مه نگور ده کا (لاپه ره ۴۶۰)؛ له به رگی ۲، لاپه ره ۳۲۶ - ۳۳۵ دا باسی عه زیزخانی سه ردار ده کا. به رگی ۶ (ل ۱۹) باسی موکری قرانی ئەحمه دئاغای موقه دده می مه راغه یی له «بلباس و مه نگور» ی تیدا یه.

ئەو ناوانه ی وا من ئاماژه م پیکردن که سانیک بوون که خۆم پێویستم به ژیاننامه یان بووه و له کتیبه که دا دۆزیومه ته وه، به لام دلنایام گه رانی ورد ده توانی

گه‌لیک ناو و ژياننامه‌ی دیکه‌ی په‌یوه‌ندی‌دار به‌ ناوچه‌که‌ی تیندا بدوژیته‌وه. بو ئه‌م کاره ئیندی‌کسی کوتایی به‌رگه‌کانیش ده‌توانی به‌که‌ک بی. ناوه‌کان به‌گویره‌ی ناوی یه‌که‌م ده‌سنیشان‌کراون بو نمونه: موقه‌دده‌می مه‌راغه‌یی ده‌بی له ئه‌حمه‌دا بدوژیته‌وه و...^۱

۱. مهدی بامداد، «شرح حال رجال ایران در قرن ۱۲ - ۱۴»، کتابفروشی زوار، تهران، جلد اول، چاپ چهارم ۱۳۷۱/۱۹۹۲، ۵۹۵ صفحه، فارسی. جلد ششم، چاپ چهارم، ۱۳۷۱/۱۹۹۲، ۲۹۶ صفحه، همراه فهرست و عکس‌ها، فارسی.

ژەنەرآل حەسەن ئەرفەع و کورد

لە سەردەمی کۆماری کوردستان (۱۹۴۶)دا، حەسەنی ئەرفەع سەرۆکی ستادی ئەرتەشی ئێران بوو و کاری بەرەبەرەکانی کردنی سپای ئێران لە گەڵ هیزی پێشمەرگەیی کورد و فیدائییانی ئازەربایجانی لە ژێر چاوەدێری و فەرمانی ئەودا بەرپۆه دەچوو. ئەرفەع لە لایەن دایکەوه ئینگلیزی و لە لای باوکەوه تورکی ئازەربایجانی بوو، لە راپەرینی سمکو (۱۹۲۰) و جوانرۆیی یەکان (۱۹۳۱)دا فەرماندەیی هیزی ئێران و لە چەند دەرفەتدا دەستی بە خۆینی پۆلەیی کورد سوور ببوو؛ لە مەسەلەیی ئێعدامی پێشەوا و رێبەرانی دیکەیی کوردیشدا هەر لایەنیکە توند و دوور لە ئاستی بەرانبەر بەوان هەبوو، واتە دواي حەمەزاشا، یەک لەو ئەفسەرە ئێرانیانەییە کە بوون بە ھۆکاری ئێعدامیان.

ئەرفەع، دواي خانەنشینی و نیشتەجی بوون لە ئوروپا، کتیبیکی بە ئینگلیزی نووسیوه و تێیدا بیرەوهری و روانینی خۆی سەبارەت بە کورد و کۆماری کوردستان دەربریوه. ھەلۆیستی ئەرفەع بەرانبەر بە حکومەتی میلییی ئازەربایجان و بەتایبەت کۆماری کوردستان گەلیک نەزینییه و لە کتیبە کەدا داکوکی لە دەوری سپای ئێران لە تیکشکاندنێ ھەر دوو حکومەتە کراوه. ئەرفەع لە کتیبە کەدا ھەندیک ئامازەیی بە ناوچەیی دەورو بەری مەھاباد و لەوانە بۆکان و کەسایەتییه کانی ئەو مەلەبەندە کردووه، کە من لێرەدا دەیانخەمەرۆو. یادداشته کانی من لە بەر دەقی فارسیی کتیبە کە ھەلگیراون، کە بە داخەوه تەرجمەییە کە گەلیک ناتەواو و بی سەرۆبەرەیی و ناوی وەرگێر و بنکەیی چاپەمەنیشی بە سەرۆه نییه، بە لام ھەول دەدەم دواتر نوسخە ئینگلیزییە کەشی پەیدا بکەم کە دەزانم لە کتیبخانەیی «سواس»ی لەندەن ھەییە، ئینجا بەراوردکاریی دوو دەقە کە دەکەم.

کتیبی ئەرفەع بە گشتی باسیکی راستەوخۆی لە مەر بۆکان تێدا نییه، بە لام باسی ھۆزی موکری و سابلاغ و سەقزی کردووه کە بۆکانیش دەگرنەوه. ئەو ھەش

نووسینه‌کانی:

- لاپه‌ره ۲۵: (وه‌رگیتراو له شه‌ره‌فنامه‌ی بدلیسی)، زنجیره‌ی ئەمیرانی کورد بریتی بوون له ئەمیرانی موکری که دانیشتووی باشووری گۆلی ورمی و له بنه‌ره‌ت‌دا به‌شیک بوون له تایفه‌ی بابان.

- لاپه‌ره ۳۰: شیخ عوبه‌یدوللا [ی نه‌هری] دوا‌ی کۆکردنه‌وه‌ی چه‌ند هه‌زار که‌س له شه‌ره‌نگیزانی هۆزه جیا‌وا‌زه‌کان و موریدانی خۆی، هاته‌ سا‌بلا‌غ (مه‌هاباد) هوه و لی‌ره‌دا زۆریکی تر له هۆزه کورده‌کان وه‌ک... گه‌ورک و مه‌نگو‌پ و... له‌گه‌لی که‌وتن و هی‌زی شیخ به‌ره‌و میان‌دوا‌و ده‌ستی کرد به‌ پیشه‌وه‌چوون و له‌و شوینه‌دا به‌ربووه شیعه کوشتن [ده‌زانین که شیخ خۆی نه‌هاته‌ ناوچه‌که و شیخ عه‌بدولقادری کو‌پی ناردا].

- لاپه‌ره ۵۳: هی‌ز و ده‌سه‌لاتی سمکۆ له باکووره‌وه ده‌گه‌یشه‌ شاری «خۆی» و له باشووره‌وه تا ده‌ورو به‌ری سه‌قز ده‌پۆی.

- لاپه‌ره ۵۸: ستوونیک‌ی هی‌زی ئاشوورییه‌کان ئاب‌لۆقه‌ی سپای کورد و تورکیان له مه‌هاباد تیکشکاند و به‌ره‌و سا‌ین‌قه‌لا چوونه‌ پیشه‌وه... له ه‌ا‌وینی سا‌لی ۱۹۲۰دا من فه‌رمانده‌ی یه‌ک له‌و «اسکادران»‌انه بووم که له تاران‌ه‌وه هاتبوون بۆ به‌هی‌زکردنی ته‌وریز [دژ به سمکۆ].

- لی‌ره‌دا ئەرفه‌ع باسی به‌شداریی راس‌ته‌وخۆی خۆی ده‌کا له شه‌ری دژ به سمایل‌ئا‌غای سمکۆ له میان‌دوا‌و و شاری «خۆی» و ده‌لی نزیکه‌ی ۵۰۰ که‌سم له‌نیو هۆزی ئەفشار کۆکرده‌وه و هی‌لی جیا‌که‌ره‌وه‌ی زمانی کورد و تورکم له‌سه‌ر چۆمی ته‌ته‌هوو داگیر کرد. هه‌روه‌ها ده‌لی له شه‌ری ناوچه‌ی سه‌لماس‌دا ئەسه‌په‌که‌م کوژرا و ناچار بووین پاشه‌کشه‌ بکه‌ین (لاپه‌ره ۶۰ و ۶۱).

- لاپه‌ره ۷۲: ئەو که‌سانه‌ی وا له سا‌لی ۱۹۴۵دا بانگه‌یشه‌تنی باکو کران بریتی بوون له... ئەمیر ئەسه‌ده‌ی دیبوکری و عومه‌ری عه‌لیاری کو‌پی، حاجی با‌به‌شیخ، عه‌بدو‌للا ئیلخانی زاده‌ی بۆکان و...

- لاپه‌ره ۷۳: ئەمیر ئەسه‌ده‌ی سه‌رۆکی هی‌زی دیبوکری به‌ ره‌زامه‌ندی هی‌زی داگیرکه‌ری سو‌قیه‌تی کرایه حاکمی مه‌هاباد.

- لاپه‌ره ۱۴۲: په‌نابه‌رانی شو‌رشی ئه‌یلوول [بالی ده‌فته‌ری سیاسی] سه‌ره‌تا
نێردرانه سه‌قز و پاشان هه‌مه‌دان [۱۹۶۶].^۱

۱. حسن ارفع، «کرده‌ها و یک بررسی تاریخی و سیاسی»، ترجمه از متن انگلیسی لندن، چاپ دانشگاه آکسفورد، نیویورک، تورتنو، ۱۹۶۶، شوینی چاپ (؟)، سالی چاپ (؟)، ۱۵۴ لاپه‌ره، فارسی.

ژياننامه‌ی مام جه لال تالەبانی

كورد له نووسینی بیوگرافی، واته ژياننامه‌ی كه سایه‌تییه میژوویی به‌كانی خۆی دا گه‌لیك كه‌مته‌رخه‌مه و ئه‌وه‌ش وای كرد ووه كه نه‌یاران له‌جیاتی خۆیی ئه‌م ئه‌ركه بگرنه ئه‌ستو و به‌رژه‌وه‌ندیی شه‌خسی و راسپارده‌ی دوژمنانیش تیکه‌ل كاره‌كه بكن.

كتیبه‌ی فارسیی «پس از شصت سال» ئاماده‌كردنی «عیرفان قانع‌ی فهد»ی كورده كه سالی ۱۳۳۸ / ۲۰۰۹ له تاران بلاووبوویه‌وه. كتیبه‌كه كۆمه‌له‌ی سه‌دان چاوپیکه‌وتن و وت‌ووێژی نووسه‌ره‌كه‌یه‌تی له‌گه‌ل كه‌سایه‌تییه كورده‌كانی وه‌ك: «مام جه‌لال، دوكتۆر كه‌مال فوئاد، دوكتۆر مه‌حمود عوسمان، نه‌وشیروان مسته‌فا ئه‌مین، سارم‌خانی سادق‌وه‌زیری»؛ له‌ غه‌یره‌كوردیش كه‌سانیکي وه‌ك: «به‌نی سه‌در، نوام چامسکی، ئه‌رده‌شیر زاهیدی، حاج سه‌یدجه‌وادی و...» له‌م كتیبه‌دا كه‌لك له‌ گه‌لیك سه‌رچاوه به‌ چه‌ندین زمان وه‌رگیراوه. به‌گوێره‌ی قسه‌ی نووسه‌ر، كتیبه‌كه له‌ سنی به‌رگ پیکهاتوو كه سه‌رجه‌م بیره‌وه‌ری و رووداوی سالانی نیوان ۱۹۲۳ - ۲۰۰۵ ده‌گرنه‌به‌ر و ئه‌وه‌ی وا ئیستا بلاوكراوته‌وه، ته‌نیا به‌رگی یه‌كه‌مییه‌تی كه‌ کاری نووسینی، سنی سالی خایاندوو (لایه‌ره ۱۱ - ۱۲).

زمانی نووسینی كتیبه‌كه زۆر پارا و نییه و مۆركی كه‌م‌ئه‌زموونیی نووسه‌ری له نووسینی فارسی‌دا به‌روونی پیوه‌دیاره. جگه له‌وه‌ش، بی‌دیقه‌تی و وردنه‌بوونه‌وه له‌ بابته و باسه‌كانیش دیارده‌ی به‌رچاوی كاره‌كه‌یه و من كه‌متر كتیبه‌ی له‌و چه‌شنه‌م دیتوو ئه‌وه‌نده‌ی هه‌له‌وه‌یه‌له‌ی زه‌ق پیوه‌ دیار بی، كه زۆرێکیانم له‌ په‌راویزی كتیبه‌كه یادداشت كردوو و به‌ته‌مام له‌ وتاریکی سه‌ربه‌خۆدا بلاویان بکه‌مه‌وه.

بابته‌كانی نیوكتیبه‌كه وه‌ه‌ندیک چاوپیکه‌وتنی دواتری نووسه‌ر له‌گه‌ل ته‌له‌فیزیۆن و چاپه‌مه‌نییه‌ ده‌وره‌یی‌یه‌كان چه‌شنه‌ کیشه و هه‌رایه‌کی له‌نیو كۆمه‌لانی خه‌لگی كوردا ناوه‌ته‌وه و به‌ره‌و ئه‌وه‌ ده‌روا مه‌ترسیی دووبه‌ره‌کی و نیوان ناخۆشیی كورد و كوردی لی‌بکه‌ویته‌وه و یه‌ك له‌ ئامانجه سه‌ره‌کییه‌كانی به‌ره‌مه‌ینه‌رانی كتیبه‌كه‌ی

پێ بگاته ئەنجام.

ئەو هی راسستی بی کتیبه که ژیاننامه هی تاکه کهس نییه و میژووی بزوتنه وهی چه کرداری کورده له باشوور له پشت عهینه کیکی تایبه ته وه که زۆر له عهینه کی عیسا پیژمان و ساواک ده چی و دوور نییه ئەگەر خواستی دهوله تی ئیران له پشت کاره که وه نه بووبی، لانی کهم سه رجه می بابه ت و به تایبه ت بوو چوون و ئاکام وه رگرتنه کانی نووسه ر له راسته ی سیاسه تی ئەوان و روانینی ئەوان دابن. به یه ک رسته، ئەم کتیبه پیلانیکی دژ به کورده بۆ گوره کردنه وهی که له بهری نیوان حیزب و لایه نه کان و هیچی ترا!

من له م وتاره دا کاریکم به و مه سه له یه نه داوه و ئەو هی که جیگه ی باسم بی بابه تی په یوه نندیدار به بۆکانه و هیچی تر.

سه باره ت به بۆکان له لاپه ره ۷۳ دا گو تراوه:

«تاله بانیه کان بنه ماله یه کی گه وره ن... که هه موویان نه وه و نه تیجه ی شیخ ئەحمه دی تاله بانین و ئەویش خۆی کورپی «مه حموودی زهنگه نه» یه. گوپی باوه گه وره ی [جه لال] تاله بانی واته «ئاغارۆسته م» (یا رۆسته م خان) که وتۆته ناوچه ی قه ره داغ. له سه رده می خۆی دا له بۆکان، یه ک له شاره کانی کوردستانی ئیران ژیاوه [پرون نییه ئاغارۆسته م یا شیخ ئەحمه د؟] و له ئاغا و خاوه ن ملکه گه وره کانی ناوچه که بووه که له سه رده می حوکماتی شاعه باسی سه فه وی له ده وره ی سه فه وییه کان دا خستوویانه ته بهر گوشار بۆ ئەو هی ده ست له ئایینزای سوننه هه لبگری و ببیته شیعه، ئەویش ناچار په نای بردۆته بهر کوردستانی عێراق و له ناوچه ی قه ره داغ نیشه جی بووه» (ل ۷۳).

وه ک گوتم، که م دیقه ته ی به زۆر شوینی کتیبه که وه دیاره و یه ک له وانه له م به شه دا ده رده که وی که کاتی له لاپه ره ۷۳ دا مه حموودی زهنگه نه به کورپی شیخ ئەحمه دی تاله بانی داده نی (سه ره وه تر)، له لاپه ره ۷۴ دا ده نووسی: «شیخ ئەحمه د خه ریکی ئاوه دان کردنه وهی ئەو گونده بچووکه بوو و کورده که شی مه لا مه حموود، به ده رس خویندنه وه خه ریک بوو»، واته مه لا مه حموود چاریک ده کاته باوکی شیخ ئەحمه د و چاریکی تر ده یکاته کورپی! سه یرتر له هه مووان ئەو هیه ریزدار دوکتۆر نووری

تالەبانى لە نامىلكەى «شىخانى ئىرشادى تالەبانى و چەند ناودارىكى ترى ئەو
بنەمالەيە» چاپى سالى ۲۰۰۲دا، دەنوسى: «شىخ مەحمود[ى زەنگەنە] كورپى
ئاغارۇستەمى كورپى ئاغايۇسەفە لە نەوھى كاكەسوورى ناوچەى بۇكان!» بەو
شىوھەيە، مەتەلۇكەى نووسەرى ژياننامە كاتى تىكەلاوى بۇچوونى دوكتور نوورى
دەبى، سى سەرى لى دەبىتەوھە كە چارەسەرى كۆتايى بۇ خوینەر لە گونجان نايە!
دوكتور نوورى لە ھەمان شویندا تاوتويى كېشەى ناوى ئەو كەسە دەكا
كە چۆتە باشوورى كوردستان و بۇچوونى خۇى بەو چەشەنە دەردەبېرى: «مەلا
مەحمود نىزىكەى ۳۰۰ سالىك لەمەوبەر بۇ تەواوكردىن خویندن، بە فەقئىيەتى
پرووى كردۆتە باشوورى كوردستان؛ ئەوھش بە ھەمان شىوھە جياوازە لە قسەكانى
نووسەر ھەم سەبارەت بە ناوى ئەو كەسەى وا چۆتە باشوور و ھەم سەبارەت بە
ھۆكارى چوونى. لە پەراويزى ژمارە ۱۶۳ى بەشى ۱ى كىتیبەكەدا ھەروھەا گوتراوھ:
«رۆستەم كورپى يۇسەف، كورپى كاكەسوورى بۇكان.»

جگە لەم خالانە بابەتتىكى ئەوتۇ سەبارەت بە بۇكان لە كىتیبەكەدا بەرچاوا ناكەوى،
بەلام ھەندىك ئاماژە بە بۇكان و ناوچەكەى و كەسانى خەلكى بۇكانىش ھەن كە
لېرەدا دەسنىشانىان دەكەم:

۱. «دايكى مام جەلال لە ھۆزى مەنگورە» (ل ۷۵):
پەراويزى ژمارە ۱۶۴ى ھەمان بەش دوو دېر و نيو زانىارى سەبارەت بە
ناوچەى بۇكان و شارەكانى دەوروبەرى گرتۆتەبەر؛
۲. «چاپخانەيەكىش لە نىزىك قوتابخانەكە بوو [لە مەھاباد]، كە ھەسەنى قزلىجى
وتارنوس لەو چاپخانەيە كارى دەكرد» (ل ۱۶۸):
۳. لە زمان عيسا پېژمانەوھ دەنوسى: «درەنگتر ئەوانم لە بۇكان چاوا پىكەوت
(۱۹۶۶)، مامە و عومەر دەبابە و [نوورى] شاوھيس، كە لەسەر سەفەرى بەغدا
بوون و پىيان گوتم چاويان بە بارزانى دەكەوى!» (ل ۸۹۹):
۴. نووسەر ئەم دېرەنەشى لە زمان مام جەلالەوھ گىراوھتەوھ:
۵. كاتى پەنابردنمان بۇ ئىران [سالى ۱۹۶۶]، ... رۆژى دواتر لە خەو ھەستايىن و
دېتمان سەرھەنگىكى ئىرانى لە تەنىشت ئىمە خەيمەيەكى لىداوھ. ناوى سىمكو

عهلیار بوو و گوتی «دهورتان گیراوه» (ل ۹۶۰)؛

۶. «عیسا پیژمان (سه رههنگی ساواک و خه لکی سنه) ئیمه‌ی خوش دهویست. ئه‌و دهم کوردیکی دیکه‌ش له لایه‌ن سپاوه هه‌بوو که ناوی سه‌ره‌هنگ سمکو عه‌لیار بوو. ئه‌وانه‌یان وه‌ک به‌رپرسی ئیمه‌ دیاری کردبوو» (ل ۹۶۳).

له‌م چه‌شنه‌ بۆچوون و قسه‌ویاسانه‌ له‌ کتیبه‌کانی پیژمان‌دا زۆرن و قانعی‌فهرده‌، به‌بێ ئه‌وه‌ی که‌مترین گومان له‌ راست و دروستیان بکا، هه‌مووی له‌سه‌ر کورد کردوون به‌ مال و به‌ جل‌وبه‌رگیکی نوێوه‌ دووپاتی کردوونه‌ته‌وه‌ و ناوی کورد و بزووتنه‌وه‌ی کوردی پی زران‌دوون. من قوتابی نه‌مر دوکتور محه‌مه‌دسیدی موفتی‌زاده‌ و هاو‌پۆل و ناسیاو و ئه‌گه‌ر بتونم بلێم دۆستی کاک سواره‌ی ئیلخانی‌زاده‌ بووم و راده‌ی دلسۆزی و خه‌مخۆریی ئه‌وانم به‌رانبه‌ر به‌ گه‌ل و نیشتمان‌که‌یان ده‌زانی. هه‌ینانه‌وه‌ و نوێ‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و بوختان و درۆ و ده‌له‌سه‌یه‌ی وا پیژمان ده‌یداته‌ پال ئه‌وان و ده‌لی به‌ فه‌رمانی ساواک چوون بۆ نیو کورده‌کانی ئوروپا، دیاره‌ له‌ به‌رژه‌وه‌ندی ساواکی ئه‌و دهم و ئیتلاعاتی سه‌رده‌میش‌دایه‌، به‌لام پرسیار ئه‌وه‌یه‌ ده‌بێ چ سوودیکی بۆ قانعی‌فهرده‌ به‌بێ وا به‌بێ سی‌ودوو به‌ راستیان وه‌رده‌گرێ و له‌ و‌ت‌وو‌یژه‌کانی‌دا دووپاتیان ده‌کاته‌وه‌ هه‌یچ، پال به‌ خوێنه‌ریشه‌وه‌ ده‌نی که‌ قسه‌ی ساواکییه‌کی به‌کریگیراوی ئیرانی گوته‌نی «دایی جان ناپلیونی» به‌ راست وه‌ر‌بگرێ و په‌له‌یه‌کی شه‌رمه‌زاری بخاته‌ سه‌رشانی که‌سایه‌تی پاک و خزمه‌تگوزاری ئه‌و خه‌لکه‌ له‌خۆ‌بور‌دووانه‌.

با له‌ کۆتایی‌دا ئاماژه‌ به‌خائیک بکه‌م: من ماوه‌یه‌کی باشی دوو ساڵه‌ هات‌و‌چۆی «پۆبلیک ریکۆرد ئوفیس»‌م کرد له‌ ناوچه‌ی «کیوو»‌ی له‌نده‌ن که‌ به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی بریتانیای لێ‌راگیراون. ئه‌و دهم مال‌م له‌ ناوچه‌ی «فوله‌ام»‌ی له‌نده‌ن بوو که‌ زۆریش له‌ «کیوو»‌ دوور نییه‌. به‌ گه‌ران و دۆزینه‌وه‌ و خوێندنه‌وه‌ی به‌لگه‌نامه‌کان له‌ شوێنه‌که‌ و کرپینی کۆپیی هه‌ندیکی تر و پید‌اچوونه‌وه‌یان له‌ مال‌ه‌وه‌، له‌ هه‌موو ماوه‌ی ئه‌و دوو ساڵه‌دا ته‌نیا توانیم ۱۳۰ به‌لگه‌ وه‌ر‌بگیرمه‌ سه‌ر کوردی و له‌ کتیبه‌ک‌دا بلاویان بکه‌مه‌وه‌ ب‌روانه‌ کتیبی: «رۆژه‌لاتی کوردستان له‌ به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی بریتانیادا». کاتی که‌ قانعی‌فهرده‌ له‌ و‌ت‌وو‌یژی

گوڤاری لیڤین‌دا باسی له خویندنه‌وه‌ی هه‌شت‌هزار به‌لگه‌نامه‌ی ئەمریکایی‌یه‌کان کردبوو سه‌رم سوپرما که‌سیک له ته‌مه‌نی ئەودا و له ماوه‌ی ئەو چهند مانگه‌دا که هات و چۆی ئەمریکای کردووه، ته‌نانه‌ت به یارمه‌تی ئینته‌رنیته‌ش، چون ده‌بی توانیته‌ی ئەو هه‌شت‌هزار به‌لگه‌نامه‌یه له‌نیو ده‌ریای به‌لگه‌نامه‌کان‌دا بدۆزیته‌وه یه‌ک، ئینجا بیانخوینته‌وه و ته‌رجه‌مه‌یان بکا و وتووێژیان له‌سه‌ر بکا و بیانکاته کتیب‌ش! تو بلی هه‌ندیک «ئیمدادی غه‌یبی» له پشت ئەم و کاره‌که‌یه‌وه نه‌بووبن؟^۱

۱. قانعی‌فرد، عرفان، «پس از شصت سال، زندگی و خاطرات جلال طالبانی»، جلد اول، نشر علم، تهران ۱۳۸۸ / ۲۰۰۹، ۱۰۵۶ صفحه، فارسی.

کتیبی کورد و کوردستان

من ئەم کتیبەیی «عیسا پیژمان»م پیشتر خویندبووه و دەمزانى مامۆستای نەمر هەژار سەبارەت بە نووسەرەكەى گوتبووی «گەرەترین جاشى میژووی کوردە»، بەلام دواى بلاوبونەوهى کتیبى «در دامگە حادثە»، كە وتووێژى «عیرفان قانعى فەرد»ە لەگەڵ پیژمانى هاوبەر و هاوپیازى خۆى، بە باشم زانى پێش خویندنهوهى «در دامگە حادثە»، جارىكى دیکە کتیبەكەى پیژمان بخوینمەوه. ئەوهى لیژەدا دەبیین، ئاکامى ئەم پێداچوونەوه تازەیهیه لە کتیبى «کردها و کردستان»ى عیسا پیژمان.

کتیبەكە چوار بەرگە و بە فارسی نووسراوه. بەگوێرەى رۆبەرگی کتیبەكە، بەرگی یەكەم میژووی كۆن و جوغرافیای کوردستانە، بەرگی دووهم لایەنى كۆمەلایەتى و ئابووری کوردستانى گرتۆتەوه، بە هەندیک زانیاریى كۆن و دەیان جار دووپاتکراوى سەرچاوه فارسییهکانەوه. بەرگی سێهەم و چوارەم هەردووکیان لە مەسەلهى سیاسەتى کوردستاندان و من لیژەدا چاوێك بەو دووبەرگەى سى و چوارەدا دەخشینم.

پیژمان وهك «سەرۆكى تاقمى ئیتلاعاتى ساواكى ئێران لە عێراق»، سى سأل لەو ولاتە ژیاوه. ئەو سالانە، هاوكات بووه لەگەڵ كۆدەتای عەبدولكەریم قاسم و نزیکایەتى سیاسەتەكەى لە یەكییەتى سۆڤیەت، كە دژایەتى رۆژاوا و ئیسرائیل و ئێرانى لەگەڵ حكومەتەكەى بەشویندا هات. پیژمان لەو بەرگە میژووییهدا لە بەغدا بووه و بەگوێرەى بیرەوهرییهکانى، لە مەسەلهى نزیکبوونەوهى ساواک و بەگشتى، حكومەتى ئێران لە كوردی باشووردا دەوریکى زۆرى بینیوه. لە راستىدا پیژمان ئەسپى تروواى ساواک و ئێران بووه بۆ فەتحى قەلای شۆرشى ئەیلوول. پیژمان لە كاری خزمەت بە سیاسەتى ئێران و خەیانەت بە كورددا بە پادەیهك سەرکەوتوو بووه، كە راستەخۆ كەوتۆتە پەيوەندى گرتن لەگەڵ شا و ئەگەر قسەكانى درۆ نەبن، چەند جار راپۆرتى بارودۆخى كوردستان و عێراقى راستەوخۆ

به‌شا راگه‌یاندوو و فه‌رمان و رینومایی لئ‌وه‌رگرتوو.

پیتیمان ئیرانیچییه‌کی که‌م‌وینه‌یه و هه‌موو خولیا و ئاواته‌کانی بریتین له‌گه‌رانه‌وه‌ی «عظمت»ی رابردوو‌ی ئیرانی مه‌زن، واته‌به‌سترانه‌وه‌ی سه‌ره‌له‌نوویی به‌شه‌دابراوه‌کانی خاکی هه‌خامه‌نشی و ساسانی... به‌کلکی ئیرانی ئه‌م‌رووه! هه‌ر له‌م په‌یوه‌ندییه‌ش‌دا ئه‌و کورده‌ی خو‌ش ده‌وی که‌بیه‌وی له‌هه‌موو پارچه‌کانی کوردستانه‌وه‌بیته‌ژیر ئالای «ئیرانی دایک»!

ئه‌م هه‌سته‌شه‌خسییه‌له‌و برگه‌میژوویی‌یه‌دا تیکه‌لاو ده‌بی له‌گه‌ل ئه‌رک و به‌رپرسایه‌تی ئیداری و ریک‌خراوه‌یی و له‌ئه‌نجام‌دا نوکه‌ریکی لئ‌دروست ده‌بی که‌هیچ ئه‌رکیک ناناسی جگه‌له‌خزمه‌تی ساواکی‌شا و خه‌یانه‌ت به‌شو‌رشی کورد. به‌داخه‌وه‌هه‌ندیک رووناکییر و نووسه‌ری کورد هه‌وال و راگه‌یاندنه‌کانی پیتیمان کردو‌ته‌سه‌رچاوه‌ی نووسینه‌کانی خو‌یان و له‌و ریکه‌یه‌وه‌بو‌چوونی چه‌وت و دژه‌کوردی ئه‌و خو‌فرۆشه‌یان هه‌ناوه‌ته‌نیو سیاسه‌تی کورده‌وه، خوا خه‌ریان نه‌نووسی! ئه‌وه‌ی خواره‌وه‌هه‌لبژارده‌یه‌ک له‌و لاپه‌رانه‌ی کتێبه‌که‌ی پیتیمان، که‌تیبدا باسی چوونی خو‌ی بو‌عیراق و په‌یوه‌ندی گرتنی له‌گه‌ل گه‌وره‌پیاوانی کورد ده‌کا له‌پیتاو هه‌لخه‌له‌تاندن و هه‌لخالاندنیان به‌ره‌و راپه‌رین دژ به‌عه‌بدوکه‌ریم قاسمیک که‌ئیسرائیل و شا و روژاوا‌یی‌یه‌کان به‌دو‌ستی سو‌فیه‌ت و دوژمنی خو‌یان ده‌زانی:

«مانگی جو‌زه‌ردانی ۱۳۳۸ (۱۹۵۹) چومه‌مه‌ئموورییه‌تی عه‌یراق... ورده‌ورده‌په‌یوه‌ندیم له‌گه‌ل سه‌ران و گه‌وره‌پیاوانی کورد له‌وه‌زیر و وه‌کیله‌وه‌تا سه‌ره‌که‌شه‌یره و خان و به‌گ و به‌گ‌زاده و حه‌یزبی و ناحی‌زی به‌ست... له‌وانه‌ی وا په‌یوه‌ندیم پتوه‌کردن، مه‌حموود بابان وه‌زیر و وه‌کیلی رژی‌می پتیشوو بوو که‌له‌به‌یرووت چاوم پتی که‌وت و دو‌ستایه‌تیمان قایم و قایم‌تر بوو و گه‌ه‌شته‌هاوکاریه‌کی شه‌ره‌فمه‌ندانه... سه‌رتیپ فوئاد عارف خه‌لکی سلیمانی و که‌سایه‌تییه‌کی گرنگی سپای عه‌یراقی بوو. له‌گه‌ل ئه‌ویش‌دا دو‌ستایه‌تیم پیکه‌ینا و زورجار ده‌چومه‌مالی... من له‌گه‌ل زوربه‌ی به‌رپرسیانی پارتی دیموکراتی کوردستان وه‌ک جه‌لال تاله‌بانی و

عیسا زهیبجی^۱ و ئەوانی تردا ناسیاویم پهیدا کردبوو و پێش مهئموورییه‌تی عێراقم یه‌کترمان ده‌ناسی و له‌ نییه‌تی یه‌کتر ئاگادار بووین...» (ل ۹۲ تا ۱۱۲).

پاشان پێژمان باس له‌ دوو ته‌رحی جیاوازی ساواک ده‌کا بۆ که‌لک وه‌رگرتن له‌ کورد و شیعه‌ی عێراق دژ به‌ قاسم و په‌یوه‌ندی گرتنیا له‌ گه‌ل «دژی شو‌رش»ی عێراقی و ده‌نوو‌سی که‌ له‌ ئە‌نجام‌دا بریاری ساواک ها‌ته‌ سه‌ر ئە‌وه‌ی که‌ هاوکاری کردنی کوردی باکووری عێراق بێته‌ ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیی کاره‌کان [دژ به‌ حکومه‌تی قاسم]:

«... عومه‌ر ده‌بابه‌ و عه‌لی عه‌سکه‌ری دوو که‌س له‌ خه‌لکانی هه‌لبژارده‌ و «ئازاده‌رد»ی حیزبی له‌ پارتی دیموکرات به‌گوێه‌ری عه‌مه‌لیاتیکی گه‌لیک هه‌سته‌یارانه‌ و به‌دزی هه‌موو ریکخراوه‌ ئینتیزامی و ئیتلاعاتیه‌کانه‌وه‌ ها‌تنه‌ تاران... ته‌رتیباتی هاوکاری، په‌یوه‌ندی‌گرتن، نارده‌نی یارمه‌تی و چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی و جل‌وبه‌رگ و... درا... مه‌لا مسته‌فا به‌ هه‌یج شیوه‌یه‌ک باوه‌ری به‌ کاری ریکخراوه‌یی و حیزبی نه‌بوو... شه‌ریکی ته‌واو له‌ نیوان راپه‌ریوانی باکووری عێراق و سپای عێراقی درێژه‌ی کیشا... جه‌لال تاله‌بانی یه‌ک له‌ «دوستداران»ی ئێران‌زه‌مین و «علاقمندان»ی میله‌تی مه‌زنی ئێرانه‌» (ل ۱۱۲ - ۱۱۶).

پێژمان هه‌ر لی‌ره‌وه‌ دژایه‌تی خۆی له‌گه‌ل بارزانی ده‌ست پێ‌ده‌کا و به‌ شان و با‌لی ده‌فته‌ری سیاسی‌دا هه‌لده‌لی و ئە‌وه‌ هه‌لوێست‌گرتنه‌ تا لاپه‌ره‌ی کۆتایی کتێبه‌که‌ی درێژه‌ ده‌کیشی، هه‌لوێستیک که‌ به‌ توندوتیژییه‌کی زیاتره‌وه‌ له‌ نووسین و وتووێژه‌کانی عیرفان قانع‌ی فه‌ردیش‌دا ده‌رده‌که‌وی. ئە‌وه‌ یه‌ک له‌و خالانه‌یه‌ که‌ ده‌بی لێی بکۆلدریته‌وه‌ و بزاند‌ری ئە‌م دوو جاشه‌ گه‌وره‌یه‌ی ساواک و ساوامای ئێران بۆچی لایه‌نیا به‌ نیه‌سه‌ت ده‌فته‌ری سیاسییه‌وه‌ وه‌ها نه‌رم و دۆستانه‌ و گه‌رم‌وگوره‌، له‌ کاتیک‌دا بارزانی ئە‌و ده‌م و مه‌سه‌عوود بارزانی ئیستا به‌توندی ده‌خه‌نه‌ به‌ر هه‌رش؟ ئایا ده‌یانه‌وی که‌ له‌به‌ری نیوان ئە‌و دوو با‌له‌

۱. مامۆستا عه‌بدوره‌حمان زه‌یبجی ماوه‌یه‌ک له‌ باشووری کوردستان به‌ناوی خوازراوه‌ی عیساوه‌ ده‌ژیا.

سهره‌کییه‌ی شۆرشی کورد له باشوور گه‌وره بکه‌نه‌وه و که‌لکی لی‌وه‌ر بگرن؟
ئایا پێیه‌رانی کورد به‌و ئامانجه‌ گلاوه‌ی دوژمنان ده‌زانن؟ ئه‌گه‌ر ده‌زانن بۆچی
ئهو دهمیش و ئیستاش دهره‌تان ده‌ده‌نه‌ ئهو دوو که‌سه‌ ناسراوه به‌ خه‌رج و
پیتاکی ئه‌وان کتیب بنوسن و به‌ چه‌نده‌ها زمان بلاوی بکه‌نه‌وه؟ بۆچی ده‌بی
دەرگای مال و ئوفیس بۆیان کراوه بێ، یه‌که‌میان له باره‌گای شۆرش و ئه‌ویتریان
له ناوچه‌ی سه‌وزی به‌غدا و کاخی سه‌رۆک‌کۆماردا ته‌راتین بکه‌ن؟

هه‌ر چۆنیک بێ، مه‌سه‌له‌ی پێژمان به‌و دوو لاپه‌ره‌یه‌ ته‌واو نابێ و من لی‌ره
به‌دواوه ده‌چمه‌ سه‌ر بابه‌تی سه‌ره‌کیی په‌یوه‌ندیدار به‌و وتارانه، واته‌ باسی ناوچه‌ی
بۆکان له کتیبه‌که‌دا:

له کتیبی «کرده‌ها و کردستان» ی پێژمان دا ئهو بابه‌تانه‌ی وا بۆکان و ناوچه‌که
بگرنه‌وه، زۆر نین. لی‌رده‌ا ده‌سنیشانی چه‌ند خالی‌ک ده‌که‌م که له خویندنه‌وه‌ی
لاپه‌ره‌کانی کتیبه‌که‌دا تووشیان هاتووم. به‌شی هه‌ره زۆری بابه‌ته‌کانیش ئه‌وانه‌ن که
پێژمان له کتیبی بی‌روه‌ریی خه‌لکانی هه‌مه‌چه‌شنه به‌ فارسی و به‌ ده‌گمه‌نیش کتیبی
کوردی کۆپی کردوون. زۆریک له هه‌واله‌ راگویزراره‌کان شیوتیندراون و گۆراون و
به‌گشتی ناته‌واو و که‌متر جیگه‌ی بێوان:

به‌رگی سێهه‌م

- «مه‌حموودخانی کانی‌سانان» له‌لایه‌ن دایکه‌وه باپیره‌گه‌وره‌ی منه (ل ۲۲۵).
- لاپه‌ره‌ ۲۲۳ - ۲۴۳ هه‌لبێژاردی و تاریکه‌ که نه‌مره‌لی گه‌لاویژ له ژماره ۱۰ ی
گۆفاری «دنیا» ی حیزبی تووده‌ی ئێران (مانگی ده‌ی ۱۳۵۶/۱۹۷۸) دا سه‌باره‌ت
به‌ ئێرانی دوا‌ی ره‌زاشا و حکومه‌تی میلیلی کوردستان و ئازهره‌بایجانی سالی
۱۳۲۴ ی نووسیوه‌. پێژمان لی‌رده‌ا، عه‌لی گه‌لاویژ به‌ کاک عه‌لی ناوده‌با!
- له لاپه‌ره ۲۴۳ - ۲۴۴ دا ژياننامه‌یه‌کی کورتی عه‌لی گه‌لاویژ نووسراوه به‌بێ
ئهو‌ه‌ی سه‌ره‌چاوه‌که‌ی رابگه‌یه‌نری. نووسه‌ر ده‌لی «عه‌لی گه‌لاویژ خه‌لکی
مه‌هاباد و وێژه‌ری رادیوی ته‌وریز (به‌شی کوردی) بووه... له نیوان سالانی

۱۳۴۰ تا ۱۳۵۰دا بە هاوکارییە حەسەن قزڵجی و عەبدوڕپەرەحمان قاسملوو بڵاڤۆکی «کوردستان»ی بڵاوکردۆتەو، ئەندامی حیزبی توودە بوو، بەلام لە فیرقەی دیموکراتی کوردستانیشدا هەلسووڕا بوو... بۆتە ئەندامی ئەسلیی کۆمیتەیی ناوەندیی حیزبی توودە و لە ئەنجامدا، کۆماری ئیسلامی لەگەڵ ڕێبەرانێ دیکەیی حیزب گرتووێتی و ئێعدامی کردوو» (ل ۲۴۳ - ۲۴۴).

- لە ڕاگۆیزراوی بەشیک لە بیرەوهرییەکانی «نصرت‌الله جهانشاه‌لوی افشار»یشدا که لاپەرە ۲۴۴ - ۲۵۴ی کتیبەکەیی وەخۆگرتوو، جهانشاه‌لو، که خۆی دیاردەییەکی سەمەرە و پەشیمان بووی فیرقەی دیموکراتی ئازەربایجان و حیزبی توودەییە، دەلی عەلی گەلاویژ لە هاتنی بارزانییەکان بۆ سۆڤیەتدا بە جلوبەرگی ئەفسەری ڕووسەو شەووڕۆژ لەگەڵ بارزانییەکان دەژیا و ئەوانیش که نەیان دەزانی کوردە، لەلای ئەو هەموو قسەییەکیان لەگەڵ یەکتەر دەکرد، ئەویش هەموو هەوالەکانی ئەوانی بە شیۆهی ڕۆژانە دەگەیانده ڕیکخراوی ئاسایشی ڕووس؛ که دەبی نیازی لە «ک. گ. ب» بی.

- لە لاپەرە ۲۶۵یشدا بەبی ڕاگەیانندی سەرچاوه، هەندیک هەوالی سەبارەت بە سەفەری دووهەمی ڕێبەرانێ کورد بۆ باکو لە کتیبەکەیی ئینگلتۆن کۆپی کراوه، که لەوئێدا باسی قاسم‌ئاغای موهتەدی لە سەفەری باکویدا دیتە گۆڕی.

- لە لاپەرە ۲۶۶ بەدواوه، بەشیکیی بەرچاوه لە نامیلکەیی «حەمیدرەزا جەلائی پوور»ی کۆپی کردوو. ۱ جەلائی پوور هەمان فەرمانداری مەهاباد و قاتلی ۵۶ کۆرەلاوی مەهابادییە، که لەو نامیلکەییەدا کۆماری کوردستان و پێشەوا و ڕێبەرانێ دیکەیی کورد لە ڕوانگەیی خۆییەو دەناسیئێ و لە «یادداشتەکانی عومەرئاغای عەلیار» سەبارەت بە هەر دوو سەفەری ڕێبەرانێ کورد بۆ باکو دەدوێ. ئەو دەلی نوسخەیی دەسنووسی ئەو یادداشتانە لە کتیبخانەیی ئۆستانداریی کوردستان

۱. حەمیدرەزا جەلائی پوور، قازی محەممەد (کوردستان لە سالاکانی ۱۹۴۱ - ۱۹۴۶دا)، وەرگێڕان لە فارسییەو بۆ کوردی: ئەحمەد ئیبراهیم وەرتهی، بنکەیی چاپەمەنی تەوێککۆلی، تاران، ۱۳۸۳/۲۰۰۴، ۱۱۲ لاپەرە، کوردی.

له شارى سنه پراگيراون (ل ۲۷۱ تا ۲۷۲).

- لاپه‌ره ۲۸۳ تا كۆتايى به‌رگى سيته‌م پراگويزراوى بیره‌وه‌رییه‌کانى «ابوالحسن تفرشیان» به‌ناوى «قیام افسران خراسان» ه و له‌ویش‌دا ئاماژه‌یه‌ک به «توانه‌وه‌ی گوردانى ئه‌رتە‌شى ئیران له بۆکان» کراوه.

به‌رگى چواره‌م

- لاپه‌ره ۲۶ تا ۳۱ پراگويزراوى وتاریکی عه‌لى گه‌لاویژه‌که له سالی ۱۳۶۰ (۱۹۸۱) له کتیبی «اسناد و دیدگاه‌ها» ی حیزبی تووده‌ی ئیران‌دا بلا‌بوته‌وه و تییدا رووداوه‌کانی سه‌رده‌می کۆماری کوردستان شی‌کراونه‌ته‌وه.

- له لاپه‌ره ۴۳‌دا هه‌والیک له رۆژنامه‌ی کوردستان ئۆرگانی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئیرانه‌وه پراگويزراوه بی‌ئه‌وه‌ی ژماره و ریکه‌وتی ده‌رچوونی رۆژنامه‌که پابگه‌یه‌نری. به‌گویره‌ی هه‌واله‌که، ۱۱ قاره‌مانه‌که‌ی سه‌قز و هه‌روه‌ها عه‌لى به‌گی شیرزاد له بۆکان، رۆژی ۱۲/۲۶/۱۳۲۵، واته چوار رۆژ پيش نه‌ورۆز ئیعدام کراون. پیژمان له‌جیاتی عه‌لى به‌گی شیرزاد ده‌نوسى: قهرمان شیرزاده فیض‌الله‌بیگی. هه‌ر چۆنیک بی‌پراگه‌یاندنی راشکاوی ئه‌و رۆژه وه‌ک رۆژی ئیعدامه‌کانی سه‌قز بۆ من گه‌لینک گرنگه.

- نوسه‌ر له لاپه‌ره ۴۷ - ۴۸‌دا ئاماژه‌یه‌ک به‌پا‌په‌رینی وه‌رزیرانی بۆکان له سالی ۱۳۳۲ ده‌کا، به‌لام له‌ویش‌دا وه‌ک شوینه‌کانی تر وردیینی و دیقته‌تی نییه. ئه‌وه هه‌واله‌که‌یه:

- «له ماوه‌ی ئه‌و ساله‌دا [۱۳۳۲]، وه‌رزیر و گوندییه‌کانی ناوچه‌ی بۆکان به‌هۆی حیزبی دیموکراتی کوردستانه‌وه دژ به‌دارده‌ستانی سه‌رمایه‌داران و خاوه‌ن زه‌وی و هه‌روه‌ها ژاندرمه‌کانی ناوچه، ریبه‌ری و رینومی کران!» سه‌باره‌ت به‌هه‌واله‌ی پیژمان ده‌بی‌بلیم یه‌که‌م، وه‌رزیر و ره‌شایی گونده‌کان دژ به‌ئاغاکان پا‌په‌رپیوون نه‌ک سه‌رمایه‌دار و دارده‌سته‌کانیان! دووهم، حیزبی دیموکراتی کوردستان هاوده‌نگی له‌گه‌لیان هه‌بوو، به‌لام ریبه‌ر و رینومییکه‌ریان نه‌بوو! سیته‌م، پا‌په‌رینه‌که دژ به‌ژاندرمه‌نه‌بوو، به‌لام له‌دریژه‌ی کاردا ژاندرمه‌ری

لایه‌نی ئاغاکانی گرت و رووبه‌رووی راپه‌ریوه‌کان ببۆوه. چوارهم، هه‌ر پسته‌که
ناته‌واوه و ئه‌گه‌ر که‌سێک به‌وردی بیخوینیته‌وه تیده‌گا که هیچ واتایه‌کی نییه!
- «له‌ سالانی ۱۳۴۰ - ۱۳۵۰ دا حیزی تووده له چیکۆسلۆفاکی بلاڤۆکی
«کوردستان» ی به‌ده‌ستی عه‌بدوهره‌حمان قاسملوو، عه‌لی گه‌لاویژ و هه‌سه‌نی
قزلی بلاوکرده‌وه.» (ل ۲۳۴).

ئىعتراقاتى حوسين برووجيردى

حوسين برووجيردى مرقئىكى شەلات و بى‌پره‌نسىب بوو، كه له سەرەتاي شۆرپشى ئىران‌دا بىووه پاسدار و پاسه‌وانى كاربه‌دهستانى كۆمارى ئىسلامى. برووجيردى له به‌هارى سالى ۱۹۸۰دا له‌گەل ئه‌وان چوو بۆ سنه و پاشان سه‌قز و مه‌هاباد و له‌وى له‌كاتى هاتنى خه‌لخالى‌دا، به‌شدارىي گرتنى سه‌قز و ده‌ست به‌سه‌ركردنى لاوانى كوردى كرد و له ئىعدامه‌كانيش‌دا ده‌ستى هه‌بوو، ته‌نانه‌ت له هه‌ندى شوين‌دا كرابوو مه‌موورى ته‌قاندنى گولله‌ى خه‌لاس له سهرى قوربانىيه‌كان.

ئەم كتيبه‌ له راستى‌دا ده‌قى بىره‌وه‌رىيه‌كانىيه‌تى له سالانى سەرەتاي شۆرپشى ۱۹۷۹ى ئىران تا ئەو ده‌مەى به‌گويزه‌ى قسه‌ى خۆى، قىنى له دلره‌قى و كوشت و كوشتارى كاربه‌دهستانى ئىران ده‌بىته‌وه و پشتيان تىده‌كا، ده‌كه‌ويته زىندان، ئىنجا له ولات دىته‌ده‌رى و له ئوروپا ده‌بىته په‌نابه‌ر.

له كتيبه‌كه‌دا برووجيردى روخسارى راسته‌قىنه‌ى رژىمى كۆمارى ئىسلامى ده‌رده‌خا. گەرچى برووجيردى راسته‌وخو باسى بۆكان ناكا، به‌لام سه‌رده‌مى بوونى ئەو له سه‌قز و مه‌هاباد، هه‌مان سه‌رده‌مه كه ده‌سه‌لاتدارانى ئىران بۆكانىشيان گرته‌وه و چه‌ند كه‌سى وه‌ك شه‌هيد ئەبووبه‌كرى هه‌مىدى و يووسف كيشى‌زاده و... كه له بۆكانه‌وه چووبوونه سه‌قز، گىران، خه‌لخالى حوكمى دان و ئەوانىش ئىعداميان كردن. ئەم كتيبه‌ به‌لگه‌يه‌كى پوون و ئاشكرايه سه‌بارەت به‌كار و كرده‌وه‌ى حاكمانى ئىران له ناوچه‌كه‌ و بۆ ميژووى ئەو سالانه‌ى بۆكان گه‌لىك به‌كه‌لكه. گەرچى له زۆر شوينى كتيبه‌كه‌دا ناماژه به‌كوردستان كراوه، به‌لام لاپه‌ره ۲۵۳ - ۲۶۷ به‌تايبه‌ت چالاكىيه‌كانى برووجيردى له كوردستان ده‌گرته‌وه.^۱

۱. «پشت پرده‌ه‌ى انقلاب اسلامى، اعترافات حسين بروجردى، به‌كوشش و ويرايش بهرام چوبينه، نشر نىما، ۲۰۰۲، ۳۱ + ۵۱۴ صفحه، فارسى.

بۆکان له ڕێهوی میژوودا

ئەوێ عینوانی وتاریکی فارسیی ڕیزدار «سەلاح ئیسماعیل سورش» هە که له مالمپه‌پی سیروانی هه‌فتانه‌دا بلاوکراوه‌ته‌وه و من له مالمپه‌پی ڕۆژه‌لات/ بۆکان‌دا چاوم پیتی که‌وت. که‌م‌وکوو‌پیه‌کی گه‌وره‌ی کاری ژورنالیه‌سی کوردی ئەوه‌یه ئیمه که‌متر هه‌ول ده‌ده‌ین خۆمان به بیگانه بناسین، جا بیگانه‌ی ئورووپایی و ڕۆژاوی بی یاخود دراوسی بن‌گویی و گه‌لانی داگیرکه‌ری خاکه‌که‌مان. ئیرانییه‌کان ئیستاش وه‌ک عه‌شیره‌ت و تایفه و هۆز ده‌رواننه کورد و هه‌چ شاره‌زاییه‌کیان له ره‌وتی ئەده‌ب و شیعر و فه‌ره‌نگمان نییه. به هه‌مان شیوه‌یه عه‌ره‌ب و ترکیش هه‌روان. نووسینی وتاری به‌پیز و خاوه‌ن به‌لگه سه‌باره‌ت به کوردستان به زمانی بیگانه، ئەرکی سه‌رشانی هه‌موو لایه‌کمانه و هیوادارم له‌وه زیاتر لێی غافل نه‌بین.

وتاری کاک سه‌لاح بۆ ناساندنی بۆکان و میژوو و جوغرافیا و شویته‌وار و ئەشکه‌وت و چیا و ڕووباره‌کانی چ به کورد و چ بۆ ئاخویه‌رانی زمانی فارسی گه‌لیک به‌سووده و جیه‌گی خۆیه‌تی بکریته ئینگلیزی و فه‌ره‌نسی و ئالمانی، بۆ ئەوه‌ی شار و ناوچه‌که به ئورووپاییه‌کانیش بناسیندری. من لێره‌دا ده‌قی وتاره‌که ده‌هینمه‌وه و هیوادارم کاک سه‌لاح له درێژه‌ی کاردا زیاتر بچیته قوولایی ئەم بابه‌تانه‌وه که لێره‌دا باسی کردوون. ده‌وله‌مه‌ند کردنی بابه‌ته‌که و ناساندنی به‌لگه و سه‌رچاوه‌کان ده‌توانی دواتر ببیته نیوه‌رۆکی کتیبیکی سه‌ره‌خۆ و له شویته‌کی وه‌ک تاران بلاوبیته‌وه.

وتاره‌که دووردریژه و له تاقه‌تی ئەم کتیبه‌دا نییه که ته‌نیا ئاماژه‌یه‌ک به دیارده‌کان ده‌کا و لیکۆلینه‌وه‌ی زیاتریان بۆ که‌سانیک داده‌نی و له دوا‌پۆژدا میژووی ناوچه‌ی بۆکان ده‌نوسنه‌وه، به‌لام به‌هۆی زانیارییه‌کی زۆر که نووسه‌ر داویه‌ته خۆینه‌ر، لێره‌دا به‌شی هه‌ره زۆری ده‌هینمه‌وه:

بوکان در گذر تاریخ

سلام اسماعیل سرخ

«... یکی از شهرهای کردنشین استان آذربایجان غربی بوکان یا شهر عروس‌ها می‌باشد که در دشت‌های حاصلخیز (مکریان) آنجا که دروازه‌های ورود مغ‌ها برای زیارت آتشکده‌های آذرگشسب به تخت سلیمان تکاب (مغریان) یعنی راه مغ‌ها می‌گفتند که به مرور (مکریان) نام گرفته است.

بوکان در ۴۶ درجه و ۱۳ دقیقه طول جغرافیایی و ۳۶ درجه و ۳۲ دقیقه عرض جغرافیایی با ارتفاع ۱۳۷۰ متر از دریای آزاد قرار دارد.

در ۶۵ کیلومتری جنوب خاوری مهاباد و از جنوب به شهرستان سقز از خاور به شهرستان شاهین‌دژ همسایه است. آب و هوای معتدل با میانگین ۵۰۰ میلی‌متر بارندگی در سال. منطقه بوکان در میان دو رودخانه بزرگ سیمینه‌رود در اصطلاح کردی (تاتاهو) و زرینه‌رود (جغتو) که حاصلخیزی و برکت خود را از وجود این دو رودخانه می‌گیرد؛ واقع شده است. جغتو از کوهستان‌های «چهل‌چشمه» و دیگری از کوه‌های زاگرس سرچشمه می‌گیرد که شاخه‌ای هم از کوهستان‌های (ماین‌بلاغ) افشار بنام (ساروخ) بدان اضافه می‌گردد که در مصب رودخانه جغتو در ۲۵ کیلومتری شرق بوکان سد شهید کاظمی (کوروش کبیر) به‌وسیله یک شرکت اطرائشی در سال ۴۷ - ۵۰ احداث گردیده است. جمعیت بوکان در زمان ناصرالدین شاه قاجار هنگام تملک سردار «عزیزخان مکرری» داماد امیر کبیر بخش کوچکی بوده و بیشتر از صد خانوار در آن نبوده‌اند. در سال ۱۲۶۵ حدود ۱۰۰ هزار نفر جمعیت و حالا جمعیت آن به ۲۰۰ هزار نفر می‌رسد؛ که شامل سه دهستان بنام (آختاچی، بهی، ترجان) که مجموعاً شامل ۱۵۰ روستا می‌باشد. اولین مدرسه ابتدایی به شیوه‌ی نوین در سال ۱۳۰۷ دایر گردید.

نخستین درمانگاه بوکان در سال ۱۳۲۶ با پزشکی دکتر «فریدریش آلمانی» جراح و دستیاری همسرش آغاز به کار کرد.

اولین روزنامه هم بنام «هاله» در اسفند ماه ۱۳۲۴ از چاپخانه بوکان منتشر

شد و اولین گروه‌های کوهنوردی به شیوه نوین در سال‌های ۴۷ - ۵۰ توسط دبیرانی که از مرکز و شهرستان‌ها به این شهرستان آمده بودند برپا شد.

... بۆکان هویت تاریخی خود را از (قلعه باستانی قلاچی) در مجاورت روستای قلاچی در هشت کیلومتری شمال شرقی بۆکان می‌گیرد؛ که بازمانده یکی از مراکز بسیار مهم تمدن (ماناها) در هزاره اول پیش از میلاد مسیح در حوزه شمال غرب ایران که برخوردار از تمدن و قانون بودند، است.

حاکمان قلعه تاریخی قلاچی معبد این قوم متمدن بودند که نزدیک به سه‌هزار سال پیش مدت زمانی در این ناحیه سکونت و حکمرانی کرده‌اند و آنچه از اجزای معماری این تمدن کهن در این قلعه باستانی به‌دست آمده با تمدن‌های مشابه و هم زمان خود از جمله (حسنلو) در نرده و (زیویه) در سقز، که از نظر جغرافیایی با قلعه (قلاچی) هم حوزه است، قابل مقایسه و برابر دانست به گونه‌ای که آثار معماری مکشوفه از نظر مشخصات و نقشه بیش از هر چیز بیانگر یک معبد بزرگ است.

معماری مکشوفه شامل تالار بزرگی است از شرق تا غرب به قلعه، این تالار در جبهه غربی به دو اتاق و در جبهه شرقی به برج‌هایی ختم می‌شود. در بخش مرکزی تالار بازمانده‌ی چند ستون سنگی بر کف معبد به‌دست آمده روی دیوارهای درونی تالار را نقاشی دیواری (دیوارنگاری) به گونه‌ای بسیار کامل و استادانه که در نوع خود منحصر به‌فرد می‌باشند، تزیین می‌کرده است. نقاشی‌ها عمدتاً به رنگ‌های قرمز، آبی و سفید است و نقوش هندسی و تزیینی را القاء می‌کند.

جزو دیواره‌نگاره‌ها، آجرهای لعابدار منقوش در این قلعه باستانی است که جز در شوش به این میزان آجر لعابدار از هزاره اول به‌دست نیامده است که با کنار هم قرار دادن آجرهای لعابدار نقوش زیبایی متشکل از مثلث‌ها، دواپر متداخل، خطوط شکسته و نقوش انسانی و گیاهی حاصل می‌گردد که مفاهیم و معانی خاص را در بر دارد. از عمده‌ترین این نقوش نقش گل نیلوفر آبی (لوتوس)، ستاره ایشتار، نیم‌رخ مردان و زنان و ردیف موجودات افسانه‌ای را می‌توان نام برد. ارزنده‌ترین مدرک بی‌نظیر سنگ‌نبشته‌ای که از آن به مترل یادبود (استل) استفاده می‌شده است که ۱۳ سطر

که به خط آرامی کهن بوده، که هم اکنون در دست مطالعه زبان‌شناسان است که متأسفانه در این بازار فتنه و آشوب بیشتر آجرهای لعابدار منقوش معبد باستانی قلاچی بوکان غارت و به یغما رفت و برگ سیاه دیگر بر دوران بی‌خبری ما افزوده گردید.

علاوه بر آن ده‌ها اثر باستانی دیگر به‌دست آمده که گویای قدمت بوکان و منطقه است که گذشته به نسبت میراث فرهنگی رسیده است از جمله: تپه آسیاب کهنه واقع در قریه احمدآباد محال فیض‌الله‌بیگی مربوط به اقوام هزاره [؟] قبل از میلاد.

تپه سیخان بزرگ واقع در قریه باغچه بهی محال فیض‌الله‌بیگی مربوط به اقوام هزاره قبل از میلاد. تپه کلتپه در قریه کلتپه بوکان به اقوام هزاره اول قبل از میلاد. تپه قره کند در قریه قره کند محال آختاچی مربوط به اقوام هزاره اول قبل از میلاد. گردی خلیسکه واقع در قریه سراب محال بهی مربوط به دوران پالئولیتیک. تپه روژبیانی در قریه عزیزکند مربوط به دوره برنز قبل از میلاد. تپه گرده‌شین در قریه رحیم‌خان محال بهی مربوط به دوره برنز قبل از میلاد؛ و دیگر تپه‌ها و آثار باستانی...

واژه‌ی بوکان و نظریه‌های مختلف

عده‌ای معتقدند واژه‌ی بوکان مخفف (بووکه‌کان) به‌معنی عروسان آمده درست است و مراسم عروسی و چوپی را در کردستان روی چشمه‌سارها برپا کرده‌اند و بوکان روی استخر و حوض بزرگ برپا بوده است به نام (کانی بووکان) چشمه عروسان، بعدها کانی حذف و نام شهر بوکان باقی مانده است.

اما عده‌ای معتقد بوده‌اند «بوو» به‌معنی سرزمین و «کان» را نیز معدن آب گفته‌اند، یعنی جایی که مرکز آب و آبادانی بوده که این نظریه از استوره‌ی بیشتر علمی برخوردار است. اما آنچه مهم بوده است و در این شکی نیست منطقه بوکان به علت آب زیاد و چشمه‌سارهای فراوان که مایه‌ی تجمع انسان‌ها بوده است از قدیم پادگان

اشکانیان و ساسانیان بوده است. شاید بیشتر از هر چیز بوکان و نام بوکان با قلعه تاریخی سردار و استخر زیبای بزرگ مشهور به (حه‌وزه‌گه‌وره) آمیخته باشد. این قلعه در وسط شهر و بر روی تپه مرتفعی بنا شده که ارتفاع آن در حدود ۵۰ متر و جمعا مساحت نزدیک به یک هکتار را اشغال کرده بود، جنس مصالح آن سنگ و آجر و در قسمت شرقی و غربی آن دو برج مشنورنما وجود داشت و بر سر هر برج آن کنگره‌های از فلز مخصوص براق که درخشش آن در روزهای آفتابی از نقاط بسیار دور به چشم می‌خورد و در سایر قسمت‌های دیگر ساباط، سایبان، حمام و فراشخانه و غیره داشت که بنایی به‌غایت قدیمی بود و در دوران قاجار مرکز حکومت سرداران مکرری بود و در حیاط آن فواره خودکاری به قلعه روان بود و تا سال ۱۳۲۵ باقی بود که در زمان سیف‌الدین‌خان توسط مهندسین روسی و استادکار آهنگر بوکانی به نام حاج محمد مشهور به (حمه‌کله) اقدام به نصب وسایل پمپاژ تلمبه از استخر به قلعه می‌کرد که حدود ۱۰۰ سال قبل آب به قلعه می‌آورد. در قلعه سنگ‌های منقوش بسیار زیبا وجود داشت که متأسفانه همگی مورد دستبرد قرار گرفت. بعدها این قلعه به اداره فرهنگ واگذار گردید که متأسفانه به‌علت بی‌کفایتی متولیانش این قلعه زیبا و بی‌نظیر در سال ۵۷ - ۵۸ ویران شد و شاید بهتر است که گفت شهری ویران گشت و آثارش مورد دستبرد قرار گرفت.

بوکان در نوشته‌ها و خاطرات جهانگردان

ژاک دو مورگان در جغرافیای غرب ایران جلد ۲، صفحه ۲۱، حدود ۱۱۰ سال قبل که از بوکان دیدن کرده است از آرامش و میهمان‌نوازی سیف‌الدین‌خان، حاکم بوکان یاد می‌کند که همین باعث ماندن و تحقیق در «غار سهولان» گردید و بعدها به «دخمه فرورتیش» در مهاباد و «کتیبه کیله‌شین» در کوه «درو» در شهرستان اشنویه برود. حاج سیاح هم در سال ۱۲۶۱ شمسی به هنگام بازدید از مکرران از استخر زیبای بوکان و جاری شدن آب زلال در قنات‌ها و میهمان‌نوازی حاکم و مردمان این دیار یاد می‌کند.

در سفرنامه لرد کرزن، ریاست محافظه‌کار انگلیس در سال ۱۸۹۲ میلادی ترجمه وحید مازندرانی کتاب (ایران و قضیه ایران) از آرامش مکریان یاد می‌کند و از حاکم بانزاکت منطقه بوکان (سیف‌الدین‌خان) مکری که تربیت یافته و مسلط به زبان فرانسه بود، یاد می‌کند.

غارهای بوکان

۱. غارهای کونه‌پیست: آبادی سردارآباد.
۲. غار سهولان: واقع در جاده برهان بین بوکان و مهاباد که به علت جاذبه‌های فراوان و آسفالت راه امروز به یک قطب جهانگردی در کردستان تبدیل شده است برق‌کشی داخل غار و قایق‌های تفریحی دورن دریاچه غار و راهنمایان خوب، غارنوردی را در سهولان لذت‌بخش کرده است.
۳. غار مکری‌قران: واقع در روستای خراسانه که در زمان شاه عباس صفوی مردمان منطقه مکریان را در این غار جمع‌آوری کردند و با دود خفه کرده‌اند، که همواره در حافظه تاریخی مردمان این منطقه به یادگار مانده است. که اولین بار (شیخ‌الاسلام) روستای آجیکند در آن کندوکاو کرد؛ بعدها سپاهیان دانش روستاهای خراسانه، عزیزکند و آجیکند در این غار کند و کاو را ادامه دادند.
۴. غار کونه‌کوتر: روستای ینگجه بوکان.
۵. غار کونه‌کوتر: روستای قلاچی، که این غار هنوز بازگشایی نشده است، اما در سال‌های ۸۳ - ۸۴ توسط سنگ‌نوردان و غارنوردان بوکان از جمله ناصر فیض‌الله‌بیگی و فتاح کارگر و فرامرزی این غار نسبتاً سخت که با دهانه‌های عمومی نسبتاً طولانی راه خود را به درون دالان‌ها و دهلیزهای خطرناک می‌گشاید گشایش شده است.
۶. غار سیا: غار سیا واقع در کوه «وستا مصطفی» که به علت مخوف بودن هیچ کاری در آن صورت نگرفته است و همچنان ناشناخته است.
۷. غار کول‌آباد: در مسیر ۴۰ کیلومتری جاده آسفالتی بوکان - میان‌دوآب در دامنه

کوه کول آباد واقع است که غار طبیعی و آهکی است که مردمان روستاهای اطراف از قدیم آن را می‌شناختند و از روی کنجکاوای بدان روی می‌نهادند. ۸. غار مصنوعی سماقان یا بی‌بی‌کند: این غار در وسط کوه مرتفع فرهادتراش در کنار روستای سماقان که مشرف به رودخانه زرینه‌رود می‌باشد، واقع است.

این غار مصنوعی حالت قلعه دارد که دارای هفت باب اطاق کوچک سنگی کنده شده با دست که مربع شکل است که هر یک گنجایش ۶ نفر را دارد. اطاق‌ها دارای پنجره‌های سنگی مشرف به جاده فرعی است. شاید هم زمان خود حالت یک معبد را داشت است و در دامنه کوه که درخت سماق زیاد دارد که به مصرف روستاییان می‌رسد. وجه تسمیه غار سماقان از وجود همین درخت‌های سماق است.

کوه‌های منطقه شهرستان بوکان

کوه‌های منطقه بوکان که به حافظه تاریخی این ملت پیوند ابدی خورده است عبارتند از: نالشکینه، برده زرد، کلتگه، مجموعه قلعه‌های اوستا مصطفی و کوه ترغه که در این میان کوه اوستا مصطفی به علت امتداد آن از جنوب شرقی بوکان تا گردنه خان و کوه وزنه بانه به درازای ۱۰۰ کیلومتر که سرچشمه ده‌ها رود و جاری شدن چشمه‌های بی‌مانند است و مرکز انواع گونه‌های بی‌نظیر گیاهی از اهمیت زیادی برخوردار است. کوه ترغه در ۲۵ کیلومتری غرب بوکان با داشتن انواع دیواره‌های بی‌نظیر سنگ‌نوردی و سنگ‌های به‌جا مانده سنگی بی‌نظیر از جنگ روس تزاری و عثمانی است. کتیبه قدیمی در قلعه آن توسط غارتگران به یغما رفته و دو جان‌پناه کوهنوردی همواره آمال کوهنوردان و سنگ‌نوردان بوکان بوده است و در فرهنگ مردم مکریان کوه ترغه از قداست و جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. متعالی‌ترین باورها و اسطوره‌ای‌ترین شعرها از کوه ترغه الهام گرفته‌اند و در جای خود زاینده‌ترین نوع نظام ارزشی را در کردستان به‌وجود آورده است.

کوه اوستا مصطفی: در جنوب شرقی آبادی ترجان و شمال آبادی کوندلان

با ۲۷۰۰ متر ارتفاع در میان آبادی‌های بوبکتان و باغ شیخان متصل است به کوه ۲۰۴۶ متری قلعه قوزلوه و از طرف روستای کانی‌دریژ متصل است به کوه ۲۱۹۸ متر قره‌قایه و ادامه آن به کوه ۲۲۴۰ متری هواره‌برزه در میان روستاهای یاغیان، سارده‌کوهستان، شیخ‌چوپان و میرگه‌نخشینه متصل است و ادامه رشته کوه اوستا مصطفی تا کوه بلند ۲۷۰۰ متری پیربوداغ و کوه غزب که ۲۱۶۰ متر ارتفاع دارد. چگونگی نامگذاری این کوه به‌نام غزب مشخص نیست و بزرگترین غار ناشناخته بنام غارسیاه در کوه غزب واقع گردیده است، که کوهنوردان هنوز نام و شناسنامه‌ای از آن تهیه نکرده‌اند. کوهنوردان بوکان با قله اوستا مصطفی و چشمه‌های آن آشنا هستند، امیدوارم روزی شناسنامه این رشته‌کوه که تا وزنه شهرستان بانه ادامه دارند تهیه کنیم که شرافتی است بر شرافت زاگرس.»

کتیب به زمانانی دیکه

مه ئومورییه تی زانستی و ژاک دو مۆرگان

سه رچاوهیه کی ئوروپیی سه دهی نۆزده هه م که باسی بۆکان و ناوچهی موکریانى کردبى، کتیبیکه به ناوی «مه ئومورییه تی زانستی له ئیران» که «ژاک دو مۆرگان» ی فه ره نسى نووسییوه تی و له سالى ۱۸۹۵ داله پاريس بلاوی کردۆته وه. ژاک دو مۆرگان و هاوسه ره که ی وه ک زانا و پسپۆرى بواری زه ویناسی له کۆتاییه کانی سه دهی نۆزده هه م دا سه ردانی به شیکی زۆری ئیرانیان کردوو و له ئازهر بايجانه وه گه یشتوو نه ته موکریان، ئینجا به ره و سنه و کرماشان رۆیشتوو و سه ریان له خوزستان ده رهیناوه. به دريژایی ریکاش وینه و نه قشه ی چیا و رووبار و شوینه واره سروشتیه کانیان کیشاوه، بوو نمونه، کیوی ته رهغه و ئەشکه وتی سه هۆلانی نیوان بۆکان و مه هاباد. ئامانجی سه ره کیی مه ئومورییه تی مۆرگان و وه فدی هاوړی، ویده چی دۆزینه وه ی نه وت و مه عده نی ژیرزه وی بووب، به لام پيش ئه وه ی فه ره نسه ده ستی به و گه نجه به نرخه ی رۆژه لاتی ناوین رابگا، بریتانیا بوو به خاوه نی.

ژاک دو مۆرگان له ماوه ی مانه وه له موکریان، سه ردانی مه هاباد و ناوچه ی مه نگورایه تی کردوو، پاشان به ریکای بورهان داگه یشتۆته گوندی سه درابادی بۆکان و له وی بووه که هه والی مردنی سه ردار سه یفه ددین خانی پینگه یشتوو. دواتریش چوو به بۆکان و له ویوه به ره و باشوور، واته کوردستانی ئه رده لان و کرماشان و ئیلام بۆته وه.

کتیبی ژاک دو مۆرگان سه رچاوه یه کی باشی زانستییه بۆ توێژینه وه له میژووی کۆمه لایه تی - ئابووری - زه ویناسی ئه و سه رده مه ی بۆکان، کتیبه که به فه ره نسى نووسراوه و ئه وه ش تایبه ته ندیه کانییه تی:

بهشی دووهه م: چاند و هونه ر | ۸۴۱

PAR J. DE MORGAN
ETUDES GEOGRAPHIQUES
Paris, Ernest Leroux Editeur 1895.

کتیبه که، سه رجه م پینج بهرگه و بابته تی له مه ر موکریان و بوکان له لاپه ره ۱ تا
۴۵ ی بهرگی دووهه م دا رهنگی داووته وه:

TOME SECOND
Kurdiŝtan de Moukri
PP. 1-45.

به داخه وه ئه م سه رچاوه گرنگه زانستییه تا ئیستا نه کراوته کوردی، له کاتیک دا
دهیتوانی له بواری جیا جیادا که لکی زوری هه بی. من زمانی فه ره نسلی نازانم،
به لام هیوادارم ئه و دیرانه بینه هوی ئه وه ی خه مخوریکی ولاته که مان ئه و ئه رکه
بگریته ئه ستوی. نوسخه ی کتیبه فه ره نسلییه که ده بی له فه ره نسا زوری بی و من
ئاماده م کزییی بو هه ر که س بیه وی خو به ته رجه مه یه وه خه ریک بکا ئاماده بکه م.
نوسخه یه کیشی له کتیبخانه ی قوتابخانه ی توژیینه وه روژه لاتی و ئه فریقییه کانی
سه ر به زانستگه ی له نده ن پاریزراوه، که له خواره وه تایبه تمه ندیییه کانی بو ئه وانه
پاده گه یه نم که له بریتانیا ده ژین و ده یانه وی وه ریگی رن:

The Library,
School of Oriental and African Studies (SOAS), London
Reference number:

L. N. T
910, 3
23, 174
Stack 114
Floor E.

شایانی باسه که بهرگی دووهه می کتیبه که پیشتر کراوته فه فارسی و به ناوی
«جوغرافیای روژاوی ئیران» وه له ته ورین بلاو کراوته وه. ئه وه ش تایبه تمه ندیی
ته رجه مه فارسییه که:

ژاک دو مورگان، جوغرافیای غرب ایران، ترجمه دکتور کاظم ودیعی، انتشارات

چهر، تبریز.

به داخه وه ئیستا نوسخه ی ته رجهمه فارسییه که م له به رده ستدا نییه و ناتوانم
تایبه تمه ندیی له وه وردتری رابگه یه نم، به لام ده زانم له پوژه ه لاتی کوردستان
نوسخه ی هه یه و منیش کاتی خوی له بۆکان هه مبوو.

فتوح سوادالعراق

ئەم کتیبە وا هەیه یەک لە کۆنترین سەرچاوه‌کانی میژووی ئیسلام بێ و بێ‌گومان کۆنترین سەرچاوه‌ی میژوویی بە‌شیکی کوردستانه‌ له‌ سه‌ره‌تای هاتنی ئیسلام و هیزشی عه‌ره‌ب بۆ سه‌ر خا‌که‌که‌مان.

نووسه‌ری کتیبه‌که «محمد بن عمر واقدی»، سالی ۱۳۰ی کۆچی له‌ شاری مه‌دینه له‌دایک‌بووه و یەک له «محدثین» بووه و ئەم کتیبه‌ی تایبته‌ به «فتوحات»ی عه‌ره‌ب له ولاتانی ناوچه‌که‌ کردووه، که کوردستانیش ده‌گرێته‌وه. پێویسته‌ بگوترێ که هه‌وال و ڕیوايه‌ته‌کانی کتیبه‌که‌ هی واقدین، به‌لام کۆکردنه‌وه و ڕیکخستنی هی که‌سیکی نه‌ناسراوه (۱۳۷ لاپه‌ره‌).

گه‌رچی کتیبه‌که‌ زۆر «مستند»، واته‌ پشت‌ئه‌ستوور به‌ به‌لگه‌ نییه‌، به‌لام باسی هیزشکه‌ری و داگیرکردنی عه‌ره‌بی کردووه له‌ زۆر شوین و له‌وانه‌ش کوردستان. کتیبه‌که‌ ناویکی له‌ بۆکان نه‌هیناوه، به‌لام له‌ چه‌ندین شوین‌دا باسی سه‌قز و به‌تایبته‌ سابلای تی‌دا کراوه و له‌وانه‌ به‌شی تایبته‌ به «ذکر فتوحات آذربایجان»ه. له‌و‌ی‌دا باسی هاتنی «خالد بن ولید» ده‌کا بۆ ناوچه‌که‌ و کوشت‌و‌بری خه‌لک و ده‌نوسی: «دوای فه‌تح کردنی سابلای، خه‌لکی گوند و شاره‌ دوور و نزیکه‌کانی ده‌وروبه‌ری هاتن، به‌شیکیان موسولمان بوون و هه‌ندیکیشیان مه‌جبوور کران «جزیه» بده‌ن (۱۹۶)، که دیاره‌ ئه‌و خه‌لکی گوند و شارانه‌ی ده‌وروبه‌ری مه‌هاباد، بۆکانیش ده‌گرێته‌وه و ئه‌وه‌ کۆنترین سەرچاوه‌یه‌کی دوای ئیسلامه‌ باسی ناوچه‌که‌ی کردی»^۱.

۱. «فتوح سوادالعراق (نخستین تاریخ فتوحات اسلامی در کردستان)، به‌روایت محمد بن عمر واقدی»، ترجمه و تحشیه استاد عبدالعزیز واعظی سردشتی، مقدمه و تصحیح و تعلیقات نادر کریمیان، ناشر: م. واعظی، تهران ۱۳۷۴ / ۱۹۹۵، ۳۸۱ صفحه، فارسی.

مینۆرسکی له بۆکان

پروفیسۆر فیلادیمیر مینۆرسکی توێژەری ناسراوی ڤووس که چەندین وتاری له سەر کورد نووسیوه، له سالی ۱۸۷۷ له پۆژاواي شارى مۆسکۆ له دایکبووه و له سالی ۱۹۶۶ له لهندهن کۆچى دوايى کردووه. مینۆرسکی له سالی ۱۹۱۵ دا له پیتروگراد وتاریکی به زمانى ڤووسى به ناوى «کورد، تیبنی و وردبوونه وه» بلاوکردۆته وه، که دوکتۆر مارف خهزنه دار له سالی ۱۹۶۸ دا کردوویه ته عهره بى و پاشان کاک حه مه سه عید حه مه که ریم فەرجه له سالی ۱۹۸۴ دا له بهر دهقى عهره بیه وه وه ریکتپراوه ته سهر کوردی. ئینجا کاک حه بیبولالا تابانى له سالی ۲۰۰۰ دا دهقى کوردی به یارمه تى وه ریکتپراوه عهره بى و فه رانسیه که ی کردۆته فارسى.

ئه م هه لپژاردیه ی ئیستا، له به شى «ڤه وشتى کورد» ی ده قه کوردیه که وه رگراوه، که تییدا باسى سه فه رىکی مینۆرسکی و هاوڤیکانى بۆ بۆکان ده کرى. سه فه رکه له سالی ۱۹۱۱ و له سه رده مێکدا به ڤیوه چووه، که مینۆرسکی کاربه ده ست و جیگری کۆنسولى ڤووسیاى قه یسه رى بوو له شارى ورمى و درهنگتر، له چه ند مانگ پيش سه ره له دانی شه ڤى یه که مى جیهانى (۱۹۱۴ - ۱۸) دا وه ک ئه ندامى لیژنه یه ک بۆ دیارى کردنى سنوورى تورک و ئیرانى، سه ردانى ناوچه کوردنشینه کانى سه رسنوورى ده کرد. لیژنه ی ناوبراو له چوار نوینه رى ڤووسى، ئینگلیزى، ئیرانى و تورک پیکهاتبوو، به لام ڤووداوه کانى شه ڤ ئیش وکارى توێژینه وه ی پى وه ستاندن. «... له کوردستان دا گه لئى لایه نى زۆرتى ژیان هه یه، وه کوو خو شى و فراوانى و کامه رانى له قه لای سه ره که کانیا ن دا. لیژنه دا هه ول ده دم باسى ژیانى هاوڤی به دبە ختم «سه ردارى موكرى»^۱ بکه م که تورکه کان له کانونى یه که مى سالی ۱۹۱۴ و له پۆژانى داگیرکردنى ته وریژدا کوشتیان.

له سالی ۱۹۱۱ دا «سه ردار» ده عوه تى کردین بۆ دیوه خانه که ی خو ی له شارى

۱. حه مه حوسین خانى سه ردار، کورپى سه ردار سه یفه ددین خانى بابامیرى، که گۆره که ی (قسنى سه ردار) له شارى بۆکانه.

بۆكان. جا ھەر لەگەل ئەوھى نزيك شوينەكە بووينەو، ئيتەر ھەر پينچ دەقيقەيەك، كۆمەلى سوار پيشوازيى ئەكردين. دواى ئەو، كورەكەى سەردار ھات و پيشوازيى لىكردين. خزمەتكار و جووتيارەكان خواردەمەنىي جۇراوجۇريان ھەلگرت و ھينايان بۇ ناو باخچەكەيان كە بە دەورويشتى ھەوزيكدائ چەند خيۆەتيك ھەلدرابوون. نانى نيوەرۆمان خوارد و دواى ئەو چايى و جاريكى تر خواردن و ھەمووشى لەگەل ئاوازي گۇرانى و مۇسيقادا بوو. ئەم دەعوەتەش تەنھا بۇ ئنمە نەبوو، بەلكوو قازانتيكى گەرەى برينجيشيان ئامادە كرددبوو بۇ خزمەتكارەكان. ھەرگيز ئەو دوو ماسيە قەلەوھم لە بير ناچيتەوھ كە بەتايبەتى بەو بۆنەيەوھ پراويان كرددبوون و... سەخاوتى سەردارى موكرى واى لە دراوسيتكانى كرددبوو لە ھەموولايەكەوھ پوو تىبكەن و بە كۆمەلى گەرەگەرە ئەھاتن بۇ لاي و ئەويش ماوھيەكى دوورودريژ ميوانداريى ئەكردن و ئەوانيش ئەيانزانى كە چوونە لاي، ريزيان لىئەگرئ و خووشى ئەوين...» (لاپەرە ۱۳۴ - ۱۳۶)^۲

۱. زۆر وا ھەيە ھەوزەگەرەى ئيستايى، گەرچى سەردار باغى ديكەشى بۇ ئيستراحت و پابواردن ھەبوو.
۲. ميئورسكى، كورد، تيبينى و وردبوونەوھ، د. مارف خەزەندار لە پروسسيەوھ كرددويەتى بە ھەرەبى، ھەمەسەعيد ھەمەكەريم كرددويەتى بە كوردى، چاپى بەرپۆھەرەيەتتىي زانكوى سەلاھەددين، سليمانى ۱۹۸۳.

ناوی موغولی «شوین» له کوردستانی موکریان

فیلامیمیر مینۆرسکی زیاد له هه‌موو توێژه‌ریکی ئوروپیی له‌گه‌ڵ بۆکاندا پێوه‌ندی راسته‌و‌خۆی هه‌بووه و بۆکان و ناوچه‌ی ده‌ورووبه‌ری له نووسینه‌کانی‌دا په‌نگیان داوه‌ته‌وه. هۆی راستیه‌که‌ش وا هه‌یه ئه‌وه بچ که:

- مینۆرسکی له سالانی پیش‌شهری یه‌که‌می جیهانی‌دا شوێشی ئۆکتۆبری ۱۹۱۷

یاریده‌ده‌ری کۆنسولی پروسیای قه‌یسه‌ری بووه له ورمی؛

- له‌و ماوه‌یه‌دا پێوه‌ندی زۆری له‌گه‌ڵ کوردان به‌تایبه‌ت سه‌ره‌که‌هۆزه‌کاندا هه‌بووه؛

- دۆستی سه‌ردار حه‌مه‌حوسین‌خانی بۆکان بووه؛

- سه‌ردانی بۆکانی کردووه؛

- کوردیی زانیوه و که‌م‌وزۆر قسه‌ی پیکردووه یا خود لێی تیگه‌یشتووه؛

- له پیش‌ه‌موو ئه‌وانه‌شه‌وه، لیکۆله‌ره‌وه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ بووه، دیارده‌ی سه‌رنج‌راکیشی به‌ چاوی وردبین بینیوه و بلاوی کردۆته‌وه.

بابه‌تی ئه‌م وتاره‌ی مینۆرسکی ناوی موغولی و هه‌ندی جاریش تورکی چیا و پروبار و گوند و شار و ناوچه له کوردستانی موکریانه که به‌شێکی به‌رچاوی، بۆکان و ده‌ورووبه‌ری ده‌گرێته‌وه.

جگه له پوون‌کردنه‌وه‌ی ده‌راوی تاریکی میژوویی، وا هه‌یه سوودی به‌رچاوی وتاره‌که، لایه‌نی تۆپۆنیمی، واته «وجه تسمیه»ی شوینه‌کان بچ. به‌گشتی، مه‌سه‌له‌ی تۆپۆنیمی له کوردستان گه‌لێک شیواو و له شیوازی زانستیانه به‌ دوره. هۆی سه‌ره‌کیشی وا هه‌یه ئه‌و راستیه‌ بچ که نووسه‌ر و میژوونووسی خۆیی که‌متر خۆ به‌وه‌وه ماندوو ده‌که‌ن که له ریشه و بنه‌مای ناوه‌کان بکۆلنه‌وه، که نه‌فه‌سی درێژ و ماندوو‌بوونی زۆری ده‌وی. به‌په‌چه‌وانه‌وه، هاسانتترین رینگا هه‌ل‌ده‌بژێرن بۆ ئه‌وه‌ی به‌ خه‌یالی خۆیان واتایه‌کی نزیک ناوه‌کان بدۆزنه‌وه و ده‌رخواردی خه‌لکیشی

بدەن. بۆ نموونە، کۆماسی بە کۆگای ماست دادەنن و ناوی تیرە ی قانقالی لە «قال»ی عەرەبان وەر دەگرن و دەلێن گواپە خەلکە کە ی زۆر قسە دەکەن! یا گەلباخی بەسەر «گەل»ی ترکی و «باخ»ی کوردی دا دابەش دەکەن و بۆ ئەم بۆچوونە هەلەپە حیکایەت و نەقلێش دەخولقین، کە ئاغای تورکیان هەبوو چۆتە نیو باخیکی گوند و بە خەلکە کە ی گوتوو: «گل باخە»، واتە وەر نە نیو باخ! ئەم کوێرە پێیانە جگە لە چەواشە کردنی خەلک، بەرەو هیچ کوێیە ک ناچی و ناگاتە هیچ شوینیک.

شوینی ژیا نی ئە مەرو ی کورد لە رابردوودا شوینی ژیا نی گە لان و لانکە ی کولتووریکی هە مە چە شە نە بوو. گرد و تە پە ی تو برە ریژی ئی ستا مان، ئە گەر قا چا خچی ئی رانی و مە ی نیو خۆ یی لێ بگە رین و نە یان شۆ یین، یە ک لە بان یە ک شوینە واری سی یا چوار کولتووریان لە خۆ گرتوو و مۆرکی ئاشووری و سە کای و ماننای و یۆ نانی و رۆ م و تورک و موغول و عەرە ب و عە جە میان بە سەرە و یە کە هە رکام، مینۆرسکی گوتە نی، کارت ی ویزی تی خۆ یان لێ بە جی هیش توو و پۆ یشتوون.

ناسینە وە ی بنە مای ناو هە کە ن لە شوینیکی وا کە و نارا و پیر رووداوی میژووی دا، شارە زا بوون لە میژوو و زمانە کۆ نە کانی پێویستە. روونا کبیری کورد ئە گەر شتی ک بە باشی نازانی، نابێ خۆ ی لە خە لک بکاتە پسپۆر و چە و اشە یان بکا. تو پۆ نی می، واتە هە و لدا ن بۆ دۆ زینە وە ی بنە مای ناو، کاریکی پسپۆرانیە و نا کرێ هە موو کە س خۆ ی لە قەرە بدا، مە گەر لێی مامۆ ستا بی. با لە مینۆرسکی فیر بین کە بۆ پوون کردنە وە ی بنە مای ناویک یار مە تی لە زمان، میژوو، زمانە وانی، جوغرافیا و کە و نارا ناسی وەر دە گری، هە موو سەر چا و یە کی گونجاو دە پشکنی و دوا ی هە موو ئە و انە ش، ئە گەر لە شتی ک دلنیا نە بوو، پە نا دە باتە بەر شارە زایی پسپۆرانی بواردە کە و یار مە تی لە وان دە خوازی.^۱

۱. ئە م وتارە سەر تە تا لە ژمارە ۵ ی سالی ۱۹۹۴ و ژمارە ۷ ی سالی ۱۹۹۵ ی گو فاری گزینگ، چاپی سویددا بلا بوۆتە وە و پاشان وە ک بە شیک لە کتیی «مینۆرسکی و کورد، کۆ مە لە ی شە ش وتار»، چاپی دە زگای مو کریانی، لە سالی ۲۰۰۲ دا لە هە ولیر چاپ کراو. ئینجا بکە ی مانگ لە بانە جاریکی دیکە لە سالی ۲۰۱۹ دا چاپی کردۆتە وە.

لەشکرکێشانی رۆم و بیزانس بۆ سەر ئاترۆپاتین

ئەم وتارە میژورسکی سەبارەت بە دوو لەشکرکێشی سەردەمی کۆنی میژووی بۆ سەر ناوچەیی تەختی سولهیمانی بەری رۆژەهەلاتی بۆکان و ئاورگەیی شیز نووسراوە.

بابەتەکە گەلیک زانیاری لەمەڕ ناوچەکانی رۆژەهەلاتی بۆکان بەدەستەووە داوە و لە راستیدا سەرچاوەیەکی بەنرخە بۆ تاوتووی کردنی میژووی بۆکان و موکریان. میژورسکی لە هەندێ شوینی وتارەکاندا سەرەتای پرسیار و باس و لیکۆلینەوێهەکی بەربلای دامەزراندووە و ئەرکی رۆلەیی بەرپرسی کوردە سەرەهەوادی بۆچوونەکانی ئەو هەلبگر و دەسکەوت و دۆزینەوێهەکانی ئەو شارەزایەیی میژووی کوردستان و موکریان بەرەوپیش بەرن.

من وتارەکانم چەند سالیکی پێش ئیستا لە ئینگلیزییەووە وەرگێراوەتە سەر کوردی و لەگەڵ پینج وتاری دیکەیی هەمان نووسەر، لە کتیبیکدا بە ناوی «میژورسکی و کورد» بلوکرایه‌ووە و دواتر چاپی دووھەمیش کرا. هەرەھا بنکەیی چاپەمەنی مانگ لە شاری بانەش لە سالی ۲۰۱۹دا چاپیکی دیکەیی کتیبەکەیی خستە بەردەستی خۆینەرانی کورد.

کتیبەکە پازدە سالیکی دواي چاپی یەکەمی وەرگێراوە کوردییەکەیی من بە زمانی فارسی لە تاران بلوکراوەتەووە، بەلام نازانم ئایا لەبەر دەقە ئینگلیزییەکەیی تەرجمە کراوە یان نا. وەرگێرەکەیی خاتوو «رقیە بەزادی»یە؛ سپاس بۆ ئەو برادەرە خۆشەویستەیی و دەقی کتیبەکەیی بۆ ناردم.^۱

۱. لەشکرکێشانی رۆم و بیزانس بۆ سەر «ئاترۆپاتین»، بەشیک لە کتیبی میژورسکی و کورد (کۆمەلەیی شەش وتار) نووسینی فیلاذیمیر میژورسکی، وەرگێرانی ئەنوەری سولتان، چاپی دووھەم، دەزگای موکریانی، هەولیر ۲۰۰۶، کوردی.

بنچینه کانی کورد

بی گومان هه تا ئه مپوش هیچ میژوونووسیکی رۆژاوا یی ئه وهنده ی مینۆرسیکی سه بارهت به میژووی کورد توژیینه وهی نه کردووه و به ره می چاپکراوی نه بووه. من پیشتر باسی به ره مه کانی مینۆرسیکیم کردووه، که هه ندیکیانم هه ر خۆم له زمانی ئینگلیزییه وه وه رگیژاونه ته سه ر کوردی وا لیره دا باسی په رتووکیک ده که م که کاک دوکتور نه جاتی عه بدوللا له ۱۹ وتاری کورت و دریژی مینۆرسیکی پیکیهیناون و هه موویانی له فه ره نسیییه وه ته رجه مه ی کوردی کردوون.

له نیو وتاره کان دا به تایبهت ئه و وتاره ی وا مینۆرسیکی سه بارهت به «ساوج بولا ق»، واته شاری سابلاغ (مه هابادی نووسیوه و له ئینسکلۆپیدیای ئیسلام دا چاپی کردووه، زیاد له هه مووان ناوچه ی بۆکان ده گریته وه، به لام وتاری سه قز و هه روه ها وتاری سه ره کی به ناوی «بنچینه کانی کورد» یش له په یوه ندیی بۆکان دا گرنگن. له م وتاره ی دوایی دا مینۆرسیکی باسی مانناکان ده کا و پیته ختیان که «ئیزیرتوو» بووه و دوای مینۆرسیکی، گومانی ئه وه ده کری که گوندی قه لایچی بۆکان بگریته وه. مینۆرسیکی هه روه ها له باسی فه قره قای مه هابادا ده لی «دیاکو» ی دامه زینه ری زنجیره ی ماد، خۆی ماننایی بووه (لا په ره ۳۷).

وتاری ساوج بولا ق (لا په ره ۸۷ تا ۱۰۹) باسی دیارده سروشتیییه کانی ناوچه ی مه هاباد و بۆکان ده کا به رووبار و چیاوه و ده لی له ده وروبه ری سابلاغ ئه م ناوچه و گوندانه هه ن:

بیهی، له سه ر رووباری ته ته هوو و له سه ر چوارپینیانی ساوج بولا ق - سه قز - و مه راغه - سه قز، ۶۵ ئاوا یی ده گریته وه له گرنگترینیان ئاوا یی بۆکانه (لا په ره ۹۳).

له لا په ره ۱۰۲ اش دا ده نووسی: «دییو کری وه چه ی هه ره کۆنی موکرییه کانن.» هه روه ها له لا په ره ۱۰۷ دا ده نووسی: «زاراوه ی دییو کری له شه ره فنا مه دا ناوی نه هاتوو و [به م پییه] نابی کۆن بی.»

به گشتی وتاری ساوج بلاق و سه رجه می کتیبه که جیگه ی که لک وه رگرتنی زۆرن.

فاسیلی نیکیتین و کورد^۱

نەمر مامۆستا تەها فەیزی زادە نامیلکە یەکی فارسیی بەناوی «کرد و کردستان در آثار واسیلی نیکیتین» بلاوکردۆتەو و تێیدا ژیان و بەرھەمەکانی نیکیتینی، بەتایبەت سەبارەت بە کورد و کوردستان ناساندوو. من بەبێ ئەوەی کاری مامۆستا هەلسەنگینم کە هەندیک هەلەوپەلەشی تیکەوتون، لێردا ئاماژەیک بەو بەشەکانی کتێبەکە و کاری نیکیتین دەکەم کە بۆکان دەگرەوێ.

- لاپەرە ۱۵: مامۆستا دەنووسی: نیکیتین وەک قۆنسولی پروسیا لە ورمی (سالانی ۱۹۱۵ تا ۱۹۱۸) لە سابلاغ و شەمزینان و بانە و بۆکان و ئورمار و هەکاری و... ناسیایوی راستەقینەیی رووداوێکان بوو. واتە نیکیتینیش وەک مینۆرسکی دەبێ لە ماوەی شەری یەکەمی جیھانی دا سەردانی بۆکانی کردبێ. دەزانین مینۆرسکی جیگری قۆنسولی روس بوو لە ورمی.

- لاپەرە ۴۸: مامۆستا فەیزی زادە دەنووسی: نیکیتین لە باسی سەردار عەزیزخان دا لە مەئموورییەتی «عەزیزمان» [واتە عەزیزی روسەکان] لە شیراز دەدوێ. واتە نیکیتین سەردار عەزیزخانی بە «عەزیزی خۆی» یا «عەزیزی خۆیان» ناوبردوو.

- دیارە سەردار عەزیزخان سەرداری سەرەدەمی ناسرەددین شا بوو نەک محەممەدشا و ئەوەی دەلی سەرەدەمی محەممەدشا، هەلەیه. هەووەها دەنووسی لەباتی شیراز دەبێ ئیسفەهان بێ، لە کاتیک دا مەئموورییەتی شیراز راستە و هەلە نییه.

- لاپەرە ۶۳: مامۆستا دوو لاپەرە کتێبەکەیی تاییبەت بە «تکنگاری شهر سابلاغ» کردوو کە هیچ پەیوەندییەکی بە باسی نیکیتینەو نەداوە (لاپەرە ۶۳ - ۶۴).
- لە باسی باغەکانی مەهابادیش دا ئاماژە بە باغی سەیفەددین خان دەکا کە دیارە دەبێ لە پەیوەندیی سەیفەددین خانی سەرداردا بێ و ئەو میژووی بۆکان

۱. طە فیضی زادە. «کرد و کردستان در آثار واسیلی نیکیتین، شرح احوال، افکار و نقد آثار واسیلی نیکیتین»، ناشر: مؤلف، ۱۳۶۷/۱۹۸۸، تبریز (؟)، ۱۰۱، صفحە، فارسی.

ده‌گرتیه‌وه. جی و شوینی باغه‌که له نامیلکه‌که‌دا رانه‌گه‌یه‌ندراوه و پیویسته
دواتر دیاری بکری.

- لاپه‌ره ٩٦: باسی شیخ‌بابا سه‌عید و شه‌هید بوونییه‌تی له که‌ریزه‌ی گلی، که بق
لنکۆلینه‌وه له ژیان و سه‌رده‌می شیخ‌بابا جینگه‌ی که‌لک لئ‌وه‌رگرتنه.^١

١. فیلامیر میتۆرسکی، «بنچینه‌کانی کورد و چه‌ند وتاریکی کوردناسی»، وه‌رگیزانی د.
نه‌جاتی عه‌بدوللا، مه‌کته‌بی بیر و هۆشیاری (ینک)، سلیمانی، ٢٠٠٧، ٢٧٨ لاپه‌ره، کوردی.

ئىران و بيزانس لە سەدەكانى شەشەم و حەوتەمى زايىنى دا

كۆتايى يەكانى سەدەى شەشەم و سەرەتاكانى سەدەى حەوتەمى زايىنى لە پىئوھندىي ئىران و رۆمى رۆژھەلاتى (بيزانس) دا سالانىكى گىرنگ و ديارىكەرى چارەنوسىن. لە ئەنجامى شەپ و گەپى بىپسانەوھى شاھانى ساسانى و ئىمپراتورانى رۆم دا، بە ھەزاران كەس لە ھەر دوو بەرى سنوور كوژران، سەدان قەلا و گوند و شار كاول كران، ئابورىي ھەر دوو ولات نشوستى ھىنا و خەلك و سپاى ھەر دوو لا ماندوو و بىھىز بوون، لە ئەنجامى ئەو لاوازبوونەش دا، ھىزى تازە سەرھەلداوى ەرەب بە دروشمى ئىسلامەتییەوھ توانىيان كەلك لەو بۆشايىيە وەرگىرن، بەسەر سپاى لەكاركەوتووى ھەر دوو ئىمپراتورىيەت دا سەرکەون و دەسەلاتىكى نوئى لە ناوچەكە دا بنیات بنىن كە ميژوويەكى لە پشت نەبوو، دواترىش ئەسپى داگىرکردنى خاك تا سنوورەكانى چىن لە رۆژھەلات و ئىسپانيا لە رۆژاوا تاو بدەن.

ئەو سەردەمە بۆ ميژووى كوردىش گىرنگە لەبەرەوى زۆربەى ھەرە زۆرى و ئەو شەپ و پىكدادانەى ئىران و رۆم (ى رۆژھەلاتى) لە رووبەرى ناوچەيەكە دا دەكرا، كە شويئى ژيانى كورد بوو. بۇكانىش وەك بەشيك لەو خاكە، لەسەر رېگەى پىئوھندىي راستەوخۆى ئاورگەى ئازەرگوشنەسب (لە نزيك تەختى سولەيمان) و رووبارى زىي گەورە و بچووك، وەك سنوورى جياكەرەوھى دوو ئەرتەش و دوو ولات، ھەلكەوتبوو كە ھىرشكەرانى ھەر دوو لا بەوى دا تىپەر دەبوون و شاھانى ساسانى گەنج و خەزىنەى لە رۆمەوھ ھىنراويان لە نزيك ئاورگەكە دەشاردەوھ و رۆمىيەكانىش لە يەكەم دەرفەت دا ناوچەى موكرىانيان بە بۇكانەوھ پىشيل دەكرد و تا ئازەرگوشنەسب رانەدەوھەستان. ئىتر لە ماوھى ئەو سالانە دا چى بەسەر ئەو خاك و خەلكە ھاتوھ مەگەر ھەر خودا و پىگۆلسكيا، كە ئەم كىتیبەى نووسىوھ، بزائن!

خاتو پىگۆلسكيا (۱۸۹۴ - ۱۹۷۰)، پروفیسورى زانكۆكانى سۆقىيەت و پسپۆرى ميژووى رۆمە، ئەم كىتیبەشى ھەر لە پىئوھندىي كارەكانى خوئى سەبارەت بە

رۆمدا نووسیوھ. وەرگىرى فارسىي كىتەبەكەش «كامبىز مېرەھا» يەكە بەقەلەمىكى بىگىرىوگۆل لە پووسىيەوھ وەرگىرپراوھ و لە تاران بلاوى كر دۆتەوھ.

نوسەر كە شارەزاي چەندىن زمانى كۆن و نوئىيە، بۆ نووسىنى كىتەبەكە كەلكى لە دەيان سەرچاوەى گرنگ وەرگرتووه و ھەلسەنگاندن و بۆچوونەكانى خۆى لەسەر بنەمايەكى ماركسىستى داناوھ؛ ھەر لەسەر ئەو بنەمايەش دەورى شاھانى ساسانى و ئىمپراتورانى رۆم و سەردارەكانيان، ھەر وھا خەلكى ئاسايى لە شەرەكان و ئاكامەكانى شەردا، شى كر دۆتەوھ:

«شى كر دنەوھى پىوھند و شەرەكانى ئەو دوو لايەنە [بىزانس و ئىران] بەبى سەرنج دانە سەر ھەل و مەرجى كۆمەلایەتى گونجاو نىيە. خىرايى خەباتى چىنايەتى لە رۆژھەلات و ئالۆزبونى كىشە ئايىنى و قەومىيەكان تا رادەيەكى سەرنج پراكىش چارەنووسى ئىمپراتورىيەتى بىزانسيان ديارى كرد و لە عەينى كاتدا چارەنووسى ئەويان دايە دەست ئىران و پاشانىش خەلىفە زال بووھ [عەرەبەكان] (ل ۷۴).

ديارە خوينەر دەبى چاوەروانى ئەوھ بى كە ھەلسەنگاندنەكانى نووسەر لە چوار چىوھى ھەمان ئەو كلىشانەدا بن كە لە سۆقىيەتى ماوھى ژيانى ئەو دا چەسپابوون و چوونە دەر لە جوغزە ديارى كراوھكانى سىستەمى سۆقىيەتى، بەتايبەت لە سەردەمى ستالىندا، كە بەشىك لە ژيانى نووسەر راست لەو سالانەدا بووھ، لە گونجان نەھاتووھ. ئىتر دەمىنئىتەوھ ئەوھى خوينەر چۆن بۆ ھەلوئىستەكانى نووسەر دەچى.

ناوى بۆكان راستەوخۆ لە كىتەبەكەدا نەھاتووھ، بەلام ئەو شوئىن و شار و قەلايانەى دوو بەرى پووبارى زىي گەورە و بچووك كە موكرىان و بەگشتى كوردستان بەشى گرنگى پىكدىنن، سەدان جار لە كىتەبەكەدا ناوبراون. ھەر وھا بەگوئىرەى ھەل و ھەلكەوتى ناوچەوھ دەزانىن كە ھات و چۆى نىوان ئاورگەى ئازەرگوشنەسب (شىز) و سنورى رۆمى رۆژھەلات يان بىزانس (توركىاي ئىستا) بەسەر ناوچەى موكرىان و بۆكاندا كراوھ و ناوچەكە نەك جار و دوو جار، بەلكو بە درىژايى سالانى جىگەى باسى كىتەبەكە (دەيەى نۆھەمى سەدەى شەشەم و دەيەى يەكەمى سەدەى ھەوتەم) (ل ۹)، شوئىنى تەراتىنى سپاي ھەر دوو لا بووھ: «سپاي بىزانس ماوھەيەكى دوورودرىژ

لە نىوخۆى سنورەكانى ئىران مايەوھ» (ھەمان لاپەرە).

ئەو هی من له کاتی خویندنه وهی کتیبه که دا به دووی دا گه رام و به تایبته یادداشتم له بهر هه لگرته وه، ناوی شوینه کان بوو (به گشتی ناوی که سان و ههروه ها شار و قه لا له میژینه کان). گه لیک له و شوینانه هاوشیوهی ناویکن که ئیستا له سه شار و گونده کانی کوردستان ماونه ته وه و کاریکی مه زن ده بی ئه گه ر خه لکانی شاره زای جوغرافیای کوردستان بتوانن له ریگه ی به راوردکاری ناو و جوغرافیای ناوچه که وه، شوینه کانیان به وردی ده سنیشان بکن. ئه وانهی خواره وه هه ندیک له و ناوانه ن:

- مارگا، که کلیسه (صومعه) یه کی تیدا بووه و که وتوته «نیوه راسته کانی هه ریمی زیی گه وره وه. قه شه یه ک به ناوی تومای مارگایی میژوویه کی ۳۰۰ ساله ی کلیسه ی نه ستووری نووسیوه (ل ۴۸)؛ ئه گه ر ئه وه «مه رگه» ی لای سه رده شتشی نه بی شوینیکی دیکه ی کوردستانی ئیستایه؛

- کلیسه ی زوقنین له ئامید یا دیار به کری ئیستادا هه لکه وتووه و قه شه یه کی نه ناسراوی ئه و کلیسه یه کتیبی گه لیک گرنگی «نامه ی رووداوه کان» ی نووسیوه (هه مان لاپه ره)؛

- شار و قه لای کیفاریز و ئامید و رهش عینه له کوین؟ (۶۷)؛

- قه لای ئافومون، نیمفوس و ئه کباس، که که وتوونه ته به شی سه ره وه ی رووباری دیجله، کوئ ده گرنه وه؟ (۷۷)؛

- ئیمپراتورییه تی ساسانی ده یه ویست له ریگه ی سیاسییه وه له گه ل «لاز» و «زان» هکان له لیواری ده ریای رهش پیوهندی به ستی (ل ۶۳). ناوی «لاس» ی کوردی بلیی بی پیوهند له گه ل ناوی «لاز» هکان بی؟

- «فیلیپکوس» له ۵۸۳/۸/۱۴ی زاینییه وه کرابووه فه رمانده ی سپای پوژه لات [له بیزانس]. تو بلیی هه مان ئه و «فه یله قوس» ه نه بی که هاوتوته میژووی زاره کیی

کوردییه وه و ده لین شاری زریاری له نزیک مه ریوانی ویران کردوه؟

- خوسره و حه ره مه سه رای خوئ نارد ه قه لای قایمی سینگارا (شنگال) له ناوچه ی بیت عه ربای (۱۰۸)؛

- هیزه کانی خوسره و به لیواری رووباری زی دا چوونه پیشه وه و به شی زوری

هیزه‌که‌یان... گه‌یشتنه شوینیک به‌ناوی «کنایتاس» (۱۰۹): تو بلئی ئەم ناوه هیچ پیوه‌ندیکی به‌ناوی «قویتاس» هوه نه‌بی؟

- ئەوه‌ش ناوی هه‌ندیک که‌سایه‌تی و شوینی دیکه، که ده‌کرئ لێیان ورد بینه‌وه: بیت گرما، زونا‌مروزان، ئەرز‌مون، زونگویه، دارا، طور‌عابدین، حصن‌کیف، سیارون، مارده، مهر نرسی کوپی بورازه و...

ئەوه‌ش چهند ئاماژه‌یه‌کی کتێبه‌که به ناوچه‌ی بوکان:

- به‌گویره‌ی گێرانه‌وه‌ی تیئوفیلاکتوس، سپای سه‌رکه‌وتووی به‌هرامی چووبین (سه‌رداری ئێرانی)... له قه‌قاز پووبه‌رووی سپای رۆم ده‌بیته‌وه که گوايه تا «گه‌نزه‌ک» [ته‌ختی سوله‌یمان] چووبوونه پیشه‌وه (۸۹):

- هورموزد یا خوسره‌وی دووه‌م (خوسره‌وپه‌رویز) «شه‌هر به‌ران» ی کرده فرمانده‌ی گشتیی سپا و سپاکه‌ی [بو شه‌ری به‌هرامی چووبین که دژ به‌و راپه‌ریبوو]، به‌ره‌و پووباری دیجله و زیی گه‌وره چوونه پیشه‌وه (۹۴) ... به‌هرام له ده‌ور به‌ری زیی گه‌وره هوردووی لیدابوو (۹۹) ... دوا‌ی لیدرانیکی قورس په‌نای برده به‌ر کویتستانه دوورده‌سته‌کانی ده‌ور به‌ری گه‌نزه‌ک (۱۱۱): گوشاری ئێرانییه‌کان به‌هرامیان به‌ره‌وبالی راستی هیزه‌هاوبه‌شه‌کان راونا (هه‌مان) ... زۆربه‌ی هیزه‌کانی بیزانس و ئێران و [دوا‌ی زال‌بوونی هاوبه‌شیان به‌سه‌ر سپای به‌هرام‌دا] چوون بو گه‌نزه‌ک و خوسره‌و له‌و شارهدا، به‌شانازی سه‌رداریانی رۆم، جه‌ژنی سه‌رکه‌وتنی به‌ریوه‌برد (۱۱۲) ... خوسره‌و «پومیزان» یا «پوسمیوزان» ی ئازا و به‌جه‌رگ و فرمانده‌ی گشتیی سپای ناو نا «شه‌هر به‌ران» (۱۱۲ تا ۱۱۳) ... ناوی «شه‌هر به‌ران» له‌ لاپه‌ره ۱۳۲، ۱۳۳ و ۱۴۲ ش‌دا وه‌ک فرمانده‌ی سپای ئێران هاتووه. تو بلئی هیچ پیوه‌ندیک له‌ نیوان ئەم ناوه و ناوی گوندی «قوره‌به‌راز» ی رۆژه‌لاتی بوکان دا نه‌بی؟ ئایا گوندی «جامه‌رد» ی بن ده‌ستی قوره‌به‌راز هیچی به‌سه‌ر ناوی «زامه‌رد» سه‌رداریکی دیکه‌ی ئێرانییه‌وه نه‌داوه که دژ به‌ به‌هرامی چووبین راپه‌ری؟ (۱۰۴): تو بلئی

«کویتستانه دووردهستهکانی دهوروبه‌ری گهنزهک»، بۆکانیش نه‌گرنه‌وه و ئه‌و بالی راسته‌ی هیژده‌کان» نه‌کاته باشووری گهنزهک و ناوچه‌ی بۆکانیش؟ کتیبه‌که زانیارییه‌کی زۆری سه‌باره‌ت به‌ ناوچه‌که و پووداوه‌کانی تیدایه، به‌لام نووسه‌ر ته‌نیا ئه‌رکی گه‌رانه‌وه‌ی پووداوه‌کانی نه‌گرتۆته ئه‌ستۆ و له زۆر شوین‌دا شی‌کردنه‌وه‌ی خۆی له بارودۆخه‌ میژوویی‌یه‌کانیش خستۆته نووسینه‌کانییه‌وه. ئه‌وه‌ش یه‌کیانه‌ که له باسی هه‌رشه‌ی عه‌ره‌یان بۆ سه‌ر رۆم‌دا ده‌لی:

«له ئه‌نجام‌دا ئه‌وه‌ی وا مه‌سیحییه‌ت چاندبووی، ئیسلام دروویه‌وه!» (۱۱۹).^۱

۱. نینا پیگولفسکایا، «ایران و بیزانس در سده‌های ششم و هفتم میلادی»، ترجمه کامبیز میربهاء، انتشارات ققنوس، تهران ۱۳۹۱ / ۲۰۱۲، ۱۹۹ صفحه، فارسی.

کوردستان میسنیری (۱)

«کوردستان میسنیری» گۆفاریکی ئینگلیزییه له ماوه‌ی سالانی ۱۹۱۰ تا ۱۹۲۸ له شاری «میناپولیس»ی ئەمریکا دەرچوو و پاشان ناوه‌که‌ی گۆراوه. بلاوکەرەوه‌ی گۆفاره‌که‌ میسیونیکی مەسیحی لوتری بوو که له سالێ ۱۹۱۰ هه‌تا ۱۹۳۸ له شاری سابلاغ (مه‌هاباد) نه‌خۆشخانه‌یه‌کی دامه‌زراندبوو و هه‌ولێ پهره‌پیدانی ئایینی مەسیحی له ناوچه‌که‌ دهدا. هەر ئه‌و مەسیحییه‌ لوتریانه‌ له شاری تهریز و ورمیش لقی ریکخراوه‌که‌ی خۆیان دامه‌زراندبوو و ناوی میسیونه‌که‌یان به‌و شیوه‌یه‌ بوو:

The Inter Synodical

EV. Lutheran Orient Mission. Society

به‌لام ئه‌و لقه‌ی شاری سابلاغان ناوی «کوردستان میسنیری» بوو، که دوا‌ی ده‌سه‌لات‌سه‌ندنی په‌زاشای په‌له‌وی گوشاریان خستنه‌ سه‌ریان بۆ ئه‌وه‌ی ناوه‌که‌ی بگۆرن و وشه‌ی کوردستانی له‌سه‌ر لابه‌رن! به‌لام ئه‌وان رازی نه‌بوون و ته‌نانه‌ت ویستیان به‌ هه‌مان ناوه‌ه‌ بکه‌که‌یان رابگۆیزنه‌ به‌شی باشووری کوردستان.

گۆفاره‌که‌ زانیارییه‌کی زۆری سه‌باره‌ت به‌ ژبانی خه‌لکی سابلاغ و موکریان تیدایه. ئه‌و دێرانه‌ی سه‌ره‌وهم له سه‌ره‌تای وتاریک وهرگرتوو که به‌ریز د. ئەمیری هه‌سه‌ن‌پوور بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی هاوبه‌شی خۆی و به‌ریز هه‌سه‌نی قازی له گۆفاری گزینگدا به‌ناوی «به‌سه‌ره‌اتی دوکتۆر مسته‌فای قازی»یه‌وه‌ نووسیویه‌تی.^۱

سه‌باره‌ت به‌و گۆفاره‌، پێشتر له سالێ ۱۹۸۷دا کاک ئەمیر وتاریکی دیکه‌شی به‌ زمانی سویدی نووسیوه‌ که من چاوم پێی نه‌که‌وتوو، به‌لام کتیبی «کوردستان له سێبه‌ری میژوودا» ناماده‌کردنی خاتوو سوزان مینزه‌لاس، پینچ لاپه‌ره‌ی ته‌رخانی وینه‌ و هه‌والی ئه‌و گۆفاره‌ کردوو (لاپه‌ره‌ی ۱۱۴ تا ۱۱۷) و تیندا ئاماژه‌ی به‌و وتاره‌ی کاک ئەمیریش کردوو.^۲

ئهم گۆفاره‌، گه‌نجینه‌یه‌کی به‌نرخ‌ی هه‌وال و توێژینه‌وه‌یه‌ له‌مه‌ر خه‌لکی مه‌هاباد و موکریان و ده‌بێ گه‌لیک بابته‌ی سه‌باره‌ت به‌ بۆکان و گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری تیدا

کۆکرا بیتتیهوه. بهداخهوه، ئهوه سههرچاوه بایهخداره له هیچ سههرچاوهیهکی کوردی دا باسی نهکراوه و کهلکی لی نهبیراوه. هیوادارم توێژه رانی گه نجهمان لی غافل نه بن و شوینی بگرن. کاک ئه میر ئه گهر داوای لی بکری، وا ههیه بتوانی به باشی یارمهتی دۆزینهوهی ژمارهکانی بو بدها، که به گوێرهی نووسینی خوی، چه ندين ژماره ی گوڤاره که (یا کوپیی ئه وان) ی له بهردهستدایه.

تیبینی: دواتر، کاک ههسه نی قازی چه ند فیلم و بهرنامه ی تیروته سهلی سه بارهت به کاروباری میسیۆنه که و که سایه تییهکانی بلاوکردهوه و به وهش، ناسین و ناساندنی میسیۆن و ئه ندامه له خۆبوردووهکانی چه ند ههنگاو چووه پیتشهوه.^۱

سههرچاوه کان:

(۱) ئه میری ههسه ن پوور و ههسه نی قازی، به سه رهاتی دوکتۆر مسته فای قازی، گوڤاری گزینگ، ژماره ۱۴، زستانی ۱۹۹۷، چاپی سوید، لاپه ره ی ۴۱ - ۴۶.

2. Susan Meiselas,
Kurdistan in the Shadow of History,
Randon House, New York, 1996,
PP. 114 – 117.

تایبه تمه ندیی وتاره که ی د. ئه میر به زمانی سویدی:

Amir Hassanpour, «Kurdistan Missionary unikt historiskt dokument», Svensk
Kurdisk
Journal, Nr. 8, 1987, 16 - 17.

1. The Kurdistan Missionary.

کوردستان میسنیری (۲)

وا ماوهیهکی باشه ریژدار ههسهنی قازی قۆلی لی هههالمالیوه و بابهتهکانی نیو پۆژنامهکهی «کوردستان میسنیری» وهردهگیریتته سهه کوردی و له وئبللاگهکهی خۆی (پوانگه) دا بلاویان دهکاتهوه، که هیوادارم له دواپۆژدا ببنه کتیبیک. ههروهها کاک ههسهن به هاوقۆلی لهگهه کاک گۆران مامهههه لانی چه نه لقهیههک فیلمی له کارهکهی خۆی چی کردهوه، که ئیستا له بهردهستدایه و دهتوانری سههیر بکری.^۱ پۆژنامهی «کوردستان میسنیری» زانیارییهکی زۆر له مهه پ ژانی خه لکی مههاباد دهووبههری دههاته ئیمه. ههژاری و نه داری، ئاسهوارهکانی شههری یهکه می جیهانی له سهه خه لکی شار و گوند به ههژار و دهوله مهههه و په عیههه و ئاغاوه، کار و ژیانی کاربه دهستان و فهه مانبه رانی خۆجییی، باری ئابووری و باوههری ئاییینی خه لک، پیگهوبان و که رهستهی گواستههوه، خواره مههه نی، خویندهواری و نه خویندهواری، هیرشی سمایل ئاغای سمکو بۆ سهه مههاباد، تالان و بپۆ و کوشتار، بی سهه ره وه بههیی، زولم و زۆر، بی ده سه لاتی حکومه تهی ناوهه ندی، هیز و گوپی عه شیرهه و گه لیک لایه نی دیکه ی ژیانی کۆمه لایه تی مههاباد و ناوچه که له نامه و هه والی ئەندامانی میسونیره که دا په نگیان داوه ته وه.

بۆکان له هه نه دیک نامه و هه والی میسونیره کان دا ئاماژه ی پیکراوه. دوا ی کوژرانی یه که له ئەندامانی میسیون و هه لاتنی ئەوانی تر له دهههه سپای سمکو، هه موویان بهه پووتی و برسیهه تی بهه وه تهو ریژ دهه پۆن و له سههه ریگا دهگه نه بۆکان و له وهی جل و بهه رگ و خواره نیان دهه ریتهی و پیشوازییان لی دهه کری. جگه له مه، چه نه دهها جار ناوی بۆکان له پاپۆرته کان دا دی یا ئەندامانی میسیون به میوانی دهه چنه گوندهکانی نیوان مههاباد و بۆکان.

حاکمی مههاباد له وه سهه ره مانه دا ده بی عه لی خانی سهه ردار بووبی، گه ره چی

بەناو، ناویم لە راپۆرتەکاندا چاوپێنەكەوتوو، بەلام بە حیسابی سال و مانگ دەبی ئەو بووبی. ھەر ئەویش پارچەیک زەویی خوی بە میسیۆنەكە فرۆشتوو، كە كرددویانە بە بنكە و مال و نەخۆشخانەى خویان.

ئیستا كە ئەم یادداشتانە دەنوسم، ھیشتا كاری تەرجمەى كاك ھەسەن كۆتایی نەھاتوو و وا ھەییە لە بەشەكانى تری كاركەىدا دیسان ناوی بۇكان بی، بەلام گرنگ ئەو ھەكە كە لایەنى كۆمەلایەتى - ئابووریى ژيانى خەلك لە مەھاباد ھەر چۆنىك بووبی، لە بۇكانیش كەموزۆر ھەر ئەو ھوو و نووسەرانى میژووی بۇكان بۆ ئەو سەردەمەى ژيانى خەلك دەتوانن كەلكى زۆر لەو یادداشت و ھەوالانە و ھەربگرن كە دوكتۆر و نەخۆشەوانى ئەمرىكى و ئوروپایی نیو میسیۆنەكە بەوردى و بی لایەنى نووسیویانن، ئەو ھەسەرچاوەیەكى بەنرخى باو ھەربێكراو ھە بۆ ژيانى خەلكى ناوچەكە لە سالانى دواى شەرى یەكەمدا.

کورد و کوردستان به‌قه‌له‌می درێک کینان

تایبه‌تمه‌ندیی زۆریه‌ک له‌و کتیب و وتارانه‌ی وا نووسهره پۆژاواپی‌یه‌کان له‌سه‌ر بزووتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وایه‌تی کوردیان نووسیوه، ناته‌واویی زانیاریه‌کانیان، به‌لام به‌هۆی ئه‌و راستیه‌وه‌ که زه‌ینیکی په‌خنه‌گریان هه‌بووه و شیوازی توژیینه‌وه‌ی ئه‌م‌پۆییان زانیوه، هه‌ر چۆنیک بێ له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌و ئوسلووبه‌ کۆن و بێ‌سه‌ره‌وبه‌ره‌یه‌ی وا له‌ ناوچه‌که و له‌نیو ئیهمه‌دا باو بووه و به‌داخ‌وه ئیستاش تا راده‌یه‌ک هه‌ر هه‌یه و به‌ یه‌ک‌لابینی و لایه‌نگری، یاخود دوژمنایه‌تی کۆیرانه‌وه‌ دهناسری، سه‌رنجی زیاتری خوینهر به‌ره‌و خۆیان راده‌کیشن. ئه‌وان له‌ هه‌لسه‌نگاندنه‌کانیان‌دا به‌ شیوازیکی دیموکراتتر و بێ‌لایه‌نتر له‌ ئیتمه‌ ده‌جوولینه‌وه، باوه‌کوو زۆربه‌ی کات هه‌لو‌یستیکی دیاری‌کراویان سه‌بارت به‌ مه‌سه‌له‌که‌ هه‌بێ.

کتیبی «درێک کینان» که پێژدار برام یۆنسی وه‌ریگێراوه‌ته سه‌ر فارسی و له‌ ساڵی ۱۹۹۳‌دا له‌ تاران بلاوی کردۆته‌وه، له‌ باری قه‌واره‌وه‌ بچووک و له‌ عه‌ینی کات‌دا به‌نیوه‌رۆکه‌ کتیبه‌که‌ له‌ راستی‌دا چاوخشاندینکه‌ به‌سه‌ر دیارده‌کان‌دا، هه‌ر له‌ میژووی کۆنی کورده‌وه‌ تا بزووتنه‌وه‌ نه‌ته‌وایه‌تییه‌کانی هه‌ر چوار پارچه‌ی کوردستان و سوڤیه‌تی پیشووش. دیارده‌ی سه‌رنج‌راکێشی کتیبه‌که‌ که ئاماژه‌ کردنه‌ به‌ زۆریک له‌ پووداوه‌کان و ناساندنی سال و پۆژ و مانگی پوودانیان، له‌م باره‌یه‌وه‌ له‌ کرۆنۆلۆجیا‌یه‌ک ده‌چێ.

ئه‌وه‌ی پۆژه‌ه‌لاتی کوردستان بگێرته‌وه، سی به‌شن: یه‌که‌م، سه‌ره‌تای وه‌رگێر؛ دووهم، به‌شی هه‌شته‌می کتیبه‌که‌ (ئێران له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌م‌دا) و سێهه‌م، وتاری نووسه‌ریکی تری ئه‌مریکی (ئارچیبالد پووزقیلت)، که له‌به‌ر هۆیه‌کی رانه‌گه‌یه‌ندراو دراوه‌ته‌ دم ئه‌م کتیبه‌ی «کینان».

سه‌بارت به‌ سه‌ره‌تای وه‌رگێر ده‌بی بلێم له‌وپه‌ری بێ‌ئینسافی‌دا نووسراوه و گه‌رچی کتیبه‌که‌ باسی میژوو و سیاسه‌تی کورد به‌گشتی له‌ هه‌موو پارچه‌کانی

کوردستان دهکا، وەرگێڕ به بی په یوه ندییه کی مه نتیقی و به شیوه یه کی کویرانه، ۲۵ لاپه ره جنیو و سووکایه تیی بۆ نه مر مسته فا بارزانی نووسیوه و ناوی ناوه سه ره تا بۆ کتیبه که. ماموستا برایم وهک رق له دلکی بی پاریز شهلم، کویرم، ناپاریزم، بارزانی هیچ، شیخ مه محمود و ئیحسان نووری و به گشتی بزوتنه وهی نه ته وایه تی کوردی داوه ته بهر پلاریکی بی مه نتیق، که من ئیستاش له واتا و هۆکاره کی ناگه م، مه گه ر بگه رپه ته وه سه ره له لویستی حیزبکی دیاری کراوی سیاسی ئیران.

هه ر چۆنیک بی، بابه تی سه باره ت به بۆکان له دوو به شه که ی دیکه دا بریتین له: هیلێ جیاکه ره وه ی ده سه لاتێ رۆوس و ئینگلیز له ئیران که نووسه ر گوتویه تی له نیوان سه قز و سه رده شت دا بووه و وەرگێڕ بۆی راست کردۆته وه گوتویه تی نیوان سه قز و سه نه بووه، به لام له راستی دا هیچ کامیان نییه و نیوان سه قز و بۆکان له گوندی سه را بووه که زیاتر سه رده شت ده گریته وه (لاپه ره ۱۱۸).

باسی بانگه یشتنی هه ندیک «فیئودال» بۆ باکو له سالێ ۱۹۴۲ دا، که دیاره وهک که سه یکی خه لکی ناوچه ی بۆکان، هه لی ئاغای هه لیاریشیان له گه ل بووه (لاپه ره ۱۱۹). له لاپه ره ۱۲۶ دا باسی نیردرانی ۶۰ لای کورد بۆ خویندن له باکو دهکا، که نه مر هه لی گه ل لویژ یه کیان بووه. جگه له وانه، گه لیگ له بابه ته کان وهک ته حویلی چهک له لایه ن رۆوسه کانه وه به کۆماری کوردستان و هه لکرانی ئالای کوردستان له مه هاباد، له په یوه ندی بۆکانیش دا هه ن.

له به شی کۆتایی کتیبه که دا وتاری ئارچیبالد رۆوزفیلت (ی کوپ) داندراره به ناوی «کۆماری مه هاباد»، که من پێشتر ناساندوومه و لێره دا پێویست به دوویات کردنه وه ی ناکا. هۆکاری زیاد کردنی ئه و کتیبه سه ره به خۆیه له کتیبه که ی دریک کینان، هه رچییه ک بی، وەرگێڕ کاریکی باشی کردووه له به روه ی گونجاوه یه ک کتیب یان وتار چه ند جار له لایه ن چه ند وەرگێڕه وه ته رجه مه بکری.^۱

۱. درک کینان، «کردها و کردستان»، ترجمه ابراهیم یونسی، انتشارات نگاه، تهران، چاپ اول ۱۳۷۲/۱۹۹۳، ۲۱۲ صفحه، فارسی.

ئیرانی ئەمرو ۱۹۰۶ - ۱۹۰۷، ئیران و میزوپوتامیا

کتیبه‌که ئۆزین ئوبین (Eugene Aubin) بالویزی فه‌ره‌نسه له ئیران (۱۹۰۵ - ۷) نووسیویه‌تی. ناوی ئەسلێی کتیبه‌که بریتی بووه له «مانگی شه‌وی چارده»، به‌لام له ته‌رجه‌مه‌ی فارسی دا ئەو ناوه‌ی سه‌ره‌وه‌ی پیندراوه. کتیبه‌که، له راستی دا بیره‌وه‌ریی سه‌فه‌ریکی بالوئیزه له تاران‌ه‌وه بو ته‌وریز و ورمی و ئیسفه‌هان و کرمانشان و خانه‌قین و به‌غدا.

فه‌سلێ چواره‌می کتیبه‌که (لاپه‌ره ۱۰۶ - ۱۳۱) ناوی «له خاکی کوردان دا»ی له‌سه‌ر داندراوه و بیره‌وه‌ریی سه‌فه‌ری ورمی، نه‌غه‌ده، مه‌هاباد، میانداو و مه‌راغه‌یه‌تی که راسته‌وخۆ بۆکان ناگریت‌ه‌وه، به‌لام یادداشته‌کانی مه‌هاباد و میانداوای بالوئیز زۆر خالی ئەوتویان گرتوته‌وه که پیوه‌ندیی به بۆکان و ده‌وروبه‌ریشی په‌یدا ده‌که‌ن:

که‌ریم‌ئاغای شارویران، عه‌زیز‌ئاغای کۆسه‌که‌ریز و زۆریکی تر له ئاغاواتی دیبوکری له یادداشته‌کان دا ناویان هاتوو و شه‌ری شاعه‌باسی سه‌فه‌وی له‌گه‌ڵ موکرییه‌کان ئاماژه‌ی پینکراوه. ژماره‌ی بنه‌ماله‌کانی موکریان به ۵۰هه‌زار و دیبوکرییه‌کان ۱۰هه‌زار قه‌بل‌اوه و ده‌لی دیبوکرییه‌کان باشترین یارمه‌تیده‌ری حکومه‌تی ئیرانن... «موفتی» موکرییه‌کان «مه‌لا محهممه‌د»، ژماره‌ی لایه‌نگرانی ته‌ریقه‌تی نه‌قشی له‌نیو خه‌لک دا زیاتره، هه‌ر بۆیه‌ش ده‌ولت لایه‌نی قادرییه‌کانی گرتوو و ئەوان به هیز ده‌کا! دوو که‌سایه‌تی گه‌وره‌ی ناوچه‌که، «شیخ شه‌مسه‌ددینی شه‌ریف‌کندی» [شه‌ره‌فکه‌ندی] و حاج سه‌ید عه‌بدولکه‌ریمی زه‌مبیلن. قادر‌ئاغای ئاگریقاش [ئیندرقاش] سه‌رۆکی دیبوکرییه‌کانه. چۆمی ته‌ته‌هوو و جه‌غه‌توو ده‌گه‌نه میانداو، گوندی که‌له‌به‌ره‌زاخان و بازا‌ری قه‌باغه‌کندی، «چارداوه‌روو»، واته‌ چواردۆلییه‌کانی ساین‌قه‌لا و تیکاب له هۆزی «له‌ک»ن که ئاغا محهممه‌دخانی قاجار (له ۱۱۶۱ تا ۱۱۷۶ی مانگی شای ئیران بووه) رایگۆیستوونه‌ته ئەو شوینه و... زۆر بابه‌تی دیکه‌ی له‌م چه‌شنه. به‌داخه‌وه ته‌رجه‌مه‌ی فارسیی کتیبه‌که زۆر لاوازه.^۱

۱. اورژن اوبن، «ایران امروز ۱۹۰۷ - ۱۹۰۶، ایران و بین‌النهرین، سفرنامه و بررسی‌های سفیر فرانسه در ایران»، ترجمه و حواشی و توضیحات از علی‌اصغر سعیدی، چاپ اول، کتابفروشی زوار، تهران ۱۳۶۲/۱۹۸۳، ۵۱۹ صفحه، فارسی.

کوردستان له سیبهری میژوودا

ئهم کتیبه له راستی دا کۆمه لهی هه ندی وینهی میژووی کوردستانه هاوپی له گه ل شه رح و پوون کردنه وه و هه لسه نگاندنیان به زمانی ئینگلیزی. نووسه ر و ئاماده کاری کتیبه که، خاتو «سووزان مه یزه لس» سه ردانی کوردستانی کردوه و له سه ردانی دا به شوین وینهی کونی کوردا گه راوه. لاپه ره ۹۶ - ۱۱۷ ی کتیبه که ته رخانی به ره ره کانیی کوردی رۆژه لات کراوه له گه ل سیاسه تی به مه رکه زی کردنی ره زاشای په هله وی.

له و به شه و له شوینه کانی دیکه ی کتیبه که ش دا بۆکان شوینیکی دیاری نییه و له راستی دا وینه یه کی تایبه ت به بۆکان له کتیبه که دا چاپ نه کراوه، به لام وینه ی لاپه ره ۱۰۶ - ۱۰۷ له سه ره که هۆزانی به گزاره، دیبوکری، مه نگور و مامه ش، نیشاندهری هه ندیک ئاغا و سه ره که هۆزی ناوچه ی بۆکانه و له وانه، عه لی ئاغای سه ردار ئه سعه د (عه لیار)، حاجی کاکه ل لاغای گه ورک، مۆمن به گی یه کشه وه (فه یزول لا به گی) و ئه حمه دئاغای ئیلخانی زاده (باوکی نه مر سواره ی ئیلخانی زاده).

به شی تایبه ت به کۆماری کوردستان (ده وله تی کوردی) ش (لاپه ره ۱۷۹ تا ۱۸۹)، وینه ی پیشه وا و بارزانی و هیمن و هه ژار و کابینه ی پیشه وای گرتوته به ر که که سایه تی بۆکانیش وه ک نه مران حاجی بابه شیخ و حاجی ره حماناغای ئیلخانی زاده ی تیدا یه.^۱

میژووی ماد، نووسینی دیاکونوف

بۆکان به‌شیک بووه له مادی بچووک و هەر باس و لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک له‌مه‌ر حکومه‌تی ماد، له هەر کتیب و سه‌رچاوه‌یه‌ک‌دا بی، به‌شیه‌یه‌ک بۆکانیش ده‌گریته‌وه. کتیبی دیاکونوف، وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی هه‌ره‌به‌نرخ بۆ میژووی ماده‌کان، گه‌رچی به‌تایبه‌ت ناویکی له بۆکان نه‌هیناوه، به‌لام له‌گه‌لیک شوین‌دا له‌ ناوچه‌یه‌ک ده‌دووی که بۆکانیشی تیکه‌وتوو. به‌گشتی باس کردن له‌ به‌شی باکووری ئیمپراتورییه‌تی ماد و سنووری شارستانییه‌تی سه‌کاکان و حوکی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی مانا‌کان که پیش هاتنی ماده‌کان ده‌سه‌لاتیکی به‌هیزیان پیکهینابوو، هه‌روه‌ها ئه‌یاله‌تی زاموا یا خود لوللوو (له‌ گۆلی ورمیوه‌ تا به‌شی سه‌رووی چۆمی دیاله)، هه‌موو هه‌ر ناوچه‌ی بۆکان ده‌گرته‌به‌ر.

باس کردنی میژووی دیاکونوف به‌و چه‌ند دیره‌ گونجاو نییه و خوینه‌ری کورد له‌ هیچ به‌شیکی میژووی ماد بی‌نیاز نییه و نابێ. له‌ په‌یوه‌ندی ناوچه‌ی بۆکانیش‌دا ده‌بی شوینی زۆر بابه‌تی نیو کتیبه‌که‌ هه‌لبگیر، بۆ نمونه‌ باسی ماننا و سه‌کا، شه‌ری ئاشوور له‌گه‌ل ماننا و باسی روبرار و چیاکانی ناوچه، وه‌ک جه‌غه‌توو، ته‌ته‌وو و زاب و لووتکه‌کانی چیا‌ی زاگروس، هه‌مووی ئاماژه‌یان به‌ شوینی ئیستای بۆکان تیدا‌یه.

په‌وه‌نده‌ ئابووری - کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی دانیش‌توانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی ناوچه‌که، باسیکی شیرینه و سه‌ره‌لدانی کۆمه‌لگای چینایه‌تی، کیشه‌ی کۆیله‌تی، نیشته‌جینی و کشت‌وکال و... ئه‌و بابه‌تانه‌ن وا له‌ میژووی ماددا که‌وتوو‌نه‌ته‌ به‌ر لیکۆلینه‌وه.

کتیبه‌که‌ له‌ بنه‌ره‌ت‌دا به‌ رۆوسی نووسراوه و من وه‌رگه‌راوه‌ فارسییه‌که‌یم له‌ به‌رده‌ست‌دا‌یه. کتیبه‌که، به‌گۆیره‌ی هه‌وال، له‌لایه‌ن کاک مه‌ریوان وریا قانه‌وه‌ کراوه‌ته‌ کوردی (له‌ فارسییه‌وه)، به‌لام چاو‌م پنی نه‌که‌وتوو بۆ ئه‌وه‌ی تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی بنوسم.^۱

۱. ا. م. دیاکونوف، «تاریخ ماد»، ترجمه‌ کریم کشاورز، چاپ اول (۱۳۴۵)، چاپ دوم، انتشارات پیام، تهران ۱۳۵۷/۱۹۷۸، ۶۶۴ صفحه، فارسی.

پاشایه تیبی ماد، ئیقرا عه لیبیف

کتیبیکی سه رنج پراکیشه سه بارهت به میژووی ماد. کتیبیی بایه خداری «ئا. م. دیاکونوف» ی ږووس له مه ږ میژووی ماد له سالی ۱۹۵۷ دا له مؤسکو بلاوکرایه وه، «که ریم که شاهوهرز» له سالی ۱۹۶۶ وهریگیزایه سه ر زمانی فارسی و له ژیر سه دیږی «تاریخ ماد» دا له تاران چاپی کرد،^۱ که له و سالانه دا دهنگی زوری دایه وه و ماوه یه ک درهنگتر له فارسییه وه وهرگه رایه سه ر زمانی کوردی.

ئیقرا عه لیبیف نووسه ری نازه ر بایجانی هاوکات له گه ل دیاکونوف، له هه مان بواری میژووی ماد دا کاری ده کرد و خه ریکی لیکولینه وه له میژووی ئه و گه له له میژینه ی ناوچه ی خوره لاتی نیوه راست بوو. عه لیبیف هه ر له و سالانه دا کتیبیکی له سه ر میژووی ماد نووسی ناوی «پاشایه تیبی ماد» ی له سه ر دانا. کتیبی عه لیبیف له سالی ۱۹۵۶، واته سالی ک پینش کتیبه که ی دیاکونوف نیرد رایه چاپخانه، به لام له به ر هوکاری سیاسی، سالی ک دوا ی ئه م له ۱۹۵۸ دا چاپ کرا (ل ۶۱). هه ر بویه ش، له نیوخوی سوڤیه ت و دهره وه، روانگه ی هاوبه شی ئه و دوو میژوونووسه زیاتر به ناوی دیاکونوفه وه ناسراوه و له ئیران و ناوچه که ش، که وهرگیزاوی کتیبی عه لیبیف به ده ست خه لکه وه نه بووه، پینشه وی و ږچه شکینیی بواری میژووی ماد به به ژنی داکونوف ږراوه و عه لیبیف په راویز کراوه.

وا ۴۳ سال دوا ی چاپی وهرگیزاوی فارسیی میژووی مادی دیاکونوف، کتیبه که ی «ئیقرا عه لیبیف» یش به هیممه تی وهرگیزایی زانا و شاره زا له زمانی ږووسییه وه کراوته فارسی و له تاران بلاو بوته وه. ناوی فارسیی کتیبه که «پادشاهی ماد» ه.

هیلی فکریی عه لیبیف هاوچه شن یا لانی که م هاوته ربیی بوچوونی دیاکونوفه و هه ر بویه ش ده کری له هه ندیک خال دا له گه ل ئه و به چاویک سه یر بکری و له زور بابه ته وه به هاوشانی ئه و دابندرئ، به تایبه ت روانگه و چوارچینه ی فکری و

۱. ا. م دیاکونوف، «تاریخ ماد»، ترجمه کریم کشاورز، چاپ اول، تهران ۱۳۴۵ بنگاه ترجمه و نشر کتاب، چاپ دوم انتشارات پیام، تهران ۱۳۵۷ / ۲۵۳۷.

که‌ره‌سه‌ی هه‌سه‌نگاندنه‌کانی جیاوازییه‌کی ئەوتویان له‌گه‌ل دیاکونۆف نییه و لایه‌نی به‌هێز و لاوازی کاره‌که‌ی ئەو، له‌میش‌دا ده‌دۆزریته‌وه.

ئەو خاله‌هاوبه‌شانه، پێش‌ه‌موو‌شت، روانگه‌ی چینیایه‌تی هه‌ر دوو میژوونووس ده‌گرنه‌ به‌ر و پاشان شیوازی دابه‌ش‌کردنی میکانیکی میژووی کۆمه‌لگای ماد که هه‌ر دوو لا ده‌یخه‌نه‌ چوارچێوه‌ی فهرمی مۆله‌ت پێدراو له‌ سیسته‌می سیاسی سۆفیه‌تی ستالینی‌دا به‌گۆیره‌ی ئەم روانگه‌یه، هه‌موو کۆمه‌لگایه‌کی مرقایه‌تی له هه‌موو قوژبنیکی جیهان به‌ چه‌ند قۆناغی دیاری‌کرادا تێپه‌ریوه و له‌ کۆمۆنی سه‌ره‌تاییه‌وه گه‌یشتوونه‌ته‌ کۆیلایه‌تی، ئینجا فیئودالی و ده‌سمایه‌داری. هه‌ر کاتیکیش جیاوازی زه‌ق له‌نیوان کۆمه‌لگا رۆژه‌لاتیه‌کان‌دا هه‌ست کرابی، که‌لک له «کاتالیزور»ی تیوری مارکسیستی «شیوه‌ی به‌ره‌مه‌ینانی ئاسیایی» وه‌رگیراوه و له‌م رێگه‌یه‌وه میژووی راسته‌قینه‌ی گه‌ل یا ولات و خه‌لکێک که زۆر وا هه‌یه به‌ یه‌ک له‌و قوناغانه‌دا تێپه‌ر نه‌بووبیتن، پێی له‌بار چوو. ئەوه شیوازی زالی هه‌موو توێژینه‌وه‌یه‌کی میژوویی له‌ سۆفیه‌تی سه‌رده‌می ستالینه و هه‌یچ لیکۆله‌ریک، به‌ عه‌لییف و دیاکونۆفه‌وه، بۆیان نه‌بووه له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئەم قالبه‌ به‌رته‌نگه‌دا بابه‌تیک بلابکه‌نه‌وه و ئەگه‌ر بۆ نمونه، له‌ میژووی کۆمه‌لگایه‌کی رۆژه‌لاتی‌دا سیسته‌می زالی ئابووری «کۆیله‌داری» نه‌بووبی، ئەوان بۆیان داتاشیوه، ته‌نیا بۆ ئەوه‌ی فۆرموله‌ ئەزه‌لی و ئەبه‌دییه‌کانیان تیکنه‌چن و ته‌نانه‌ت سووکه‌هه‌لاواردنیکیشیان تیدا نه‌بی.

له‌و سیسته‌مه‌ توێژینه‌وه‌یه‌دا، نه‌ جی و شوینی کۆمه‌لگا و نه‌ سه‌رده‌م گرنگایه‌تیان نییه، بریاری کۆتایی گرنگه، بریاریک که پێش‌ده‌سپیکێ کاره‌که ده‌دری و ده‌چه‌سپیندری. که‌م نه‌بوون ئەوانه‌ی هه‌ولی هاتنه‌ده‌ر له‌و جوغزه‌یان داوه و ترقی‌کران یا سه‌ریان به‌ فه‌ته‌رات چوو. نه‌ دیاکونۆف و نه‌ عه‌لییفیش له‌و که‌سانه‌ نه‌بوون که دژ به‌و ئیراده‌گه‌راییه‌ نازانستییه‌ بوه‌ستن، هه‌ر بۆیه‌ش سه‌ره‌رای ئەرک و کاریکی زۆر و توێژینه‌وه‌یه‌کی پسپۆرانه و هه‌ندیک جار سه‌رسۆره‌ینه‌رانه‌یان، ناتوانین ئاکامی کاریان به‌ دلناییه‌یه‌وه وه‌رگیرین و به‌ چاوی

رهخنه‌گرانه سهیری نه‌که‌ین.

هەر چۆنیک بی، لیڤۆلینه‌وه‌ی میژووی ماد کاریکی نه‌فه‌سپره، به‌تایه‌ت کاتی ئه‌و راستییه ده‌گیریته به‌رچاو که ده‌گوتری تا ئه‌مرۆ هه‌یج به‌لگه‌یه‌کی نووسراو به زمانی مادی ده‌ست نه‌که‌وتوو و زانیاری سه‌باره‌ت به‌و زمانه، ناراسته‌وخۆ له ریگه‌ی سه‌رچاوه ده‌ستی دووه‌مه‌کانه‌وه گه‌یشتۆته ئیمه. هەر بۆیه‌ش کاتی که توێژه‌رانی کورد تیۆریی یه‌که‌بوونی زمانی کوردی و مادی ده‌هیننه‌ گۆری، که‌سیکی وه‌ک دوکتۆر دانیهل مه‌که‌نزی لینیان وه‌رناگرت و دژیان ده‌وه‌ستی، ته‌نیا له‌به‌روه‌ی به‌لگه‌یه‌کی سه‌لماو له زمانی مادیان به‌ده‌سته‌وه‌ نییه‌ که پشتی پی به‌ستن.

لایه‌نگرانی «زمانی خۆر» له تورکیای ئاتاتورکیش له نه‌بوونی به‌رده‌نوس و ده‌قی نووسراوی مادی که‌لک وه‌رده‌گرن و ناراسته‌وخۆ له ریگه‌ی بۆچوونیکه‌وه که ده‌لی زمانی به‌شیک له شه‌ش هۆزی سه‌ره‌کیی ماد «په‌یوه‌ندی» یا «التصاقی» بووه نه‌ک «ته‌صریفی»، تورک به‌ دانیشتووانی کۆنی ناوچه‌که له‌قه‌له‌م ده‌دن و نه‌ک هەر میژووی خۆیان به‌ ماده‌کانه‌وه ده‌به‌ستن، به‌لکوو سه‌رجه‌می میژووی ماد ده‌که‌نه میژووی تورک، روانگه‌یه‌که که به‌لگه‌ی زانستی پشت‌راستی ناکاته‌وه و هه‌یچکام له دیاکۆنۆف و عه‌لیفیش په‌سندی ناکه‌ن. عه‌لییف له گه‌لیک شوینی کتێبه‌که‌دا دژ به‌ بۆچوونی پان تورکیسته‌کان سه‌باره‌ت به‌ یه‌که‌بوونی زمانی تورکی و سوومیری ده‌وه‌ستی (بۆ نمونه، له فه‌سلی ۴، لاپه‌ره ۸۴ی وه‌رگێراوی فارسی به‌دواوه)، پان تورکیسته‌کان له ریگه‌ی ئه‌و په‌یوه‌نده و په‌یوه‌ندییه‌کی هاوچه‌شن له‌گه‌ل زمانی عیلامی‌دا، بۆ بنه‌ما میژوویی‌یه‌کانی زمانی «التصاقی» له ناوچه‌ی رۆژاوی بانووی ئیران ده‌گه‌رین و له‌ویوه‌ زمانی تورکی به‌ هه‌ندیک هۆزی ماده‌وه ده‌به‌ستنه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی له ناوچه‌که‌دا میژوویه‌ک بۆخۆیان بئافرینن. عه‌لییف له کتێبه‌که‌دا، بوونی هه‌ندیک «عونسور»ی ئۆرال و ئالتایی له زمانی سوومیری و عیلامی‌دا پشت‌راست ده‌کاته‌وه، به‌لام ده‌لی ئه‌و نزیکیه‌ی نیوان زمانی عیلامی و ئۆرال و ئالتایی نابێ به‌یه‌که‌بوونی ئه‌و دووانه بزاندری (ل ۱۱۰).

کتیبی ئیقرار عه‌لییف له روانگه‌ی کورده‌وه دوو لایه‌نی سه‌رنج‌پراکێشی هه‌یه:

یه‌که‌م، کۆمه‌له زانیارییه‌کی وردی سه‌بارهت به ژیا‌نی ئابووری - کۆمه‌لایه‌تی - فه‌ره‌ه‌نگی‌ی ماد تیدایه که بۆ کوردی خۆ به تۆرهمه‌ی ماد زان، به‌نرخه و دووه‌م، ئه‌وه‌ی که نووسه‌ر ئازهربايجانييه و ته‌نیا يه‌ک له سه‌ره‌جه‌می ليکۆلینه‌وه‌کانی سه‌بارهت به ميژووی ئازهربايجان، ۹ به‌رگ کتیبين؛ هه‌ر بۆيه‌ش به شيوه‌یه‌کی ئاسایی باسه‌کانی نيۆ کتیبه‌که‌ی به‌ره‌و ئازهربايجان کيشاوه (بۆ نمونه له باسی ئه‌و يه‌که سياسي يا ولاتانه‌ی وا له هه‌زاره‌ی يه‌که‌می پيش‌زايين له ناوچه‌ی ماددا پیکهاتن، جگه له زاموا، ناوی ۱۰ ولات ده‌با که ده‌لی هه‌موویان که‌وتونه‌ته ئازهربايجانه‌وه، (ل ۶۷). نووسه‌ر له هه‌ندیک بۆچوون و ئاکام وه‌رگرنتی خۆی‌دا، به شيوه‌یه‌کی زه‌ق، مه‌سه‌له‌ی ئازهربايجان له په‌يوه‌ندی ماد‌ه‌کان‌دا گه‌وره ده‌کاته‌وه و ناوچه‌کانی ديکه په‌راویز ده‌خا يا به‌گشتی له بيريان ده‌باته‌وه؛ بۆ نمونه بروانه ئه‌م بۆچوونه:

«[له سه‌ده‌ی چواره‌می پيش‌زايين به‌دواوه]، مادی گه‌وره بۆ هه‌ميشه بايه‌خی قه‌ومی و فه‌ره‌ه‌نگی‌ی خۆی له ده‌ست دا و له ڤیزی يه‌که سياسي سه‌ره‌به‌خۆکان چوه ده‌ری، به‌لام مادی بچوک - ئاتروپاتين يا ئازهربايجانی باشووری - له‌گه‌ل ئه‌م هه‌مووه به‌رز و نزمیيه‌ی چاره‌نووسه‌که‌ی، وا موقه‌ده‌ر کرابوو که وه‌ک يه‌که‌یه‌کی دیاری‌کراوی فه‌ره‌ه‌نگی، ئابووری، سياسي و جوغرافيايي، دريژه به ژيان بدا و له سه‌ره‌تای له‌دايک‌بوونی مه‌سيح‌دا بيبته نيشتمانی ميله‌تی ئازهری ئيرانی‌زمان» (ل ۶۶).

ئه‌و چه‌شنه بۆچوونه و به‌لگه سازکردنه بۆ ميژووی ئازهربايجان و په‌يوه‌نديانی به ماده‌کانه‌وه، له گه‌لیک شوینی ديکه‌ی کتیبه‌که‌دا ده‌بيندري و له هه‌ندیک شوین ده‌گاته لووتکه‌یه‌کی به‌ئاشکرا زیده‌ر‌پۆیانه، بۆ نمونه له لاپه‌ره ۱۳۹‌دا له «پیکهاتنی مليليبه‌ت ماد - ئاتروپاتين - ئازهری» ده‌دوی که واتای دووری ده‌بيته ئه‌وه‌ی هيچ گه‌ل يا قه‌ومیکی ديکه‌ی ناوچه، جگه له ئازهریيه‌کان، له‌و پیکهاته سه‌يروسه‌مه‌ریه‌ی ئه‌ودا جیگه‌يان نه‌بووبیته‌وه. لاپه‌ره‌یه‌ک پيش‌تریش کاتی ده‌لی «زمانی مادی له زمانی پارسی نزيك نه‌بووه» (ل ۱۳۸)، به ئه‌سپایی به‌ره‌و ئه‌و بۆچوونه ده‌ر‌وا که ئیستا له تورکیا باوه و ده‌گوتری که زمانی ماده‌کان ئيلتيساقي بووه و به‌و پینيه له بنه‌چه‌کی

زمانه ئێرانییه‌کان سهری هه‌لنه‌داوه، که ئه‌وه‌ش ڕیگا‌خۆش‌که‌رییه‌کی ناراسته‌وخۆیه بو‌سه‌پاندنی روانگه‌ی نازانستیانه‌ی «زمانی خۆر» ی ئاتاتورکی له ڕیگه‌ی زمانی ئازهربايجانییه‌وه. دياره‌ زمانی ئیستای ئازهربايجان هه‌یچ نیه‌ جگه‌ له‌ تورکی، به‌لام عه‌لییف نیازی له‌ زمانی ئازهربايجان «تورکی» نیه‌، به‌لکوو ئه‌و زمانه‌یه‌ که چوار سه‌ده‌یه‌ک پيش ئیستا زمانی هه‌مه‌گیری ناوچه‌که‌ بوو و به‌ «ئازهری کۆن» ده‌ناسرئ. ئه‌و زمانه‌، بنه‌مای هیندوئیرانی هه‌یه‌، له‌ کوردی گه‌لێک نزیکه‌ و په‌یوه‌ندی به‌ زمانی تورکی و لقه‌کانیه‌وه نیه‌.^۱

نوسه‌ر که‌ هه‌ولێکی زۆر بو‌چه‌سپاندنی په‌یوه‌ندی ماد و ئازهربايجان ده‌دا، له‌ مه‌سه‌له‌ی تورکیای که‌مالی و «زمانی خۆر» ی ئه‌وان دا، هه‌لوێستی دژبه‌رانه‌ ده‌گرئ و ئه‌وه‌ش بو‌ زه‌ینی زانستیانه‌ی خۆی و هه‌روه‌ها بو‌ سو‌قیه‌تی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ديارده‌یه‌کی چاوه‌روان‌کراوه‌. عه‌لییف و هه‌یچ که‌سه‌یکي دیکه‌، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر باوه‌ریشیان به‌و تیۆره‌ ده‌سکرده‌ی تورکیای که‌مالی بوو، که‌ ئه‌و نیه‌تی، له‌و سه‌رده‌مه‌دا نه‌ياتوانیوه‌ پشتگیری له‌ بو‌چوونیکي نازانستیانه‌ و ده‌مارگیرانه‌ی ئه‌وتو‌ بکه‌ن له‌به‌روه‌ی سیاسه‌تی باوی سو‌قیه‌تی ده‌رفه‌تی ده‌ربڕینی پینه‌ده‌دان. عه‌لییف بو‌ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی «زمانی خۆر» ی که‌مالیه‌کان، بو‌ نمونه‌، ده‌لئ: «به‌توندی دژی ئه‌وه‌م که‌ زمانی سوومیري به‌ به‌شیک له‌ تاقدی زمانه‌ تورکییه‌کان بناسرئ... هۆکارێک به‌ده‌سته‌وه‌ نیه‌ که‌ سوومیریه‌کان به‌ تورک‌زمان بزاین... به‌هه‌یچ شیوه‌یه‌ک ناتوانین دیعایه‌ی ئه‌وه‌ بکه‌ین که‌ میراتگری زمانی سوومیري «بئ‌گومان» زمانی دایکی ئاتاتورکییه‌کانه‌... هه‌یچ‌کام له‌م قسه‌ بو‌ش و به‌تالانه‌ بنه‌مایه‌کی زانستیان نیه‌ و بو‌ ئه‌وه‌ نابن‌گوینان بدریتئ» (ل ۸۵ - ۸۶).

جگه‌ له‌ مه‌سه‌له‌ی زمانی خۆر و تورکی و ئازهربايجانی، وه‌ک له‌ سه‌ره‌وه‌تر گوترا، کیشه‌ی سه‌ره‌کی کتیبه‌که‌ روانگه‌ی نوسه‌ره‌ له‌مه‌ر قۆناغه‌کانی په‌ره‌سه‌ندنی کۆمه‌لگای ماد. عه‌لییف نه‌ياتوانیوه‌ له‌ جو‌غزی شی‌کردنه‌وه‌ی مۆله‌ت پیدراوی

۱. برواننه‌ کتیبی ئه‌حمه‌دی که‌سه‌ره‌وی به‌ناوی «آذری یا زبان باستان آذربایجان» و کاره‌کانی عبدالعلی کارنگ و یحیی نکاء له‌م باره‌یه‌وه.

سۆڤیه‌تی بچیته دره‌وه و له ئەنجامدا ئەوهی له لاپه‌ره‌کانی کتیبه‌که‌ی دا ره‌نگی داوه‌ته‌وه بریتییه له سه‌پاندنی به‌زۆره‌ملیی هه‌ندئ بۆچوونی زالی کۆمه‌لگای سۆڤیه‌تی، وه‌ک قوناغه له‌گۆرین‌نه‌هاتوو‌ه‌کانی په‌ره‌سه‌ندنی کۆمه‌لگا به‌سه‌ر هه‌موو کۆمه‌لگایه‌کی مرقۆفایه‌تی دا هه‌تا ده‌گاته کۆمه‌لگای مادیش.

نوو‌سه‌ر سه‌باره‌ت به‌ ده‌وله‌تی «ماننا» که له نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی نۆه‌می پیش‌زایی‌ن له ناوچه‌کانی باشووری گۆلی ورمی پیکهات،^۱ ده‌نوو‌سی «ره‌وتی پیکهاتنی کۆمه‌لگای چینایه‌تی ماننا له نیوه‌راسته‌کان یا خود نیوه‌ی دووه‌می هه‌زاره‌ی دووه‌می پیش‌زایی‌ن ده‌ستی پیکردبوو، ئەو پوانگه‌یه، پیشانده‌ری بوونی ده‌وره‌یه‌کی که‌م‌وزۆر دوورودریژی ناته‌باییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانه» (ل ۲۹۱). سه‌باره‌ت به‌ به‌شی پۆژا‌وای ناوچه‌ی مادیش، که به‌ بۆچوونی ئەو «له‌باری ئابوورییه‌وه له به‌شه‌ پۆژه‌لاتییه‌کانی پیشکه‌وتووتر بوون»، ده‌نوو‌سی: «ره‌وتی پیکهاتنی چینه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان له ده‌وروبه‌ری کۆتاییه‌کانی هه‌زاره‌ی دووه‌م و سه‌ره‌تا‌کانی هه‌زاره‌ی یه‌که‌می پیش‌زایینه‌وه ده‌ستی پیکردبوو (ل ۳۲۳)... به‌گۆیژه‌ی ئەو زانیاریانه‌ی وا له سه‌رچاوه‌ ئاشوورییه‌کانه‌وه ده‌رده‌که‌وی، پیکهاتنی به‌شی زۆری کۆمه‌لگایه‌کانی مادی پۆژا‌وا له سه‌ره‌تای هه‌زاره‌ی یه‌که‌می پ. زدا، وینه‌یه‌ک له کۆمه‌لگا چینایه‌تییه‌کانی کۆیله‌داری سه‌ره‌تایی ده‌خه‌نه به‌رچا» (ل ۳۲۴).

من هه‌یچ دژایه‌تییه‌کم له‌گه‌ل بیروکه‌ی چینایه‌تی بوونی کۆمه‌لگایه‌کانی ئەو سه‌رده‌مانه نییه، به‌لام سه‌پاندنی حوکم و قه‌راری له‌گۆران‌نه‌هاتووی له‌پیشه‌وه ئاماده‌کراو به‌سه‌ر کۆمه‌لگایه‌کانی مرقۆفایه‌تی له پانتایی جیهان‌دا به‌ راست نازانم. کۆمه‌لگا پۆژه‌لاتییه‌کان ره‌وتی پیشکه‌وت و په‌ره‌سه‌ندنی تایبه‌ت به‌ خۆیان بووه که زۆرجار له‌گه‌ل کلێشه‌ ناسراوه پۆژا‌واییه‌کانی یۆنان و پۆم‌دا یه‌کی نه‌گرتۆته‌وه، به‌لام زال بوونی سیاسه‌ت به‌سه‌ر توێژینه‌وه زانستییه‌کان‌دا^۲ کاریکی وای کردوه

۱. دوا‌ی ده‌سکه‌وته‌که‌ونارییه‌کانی ئەم داواییانه، ده‌گوتری پیته‌ختی مانناکان له شوینی ئیستای گوندی قه‌لاچی بووبی له ۸ کیلۆمتری باکووری پۆژه‌لاتی بۆکان.

۲. لیکۆلینه‌وه‌کانی عه‌لییف و دیاکۆنۆف، وه‌ک کاره‌کانی «سترووه» له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی ستالین‌دا به‌رپۆه‌ چوون. ئەم کتیبه‌ی عه‌لییف له‌ سالی ۱۹۵۶‌دا دراوه‌ته‌ چاپخانه و له ۱۹۵۸‌دا

که کەسانی وەک عەلییف نەتوانن لە چوارچێوەی بۆچوونە فەرمییەکانی سۆڤیەت و ئەوەی وا بە «وتووێژەکانی ساڵی ۱۹۳۱ی لێنینگراد» ناسراوه و نوێنەری ناواریان لە پەییوەندیی میژووی ماددا، ئاکادیمیسیەن «ستروو»^۱، دەرچن^۲؛ کەسیک که دیاکونوفیش لە «میژووی ماد»ی خۆی دا، بۆ نموونە لە لاپەرە ۴۸ و ۷۸ (ی وەرگیراوی فارسی دا) پشت بە بۆچوونەکانی دەبەستیت.^۳

دوکتۆر محەممەدەلی خونجی لە نامیلکەیهک بەناوی «تویژنەو» لەسەر میژووی ماد^۴ لە پەییوەندیی هەر ئەم خالە تایبەتەدا، رەخنە لە بۆچوونەکانی دیاکونوف دەگرێ و دەڵێ: «دیاکونوف چۆن و بە چ پێوانەیهک لە لاپەرە ۱۷۸ی میژووی ماد [وەرگیراوی فارسی] دا گوتوویەتی کۆمەلگای ناوبراو (واتە ماد) لە سەرەتای هەزارەیی یەکەمی پ. زایینەو پێی ناوەتە قونایکی نوێ و سەرەمی دەرکەوتنی چینهکان و کۆمەلگای کۆیلەداری لەوێوە دەستی پیکردوو؟» (ل ۳۵). بەشی زۆری رەخنەکانی خونجی لە کتیبی دیاکونوف، کارەکی عەلییفیش دەگریتەووە که دیاردەکان بە هەمان گەز و رەبە ی ئەو دەپێوی.

وا هەیه بەگۆیرە ی ئەو قسانە ی من، بۆ هەندیک کەس وا بنوینی که کتیبی عەلییف کاریکی کلیشەیی و تا رادەیهک رەگەزپەرستانەیه؛ ئەو بە هیچ شیوەیهک

چاپ بووه، کارەکی دیاکونوفیش لە ۱۹۵۷ دا لە چاپ هاتۆتە دەر. دەزانین که ستالین لە مانگی ۳ی ۱۹۵۳ دا مردوو و سیپهەری سیاسەتەکانی لەو سالانە ی جیگە ی باسی ئیمە دا هەر بە ژور سەری کۆمەلگای سۆڤیەتەو مابوو تا کاتی که خرۆشوف دەرەتانی رەخنەگرتن لە کارەکانی ستالینی پینکە هینابوو، کەس نەیدەوێرا بچیتە شەرەجەنگی دوگمە دامەزراوەکانی سەرەمی ئەو.

1. V. V. Struve.

۲. دەستیوەردانی سیاسەت لە زانست و بەتایبەت زانستە کۆمەلایەتییهکان لە ولاتە رۆژاواوییەکان هیچ کەمتر نییه لەوەی وا لە سۆڤیەت دەکرا. ئەوەی وەک وانە ی میژووی شەری دووهمی جیهانی، دەوری سۆڤیەت لە شەرەکەدا و کەسایەتی ستالین بۆ نموونە لە قوتابخانەکانی بریتانیا دا بە قوتابییان دەگوتریتەو، پەرە لە هەلە و هیچ نییه جگە لە خۆل کردنە چاوی قوتابییەکان.

۳. م. دیاکونوف، «تاریخ ماد»، ترجمه فارسی کریم کشاورز، چاپ دوم، انتشارات پیام، تهران ۲۵۳۷ شاهنشاهی / ۱۳۵۷ خورشیدی / ۱۹۷۸ میلادی، ص ۴۸ و ۷۸.

۴. دکتر محمدعلی خنجی، «بررسی تاریخ ماد و منشأ نظریه دیاکونوف»، انتشارات حکمت، شماره ثبت ۸۱۱، ۸/۵ / ۱۳۳۵، شوین و ریکەوت رانەگەیه ندراو.

وا نییه! نه بۆچوونی ئه‌وتۆ راسته و نه ئه‌و دوو دیارده‌یه تایبه‌تمه‌ندی سه‌ره‌کیی کتیبه‌که‌ن. کتیبی عه‌لییف به‌وپه‌ری پسیۆرایه‌تی و زانایی و وردبینییه‌وه نووسراوه و مووقه‌لیشییه‌کی له راده‌به‌ده‌ری سه‌باره‌ت به جی‌گومانه‌کان کردووه، که خویته‌ر تا نه‌خوینتیته‌وه پیمان نازانی و ئه‌گه‌ر خویندییه‌وه سه‌ری له‌وه‌موو مامۆستایی و زانسته سوڤ ده‌میته‌ی.

راستییه‌که‌ی ئه‌وه‌یه، وه‌ک چۆن میژوونووسانی کورد ماده‌کان به باووباپیر و ته‌نانه‌ت به «ملک و مال»ی خۆیان ده‌زانن و له‌که‌م سه‌ره‌چاوه‌ی کوردی‌دا بینراوه باس له‌په‌یوه‌ندیی گه‌لانی دیکه‌ی ناوچه‌که‌له‌گه‌ل ماد بکری، عه‌لییفیش زیاتر له‌گه‌لانی دیکه، گه‌لی ئازهر‌بایجانی له‌به‌رچاو بووه و ئه‌وانی زه‌ق کردۆته‌وه، ده‌نا نه‌مافی گه‌لیکی پینشیل کردووه و نه‌کوردی به‌ته‌واوه‌تی وه‌لا ناوه. عه‌لییف گه‌لیک زیاتر له‌دیاکۆنۆف باسی کوردستان و ناوچه‌کوردییه‌کانی وه‌ک سه‌ه‌قز و کرماشانی کردووه.

بابه‌تی جیگه‌ی سه‌رنج له‌کتیبی عه‌لییف‌دا زۆرن. نووسه‌ر سه‌رنجی تایبه‌تی داوه‌ته‌ شارستانییه‌تی ماننا، که ئیستا ده‌گوتری شاری «نسه» یا «نسا»ی پیتته‌ختی له‌شوینی ئه‌م‌پۆی گوندی «قه‌لایچی»ی نزیک بۆکان هه‌لکه‌وتی. له‌فه‌سلی تایبه‌ت به‌مانناکان‌دا، عه‌لییف هه‌ندیک زانیاری نه‌بیستراوه‌سه‌باره‌ت به‌ماننا و مادمان ده‌داتی. بۆ نمونه، ده‌لێ روه‌ ئه‌سپی ده‌شتی نسا ژماره‌یان ده‌گه‌یشه‌ ۱۶۰ هه‌زار سه‌ر (ل ۶۵).^۱ له‌باسی سه‌ره‌چاوه‌ ژیرخاکییه‌کانیش‌دا ده‌نوسن، گرنگترین سامانی ولاتی ماد، نه‌وت بووه (ل ۶۵) و وشه‌ی نه‌وت یا نه‌فتیش له «نه‌پتۆ»ی ئاکه‌دی وه‌رگیراوه (په‌راویزی ژماره ۹، ل ۶۹) و گوايه له‌ناوچه‌ی ماد «نه‌فتا»یان پین‌گوتوووه و به‌گشتی له‌سه‌رده‌می کۆن‌دا ماده‌یه‌ک هه‌بووه که پین‌گوتراوه «پۆنی مادی»، که نه‌وت له‌وه ماده‌یه‌گیراوه (ل ۶۶).

به‌شی «زمان»، فه‌سلی ۴، وا هه‌یه‌ شیرینترین به‌شی کتیبه‌که‌ی. له‌وی‌دا تیۆریی

۱. هه‌ر ئیستاش پیده‌شته‌کانی ناوچه‌ی نیوان بۆکان، مه‌هاباد، میانداو، مه‌راغه و ساین‌قه‌لا شوینیکی گرنگی راگرتن و په‌روه‌ده‌کردنی ئه‌سپن.

«زمانی خۆر»ی که مالییه کان دراوه ته دواوه و بۆچوونی نووسه ریکی تورک، که تورکان به دانه ر و بلاوکه رهوهی فرههنگ له جیهان داده نین به «کۆنه په رستانه و بی واتا و بی بنه مای زانستی» داندراوه (ل ۸۴)، به لام لیکۆلینه وهکانی نووسه ر له مه ر بنه مای زمانه سوومیریه کان و په یوه ندییان له گه ل زمانی گۆتی، ئۆتی، هوریاپی، ئوورارتووی و گورجی و ئهرمه نی له وپه ری لیزانی دان و هه ندیک جار ورده کاریه کانن نووسه ر له و بوارانهدا ده گاته رادهیه کی گه لیک پسپۆرانه و داهینه رانه. له م فه سلهدا «هوریاپی»یه کان به «دانیشتووانی ناوچه ی وان و کوردستانی چیاپی و زاگروس» و «گۆتی»یه کان به خه لکی چیاکانی کوردستان و ئازه ربايجانی باشوور داده ندرین (ل ۹۰)، واته عه لییف مه سه له ی کوردستان ناخاته پشتگۆی، کاریک که زۆربه ی میژوونووسانی تورک به دهسته قه سد ده یکه ن.

له م فه سلهدا هه والیکى گرنگ راده گه یه ندری، که پیشتر له که م سه رچاوه دا ئاماژه ی پیکراوه و وا هه یه به شی زۆری کۆمه لانی گه لی کوردیش لپی بی ئاگابن. ئه وه ی تا ئیستا گوترابی و نووسرابی ئه وه بووه که هه یچ ئاسه واریک له زمانی مادی نه گه یشتوته سه رده می ئیمه و هه یچ به رده نووسیکی مادی نه دۆزراوه ته وه که به گویره ی ئه و بریار له سه ر چۆنایه تی زمانی مادی بدری. ئیستا با پیکه وه به دوو لاپه ره له فه سللی چواره می کتیه که ی عه لییفدا بچینه وه:

«له سه ره تای سه ده ی نۆزده هه مدا زمانی به شی دووه می به رده نووسی بیستوون به مادی ده زانرا (ژ. سینت مارتین و ئی. یورنوف)، به لام ماوه یه ک دواتر به لوتف و هه ولی ویسترگارد، راولینسون، دی سولسی، نوریس و ئه وانى تر، تا راده یه ک ره مزه کانن به رده نووسه که کرانه وه و ئیتر په یوه نددانی به «زمانی مادی»، وه ستینرا... زمانی به شی دووه می به رده نووسه که، سه ره رپای ناحه زی نواندن [ی هه ندیک لاپه ن]، له نیوه ی دووه می سه ده ی نۆزده هه میشدا رۆژ له گه ل رۆژ زیاتر به مادی یا پرۆتۆ مادی ده زانرا... به لام ناوی مادی له سه ر به رده نووسی بیستوون دانان زۆر به رده وام نه مایه وه... و له کۆتایی په کانن سه ده ی نۆزده و سه ره تاکانی سه ده ی بیسته مدا زیاتر و زیاتر به تاقمی زمانه قه وقازییه کانیان به سه ته وه... ن. مارر له دوایین شوینه واره کانن

خۆى‌دا، پىي له‌سه‌ر مادي بووني به‌رده‌نووسه‌كه داگرتووه...» (ل ۱۱۸ - ۱۱۹).

وهك ده‌بيندري س‌ه‌باره‌ت به‌خويندنه‌وه‌كاني به‌رده‌نووسي بيستون شك و گوماني به‌هيز هيه و ته‌نانه‌ت به‌شى دووهه‌مي نووسراوه‌كاني بۆ ماوه‌ي سه‌ده‌يه‌ك به‌ شوينه‌واري «مادي» زانراوه، به‌لام به‌داخه‌وه ئه‌و سه‌رچاوه‌ گرنگه‌ي كه ده‌كرا بنه‌مايه‌ك بۆ ناسيني زماني مادي بي، ئيستا به‌هۆي نه‌زاني يا قه‌سدي تايبه‌ت يا شوين‌داناني سياسه‌ت له‌سه‌ر تويزينه‌وه‌ي زانستي، كويز بوته‌وه و ناسنامه‌ي مادي بووني سپردراوه‌ته‌وه؛ له‌ئه‌نجام‌دا ده‌گوتري هيچ نووسراوه‌يه‌كي سه‌رده‌مي ماد نه‌گه‌يشتوته سه‌رده‌مي ئيمه، بۆچوونيك كه له‌گه‌ل «مه‌نتيق» ي سالمدا يه‌ك ناگريته‌وه.

ئاشووريبه‌كاني باشووري خاكي ماد له‌ چه‌ند سه‌ده پيشتره‌وه كتيبخانه‌يان هه‌بووه، پارسىبه‌كاني باكووري ماد له‌ جه‌رگه‌ي خاكي ماد، واته له‌ كرماشان و په‌ناي هه‌مه‌دان‌دا به‌رده‌نووسي بيستونيان هه‌بووه، به‌لام له‌ نيوان ئه‌م دووانه و ته‌نانه‌ت له‌ ناوچه‌يه‌ك‌دا كه سه‌كايي و عيلامي و ئه‌نزاي و شووشي و ئه‌واني تر، شوينه‌واري نووسراويان لى‌به‌جيماوه، چۆنه ته‌نيا ماده‌كانن كه له‌ ماوه‌ي ۱۶۵ سال حوكمراني‌دا تاچه‌ ديپيكي نووسراويان له‌ لاپالي چيايه‌ك هه‌لنه‌كه‌ندووه؟ ئه‌و نه‌ريتي به‌رده‌نووسينه‌ي وا له‌ نيو هه‌موو گه‌لاني ناوچه‌ي دووچۆمان‌دا باو بووه، چۆن له‌ ئاشووره‌وه بازى داوه و ته‌نانه‌ت داوى ۱۵۰ سال حكوومه‌تي ماده‌كان په‌ريوه‌ته‌وه نيو ولاتي پارس و هه‌خامه‌نشى، به‌لام ماده‌كان چاويان لى قووچاندووه؟ گه‌لۆ هه‌ر ئه‌و نه‌بووني سه‌رچاوه‌يه نه‌بوته هۆكار بۆ ره‌گه‌زه‌رسته توركه‌كان كه زماني توركي به‌ زماني «جندۆكه‌يي» و نه‌زانراو و نه‌بينراوى ماده‌وه به‌سه‌پينن؟

خاليكي ديكه‌ي جيگه‌ باسي كتيبي عه‌لييف ئه‌وه‌يه گه‌لۆ ماده‌كان بنه‌چه‌كي ئاريي‌يان بووه يا حكوومه‌تي ماد له‌ خه‌لكاني خوجيبي دانىشتووي ناوچه‌كه پيکهاتووه كه به‌رله هاتنى ئاريبه‌كان له‌وئ ده‌زيان يا خود «ماد» تيكه‌لاويكه له عونسورى خوجيبي و كوچبه‌راني تازه‌هاتووي ئاريي؟

له‌م بواره‌دا عه‌لييف هيرش ده‌كاته سه‌ر «تويزه‌راني بورژوايي» ي رۆژاوا وه‌ك «پراسك»، كه ويستوويانه بنه‌ماي ئاري بۆ ماده‌كان دابتاشن و ره‌چه‌له‌كي

خه لکانی خوجیئی مادهکان بخه نه پشتگویی، واته لهو خوجیئی یانهی که پنیان دهلی «ئه قوامی کاسی»، جیایان بکه نه وه و به وتهی ئه و: «میژووی ئه و قه ومه وه حشییه ئیرانی زمانانهی وا له دهو روبه ری سه دهی ئه وه م و هه شته می پیش زایین دا هیرشیان کرده سه ر ماد [ئاریایی یه کان] بکه نه جیگری میژووی ماد» (ل ۱۲۲): به و شیوه یه ش ئاکام له قسه کانی خوی و هه ده گری: «به دلناییی وه ده توانین بلین که هیه چه شنه زانیاری یا به لگه یه کمان به ده سه ته وه نییه تا ده ریخا قه ومه کانی ماد خوجیئی نه بوون... بی گومان له میژووی ماد دا ده بی دوو عونسوری قه ومی له یه کتر جیا بکه یه وه: یه که م، عونسوری قه ومی خوجیئی، واته مادهکان خویان (که به ناوی ماتای، مادای یا ئامادایه وه ده ناسرین) له گه ل تا قمه قه ومییه خزمه کانیان؛ دووه میش، قه ومه کۆچه ره ئیرانی زمانه کان» (هه مان لاپه ره). نو سه ر ده لی ته نانه ت وشه ی «ماد» یش په یوه ند به زمانه ئیرانییه کانه وه په یدا ناکا و به پو له ت ناویکی خوجیئی یه؛ بو نمونه، «له ده قه عیلامییه کان دا له فزی «مه کته» بینراوه» (ل ۱۲۳) و «ناوی چوار قه وم له شه ش قه ومی ماد که هیرۆدۆت نه قلی کردوون، ریشه یه کی جیگه ی په سندی ئیرانیان نییه» (ل ۱۲۹). به کورتی، له پوانگه ی عه لیفیه وه، ده وه له تی ماد له بنه مایه کی سه ره کی که بریتی بووه له قه ومه غه یره ئارییه کانی نیشته جی ناوچه که و هه ندیک کۆچه ری هیرشکه ری ئاری پیکه اتوه و ته واو.

ئه م هه لو یسته ی نو سه ر، لاپه ره یه ک دواتر له باسی «موغ» هکان دا شیوازیکی هه ندیک گومانای به خویه وه ده گری. له مه سه له ی بنه مای «موغان» دا ده لی «قه وم» بوون نه ک «صنف» و گرووی په یوه ندیدار به ئیشه که یانه وه. ئینجا ده نووسی: «هه ندیک که س بنه مای «ئیرانی» یان بو ده دۆزنه وه و هه ندیکی دیکه به «تورانی» [تورک] یان داده نین... من نامه وی په سندی «تورانی» بوونه که یان بکه م، به لام ته بلیغ کردنیان بو ئایینیکی که ئیرانی بووه ناتوانی هۆکار بی بو ئیرانی بوونی خۆشیان» (ل ۱۳۰).

ئینستا پرسیا ری من وه ک خوینه ری کتیبه که ئه وه یه: گه لۆ ئه و بوچوونه په سندی

ناراسته‌وخۆی به توورانی دانانی موغان له‌لایه‌ن عه‌لییفه‌وه نییه؟ گه‌لۆ نووسه‌ر له‌ درێژه‌ی باسی موغه‌کان و سه‌رجه‌می کتێبه‌که‌دا به‌ره‌و کام ئه‌نجام وه‌رگرتن ده‌روا؟ کاتی ماده‌کان بنه‌مای خۆجییی‌یان بووه‌ نه‌ک ئاریایی، چوار قه‌وم له‌ شه‌ش قه‌ومی مادیش غه‌یره ئاریایی بوون، ناوه‌که‌شیان ئیرانی نه‌بووه، زمانی زۆربه‌یان «ته‌سریفی» نه‌بووه (که‌ زمانی ئارییه‌کان به‌ ته‌سریفی ده‌زانری) و به‌پێچه‌وانه، وه‌ک زمانی عیلامی «التصاقی» بووه (که‌ زمانی تورک و توورانییه‌کانیش وه‌هایه)، که‌وابوو چی ده‌مینیتته‌وه جگه‌ له‌وه‌ی که‌ به‌ شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ راببگه‌یه‌نی «ماده‌کان توورانی بوون»؟ من نامه‌وئ قسه‌ بنیمه‌ زاری نووسه‌ر، به‌لام شیوازی سوغرا و کوبرا دانان و ئاکام وه‌رگرتنه‌کانی نووسه‌ر به‌ شیوه‌یه‌کن که‌ زه‌ینی خۆینه‌ری شاره‌زای تیوری «زمانی خۆر» به‌ره‌و گومانیکێ ئه‌وتۆ ده‌به‌ن و ئه‌م پرسیارانه‌ی له‌ به‌رده‌م قوت ده‌که‌نه‌وه که‌ گه‌لۆ ئه‌وه هه‌مان هه‌لوئستی خاوه‌ن‌بیرانی زمانی خۆری ئاتاتورکی نییه؟ نووسه‌ر چه‌ند لاپه‌ره‌ دواتر، به‌روونییه‌کی زیاتره‌وه له‌ مه‌سه‌له‌که‌ ده‌دوئ، کاتی که‌ نزیکایه‌تیی زمانی عیلامی له‌گه‌ل زمانه‌ ئورال و ئالتایی‌یه‌کان ده‌خاته‌ پێش چاو و ده‌لئ: «ئه‌گه‌ر ئه‌و بۆچوونه‌ وه‌رگه‌رن که‌ زمانه‌ مادیه‌یه‌کان له‌ زمانی عیلامی نزیکن، ده‌بی ئه‌وه‌ش قبول بکه‌ین که‌ زمانی عیلامی له‌ چه‌ند لایه‌نی ریزمانی وشه‌یی‌یه‌وه‌ و یچووی زمانه‌ ئورال و ئالتایی‌یه‌کانه» (ل ۱۴۰). دیاره‌ ئه‌نجامیکێ ئه‌م بۆچوونه‌ ئه‌وه‌ ده‌بی که‌ زمانه‌ ئورال و ئالتایی‌یه‌کان هاو‌پیشه‌ی زمانی تورکین و به‌و پێیه‌ و به‌کورتی، مادی له‌ زمانی عیلامی نزیکه‌، ئه‌ویش و یچووی زمانه‌ ئورال و ئالتایی‌یه‌کانه، ئه‌وانیش هاو‌ره‌گه‌ز و هاو‌پیشه‌ی زمانی تورکین، ئیتر ئه‌نجام ئاشکرایه‌ ده‌بی ببیتته‌ هاو‌پیشه‌یی زمانی تورکی و مادی! ئیتر ئاو بیته‌ و ده‌ستان بشو!

به‌لام له‌ کۆتایی فه‌سلێ ۴دا، خۆینه‌ر تووشی گێژ و گۆمی دئ کاتی که‌ ده‌بینی نووسه‌ر مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وایه‌تیی مادی ئاتروپاتین دادمه‌زینیی و ده‌لئ: «ماده‌کان له‌گه‌ل قه‌ومه‌کانی دیکه‌دا، دانیشتووی ئاتروپاتین، واته‌ ئازه‌ربایجان بوون» و له‌ درێژه‌ی‌دا ده‌نوووسی: «ئیمه‌ زانیارییه‌کی ته‌واومان له‌ چۆنییه‌تیی زمانی ئاتروپاتینی

به دهسته وه نییه، به لام وای داده نین که به ماکانی له زمانی ئیستای نازهر بایجاندا پاریزراوه، له عینی کاتدا هیچ به لگه یه کمان به دهسته وه نییه بۆ ئه وهی زمانی نازهر بایجانی کۆن به زمانی تورکی بزاین» (ل ۱۴۱ - ۱۴۲). ئه گهر زمانی ئاترو پاتینی چیگه ی باسی نووسهر، تورکی نه بی و هه مان «نازهری کۆن» وه ک لقیکی زمانه ئیرانییه کان بی، ئه و ناته بایه یه کی جیددی له نیوان ئه م بۆچوونه و بۆچوونی دوو لاپه ره پیشتری کتیه که دا سه ره له ده دا (که من له پاراگرافی سه ره وه تر دا ده سنیشانم کردووه). زمانی «نازهری باستان» یه ک له زمانه ئیرانییه کان و هاو پیشه ی زمانی کوردی و فارسییه، که و ابو هیچ په یوه ندییه کی به زمانی عیلامی و ئورال و ئالتایی یه وه نییه و ئه گهر ئه وه راست بی، ئه و نووسهر به شیوه یه کی دوور له باوه ر، به ره پچه ی بۆچوونه کانی خۆی له دوو لاپه ره پیشتری کتیه که کی دا دا وه ته وه، که ئاکامی به خزم و نزیک و هاو پیشه بوونی زمانی مادی و تورکی لئ وه ره ده گیرا. توبلیی یه که میان هه لویستی خۆی نه بی و دوو هه میان له ژیر کارتیکه ری یا گوشاری راسته و خۆی سیاسه تی سۆفیه تا نه نووسرابی، که ده ره تانی به بلا و کردنه وهی تیورییه که مالیستییه کانی نه ده دا؟ توبلیی هۆکاری دوو سال مانه وهی کتیه که له چاپخانه و بلا و نه بوونه وهی (که له سه ره تایی و تاره که دا ده سنیشانم کرد)، هه ر ئه م روانگه یه نه بووبی؟ بلی ئه م به شه ی دوایی له ژیر هه مان گوشار و بۆ وه رگرتنی ئیجازه ی چاپ له کتیه که زیاد نه کرابی؟ ئه مانه بیریکن که له به راو رد کردنی هه لویسته ناته باکانی نووسهر سه ره له ده دن و سه ره پای پله ی زانستی عه لییف و راده ی به رزی توژیینه وه کانی، گه رای گومانیک له مه ر زانستیانه بوون و سه دا قه تی عیلمی نووسهر له میشکدا ده چین.

سه ره پای ئه و چه شه نه گومانه، که هه لویست و ئاکام وه رگرتنه کانی نووسهر ده گرتیه وه، کتیبی «پادشاهی ماد» پره له هه وال و زانیاری نه بینراو و نه بیسراو، که ده توانن یاری ده ده ری خۆینه ر بن له بواری زانستی مادناسی دا. لیره به دو او هه لپزار ده یه ک له نووسینه کانی عه لییف ده هینمه وه که به شیوه یه ک سه رنجیان راکیشاوم و وا هه یه خۆینه ری و تاره که ش بۆی گرنگ بن، به لام پیشتر ده بی

ئامازیه‌ک به‌ترجه‌مه‌ی فارسیی کتیبه‌که بکه‌م.

من شانازی ئه‌وه‌م هه‌یه‌وه‌رگێری به‌رێزی کتیبه‌که بناسم و ئاگاداری پله‌ی زانست و تیگه‌یشتنی بم. ئه‌وه‌ی ئه‌و له‌گه‌ل ته‌رجه‌مه‌ی کتیبی ئیقراره‌لییفی کردووه، نه‌ک که‌مه‌تر نییه، به‌لکوو سه‌روگه‌ردنیک بالاته‌ره‌ له‌ کاری که‌ریم که‌شاوه‌رز بۆ ته‌رجه‌مه‌ی کتیبی دیاکۆنۆف. کاره‌که به‌دیقه‌ته‌ی زانستی و له‌وپه‌ری ئه‌مانه‌تداری دا ته‌رجه‌مه‌ کراره‌وه، زمانی ته‌رجه‌مه‌ ریک و په‌وان و بی‌گری و گۆله‌ سه‌ره‌رای ئه‌سته‌م بوونی ده‌قه‌که، هه‌یچ هه‌له‌وپه‌له‌یه‌ک به‌سه‌ر ده‌قی فارسییه‌وه‌ نییه و ته‌نانه‌ت تا لاپه‌ره‌ی کۆتاییش تاقه‌یه‌ک هه‌له‌ی چاپیی تیدا نابیندری، که‌ ئه‌وه‌ هه‌مه‌ته‌ی بنکه‌ی چاپه‌مه‌نییه‌که‌یه‌تی. وه‌رگێر له‌ به‌ری باوکه‌وه‌ ئازه‌ربایجانییه، به‌لام هه‌یچ هه‌لوێستیکی ره‌گه‌زه‌رستانه‌ی نییه و هاندهری ئه‌رک و زه‌حمه‌ته‌کانی له‌پیناوه‌رگێرانی ئه‌و ده‌قه ئه‌سته‌مه‌دا ته‌نیا خزمه‌تی زانست بووه و به‌س.

گه‌لێک هیوادارم وه‌رگێری به‌رێز بتوانی له‌ داها‌توودا ئاوریک له‌ کاره‌کانی «ئه‌کادیمیسیه‌ن سترۆوه»ش سه‌باره‌ت به‌ میژووی ماد‌داته‌وه‌ و بواری خزمه‌ته‌کانی خۆی به‌ میژووی ناوچه‌که، فراوان بکاته‌وه.

هه‌روه‌ها و هیوادارم که‌سایه‌تییه‌کی شاره‌زا و وردبینی کورد سه‌رجه‌می کتیبه‌که وه‌رگێرته‌ سه‌ر زمانی کوردی و ئه‌گه‌ر روون‌کردنه‌وه‌یه‌کی له‌سه‌ر بۆچوونه‌کانی نووسه‌ر هه‌بوو بیخاته‌ په‌راویزی لاپه‌ره‌کانه‌وه.

ئه‌وه‌ش هه‌لبژارده‌یه‌کی پچرپچر و بی‌په‌یوه‌ند له‌گه‌ل یه‌کتر له‌ خاله‌ سه‌ره‌کییه‌کانی کتیبه‌که. ئه‌م هه‌لبژارده‌یه‌ گه‌لێک ناته‌واوه و من خویندنه‌وه‌ی راسته‌وخۆی کتیبه‌که بۆ هه‌موو ئه‌وینداریانی میژووی کۆنی ولاته‌که‌مان به‌ پیویست ده‌زانم:

- په‌وتی پیکه‌تاتی زمان بی‌گومان ئالۆز، درێژخایه‌ن و به‌پێچ‌وپه‌نا بووه. نابێ بینای زمان به‌ به‌ره‌می سه‌رده‌میک یا ده‌وره‌یه‌کی تایبه‌ت بزاندری. زمان به‌ره‌می سه‌رده‌مانیکی دووردریژه (ل ۱۱۶).

- ناوی گۆلی ورمی له رۆژگارانی کۆن دا «ماتینا» یا «مانتینا» بووه. ئەم ناوه وا ههیه له په یوه ندیى ناوی هوریاى «میتانى» دا بى... له م په یوه ندییه دا نابى حونجهى دیکهى وشه که، واته «مانتى» له بىر بکهین... وا ههیه له ریگهى ئەم شیوه وشهیه وه پردیک به رهو ئەو ولاته لى بدهین که له ده ور به رى گۆلى ورمى بوو، ئەویش ولاتى مانناکانه (ل ۹۹).

- شارستانییه تى گۆتى که م خایه ن بوو، به لام شارستانییه تى لوللووبى بۆ ماوه ی ۱۵ سده به رده وام مایه وه (ل ۱۱۵).

- رهوتى له به ریه کچوونى ماد [له سه ده ی شه شه می پ. ن. دا] ده ستى پیکردبوو... بارودۆخیکى له بار بۆ لیدانى ماده کان [له لایه ن ئاشووره وه] پیکهاتبوو... له م په یوه ندییه دا، مه یلى ماده کان به ژیان له ژیر سینه رى بیگانه ش دا خاوه نى گرنگایه تى زۆره (ل ۲۹۷).

- ئاشوورییه کان له م سه رده مه ش دا، دواى تپه ره بوونى سالانىکى زۆر، به هه مان دروشمى «ماد دژى ماد» ه وه حکومه تیان ده کرد [واته له گیانى یه کتر به ردانى دوژمن] (ل ۲۹۰).

- ئوورارتوو چه ند جار له شکرى کیشایه سه ر مانناکان (ل ۲۹۴).

- له به ریه کچوونى یه کییه تى ولاتانى ماننا، که ۲۵ سال پيشتر وه دی هاتبوو، له ده یه ی بیسته می سه ده ی ۸ ی پيش زاین دا ده ستى پیکرد (ل ۳۰۰).

- له شکرکیشانى ناودارى سارگۆنى دووه م دژ به ماد و ئوورارتوو (له شکرکیشانى هه شته م) له سالى ۷۱۴ پ. ز به ره یوه چوو (ل ۳۰۴).

- گ. ئا. ملیکشویلى یه که مین و کاملترین میژووی ده ولته تى مانناى خستوته ئە ده بیاتى سۆفیه تیه وه (په راویزی ۸۰، ل ۳۱۰).

- نابى پیمان وابى که هو وه خشه تره ی یه که م، دامه زینه ر و «یه که م پادشای مادى» بووه. ئەویش وه ک «دیوک» (دیاکو) نابى به بنیاتنه رى ده ولته تى ماد بزاندرى له به روه ی له و سه رده مه دا هه چ ده ولته تى تاک له خاکی ماددا نه بوو (ل ۳۲۲).

- شتومه کی زیڤین، زیوین و له ئیسقان دروستکراوى سه قز له کوردستانى

ئیران (له چوارچیوهی ماننای کۆن‌دا)، به‌ئه‌گه‌ری زۆره‌وه هی چاره‌کی دووه‌می سه‌ده‌ی هه‌وته‌می پیش‌زاینه (ل ۳۲۶).

- شاری ئیزیرتوو (زیرتا) له ماوه‌ی چهند سه‌ده‌دا پێته‌ختی ده‌وله‌تی ماننا بووه (ل ۳۲۶).

- له‌و باب‌ه‌تانه‌ی وا سه‌باره‌ت به‌ کۆمه‌لگا‌کانی مادی پۆژاوا گوترا، پیش‌ه‌ممو شت‌ه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وی که‌ ئه‌رک و کاری کۆیلایه‌تی له‌و ناوچانه‌دا بره‌ویکی زۆری هه‌بووه (ل ۳۳۰).

- سه‌کاکان دوا‌ی زال بوون به‌سه‌ر ماده‌کان‌دا، ماوه‌ی ۲۸ سال‌ه‌کۆمه‌تیان به‌سه‌ردا کردن (په‌راویزی ۷، ل ۳۴۹).

- سه‌ده‌ی هه‌وته‌می پیش‌زاین یه‌ک له‌ سه‌رنج‌پراکیشترین سه‌رده‌مه‌کانی میژووی ئاسیای به‌رایی کۆنه... ئه‌وه سه‌ده‌ی رووداوه مه‌زنه‌کانه... هۆکاری سه‌ره‌له‌دانی ئه‌و گۆرانکاریانه له‌ بارودۆخی سیاسی پۆژه‌ه‌لاتی کۆن، په‌ره‌سه‌ندنی ولاتانیکی بچووک بوو که‌ شه‌پکی چاره‌نوس‌سازیان دژ به‌ ئیمپراتۆریه‌تی جیهانی ئاشوور ده‌ست پیکردبوو (ل ۳۵۹).

- ده‌وله‌تی ماد له‌ ده‌یه‌ی هه‌فتای سه‌ده‌ی هه‌وته‌می پیش‌زاین و له‌ ئه‌نجامی بزوتنه‌وه‌ی به‌کۆمه‌لی گه‌ل دژ به‌ ئاشوور، بنیات‌نرا (ل ۳۷۳).

- به‌رواله‌ت، به‌هیزبوونی زۆری هیزی پادشایی ماد و خواستی بو‌ده‌سه‌لات‌سه‌ندن له‌لای پۆژاواوه، ماننایی‌یه‌کانی هاوپه‌یمانی پیشووی خۆیانی کرده‌ دوژمنیان. مانناکان تا لیکه‌وتنی ئاشوور، لای‌که‌م تا شکانی سالی ۶۱۵ی سپاکه‌یان [له‌لایه‌ن ماده‌وه‌]، به‌ لایه‌نگری له‌ ئاشوورییه‌کان شه‌پ[ی ماد]یان ده‌کرد (ل ۳۷۵).

- یه‌که‌مین سپای ریکه‌پێکی میژووی ماد له‌ سه‌رده‌می هه‌وه‌خسه‌تره‌دا بنیات‌نرا (ل ۳۸۷).

- ماده‌کان به‌بی یارمه‌تی بابل، ئاشووریان داگیر کرد (ژووه‌ی - ئوتی ۶۱۴ پ. ز.) (ل ۳۸۹).

- سی یا چوار ده‌یه له‌ کۆتایی‌یه‌کانی سه‌ده‌ی هه‌وته‌م و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی

شەشەمی پ. ز، خالیکی وەرچەرخانی گرنگە لە میژووی ماددا... لە سەرەتای ئەو سەردەمدا ماد هیچ تاییەتمەندییەکی بەرچاوی نەبوو و ولاتیکی بچووک بوو (بەرۆالەت لە نیوان هەمەدان و کرماشان و چۆمی سیروان)، بەلام دواى تییەپرکردنى ئەو دەورەیه... توانی لە ماوەیهکی کەمدا خۆی دەربخا و ببیتە ھۆکاریکی گرنگ لە پەيوەندە نیو دەولەتییهکانی ئەو سەردەمانەدا (ل ۳۹۶).

- سالی ۵۵۰ پ. ز، لە شوینیکی نزیک پاسارگاد [لە باشووری ئێران]، شەریکی بێفەر قەوما... دەولەتی ماد بە سەرکردایەتی ئیشتوویگو تیکشکا و حکومەتەکیان بە دەست کۆرش، شایەکی تیرەى هەخامەنشییەکان تیداچوو (ل ۴۱۵).^۱

۱. اقرار علی یف، «پادشاهی ماد»، ترجمه از زبان روسی: کامبیز میربهاء، انتشارات ققنوس، تهران ۲۰۱۰، ۶۹۹ صفحه، فارسی.

وینه‌ی دوایین یاری

«وینه‌ی دوایین یاری، ئیران له پینگه‌ی کامیراه‌کی پروسسییه‌وه ۱۹۰۱ - ۱۹۰۴» ناوی کتیبیکه «جۆن چالنجۆ» به زمانی ئینگلیزی نووسیویه و باسی ژیان و کار و مه‌ئموورییه‌ته‌کانی «ئه‌لیکساندر ئه‌یاس»، یه‌که‌م کۆنسولی ئیمپراتورییه‌تی پروسسیای قه‌یسه‌ری کردووه له مه‌هاباد.

ئه‌یاس به‌ر کاروباری ئیدارییه‌وه وینه‌ی فوتۆگرافی هه‌لگرتووه و له ماوه‌ی مانه‌وه‌ی له ناوچه‌که‌دا گه‌لیک وینه‌ی شازی له خه‌لک و شوینه‌کان تۆمار کردووه که ئیستا دوا‌ی ۹۲ سال پووی پووناکی ده‌بینن. کتیبه‌که وینه و زانیاری زۆری له‌مه‌ر سه‌ره‌که‌هۆزه‌کانی ناوچه وه‌ک مه‌نگور و مامه‌ش و دیبۆکی و... خستۆته به‌رچاو. ئه‌م وینه‌ها و هه‌روه‌ها وینه‌ی گه‌لیک خه‌لکی ئاسایی و گوند و شاره‌کانی ناوچه، له‌باری میژوویی و به‌لگه‌نامه‌یی‌یه‌وه گرنگ و سه‌رنج‌پراکیشن و نیشاندهری جل‌وبه‌رگ، شیوه‌ی بیناسازی، ئاژه‌لداری، راو، که‌ره‌سه‌ی شه‌ر، کۆچ و هه‌وار و به‌گشتی لایه‌نه‌کانی ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تی خه‌لکی ناوچه‌ی موکریانن.

له‌په‌یوه‌ندی بۆکان‌دا، کتیبه‌که باب‌ه‌تی تایبه‌تی نه‌گرتۆته‌به‌ر، جیا له‌وه‌ی باسی عه‌شایر و هه‌روه‌ها سه‌رداری موکری، واته‌حه‌مه‌حوسین‌خانی سه‌ردار ده‌کا و حکومه‌ته‌که‌ی له مه‌هاباد. وینه‌ی ژماره ۳۷ له لاپه‌ره‌ی ۱۲۶ی کتیبه‌که‌دا، نیشاندهری پو‌خساری سی‌که‌سه و له‌ژیری نووسراوه:

«پیاوماقوولانی خۆجیتی له ئیداره‌ی ئیران‌دا، سالی ۱۹۱۲ - ۱۴».

که‌سی یه‌که‌م له‌لای چه‌په‌وه به‌جل‌وبه‌رگی سپاییه‌وه، سه‌ردار چه‌مه‌حوسین‌خانه، که کتیبه‌که ده‌سنیشانی ناوی نه‌کردووه.

به‌داخه‌وه به‌هۆی «مافی کۆپی‌پایتس» وه‌ناکری لیره‌دا ئه‌و وینه میژوویی‌یه‌ی سه‌ردار چه‌مه‌حوسین‌خان بلاوبکه‌ینه‌وه، به‌لام له دوو سه‌رچاوه‌ی جیا‌وازا هه‌ولی ته‌رجه‌مه‌ی باب‌ه‌ته‌کانی کتیبی چالنجۆ و بلاوکردنه‌وه‌ی وینه‌کانی دراوه:

رێزدار حەسەنی قازی له سایتی رینسانسدا^۱ تا ئیستا بەشیک زوری کتیبەکە، واتە ئەو شوینانە و لە پەیوەندی کوردستاندا بون تەرجمە و بلاوکردۆتەو. بپرواننە بەشی دۆسیە تایبەت، «وینەکانی گەمە دوا...» له سایتی رینسانسدا. گیانی شاد بی عەبدولکەریم خەشایار له ژمارە ۶۹ - ۷۰ ی گوڤاری مەهاباددا وەرگێزرای کوردیی بەشیک له کتیبەکە هاورێ له گەل چەند وینەدا بلاوکردۆتەو. بپرواننە گوڤاری مەهاباد، چاپی مەهاباد، ژمارە ۶۹ - ۷۰ (دیسامبری ۲۰۰۶ و ژانویهی ۲۰۰۷).

له ژمارە ۹۶ی هەمان گوڤاردا، رێزدار عەبدوللا سەمەدی وتاریکی سەبارەت بە «کوژرانی ئەلیکساندر ئەیاس و کوشتاری خەلکی سابلاخ بە دەستی سپای پروس» نووسیوه. بپرواننە هەمان شوین.

John Tchalenko, «Images From the Endgame», – Persia through a Russian Lens 1901 – 1914 Saggi Publications, London 2006, 264 pp., English, ISBN: 0 – 86356 – 072 – 5.

1. www.renesans.info.

راولینسون

سیئر هیترى راولینسون ئەفسەرى سپای بریتانیا یەكەم ئوروپایی بوو له سەده‌ی نۆزده‌هەمدا توێژینه‌وه‌ی میژوویی و شوینە‌وارناسیی له‌سەر ئاورگە‌ی شیز له پوژه‌لاتی بۆکان کردوو. راولینسون بیریکی تیژ و شارە‌زایی یەکی باشی له میژووی ناوچه‌که هه‌بوو و ته‌ختی سوله‌یمانی به هه‌گمه‌تانه‌ی پیتته‌ختی ماده‌کان زانیو و گه‌رچی دواتر له‌و بۆچوونه‌ پاشگه‌ز بوته‌وه، به‌لام له سەرده‌می ئەودا هیشتا کیشە‌ی پیتته‌ختی ماد یه‌کلایی نه‌ببۆوه و ته‌نانه‌ت ئیستاش بابە‌ته‌که هەر جیگه‌ی باسی شوینە‌وارناسانه و چەند سال پیش ئیستاش که شوینە‌واره ماننایی یه‌کانی قه‌لایچی دۆزرایه‌وه، بۆچوونیک ئەوه بوو ئیزیرتووی پیتته‌ختی مانناکان بی و بۆچوونیک ل‌اوازتریش، به هه‌گمه‌تانه‌ی ده‌زانی.

راولینسون، که بۆچوونه‌کانی جیگه‌ی په‌سندی مینۆرسکی بوون و له نووسینه‌کانی ئەودا ره‌نگیان داوه‌ته‌وه چه‌ندین وتاری سه‌باره‌ت به ناوچه‌ی ده‌ورو به‌ری بۆکان نووسیوه و له گۆفاریکی ئاکادیمیکی ئەو سالانه‌ی بریتانیا دا بلاوی کردوونه‌ته‌وه. وه‌رگێرانی ئەو وتارانه‌ بۆ سەر زمانی کوردی ئەرکی هه‌ره‌ گرنگی ل‌اوه‌کامانه و ئەگه‌ر ته‌مه‌ن ئیجازه‌ بدا منیش سه‌ریان ل‌ه‌ه‌لدینمه‌وه. راولینسون ئەفسه‌ریکی لیها‌توو و زانیه‌کی که‌م‌وینه‌ بوو و بۆچوونه‌کانی ده‌بی به هه‌ند وه‌ر بگێرین. راولینسون (۱۸۱۰ - ۱۸۹۵) هه‌روه‌ها به باوکی زانستی ئاشوورناسی ناسراوه و لیکۆلینه‌وه‌ی زۆری له‌سەر ئاشووریه‌کان کردوو، زمانی فارسیشی زانیو. ناوی راولینسون هه‌میشه له‌گه‌ل ناوی به‌رده‌نوسی به‌هستان یا به‌غستان (بیستون) دی، ئەو یه‌که‌م که‌س بوو هه‌ولی خویندنه‌وه‌ی ئەو به‌رده‌نوسی کرماشانی دا.

هه‌لسه‌نگاندنه‌کانی راولینسون له‌سەر شوینی هه‌گمه‌تانه و په‌یوه‌نددانیان به ناوچه‌ی ته‌ختی سوله‌یمان و ده‌ورو به‌ری بۆکان، گرنگایه‌تی ئاگادار بوونه‌وه له نووسراوه‌کانی بۆ ناسینی میژووی کۆن و شوینە‌واره میژوویی یه‌کانی بۆکان ده‌رده‌خا. ئەوه نووسراوه‌یه‌کی راولینسونه که باس له ته‌ختی سوله‌یمان ده‌کا:

Sir Henry Rawlinson, «Notes on a Journey from Tabriz in 1838», Journal of Royal Asiatic society

جووله که ی بۆکان

کتیبی پر بایه خى خاتوو «ئوراشوارتز بیعی» به زمانى ئینگلیزى سه بارهت به موسایى یهکانى کوردستان، که موزهخانهى ئیسرائیل له شارى ئورشلیم بلاوى کردۆته وه، به لگه نامه یه کی بایه خداره بۆ میژووی ژيانى گه لی به نی ئیسرائیل له شوینه جیاجیاکانى کوردستان.

گه چى کتیبه که زیاتر شیوازی ئالبۆمى وینه ی هه یه تا کتیبى نووسراو، به لام وینه کانیش شى کراونه ته وه و له هه مووان گرنگتر شوینی جوغرافیایى یان راگه یه ندراره. شوینه کان بریتین له هه موو پارچه کانى کوردستان به پۆژه لاته وه. وا هه یه ناوى کتیبه که، پوونکه ره وه ی باشتى نیوه رۆکه که ی بى: «جووله که کانى کوردستان: ژيانى پۆژانه، جل و به رگ، هونه ر و ده سکرديان.» واته کتیبه که ژماره یه کی زۆرى وینه ی ژيانى پۆژانه ی جووله که (نهک هه ر ئه وان، به لکوو به گشتى خه لکی دیکه شى) گرتۆته به ر و له وینه کان دا، چۆنیه تى جل و به رگ، داب و نه ریت، خشلی ژنان، جل و به رگى ژن و پیاو و مندال، ته شى رستن، جۆلاى، کلاودروون، جاجم و به ره و لباد، دیزه و گۆزه و جگه له وان هه ش، کتیبى ئایینى و ده سنووس و وینه ی که نیسه (سینینگۆک) ی جووله که کانى له به شى جیاجیای کوردستان ئاراسته کردوه. خاتوو بیعی له سالانى ده یه ی ۱۹۷۰ دا سهردانى به شهکانى کوردستانى کردوه و له گه ل موسایى یه کوردهکانى ئیسرائیلیش وتووێژى کردوه و کتیبه که ی به ئه رک و کارىکى زۆر پیکهیتاوه.

به شىکى زۆر له وینه کان هى ناوچه ی دهۆک و زاخۆ و هه روه ها کرماشان و به تاييهت کامياران، به لام هى شارهکانى دیکه ش، بۆ نمونه بۆکانیان تیدا ده بیندرئ. یهک له وینه کان که به قه باره ی گه وره چاپ کراوه، جۆگه له ئاو یکه له شارى بۆکان، که له سالى ۱۹۷۷ دا هه لگيراره و به بۆچوونى من هى گه ره کی مالى ماموستا شیخ هه سه نی کامیبه، ئه و شوینه ی وا ئاوى هه وزه گه وره دواى ئه وه ی به مالى

قزلبییه‌کان‌دا تیپه‌ر بوو، ده‌گاته نیو کولانه‌که و بۆ قاپ و که‌وچک و جل‌وبه‌رگ شتن که‌لکی لی‌وه‌رده‌گیری. من نامه‌یه‌ک بۆ مۆزه‌خانه‌که دهنوسم و ئیجازه ده‌خوایم ئەم وینه‌یه له مالپه‌ره‌که‌دا بلاوبکه‌ینه‌وه و ئەگه‌ر رازی بن دواتر ده‌یخه‌ینه شوین ئەم وتاره. وینه‌که نیشاندهری ژماره‌یه‌کی زۆری کچ و ژنی بۆکانییه که له‌سه‌ر ئەو جۆگه‌یه خه‌ریکی جل‌شۆردنن و گه‌لیک رازاوه و په‌نگاو‌په‌نگه.

جگه له‌مه، زانیاریی دیکه‌ش سه‌باره‌ت به‌ جووله‌که‌ی بۆکان له‌ کتیبه‌که‌دا هه‌یه، که به‌داخه‌وه چیتر له‌وئ نه‌ماون و هه‌موویان دوا‌ی دامه‌زرانی ده‌وله‌تی ئیسپرائیل کوچیان کردۆته ئه‌وئ.

کتیبه‌که‌ نرخی ۴۵ دۆلاره و له‌ ریگه‌ی مۆزه‌خانه‌که، هه‌روه‌ها دوور نییه له‌ ریگه‌ی «ئامازۆن» هه‌ ده‌ست بکه‌وئ. من له‌ کتیبه‌فرۆشییه‌کی ئیترانی له‌ ناوچه‌ی Westwood ی شاری لوس ئانجلیسی ئەمریکا چاوم پیتی که‌وت. ئەوه‌ش تایبه‌تمه‌ندیی کتیبه‌که:

Ora Shwartz – Beeri, «The Jews of Kurdistan – Daily Life, Customs, Arts and Crafts»,
The Israel Museum, Jerusalem, 2000, Jerusalem, 275 PP. ISBN: 965 278 238 6.

ئیتالیایی بەکان لە کوردستان

کوردناسی ئیتالیایی خاتوو میریلا گەلیتی و تاریکی بەکەلکی سەبارەت بە پەییوەندی گەرۆک و میسیونەر و زانا ئیتالیایی بەکان لە گەل کوردستان (بەگشتی) نووسیوە، کە کاک جاسم توفیق وەرگیترپراوتە سەر زمانی کوردی و وێرای پەراویزیکی زۆر لە شیوەی کتیبیکدا بلاوی کردۆتەو.

من ئەم کتیبەم بۆیە هەلبژارد کە تێیدا زانیارییەکی زۆر لەسەر نووسراوە و پەرتووکی ۲۸ کەس بلاوکران و تەو، کە هەندیکیان سەفەری ئێران و ئەرمەنستانیان کردووە و گەرچی راستەوخۆ بۆم دەرناکەوت هیچکامیان سەردانی بۆکانیان کردبێ، بەلام کتیبەکە بۆ زانیاری گشتی سەبارەت بە ناوچەکە لە نیوان سەدەیی ۱۳ - ۱۹ی زاینی سەرچاوەیەکی پربایەخە و نووسەرانی دواڕۆژی میژووی بۆکان بۆ هەلسەنگاندنی بارودۆخی کۆمەلایەتی - ئابووری سەرجمی ناوچەکە (بۆکانیش وەک بەشێک لەو) دەتوانن کەلکی لێ وەرگیرن.

بەداخەو کتیبەکە هەندیک بابەتی تێدا ڕوون نەکران و تەو، بۆ نمونە لەم لاپەراندەدا کاتی باسی گەرۆکەکان کران، دەسنیشانی شوینی سەردانەکانیان نەکران و نازاندی ئەو کەسە تاییبەتە بە کام شوینی کوردستاندا تێپەر بوو یاخود ئەگەر نووسەرێکە و لە نووسینەکەیدا باسی کوردستانی کردووە، نیازی کام بەشی کوردستان و کامە ناوچە بوو: لاپەرەکانی ۳۲، ۵۰، ۶۶، ۶۷ و ۷۲.

لەم لاپەراندەدا خواروەشدا باسی ئێران و ئەرمەنستان کران، کە دوور نییە زانیاری سەبارەت بە ناوچەکان یاخود دەوروبەری ئەویشیان تێدابی: ۳۷، ۴۶، ۶۴، ۶۶ و ۸۲.

۱. میریلا گەلیتی، «کورد و کوردستان لە نووسراوەکانی ئیتالییدا لە سەدەیی سیزدەم - نۆزدەم»، وەرگیترانی جاسم توفیق، پێداچوونەوێکی سەلاح ڕیپوار، بنکەیی هەنگاو، ۱۹۸۷، ستۆکھۆلم، ۱۱۹ لاپەرە، کوردی.

میژووی کوردستان

وا‌ه‌ه‌یه له ماوه‌ی زیاد له ده‌سالی رابردوودا هیچ کتیبیکم له هیچ نووسه‌ریکی بیانی سه‌باره‌ت به میژووی کوردستان نه‌خویندییته‌وه که ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌م کتیبه‌ به‌کاکل و زانستیانه و بی‌لایه‌ن نووسرابی.

کتیبه‌که ناوی «میژووی کوردستان»ه، سی ئاکادیمیسیه‌نی ر‌وس هاو‌ر‌ی له‌گه‌ل دوو میژوونووسی ئه‌رمه‌نی و کورد نووسیویانه و دوو د‌لس‌ۆزی گه‌له‌که‌مان کاک مه‌نسور س‌دقی و دوکتور کامران ئه‌مین‌ئاوه کردوویانه‌ته فارسی و له ئالمانیا بلاو‌کراوه‌ته‌وه.

به‌ه‌ۆی په‌یوه‌ندی‌دانی میژووی کورد به ماده‌کانه‌وه که بواریکی گشتی میژوونووسی کوردیه، به‌داخه‌وه میژووی راسته‌قینه‌ی گه‌لی کورد و ولاته‌که‌ی شیویندراوه و نه‌ک هه‌ر تیکه‌ل به میژووی ئیران بووه، به‌ل‌کوو کراوه‌ته کلکی میژووی ئیران و سه‌ربه‌خ‌ۆیی ب‌ۆ نه‌ماوه، ئه‌وه‌ش له کاتیکدا که ده‌زانین هیچ به‌رده‌نوس و نووسراوه‌یه‌کی مادی تا ئیستا نه‌د‌ۆزراوه‌ته‌وه و ئه‌و خاکی که ئیستا پ‌یی ده‌گوتری کوردستان پ‌یش هاتنی ماده‌کانیش خه‌لکی ت‌یدا ن‌یشته‌جی بوون و حکومه‌ت‌یان هه‌بووه و شوینه‌واریان لی‌به‌ج‌یماوه.

میژووی راسته‌قینه و سه‌ربه‌خ‌ۆی کورد پ‌یش ه‌یرشی عه‌ره‌ب پ‌یوستی به نووسینه‌وه‌ی دووباره و ئامیته‌کردنیه‌تی له‌گه‌ل گه‌لانی وه‌ک ماننا و گوتی و ل‌و‌ل‌لووبی و... به‌لام میژووی د‌وای ئیسلامی کوردستان گه‌لیک ر‌وونتر و به‌به‌ل‌گه‌تره. ئه‌م کتیبه‌ش له ق‌وناغی «فتوحات»ی عه‌ره‌به‌وه ده‌ستی پ‌یکردووه و تا سالانی ک‌وتایی ده‌یه‌ی ۷۰ی سه‌ده‌ی بیستم هاتووه. من خویندنه‌وه‌ی کتیبه‌که و له‌وه‌ش زیاتر وه‌رگ‌یرانی ب‌ۆ سه‌ر زمانی کوردی به «ئه‌رک»یکی گ‌رنگ ده‌زانم و هیوادارم ه‌یممه‌ت‌داریک ئه‌رکی وه‌رگ‌یرانه‌که بخاته سه‌ر شانی.

ئه‌وه‌ی ب‌ۆکان و ناوچه‌که‌ی ب‌گر‌یته‌وه له کتیبه‌که‌دا که‌م ن‌ین:

له سالی ۱۹۲۲دا سمکو خۆی به «شای کوردستانی سه‌ربه‌خۆ» ناساند و گوڤاری «کوردستان» ئۆرگانی په‌سمیی خۆی بلاوکرده‌وه (لاپه‌ره ۱۹۱)؛ که‌ئه‌گه‌ر نیاز له‌وه رۆژنامه‌ی رۆژی کورد بێ، سه‌رنووسه‌ره‌که‌ی مه‌لا مه‌مه‌د تورجانی زاده بووه و به‌و پێیه‌ کوردیکی بۆکانی یه‌که‌م رۆژنامه‌ی کوردی له‌ رۆژه‌لاتی کوردستان بلاوکردۆته‌وه.

ریخه‌راوه‌ی ژ. ک. له‌ سالی ۱۹۳۹دا دامه‌زرا (لاپه‌ره ۲۰۹)؛ دیاره‌ به‌شیک له‌ چالاکانی «ژ. ک.» بۆکانی بوون.

فه‌هیمی، نوینه‌ری ساعید سه‌رۆک‌وه‌زیرانی ئێران له‌ سالی ۱۹۴۴دا سه‌ردانی هه‌ندیک شاری وه‌ک میانداو، مه‌هاباد و بۆکانی کردووه (لاپه‌ره ۲۱۱).

عه‌زیزئاغا عه‌باسی و قاسم‌ئاغا ئیلخانی زاده (له‌ ئەندامانی کومیتە‌ی ناوه‌ندیی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران)، که‌ له‌ سه‌ره‌تاکانی سیپتامبری ۱۹۴۶دا نێردرابوونه‌ باکو، نه‌یانتوانی هیچ ده‌سکه‌وتیکیان له‌ ئازهربايجانیه‌کان هه‌بێ (لاپه‌ره ۲۲۶). ئە‌وه‌ یه‌که‌م جاره‌ ده‌بیسین عه‌زیزئاغای عه‌باسی له‌ حیزبی دیموکراتی کوردستاندا چالاک بووبێ یاخود ئە‌و دوو که‌سه‌ ئە‌ندامی ناوه‌ندیی حیزب بووبیتن. حیزبی دیموکراتی کوردستان راپه‌رینی وه‌رزیرانی له‌ مه‌هاباد و بۆکان دژ به‌ باج و خه‌راجی له‌ راده‌به‌ده‌ر و چه‌وسانه‌وه‌ی کاربه‌ده‌ستانی حکومه‌تی ناوه‌ندی رێبه‌رایه‌تی کرد. بزوتنه‌وه‌ی وه‌رزیرێ و رده‌ورده‌ بوو به‌ راپه‌رینی کۆمه‌لایه‌تی به‌ربلاوی کورد و شار و گونده‌کانی گرته‌وه. پادگانی مه‌هاباد به‌ یارمه‌تی تاقمی چه‌کداری هه‌ندیک خاوه‌ن زه‌وی گه‌وره [که‌ ده‌بێ نیازی له‌ ئاغاواتی بۆکان بێ]، دژ به‌ راپه‌رینه‌که‌ هاتنه‌ کایه‌وه و له‌ ئە‌نجامی کاری داپلۆساندن‌دا، چه‌ند ئە‌ندامی حیزب تیره‌باران کران و زۆریک له‌ به‌شداربووانی راپه‌رین خرا‌نه‌ زیندانه‌وه (لاپه‌ره ۲۲۲)¹.

۱. م. س. لازاریف، ش. خ. محوی، ی. ای. واسیلییه‌وا، م. ا. حسرتیان، اد. ای. ژیگالینا: «تاریخ کوردستان»، ترجمه‌ منصور صدقی، کامران امین‌آوه، انتشارات فروغ، آلمان، ۲۰۰۷، ۳۴۲ لاپه‌ره، رۆوسی: سالی ۱۹۹۹، فارسی: ۲۰۰۷.

شۆرشى نەتەوايەتتى كورد

كتىبى «بزاڧى نەتەوايەتتى كورد» نووسىنى كرىس كۆچىرا پۇژنامە نووسى فەرەنسى لە پەيۋەندى كۆتايى يەكانى سەدەى نۆزدە و سالانى سەدەى بىستەمى مېژووى كورد، بەتايبەت لە باشوور و باكوروى كوردستان خاۋەنى گرنگايەتتى تايبەتە.

بەشى پەيۋەندىدار بە ئىران و پۇژھەلاتى كوردستان كەمتر لە بەشەكانى دىكەن، بەلام چەشەنە ئاورىك لەویش دراۋەتەو. ئەم كىتتە جارىك لەلايەن كاك ئىبراھىمى يۆنسىيەو ە كراۋەتە فارسى و ناوى «جىنبش مىلى كرد» لى ئىراۋە، جارىكىش لەلايەن كاك مەمەدى پەيانىيەو ە كراۋەتە كوردى و بەناوى «مېژووى كورد لە سەردەمى ۱۹ - ۲۰» بلاۋبۆتەو. ەدركىراۋە فارسىيەكەى كاك برايم وا ەھىە زياتر جىگەى پشتپى بەستىن بى، گەرچى لىرەشدا ئاغاي يۆنسى جارىكى تر بەربۆتە سەروگويلاكى كورد و لە سەرەتايەكدا كە بۆى نووسىيە، شىرتوشووى رىيەرانى كوردى دەرھىتاۋە، بەلام تەرەجەمەكەى بەگىشتى بەمتەمانەيە. مىنىش ئەم يادداشتەم لەبەر دەقى فارسىي كىتتەكە دەنووسم:

بابەتى سەبارەت بە بۆكان لە كىتتەكەدا برىتىن لەوانەى خوارەو:

- لاپەرە ۱۹۵: ئەندامى بنەمالەى قازى مەمەد، كە خویندەوار و ئايىنى و نەتەو پەرسىت بوون، خاۋەن ملكى گەرەش بوون و چەند پارچە ملكىان لە ناۋچەى بۆكان ەبوو؛

- لاپەرە ۱۹۷: بەگويرەى ەندىك رىوايەت، پووسەكان دواى ئەوەى زانىيان كە ئىنگلىزەكان لە بۆكان دانىشتىيان لەگەل ئەعيان و گەرەپپاۋانى كورددا ەبوو، كەوتنە خو و دوو ئەفسەرى سۆڧىەتى لە راستىدا ەندىك لە ئەعيانە كوردەكانىان دزى، خىستىياننە نىو ترۆمبىلەو... لەويۆە برىدانن بۆ باكۆ... ئەمىر ئەسەد و حاجى بابەشىخ لە بۆكانەو...

- لاپەرە ۱۹۸: بەگويرەى يەك لە بانگەيشت كراۋەكان، واتە ئەمىر ئەسەد

- [عهلی ئاغای عهلیار]، باقرۆف پیتی گوتن که یه کییه تیی سوڤیه تی «به چاوی ئه رینی دهروانیته سه ره به خۆیی گهلانی بچووک»، به لام «هیشتا کات بۆ سه ره به خۆیی کوردستان له بار نییه... و کورد ده بن ده ست رابگرن»؛
- لاپه ره ۲۰۰: له کوتایی سالی ۱۹۴۱ و سه ره تای سالی ۱۹۴۲ دا دانیشتوانی مه هاباد له ململانی نیوان قازی محهمه د و ئه میر ئه سه ده دی دئیوگری ره نجیان ده کیشا... له مانگی فیتوریه ی ۱۹۴۲ دا ئه میر ئه سه ده د و هه ندیک له پیاوانی مه هاباد... په یوه ندییان به سه په بود شابه ختییه وه گرت له سه قز و ئاماده یی خۆیان بۆ دابین کردنی نه زم به ناوی ده وله تی ئیرانه وه دهربری... قازی محهمه د بۆ ناره زایی دهربرین له داندرا نی ئه میر ئه سه ده د بۆ فه رمانداری مه هاباد، چو بۆ تاران. ئه میر ئه سه ده د نه یوانی ده سه لاتی خۆی له مه هاباد سه قامگیر بکا و له مانگی ئوتی ۱۹۴۲ دا مه جبوور بوو خۆی له کاره که بکشینیته وه؛
- لاپه ره ۲۰۳: ململانی و بشیوی و ناکوکی له نیوان سه ره وکانی کوردا هه رگیز تا ئه و راده یه توندوتیژ نه ببوو. له نیو سه ره وک هۆزه کان دا، سی که س رووبه روی یه کتر وه ستابوون: ئه میر ئه سه ده دی دئیوگری، عه بدوللا بایه زیدی مه نگور و قه ره نی ئاغای مامه ش؛
- لاپه ره ۲۰۶، کومه له که له بنه ره تا ریخراویکی نیو شار و له چوارچیوه ی مه هابادا بوو، له نیو سه ره وک هۆزه کان، هه ر له «خۆی» وه له باکوور، تا بۆکان و سه قز له باشوور، ئه ندامی وهرده گرت؛
- لاپه ره ۲۱۲: روژنامه ی کوردستان (ژماره ی ۱۱ فیتوریه ی ۱۹۴۵) ناوی وه زیرانی «ده وله تی میلیبی کوردستان»ی به و شیوه یه راگه یاند: سه ره وک وه زیر: حاجی بابه شیخ، وه زیری راویژکار: عه بدورپه رحمان ئیلخانی زاده (خاوه نملک)، وه زیری ریگاوایان: سمایل ئیلخانی زاده (خاوه نملک)؛
- لاپه ره ۲۱۷: شه ری قاراوا؛
- لاپه ره ۲۲۴: روژی ۱۶ دیسامبر قازی محهمه د و سه یفی قازی و حاجی بابه شیخ و چه ند که سی تر له سه ره وکانی مه هاباد چوون بۆ میانداوا تا خۆیان

ته‌سلیمی سه‌رله‌شکر هومایوونی بکه‌ن:

- لاپه‌ره ۲۲۵: بارزانی له بۆکان له ۱۱ دیسامبری ۱۹۴۶دا رایگه‌یاند: «ئه‌وه کورد نه‌بوو که له سپای ئیزان تووشی شکست هات، حکومه‌تی سوڤیه‌تی بوو له ئاست ئه‌مریکا و بریتانیادا شکا»؛

- لاپه‌ره ۲۳۰: له هه‌مان سالی ۱۹۵۳دا راپه‌رین و سه‌ره‌لدانیک ناوچه‌ی مه‌هاباد ده‌گریته‌ خو و له ناوچه‌ی بۆکان وه‌رزیزان دژ به‌ خاوه‌ن‌ملکه‌ فینۆداله‌کان راده‌په‌رن.

ئه‌و بابه‌تانه‌ی سه‌ره‌وه، له ده‌قی کوردی‌دا که‌وتوونه‌ته ئه‌م لاپه‌رانه‌وه:

۲۴۶، ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۵۹، ۲۶۳، ۲۷۰، ۲۷۶، ۲۸۵، ۲۸۷ و ۳۰۱،

1. Chris Kutschera. «Le Mouvement National Kurd», 1979; Flammarian. Paris.

کریس کوچه‌را، «جنبش ملی کرد»، ترجمه ابراهیم یونسسی، چاپ دوم ۱۳۷۷/۱۹۹۸، انتشارات نگاه، تهران، فارسی.

کریس کوچه‌را، «میژوی کورد له سه‌ده‌ی ۱۹ - ۲۰»، وه‌رگیزانی محهمه‌د په‌یانی، ناشر: وه‌رگیز (۹)، چاپی دووهه‌م، ۲۰۶۳ی کوردی، ۱۳۶۹/۱۹۹۰، ۵۹۵ لاپه‌ره، کوردی.

کریس کۆچیرا و ناسیۆنالیزمی کورد

کریس کۆچیرا رۆژنامه نووسیکی فەرهنسییه که له ساڵی ۱۹۷۹دا کتیبیکی سه بارهت به بزووتنه وهی نه ته وایه تیی کورد نووسی. کتیبه که دواى ماوهیهک وهرگه رایه سه ر زمانى کوردی و فارسی.

ئهم کتیبه ی جی باسی ئیستا، دووهم به رهه می نووسه ره له سه ر پرسى کورد و به ماوهیهکی که م دواى بلاو بوونه وه له لایه ن ریزدار «عه زیزی ماملئ» وه وهرگه پاره ته سه ر فارسی و له باشووری کوردستان بلاو کراوه ته وه. وه گێرانی هه موو کتیبیکی سه بارهت به دۆزی کورد، بۆ سه ر زمانى داگیرکه رانی خاکی کوردستان کارێکی جی په سنده، به مه رجیک کتیبه که به کوردیش ته رجه مه بکړئ، دنا کورد بۆ هه میشه ده بی چاوه ده ستی زمانى داگیرکه ران بمیخته وه و میژووی خو شى به یارمه تیی ئه و زمانانه بخوینی و بخوینیته وه! هیوادارم کاک عه زیز یا که سیکی دیکه ئهم ئه رکه گرنگه به رپوه به ن و بیکه نه کوردیش.

کتیبه که به سه ر سى به شى سه ره کی دا دابه ش کراوه، که هه ر کام سه بارهت به دۆخی کورد له عیراق، ئیران و تورکیایه. ئه وه ی بۆکان بگړیته وه دیاره ده بی له به شى دووهم دا چاوی بۆ بگێردرئ. ئهم به شه، له چاپی به رده ستی من دا سه رجه م ۱۰۶ لاپه ره ی گرتۆته به ر (ل ۱۷۷ - ۲۸۳)، که زۆربه ی هه ره زۆری له په یوه ندیی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران دا نووسراوه و ژیان و که سایه تیی دوکتۆر عه بدو پر په حمانی قاسملوو و چۆنییه تیی وتووێژ کردنی له گه ل پاسداره مرۆفکوژه کانی ئیران که گه یشته ئه نجامی شه هید بوونی له قیه ن (سه عات ده ور و به ری ۸ ئیواره، رۆژی ۱۳/۷/۱۹۸۹)، نیوه رۆکی سه ره کیی ئهم به شه پیکدین.

به م پێیه، کتیبه که سه رچاوه یه کی باشه بۆ چالاکیه کانی حیزبی دیموکرات و به تاییهت هه لسه و راپویه کانی نه مر دوکتۆر قاسملوو، به لام له باسی حیزب و ریکخراوه و

لایه‌نه‌کانی دیکه‌ی نیو بزوتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وایه‌تیی کوردی رۆژه‌لاتی کوردستان، به‌تایبته «کۆمه‌له‌ی زه‌حمه‌تکێشانی کوردستان» دا، کورتی دینی.

سه‌باره‌ت به‌ بۆکان له‌ کتێبه‌که‌دا چه‌ند ئاماژه‌یه‌ک هه‌ن که‌ لی‌رده‌ دا ده‌سنیشانیان ده‌که‌م:

۱. «ئه‌گه‌ر مه‌هاباد پێته‌ختی میژوویی کوردستانی ئێران [بئ]، سه‌رده‌شت و

بۆکان و شنۆ شاری دیکه‌ی کوردان دینه‌هه‌ژمار، ...» (ل ۱۸۸)؛

۲. «له‌ ماوه‌ی مانگه‌کانی کۆتایی هه‌را و هه‌نگامه‌ی شوێرش [ی سالی ۱۹۷۹] دا،

پێکخراوی تریش [جگه‌ له‌ حیزبی دیموکراتی کوردستان] په‌ره‌ ده‌ستین، که‌ له‌

نیویان دا کۆمه‌له‌، حیزبی مارکسیست - لینینیسته‌ به‌ بیرۆکه‌ی مائۆئیستییه‌وه‌،

که‌ له‌ سالی ۱۹۸۰ دا مه‌زراوه‌ و به‌ ریکوپیکی له‌ هه‌ندیک شوینی کوردستان،

به‌تایبته‌ بۆکان، خۆ ده‌رده‌خه‌ن» (ل ۱۸۹)؛

۳. «له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش دا، گه‌رچی حیزبی [دیموکراتی] کوردستانی ئێران له‌ په‌زائیه‌ و

کرماشان له‌گه‌ل کومپته‌ ئیسلامیه‌کان تووشی گیروگرفت دئ، له‌ بۆکان،

سه‌قز، سنه‌، نه‌غه‌ده‌، شنۆ، پیرانشار و له‌ کۆتایی دا مه‌هاباد (۱ی مارس ۱۹۷۹)

ده‌فته‌ری خۆی ده‌کاته‌وه‌» (ل ۱۹۷)؛

۴. «سپای ئێران کورد مه‌جبوور به‌وه‌ ده‌کا هیزه‌کانیان لیک‌بلاو بکه‌ن. له‌شکری

۲۷ هاوته‌ریب له‌گه‌ل بۆکان، هێرش ده‌کاته‌ سه‌ر پیرانشار و ئه‌م دوو شاره‌ به‌

ته‌رتیب له‌ رۆژانی یه‌که‌م و دووه‌می مانگی سینیامبردا ده‌گیرینه‌وه‌.» (ل ۲۰۹)

۵. «کۆمه‌له‌ په‌ره‌ ده‌دا به‌ شه‌ری خۆی له‌گه‌ل هیزه‌کانی ده‌وله‌ت. ئه‌و شه‌رانه‌

به‌تایبته‌ له‌ بۆکان (۲۸ی ئوکتۆبر) روو ده‌ده‌ن» (ل ۲۱۶)؛

۶. «کوردستان تووشی شه‌ر ده‌بئ. دوکتوری نه‌خۆشخانه‌ی بۆکان ته‌نیا فریای

ده‌رمان‌کردنی بریندار، منداڵ، ژنان و گه‌وره‌سالانی شاری سه‌قز ده‌که‌ون که‌

شه‌ری توندی تیدا رووداوه‌» (ل ۲۲۹)؛

۷. «یه‌ک له‌ ناوه‌ندانه‌ی به‌ر به‌ره‌کانی بریتیه‌ له‌ سی‌گۆشه‌ی مه‌هاباد، سه‌رده‌شت،

بۆکان که‌ مه‌قه‌ر و ناوه‌ندی رادیویی و نه‌خۆشخانه‌ی حیزبی دیموکراتی

کوردستان و کۆمهله‌ی تیدا داده‌مەزرئ» (ل ۲۳۳):

۸. «بی‌گومان حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران له سه‌ره‌تای سالی ۱۹۸۲دا له نیوان میانداو و بۆکان سه‌رکه‌وتنیکی گرنگی به‌ ده‌ست هینا». (۲۴۴):

۸. «هاوکات، سپای ئێران له‌ رۆژانی ۱۵ - ۱۶ی سێپتامبردا هێرش ده‌کاته سه‌ر سێ گۆشه‌ی مه‌هاباد - میانداو - بۆکان، که «ناوه‌ندی دیفاعی موکریان» پیکده‌هینی. ناوه‌نده‌کانی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران، کۆمه‌له‌ و شیخ عزیزه‌دین و نه‌خۆشخانه‌کانی حیزبی دیموکرات و کۆمه‌له‌ له‌و سێ گۆشه‌یه‌دان، که لایه‌نه‌کانی ۵۰ تا ۶۰ کیلۆمێترن و له [گوندی] قالوئ دامه‌زراون» (ل ۲۴۷):

۹. «ده‌فته‌ری سیاسی تازه‌ بریتین له: چه‌سه‌نی شه‌ره‌فی، خه‌لکی مه‌هاباد، باباعه‌لی میهره‌په‌روه‌ر، خه‌لکی مه‌ریوان و سه‌لامی عه‌زیزی خه‌لکی بۆکان» (ل ۲۷۷).

جگه‌ له‌وانه، گه‌لیک باس و هه‌والی رووداوه‌کانی ئه‌و سالانه، وه‌ک وتووێژی «هه‌یه‌تی نوینه‌رایه‌تی گه‌لی کورد» له‌گه‌ل نوینه‌رانی ده‌وله‌ت - که تیدا چوار که‌سی خه‌لکی بۆکان (۲ له‌ کۆمه‌له‌ و ۲ له‌ فیدائییان) به‌شدار بوون؛ هه‌والی شه‌ره‌کان؛ داخرا‌نی قوتابخانه‌ و نه‌خۆشخانه‌کان و که‌م‌وزۆر هه‌موو باسه‌کانی تر، بۆکانیش ده‌گرنه‌وه‌.

له‌ کۆتاییدا ده‌بی بلیم ته‌رجه‌مه‌ی فارسیی کتێبه‌که‌ پێویستی به‌ پێداچوونه‌وه‌ هه‌یه، هه‌ر له‌ هه‌له‌ی رسته‌ و نووسینه‌وه‌ تا هه‌له‌ی چاپ و هیوادارم ریزدار عه‌زیزی ماملی ئه‌و ئه‌رکه‌ش به‌ریوه‌ به‌ری.^۱

۱. کریس کوچرا، «چالش جنبش ملت کرد یا رویای شیفته‌ی استقلال»، ترجمه‌ عزیز ماملی، چاپ دوم، کردستان، سلیمانیه ۲۰۰۸، ۳۹۰ صفحه، فارسی.

جانانان راندل و کوماری کوردستان

راندل، وهک رۆژنامه نووسیکی شارهزای کیشهی کورد، کتیبیکی تازهی نووسیوه که مامۆستا ئیبراهیم یۆنسی وه ریگنپراوه ته وه سه ر فارسی و به خته وه رانه، وهک ته رجه مه کانی تری، هیچ سه ره تابه کی بۆ نه نووسیوه که تییدا هیرش بکاته سه ر بزوتنه وهی نه ته وایه تیسی کورد و رینه ره کانی! ناوی کتیبه که به ئینگلیزی به و شیوه یه یه:

After Such Knowledge What Forgiveness?

که له فارسی دا بۆ ته «با این رسوائی، چه بخشایشی؟» و کوردییه که ی ده بیته «به زانیارییه کی ئه وتۆوه، لیبور دنی چی؟» کتیبه که به گشتی سه باره ت به باشووری کوردستانه له سالانی سه ده ی بیسته م دا، به تایبه ت شوڤشی ئه یلول، به لام له په یوه ندیی کاروباری باشووردا جاروباره ئاوریکیش له رۆژه لات و باکووری کوردستان دراوته وه.

هیچ ناویک له بۆکان له کتیبه که دا نه هاتوه، به لام له هندیک ئاماژه به پوودا وه کانی سه رده می کومار و دوا ی ئه ودا ده سنیشانی کاروباریک کراوه که ناوچه ی موکریان ده گریته وه و به و واتایه، ده کری بۆ نووسینی میژووی ناوچه ی بۆکانیش که لکیان لی وه ربگیری.

- لاپه ره ۱۶۷: دامه زرانی کوماری کوردستان له مه هاباد؛

- لاپه ره ۱۶۸: چوونی میوانانی کورد بۆ باکو و ئاماژه به دامه زرانی کۆمه له ی «ژ. ک»؛

- لاپه ره ۱۶۹: بلا بوونه وه ی دوو گوڤاری کوردی له سه رده می کوماردا [که وا هه یه یه کیان هه لاله ی چاپی بۆکان بی]؛

- لاپه ره ۱۷۰: جگه له بارزانییه کان ته نیا یه ک عه شیره ت و نیوه ی عه شیره تیکی تر پشتگیریی کوماریان ده کرد... بارزانی باوه ریکی ئه وتۆی به قازی محه ممه د

نەبوو و چەند سال دواتر بە خراپە باسی دەکرد [نوو سەر سەرچاوەی ئەم بۆچوونەى خۆى رانهگه یاندوووه]:

- لاپەرە ۱۷۱: ئیعدامی رێبەرانى کورد له مه هاباد و شارەکانى تری کوردستان [که دەبى نیاز له بۆکانیش بووبى وا شه هید عەلى بەگى یه کشه وهى تیدا ئیعدام کرا].

- لاپەرە ۱۷۲: شەرى بالى شۆرشگێرى حیزبى دیموکراتى کوردستانى ئىران له گه‌ل رژیمی شا و کوژرانى ۴۳ کهس... به قسه‌ى بارزانى، سپای ئىرانى کوردى نه‌شکاند، به‌لکوو ئەوه یه‌کیه‌تیی سۆفیه‌ت بوو له ئاست ئەمریکا شکا؛ - لاپەرە ۱۷۳: سپای ئىرانى به یارمه‌تیی عەناسرى عەشیره‌یى که تا ئەو دەم هاوپه‌یمانى مه‌لا مسته‌فا بوون... که‌وتنه‌ پاونانى بارزانیه‌کان [که ئەوه‌ش ئاغاواتى دىبوکریی بۆکان ده‌گریته‌وه].

کتیبه‌که‌ پوانینیکی ژورنالیه‌ستیه‌ به‌ کیشه‌ى کوردا و بى‌لایه‌نانه‌ نووسراوه‌. گەرچى له‌ سه‌رجه‌مى خۆى دا لایه‌نگرى کورد و کیشه‌که‌یه‌تى، به‌لام هه‌ندیک جار هیرش ده‌کاته‌ سه‌ر رێبهرانى بزوو تنه‌ وهى نه‌ته‌وايه‌تیی کورد و به‌ ساویله‌ و که‌م فامیان داده‌نى، سه‌رچاوه‌ى هه‌ندیک له‌ زانیاریه‌ کانیشى تیدا رانه‌گه‌یه‌ندراوه‌.^۱

۱. جانانان راندل، «با این رسوایی، چه بخشایشی؟ تحلیل مسائل سیاسی کردستان»، ترجمه ابراهیم یونسى، انتشارات پانیز، تهران، ۱۳۷۹/۲۰۰۰.

به‌شی سیّهم

که سایه‌تیه کان

پيشه‌کي

له‌م به‌ش‌ه‌دا ده‌م‌ه‌وئ ئه‌گه‌ر بتوانم هاوړئ له‌گه‌ل خه‌لکانی ناوداری ناوچه، له‌ که‌سانیکي دیکه‌ش بدویم که له‌ سه‌رچاو‌ه‌کان‌دا ناویان نه‌هاتوو‌ه و ئه‌گه‌ر به‌ هم‌وو لایه‌ک هه‌ولیان له‌پیناودا نه‌ده‌ین وا هه‌یه نه‌وه‌کانی دواتر نه‌یانناسن و به‌ته‌واو‌ه‌تی له‌ ته‌متومانی میژوودا ون‌بن.

دیاره‌ته‌نانه‌ت لیسته‌کردنی ناوی ئه‌و که‌سایه‌تییانه‌هه‌ول و خه‌باتی گشتی و کاری هه‌ره‌وه‌زیی ده‌وئ، به‌تایبه‌ت بؤ من، که له‌ ده‌ره‌وه‌ی ولات ده‌ژیم و ته‌نیا پالپستم بیره‌وه‌رییه‌کانی خومه‌ کاریکی ته‌واو ئه‌سته‌مه. هیوايه نووسه‌رانی دواړوژي میژووی بؤکان که‌مایه‌سیی کاره‌که‌ی من ته‌واو بکه‌ن و شوینه‌به‌تال و نه‌نوو‌سراوه‌کان پرېکه‌نه‌وه و بیان‌وو‌سن. ده‌زانم نووسینی میژووی که‌سایه‌تییه‌کانی نیو‌شار و ناوچه‌یه‌ک و پیکه‌یتانی ژیان‌نامه‌ بؤ هه‌رکه‌امیان کتیبیکي پر لاپه‌ره‌ی پیویسته، خو ئه‌گه‌ر نه‌لین ده‌یان به‌رگ کتیب وه‌ک ئه‌وه‌ی ماموستا محه‌مه‌دع‌لی سولتانی بؤ شاری کرماشانی کرد، به‌لام ئه‌و له‌کوئ و کاری که‌سیکی وه‌ک من له‌کوئ!

لیرده‌دا ئامازه‌ به‌ هه‌ندیک هیلی گشتی بؤ کاره‌که‌ ده‌که‌م که نووسه‌رانی دواړوژي میژووی بؤکان بیان‌ه‌وئ و نه‌یان‌ه‌وئ ږوو‌به‌ږوویان ده‌بنه‌وه، ئینجا به‌شی خو‌شم تیکه‌لاو

کارهکه دهکهم و ئهوهندهی زانیاریم لهسهر کهس و کهسانیک ههبی دهیخه مه پوو. دیاره کاریکی ئهوتو مهترسیی ئهوهی لهسهر دهبی که خوینهر به دیتنی ههندیکی ناو و نه دیتنی ههندیکی تر ههست بکا لایهنگرییهک له کاردا بووه و کاتی باسی/ئا/ کراوه، بۆچی/ب/ و/پ/ ناو نه براون؟ من له گهله ئهوهسته هیچم پیناکری جگه له وهی بلیم منیش مرقۆنیکم وهک هه موو تاکیک و سه دان ناته واوی له کهسایه تیمدا ههیه، ههر بۆیهش نابی چاوه پروانی کاری بی عییم لی بکری. دواي ئه وهش، من جگه له سهردهمی مندالی و قوتابخانه م، له ته مهنی ۲۰ سالانه وه له بۆکان نه ژیاوم و ماوه ماوه نه بی تا ئه مرقۆ ههرگیز دوو سالی ره به ق نیشه جیی بۆکان و دهورو بهری نه بووم، ههر بۆیهش وا ههیه خه لکی سه قز و مه هاباد و سه ردهشت و سنه له بۆکانییه کان زیاتر بناسم. ههر کهسیکی دیکهش بی دیاره ههر ئه وانهی وا له دهورو بهری خوی بوون ده ناسی و نابی ئه م مه سه له یه گوره بکریته وه.

ههر چۆنیک بی، ئه وه کهسایه تیانهی وا دهبی له میژووی سه رجه می بۆکان له دوارپۆژدا ئاوپیان لی بدریته وه بریتی ده بن له:

۱. کهسایه تییه میژووی به کانی پیش سه رده می قاجار، واته میژووی چه ند هه زار سالهی ناوچه که، که به داخه وه له ته متمانی میژوودا ون بوون و وا هه یه به یارمه تی هه ندیک مه زنده و گومانیش ئه سته م بی له توپی هه زار لای میژوو ده ربه یینین. بۆ نمونه، به پیی میژووی پیش هاتنی ئاریایی به کان، ماننا و ئوورارتوو و سه کایی به کان له ناوچه ی موکریان حاکم بوون. کوری یهک له شاهانی ماننا ناوی «ئازا» یا «ئازاد» بووه، ئه م ناوه ده بی سه رنجی میژوونووس بۆ لای خوی رابکیشی و بچیته پی وشوینی ژانی که سه که یا له شه ری نیوان پۆم و ئیران له سه رده می ئه شکانییه کاندا «به راز» ناویک سه ردار ی ئیرانییه کان بووه و گوندی «قوره به راز» له پۆژه لات ی بۆکان دوور نییه نیشه نه یه کی ئه م ناوه ی به سه ره وه بی. ناوی گوندی جامه ردی پۆژه لات ی بۆکانیش بی په یوه ند نییه به و سه رده مه وه. به و شیوه یه برۆ و لاپه ره ی ئه م میژووه تاریک و نادیاره هه لده وه و به شوین سه ره هه و دادا بگه ری!

۲. سیاسه ته داران، چ ئه وانهی له گه ل خه لکدا بوون و چ ئه وانهی له گه ل حکومه ت:

وهک حاجی باب‌ه‌شیخی سه‌یاده‌ت، عه‌لی‌ئاغای عه‌لیار، حاجی ره‌حمان‌ئاغا و قاسم‌ئاغای موه‌ته‌دی، مه‌حمود‌ئاغا و عه‌بدول‌لائئاغا و حاجی سمایل‌ئاغای ئیلخانی‌زاده، حاجی قاسمی‌که‌ریمی، عه‌بدول‌لائئیرانی، میرزا‌حه‌مه‌ره‌ئووفی‌خه‌یات، عه‌لی‌میره‌به‌گ، مه‌لاه‌مه‌جده‌دی‌عوسمانی، عه‌زیز‌ئاغای‌عه‌باسی، حه‌مه‌دئاغای‌عه‌باسی، عه‌لی‌گه‌لاویژ، حه‌مه‌سال‌حی‌که‌ریمی، حسینی‌ته‌هایی، حسینی‌فاتی، حه‌مه‌مه‌دی‌نووری، حه‌مه‌مه‌دی‌ئیبراهیمی‌ئه‌فخه‌می، عوم‌ری‌سولتانی، مه‌حمود‌دی‌ره‌زایی، ئیبراهیمی‌حه‌ریری، ئه‌حمه‌دی‌ته‌ها، ئه‌نوه‌ری‌حه‌بیب‌زاده، عوسمانی‌قه‌سیمی‌و...

۳. که‌سایه‌تی‌زانستی و خوینده‌وار، وهک‌مه‌لاه و فه‌قی، پیش‌نوویژ، ئیمام‌جومعه، دهرس‌بیژری‌حوجه‌یا‌ئه‌وانه‌ی‌له‌حوجه‌کان‌دا‌دهرسیان‌خویندووه، مه‌لایه‌تییان‌کردبی‌یان‌نا، بانگ‌ده‌ر و مجپوری‌مزگه‌وته‌کان، هه‌روه‌ها‌ماموستا، خویندکار، دهرچووی‌قوتابخانه‌ی‌کۆن، چ‌ئه‌وانه‌ی‌وا‌نویخواز و دژی‌خورافات‌بوون، چ‌ئه‌وانه‌ی‌وا‌نه‌بوون‌وهک‌بنه‌ماله‌ی‌تورجانی‌زاده و قزلجی و شه‌فیعی و ئه‌فخه‌می‌و...

۴. شاعیران، نووسه‌ران، چیرۆکنووسان، رۆژنامه‌نووسان، وییلاگ‌نووس، به‌ریوه‌به‌ری‌مالپه‌ری‌ئینترنیتی، وته‌بیژ، هه‌لسووراوی‌بواری‌میدیا، شانۆگر، شانۆنامه‌نووس، ته‌نزنووس، شیوه‌کار، وینه‌گر، کاریکاتیریس‌ت و پاشماوه‌ی‌هونه‌رمه‌ندانی‌بواره‌کانی‌تر...

۵. دهرچووانی‌زانستگه‌کان، دوکتور و ئه‌ندازیار و پاریزهر و پسپوورانی‌بابه‌ته‌جیاوازه‌کانی‌زانست و زانستی‌کۆمه‌لایه‌تی و خویندکاره‌کان، به‌پیگه‌یشتووانی‌دهره‌وه‌ی‌ولاته‌وه.

۶. سه‌نه‌تکار و پسپوور و لیزانی‌بواری‌جیاچایی‌ژیان‌به‌خوینده‌وار و نه‌خوینده‌واره‌وه، واته‌ئه‌وانه‌ی‌وا‌له‌کاری‌سه‌نه‌ت و ته‌کنیک و کاری‌ده‌سکرد و ماشینی‌دا‌پیشقه‌ده‌م‌یا‌سه‌رکه‌وتوو و ناودار‌بوون، هه‌ر‌له‌کاری‌کشت‌وکال و ئاژه‌لداریه‌وه‌بگره‌تا‌دارتاشی، ئاسنگه‌ری، به‌رگدرووی، که‌وشدرووی، ته‌نه‌که‌سازی، تفه‌نگ‌سازی، میعماری، به‌ننایی، شو‌فیری، موسافیرکیشی،

چاک کردنه وهی ماشین و...

۷. شیخانی تهریقته، خلیفه، سۆفی و دهرویشی شیخهکان (نهقشی و قادری)، چ ئهوانهئ و اسهر به خانهقای نههری یا دۆزهخ دهههه سهقز و بیارهه هه ورامان بوون و چ خۆجییی بهکان واته شیخانی زهمبیل به خزمهکانیان هه وه له تورجان و جهمیان و گهردیگلان، که بریتی بن له بنه مالهه ی نوورانی و سهیادهت و ئیمامی و...

۸. سهروک هۆز، مهن و ئاغا و خاوهن ملکهکانی بۆکان و گوندهکانی دهورو بهر، واته ههر چوار سهردارهکان، پهناهی تهوریزی و ئاغاواتی ئیلخانی زاده و موهتهدی و عهلیار؛ چۆنیهتی سه رهه لدان و پهیدا بوونیان له ناوچهکه و دهسه لات سهندن و پاشان کپینی شار و گوندی دهورو بهر، ههروهها سیاست و ههلوئستیان بهرانبهر به خه لک و حکومهتی ناوهندی و... جگه له ئاغاواتی شار، دهبی خاوهن ملک و ئاغاواتی گوندهکانی دهورو بهر به بهگزادهی فهیزوللا بهگی و دئیوکری و گهورکه وه، له بیر نهکرین.

۹. دووکاندار و کاسب؛ له م بوارهدا گرنگه هه ول بدرئ ئه و یه کهم که سانه ناو ببری که پیشه وهی کارهکان یا سهرکه و توترینیان بوون، بۆ نمونه یه کهم دووکانی ئاسنگه ری، قه سابی، دارتاشی، زین دروون، کورتان دروون، ناله بندی، پینه چیه تی، قاوه چیه تی، دهلالکی و سهرتاشی، هه مامچیه تی، بهسته نی فرۆشی، قه پانداری، کاروانچیه تی، عارهق فرۆشی، دهрман فرۆشی، ته بابته، جه راحی، قه ننادی، شۆفیری ترۆمبیل، تراکتور، کۆمباین، گاراژداری، فۆتۆکی، عهینه ک سازی، یه خچال و ته له فیزیۆن فرۆشی، مۆبایل فرۆشی و چاک کردنه وه یان، سینه ما، تراکتور و کۆمباین، کاروانسه را و خان، میهمانخانه، لیفه درووی و... جا له بۆکان بی یا فلانه گوندی دهورو بهر، یاخود باشترین دارتاش و بهننا و ئاسنگه ر و بهرگدرووی فلانه سهردهم...

۱۰. مه ئموورانی ئیدارات؛ خۆجییی، کوردی شارهکانی تر وهک مه هاباد و سنه و سهقز و کرماشان، عهجه می ئازه ری یا فارس؛ ئه وهی گوتم «مه ئمووری ئیدارات» دیاره ههر له دهزگای حکومیی سهرداره کانه وه تا ئیستا دهبی هه مووی بگریته بهر:

کوئخاسجیل، دیهبان، حاکم، بهخشدار، فرماندار و کارمندی بهخشداری و فرمانداری، شارهرداری، شارهبانی، ژاندرمیری، دارایی، سهبتی ئهحوال، سهبتی ئهسناد، دوخانیات و... ناوی فرمانبهرهکان، له سهروهه تا خوار، بۆ نمونه هه ئهوهنده بهس نییه که ناوی بهخشدار و فرماندار و شارهدار ببری، دهبی ناوی «سپوور» و خاوینکهروهی ریگاو بانیشیان لهگهڵ بی به مهئمووری بهرق و ئاو و گاز و تهلهفونهوه...

۱۱. فرههنگ و ئهوقاف، ئاموزش و پهروهش، سهروکان و بهرپرسیانی پهیوهندیار هه له سالی ۱۳۱۵ (۱۹۳۶) هوه که یهکهم قوتابخانهی دهولهتی له بۆکان کرایهوه و ئاغای «شهیبانی» بوو به سهروکی ئیدارهکه؛ مودیری قوتابخانهکان، مامۆستاکان (خوجییی و کورد و غهیرهکورد)، پیشخزمهت، دهکهوان و کریکاری ئیدارهی فرههنگ و ئاموزش و پهروهش و ئهوقاف و... ههروهها لهم پهیوهندییهدا دهبی ئهه قوتابخانه غهیرهفرمیانه و مامۆستاکانی له بیر نهچن که پیش سالی ۱۳۰۷ و تهناهت دواي ئهویش بهتایبهت له هاویناندا ههبوون و ئهوهندهی له بیرهوهیری مندا بی، نهمر مامۆستا شیخ هسهنی کازمی و سهیزاده تووبای کچی لهپیش ههمووانهوهن. مامۆستا شیخ هسهن ئالقهی پهیوهندیی قوتابخانهی فرهمی و غهیرهفرمی بوو له شاری بۆکان و له ههردوو بووردا کار و خزمهتی بهرچاوی ههبوو.

۱۲. هونهرمهاندانی موسیقار و گۆرانیبیژ، له شار و گوندهکانی دهوروبه، به خهلهکانی خوجییی و ئهوانهوه که له شوینهکانی دیکهوه هاتوون و لهوی گیرساونهتهوه؛ لهم پهیوهندییهدا بهتایبهت دهبی ناوچهی ههوشار له بیر نهکری.

۱۳. خهلهکانی قسهخۆش و نمونهی قسهکانیان. بۆ نمونه، نهمر علی خهاندانی گۆرانیبیژ و برامئاغای ئیلخانیزاده و مهلا عومهری عهسری و مام حهمهکهریمی باوکی و...

له ههموو ئهه بوورانه و گهلیک بواری دیکهدا که من ناوم نهبردوون، گرنگه شاری بۆکان مافی گوندهکانی دهوروبهری نهخوا و ئهگهه بۆ نمونه ههوالیک له

فلانە گوندى گەوركايەتى ھەبى بە حيسابى بۇكان لە بىر نەكرى و لە قەلەم نەكەوى.
لە زۆر گوندى ناوچەدا بەتايبەت دارتاشى چاك ھەبوون و دەبى ناويان تۆمار بكرى
يا قسەخۆش و گورانبيىژ و شمشالژەن و ئاشەوان و خاوەن پيشە و ھونەرى تر...

که سایه تیبه فرهنگ، سیاسی، کۆمه لایه تی و...

فهرهه‌نگی ئەدیب و نووسه‌رانی کورد

کتیبکی پر بایه‌خ و ریک‌ویککه، تیندا ناوی ۷۱۷ نووسه‌ر، شاعیر و ئەدیبی کورد و به‌ره‌مه‌کانیان به سالی چاپ و ژماره‌ی لاپه‌ره‌وه راگه‌یه‌ندراوه و به‌و پینیه، کتیبکی سه‌رچاوه‌یییه.

ناوه‌کان به ته‌رتیبی ئەلف‌وبی ریک‌خراون و له ناویان‌دا هه‌ندیکیان په‌یوه‌ند به بۆکانه‌وه په‌یدا ده‌کن. له ریکه‌ی هه‌ر ئەوانه‌وه ده‌زانین بۆ نمونه نه‌مر حوزنی موکریانی و گیوی موکریانی دوو جار دیوانی میسباحیان چاپ کردووه یا ئەندامیکی بنه‌ماله‌ی قزلجی له به‌غدا دوو ریساله‌ی خۆی چاپ کردوون.

ئەوانه‌ی خواره‌وه ئەو باب‌ه‌تانه‌ن وا بۆکان یا خه‌لکی بۆکان ده‌گرنه‌وه. من له‌و کاتانه‌دا مامۆستا هه‌ژار وه‌ک به‌شیک له بۆکان چاوی ده‌که‌م، گه‌رچی ده‌زانم له مه‌هاباد له‌دایک‌بووه و له‌ویش نیژراوه و هه‌میشه‌ش هه‌ر خۆی به‌خه‌لکی مه‌هاباد زانیوه و دیاره‌ منیش هه‌ر به مه‌هابادی ده‌ناسم. هۆی ئەم کاره‌شم ئەوه‌یه هه‌ره‌تی لاوی و ژیا‌نی سیاسی مامۆستا له بۆکان تیپه‌ر بووه و هه‌ر له بۆکانیشه‌وه رووی له گه‌رمین کردووه. دوکتۆر ره‌حیمی سه‌یفی قازیش هه‌ر مه‌هابادیه‌یه له‌به‌روه‌ی له بنه‌ماله‌ی قازییه‌کانی مه‌هاباده، به‌لام به‌حیسابی ژیا‌ن له گوئیجه‌لی نیوان میانداو و بۆکان وا هه‌یه پێویست بچ له سه‌رچاوه بۆکانیه‌کانیش‌دا ناوی بیری.

گرنگ ئەوه‌یه ئەو که‌سایه‌تیانه ناوریان لێ‌بدریته‌وه و له بیر نه‌کرین، ده‌ناچ گرنگ نییه کامیان له کامه‌ گوند ژیاون و ئەو گونده چه‌ند کیلۆمیتەر له‌م شار نزیکه و چه‌ند له‌وی دیکه دووره. ئەم باب‌ه‌تانه جیگه‌ی به‌رچاوته‌نگی و ده‌مارگیری نین و من ئەم ماندوو‌بوونه بۆ کاریکی چه‌په‌لی ئەوتو ناکه‌م که ئاگری جیاوازی و ته‌فره‌قه

خۆش بكا.

ئەو بەبەتەكانى سەبارەت بە بۆكان:

۴۲. ئەحمەدى كۆر، موكریان (۱۸۵۶):

- ديوانى ئەحمەدى كۆر، پاكستان ۱۹۶۳، ۴۸ لاپەرە (ل ۱۳):

۵۲. ئەدەب (عەبدوللا بەگى ميسباحودديوان ۱۸۱۲ - ۱۸۶۰):

- ديوانى ئەدەب، رەواندز، زارى كرمانجى، ۱۹۳۶، ۵۲ لاپەرە. ديوانى ئەدەب،

هەولير، كوردستان، ۱۹۶۶، ۱۲۰ لاپەرە. مصباح الديوان، بەغدا، ۱۹۳۹، ۱۳۰

لاپەرە (ل ۱۵):

۷۸. ئىبراھىم ئەفخەمى: ديوانى ئەفخەمى، مەھاباد، ۱۹۷۱، ۱۹۲ لاپەرە (ل ۱۹):

۱۸۵. حەسەن زىرەك: چرىكەى كوردستان، تاران، رەنگين، ۱۹۶۶، ۵۰ لاپەرە (ل

۴۵):

۱۸۶. حەسەن سەلاح (سۆران):

- ديوانى سۆران، تەوريز، قاميش [دەبى «تابش» بى]، ۱۹۶۶، ۱۵۰ لاپەرە:

كتىبخانەى سۆران، لەندەن، پۇنيو، ۱۹۷۹، ۴۵۰ لاپەرە (ل ۴۵):

۱۸۹. حەسەن قزلىجى (۱۹۱۳ - ۱۹۸۴): پەيمانى دوولايى (ج)، ۱۹۵۹، ۳۸ لاپەرە.

پىكەننى گەدا، بنكەى پىشەوا، ۱۹۷۲، ۱۴۹ لاپەرە (ل ۴۶).

۲۴۲. رەھىمى قازى:

- پىشمەرگە (ج)، بەغدا، وەفا، ۱۹۶۱، ۱۶۰ لاپەرە (ل ۵۴).

۳۷۸. عەبدوپرەحمان ھەژار (عبدالرحمن مصطفى موكریان [ى] ۱۹۲۰):

- بۆ كوردستان (د)، بەيروت، عىتانى، ۱۹۶۵، ۲۰۰ لاپەرە؛ بەيتى سەرەمەر (د)،

شام، ۱۹۵۷، ۱۶ لاپەرە؛ خەيام، وەرگىزان لە فارسىيەو، بەيروت، عىتانى،

۱۹۶۸، ۱۰۲ لاپەرە؛ شەرەفنامە، وەرگىزان لە فارسىيەو، نەجەف، نەعمان،

۱۹۷۲، ۱۰۱۶ لاپەرە؛ ھۆزى لە بىرکراوى گاوان، وەرگىزاو لە عەرەبىيەو،

بەغدا، كۆرى زانىارى كورد، ۱۹۷۳، ۱۰۸ لاپەرە (ل ۸۰ و ۸۱).

۴۰۹. عبدالھادى افخەم زادە:

- مولودنامەى حضرت رسول اللہ، مەھاباد، ۱۹۵۰، ۳۲ صفحە (ل ۸۸).

۵۹۹. محهمه‌د قزلیجی (سابلاخ ۱۸۹۵ - به‌غدا ۱۹۵۹):

- چل‌فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر، به‌غدا، نه‌ج‌اح، ۱۹۳۵، ۴۴ لاپه‌ره؛ التعریف بمساجد

السلیمانیه و مدارسها الدینییه، به‌غدا، ۱۹۳۸، ۵۳ لاپه‌ره (ل ۱۳۱).

۱. مسته‌فا نه‌ریمان، «فه‌ره‌نگی ئه‌دیپ و نووسه‌رانی کورد»، چاپی ئه‌مینداریه‌تییه‌ گشتییه
پۆشنبیری و لاوانی ناوچه‌ی کوردستان، به‌غدا، ۱۹۸۶، ۱۵۴ لاپه‌ره، کوردی.

ئافرهته ناوداره کانی کورد

ئەم کتیبە بە کوردی نووسراوه و پاشان وەرگەرپاوهتەوه سەر فارسی. نووسەر «عبدالجبار محمد جباری» ژياننامهیهکی کورتی بۆ ژمارهیهکی زۆر له ژنانی ناوداری کورد نووسیوه و وەرگێڕیش هەندیکێ دیکه‌ی داوهتە دەم، بەلام بەداخه‌وه شتیوازی کارهکه‌ی زۆر ڕێک‌و‌پێک نییه و ڕوون نابێتەوه ئایا کام به‌شی هی نووسهره و کام به‌شی له‌لایه‌ن وەرگێڕه‌وه زیادکراوه.

ڕاستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه ژنانی ناودار له‌ نیو کورددا زۆرن و به‌و چه‌ند لاپه‌ره‌یه ناگرێ و نابێ کۆتایی به‌ کاری توێژینه‌وه له‌ ژیانان به‌ینین.

هەر چۆنیک بێ، کتیبه‌که‌ باسی دوو شیره‌ژنی کردووه که ناوچه‌ی بۆکان ده‌گرنه‌وه و هۆی دامه‌زراندنی باسه‌که‌ش لێره‌دا هەر ئەم دوو که‌سه‌ن.

- عایشه‌ تورجانی - کچی عه‌للایه‌ی قزڵجی، که خۆینده‌وار و زانیه‌کی ئایینی به‌ناو‌ده‌نگ بووه له‌ ناوچه‌که‌دا (لاپه‌ره ۶۳)؛ بۆ زانیاری زیاتر ده‌کرێ خۆینه‌ر یادداشته‌کانی کاک جه‌عفهری قزڵجی بخوینیته‌وه له‌سه‌ر سایدی ڕۆژه‌لات/ بۆکان، که به‌گوێهری ئه‌و، «مه‌لا ئایشی»ی قزڵجی دایکی خوالیخۆشبوو قازی موکری بووه.

- زرافشان خانم (زێڕه‌شان خانم)ی موکری، که له‌ هۆزی فه‌یزوللا‌به‌گی و دایکی سێ شه‌هیدی گه‌وره‌ی کوردستان عه‌بدو‌للا‌خانی مه‌تین، ئەحمه‌دخانی فارووقی و محه‌مه‌دخانی دانیشوهر بوو، که هه‌ر سێکیان دوا‌ی هه‌ره‌سی کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) له‌ سه‌قز له‌ داری بێداد دران.^۱

۱. عبدالجبار محمد جباری، «گزیده‌ای از زنان نامدار کرد»، ترجمه‌ احمد محمدی، ناشر: مترجم، سنندج، ۲۰۰۱/۱۳۸۰، ۱۰۲ صفحه، فارسی.

ناودارانی کورد و کوردستان

ئوه‌ی له رابردوودا پیتی ده‌گوترا «اعلام» یا «رجال» یا «علم الرجال» و ئیستا به «میژووی ناوداران» ده‌ناسری، بۆ شاره‌زایی له کورته‌ی ژبانی که‌سایه‌تی میژوویی گه‌لان به‌سووده و ده‌یان چه‌شن و شیوان بۆ نووسینی هه‌یه. ئەم باب‌ه‌ته له رابردوودا بۆ کورد نه‌بووه و وا هه‌یه بتوانین بلین نهمر ئەمین زه‌کی به‌گ یه‌ک له پیش‌په‌وانی کاره‌که بووه که کتیپی به‌نرخ «مشاهیر الكرد و الكردستان» ی به‌عه‌ره‌بی نووسی و به‌رگی یه‌که‌می له سالی ۱۹۴۵ و به‌رگی دووه‌می له سالی ۱۹۴۷ دا بلا‌وکرده‌وه.

له کتیبه‌که‌دا زانیاری راسته‌وخۆ له‌مه‌ر بۆکان که‌م ده‌که‌وێته به‌رچاو، به‌لام سه‌باره‌ت به‌هه‌ندئ که‌سایه‌تی میژوویی، سیاسی، زانستی و هونه‌ری موکریان زانیاری دواوه، که ئاشکرایه بۆکانیش ده‌گرنه‌وه، واته نابن چاوه‌روان بین که‌سانیک که له ناوچه‌که‌دا ده‌وری میژوویی‌یان بینیه‌وه، هه‌تمه‌ن ناوی بۆکانیان به‌سه‌ره‌وه بی. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش‌دا که ئەم سه‌رچاوه‌یه که‌متر باسی بۆکانی تێدایه، به‌لام گه‌رانی من به‌نیو لاپه‌ره‌کانی‌دا لای‌که‌م ئەم سووده‌ی ده‌بی که نووسه‌رانی دوا‌وژێ میژووی بۆکان پێویست نه‌کا سه‌رله‌نوێ به‌وه‌مووه لاپه‌ره‌یه‌دا بچنه‌وه و بتوانن به‌ئیعیتیاری راگه‌یاندنه‌که‌ی من، راسته‌وخۆ بچنه‌سۆراغی لاپه‌ره‌ی دیاری‌کراو.

کتیبه‌که له دوو به‌رگ پیکهاتووه و ناوی که‌سان، به‌گوێره‌ی پیتی ئه‌لف‌و‌بی به‌دوای یه‌ک‌دا هاتوون. به‌رگی یه‌که‌م پیتی ئه‌لف تا‌ظ و به‌رگی دووه‌م، پیتی ع تا یاه ده‌گرێته‌به‌ر.

له به‌رگی یه‌که‌م‌دا ناوی گه‌لێک له ئەمیرانی موکری وه‌ک ئەمیره‌به‌گ، ئەمیره‌پاشا، بوداق‌خان، بوداق‌سولتان، دوو‌شیخ‌حه‌یده‌ر، ئەمیرسلیمان، ئەمیرسه‌یفه‌ددین، شیربه‌گ و سارم‌به‌گی موکری هاتووه و ژباننامه‌یه‌کی کورتی چهن‌د دی‌پیی بۆ هه‌رکامیان نووسراوه.

له به‌رگی دووه‌م‌دا ناوی ئەم که‌سایه‌تیانه هاتووه که هه‌ندیکیان خه‌لکی بۆکان

یا دەورووبەری بۆکانن. من ناوەکان بە گوێرە ی ژمارە ی پیدراوی ئەمین زەکی و بە دیاری کردنی پیت رادەگە یەنم:

٧٢ ع. عەبدوڵڵا بەگی میسباحوودیوانی ئەدەب؛

٨١ ع. مەلا عەبدوڵڵا پیرەباب؛

١٥٩ ع. [عەللامە] مەلا عەلی قزڵجی؛

١٣ ق. قوباد بەگی موکری؛

٢٠ م. حەمەحوسین خانی سەردار؛

٣٩ م. مەلا محەممەد الکولانی؛

١٤٠ م. مەنسور بەگی موکری؛

سەبارەت بە مەلا محەممەد «الکولانی» دەبی بلیم دەبی گۆلانی بی که «گۆلانی» یش گوندیکی گەورکایەتییە پیشتر سەر بە بۆکان بوو و ئیستا بە شیکە لە سەقز. نووسەر لە باسی حەمەحوسین خانی سەرداردا دوو فەرد شیعیری «سالار سەعید» ی هیناوه که ئاماژە یە بە ئیعدامی ئەو که سایەتییە مەزنە ی کورد لە لایەن تورکی عوسمانییە وه لە سەرە تاکانی شەری یە که می جیهانی و تالان و برۆی مال و ملکه که ی. ئاشکرایە سالار سەعید ناسناوی «عەلی بەگی حەیدەری» خاوەن ملکی گوندی «سەراو» لە باشووری شاری میانداو و نوینەری مەهاباد لە پەر لەمانی ئێرانی سەردەمی رەزاشای پەهلەوییه:

«حەشر و واوە یلایە ئەمڕۆ، کە رە لایە شارمان

کوشتن و تالان و یە خسیره که وا دین و دەبەن

ئە ی خودا! ئە کراد یە خسیری هەموو میللەت بوون

دە ی «عەلی»، تا چاک نە فە وتاون، بلی فکری بکەن!»^١

(ل ١٣٠، بەرگی ٢)

١. محەممەد امین زکی، «مشاهیر الكرد و الكردستان فی الدور الاسلامی»، الجزء الاول، مطبعة التفیض الاهلیه، بغداد ١٩٤٥، الجزء الثاني، راجعه و نقحه و اضاف الیه الاستاذ محمد علی عونی، مطبعة السعاده بجواز محافظة مصر، ١٩٤٧، (عەرەبی)، بەرگی یە که م ٢٨٩ و بەرگی دوو هەم ٢٤٨ لا پەرە، عەرەبی.

میژووی ناودارانی کورد

له‌باری گرنگایه‌تییه‌وه، پیویسته ده‌سبه‌جی دواي «مشاهیر الکرد و الکردستان» ی‌ئه‌مین زه‌کی‌به‌گ باس له‌سێ به‌رگ کتییی به‌نرخ‌ی بابامردوخ رۆحانی (شیوا) بکه‌ین که‌ به‌ فارسی نووسیویه‌تی. به‌داخه‌وه هیچکام له‌و کتیبانه به‌ زمانی نه‌ته‌وایه‌تیمان نین و ئه‌وه‌ش جیگه‌ی دهرس‌وه‌رگرتنه. له‌کاتیک‌دا ده‌کرئ کتیب به‌ کوردی بنووسرین و پاشان وه‌ر‌بگه‌رینه‌ سه‌ر زمانی داگیرکه‌رانی ولاته‌که‌مان، ئیستاش هه‌ر گرنگایه‌تی به‌ زمانی بیگانه ده‌ده‌ین و ئه‌وه‌ش جیگه‌ی داخه. دیاره ئه‌م حه‌سه‌ره‌ت‌خواردنه که‌م تا زۆر له‌و نرخه که‌م ناکاته‌وه که‌ ده‌بی به‌ ئه‌رک و زه‌حمه‌تی ئه‌م دوو گه‌وره‌ پیاوه بدرئ و له‌و ریزه‌ی که‌ بۆ رچه‌شکینی ئه‌وانی داده‌نین.

له‌کتییی «بابا مردوخ‌ی رۆحانی» دا‌گه‌لیک‌ ناوی په‌یوه‌ندی‌دار به‌ ناوچه‌ی موکریان و بۆکان هه‌یه و من لێره‌دا لیسته‌یه‌کیان لێ پیکده‌هینم، به‌و هیوایه‌ی که‌ له‌ دوا‌رۆژدا ئه‌و لیسته‌یه‌ زیاتر و گه‌وره‌تر بیته‌وه، به‌لام پێشتر با ئه‌وه‌ بلیم گه‌لیک سه‌رچاوه‌ی گرنگ هه‌ن که‌ ده‌توانن بابه‌تی په‌یوه‌ندی‌دار به‌ که‌سایه‌تی خه‌لکی بۆکانیان تیدابی و پیویسته ئه‌وانه‌ش سه‌یر بکرین. له‌وانه، یه‌کیان «لغتنامه ده‌خدا» یه‌ به‌ فارسی و «قاموس الاعلام» و «اعلام کرد العراق» (بۆ ئه‌و بۆکانیانه‌ی وا په‌ره‌وازه‌ی باشوور بوون و له‌وی گیرساونه‌ته‌وه) به‌ عربی و...

به‌رگی یه‌که‌م:

۱. ملا محمد کلولانی [که‌ ده‌بی «گۆلانی» بی]. ص ۲۲۴؛

۲. ئه‌حمه‌د کور، ص ۲۶۸؛

۳. علامه ملا علی قزلیجی تورجانی، ص ۴۴۶.

به‌رگی دووه‌م:

۱. احمد ترجانی‌زاده، ص ۴۴۲؛

۲. ملا احمد ربانی، ص ۲۱۶؛

۳. ادب مکرپانی (مصباح)، ص ۲۲۳؛
 ۴. حافدی قزلجی، محمدسعید، ص ۳۶۵
 ۵. حزنی مکرپانی [به حیسابی مهوتەنی باووباپیرانی]، ص ۲۸۹؛
 ۶. حیدری مهابادی [عەلی بەگی سالار سە عید]، ص ۳۲۴؛
 ۷. سوارە ایلخانی زادە، ص ۴۰۵؛
 ۸. شفیعە بوکانی، ص ۳۲۷؛
 ۹. ملا صالح ایوبی مکرپانی، ص ۳۳۴؛
 ۱۰. حاجی عبدالرحمن آقا مەتدی، ص ۳۷۸؛
 ۱۱. ملا عبدالرحیم هەوشاری، ص ۲۶۳؛
 ۱۲. ملا محمدحسن ترجانی، ص ۱۱۴؛
 ۱۳. ملا محمدحسین ترجانی، ص ۱۳۸؛
 ۱۴. ملا محمد ترجانی زادە، ص ۳۶۳؛
 ۱۵. ملا معروف کوکەای، ص ۲۷۵.
- بەشی دوو هەم (بەرگی سێهەم):
۱. شاهانی ماد، ص ۱ - ۵؛
 ۲. حکام مکرری و سرداران، ص ۳۷۱ - ۳۸۴؛
 ۳. سیف الدین خان سردار مکرری، ص ۳۷۱؛
 ۴. عباس آقا دەبکری، ص ۵۸۰؛
 ۵. عزیزخان سردار کل مکرری، ص ۳۷۶؛
 ۶. محمدحسین خان سردار مکرری، ص ۳۸۴؛

روانین به «تاریخ مشاهیر»ی نەمر بابامەردۆخدا دەریدەخا که پێویستە دوارپۆژ که سانیکی تر ئەم کارە گەورەییە درێژە پێ بەدن و لە رێگە ی پشکنینی سەرچاوەکانەو ه ناوی گەلیکی تر لە ناوداران ی کورد زیندوو بکەنەو ه. لەم پەییوەندییەدا زۆر وا هەییە ناوی ناوداران ی بۆکانیش بیته گۆر ی. بۆ نمونە، هەر لە بەرگی سێهەم دا باسی سێ سەرداری بۆکان کراو ه و سەردار عەلی خان که چوارەمیان بوو، ناوی نەهاتوو ه،

به‌همان شیوه‌شاعیرانی‌وهک: ئاوات، هیندی، نووری، حه‌قیقی، ئه‌فخه‌می، وه‌فا و
عالمانی‌ئیینی‌وهک: مه‌لا که‌ریمی‌شاریکه‌ندی، مه‌لا هادی‌ئه‌فخه‌م‌زاده‌و...^۱

۱. بابامردوخ روچانی (شیوا)، «تاریخ‌مشاهیر‌کرد: عرفا، علما، ادبا، شعرا»، انتشارات‌سروش، تهران، جلد‌اول ۱۳۶۴/۱۹۸۵، ۴۷۴ صفحه، فارسی، جلد‌دوم ۱۳۶۶/۱۹۸۷، ۴۸۹ صفحه، فارسی، بخش‌دوم (جلد‌سوم) امرا و خاندان‌ها، به‌کوشش‌ماجد‌مردوخ‌روچانی، ۱۳۷۱/۱۹۹۲، ۶۹۱ صفحه، فارسی.

[تیبینی: به‌خته‌وه‌رانه‌کاک‌ماجد‌مه‌ردوخ‌روچانی‌ئه‌م‌به‌ره‌مه‌ی‌باوکی‌کردۆته‌کوردی‌و
سالی ۲۰۱۱ - ۲۰۱۲ ئاکادیمیای‌کوردی‌به‌ناوی «میژووی‌ناودارانی‌کورد» وه‌چاپی‌کردوه].

زانایانی کورد

کتییی زانایانی کورد نووسراوی مامۆستا محهمەدسالح ئیبراھیمی (شەپۆل)، زانیاریی لەمەر چەند کەس لە زانایانی بۆکان گرتۆتەبەر. لە کتیبەکەدا سەرچەم ژياننامەى ۲۹ کەسایەتى و ھەروەھا لیستەى ناوی ۱۵ مۆسیقار و گۆرانیبیژ و بەیتچەر لە کتیبەکەدا ھاتوو، کە ھەندیکیان ناوچەى بۆکان دەگرەنەو. بەداخەو کتیبەکە شینوازیکی ریکوپیکی نییە و گەلیک بابەتى بە تیکەلاوى و شینواوى تیدا گردووکۆ کراو، بەلام ھەر چۆنیک بى ژياننامەى ئەم کەسایەتییانەى ناوچەى بۆکانى تیدا نووسراو:

- کامیل شا ئیمام زەمبیلی (ئاوات) لاپەرە ۵۷ - ۷۳:

- مەلا عەبدولکەریم مستەفاپوور (شاریکەندى) لاپەرە ۱۷۷ - ۱۸۱:

- مەولانا مەلامار ف کۆکەیی لاپەرە ۱۹۵ - ۲۱۱:

- خالەمینی بەرزنجی (پارچە شینعریک) لاپەرە ۲۰۹ - ۲۱۲:

- حەسەن زیرەک و چەند گۆرانیبیژى دیکەى موکریان لاپەرە ۲۶۵ - ۲۶۶.

ھەروەھا لە بەشى تایبەت بە مەلامار فى کۆکەیی دا، پارچە شینعریکی خالەمین بەناوى «کۆکە» چاپ کراو، کە پێم باش دەبوو لێرەدا بلاوبکرایەتەو، بەلام لەبەر ھەلەوپەلەى گەلیک زۆر، خۆم لى بوارد. گوندی «کۆکە»ى نینوان مەھاباد و بۆکان، شوینی لەدایک بوونی مامۆستایان مەلامار فى کۆکەیی، خالەمینی بەرزنجی و عەباسی حەقیقییە و جیگەى خۆیەتى بکەوێتە بەر لیکۆلینەوہى دوارپۆژى لیکۆلەرانى ناوچەکە.^۱

۱. محهمەدسالح ئیبراھیمی (شەپۆل)، «زانایانی کورد»، چاپی چاپەمەنى محهمەدى، سەقز، ۲۰۰۰/۱۳۷۹ تاران، ۲۷۵ لاپەرە، کوردی.

بلیمه‌تانی کورد

له پوژانی ۱۴ تا ۱۶ ی پهبه‌ری ۱۳۷۵ ی هتاوی (۱۹۹۶ ی زایی) کونگره‌ی پیزگرتن له زانیارانی کورد له شاری سنه به‌پیه‌برا. له کونگره‌که‌دا پیز له هه‌ندیک زانا و ئه‌دیبه‌ی کۆن و نویی کورد گه‌را و وتاریان له‌سه‌ر خویندرایه‌وه. پاشان کۆمه‌له‌ی وتاره‌کان له‌لایه‌ن ئینتشاراتی سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوو‌بیه‌وه له ورمی له دوو به‌رگدا بلاوکرایه‌وه (سالی ۱۳۷۷ هتاوی / ۱۹۹۹ زایی).

نیوه‌روکی وتاره‌کان به‌رز و نزمی زوریان تیدایه، به‌لام سه‌رجه‌می کاره‌که، به‌گویره‌ی بارودۆخی ئه‌و سالانه و نه‌بوونی ئازادی و سه‌ربه‌ستی، کاریکی باش و به‌پیی‌و‌جی بوو.

له وتاره‌کاندا بوکان شوینیکی دیاری هه‌یه. له ۱۳ که‌سه‌ی وا له کونگره‌که‌دا پیزیان لی‌گیراوه و باسیان له‌سه‌ر کراوه ۲ که‌سیان بوکانین (مامۆستا ئه‌حمه‌دی تورجانی‌زاده و نه‌مر سواره‌ی ئیلخانی‌زاده)، هه‌روه‌ها مامۆستا هه‌ژاری موکریانێ که به‌شیکی به‌بوکانه‌وه هه‌یه.

له‌نیو ئه‌و که‌سانه‌ش‌دا که وتاریان پیشکه‌ش کردووه، ۱۰ که‌سیان بوکانین. له خواره‌وه لیسته‌ی ناوی ئه‌و که‌سانه و بابته‌ی وتاره‌که‌یان دیاری ده‌که‌م: به‌رگی یه‌که‌م:

بابته	ناو
مه‌لا ئه‌بووبه‌کری موسه‌نیف	مه‌لا په‌حمانی ناسری
دو نسخه‌ خطی از مستوره کردستانی در کتابخانه‌های لندن	عمر سلطانی (وفا)

به‌رگی دووهه‌م:

بابه‌ت	ناو
شیخ محه‌مه‌د مه‌ریوانی (قانع)	محه‌مه‌د نووری
یادی از استاد احمد ترجانی‌زاده	عباس ایلخانی‌زاده
ئه‌حمه‌د تورجانی‌زاده	جه‌لاله‌ددین شافیعی کورد
مامۆستا هه‌ژار	ناسر وه‌حیدی
هیمن، شاعیری‌ک له مه‌یدانی سووتان و هه‌رمان‌دا	یونس ره‌زایی
سواره	عومه‌ر ئیلخانی
سواره و شیعی‌ری نوئ	مسته‌فا ئیلخانی‌زاده
سواره له پی راستییه‌کانی ژیانی	عومه‌ر حیسامی

تویژه‌ری میژووی ئه‌و که‌سایه‌تیان ده‌توانی بچیته سو‌راغی وتاره‌کان.^۱

۱. کنگره بزرگداشت فرزنانگان کرد، انتشارات صلاح‌الدین ایوبی، چاپ اول، ۱۳۷۷ / ۱۹۹۹، به‌رگی یه‌که‌م ۴۴۶ لاپه‌ره، به‌رگی دووهه‌م ۹۷۱ لاپه‌ره، کوردی و فارسی.

گولزاری شاعیرانی کوردستان

نووسینی میژووی ئەدهبی بۆکان پینداویستییه کی گرنکه و بۆ ئەم کاره دهبی به لگه و سه رچاوهی باش بدۆزیتته وه.

کتیبی «گلزار شاعران کوردستان» ناماده کردنی «سید عبدالحمید حیرت سجادی»یه، که سالی ۱۳۶۴ / ۱۹۸۵ بلاو کراوه ته وه. له کتیبه که دا ناو و نمونه یه کی کورت له شیعی ۲۵۰ شاعیری کوردی رۆژه لاتی کوردستان تۆمار کراوه. زۆربه ی شاعیره کان خه لکی کوردستانی ئه رده لان و به تایبه ت سنهن، هه ندیک شاعیری ناوچه ی موکریانیشیان له گه ل خراوه و ته نانته چهند که سی وه ک نالی و مه لای جزیری و شیخ ره زاش له ناویان دا دانراون.

به لام ئەوهی بۆکان بگریته وه، ئەم شاعیرانه ن:

۱. ئەدهب، مه هابادی (عه بدوللا، میسباحو ددیوان)، ۱۳۳۱-۱۲۲۷ ی کۆچی؛
۲. تورجانی، مه هابادی (مه لا ئەحمه د تورجانی زاده)، ۱۳۱۹-۱۳۶۰ ی کۆچی؛
۳. جه وهه ری، بۆکانی (مه لا حه سه ن) سه ره تای سه ده ی چوارده ی کۆچی؛
۴. حافییدی، بۆکانی (مه لا محه ممه دسه عید حافییدی قزلجی)، ۱۲۹۲-۱۳۸۳ ی کۆچی؛
۵. حه قیقی، بۆکانی (عه باس)، ۱۲۸۱-۱۳۷۵ ی هه تاوی؛
۶. حه یدهری، مه هابادی (عه لی خانی سالار سه عید)، ۱۲۹۰-۱۳۲۸ ی هه تاوی؛
۷. سواره، بۆکانی (ئیلخانی زاده)، ۱۳۲۱-۱۳۵۴ ی هه تاوی؛
۸. شه فیعی، بۆکانی (مه لا عیسه امه ددین)، ۱۳۰۰-۱۳۷۴ ی هه تاوی؛
۹. سیدیقی، بۆکانی (مه محمود)؛
۱۰. مه لا محه ممه دحوسینی تورجان (کوری مه لا عه لی تورجانی)، ۱۲۷۸- ۱۳۳۵ ی کۆچی؛
۱۱. مه لا مه عرووف کۆکه بی، ۱۲۵۳-۱۳۲۴ ی هه تاوی؛
۱۲. وه جدی، بۆکانی (مه لا محه ممه دحسه ن قزلجی)، ۱۲۷۴-۱۳۲۷ ی کۆچی؛

۱۳. وهجدی، بۆکانی (محه ممه د)، ۱۳۰۷-۱۳۶۶ ی هه تاوی؛

۱۴. وهفا، بۆکانی (عومه ر سولتانی) ۱۳۱۸-۱۳۸۴ ی هه تاوی؛

سال و مانگه كان هه له یان تیكه وتوو ه و پیوستیان به پینداچوونه وهیه.^۱

۱. سید عبدالحمید حیرت سجادى، «گلزار شاعران کردستان»، ناشر: مؤلف، سنندج ۱۳۶۴.

چىرۆكنووسانى بۆكان

ژمارەيەك چىرۆكنووس لە بۆكان ھەلكەوتوون كە بەشىك لە مېژووى فەرھەنگى بۆكان، جا بابەتى نووسراوھەكانيان لە بۆكان رووى دابى يان نا. پېشەرھوانى كاروانى چىرۆكنووسانى بۆكان، بىگومان مامۇستا قزلىجيە و دەسبەجى دواى ئەو دەبى باس لە بەرپىز كاك سەلاھوددىنى موھتەدى و كاك سوارەى ئىلخانىزادە و كاك ھەسەن ئەيووبزادە بكرى.

چىرۆكى «نان و فېشەك» و چەند چىرۆكى دىكەى كاك سەلاھ لە پوژانى رەشى پزىمى شا و توندوتىژيەكانى ساواك لە كوردستان، بەنھىنى سەريان بە مالى ھەموو خەباتگىران و رووناكبيرانى كوردى پوژھەلاتدا كرد. ھەروھە كارەكانى كاك سوارەى نەمر كە بەختەوھرانە بەشى زورىان لە رادىوى كوردى تارانەوھ بلاوبونەتەوھ و دواتر لە كتيبى «تاپۆ و بوومەلئىل» ىشدا چاپ بوون، سەرەتايەكى باش بوون بۆ بەرزبونەوھى ديوارى قەلايەك كە ئىستا چىرۆكنووسى لاوانى بۆكانە و بەختەوھرانە خەلكانىكى لىھاتووى زور خويان تىدا ھەشار داوھ.

ئەم يادداشتانە دەرھەتانی پىراگەيشتن بە كارى يەكەيەكى چىرۆكنووسەكانى بۆ نىيە، بەلام لىرەدا لىستەيەك لە ناو و شوينەوارى ئەو كەسانە دەنوسمەوھ كە نووسىنەكانيانم لە بەردەستدايە.

بۆ كەسانىك كە دەستم بە نووسىنەكانيان رانەگەيشتووھ دەبى دواتر كاتى كە شارەزايى يەكيان لى پەيدا بكەم، لىستەيەكى جياواز رىكەبخەم.

نەمر ھەسەن قزلىجى كۆمەلە چىرۆكى پىنكەنىنى گەدا

نەمر سوارە ئىلخانىزادە دوا بەرھەمى، واتە كتيبى شەنگەسوار

سەلاھوددىنى موھتەدى نان و فېشەك و...

ئەنوەر ئىرانزادە «تاقەدار» و... (لە چىرۆكى تاقەداردا پووداوى پىش و دواى

كۆدەتاي ۲۸ى گەلاويزى بۆكان و ناوچەى فەيزوللا بەگى باسى كراوھ و ناوى زور

كەسايەتتى خەلكى بۇكان ھاتوۋە). ھەروەھا نووسەرى ئەو دوو پۇمانەشە بە
فارسى: فقرەقا، پرستو.

ھەسەن ئەيووبزادە

عومەر ھەمىدى

فەتاح ئەمىرى ھەوارەبەرە، مىرزا و زىندەخەو

ھىسەن شىرەبەگى شاربەدەر، دۇنادۆن، ئاۋازى كرىسمەس و...

مەھمەد رەمەزانى

سولەيمان فەرشى

ناسر و ھىدى خەو پراو

برىا كاكەسوورى سىياسوت

عەلى غولامەلى

ماپارە ئىبراھىمى

ئەھمەد تاھا گوللى نىشتمان

ھەمەدەمىن شامەھمەدى قەلا

مستەفا ئىلخانىزادە

رەھمان سۆفى نۇرمال

عومەر مەولوۋدى ھەزار ئەشكەوت

سولەيمان عەبدوپرەھىمزادە

قادر ھىدايەتى گابۇر، تۇقى عەزازىل، دەنگى نوختە، بەردىك لە بەردىك

چىرۆكى كوردى لە رۆژھەلاتى كوردستان

دەقى وتووئىژىك لەگەل ريزدار حسين شىزبەگى لە مالىپەرى «سىروان» دا بلاوبۆۈە. وتووئىژەكە، گەلىك بەنيوهرۆك و پوونكەرەويە و لە دوو لايەنەوہ پەيوەندىي بە بۆكانەوہ پەيدا دەكا. لە وتووئىژەكەدا ئاماژە بە ھەندىك كارى شانۆيى لە بۆكان و كەسايەتتى و ھەك سوارەى ئىلخانىزادە و ھەسەنى قزلىجى و رەھىم سەيفى قازى و سەلاھى موھتەدى و مەمەد رەمەزانى كراوہ. ھەك چىرۆكنووس ھەرۈەھا كاك حسين خۇي بۆكانىيە، واتە پەيوەندىيەكى دوولايانە، ئەم وتووئىژە بەو باسەوہدەبەستىتەوہ. ناوى وتارەكەى مالىپەرى سىروان بەو چەشنەيە: «رەوتى چىرۆكى كوردى لە كوردستانى ئىران»، بەرپوہبەرى وتووئىژەكەش ھەر مالىپەرى سىروانە، كە خۇي سەرچاويەكى بەنرخ بوو بۆ ھونەر و ئەدەبى كوردى و بەداخەوہ و ھەستاندىان. ھىوايە كارى دوايى كاك حوسىن ناساندنى چىرۆكنووسەكانى كورد بى كە لە نىوياندا لاوى بۆكانى كەم نىن.

چىرۆكى ھونەرى ھەتاھەتايە، ھەر ماوہ و نامرى

كاك حسين با باسەكەمان لە دەسپىكى چىرۆكى كوردى كوردستانى ئىرانەوہ

بى.

- پىشوازى لە پىشنىيازەكەتان دەكەم، چونكە ئەم دەرفەتەم بۆ دەرەخسى تا جارىكى دىكەش سپاس و ئەمەگدارىي خۇم ئاراستەى بناغەدانەرى چىرۆكى كوردى لە كوردستانى ئىران بەرپىزى نەمر زىندەياد مامۇستا ھەسەن قزلىجى بگەم و ھەرۈەھا سپاس و ئەمەگدارى و رىز و خۇشەويستى ئاراستەى تىكۆشەرانى پىشەنگى ئەم بوارە، زىندەيادانى نەمر مامۇستا سوارە ئىلخانىزادە و دوكتۆر رەھىم قازى بگەين. بەرپاستى بىتوو «گى دۆمۆپاسان» بە ئاوينەى بالانويىنى كۆمەلگاي فەرەنسى و پەرەپىندەرى كورتەچىرۆكى ئوروپايى و پۇژاوايى لە سالاھەكانى كۆتايى سەدەى نۆزەدا بناسىن يان ئانتوان چىخوف وىژدانى ھۆشيار و بىدار و شىوہكارى

ھونەرمەندى كۆمەلگى پووسى بىن لە كوتايى سەدەى نۆزدە و سەرەتاي سەدەى بېستەمدا، ئەو مامۇستا حەسەن قزلىجى ئەركى ھەردووكى ئەم نووسەرانە و بەردى سەرشان و كۆلى ھەردووكيانى بە تەنھايى وەئەستۆ گرت و سەرکەوتوش بوو. باسەكە دەگەپىتەو ھە بۇ (سالانى ۱۹۴۱ - ۱۹۴۶ زايىنى)، يانى سەرەتاي پونىسانسى كۆمەلگى كوردستانى ئىران و جموجوولى كۆمەلەى «ژ.ك» و كۆمارى كوردستان، كە لە و كاتەدا فورماسيونى ئابوورى و پاميارىيى ئىمە فورماسيونى فيئودالى بوو و دابونەرىتى عەشايەرى و خىلەكى بەسەر خەلك و كۆمەلگا و كولتورماندا زال بوو، لە بارودۇخ و بېرگەيەكى ئاوادا كە زۆرىەى خەلك نەخويندەوارن و ئاگايان لە نووسين و خويندەنەو و كىتیب نىيە، تەنانەت خويندەوارانى پىشەنگىش زۆرىەى زۆر و لە سەداى نەوهدىان سەرقالى شىعر دەبن (ھەلبەت ئەو خويندەوارە پىشەنگانەى كە خەرىكى خويندەنەو و نووسين، نەك خويندەوارى ئاسايى و پەشوكى و دوور لە موتالا و خويندەنەو)، لە بارودۇخىكى ئاوادا مامۇستا قزلىجى دى و چىرۆك دەنوسى و ئەويش چىرۆكى سەرکەوتو، كە ئەوا لەپاش نىزىك شەست سال ھىشتا بۇ زۆر كەس سەرمەشق و نمونەى چىرۆكى سەرکەوتون.

چىرۆكەكانى ئەو بېرگەيەى مامۇستا لە گۆقارى «ھەلالە»دا كە لە بۇكان و لە ژىر چاوەدىرىي خوياندا دەردەچوو، ھەروەھا لە پۇژنامەى «كوردستان»دا كە ئورگانى كۆمار بوو چاپ دەبوون. ئەم چىرۆكانە و چەند چىرۆكىكى دىكەى مامۇستا پاشان لە كىتیبى «پىكەنىنى گەدا»دا لە چاپ دران و لە قەوارەى كىتیبدا بلاوبوونەو. كارىگەرىي مامۇستا قزلىجى بەسەر چىرۆك و چىرۆكنوسانى ئەم دىو و ئەودىوى كوردستاندا شتىكى سەلماوى حاشاھەلنەگرە و ھەمووان پىي پىيادەنن.

و ھەكوو چۆن ھەر ھەموو چىرۆكنوسانى پووسىە لە ژىر «شنىل»ى نىكۆلاى گووگولدا ھاتنەدەر، ئىمەى چىرۆكنوسى كوردىش ھەر ھەموومان قەرزاربارى مامۇستا «حەسەن قزلىجى»ن.

ئا لىرەدا پەنگە ئەم پەرسىارە بىتە پىشى و پەرسىار بىرى بۆچى؟ ئەو پەرسىارىكى زۆر جوان و باشى فەكرىيە لە ئەدەبى كوردىدا و مافى ھەموومانە بزائىن بۆچى...؟

له وه‌لام‌دا پیم وابی زور باشه ئاماژه به‌سی هۆکاری سهره‌کی بکری:

۱. چونکه مامۆستا قزلی بناغه‌دانهری چیرۆکی کوردی له کوردستانی ئێرانه و یه‌که‌م که‌س بووه که له‌م‌دیودا کورته‌چیرۆکی هونه‌ری کوردی نووسیوه.

۲. له‌به‌روه‌ی وێرای له‌به‌رچاوگرته‌ی برگه و خولی خوی و فۆرم و ئاستی چیرۆک له‌و برگه زه‌مانیه‌دا، چیرۆکی مامۆستا زور سهرکه‌وتوو و پیتشکه‌وتوو. یانی چیرۆکه‌کانی کتیی «پیکه‌نینه‌ گه‌دا» له‌پاش نووسینیان به‌رده‌وام خویندرانه‌ته‌وه و قسه‌وباس و مشت‌ومریان له‌ ساز‌بووه و به‌ ئاسه‌وار و به‌ره‌می باش و سهرکه‌وتوو ناسراون.

۳. میژوو سه‌لماندوویه‌تی که‌گه‌وره‌پیاوان زور جار به‌په‌چه‌وانه‌ی پۆیشتنی ئاوی رۆوبار مه‌له‌ ده‌که‌ن و مامۆستاش هه‌ر وای کرد، یانی له‌جیاتی رۆو له‌ شیعر کردن و شیعر گوتن، وه‌شوین چیرۆک که‌وت. من له‌ وتاری «چریکه‌ی چیرۆکی چوارچرا»‌دا ئاماژه‌م به‌ بارودۆخی ئابووری، پامیاری، کومه‌لایه‌تی و فه‌ره‌نگی سهرده‌می کۆماری کوردستان کردوووه و ده‌سنیشانم کردوووه که له‌و خول و برگه‌یه‌دا و له‌ فۆرماسیۆنی فینۆدالی‌دا زیاتر له‌ سه‌دای نه‌وه‌دی خه‌لک نه‌خوینده‌وار بوون و خوینده‌وارانی‌ش له‌ سه‌دای نه‌وه‌دیان، له‌ شیعر به‌ده‌ر خوینده‌وه‌یان له‌نیودا باو نه‌بووه. جا له‌ دۆخیکی ئاوادا مامۆستا وه‌شوین شیعر ناکه‌وی، چیرۆک ده‌نووسی و له‌ نووسینی چیرۆکی‌ش‌دا به‌په‌چه‌وانه‌ی به‌ستی‌ی رۆوبار مه‌له‌ ده‌کات، یانی من پیم‌وايه به‌په‌چه‌وانه‌ی زور که‌س که‌ وای داده‌نین چیرۆکه‌کانی «پیکه‌نینه‌ گه‌دا» سه‌ر به‌ قوتابخانه‌ی ریالیزمی سۆشیاالیستی و ئه‌ده‌بی کریکارین، من ده‌لیم‌نا، چیرۆکه‌کانی پیکه‌نینه‌ گه‌دا، سه‌ر به‌و قوتابخانه‌یه‌ نین و سه‌ر به‌ شیۆازی ره‌خنه‌ی کومه‌لایه‌تین، چونکه وه‌کووه‌ ده‌زانین له‌ ئه‌ده‌بی کریکاری و ریالیزمی سۆشیاالیستی‌دا پروپاگه‌نده‌یه‌کی دوگم و داخراوی قیرسیچمانه‌ بۆ بیروپا و ئه‌ندیشه‌یه‌کی تایبه‌ت و ئیشک و پارتخوازنه‌ ده‌کری، که ئیمه‌ ئه‌م بیروپا و پروپاگه‌نده‌ حیزبی و دوگم و داخراوانه‌ له‌ چیرۆکی مامۆستادا نابینن. ده‌جا جاریکی دیکه‌ش سپاس و ئه‌مه‌گداریمان بۆ بناغه‌دانهری چیرۆکی کوردستانی

ئیران مامۆستا حهسهن قزلیجی.

له پاش دارمانی کۆماری کوردستان و سه رکوت کردنی هه موو بزاف و جووله یه کی پیشکه وتنخوازانه و وێرایی سهرینه وه ی هه موو چالاکییه فه ره نه نگیه کان کاری مامۆستا و چیرۆکنووسینی کوردی له م دیو ته نه ها و ته ریک ده مینیتته وه.

تا ساڵی ۱۳۲۹ ی هه تاوی (۵۰ ی زایینی) یه که م پۆمانی کوردیی سه رتاسه ری کوردستان له ئیره وان پاته ختی ئه رمه نستانی سه ر به سوؤقیه ت چاپ و بلاو ده بیتته وه، ئه ویش پۆمانی «پیشمه رگه» ی دوکتۆر په حیم سه یفی قازییه. من هه ر له سه ر پۆمانی پیشمه رگه ی دوکتۆر په حیم وه کوو یه که م پۆمانی کوردی به تیروته سه لی هه ر له وتاری «چریکه ی چیرۆکی چوار چرا» دا نووسیمه. لیژه ش دا دووپاتی نه که ی نه وه و ته نه ها ده سخۆشانه و ریز و ئه مه گداریمان ئاراسته ی نووسه ری پۆمانی پیشمه رگه ده که یین و به داخه وه بزاقی چیرۆک و پۆمانی کوردی له پاش کۆمار و له پاش مامۆستایان قزلیجی و قازی بۆ ماوه یه کی زۆر بیده نگی و شه وه زه نگی به سه ردا دی و سه رنیزه ی دیکتاتوریه تی شوؤینستی پاله وی ئیزنی چالاکی و بزاقی فه ره نه نگی و هونه ری به غهیره فارس و به تایبه ت به کورد نا دا. به ره به ره ده که ی نه سالانی ۴۰ و ۵۰ ی هه تاوی (۶۰ و ۷۰ کانی زایینی) و کۆر و کۆبوونه وه کانی ئالقه ی زینده یادی نه مر مامۆستا سواری ئیلخانی زاده و هه فالانی وه کوو کاک سه لاح و چاوه و بری جار مامۆستا نووری و رۆژبه یانی ... له سه ره تاوه له بۆکان و له پاشان له تاران...

ناوى بەشىك لە نووسەران، ئەدەبىيان و ھونەر مەندانى بۆكان

۱. پەحمان ئازەرگوشەسب: شانۆگەر
۲. عەلى ئازەرگوشەسب: شانۆگەر
۳. ناسر ئەحمەدزادە: ھونەر مەندى شىۋەكار
۴. محەممەد ئەحمەدى: شاعىر
۵. مەلا ھادى ئەفخەمزادە: زانائى ئايىنى، نووسەر، شاعىر
۶. ئىبراھىم ئەفخەمى: مېژوونوس، شاعىر
۷. كامران ئەمىن ئاۋە: نووسەر، لىكۆلەر، ۋەرگىر
۸. ئەيووب ئەيووبزادە: لىكۆلەر، نووسەر
۹. ھەسەن ئەيووبزادە: لىكۆلەر، ۋەرگىر، كەسايەتتە سىياسى
۱۰. ماپەرە ئىبراھىمى: نووسەر
۱۱. فەتاح ئىسماعىل پوور: شانۆگەر
۱۲. عەلى ئىسماعىلزادە: مېژوونوس
۱۳. چىمەن ئىلخانىزادە: دىزايىنەر
۱۴. سوارە ئىلخانىزادە: لىكۆلەر، شاعىر، نووسەر
۱۵. عومەر ئىلخانى: نووسەر
۱۶. عوسمان ئىلخانىزادە: نووسەر
۱۷. محەممەد ئىلخانىزادە: مېژوونوس، كەسايەتتە سىياسى
۱۸. مستەفا ئىلخانىزادە: نووسەر
۱۹. سەيد جەعفەر ئىمامزەنبىلى: لىكۆلەر، نووسەر
۲۰. سەيد كامىل ئىمامزەنبىلى (ئاۋات): شاعىر
۲۱. ئىسماعىل ئىسماعىلزادە: نووسەر
۲۲. ئاگرى ئىسماعىلنەژاد: نووسەر، رۆژنامەۋان

۲۲. فارووق باباميرى: وەرگيڭز، كەسايەتتىى سياسى
۲۴. شەھين بايەزىدپوور: رۆژنامەوان، چالاكى مەدەنى
۲۵. ميديا بايىزىدپوور: نووسەر، كەسايەتتىى سياسى
۲۶. عەلى بداغى: نووسەر، رۆژنامەوان
۲۷. فاتمە بوداغى: شاعير
۲۸. ئاوات بۇكانى: دەنگيڭز
۲۹. پەھيم بەھرامزادە: وەرگيڭز، كەسايەتتىى سياسى
۳۰. ئەھمەد بەھرامى: نووسەر
۳۱. كەمال بەھرامى: گيان بەخت كىردوى سياسى، شانۆگەر
۳۲. حاج سەلیم خانى باباميرى: ئەدىب، سەفەرنامە نووس
۳۳. رەزا باباميرى: مۇسقىقار، دەنگيڭز
۳۴. سۇمانە بۇكانى: نووسەر
۳۵. سمايل جانبالاغى: ھونەر مەندى شىوھكار
۳۶. شەنگە جوو: دەنگيڭز
۳۷. مەللىپ چابوك: شانۆگەر
۳۸. سمايل ئاغا چەوگالى: دەنگيڭز
۳۹. جەعفەر ھاميدى: نووسەر، كەسايەتتىى سياسى
۴۰. سەيد تاهير ھوسىنى: ئاواز دانەر، دەنگيڭز
۴۱. سەئىد ھەسەن زادە: ھونەر مەندى شىوھكار
۴۲. شۆرپەش ھەسەن زادە: گرافىست
۴۳. برايم ھەسەنى: وەرگيڭز
۴۴. سونبول ھەقىقى: شاعير
۴۵. عەباس ھەقىقى: شاعير
۴۶. ئەبووبەكر ھەميدى: نووسەر، كەسايەتتىى سياسى گيان بەخت كىردوى
۴۷. عومەر ھەميدى: نووسەر، شانۆنامە نووس، كەسايەتتىى سياسى

۴۸. خالىد حىسامى (ھىندى): شاعىر، كەسايەتتىى سىياسى
۴۹. ناسر حىسامى: شاعىر، نووسەر، كەسايەتتىى سىياسى
۵۰. كەرىم حىكمەتتى: شاعىر
۵۱. سەلاخ خوسرەوى: ھونەرمنەندى شىئوھكار
۵۲. تاهىر خەلىلى: دەنگىيژ
۵۳. عەلى خەندان: دەنگىيژ
۵۴. حەسەن دەرزى: دەنگىيژ
۵۵. ئەرسەلان رۆستەمزاھە: ھونەرمنەندى شىئوھكار، گرافىست
۵۶. مەممەد رۆستەمزاھە (نامۇ): ھونەرمنەندى شىئوھكار
۵۷. جەعفەر رۆستەمى: شانۇگەر، كەسايەتتىى سىياسى
۵۸. مەممەد رەمەزانى: نووسەر، ۋەرگىيژ
۵۹. بىژەن رەھمانى: چىرۆكنووس
۶۰. كەرىم رەھىمى: نووسەر
۶۱. مەھمۇد رەزائى: دەنگىيژ
۶۲. يونس رەزائى: شاعىر، رەخنەگرى ئەدەبى
۶۳. كەرىم رەھىمى: نووسەر
۶۴. ھاشم رەزائى: نووسەر، كەسايەتتىى سىياسى
۶۵. ئومىد رەسوولپوور: دەنگىيژ
۶۶. حەسەن زىرەك: دەنگىيژ
۶۷. ترووسكە سادقى: شاعىر، رۆژنامەۋان
۶۸. لەيلا سالى: شاعىر، پىسپورى مېژوو
۶۹. فەۋزىيە سولتانبەگى: شاعىر
۷۰. رەھمان سۆفى: شاعىر، ۋەرگىيژ، چىرۆكنووس
۷۱. سولەيمان سۆفى سالى: شاعىر
۷۲. بەيان سۆفى سولتانى: شاعىر

۷۳. رەسوول سۆفی سولتانی: نووسەر، شاعیر
۷۴. لەیلا سۆفی سولتانی: شاعیر
۷۵. رووناک سولتانی: گرافیسیت
۷۶. رەسوول سولتانی: شاعیر، وەرگیژ
۷۷. عومەر سولتانی (وہفا): شاعیر
۷۸. بەیان سۆھرابی: شاعیر
۷۹. دیمەن سۆھرابی: شاعیر
۸۰. ھەلالە سۆھرابی: نووسەر، شاعیر
۸۱. حوسین سەعیدی (دیلان): نووسەر، کەسایەتیی سیاسی
۸۲. سەید محەممەد سەفایی: دەنگیژ
۸۳. سەید ئیبراھیم سەقزی: دەنگیژ
۸۴. ھەسەن سەلاح (سۆران): نووسەر، شاعیر
۸۵. سەید جەلال سەیادت: نووسەر
۸۶. سەید خالید سەیادت: نووسەر
۸۷. سەید قادر سەیادەت: شاعیر
۸۸. محەممەدئەمین شاسەنەم: نووسەر
۸۹. محەممەدئەمین شامحەممەدی: نووسەر
۹۰. ھەسەن شوان: نووسەر
۹۱. رەسوول شوان: شاعیر
۹۲. ناسح شەریفیان: وەرگیژ
۹۳. مەلا عیسامەددین شەفیعی: زانای ئایینی، شاعیر
۹۴. رەزا شەمامی: شانۆگەر
۹۵. حسین شێر بەگی: لیکۆلەر، چیرۆکنووس
۹۶. سۆما عوسمان زادە: شاعیر
۹۷. عەلی عوسمانی: شانۆگەر، کەسایەتیی سیاسی

۹۸. پەھىم عەبدورپەھىم زادە: نووسەر
۹۹. سولەيمان عەبدورپەھىم زادە: شاعىر و نووسەر
۱۰۰. قادر عەبدوللازادە (قالەمپەرە): ھونەرمەندى شىمشال ژەن
۱۰۱. عومەر عەسرى: نووسەر، كەسايەتتى سىياسى
۱۰۲. تاهىر عەلىيار: مېژوونوس، كەسايەتتى سىياسى
۱۰۳. عومەر عەلىيار: مېژووزان
۱۰۴. ناسر عەلىيار: نووسەر
۱۰۵. خالىد عىنايەتتى: نووسەر
۱۰۶. عومەر عىنايەتتى: نووسەر
۱۰۷. نىگار عىنايەتتى: نووسەر، كەسايەتتى سىياسى
۱۰۸. رېيوار غولامەلى: لىكۆلەر، پەخنەگرى فىلم و سىنەما
۱۰۹. عەلى غولامەلى: چىرۆكنووس
۱۱۰. ئەھمەد غولامى: رۆژنامەوان
۱۱۱. نادىر فەتھى: نووسەر، ۋەرگىپەر، رۆژنامەنووس
۱۱۲. برايم فەرشى: لىكۆلەر، نووسەر، شانۆگەر
۱۱۳. بەيان فەرشى: شاعىر
۱۱۴. سولەيمان فەرشى: نووسەر، تەنزىنووس، شانۆگەر
۱۱۵. عوسمان فەرامەرزى: نووسەر
۱۱۶. قادر فەرامەرزى: شاعىر
۱۱۷. سمايل ئاغاي فەرپروخى: پىشەنگى وىنەگرى فۇتوگراف
۱۱۸. مەنسور فەرپروخى: نووسەر، شانۆگەر
۱۱۹. برايم قادىرى: دەنگىبىژ
۱۲۰. سمايل قاسمى: نووسەر
۱۲۱. جەغفەر قىزلىجى: نووسەر
۱۲۲. ھەسەن قىزلىجى: لىكۆلەر، رۆژنامەنووس، چىرۆكنووس، كەسايەتتى سىياسى

۱۲۳. محهمهد وهجدي قزّلجی: شاعیر
۱۲۴. محسین قزّلجی: لیکۆلەر، نووسەر
۱۲۵. سهید یاسین قورهبیسی: کاریکاتوریست، تهنزنووس
۱۲۶. سهید محهمهدئهمین قورهبیسی: کاریکاتوریست، تهنزنووس
۱۲۷. ئەبووبهکر قهرهگوزی: دهنگیژ
۱۲۸. ئالیکهندی: نووسەر
۱۲۹. یوسف گول محهمهدی: وەرگیژ
۱۳۰. عهلی گولی: فۆلکلورناس
۱۳۱. عهلی گهلاویژ (ئاگری): لیکۆلەر، شاعیر، کهسایهتی سیاسی
۱۳۲. ئەمین گهردیگلانی: شاعیر، وەرگیژ
۱۳۳. عهزیز محهمهدیوور (داهشهندی): نووسەر، وەرگیژ
۱۳۴. عوسمان محهمهدی (عوسمانهسوور): نایهژهن
۱۳۵. رهحمان محهمهدیان: میژوونووس
۱۳۶. ئازاد محهمهدیانی: نووسەر
۱۳۷. رها کهریم موجاور: وەرگیژ
۱۳۸. حسین مرادبهگی: وەرگیژ، کهسایهتی سیاسی
۱۳۹. یوسف مستهفا: دهنگیژ
۱۴۰. سهلاحهددین موهتهدی: نووسەر، چیرۆکنووس، کهسایهتی سیاسی
۱۴۱. عهلی مهحمودی: شانۆگهر
۱۴۲. جهعفر مهردانبهگی: نووسەر، شانۆگهر
۱۴۳. مهنسوور مهردانبهگی: شانۆگهر
۱۴۴. شایسته مهعرووفی: شانۆگهر
۱۴۵. ئەحمهد مهولانی: شاعیر، نووسەر
۱۴۶. خهبات مهولوودی: دهنگیژ
۱۴۷. عومهر مهولوودی: نووسەر، پۆماننووس

۱۴۸. ھەسەن مىراۋايى: دەنگىيژ

۱۴۹. مەممەد نوورى: شاعىر، كەسايەتتى سىياسى

۱۵۰. كامىل نەجارى بۇكانى: ۋەرگىي، پۇژنامەۋان

۱۵۱. مەممەدسەئىد نەجارى (ئاسق): شاعىر

۱۵۲. سەلاھ نىسارى: شاعىر، نووسەر

۱۵۳. ناسر ۋەھىدى: لىكۆلەر، نووسەر

۱۵۴. عەبدوللا ھۆشمەند (عەبەدەپژى): دەنگىيژ

۱۵۵. ئەھمەد ھەقناس: شاعىر، پۇژنامەۋان

۱۵۶. سەيد قادر ھىدايەتى: نووسەر

۱۵۷. پەسوول يەكشەۋە: دەنگىيژ

۱۵۸. لوقمان پەھىمى: ۋىنەگر

ئەم لىستەيە بە يارمەتتى سەرچاۋەكانى بەردەست و ھەندىك دۆست و برادەرى
خۆم ئامادە كراۋە. بەداخەۋە دىققەتتى تەۋاۋى نىيە و زىاد لەۋەش، ناۋى زۆر كەسى
نەگرتتە خۇ.

تیکۆشەرائی سیاسیی خەلکی بۆکان و ناوچەکە

کاک تاهیر عەلیار دەقی وتاریکی کورتی لەسەر مەلپەری پۆژھەلات/ بۆکان بلۆک کردووە کە بەگوێرەى ئەو دەبى کاک تاهیر داوخوازی لە مامۆستای بەرپز جەنابی مەلا حەسەنى شیوەسەلى کردبى بیرەوهرى خۆى سەبارەت بەو کەسایەتییە سیاسییانەى وا لە ناوچەى بۆکاندا ھەلسوو پراوییان نواندوووە رابگەيەنى.

نەفسى ئاوردانەووە لە مامۆستا مەلا حەسەن و داواکاریى ئەو بابەتە، گەلیک گرنگ و کاریکی کەم وینەيە لەبەر وەى مامۆستا خاوەنى ئەزموونیکى زۆرى خەباتە و خەلکانیکى زۆر دەناسى کە لە ماوەى راپەرینی گەلەکەمان دژ بە ھەر دوو حکوومەتى داپلۆسینەرى شا و مەلا و لەپینا و ئازادى و دیموکراسىدا خەباتیان کردووە. جا ئەگەر کەس تا ئیستا ھەنگاویکی لەم بوارەدا ھەلنەھیناوەتەو، کەمتەرخەمى بوو و کاک تاهیر بە نوینەرایەتى لەلایەن ھەموومانەووە ئەم واجیبە کیفائىیەى بەجى ھیناوە.

بەھۆى بارو دۆخى تاییبەتییى مامۆستا مەلا حەسەن و ئەو راستییەووە کە ئەو ھەر دوو چا و دەستى لە ئەنجامى کردەوہیەکی تیرۆریستى حکوومەتى ئێرانەووە لە دەست داو، ئاشکرایە ئەم کارە بە شیوەى نووسین لە گونجان نەھاتوو و مامۆستا لەجیاتى نووسین، بیرەوہرییەکانى خۆى لەسەر سى قیدیۆ تۆمار کردوون کە ئیستا لەسەر یووتیووب دەست دەکەون. بەداخەو قیدیۆی یەکەم تووشى گرتى تەکنیکى ھاتوو و تا ئەم دەقیقەيەى کە ئەم یادداشتانە دەنوسم ناتوانى گوێى بۆ رابگیرى. ھیوادارم کاک تاهیر چارەسەریکی ئەو گرتە بکا و بە ھەر شیوەیەک بۆى بگونجى بەشى یەکەمیش کە دەبى بەشى گرنگى کارەکە بى، بخاتە بەردەستى خوینەر و بیسەر.

من ھیچ شتىکم نییە لەو زانیارییە گرنگانەى مامۆستا و کارى کاک تاهیری زیادى بکەم جگە لەوہى بخوازم کاک تاهیر قسەکانى مامۆستا بەھیتتە سەر کاغەز و بلایان

بکاته‌وه با ناوی ئەو سەربازە و نانه‌ی خەباتی نەتە‌وایە‌تیمان زیندوو رابگیرئ و بگاتە نە‌وه‌کانی داها‌تو‌وش. لە راستی دا من خۆم ناوی زۆریک لە‌و مەزنی‌ه‌پیا‌وانە‌م نە‌بیستبو‌و و دە‌بی زۆر خە‌لکی دیکە‌ش هە‌بن که زانیارییان لە‌سەر ژانی ئە‌و خە‌باتکارانە نە‌بن. سە‌د بریا‌قە‌لە‌م بە‌دە‌ستانی وە‌ک مامۆ‌ستا سە‌لاح‌وددینی مە‌هتە‌دی و مامۆ‌ستا مە‌لا عومە‌ری عە‌سری بە‌ دوور‌ودریژی لە‌سەر زیندانی جە‌لدیانی ئە‌و سالانە و زیندانی و زیندان‌بان و سە‌رلە‌شکر ئو‌ه‌یسی و ژاندرمە‌ریی ژێ‌ر فەرمانی ئە‌و بیان بنو‌وسیا‌یه. ئە‌وه بۆ‌شایی‌یه‌کی گە‌وره‌یه لە‌ میژ‌ووی خە‌باتی گە‌لی کورد لە‌ رۆژ‌ه‌لاتی و لاتە‌که‌مان‌دا و دە‌یان سالە‌ چاو‌ه‌ریی پر‌کردنە‌وه‌یه. ئە‌وه‌ش بابە‌تە‌که‌ی مامۆ‌ستا مە‌لا حە‌سە‌ن و کاک تاهیری عە‌لیار بە‌ هە‌مان شی‌وه که لە‌سەر مالم‌پە‌ری رۆژ‌ه‌لات / بۆ‌کان بلأ‌وبۆ‌تە‌وه و بە‌ هە‌مان کێ‌شە‌ی تە‌کنیکی بە‌شی یە‌که‌می‌وه لە‌سەر یوتیووب:

وتاریک لە‌سەر تیکۆ‌شەرە سیاسییه‌کانی خە‌لکی بۆ‌کان و ناوچه‌که

پرسیاری کاک تاهیر عە‌لیار و وە‌لامی مامۆ‌ستا حە‌سە‌نی شی‌وه‌سە‌لی

پارە‌که داوام لە‌ ریژ‌دار کاک حە‌سە‌نی شی‌وه‌سە‌لی کرد و تاريک لە‌سەر ئە‌و تیکۆ‌شەرە سیاسییه‌کانی خە‌لکی بۆ‌کان و ناوچه‌ی بۆ‌کان ئامادە بکا که لە‌ دە‌ورانی تیکۆ‌شانی سیاسی خۆ‌ی دا ناسیونی و لە‌ نزیکە‌وه هە‌لس‌و‌که‌وتی دە‌گە‌لیان بو‌وه، ئە‌ویش وە‌ک هە‌میشە بە‌ لوتفە‌وه داواکە‌ی قبو‌ل کرد و ئە‌و کاسیته‌ی پر‌کردۆ‌تە‌وه که لیژ‌ه‌دا پیشکە‌ش دە‌کری و دارمالی زانیاری و ئیتلاعاتە. هە‌روه‌ها هیندی‌ک تی‌بینی‌شی هە‌بوو که بە‌ نووسراوه نار‌دوویە‌تی و ئە‌وه‌ش دە‌قی نووسراوه‌که‌یه‌تی:

لە‌ کاتی پر‌کردنە‌وه‌ی ئە‌و بابە‌تە‌دا باسی چە‌ند که‌سی‌کم کردبو‌و که بە‌داخە‌وه لە‌سەر کاسیته‌که پاک بۆ‌تە‌وه، بۆ‌یه بە‌ نووسینی ئە‌و چە‌ند دیژ‌ه‌ ئە‌وه‌که‌مایه‌سییه پر‌ دە‌که‌مه‌وه.

۱. لە‌گە‌ل مامۆ‌ستا جە‌میلی ئارام که خە‌لکی ناوچه‌ی بۆ‌کانە سالی ۱۳۴۲ی هە‌تاوی ئاشنا بووم. که‌سیکی تیکۆ‌شەر، خاوە‌ن شە‌خسیە‌ت و لە‌ بنە‌ماله‌یه‌کی موحتەرە‌می ناوچه‌ی بۆ‌کان بوو. بە‌هۆی تیکۆ‌شانی سیاسییه‌وه قاچاغ ببوو؛ ها‌ت‌بو‌وه شی‌وه‌سە‌لی.

له وئ دهگه‌لی ئاشنا بووم و دواى بهربوونیشم له زیندان هه‌ر پیوه‌ندی گه‌رمان هه‌بوو. براهه‌کی به نیوی عه‌بدو‌ل‌ل‌ا ئارام دواتر بوو به ئەندامی ریکخراوی خه‌بات و له ریزی تیکۆشه‌رانی ئه‌و ریکخراوه‌یه‌دا به دهستی تاوانکارانی کۆماری ئیسلامی شه‌هید بوو. سه‌ید جه‌میلش له رووداویکی نه‌خوازاو‌دا به هه‌له به دهستی هیندیک که‌سی ناشی و ناشاره‌زا بریندارکرا، به‌لام به‌خته‌وه‌رانه برینه‌کان ساپیژ بوونه‌وه و ئیستا ماوه و وه‌کو ئینسانی پاک و ئه‌وینداری ئازادی کورد و سه‌ربه‌ستی کوردستان له ریزی د‌سۆزانی گه‌له‌که‌مان دایه.

۲. مه‌لا مه‌مه‌د کۆری مامۆستا مه‌لا وه‌هاب که عالمیکی ناسراوی ناوچه‌ی بۆکان و موکریانه. له‌سه‌ر تیکۆشانی سیاسی قاچاغ ببوو. له کوردستانی گه‌رمین له سونی ده‌گه‌لی ئاشنا بووم. ده‌گه‌ل مه‌لا مه‌حموودی زه‌نگه‌نه بوو.

۳. دوکتۆر جه‌عفهری شه‌فیعی که ده‌گه‌ل کاک عومه‌ری ساکار له ته‌وریز ده‌یانخویند و له‌وئ ده‌گه‌لی ئاشنا بووم و دۆستایه‌تییه‌کی زۆرمان هه‌بوو تا ئه‌و کاته‌ی کیشه‌کانی حیزب و کۆمه‌له ده‌ستی پیکرد. کاتی کۆژرانی هه‌ر چه‌ند هه‌ردوو کمان له دوو ریکخراوی دژ به یه‌ک‌دا بووین، به‌لام بۆی به‌داخ بووم و به‌کۆل بۆی گریام. ناوبراو خه‌لکی شاری بۆکان و کۆری مه‌لا ئه‌بووبه‌کری شه‌فیعی و نه‌وه‌ی مامۆستا مه‌لا عیسامه‌ددین عالمی گه‌وره و شاعیری توانای شاری بۆکان و ناوچه‌ی موکریان و گه‌لی کورد بوو. یه‌ک‌دوو شی‌عری مامۆستا مه‌لا عیسامه‌ددینم له بیره‌که لی‌ره پیشکه‌شی ده‌که‌م:

له وه‌سل و فه‌سلی من ئیجاز و ئیتنا‌ب موره‌ته‌ب کرد
له‌فونه‌ش‌رت موشه‌وه‌ش بی، ئه‌دی کوا مه‌یلی جارانت؟

یا ده‌لی:

لی‌وی له‌علی جینی‌وی داوه‌به‌من
رقی بنیاده‌مه، منیش گه‌ستم

ناوداران و ھۆنەرانى ئازەربايجانى رۆژاوا

ئەم كىتتەبە ژياننامەى ھەندى كەسايەتتەى ناودارى پارىزگاي ئازەربايجانى رۆژاوايە لە ئىران. زۆربەى ئەو كەسانەى وا لە كىتتەبە كەدا باسيان كراوہ توركى ئازەربايجانى، بەلام كەسايەتتەى كوردىش لە ناوياندا كەم نين (لەوانەش ھەندىكيان ھى ناوچەى بۆكانن).

ئەحمەدى كۆر، ئەحمەد تورجاني زادە، ميرزا ھەسەن سەيفولقوزات، عەبدوللا بەگى ميسباحودديوان، قازى شىخ موحسین، قازى فەتاح، مەلا جامى، مەلا ھوسەين تورجاني، مەلا عەبدوللا بەيتوشى، مەلا عەبدوللا پيرەباب، مەلا عەبدوللا مەولەوى، مەلا مارفى كۆكەيى، مەلا مەمەدى يايى و... كە چەند كەسايەتتەى خەلكى ناوچەى بۆكانن. كىتتەبە كە بە فارسى نووسراوہ و ئىستا گەلىك نايابە.^۱

۱. محمود راميان، محمد تمدن، علاءالدين تكش، «بزرگان و سخن سرايان آذربايجان غربى»، ناشر (؟)، سال: ۱۳۵۵ / ۱۹۷۶، فارسى.

ئەحمەدى كۆرى موكرىانى

«ئەحمەدى كۆرى ھەژارە، موستەھەققى لوتفى يارە، يارى پىنى بىكاتن ئىشارە»
 ئەحمەدى كۆر ئالقاھىيەكى گىرنگى پىئوھندى لە نىوان دوو زاراوھى سەرھەكىي
 كوردى، واتە كرمانجى ژووروو و خوارووه. ئەحمەدى كۆر يا وەك ئەوھى لەم
 سالانىھى دوايى دا ھەندى كەس بەناوى شىخ ئەحمەدى كۆرەوھ ناوى دەبەن، بە
 ئەسل خەلكى ناوچەى دھۆكە، لە گوندىكى دەوروپەرى شىخ لەدايكبووه و لە
 ناوچەى بۇكان گىرساوهتەوھ و لە گوندى عەمبارى بۇكان كۆچى دوايى كردووه و
 لەوئى نىژراوھ (۱۸۴۸ - ۱۹۰۸). لەسەر شوپىنى لەدايكبوونى قسە ھەيە و دەگوتى
 لە ئاوايى ھەماميانى بۇكان لەدايكبووبى، بەلام شوپىنى مردن و گلگۆكەى كە
 زيارتگەى زۆر كەسانە، جىگەى گومان نىيە، من خۆم چەندەھا جار بىنيومە.
 شىعەرى ئەحمەدى كۆر ھەر دوو پەگى كرمانجى ژووروو و خوارووى تىدايە و
 لەژىر كارتىكەرىيى زۆرى ئەدەبى عەرەب و عەجەمدا، دارمالى وشە و زاراوھى
 عەرەبى و فارسىيە. ئەحمەدى كۆر نوپنەرى سەردەمىك لە ئەدەبى كوردىيە كە
 ھىشتا زمانى كوردى سەربەخۆيى تەواوى وەدەست نەھىنابوو:

مەكەن مەنعى عاشقان، عىشق كارى دژوارە
 ھەرچى عىشقى لەدل بى، بى سەبر و بى قەرارە
 دائىم لەبەر ھىجرانى پەنگ زەرد و لىئوبە بارە
 دە عىشقى دا سووتاوم، خەمم لە چوار كەنارە
 لەبەر دەرد و ھەسرەتان، گرىانم دىن ھەزارە^۱

۱. ئەحمەدى كۆر، «دىوان و شەرحى ھالى شىخ ئەحمەدى كۆر (موكرىانى)»، عەزىز
 محەممەد پوپور (داشبەندى)، پىداچوونەوھى مامۇستا ھەژار، ناشر: محەممەد پوپور، ۱۳۷۸/
 ۱۹۹۹، ۳۹۷ لاپەرە.

میسباحوودیوانی ئەدەب

عەبدوللەبەگی میسباح (ئەدەب) لە شاعیرانی کۆتایی سەردەمی ناسراو بە «دەورە ی گەرانهوێ ئەدەبی» و سەرەتاکانی سەردەمی مەشرووتە و سەرەلانی بییری عیلمانییەت لە ئێرانە. شیعەرەکانی لە ناسکی خەیاڵدا وەک شیعری نالی و بەهۆی ئینتیزاعی بوونەو بەتەواوەتی لەسەر پێچکەیی شێوازی هیندین (کە بەشیک لە شاعیرانی سەردەمی گەرانهوێ روویان لەو شێوازی کردبوو). ئەم شێوازی ئەدەبییانە لە شیعری گەلیک شاعیری کوردیشدا وەک نالی و وهفایی رەنگیان داوەتەو.

میسباح لە بنەمالەیی بابامیرییه، لە گوندی ئەرمەنی بلاغی سەر چۆمی مەجیدخان لەدایکبوو و دوای ۵۳ سال ژیان لە گوندی باخچەیی فەیزوللەبەگی کۆچی دوایی کردوو (۱۹۱۶/۵/۲۲)

سەرجهمی دیوانی ئەدەب لە لایەن بەرپێز محەممەد حەمەباقیبەو لە سالی ۲۰۰۵دا بلاوکرانەتەو و شیعەرەکانی هەلسەنگینراون و واتا کراونەتەو.

ئەدەب، بەبێ هیچ گومانیک بەشیکە لە گەنجینهیی هونەرییی ناوچهیی بۆکان و دەبی وەک بەشیک لەو میژوووە سەیری بکری.^۱

۱. «دیوانی ئەدەب، عەبدوللەبەگی میسباحوودیوان»، کۆکردنەو، بەراورد، ساغکردنەو و فەرەنگ: محەممەد حەمەباقی ئەندامی کارای کۆری زانیارییی کوردستان، چاپەمەنی ئاراس، هەولێر، ۲۰۰۵، ۹۱۷ لاپەرە، کوردی.

میسباح و سالارسه عید

دوو برای شاعیری کورد هه ن که یه کیان خاوه ن دیوان و شاعیریکی ناسراوه، به لام ئه ویتریان سه ره رای راده ی به رزی شاعیرییه که ی زیاتر به سیاسه ته وه خه ریک بووه و به داخه وه کۆمه له یان دیوانی شیعره کانی تا ئیستا بلاونه کراوه ته وه:

- عه بدوللا به گی میسباحو ددیوان (ئه ده ب)

- عه لی به گی حه یده ری - سالارسه عید (حه یده ری)

سه باره ت به میسباح زانیاری زیاتر له به رده ست دایه و من له باسی پیتشوودا ده سنیشانی دیوانی ئه ده ب، چاپی کاک محه ممه د حه مه باقیم کرد و له ژماره ۷۸ گو قاری مه هابادا ره خنه یه کی مامۆستا ئه حمه دی قازیم سه باره ت به کاره که ی کاک محه ممه د خوینده وه. هه ر چۆنیک بی، میسباح رو خساریکی ناسراوی شیعیری کوردییه و له گه لیک سه رچاوه دا باسی شیعره کانی کراوه و لیره دا پنیویست به ناساندنی زیاتری نازاتم. ئه ده ب هونه رمه ندیکی خو شنووس، وینه کیش، ته زه ییکار و شاعیر بوو. به لام عه لی به گی حه یده ری:

حه یده ری له راستی دا که سایه تیه کی سیاسی بووه تا هونه ری و ئه ده بی؛ که سیکی جیگه ی برۆای ره زاشا بووه و بۆ ماوه یه کی دوورودریژ (۶ یا ۷ ده وه ری چوار ساله) نوینه ری مه هاباد بووه له مه جلیسی شووپای ئیران. حه یده ری خاوه نملکی گوندی سه راو بووه له باشووری شاری میانداو به ره و بۆکان و به شه ریکایه تی له گه ل نه مر سه یفولقوزاتی قازی چه ند گوندیکی دیکه شی له هه مان ناوچه ی سه رچۆمی جه خه توو هه بووه. من شیعیری عه لی به گم به ده سه ته وه نییه، به لام ده زانم شیعیریکی بۆ مردنی په روینی ئیعتیسامی - شاعیری تورکی فارسی وریژ گوتوو ه که له دیوانه که ی په روین دا چاپ کراوه هه روه ها ده گوتری ئه م دوو دیژ شیعره ش هی ئه و بی که به هۆی کیشه ی ملکداری له زمان گوندییه کانی سه راوه وه سه باره ت به نه مر سه یفولقوزاتی قازی گوتوو ه:

ما اینهمه اهل سراب خون می‌خوریم از جای آب
سیف‌القضات قاطع آب، شاه‌ا برس به داد ما!

ده‌لین‌ه‌یده‌ری له مه‌جلیسی شوو‌پای تاران به‌زلله له «فرخی یزدی»‌ی شاعیری
ناوداری ئیرانی داوه که دژ به په‌زاشا ده‌جوو‌لایه‌وه.

ناسین و ناساندنی‌ه‌لی‌به‌گی‌ه‌یده‌ری بۆ میژووی سیاسی و هه‌روه‌ها شیعری
بوکان و ده‌وروبه‌ری، کاریکی پیویسته و هیوادارم لاوه‌کانمان پیوه‌ی خه‌ریک بن.
ئه‌وه نمونه‌یه‌که له شیعری کوردی و فارسی‌ی‌ه‌یده‌ری که من له زمان پیزدار
«عه‌بدو‌ر‌په‌حمان موده‌ر‌ریسی» م بیستووه:

یاری وه‌کوو توّم بی‌من، پیری وه‌کوو شه‌مه‌سه‌ددین
دنیاشم ئه‌گه‌ر دژ بی، کاکيله! چ ده‌ربه‌ندم؟-

نه‌مزانی ئه‌و «یار» یان دوسته‌ی شاعیر کئ بووه، به‌لام شه‌مه‌سه‌دین، شیخ
یوسفی شه‌مسی بوره‌انه. ئه‌م شیعره فارسییه‌ی خواره‌وه‌شی بۆ مردنی «په‌روینی
ئیعتماسی» گوتووه و میسراعی دووه‌می دوایین فه‌ردی، ماده ته‌ئریخی مردنی
په‌روینه.

در ماتم عزایت صد نوحه می‌سرودند
بودند زنده امروز گر سعدی و نظامی
تاریخ فوت و هجرت جستم ز «حیدری»، گفت:
مرده ادیبه دهر، پروین اعتصامی

که ده‌کاته سالی ۱۳۲۰ی هه‌تاوی / ۱۹۴۱ زاینی.

له به‌رگی دووه‌می کتیبی «مشاهیر الكرد و الكردستان»‌ی ئه‌مین زه‌کی‌به‌گ، له
به‌شی ژماره ۲۰ی پیتی میم‌دا، کاتی نووسه‌ر باسی سه‌ردار هه‌مه حوسین‌خانی
سه‌رداری موکری و ئیعدامه‌که‌ی له‌لایه‌ن ترکی عوسمانییه‌وه له مه‌راغه ده‌کا، ئه‌م
دوو فه‌رد شیعره‌ی «سالارسه‌عید»‌یشی هیتاوه، که ئاشکرایه مه‌رحوومی‌ه‌لی‌به‌گی

حه‌یدهرییه که ئەم ناسناوه‌ی هه‌بوو و ته‌نانه‌ت له کۆتایی شیعره‌که‌ش‌دا ناوی «عه‌لی» هاتوو. من نازانم ئایا ئەمه، قه‌سیده یا غه‌زه‌لیک بووه به‌چه‌ند فه‌ردی دیکه‌وه، به‌لام ئەم دوو فه‌رده له‌وپه‌ری شاعیری و لیزانی‌دا گوتراون. گوايه شاعیر، هه‌م ناسناوی «حه‌یدهری» و هه‌م «عه‌لی»‌ی له شیعره‌کانی‌دا هه‌یناوه:

حه‌شر و واوه‌یلایه‌ ئەم‌رۆ، که‌ربه‌لایه‌ شارمان
کوشتن و تالان و یه‌خسیره‌ که‌وا دین و ده‌به‌ن
ئهی‌خودا! ئە‌که‌رادیه‌خسیری هه‌موو میلیله‌ت بوون
ده‌ی «عه‌لی»! تا‌چاک نه‌فه‌وتاون، بلی‌فکری‌بکه‌ن

(لایه‌ره ۱۳۰، به‌رگی ۲)

میژووی کوچی دواپی میسباحوودیوانی ئه‌دهب

وتاری پریژدار محهمه‌دی حه‌مه‌باقی به‌ناوی «مزگینی دۆزینه‌وه‌ی میژووی مه‌رگی شاعیری ناودار عه‌بدو‌ل‌لایه‌گی میسباح دیوان (ئه‌دهب)» م‌خوینده‌وه. کاک محهمه‌د پیتشت‌ر چاپینکی تازهی له‌دیوانی ئه‌دهب بلاو‌کردبووه و له‌سه‌ره‌تاکه‌ی‌دا هه‌ولی باشی دابوو بو‌دیاری کردنی ریکه‌وتی مردنی ئه‌و شاعیره‌ی ناوچه‌ی بوکان، له‌ئه‌نجام‌دا هاتبووه سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ میسباح ده‌لی له‌نیوان سالانی ۱۹۱۵ و ۱۹۱۷‌دا کوچی دواپی کردبی. به‌گویره‌ی وتاری تازهی نووسه‌ر، دوو به‌لگه‌ی سه‌لماوی به‌متمانه‌ ده‌ریده‌خه‌ن که: «میسباحوودیوانی ئه‌دهب له‌رۆژی شه‌مه‌ ۱۹‌ی جه‌مادی دووه‌می ۱۳۳۴‌ی کوچی مانگی به‌رانبه‌ر له‌گه‌ل ۱۹۱۶/۴/۲۳‌ی زایینی و ۱۲۹۵/۲/۲‌ی هه‌تاوی‌دا کوچی دواپی کردوو.»

ئه‌م روون‌کردنه‌وه و دۆزینه‌وه‌یه‌ له‌لایه‌ن کاک محهمه‌دی حه‌مه‌باقی و ئه‌و به‌ریزانه‌ی که‌ به‌لگه‌کانیان خستوته‌ به‌رده‌ستی، جیگه‌ی پیزانین و سپاسه‌. به‌لام دوا‌ی بلاو‌بوونه‌وه‌ی وتاری سه‌باره‌ت به‌ میسباح، برای به‌پریزم کاک ره‌حیم به‌هرام‌زاده ئه‌م یادداشته‌ی خواره‌وه‌ی بو‌ناردم، که‌ به‌وپه‌ری سپاسه‌وه‌ له‌ کوتایی وتاره‌که‌ی کاک محهمه‌د حه‌مه‌باقی‌دا ده‌یه‌ینم:

«ئه‌و «ئه‌حمه‌د رابی»‌یه‌ی وا ئاوی جه‌خه‌تووی بو‌ میسباح ده‌هینا، له‌ کوتایی ته‌مه‌نی‌دا له‌ گوندی کرکه‌ له‌ ناوچه‌ی فه‌یزو‌ل‌لایه‌گی ده‌ژیا و کورکه‌ی ناوی مینه‌ بوو. کرکه‌ هینده‌ له‌ باخچه‌ دوور نییه‌، که‌ ئه‌دهب له‌ کوتایی ته‌مه‌نی‌دا له‌وی ده‌ژیا. ئه‌حمه‌د رابی ژینکی هه‌بوو که‌ به‌ ئه‌سل خه‌لکی هه‌وشار بوو و لیتی تورا‌بوو و قه‌ت نه‌هاته‌وه‌ بو‌لای. ئه‌حمه‌د رابی پیاویکی ده‌نگخۆش بوو سه‌ره‌رای ته‌مه‌نی زۆری، گۆرانی ده‌گوت. من خۆم له‌ بیرمه‌ له‌ مزگه‌وتی گوند به‌ هه‌وا‌ی خاله‌ی ری‌بو‌ار ده‌یگوت:

شهرته تهرکی کهم سیو و گرده کان

تا خاور دیتۆ له نیو کورده کان^۱

ئهمهه رابی بینایی له دهست چوو و گیانیشی به دوایدا و چاوی به خاوه ری
خۆشه ویستی نه که ته وه. ئه و جار ه ش وا فیلی له ئه ده ب کرد بوو، ئاوی له کانیه ک
بو برد بوو که له گوندی باخچه پینان ده گوت «ئه ستیر سو فی».

گورانی ویژی ده نگخۆشی ناوچه ی فه یزوللابه گی به ناوی محه ممه دره سوول
قاره مان خه لکی باخچه بوو له گه ل ئه حمهه رابی له تایفه ی باوکه وه خزمایه تی
هه بوو.»

۱. له ناوچه ی فه یزوللابه گی به هه وشاریه کانیا ن ده گوت کورد.

حاجی بابە‌شیخ

نه‌بوونی ژیاننامه‌ی که‌سایه‌تییه‌کانمان، چ سیاسی و چ هونه‌ری و ئە‌ده‌بی...، که‌مایه‌سییه‌کی گه‌وره و گرانی کتبخانه‌ی کوردییه. ئیمه بۆ هچکام له رێبه‌رانی پێیازی کوردایه‌تی ژیاننامه‌یه‌کمان نییه هه‌ر ئە‌وه‌ش ده‌بیته هۆکار که نه‌یاران خۆ بخزیننه نیو کاره‌که‌وه و بۆ نموونه، ژیاننامه بۆ ریزدار مام جه‌لال بنووسن یا بۆ پێشه‌وا قازی، محهمهد و هه‌مووشی به‌ دلخوازی خویان و ویستی داگیرکه‌رانی خا‌که‌که‌مان.

سه‌باره‌ت به‌ که‌سایه‌تییه‌کی مه‌زنی گه‌له‌که‌مان وه‌ک نه‌مر حاجی بابە‌ شیخ - که‌ گه‌لیک زور و پیش دامه‌زرانی کۆماری کوردستانیش له‌ چالاکی سیاسی و رێبه‌رایه‌تی‌دا بووه و بۆ یه‌که‌م مه‌جلیسی ئێران دوا‌ی راپه‌رینی مه‌شرووته (۱۹۰۶) له‌ موکریانه‌وه‌ کاندید کراوه - ئیمه له‌ راستی‌دا شتیکی ئە‌وتۆ نازانین. ته‌نانه‌ت بۆ من روون نییه حاجی بابە‌ شیخ سه‌رۆک‌وه‌زیرانی کۆماری کوردستان بووه، یاخود سه‌رۆکی ئە‌نجومه‌نی نیشتمانی (په‌رله‌مان) وه‌ک شه‌سته‌ری له‌ حکومه‌تی میلیی نازه‌ربایجان؟ هه‌روه‌ها روون نییه بۆچی حاجی بابە‌ شیخ دوا‌به‌دوا‌ی هه‌ره‌سی کۆمار ته‌نیا چه‌ند مانگیک له‌ زیندان ماوه له‌ کاتیک‌دا که‌سانی ئە‌وتۆ له‌ لایه‌ن پ‌ژمی شاوه له‌ دار دران، که‌ پله‌وپایه‌یان له‌ کۆماری کوردستان گه‌لیک له‌ وه‌ نه‌زمت‌ر بوو.

وا ریزدار عومه‌ری فارووقی کتیبیکی له‌سه‌ر ژیا‌نی حاجی بابە‌ شیخ نووسیوه و تێیدا هه‌ولێ داوه به‌ یارمه‌تی چه‌نده‌ها به‌لگه‌نامه‌ی ده‌ست‌که‌وتوو که له‌ لایه‌ن بنه‌ماله‌ی حاجی بابە‌ شیخه‌وه‌ پێی گه‌یشتون، هه‌ولێ وه‌لامدانه‌وه‌ی ئە‌م پرسیارانه و گه‌لیک پرسیا‌ری دیکه‌ی له‌مه‌ر ژیا‌نی ئە‌م که‌سایه‌تییه‌ مه‌زنه‌ی داوه. کتیبه‌که بۆ ئە‌و هه‌موو رووداوانه‌ی ژیا‌نیکی ۸۶ سا‌له‌ی ناوبراو، بچووک و که‌م لاپه‌ره‌یه، به‌لام به‌پێی ئاگاداریی نووسه‌ر، پێشتر، واته‌ پیش چاپ، قه‌باره‌یه‌کی گه‌وره‌تری هه‌بووه. هیوادارم کاک عومه‌ر درێژه به‌ کارکردن له‌سه‌ر بابە‌ته‌که‌ بدا و له‌ په‌یوه‌ندی نه‌مر

حاجی بابەشیخدا پووناکی بخاتە سەر پووداوە زۆر و زەوەندەکانی ناوچەکە، وەک: شەپری یەکەم و دووھەمی جیھانی؛ ھاتنی سپای پووس و عوسمانی بۆ ناوچەکە؛ مەسەلە ی چالاکییەکانی حیزبی ئیتیحاد و تەرەقی لە پوژھەلاتی کوردستان و دەیان بابەتی ھاوچەشنی سەردەمی ژیانی ئەو نەمرە.

کتیبەکە سەرتاپا سەبارەت بە ناوچە ی بۆکانە و ھەر بۆیەش من دەسنیشانی لاپەرەکی تایبەت ناکەم و سەرنجی خوینەرەن بەرەو سەرجمەمی کتیبەکە رادەکیشم.^۱

۱. عومەر فارووقی، «حاجی بابەشیخ سەرۆک وەزیرانی حکومەتی میلییی کوردستان»، بەرپۆەبەرایەتی چاپ و بلاوکردنەوی کوردی، سلیمانی، ۲۰۰۸، ۱۰۸ لاپەرە، کوردی.

دېسان سه بارهت به حاجی بابه شیخ

حاجی بابه شیخی جه میان (سه یادهت) که سایه تیه کی ناسراوی موکریانه. من له نیوان ئه و نه مران سه یفولقوزاتی قازی و ئایه توللا مه ردوخی کوردستانی دا هه ندیک هاوشیوهی ده بینم: ههرسیکیان شیخ و عالمیکی رۆحانی تیکه لاوی سیاست بوون، ههرسیکیان جیگه ی په نا و هاواری خه لکی لئقه و ماوی ناوچه ی خویمان بوون و ههرسیکیان قسه ره وا و ریزلی گیراوی لای بلیندپایه ترین مه ئموورانی حکومه تی په هله وییه کان له ناوچه که بوون و ته نانهت ره زاشا و محهمه دره زاشای کوری خاتریان راگرتوون و خه لاتیان کردوون و تکایان لی قبول کردوون.

دیاره ئه م هاوشیوهی یه، به واتای هاوشانی و هاویری یا ته نانهت ریبازی هاوبه شی هیچکام له م سی که سه نییه و من نامه وی تاییه تمه ندی تاکه که سی هیچکامیان به قازانجی ئه م بۆچوونه بکه م به ژیر لچه وه، به لام هه ره دوو لایه نی باسه که، واته سه ره لدانی ئه م که سایه تییه له ناوچه ی خویمان و خو نزیک کردنه وهی که موزور هاوکاتی ریژی می ئیران لییان، وه ک بابه تیکی جیگه ی لیکولینه وه ده بینم، که هیوادارم له دواپوژدا کاری له سه ر بکه م.

دیسان سه‌بارت به حاجی بابە شیخ

له‌م دوایی‌یه‌دا دوو کتییی گرنگ بلابۆته‌وه. یه‌که‌میان ناوی «حاجی بابە شیخ» ه و کاک عومهری فارووقی نووسیویه‌تی، دووه‌میان کتیییکه به‌ناوی «بۆکان له سه‌ده‌ی بیسته‌م‌دا»، که نووسه‌ره‌که‌ی کاک ره‌حمان محهمه‌دیانه و فه‌سلکی سه‌ره‌کی تایبه‌ت به حاجی بابە شیخ کراوه.

جگه له‌و دوو سه‌رچاوه به‌لگه‌نامه‌یی‌یه‌ بۆ ناسینی که‌سایه‌تی حاجی بابە شیخ، پیشتر گه‌لیک بابە‌تی دیکه‌ش لی‌ره‌وله‌وئ‌دا نووسراوه، به‌لام بابە‌تی جیگه‌ی باسی ئە‌م‌جاره‌ی من، وتاریکه‌ که ریزدار «ناسر عه‌لیار» له‌م دوایی‌یه‌دا نووسیویه و له ژماره ۱۶۴ی گوڤاری پامان چاپی ۲۰۱۱/۱/۵ی هه‌ولیردا بلابۆته‌وه و پاشان له ویتلاگی «خه‌ونباز»ی کاک عه‌لی غوه‌لامعه‌لی‌دا راگو‌یزراوه.

بابه‌تی سه‌ره‌کی و تاره‌که‌ی کاک ناسر «دانیشتی هه‌مامیان» ه. نووسه‌ر وه‌ک ئە‌ندامیکی بنه‌ماله‌ی عه‌لیاری ئاموزای ئی‌لخانی زاده‌کانی بۆکان، که به شیوه‌ی ئاسایی ئاگادارییه‌کی باشیان له‌و دانیشتنه هه‌بووه و له گوندی هه‌مامیانی رۆژاوا‌ی بۆکان، مولکی مه‌حمودئاغای حاجی ئی‌لخانی له نیوان پیشه‌وا قازی محهمه‌د و حاجی بابە شیخ له‌لایه‌ک و سه‌ره‌شکر هوما‌یوونی، فه‌رمانده‌ی سپای ئیرانی له ناوچه‌که له‌لایه‌کی تره‌وه، به‌سترا و تیندا بریاری کوتایی هاتن به حکومه‌تی میلی کوردستان و گه‌رانه‌وه‌ی سپای ئیرانی بۆ مه‌هاباد درا. دانیشتنه‌که‌ی هه‌مامیان دوابه‌دوای چوونی هه‌ر دوو که‌سایه‌تی کورد بۆ میان‌دواو پیکهات و له میان‌دواو سه‌ره‌شکر هوما‌یوونی فه‌رمانده‌ی سپای ئیرانی له ناوچه‌که پیشنیاری چوونی هه‌مامیانی پیکردن و پیشه‌واش په‌سندی پیکه‌وه‌چوونی ئە‌و‌یی کرد.^۲

هه‌لبێ‌اردنی هه‌مامیان له‌لایه‌ن هوما‌یوونیه‌وه به‌هه‌لکه‌وت نه‌بووه. ناوبراوا ئاگاداری هه‌لویستی بنه‌ماله‌ی ئی‌لخانی و عه‌لی‌ئاغای عه‌لیار و قاسم‌ئاغای موهته‌دی به‌رانبه‌ر

1. <http://www.ramanmedia.net/164/r24.pdf>.

۲. کۆبوونه‌وه‌ی هه‌مامیان له رۆژی ۲۵ی سه‌رماوه‌زی ۱۳۲۵ (۱۶ی دیسامبری ۱۹۴۶) دا به‌ستراوه. بڕواننه: نه‌وشیروان مسته‌فا ئە‌مین، «حکومه‌تی کوردستان - کورد له گه‌مه‌ی سۆڤیه‌تی‌دا»، ناشر (؟)، شوین (؟)، ۱۹۹۳، ل ۲۶۵.

به پیشه‌وا و کۆماری کوردستان بوو. نه‌فسی ئاماده‌بوونی ئه‌ورۆژده‌ی شیخ ره‌حیمی کوری شیخی بورهان له‌حه‌مامیان و له‌دیوه‌خانی مه‌حموودئاغا، جیگه‌ی سه‌رنجه و چه‌شنه ئاماده‌کارییه‌ک له‌لایهن سپای ئیران و شه‌خسی سه‌رله‌شکر هومایوونیه‌وه ده‌گه‌یه‌نی. شیخ ره‌حیم وه‌ک ناحه‌ز و دژبه‌ری کۆمارده‌ناسرا و ده‌گوتری دوا‌ی گیرانی قازیبه‌کان، نامه‌ی سکالا و گازنده‌له‌وانی به‌نیو‌خه‌لک‌دا گێراوه و پێی ئیمزا کردوون و تێیدا داوا‌ی ئیعدامی پیشه‌وا‌ی کردووه. ده‌گوتری گوایه شیخ نامه‌که‌ی بردبێ بۆ عه‌لیاغای عه‌لیار، به‌لام جوامیزی شه‌خسی و ره‌گی عه‌شیره‌یی ئیجازه‌ی مۆرکردنی نامه‌که‌ی به‌عه‌لیاغا نه‌دابێ و داواکاری شیخ ره‌حیمی دا‌بێته‌ داوه‌.

دیاره‌ ئه‌و بۆچوونه‌ی من له‌مه‌ر ئاماده‌کاری پێشتر بۆ کۆبوونه‌وه‌که، ته‌نیا بۆچوونیکه و هیچ فه‌کتیکی له‌ پشت نییه، جیاوازی شه‌له‌وه‌واله‌ی وا کاک ناسری عه‌لیار له‌ وتاره‌که‌ی‌دا ده‌مانداتی. به‌گۆیره‌ی ئه‌و، مه‌حموودئاغا و کوربه‌کانی نه‌یانده‌زانی میوانه‌کانیان کێن و کێ له‌ ترۆمبیله‌که‌ دێته‌ خواره‌وه (ل ۱۳۰).

هه‌لسه‌نگاندنی نووسه‌ر له‌ پروداوه‌که و که‌سایه‌تیه‌کان، گه‌لیک مه‌نتیقی و بێ‌لایه‌نانه‌ن و گه‌رچی هه‌ستیاریه‌کی شاعیرانه و لایه‌نگری رێبه‌رانی کوردی به‌روونی تێدا ده‌بیندری، به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌وانه‌ش ده‌کرێ وه‌ک به‌لگه‌یه‌کی میژوویی و هه‌والیکی راست باوه‌ری پێ بکری و پشتی پێ به‌سه‌تری، له‌به‌روه‌ی نووسه‌ر له‌ بنه‌ماله‌ی عه‌لیاری ئامۆزای ئیلخانی زاده‌کانه و ده‌کرێ ئه‌م هه‌والانه‌ی له‌ که‌س‌وکاری خۆی بیستی. سه‌د بریا کاک ناسر ئاماژه‌ی راسته‌وخۆی به‌ سه‌رچاوه‌ی هه‌واله‌کانیش بکراوه‌ و بایه‌خی کاره‌که‌ی خۆی پێ بێردایه‌ته‌ سه‌ری. به‌هۆی کورت بوونی وتاره‌که‌وه، پێویست به‌ ناساندنی زیاتری نابینم و خوینه‌ر ده‌توانی راسته‌وخۆ بچێته‌ سۆراغی هه‌واله‌کان و بیانخوینێته‌وه.

تێبینی: له‌ سالێ ۲۰۱۹دا به‌ رێگه‌ی براده‌ریکی خۆشه‌ویسته‌وه‌ چاوم به‌ ده‌قی چاپ‌نه‌کراوی لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک سه‌باره‌ت به‌ ژبانی حاجی بابه‌شیخ که‌وت که‌ یه‌ک له‌ ئه‌ندامانی بنه‌ماله‌ی خۆی نووسیبووی. لام وایه‌ ئه‌م کاره‌ هه‌نگاویکه‌ بۆ پیشه‌وه‌ له‌ بواری ناسینی که‌سایه‌تی ئه‌و گه‌وره‌پیاوه‌دا و هیوادارم ده‌قی چاپ‌کراوه‌که‌شی به‌ چاوبینین.

شىخ رەزا و شىخانى تالەبانى بۇكانىن

«شىخانى ئىرشادى تالەبانى و چەند ناودارىكى ترى ئەم بنەمالەيە» ناوى نامىلكەيەكە دوكتور نوورى تالەبانى نووسىويەتى. رىزدار دوكتور نوورى سەبارەت بە بنەچەكى بنەمالەكەى خۇيان - واتە شىخانى تالەبانى - بۆچوونىك دەردەبرىئ كە راستەوخۆ دوو جار لە زمانى خۇشىم بىستووه. بەگويەرى بۆچوونەكەى ئەو، باپىرانى ئەو بنەمالەيە و يەك لەوان شىخ رەزاي شاعىر، دەچنەوہ سەر «كاكەسورىيەكانى بۇكان» [كە ئىستا بە «سورخى» دەناسرىن]. ئەوانەى خوارەوہ دەقى نووسىنى دوكتور نورىن لە لاپەرە ۱۲ تا ۱۴ى نامىلكەى سەرەوہدا:

«... كاك چالاک تالەبانى لە زمانى شىخ محەممەدى قەرەداغىيەوہ دەگىرپىتەوہ كە لە سالى ۱۹۸۴دا پىنى گوتووه: گۆرى باپىرەگەورەى بنەمالەى تالەبانى كە «ئاغا رۆستەم»، لە قەرەداغە. ئەم پىاوہ لە كاتى خۇىدا لە كوردستانى ئىران ئاغا و خاوەن مولكىكى دەولەمەند بووه. لە زەمانى سەفەوييەكاندا زۇرىيان بۆ هىناوہ لە سوننىيەوہ بىيى بە شىعە، لەبەرئەوہ ناچار بارى كردووه بۆ كوردستانى عىراق [عوسمانىيى ئەو دەم] و لە ناوچەى قەرەداغ نىشتەجى بووه. ئەم بۆچوونەى شىخ محەممەد قەرەداغى تا رادەيەكى زۆر لەگەل بۆچوونەكانى تر دەگونجى كە باپىرانى ئەم بنەمالەيە دەبەنەوہ سەر نەوہى «كاكەسور»ى ناوچەى بۇكان لە كوردستانى ئىران. جىاوازييەكىش هەبى لەوہدايە ئايا باپىرەگەورەيان لە سەردەمى ئاغا رۆستەمەوہ ھاتۆتە ئەم دىوى كوردستان يان لە سەردەمى مەلا مەحمودەوہ. لەبەرەوہى من خۆم لەنىو سەرچاوەى بنەمالەى تالەبانىدا چاوم ھەلئىناوہ كە تەكيەى تالەبانىيە لە كەركووك و ھەر لەوئىدا گەورە بووم و لە منالىيەوہ ھەزەم لە دانىشتنى ناو كۆرى پىاوى گەورە و پىرانى ئەم بنەمالەيە كردووه، دەتوانم بە پشتىوانى ھەندى دۆكومىنت و قسەى ئەوان بلىم مەلا مەحمود كۆرى ئاغا رۆستەمى كۆرى

ئاغا یوسفه له نه‌وه‌ی کاکه‌سووری ناوچه‌ی بوکان له کوردستانی ئیران. مه‌لا مه‌حموود نزیکه‌ی ۳۰۰ سالیک له‌مه‌وبه‌ر بو ته‌واو کردنی خویندنی به‌فه‌قییه‌تی پرووی کردۆته باشووری کوردستان...

شیخ ره‌زای شاعیریش له پارچه‌ی شیعریکدا به‌زمانی فارسی که‌باسی باب و باپیرانی تیدا ده‌کا، ئه‌وه‌ی بو پروون کردووینه‌ته‌وه و وتوویه‌تی:

مشهور جهان به «غوٹ ثانی»
عبدالرحمان طالبانی
محمودش جد و احمدش باب
هرسه ولی‌اند و قطب اقطاب
محمود، مرید پیر لاهور
هرچند به زنگنه است مشهور
در اصل و نسب گلی‌ست سوری
از گلبن باغ کاکه‌سوری^۱

۱. دوکتۆر نووری تاله‌بانی، «شیخانی ئیرشادی تاله‌بانی و چه‌ند ناوداریکی تری ئه‌م بئه‌ماله‌یه»، ناشر (؟)، سلیمانی ۲۰۰۲، ۸۱ لاپه‌ره، کوردی.

حوزنی و گیوی موکریانی

له باسی که سایه تیه کان و ژیاننامه یان دا، گه لیک جار په یوه نده کان پرون و ئاشکرا نین یا خود به هوی هات و چۆ و کۆچبه ریبه وه تووشی ئالۆزی ده بن. له م په یوه ندیه دا ههول ددهم نه بمه هوی ئالۆزکاوی و بشیوی و پاشاگه رانی له لایه ک و شه پی شار و گوند و ناوچه له لایه کی تره وه. هه ر چه شنه بۆچوونیکه ئه وتۆ دژ به ئامانجی ئه م نووسینه نه یه. کاتی که لی ره ش دا باسی نه مران حوسین حوزنی و گیوی موکریانی ده که م ئاگاداری ئه وه هه م که خویان به مه هادی ناساندوه و نامه وئ به ره رچی شتیک بده مه وه که خویان گوتوویانه. ئه وان له باشووری کوردستان ژیاون و بوونه ته خزمه تکاری بیدریغی فره نگ و ئه ده ب و زمانی کوردی؛ چاپخانه یان له هه له به وه بر دۆته ره واندز و پاشان هه ولیر، رۆژنامه یان ده رکردوه و گه لیک کتیبی باشی میژوویی و زمانه وانیاان هه م نووسیوه و هه م هی خه لکی دیکه یان چاپ کردوه. ئه م دوو که سه نمونه ی هه ره به رزی کاری فره نه نگین له نیوه ی یه که می سه ده ی بیسته می کوردستان دا و ژیاان هه لگری ئه وه یه چه ند کتیبی قه باره گه وره یان له سه ر بنووسری. هۆکاری ناوه ئینانیاانیشیان له «بۆکان له میژوودا» ئه م راستیه یه که بنه ماله ی حوزنی به بنه چه ک خه لکی ده ور به ری بۆکانن و بۆ نووسینی سه رجه می میژووی بۆکان ده بی ئاماژه به هه موو زانیاریه کی به رده ست له مه ر که سایه تی و شوین و پروداوه کان بکری.

به گویره ی راگه یانندی مامۆستا هه ژار (سه ره تای شه ره فنا مه) و چه ند سه رچاوه ی تر وه ک گۆقاری «مه هاباد»، ژماره ۹، بنه ماله ی حوزنی خه لکی گوندی «ئینچه ک» بوون. من خۆم له سالانی ۱۹۶۲ و ۱۹۶۳، کاتی مامۆستای قوتابخانه کانی گوندی باغلووجه و بوغه کهندی بووم، له نزیک گوندی «شقویف» ی ئیستادا چاوم به که له وای گونده رووخواویک که وتوه که ده یانگوت پیشتتر گوندیکی ئاوه دان و ناوی ئینچه ک بووه. ئینچه ک له باشووری گوندی «کوچکی سه روو» و رۆژه لاتی باغلووجه هه لکه وتوه و

ميسرى خانم

هه موومان ناوى چوار ئه فسه ره شه هیده كورده كهى باشوورى كوردستانمان بيس تووه كه بۆ يارمه تى كۆمارى كوردستان له سالى ۱۹۴۶ دا هاتنه مه هاباد و بۆكان و پاش گه رانه وهيان بۆ عيراق، به ده ست حكومه تى پادشاهى عيراق ئيعدام كران: محهمه د مه حموود قودسى، خه يرو لالا عه بدولكه ريم، مسته فا خو شناو و عيززه ت عه بدولعزىز، يادىان به خي ر بى!

به لام وا هه يه كه م له ئيمه بزاني ن كه هاوسه رى يه ك له و چوار ئه فسه ره قاره مانه، خانم يكه به ناوى ميسرى خانم كه يه كه مين ژنه مامۆستاي قوتابخانه بووه له بۆكان! به گو يره ي وتوو يژي ك كه له گو قارى «مه هاباد» دا بلاو بو ته وه، ميسرى خانم ده لى خه لكى مه هاباد بووه و پيشه وا قازى محهمه د له سه رده مى كۆماردا نار دوويه ته بۆكان و له وي بو ته مامۆستاي قوتابخانه. ناوى ته واوى «ميسرى حه سه ن زاده» بووه و پاشان له بۆكان شووى به «محهمه د مه حموود قودسى» ئه فسه رى كوردى خه لكى سل يماني ك ردووه و چۆته سل يماني. دواى شه هيد بوونى قودسيش گه راپوه ته وه رۆژه لات و له بۆكان شووى ك ردۆته وه.

له وتوو يژه كه دا، ميسرى خانم كه به خته وه رانه ئيستا له حه يات دا يه و له ته مه نى ۷۶ سالى دا له بۆكان ده ژى، باسى ئه و سه رده مه ي بۆكان، مه دره سه ي تي كه لاوى كچ و كور، مامۆستاكان و گه ليك مه سه له ي دي كه ده كا كه جي گه ي سه رنجن و به شي كن له ميژووى بۆكان. ئه وه ي من ده توانم له وتوو يژه كه ي زياد بكه م ئه وه يه، به ريز ميسرى خانم له بۆكان ميژدى به كا ك حوسين نازه رى (حوسينه كو ل) ك ردووه و ئيستا ش له و ميژده ي مندالى هه ن.^۱

۱. گو قارى «مه هاباد»، چاپى مه هاباد، ژماره ۵۶، خه زه لوهرى ۱۳۸۴ (نوامبرى ۲۰۰۵)، لاپه ره

سه‌عیدی هوماپوون و پیشه‌وا

کتیبی بیره‌وه‌رییه‌کانی نه‌مر سه‌عیدی هوماپوون له‌مه‌ر ژیان و کار و خه‌بات و مه‌رگی پیشه‌وا قازی محهمه‌د که به فارسی نووسراوه، وەرگه‌پراوه‌ته سه‌ر کوردی و به‌ناوی «پیشه‌وای رابوون» له هه‌ولیر بلاو‌بوته‌وه. کتیبه‌که له‌لایه‌ن کاک «هاشم سه‌لیمی» یه‌وه ئاماده کراوه و کاک ره‌سوول سولتانی وەر‌یگیراوه‌ته سه‌ر زمانی کوردی. ده‌قی سه‌ره‌کیی (فارسی) کتیبه‌که پیشتر بلاو‌کرا‌بو‌وه.

سه‌عیدخان خوشکه‌زای پیشه‌وا و که‌سیکی برو‌اپیکراوی‌ئه و بووه و له‌لایه‌ن ئه‌وه‌وه بو‌چهند مه‌ئموورییه‌ت نیردراوه یاخود له‌گه‌لی بووه و هه‌ر بو‌یه‌ش بیره‌وه‌رییه‌کانی له‌مه‌ر پیشه‌وا جیگه‌ی باوه‌ر و متمانه‌یه. به‌داخه‌وه من ده‌قی فارسیی کتیبه‌که م نه‌بینیوه، به‌لام له‌ته‌رجه‌مه کوردییه‌که‌ی دا‌چو‌نییه‌تی نووسران یا تو‌مارکرانی ئه‌م یادداشته‌نه و چو‌نییه‌تی ریک‌خانیان له‌لایه‌ن ئیدیتوره‌که‌ی، واته کاک «هاشمی سه‌لیمی» یه‌وه رانه‌گه‌یه‌ندراوه.

هه‌رچو‌نیک بو‌وبی، کتیبه‌که بریتییه له‌بیره‌وه‌ریی نووسه‌ر له‌مه‌ر ژیانی پیشه‌وا قازی محهمه‌د (که خالی خو‌یه‌تی). من ناچمه هیچ باسیکی گشتی سه‌باره‌ت به کتیبه‌که‌وه و راسته‌وخو ئه‌و خالانه باس ده‌که‌م که بو‌کان یا بو‌کانی ده‌گرنه‌وه به‌لام به‌پیوستی ده‌زانم بلیم کتیبه‌که هه‌له‌ی چاپی گه‌لینک زورن و نازانم ئه‌م په‌تا پیسه‌یه که‌ی به‌روکی چاپه‌مه‌نی کوردی له‌باشووری کوردستان به‌رده‌دا؟ ئه‌م هه‌موو زه‌حمه‌ته‌ی نووسه‌ر و وەرگیر و ئاماده‌کار و بنکه‌ی چاپه‌مه‌نی بو‌ ئاماده‌کردن و خو‌ینه‌ر بو‌ خو‌یندنه‌وه‌ی ده‌یکیشن بو‌چی به‌و شیوه‌ ناحه‌زه به‌فیرۆ ده‌دری و که‌سیش گوئی نابزوی و له‌بیری چاره‌سه‌ریک‌دا نابی بو‌ی؟ مرو‌ف له‌داخ و ده‌ردی ئه‌م دیارده‌نگریسه له‌وانه‌یه هه‌ر به‌گشتی خو‌یندنه‌وه‌ی کتیبی چاپی باشوور بنیته‌لاوه و ئیتر وازی لی‌به‌ینن.

ئه‌و به‌شانه‌ی کتیبه‌که‌وا له‌په‌یوه‌ندی بو‌کان و خه‌لکی بو‌کان‌دان زورن و من له‌خواره‌وه ژماره‌ی لاپه‌ره‌کانیان راده‌گه‌یه‌نم:

لاپه‌ره ۱ تا ۴، ۱۰، ۲۲، ۲۸، ۳۵، ۴۳ و ۴۴، ۵۰، ۵۸، ۶۲، ۷۱، ۷۵، ۷۸ تا ۸۰، ۸۲، ۸۳، ۸۸، ۹۹، ۱۰۲، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۲۰، ۱۲۱، ۱۲۹، ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۴۸، ۱۸۰ و ۱۸۱.

نووسەر جگه لهو باسوخواسانه‌ی وا ههمووان پیتی ده‌زانین، هه‌ندی بابته‌ی میژوویی خستۆته به‌رچاو، که ئەگەر ئەو بۆی تو‌مار نه‌کردایه‌ین وا هه‌بوو تیدا بچوایه‌ن و که‌س به هه‌والی نه‌زانیا‌یه‌ن. بۆ نموونه، ده‌نووسی:

«پاییزی سالی ۱۳۲۰/۱۹۴۱ به‌ریتانییه‌کان ژماره‌یه‌ک له سه‌رۆک عه‌شیره‌ته‌کانی بۆکان، مه‌هاباد، سه‌قز و بانه‌یان بانگه‌یشت کردبوو که له بۆکان بۆ وتووێژ له‌سه‌ر کاروباری ناوچه‌که [کۆ ببنه‌وه]. هه‌یشتا بانگه‌یشت‌کراوه‌کان به‌ته‌واوی له شوینی دیاری‌کراو (میوانخانه‌ی کۆنی بۆکان) کۆ نه‌ببوونه‌وه و به‌ریتانییه‌کانیش دیار نه‌بوون له‌ناکاو هه‌وال هات ئەوه دوو ماشینی له به‌رده‌رکی میوانخانه وه‌ستاو و چه‌ند ئەفسه‌ری رۆوسی لێ‌دابە‌زیون... ئەفسه‌ره‌ رۆوسه‌کان هاتنه سه‌ری به‌ رۆوگه‌شی و میهره‌بانییه‌وه سلآویان له میوانه‌کان کرد. ئەفسه‌ری پایه‌به‌رزی سۆقیه‌ت که ناوی سه‌لیم ئاتاکیشی ئۆف بوو له‌گه‌ڵ هاو‌رپی چه‌کاره‌که‌ی که کوردی‌ک بوو به‌ناوی جه‌عه‌رۆف... گوتیان ئیمه هاتووین برایانی کوردمان بۆ باکو و دیتی سۆقیه‌ت بانگه‌یشتن بکه‌ین... له‌وه سه‌فه‌ره‌دا سی که‌س له پیاوماقوولان و سه‌رۆک عه‌شیره‌ته کورده‌کانی ناوچه بۆ ماوه‌ی دوو هه‌فته له‌گه‌ڵ قازی محهمه‌د چوونه باکو...» (لاپه‌ره ۴۳ - ۴۴).

یا له لاپه‌ره ۱۱۵دا باسی دانیه‌شتی هاوبه‌شی کورد و ئازهر‌بایجانی ده‌کا له مه‌راغه بۆ ئاماده‌یی به‌رانبه‌ر به‌هێرش‌ی سپای ئێرانی (۱۹ی سه‌رماوه‌زی ۱۳۲۵/ ۱۹۴۶).

له لاپه‌ره ۱۱۷دا باسی چوونی پێشه‌وا و حاجی بابه‌ش‌یخ ده‌کا بۆ حه‌مامیان و چاوپێکه‌وتنی سه‌رتیپ هوما‌یوونی.

له لاپه‌ره ۱۳۴دا باسی ئاگر‌تیبه‌ردانی پردی بۆکان له‌لایه‌ن «ده‌سته‌یه‌ک له ئا‌غا‌کانی دیبو‌کری» یه‌وه ده‌کا و له لاپه‌ره ۱۸۱دا ده‌نووسی:

«هه‌ر کاتیک پێشه‌وا له به‌دقه‌ولی و په‌یمان‌شکینیی دۆستیک یا به‌لینیی ده‌وله‌تی

ئیران نار‌ه‌صت بو‌وایه زۆر له‌سه‌رخۆ ده‌یگوت: ئه‌ی کورده‌که‌ی بی‌چاره‌که‌ی
بی‌پاره‌که‌ی بی‌پاره‌که‌ی بی‌کاره‌که‌!»
ئه‌م یادداشته‌نه به یارمه‌تی وه‌رگیزاوی کوردی کتبی‌که نووسراون.^۱

۱. سه‌عید هومایون، «پیشه‌وای رابوون - بیره‌وه‌رییه‌کانی سه‌عید هومایون»، کۆکردنه‌وه و
ئاماده‌کردنی هاشم سه‌لیمی، وه‌رگیزان [له‌ فارسییه‌وه] په‌سوول سوولتانی، ده‌زگای
تویژینه‌وه و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریانی، هه‌ولێر ۲۰۰۷، ۲۱۰ لاپه‌ره، کوردی.
سه‌عید هومایون، «پیشه‌وای بیداری، خاطرات سه‌عید هومایون» چاپه‌مه‌نی ئاراس، هه‌ولێر ۲۰۰۴.
فارسی..

ژیان و تیکۆشانی سیاسی ئەحمەد توفیق

له چەند بەشی ئەم وتارانه‌دا باسم له بیره‌وه‌ری ژماره‌یه‌ک له رێبه‌ران و ئەندامانی پیشووی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران کردووه، که به‌گشتی هه‌موویان دوابه‌دوای کۆنگره‌ی دووه‌می حیزب (۱۹/۱۱/۱۹۶۴) له به‌ره‌ی دژبه‌ری نه‌مر عه‌بدوللا ئیسحاقی ناسراو به‌ ئەحمەد توفیق‌دا بوون و به‌راشکاوێ دژ به‌ هێلی فکری و رێبازی سیاسی ئەو وه‌ستان.

کاره‌که‌م ناته‌واو و یه‌ک لایه‌نه‌ ده‌بوو ئەگه‌ر دیوی ئەو دیوی سکه‌ی په‌یوه‌ندییه‌کانم نه‌دیتبایه‌ و روانگه‌یه‌کی ئەرینیشم له‌مه‌ر نه‌مر ئەحمەد توفیق وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی هه‌لسوو‌راوی گۆره‌پانی سیاسه‌ت و حیزبایه‌تی و کوردایه‌تی نه‌خستبایه‌ته‌ به‌رچاوی خوینهر. ئەم کاره‌ نابێ به‌ لایه‌نگری یا دژایه‌تی که‌سیک و لایه‌نیک دابندرێ. من که‌سی ئەم کاره‌ نیم و ئەو شاره‌زاییه‌شم نییه، به‌لام له‌ ره‌وتی میژوویی کاره‌کان و خویندنه‌وه‌ی بیره‌وه‌رییه‌کانه‌وه، گه‌یشتوومه‌ته‌ ئاکامیکی «مه‌نتیقی» که‌ تاکه‌که‌سییه‌ و وا هه‌یه‌ زۆر که‌س له‌باری سیاسیه‌وه‌ به‌ ناته‌واوی بزانه‌، به‌لام من کیشه‌ی سالانی پیش کۆنگره‌ی دووه‌می حیزبی دیموکرات و دووفاقه‌ بوونی ئەندامان دوابه‌دوای کۆنگره‌، له‌ په‌یونیدی مه‌سه‌له‌یه‌که‌دا ده‌بینم، ئەویش خۆبه‌ستنه‌وه‌ی رێبه‌رایه‌تی حیزبی دیموکراته‌ به‌ پارتی دیموکرات و شو‌رشی ئەیلووله‌وه، کاریک که‌ خۆی له‌ خۆی‌دا راسته‌ و هه‌ر تاکه‌که‌سیکی کورد، به‌ بیرێ کوردایه‌تییه‌وه‌ ده‌بوایه‌ بیکا، به‌لام با بزانه‌ی کاتی کار ده‌گاته‌ حیزب و ریکخراوه‌یه‌کی سیاسیش، ئەم کاره‌ به‌ هه‌مان شیوه‌ راسته‌؟

راسته‌قینه‌ ئەوه‌یه‌ هه‌رکات حیزب و ریکخراوه‌ سیاسیه‌کانی رۆژه‌لات خۆیان به‌ حیزبه‌ سیاسیه‌کانی باشوور و باکووره‌وه‌ به‌ستبێ، له‌ ئامانجه‌ عه‌ینییه‌کانی خۆیان دوور که‌وتونه‌ته‌وه‌. ئەگه‌ر دووفاقه‌ بوون و کیشه‌ی نیوخۆی ئەحمەد توفیق له‌ گه‌ل رێبه‌ران و کاربه‌ده‌ستانی دیکه‌ی حیزب نه‌گه‌یشتایه‌ته‌ ئەو ئەنجامه‌ی که‌ بالی

ئه حمهد توفیق خهباتی نیو حیزبه که به جی بهیللی و به بۆ دریزه ی خهبات بچیته نیو شورشی ئه یلووله وه؛ ئه گهر به شیک له لایه نه که ی دیکه ش به هاندانی مه کته بی سیاسی ئه و دهمی پارتی، کومه له ی رزگاری دروست نه کردبایه و پاشماوه یان له نیو مه و دای ئه و دوو به ره کییه دا هه ولی نزیک بوونه وه له لایه نیکیان نه دایه، وا هه بوو ساواک به و هاسانیانه ی بۆی لوا، نه یتوانیایه له عمه لیاتی خۆی دژ به وان دا سه رکه و ی و ئه حمهد توفیقیش مه جبوور نه بووایه سه ر له به غدای به ر چنگوری به عس ده ربه یتی.

له روانگه ی منه وه، ئه م بۆچوونه بۆ بارودۆخی ئیستای حیزب و ریکخراوه سیاسییه کانی کورد له باشووریش راسته. خۆبه ستنه وه ی دوو بالی حیزبی دیموکرات و کومه له به یه کییه تی نیشتمانی و پارتی دیموکراته وه، جگه له «بی عه مله ی» و بی حه ره که تیه کی بیست سه له که هه مووی له به رژه وه ندیی رژی می ئیران دا بووه، ئه وه ی لی که وتوته وه که به به رچاوی هه مووانه وه نزیکه ی ۷۰۰ که س له پینشمه رگه و هه لسه و رپاوانی هه ر دوو ریکخراوه که به ده ستی پاسدار و به سیج و به یارمه تی جاش و خۆفرۆشی کورد له هه ولیز و به تایبه ت له سلیمانی تیرۆر بکرین و که س مه قی لیوه نه یه. ئه گهر ئه م ریکخراوانه چه کداربوون و کاری چه کدارانه یان دژ به رژی می ئیران ده کرد، ئاشکرایه به بی گوشار و په یمان به ستنی حیزبه کانی باشوور له گه ل سپای پاسداران و ئیتلاعاتی ئیران، له به رانه ر پیلانیکی ئه وتودا که تا ئه مپۆش دریزه ی هه یه، بیده نگ دانه ده نیشتن و ره نگدانه وه یه کیان هه ر ده بوو. خهباتی چه کدارانه مه نتیق و ریباز و شوین و کاتی خۆی هه یه و نوینه رانی سیاسی هه موو گه لیکی شورشگیز وا هه یه له برگه ی پیویستی زهمانی دا ده ست بۆ چه ک به رن، به لام ئه م حاله ته نه خوازراوه ی ئیستای ریکخراوه سیاسییه کانی رۆژه لاته له باشوور تی که وتوون و بریتیه له چه کدار بوون و له عه ینی کات دا چه کدارنه بوونیش! ئاکامی خۆ به ستنه وه یانه به حیزبه کانی باشووره وه، کاریک که هه یج سه للاح و مه سه له حه تیکی گه لی کوردی له رۆژه لات ی ولات تیدا نییه.

ئه گهر ئه مپۆ پژاک خۆی به سیاسیته کانی «پ. ک. ک» وه نه به ستیته وه، وا

ههیه پێش به گه‌لیک خوین‌پژانی ناپیویست و ئیعدامی پۆله‌کانی گه‌ل بگیری و گورگه‌بۆره‌کانی تورکیاش له‌نیو ئازهر بایجانیه‌کاندا نه‌توان پینگه‌یه‌ک بۆخۆیان بکه‌نه‌وه و بانگی «مرگ بر کرد» له‌گه‌رووی هه‌شتا هه‌زار بینهری ستادیۆمی فوتبالی ته‌وریز به‌رز نه‌بیته‌وه. ئه‌گه‌ر حیزبی دیموکرات و کۆمه‌له‌خۆیان له‌کێشه‌ی پارتی و یه‌کیه‌تی له‌گه‌ل «گۆپان» و دوو حیزبه‌ ئیسلامیه‌کان دوور رانه‌گرن، مه‌ترسی ئه‌وه‌ دیته‌ پێشه‌وه‌ که‌ به‌قه‌له‌م یا قه‌ده‌م له‌سه‌نگه‌ری مه‌لا کرێکار و عه‌لی باپیری ئه‌ندامی به‌قسه‌ ئۆپوزیسیۆنی هه‌ریم‌دا بیان‌دۆزینه‌وه‌ که‌ شان‌به‌شانی «براده‌رانی پاسدار» دژ به‌حکومه‌تی هه‌ریم ده‌جه‌نگن!

وا هه‌یه‌ ئه‌م بۆچوونه‌، به‌ دژایه‌تی له‌گه‌ل بیری «کوردستانی» و «پان کوردی» له‌قه‌له‌م بدری. من هه‌ر لیره‌دا رایده‌گه‌یه‌نم که‌ هه‌تا مۆخی ئیسقان خۆم به‌ کورد و لایه‌نگری یه‌کگرتووی خاک و گه‌له‌که‌م ده‌زانم، به‌لام چه‌واشه‌کاری و تیگه‌یشتنی به‌رئاوه‌ژووله‌چه‌مکی «یه‌کگرتووی» و «یه‌کیه‌تی» و «کوردستانی بوون» ده‌ده‌مه‌دواوه‌و دژی خوین‌پژانی بی‌ئاکامی پۆله‌کانی گه‌لی کوردم به‌ناوی خه‌باتیکی چه‌کدارانه‌ که‌ زیاد له‌ بیست سا‌له‌ وه‌ک عه‌نقا و کیمیا ته‌نیا ناوی هه‌یه‌، به‌لام له‌سه‌ر کورد که‌وتوو و له‌ کۆمه‌لگای جیهانی‌دا گه‌لیک زیانی لێداوین و ئیعتیار و سومعه‌ی شکاندووین. ئه‌وه‌ چ خه‌باتیکی چه‌کدارانه‌یه‌ که‌ ۷۰۰ که‌س له‌ ئه‌ندامانت بکوژن و تو‌مه‌قت لێ نه‌یه‌ت؟ چ خه‌باتیکی چه‌کدارانه‌یه‌ که‌ به‌ پوژی رۆشن بۆمبا له‌ بنکه‌ و مه‌زلگا ته‌ریکه‌وتوو هه‌کته‌ دابنن و بتکوژن، به‌لام هه‌چ ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کت نه‌بی؟

من هاندهری که‌س نیم به‌ره‌و چه‌ک هه‌لگرتن و توندوتیژی، به‌لام ئه‌م ئه‌لف‌وبییه‌ی کاره‌که‌ش ده‌زانم که‌ ئه‌گه‌ر ریکخراوه‌یه‌ک چه‌کی هه‌لگرت و به‌ چه‌کدار ناسرا، ده‌بی کرده‌وی چه‌کدارانه‌شی هه‌بی. چه‌ک «سیره‌ترش» نییه‌ دابیننی و بلێی دوا‌ی حه‌وت سا‌لی دیکه‌ که‌لکی لێ وه‌رده‌گرم! ئه‌گه‌ر ئه‌مرۆ کاری چه‌کداری ناکه‌ین با ئازایه‌تی ئه‌وه‌شمان بی به‌خه‌لکی بلێین له‌م قوناغه‌ی کارمان‌دا شیوازی چه‌کداری به‌جی ده‌هیلین و کاری سیاسی ده‌که‌ین، هه‌ر کاتیکیش پیویستی به‌ چه‌که‌ه‌لگرتنه‌وه‌ کرد و گه‌له‌که‌مان به‌ سه‌لاحی زانی، سه‌ره‌له‌نوێ چه‌کی شه‌ره‌ف هه‌له‌دگه‌رینه‌وه‌ و ده‌چینه‌وه‌

شەرەجەنگى دوژمانان.

بۇنەى ئەم قسانە، دەرچوونى كىتتەكە بەناوى ژيان و تىكۇشانى سىياسى ئەحمەد تۇفلىق (عەبدوللا ئىسحاقى)، كە دوكتور ياسىن سەردەشتى نووسىويەتى و لە سلىمانى بلأوى كرڈۆتەوہ. نووسەر ژياننامەيەكى تىروتەسەل، بەلام لايەنگرانەى بۇ نەمر ئەحمەد تۇفلىق پىكەيتاوه، كە رەنگە لە بارى سىياسى و بۇچوونى شەخسىيەوہ تەواو بى، بەلام لە بارى «لىكۆلىنەوہى بى لايەن» و ئەمپۇبىيەوہ ھەندىك دەلەنگى. لايەنداربوونەكە ھەر لە يەكەم لاپەرەى پىشەكى كىتتەكەدا خۇدەنوئىن:

«ئەحمەد تۇفلىق يەكىكە لە گەورەترىن غەدرلى كراوانى مېژووى ھاوچەرخى گەلى كوردمان. مېژووى پېشنگدار و خەباتى سىياسىي ئەم كەسايەتتە بە دەستى نەيارانى تووشى شىواندن ھاتوہ...» (ل ۷).

خوئىنەر ھەر لىرەوہ دەتوانى بزانى كە نووسەر لە لاپەرەكانى كىتتەى خۇىدا بەشويىن «سەلماندىن» و «ئىسبات»ى بېيار و بۇچوونىكى لە پىشەوہ دائرادا دەگەرئى نەك توئىژىنەوہ لە بابەتتىكى جىگەى مشتومر. ئەم چەشنە ھەلوئىستگرتنە، وا ھەيە لە كۆمەلگەى كوردستاندا دياردەيەكى ئاسايى بى، بەلام لە دەرەوہى كوردستان و بەتايبەت لە رۇژاوا كەمايەسىيەكى گەرەى كارى توئىژىنەوہيە، كارىك كە دەبى لە «پىشداوہرى» و بېياردان بەدوور بى.

ھەر چۇنىك بى، كىتتەكە گەلىك بەكاكلە و بۇ ناسىنى كەسايەتى و چالاكىيەكانى ئەحمەد تۇفلىق و ئىعتىباربەخشىن بە كەسايەتتە بەرھىز شەكەى، زۇر بەكەلكە: لە سالى ۱۳۱۰ى ھەتاوى (۱۹۳۱ى زايىنى) لە مەھاباد لەدايكبووہ، ئەندامى رېكخراوى لاوانى كۆمەلەى «ژ. ك» و پاشان حىزبى دىموكراتى كوردستان بووہ؛ لە مەھاباد و پاشان لە تاران دەرسى خوئىندووہ و چۆتە رېزى كۆمەلەى خوئىندكارانى كورد لە تاران؛ بۇ درىژەى كار و خەبات چۆتە باشوورى كوردستان، لەوئى وەك پاشماوہى خەباتكارانى رۇژھەلات بۇ ماوہيەك

له م گوند و ئەو گوند ماوه ته وه و له نامه ی پۆژی ۱۹۶۰/۵/۲۶ ی خۆی دا بۆ نهمر بارزانی ئاماژه به بارودۆخی خهباتکارانی پۆژه لاته له باشوور دهکا و دهنوسی: ۸ ساله لیژه ئاوارهین (ل ۹۶). دوابه دوا ی به سترانی کونگره ی دووه می حیزب له گوندی سونی (ل ۱۲۶)، دووبه ره کیی نیوان ئەندامانی ریبه راهه تی حیزب زهق بۆته وه و ئەحمه د توفیق به یه کجاری ها قاله کانی پۆژه لاتیی خۆی به جی هیشتووه و له ریزه کانی شۆرشی ئەیلوولدا درێژه ی به خهبات داوه؛ ئینجا له ژیر گوشاری ساواکی ئیراندا به خواستی ریبه رانی پارتی دیموکرات، له ناوچه که دوور خراوه ته وه و درهنگتر به شیوازیکی هه ندیک نادیار و ناروون، گه یوه ته به غدا که گیران و شه هید بوونی به دهست به عسه وه ی له دهووبه ری مانگی چواری ۱۹۷۳ ی به شویندا هاتووه. یادی به خیر بی.

لیرده ئاماژه به خالیکی گرنگی ژیا نی ئەحمه د توفیق ده کم. زۆریک له ناحه زانی ئەحمه د توفیق، ئەو که سایه تیه هه ل سوو راوه ی خهباتی کوردا یه تی به نوکهری ئەمریکا و ئەمپریالیزم و دژبه ری بیر ی پیشکه وتنخوازی چه پ ده زانن و «به یاننامه ی کومیته ی ساغکه ره وه ی حیزب له مه ر ئاکاره گلا وه کانی ئەحمه د توفیق» (۲۷ ی جۆزه ردانی ۱۳۴۳) ئەوه و گه لیک تومه تی سیاسی دیکه ی داوه ته پالی (ل ۱۷۳). یه ک له و تومه تانه په یوه ندییه تی به سیاسی حکومه تی ئەمریکا وه، به لام نووسه ری کتیه که له گه ل ئەو تومه تانه دا نییه و بۆ به ره پهرچدانه وه یان، بۆ چوونیک ی ریزدار سه لاحو دینی موه ته دی راده گو یزی که تیندا ده لی:

«مه رحومی مه لا مسته فا نامه ی بۆ هه ر پینج ده وه له تی گه وه نووسیوو [و دابووی به ئەحمه د توفیق بیانبا له تاران بیانگه یه نی]. ... ئەحمه د توفیق گوتی بۆ ده وه له ته کانی دیکه، خۆم خه لکم هه یه، به لام هی ئەمریکا و ئینگلیزم نییه. ئەگه ر ئیوه وه ک خویندکاری کورد کارهاسانیمان بۆ بکه ن و ئەو نامانه بگه یه نن زۆر باش ده بی. ئیمه چووینه لای دوکتور ئیسماعیلی ئەرده لان و من خۆم نامه کانم پیندا [دیاره بۆ ئەوه ی بیگه یه نیته دهست بالو یزخانه کانی ئەو دوو ولاته]. واته به گو یزه ی ئەو بۆ چوونه، ئەحمه د توفیق وه ک ده گوتری، په یوه ندییه کی راسته وخۆی له گه ل ئەمریکادا نه بووه و ته نانه ت نه ی توانیوه نامه یه کیشیان بگه یه نیته دهست (ل ۱۵۹).

گه لیک خالی گرنگی دیکه ی ژیا نی ئەحمه د توفیق وه ک تاوانی کوژرانی هه ندیک

له‌هاوسه‌نگه‌ره‌کانی به‌ده‌ست‌ئو یا به‌پیلان و فه‌رمانی‌ئو، له‌کتیبه‌که‌دا ره‌نگیان داوه‌ته‌وه که‌ئەم وتاره‌ش‌وینی پید‌اچ‌وونه‌وه‌ی باب‌ه‌تی‌وای‌نییه و‌خوینه‌ر ده‌توانی‌راسته‌وخۆ‌بچیت‌ه‌سۆراغی‌کتیبه‌که‌.

به‌لام‌باب‌ه‌تی‌په‌یون‌دیدار به‌بوکان له‌کتیبه‌که‌دا:

۱. باسی‌نهم‌میرزا‌همه‌ره‌ئووفی‌خه‌یات (ره‌ئووفی‌مه‌لا‌حه‌سه‌ن) وه‌ک‌یه‌ک له‌یارانی‌وه‌فاداری‌ئەحمەد‌توفیق و‌بوچ‌وونه‌کانی‌له‌مه‌ر‌ئو و‌پووداوه‌کانی‌ئەو‌سه‌رده‌مانه، ل‌۹، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۳۹ و‌۱۵۲؛

۲. باسی‌کاک‌سه‌لاحی‌موه‌ته‌دی، وه‌ک‌یه‌ک له‌بنیاتنه‌رانی‌کوومه‌له‌ی‌خویندارانی‌کورد له‌تاران (ل‌۱۶)؛ وه‌ک‌ئەندامی‌نویی‌کومیت‌ه‌ی‌به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی‌حیزبی‌دیموکراتی‌کوردستان (ل‌۱۳۱)؛ به‌گویره‌ی‌به‌لگه‌یه‌کی‌ساواکیش، وه‌ک‌لایه‌نگری‌مه‌کته‌بی‌سیاسی و‌دژی‌بوچ‌وونی‌ئەحمەد‌توفیق‌بو‌ئەنجامدانی‌کاری‌چه‌کداری (ل‌۱۳۲)؛ وه‌ک‌دامه‌زرینه‌ری‌کوومه‌له‌ی‌رزگاری، (ل‌۱۳۳)؛ له‌مه‌سه‌له‌ی‌په‌یوه‌ندی‌گرتنه‌کانی‌ئەحمەد‌توفیق‌له‌گه‌ل‌بالۆیزخانه‌ی‌ولاتانی‌گه‌وره‌ش‌دا، که‌له‌سه‌ره‌وه‌تر‌باسم‌کرد، وه‌ک‌یاریده‌ده‌ری‌ئەحمەد‌توفیق (ل‌۱۵۹)؛

۳. نهم‌مه‌مه‌دی‌ئیلخانی‌زاده، وه‌ک‌ئەندامی‌نویی‌کومیت‌ه‌ی‌به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی‌حیزبی‌دیموکراتی‌کوردستان، (ل‌۱۳۱)؛

۴. ئیبراهیم‌ئاغای‌عه‌لیار (که‌به‌گویره‌ی‌به‌لگه‌یه‌کی‌ساواک، له‌گه‌ل‌بیرۆکه‌ی‌خه‌باتی‌چه‌کداری‌له‌رۆژه‌لاتی‌کوردستان‌دا‌بووه).

۵. حیزبی‌رزگاری، (ل‌۱۳۳ - ۱۳۴، ۱۳۸)؛

۶. دامه‌زرائی‌حیزبی‌موسلیمین‌له‌مه‌هاباد و‌بوکان، (ل‌۳۴)؛

۷. چاپخانه‌ی‌بوکان، (ل‌۶۹)؛

۸. جه‌غه‌توو و‌ته‌ته‌وو، (ل‌۱۱۲).

هه‌روه‌ها‌له‌م‌لاپه‌رانه‌ی‌کتیبه‌که‌ش‌دا‌ئاماژ‌ه‌به‌بوکان‌کراوه، به‌لام‌باب‌ه‌تیکی

گرنگیان‌تیدا‌نییه: ۱۹، ۳۶، ۴۱، ۱۲۹ و‌۱۳۰.^۱

۱. د. یاسین‌سه‌رده‌شتی، «ژیان و‌تیکۆشانی‌سیاسی‌ئەحمەد‌توفیق «عه‌بدو‌ل‌لا‌ئیسحاقی» (۱۹۳۷ - ۱۹۷۳)، بنکه‌ی‌بلاوکه‌ره‌وه (؟)، سلیمانی‌۲۰۰۷، ۲۵۲ لاپه‌ره، کوردی.

حه‌مه‌ره‌شیدخانی بانه

باس له کتیبی «حه‌مه‌ره‌شیدخانی بانه»یه که کاک که یوان ئازاد ئه‌نوه‌ر نووسیویه‌تی و تیندا ژیانی هه‌مه‌ره‌شیدخانی له مندالییه‌وه تا کوچی‌دوایی بۆ گێراوینه‌ته‌وه. به‌شیکه‌ی به‌رچاو له کتیبه‌که پشت‌ئه‌ستوره به کتیبی جمهوری کوردستانی کاک مه‌حمودی مه‌لا عزیزه‌ت، به‌لام ژماره‌یه‌ک به‌لگه‌نامه‌شی تیندایه که له‌ودا به‌رچاو ناکه‌ون.

به‌گویره‌ی ئه‌و راستییه‌ی که هه‌مه‌ره‌شیدخان له ماوه‌ی ته‌مه‌نی کۆماری کوردستان‌دا به‌رپرس و فه‌رمانده‌ی هیزی ۳۵۰۰ که‌سیی بۆکان و ناوه‌ندی فه‌رمانده‌یه‌تیشی گوندی سه‌را بووه، کتیبه‌که پره له باس و بابته‌ی سه‌بارته به شاری بۆکان و ده‌ورو به‌ری. بۆ نمونه، هه‌مه‌ره‌شیدخان له پڕۆژه‌سه‌می هه‌لکردنی ئالای کوردستان له گوندی یه‌کشه‌وه به‌شداری کردوه؛ هه‌مه‌دئاغای سه‌رای له گونده‌که‌ی ده‌رکردوه که ئاماده‌ نه‌بووه ئالای کوردستان له سه‌را هه‌لبکا و سه‌ره‌رشته‌ی کاری سپای ناوچه‌که و پارێزگاریی سنووری باشووری کۆماری کردوه دژ به هیزی سپای ئێران له سه‌قز. به‌لگه‌نامه‌ی لاپه‌ره‌ی ۱۴۴ی کتیبه‌که، گه‌لیک به‌نرخه بۆ هه‌لسه‌نگاندنی بارودۆخی دارایی کۆمار و نه‌بوونی سه‌رچاوه‌ی داهاات بۆ ئه‌و هه‌موو سپایه‌ی وا هه‌مه‌ره‌شیدخان کۆی کردۆته‌وه، بۆ نمونه، ته‌نیا گوندی ۱۰ مالبی «ئالتوونی سه‌روو» ده‌بوایه‌ بژووی ۱۲۰ سواری سپای کۆمار دا بین بکا، که دیاره گوشاریکی زۆری خستۆته سه‌ر دانیشتوانی گونده‌کان.^۱

۱. که‌یوان ئازاد ئه‌نوه‌ر، «حه‌مه‌ره‌شیدخانی بانه»، وه‌زاره‌تی پۆشنییری حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان، سلیمانی ۲۰۰۱، ۳۳۰ لاپه‌ره، کوردی.

مامۆستا سه‌ید سه‌لام عه‌زیزی

من «مامۆستا سه‌ید سه‌لام عه‌زیزی» م له‌ سالی یه‌که‌می شو‌رشی ۱۳۵۷ ی گه‌لانی ئێران‌دا ناسی، گه‌رچی دۆستایه‌تی و هات‌و‌چۆم له‌گه‌لی‌دا نه‌بوو. ئه‌و سه‌رۆکی دادگای بۆکان بوو و منیش تازه‌گه‌رابوومه‌وه سه‌ر ئیش‌و‌کاری مامۆستاییم له‌ بۆکان.

دوای گیرانی شاره‌کانی کوردستان و هاتنه‌وه‌ی پاسدار و به‌سیجی، که‌ ناوچه‌ی بۆکان بۆ ماوه‌یه‌ک له‌ ئازادی‌دا ژیا و سییه‌ری قورسی مه‌لاکان به‌سه‌ر خه‌لکه‌که‌یه‌وه نه‌بوو. کاروباری ئیدارات به‌ده‌ست خه‌لکی خویی به‌رپۆه ده‌چوو و بیگانه‌ پێیان پانه‌گه‌یششت. دیاره‌ ژیا‌نی ئابووریی خه‌لک باش نه‌بوو و گه‌مارۆی مه‌لاکان که‌ نه‌یانده‌ه‌یششت قه‌ند و شه‌کر و به‌نزی‌ن و گازۆل و به‌گشتی هیچ شتی‌ک له‌ میان‌دوای تیپه‌ر بی و بگاته‌ کوردستان، برستی له‌ خه‌لک بریبوو. ریک‌خراوه‌ سیاسیه‌کانی کوردیش بۆ ئه‌م مه‌سه‌له‌یه و گه‌لیک مه‌سه‌له‌ی تری سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی کارێکی ئه‌وتویان له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات.

من ئه‌و ده‌م له‌گه‌ل ریک‌خراوی فیدائییانی خه‌لق که‌وتبووم، که‌ دواتر بوو به‌ دووبه‌شی «ئه‌کسه‌رییه‌ت» و «ئه‌قه‌لییه‌ت» ه‌وه. له‌و قوناغه‌دا من له‌گه‌ل ئه‌کسه‌رییه‌ت که‌وتم. ئه‌گه‌ر هه‌له‌ نه‌که‌م، له‌ سالی ۱۳۵۹ دا بوو که‌ ریبازی سیاسی ریک‌خراوی فیدائییانی ئه‌کسه‌رییه‌ت تووشی گۆران هات و کاری چه‌کدارانه‌ وه‌لانرا، ده‌فته‌ری ریک‌خراوه‌که‌ له‌ بۆکانیش له‌ق‌وته‌ق بوو و گه‌یشتبوو ه‌وه‌ی ئه‌م‌رۆ یا سه‌بی ده‌رگای دابخری.

پۆژیکیان ده‌سته‌یه‌ک خه‌لکی ئاسایی شاری بۆکان وه‌ک خۆ پێشان‌دان له‌نیو شاره‌وه‌ وه‌رێ‌که‌وتن و هاتنه‌ به‌رده‌می ده‌فته‌ری ریک‌خراوه‌که‌ له‌ ساختمانی دوخانیات. مستیان به‌رز ده‌کرده‌وه و دژ به‌ هه‌لۆیستی نابه‌جی ئه‌کسه‌رییه‌ت له‌مه‌ر چه‌ک‌دانان، دروشمیان ده‌دا.

من له دهفتهر بووم، له په‌نجهره‌که‌وه خه‌لکم ده‌دیت و گویم له دروشمه‌کانیان ده‌بوو. «به‌پررسی نیزامی» ی دهفتهر هاو‌پ‌ئییه‌کی ئازهر‌بایجانیی خه‌لکی شاری خو‌ی بوو به‌ناوی لوتفول‌لازاده، که ئی‌مه به «ره‌فیع سه‌عید» ده‌مانناسی و هر به‌و ناوه‌ش بانگمان ده‌کرد. سه‌عید له هاو‌پ‌ئیانی فه‌له‌ستین، واته ئه‌و ئه‌ندامانه‌ی ریک‌خراوی فیدائییان بوو، که له فه‌له‌ستین ده‌وره‌ی چریکی دیتبوو و که‌سیکی لیتهاوو و به‌پ‌ئوانه‌ی ئه‌و پ‌وژانه، شاره‌زای کاروباری سپایی بوو. چه‌که‌کانمان ماوه‌یه‌ک بوو شار‌د‌بو‌وه، به‌لام تاک‌وته‌رایه‌ک چه‌کمان بۆ پاسه‌وانی به‌رده‌رگا و دهفتهری ریک‌خراوه‌که، هر ما‌بوو. سه‌عید، که به‌داخ‌وه دواتر کوماری ئیسلامی له‌گه‌ل هاو‌پ‌ئی جه‌واد و کاک مینه‌ی شی‌رخانی دا ئی‌عدامی کرد، به‌گو‌ی‌ره‌ی ئه‌رکه‌که‌ی خو‌ی، که‌وته جووله و پاسه‌وان دامه‌زراندن له چه‌ند شو‌ینی دهفتهره‌که و ئاماده بوو ئه‌گه‌ر خه‌لکه‌که ه‌یرش بکه‌نه نیو ساختمانی دهفتهر، دا‌کوکی بکا و نه‌یه‌ل‌ئ.

من که‌وتبوومه بارود‌و‌خ‌یکی خراپه‌وه، به‌پررسی دهفتهر و له ئه‌نجام‌دا به‌پررسی هر کاره‌ساتیکی ناحه‌ز و ناخوش بووم که به‌هات‌بایه‌ته ئاراوه. لایه‌ک خه‌لکه‌که، که نه‌مده‌زانی ده‌یانه‌و‌ی چی بکه‌ن و ئایا به‌ته‌مان بینه‌ نیو بینایه‌ی دهفته‌وه‌ره‌وه یان نا؟ لایه‌کی‌ش ئه‌رک و وه‌زیفه‌ی پاراستنی گیانی ئه‌و ئه‌ندام و پ‌یشمه‌رگانه‌مان وا له‌نیو بینایه‌که‌دا بوون.

ته‌له‌فونم بۆ دهفتهری حیزبی دیموکرات کرد و له‌گه‌ل به‌پررسی دهفتهر قسه‌م کرد، به‌لام وه‌لامه‌که‌یانم به‌دل نه‌بوو، واته هه‌ستم کرد نایانه‌و‌ی خو به‌ساحی‌یی خو‌پ‌یشان‌دانه‌که بکه‌ن. ده‌مزانی کاک سه‌ید سه‌لام عه‌زیزی، که سه‌روکی دادگای شاره‌که بوو، له پ‌ئوه‌ندی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئیرانیش دایه. ته‌له‌فونم بۆ کرد و تکام ل‌ئ‌کرد بارود‌و‌خ‌ه‌که کۆن‌ترۆل بکا و گوتم ئه‌گه‌ر پ‌وودا‌ویکی د‌لت‌ه‌زین پ‌وودا هه‌موو لایه‌کمان به‌پررسی ده‌بین و له سه‌رمان ده‌که‌و‌ئ. گوتم چه‌کدار له‌نیو بینایه‌که‌دایه و ده‌ست ده‌که‌نه‌وه. خو‌پ‌یشان‌دان باشه، به‌لام ه‌یرش بۆ نیو ساختمانه‌که شتیکی مه‌ترسیداره و ده‌ب‌ئ‌ب‌ری بگیری. چی کرد و چۆن جوولایه‌وه، نازانم، به‌لام وه‌لامدانه‌وه‌ی به‌ته‌له‌فونه‌که‌ی من، به‌پر‌سه‌نه‌ بوو و به‌شو‌ینی‌دا ه‌ی‌چ‌یش نه‌قه‌وما.

به‌شی سینهم: که‌سایه‌تییه‌کان | ۹۷۳

ئوه‌تاقه‌بیره‌وه‌ری‌شه‌خسی‌خۆمه‌له‌نهر‌سه‌ید‌سه‌لام. ده‌زانم‌دواتر‌وه‌ک
پیشمه‌رگه‌که‌وته‌چیا‌و‌تا‌پله‌ی‌ئەندامییه‌تی‌کومیته‌ی‌ناوه‌ندی‌حیزی‌دیموکراتی
کوردستانی‌ئیرانی‌ش‌به‌رز‌بووه.

مامۆستا هیمن (هه‌واری خالی)

ئەم کتیبە لە پاستی دا گەنجینه‌یه‌کی بە‌نرخ‌ی هونەرە و هەر کوێیه‌کی سەیر بکه‌ی زانست و زانیاریی له‌مه‌ر میژوو و هونەری کوردیی تیدا دەبینی، له‌ چیرۆک و شیعر و زمانه‌وانییه‌وه تا پۆژنامه‌گه‌ری و بیره‌وه‌ری.

من بۆ جاری دووه‌م خۆیندمه‌وه و ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی وا سه‌باره‌ت به‌ بۆکان بوون هه‌لمبژاردن بۆ ئەم به‌شه‌ی «بۆکان له‌ میژوودا». جگه‌ له‌ باس و هه‌وال و قسه‌ی ئێره‌وه‌ئوئێ سه‌باره‌ت به‌ بۆکان و ناوچه‌ و خه‌لکه‌که‌ی، دوو به‌شی سه‌ره‌کیی کتیبه‌که‌ راسته‌وخۆ بۆکان ده‌گرنه‌وه‌:

وتاری دووه‌م و سیه‌ه‌م که‌ باب‌ه‌تیکی پیکه‌وه‌ لکاوان و باسی بلاقۆکی «پۆژی کورد»ی سه‌رده‌می سمکۆ له‌ ورمی، وه‌ک یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردیی پۆژه‌لاتی کوردستان ده‌که‌ن و مامۆستا هیمن له‌و پۆژنامه‌یه‌وه‌ هه‌والی چۆنییه‌تی کوژرانی خالۆ قوریان راده‌گۆیژی (لایه‌ره‌ ۱۳ تا ۱۹)؛

وتاری شازده‌هه‌م، پێشه‌کییه‌ک بۆ «پیکه‌نینی گه‌دا»ی مامۆستا هه‌سه‌نی قزڵجی (لایه‌ره‌ ۱۰۰ تا ۱۰۵)؛ مامۆستا هیمن له‌ سه‌ره‌تاکه‌ی دا ده‌نوووسی: «له‌ موکریان باوه‌ ده‌لێن بنه‌ماله‌ی قزڵجی وه‌ک بیچوو هه‌راوی وان، هه‌ر له‌ هه‌تکه‌ هاتنه‌ده‌ر، مه‌له‌وانن!» واته‌ زانا و خۆینده‌وارن.

به‌لام وتاری دووه‌م و سیه‌ه‌م باب‌ه‌تیکی میژوویی گرنگی سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی بیسته‌میان له‌خۆگرتوو، که‌ مامۆستا هیمن له‌ کتیبی محهمه‌دی ته‌مه‌دوون به‌ناوی «اوضاع ایران در جنگ اول یا تاریخ رضائیه»ی راگواستوو و له‌ فارسییه‌وه‌ وه‌ریگێراوه‌ته‌ سه‌ر کوردی. من لێره‌دا هه‌لبژێرراوی ئه‌و شوینانه‌ی وتاره‌که‌ که‌ بۆکان ده‌گرنه‌وه‌ ده‌هینمه‌وه‌. شایانی باسه‌ نوسخه‌ی پۆژنامه‌ی جیگه‌ی باس، واته‌ «پۆژی کورد» یا «پۆژی کورد، شه‌وی عه‌جه‌م» له‌م سالانه‌ی دوایی دا دۆزراوه‌ته‌وه‌ و من نوسخه‌یم له‌لایه‌ن براده‌ریکی خۆشه‌ویسته‌وه‌ گه‌یشتۆته‌ ده‌ست. پێشتر ته‌نیا

سه‌رچاوه‌یه‌ک باسی کردی، محهمه‌دی ته‌مه‌دون، ئازهر بایجانیه‌کی دژی کورد بوو، که خاوه‌نی چاپخانه‌که بووه و له‌لایه‌ن کوردانه‌وه مه‌جبوور کراوه پوژنامه کوردیه‌که‌یان بو چاپ بکا. دیاره ده‌زانین سه‌رنووسه‌ری پوژنامه‌که، نه‌مر مه‌لا محهمه‌دی تورجانی‌زاده، برای ئەحمه‌دی تورجانی‌زاده‌ی به‌ئەسل تورجانی بووه. ئەوه گولبژیری نیوه‌رۆکی و تاریکی پوژنامه‌ی پوژی کورده‌که به‌کوردی نووسراوه، محهمه‌دی ته‌مه‌دون ته‌رجه‌مه‌ فارسییه‌که‌ی له‌کتیبه‌ی خوی‌دا هیناوه و ماموستا هینیش له‌فارسییه‌وه کروویه‌ته‌وه کوردی؛ شیردا بو داپیر دا! به‌لام باسی شه‌ری کورد له‌گه‌ل سپای عه‌جه‌م به‌سه‌رکردایه‌تی خالو قوربانی هه‌رسینی:

«له‌شکری کورد به‌فه‌رمانده‌یی «سه‌ید ته‌ها ئەفه‌ندی» له‌گوندی «قوزلوو»‌ی هه‌وشار بوون و خویان بو هیزش بردنه‌سه‌ر ساین‌قه‌لا ئاماده‌ده‌کرد، که خه‌به‌ری ده‌سدیژی خالو قوربان له‌میانداوه‌وه بو شارویران و سابلاغ، به‌هوی دوو سواری [عه‌لی‌خانی] سه‌رداری موکرییه‌وه گه‌یشته.

[سوپای سه‌ید ته‌ها] ده‌سه‌جی به‌ره‌و سابلاغ گه‌رایه‌وه. شه‌وی ۲۹ی رهمه‌زان‌ی سالی ۱۳۴۰] له‌بوکان مانه‌وه و به‌یانی زوو پویشتن... وایان دانا: جانگیربه‌گ له‌عیلی هه‌رکی، ئەسکه‌نده‌رخان خه‌لکی برادۆست، هه‌مزاغا له‌عیلی مامه‌ش، ئەمیر ئەسه‌دی دیبوکری و سالارسه‌عید له‌خه‌تی لاچینه‌وه بچن... ئەمیرولعه‌شایر و ئەمیر ئەسه‌د و سالارسه‌عید سه‌رله‌به‌یانی له‌سه‌ر کتوی «زاوا و بووک»‌را که لیی دامه‌زراوون، له‌شکری خالو قوربانیان له‌سه‌ر «داشامه‌جید» دایه‌به‌ر ده‌سپوژ... سواره‌کانی ئەمیر ئەسه‌د و سالارسه‌عید هه‌رکام مه‌تره‌لیۆزیکیان ده‌ست که‌وت... له‌وه‌شه‌ره‌دا خالو قوربان و چه‌ند ئەفسه‌ر و سه‌رباز کوژران. هیندی‌ک ده‌لین سواره‌ی ئەحمه‌دی گولاوی‌ئاغای مه‌نگور و هیندی‌کیش ده‌لین ئەحمه‌دخانی هه‌رکی خالو قوربانیان کوشتوه.

کوئونیل نه‌سروللاخان زور به‌فیزه‌وه له‌ساین‌قه‌لاوه به‌ره‌و بوکان هات... ئەمیر

ئەسەد ئەو خەبەرەى بىست و زور بەپەله خۆى گەيانده ميراواى تەنيشت بۆكان. كۆلۆنىل كە دەگاتە بۆكانى و خەبەرى خالۆ قوربان دەزاني، فيزمالكى دەداتى و بۆكان بەجى دىلى و بەرەو ساين قەلا دەگەریتەو. سوارەكانى بەگزاڧە و سەردارى موكرى رەدوويمان دەكەون. ئەمير ئەسەد و ئاڧاكانى دىكەى دىيوكرى بە ركىفكوت خۆ دەگەينە [ياريدەى] سوارەكانى موكرى و بەگزاڧە. ئوردووى ژاندرمەرى لە كىوى پشت ئالبلاغ گەمارۆ دەدەن، زۆرىك دەكوژن و بەدىل دەگرن، دەسكەوتيش گەلىكە. لەو پەلامارەدا «سولتان عەبدولحەمىدخان» ئەفسەرى ژاندرمەرى كوژراو. كۆلۆنىل دەگەل پاشماوەى لەشكرەكەى شەوانە لە كىو دىتە خوارى و بە لارى دا هەلدى. ئاڧايانى بەگزاڧەى فەيزوللا بەگى تۆپىكى گەورەيان گرت و نارديان بۆ چەهرىق...» لە درىژەى هەوالەكە و لە پەراويزى كوتايى وتارەكەشدا وردەزانيارى دىكە سەبارەت بە بۆكان هەن، بۆ نمونە نووسىويەتى: «سەردارى موكرى، عەلى خانى كورپى حەمەحوسىن خانى شەهيدە، سالارسەعيد هەمان عەلى بەگى حەيدەرى براى ميسباحودديوانى شاعيرە، ئەمير ئەسەد، عەلى ئاڧاى عەليار سەرۆكى عەشيرەتى دىيوكرىيە و فەيزوللا بەگى عەشيرەتىكى بەناوبانگن كەوتونەتە نيوان سەقز و بۆكان.»^۱

۱. هېمن موكرىانى، «هەوارى خالى، سەرجمەى نووسىنى هېمن»، بە سەرپەرشتى بەدران ئەحمەد و عوسمان دەشتى، چاپى يەكەم، دەزگای ئاراس، هەولير ۲۰۰۳، ۳۰۴ لاپەرە، كوردى.

مامۆستا‌ه‌سه‌ن قزڵجی (ژیان و به‌ره‌مه‌کانی)

بابه‌تی ئەم کتیبه بریتییه له ژياننامه‌یه‌کی کورتی مامۆستای نهمر‌ه‌سه‌نی قزڵجی به پینووسی کاک موحسینی قزڵجی خوارزای نووسەر، سه‌رجه‌می چیرۆک و وتاره‌کان و پارچه‌یه‌ک شیعر، ئینجا‌چهند وتار و ره‌خنه و لیکۆلینه‌وه و چهند وتاری زمانه‌وانی و ژماره‌یه‌ک بابته و چیرۆکی وه‌رگێراو له زمانه‌کانی دیکه‌وه؛ پاشان وتاریک سه‌باره‌ت به زانستی مارکسی - لینی، که هه‌موویان مامۆستای کۆچ‌کردوو نووسیونی. پێش‌به‌شی کۆتایی کتیبه‌که‌چهند نووسراوی سه‌باره‌ت به ژیان و ئاسه‌واره‌کانی قزڵجی و له‌کۆتاییش‌دا ده‌قی هه‌ر ۳ ژماره ناسراوه‌که‌ی گۆفاری هه‌لآله‌ی چاپی بۆکان، چهند ژماره پۆژنامه‌ی «مه‌ردوم»‌ی کوردی و پۆژنامه‌ی «رێگا» له‌کتیبه‌که‌دا جاریکی دیکه چاپ کراونه‌ته‌وه.

په‌یوه‌ندی کتیبه‌که‌به‌بۆکانه‌وه‌گه‌لیک زۆره. نووسەر و هه‌روه‌ها ئاماده‌کاری کتیبه‌که‌هه‌ردووکیان بۆکانین، گۆفاری هه‌لآله‌له‌بۆکان ده‌رچوو، هه‌ندیک له‌چیرۆکه‌کان له‌ناوچه‌ی بۆکان‌پوویان داوه و لایه‌نی زمانه‌وانی نووسینه‌کانی قزڵجیش که‌بن‌زاراوه‌ی ناوچه‌ی بۆکان‌بی، لایه‌نیکی دیکه‌ی ئه‌و په‌یوه‌ندیانه‌یه. بۆ نووسینی میژووی سیاسه‌ت و ئه‌ده‌ب و زمانه‌وانی بۆکان، ئەم کتیبه‌سه‌رچاوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی ده‌بی.

کتیبه‌که‌کاک موحسین قزڵجی ئاماده‌ی کردوو و ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م بلاوی کردۆته‌وه.^۱

۱. هه‌سه‌ن قزڵجی، «سه‌رجه‌می به‌ره‌مه‌ی هه‌سه‌ن قزڵجی»، ئاماده‌کردنی موحسین قزڵجی، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی ۲۰۰۳، ۵۴۰ لاپه‌ره‌ی قه‌باره 4، کوردی.

حهسهنى قزلىجى (پيگه نينى گه دا)

مامۇستاي نەمر حەسەنى قزلىجى نەك ھەر خۆى خەلكى بۆكان بوو، بەلكوو وەك ميژوولكە يەكى چروپىرى شارەكە، زمانى خەلكەكە ورووداو و كەسايەتتايەكانى بۆكان و دەوروبەرى چاوى لى دەكرى. قزلىجى وەك بەرپرسى يەكەم چاپخانەى بۆكان له سەردەمى كۆمارى كوردستان (۱۹۴۶)، چەندىن ژمارەى گوڤارى ھەلالەى چاپ و بلاوكردەوہ.

تويژينەوہ له ميژووى بىر و زانست له بۆكان بەبى ئاوردانەوہ له حەسەنى قزلىجى و بەگشتى له بنەمالەى قزلىجى نەگونجاو و ناتەواو دەبى. من ليزەدا باسى كۆمەلە چيروكى «پيگه نينى گه دا»ى مامۇستا دەكەم و ئاوردانەوہ له كارەكانى ديكەى و ھەروەھا وتارەكانى راديوى «پەيكى ئيران» و «رۆژنامەى مەردوم» بە زمانى كوردى دادەنيم بۆ مەجالىكى تر، ئەگەر تەمەن ئىجازەى دا! ھيوادارم لاوانى كورد بەتايبەت خەلكى موكرىان و بۆكان بە جىددى بچنە سۆراغى ئەم بليمة تە ھەلكەوتووہى شارى بۆكان و بە چاپكردنەوہ و ھەلسەنگاندنى ئاسەوارەكانى گەنجينەى ئەدەب و ميژووى كوردى دەولەمەند بگەن.

سەبارەت بە كتيبى پيگه نينى گه دا دەبى بليتم كۆمەلەى ۱۴ و رده چيروكە، كە تينيدا بە زمانىكى پاراو باسى رووداوەكانى گوند و شار و ناوچەى جۆربە جۆرى رۆژھەلات و باشوورى كوردستان و بەغدا دەكرى. بۆكان و گوندەكانى دەوروبەرى وەك زەمبيل، نۆبار، قاجر، سەركەل، كانى تۆمار، كانى پانكە و ئاجيكەند، ھەروەھا مەلا و شىخ و رەعيەتى دانىشتووى شار و گوندەكانى بۆكان شوين يان پالەوانى رووداوەكانى نيو چيروكەكانن. زولم و زۆرى ئاغا و ژاندرمە له خەلكى ھەژار و بى ديفاع نيوهرۆكى سەركەكى بابەتەكان و له قاودانى ھەندى نەريتى كۆنى وەك دۆعا و نوشتەنووسى و شتى ديكەى ھاوچەشن گەوھەرى نووسينەكانى پيگه نينى گەدان. كتيبەكە مامۇستا ھيمن سەرەتاي بۆ نووسيوہ و چاپى دووھەمى كە له بەردەستى مندايە،

بەشى سىنھەم: كەسايەتتەكان | ۹۷۹

سەرەتايەك و فەرھەنگوگىكى لەلايەن بەرپز محەممەدى مەلا كەرىمەوہ بۇ ئامادە
كراوہ.^۱

۱. ھەسەنى قزلىجى، «پىكەنىنى گەدا، كورته چىرۆك» چاپى دووھەم، بەغدا (چاپخانەى علاء)
۱۹۸۵، ۱۶۰ لاپەرہ.

شیخ شه مسه دینی بورهان

گوندی بورهان له نیوه پێی بۆکان و مه هاباد هه لکه وتوووه و له دهوروبه ری نیوه پاسته کانی سه دهی نۆزده هه مه وه تا سی چاره کی سه دهی بیسته م به هوی خانه قایه کی ته ریه تی نه قشبه ندیه وه که جه نابی شیخ یوسف و دوی ئه و «مه ولانا محه ممه سادق» و که سانی تر به پێوه یان بر دووه ناوی ده رکردووه و زۆریک له که سایه تیه سیاسی - کۆمه لایه تی - هونه ریه کانی ناوچه ی موکریان وه ک سه یفولقوزاتی قازی و عه لی به گی حه یده ری و عه زیزئاغای عه باسی موریدی شیخی بورهان بوون.

به پێز «ابوبه کر خواجه سپهرالدین» کتیبکی له مه ر ژیا نی شیخی بورهان نوسیه و دوی ۱۵۰ لاپه ره ی سه ره تا، که باسی گشتیه سه باره ت به سوفیایه تی، پاشماوه ی لاپه ره کانی ته رخانی ژیا نی شیخ و موریدان و خه لکانی ناوداری دهوروبه ری خانه قا کردووه، که زۆریکیان به شیوه یه ک له شیوه کان، بۆکان ده گرنه وه هه ر له شیخی بورهان خۆیه وه هه تا مامۆستا هه ژار و سه یفولقوزات و ساداتی کولیجه و مه لا «عصام الدینی شه فیعی» و «مصباح الدیوان» ی ئه ده ب و براکه ی واته عه لی به گی حه یده ری و زۆری تر.

به پێوستی ده زانم بۆریک له وه که سایه تیه یانه له پێوه ندیی شاری مه هابادیش دا بوون، بۆ نمونه عه لی به گی سالار سه عید (حه یده ری) له ئاغاواتی گونده کانی باکووری بۆکان و باشووری میانداو بووه، به لام بۆ ۶ یا ۷ ده وره نوینه ری شاری بۆکان بووه له په رله مانی ئیران که ئه و سه رده مه به شیک بووه له شارستانی مه هاباد.^۱

۱. ابوبکر خواجه سپهرالدین، «زندگینامه عارف ربانی حضرت شیخ یوسف ملقب به شمس الدین برهانی، قدس سره»، انتشارات صلاح الدین ایوبی، ارومیه، ۱۳۶۸/۱۹۸۹، فارسی، ۴۵۲ صفحه.

مه لا عصام الدین شه فیعی

له در یژهی ناوی شاعیرانی ناوچهی بۆکان دا، بی گومان گه لیک ناو هه ن که ده بی باسیان بکری و هه والیان رابگه یه نری. به داخه وه دووره ولاتی و ده ست رانه گه یشتن به سه رچاوهی گرنگی ئەم کارانه، واته کۆمه لانی خه لگ، دهره تانی ئە وه م پی نادا شوینی شاعیرانی تر به باشی هه ل بگرم.

ئە وهی ئاشکرا بی و بزاند ری ئە وه یه که مه لا عیسامه ددینی شه فیعی یه ک له که له شاعیرانی ناوچه که بووه. مه لا عیسامه ددین کورپی «مه لا شه فیعی» ه که له گوندی عه مباری نزیک بۆکان دهرسی به فه قییان گوتۆ ته وه و بۆ نمونه، نه مر سه یفولقوزاتی قازی فه قینی ئە و بووه. بنه ماله ی «سیدقی» یه کانی مه هاباد و سه لامیه کانی بانه له برای مه لا شه فیعی که وتوونه ته وه و ده گه نه وه هه مان بنه ماله. بۆ نمونه، مه رحوومی مه حموودی سیدقی (۱۳۰۶ - ۱۳۵۵) که ماوه یه کیش سه روکی ئیداره ی فره هنگی بۆکان بو، هه رو هه دوکتۆر عه بدولکه ریم سه لامی بانه، که له ماوه ی خویندکاری زانکۆی پزشکی ته ور یز و پاشان له بانه و مه هاباد خزمه تیکی له راده به دهری خه لکی کردووه، له و بنه ماله یه ن.^۱ ناوی مه لا عیسامه ددین له «سالنامه ی مه هاباد» چاپی سالی ۱۳۳۵ی کوچی و هه رو هه له کتییی «تاریخ مشاهیر کرد» ی نه مر بابامه ردۆخ رۆحانی (به رگی ۲ لاپه ره ۳۲۷) و کتییی «گلزار شاعران کردستان» ناماده کردنی «سید عبدالحمید حیرت سجادی» دا نامازه ی پیکراوه.

مه لا عیسامه ددین، باوکی خوالیخۆ شبوو مه لا ئە بووبه کری شه فیعی ئیمام جومعه ی پیشووی بۆکان و باپیری شه هید دوکتۆر جه عفر شه فیعییه، له ۱۳۰۰ کوچی مانگی له گوندی عه مبار له دایک بووه و له ۱۳۷۴ / ۱۹۵۴ - ۵۵ له بۆکان کوچی دوایی کردووه. شیعی کوردی و فارسیی شاعیر هیشتا گردو کو نه کراون و له توینی کتیبدا بلاونه کراونه ته وه، کاریک که پیویسته له داها توودا بکری. مه لا

۱. سیاسی ریزدار مه نسوور سیدقی ده که م بۆ ئە م زانیاریانه.

عیسامه‌ددین لهو شیعره که مانه‌ی‌دا که ده‌ست ده‌که‌ون، وه‌ک شاعیریکی خوش‌مرخ و توانا خۆ ده‌نوینی و بی‌وردی و ناسک‌خه‌یالی له تایبه‌تمه‌ندییه‌کانین. ئەوه‌ش هۆنراوه‌یه‌کی سه‌نگین له‌و شاعیره بۆکانییه:

روح‌وا له‌سه‌ری لیومه بۆ ماچی ده‌می تۆ
 نالیم ئەوه سه‌ودایه، که‌می من، که‌ره‌می تۆ
 بالآت وه‌کوو ئالایه له‌ژیر په‌رچه‌می زولفت
 کێ بی که‌به‌پیی خۆی نه‌یه‌ته‌ژیر عه‌له‌می تۆ
 من کوردم و خزمه‌ت ده‌که‌م و تۆش له‌جه‌زادا
 خویتم ده‌رژینی، به‌نیشانه‌عه‌جه‌می تۆ

کاک برایمی فه‌رشی له‌کتیبه‌ی ئینترنیتی «سه‌فه‌ری خه‌یالی بۆ بۆکان»‌دا ئەم دیرانه‌ی سه‌باره‌ت به‌مه‌لا عیسامه‌ددین نووسیوه:

مه‌وله‌وی فارس ده‌لی:

بشنوازی چون حکایت می‌کند
 وز جدائی‌ها شکایت می‌کند

مه‌لا عیسامه‌ددین ده‌لی:

مشنوازی، ناله‌اش از بی‌دلی است
 بیدلان‌را عاقبت، بی‌حاصلی است
 بشنوازی من شور عشقم در سراسر است
 ناله‌عاشق‌نوای دیگر است

[مه‌لا عیسامه‌ددین] له‌گه‌ل سه‌ماوه‌ریش‌دا ئاوا ده‌دوئ:

مرا با سماور از آن سرخوش است
 که چون من درونش پر از آتش است
 دو همدرد و هم‌صحبت و هم‌نشین،
 بنالیم از سینه‌ی آتشین

هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به چایی ده‌لئ:

بهار است و شادی لب جویبار

اگر می حرام است، چایی بیار!

میرزا عه‌لی سه‌میمی (خ‌پروپژ)

یه‌ک له ئه‌رکه‌کانی نووسه‌رانی میژووی بۆکان له دوا‌پوژدا ئه‌وه ده‌بی که‌سایه‌تییه‌ گ‌رنگ، به‌لام که‌متر ناسراوه‌کان بدۆزنه‌وه، په‌یوه‌ندیان به‌ میژووی شاره‌که‌وه دیاری بکه‌ن و ژیا‌نامه‌یان بۆ پ‌یک‌پ‌ینن. وا هه‌یه‌ ئه‌و که‌سایه‌تیان له‌دایک‌بوو یا خه‌لکی شار و ناوچه‌که‌ بن و وا هه‌شه‌ له‌ شار و ناوچه‌ی دیکه‌وه هات‌به‌ ئه‌وی، به‌لام ده‌ور‌یک‌یان له‌ ژیا‌نی ئابووری، سیاسی یا فه‌ره‌نگی و هونه‌ری ناوچه‌که‌دا بین‌پ‌ین، جا کورد بووب‌یتن یا نا گ‌رنگ نییه‌؛ گ‌رنگ ده‌ور‌بینانه. بۆ نمونه، یه‌که‌م سه‌روکی ئیداره‌ی فه‌ره‌نگ (پاشان ئاموزش و په‌روه‌رش)ی بۆکان مرۆف‌یک‌ی به‌ریزی تورکی ئازهر‌بایجانی بوو به‌ناوی «شه‌بیانی»، که‌ من سالانیکی دره‌نگ دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ بۆکان رۆیش‌ت‌بوو و له‌ تاران گیرسا‌بووه، واته‌ چه‌ند سال‌یک‌ پ‌یش کۆچی دوا‌یی کرد‌نی، له‌گه‌ل خوال‌خوش‌بووی خالم (حاجی محه‌مه‌د‌ره‌ش‌یدی محه‌مه‌دیان)دا چه‌ندین جار چومه‌ مالی و ته‌نانه‌ت به‌شداریی سه‌ره‌خۆشییه‌که‌شیم کرد. ئه‌گه‌ر بۆم بلو‌ی زۆرم پ‌ی خۆشه‌ ژیا‌ن و به‌سه‌ره‌اتی بنوسمه‌وه و سه‌باره‌ت به‌و، پرسیار له‌و که‌سانه‌ بکه‌م که‌ ئه‌و ده‌م له‌ بۆکان دیتوویانه و ناسیویانه. له‌و نمو‌نانه‌ یه‌ک‌جار زۆرن و نووسه‌ر یا نووسه‌رانی دوا‌پوژی میژووی بۆکان ناب‌ی ل‌یا‌ن غافل بن. له‌ گۆفاری «مه‌هاباد»ی ژماره‌ ۸۰دا وتاریکی کورت، به‌لام سه‌رنج‌راک‌یشم له‌ کاک عومه‌ری فارووقی خوینده‌وه که‌ باسی یه‌ک له‌و ر‌وخساره‌ گ‌رنگ، به‌لام که‌متر ناسراوانه‌ی سه‌رده‌می سه‌رداره‌کانی بۆکانی کرد‌بوو و من ل‌یره‌دا هه‌لب‌ژاره‌یه‌کی وتاره‌که‌ ده‌ه‌ینمه‌وه:

میرزا عه‌لی سه‌میمی خه‌لکی سنه‌ و نووسه‌ری حه‌مه‌حوس‌ین‌خانی سه‌ردار، حاکی ئه‌و ده‌می موک‌ریان بوو. دوا‌ی ئ‌یعدامی سه‌ردار له‌لایه‌ن عوسمان‌ییه‌کانه‌وه [سالانی شه‌ری یه‌که‌می جیهانی]، میرزا عه‌لی وه‌ک مامۆستایه‌ک چوو بۆ گوندی «قه‌له‌نده‌ر» و له‌وی قوتابخانه‌ی کرده‌وه و هه‌ر له‌وی له‌ رۆژی ۱۳۳۲/۱/۱۷

[۱۹۵۳/۴/۶] کوچی‌دوایی کرد. میرزا‌علی‌شاعیر و نووسه‌ریکی قه‌له‌م‌په‌وان بوو و له‌شاعیری‌دا ناسناوی «خیروییژ»ی بو‌خۆی‌هه‌لبژاردبوو. له‌شیعره‌کانی‌دا دژ‌به‌مله‌وپی‌شه‌پی‌ده‌کرد. مامۆستا‌خالد‌حیسامی (هیدی) له‌کتیبی «ئاوینه‌شکاو»ی‌خۆی‌دا‌هه‌لبه‌ستیکی‌دوور‌دریژی‌خیروییژی‌چاپ‌کردوو. ئه‌وه‌ش‌نموونه‌یه‌ک‌له‌شیعری‌ئهو‌نه‌مره:

خزمینه! وهرن با له غهرهز سه‌رفه‌نه‌زهر که‌ین
ریشه‌ی‌حه‌سه‌د و کینه‌له‌دل‌زیر و زه‌به‌ر که‌ین
تا‌بوو، به‌شی‌مه‌ناحه‌قی و قوربه‌سه‌ری‌بوو
تا‌که‌نگی‌ده‌بی‌ئهم‌قور و ئهم‌خاکه‌به‌سه‌رکه‌ین؟

کاک‌عومه‌ری‌فاروقی‌هه‌روه‌ها‌له‌کتیبی «نظری‌به‌تاریخ‌و‌فه‌ره‌نگ‌سقز‌کردستان»‌به‌رگی‌یه‌که‌م‌دا‌ئهم‌شیعره‌ی‌خیروییژی‌هیناوه، که‌به‌گویره‌ی‌نووسینی‌ئهو، بارو‌دۆخی‌کوردی‌پۆژه‌ه‌لات‌له‌ژیر‌حوکمی‌ره‌زاشا‌ده‌رده‌خا، به‌لام‌من‌دووری‌نازانم‌له‌دوای‌شه‌ه‌ریوه‌ری‌۱۳۲۰ و سه‌ره‌تاکانی‌حوکمی‌مه‌مه‌د‌ره‌زاشا، واته‌سه‌روه‌دی‌دامه‌زرانی‌کۆماری‌کوردستان‌دا‌گوترا‌بی. خیروییژ‌له‌م‌شیعره‌دا‌وه‌ک‌لایه‌نگری‌سه‌ربه‌خۆیی‌کوردستان‌خۆی‌ده‌رده‌خا:

به‌شه‌کر و پارچه‌و‌چایی‌فریو‌مه‌خۆن‌ئهی‌خزمان!
نه‌وه‌ک‌دیسان‌په‌یدا‌بی‌نافه‌ک‌برین‌و‌لیدان
زولم‌و‌زۆر‌و‌جه‌ریمه، له‌گه‌ل‌زنجیر‌و‌زیندان
شوق‌و‌شه‌پ‌و‌په‌ت‌په‌تی‌بۆمان‌دێته‌وه‌مه‌یدان
له‌ئه‌فرادی‌نیزامی‌تا‌سه‌رجۆخه‌و‌گرووبان
له‌وه‌کیل‌و‌داباشی، تا‌ئیستوار‌و‌ستوان
له‌پۆئه‌سای‌ده‌وائیر، تا‌به‌سپوور‌و‌ئاژان
ده‌میکه‌گویتقولاخن‌بو‌مال‌و‌ملکی‌کوردان
ئیه‌قه‌ت‌مه‌بن‌ئهمین‌له‌فیل‌و‌فه‌نی‌مشکان

چاره‌ی ئا ئه‌و ده‌عبایه، هه‌ر مه‌رگه‌مووشه و ده‌رمان!

له ژماره ۵۵ ی پۆژنامه‌ی کوردستان (۱۳۲۴ / ۲ / ۲۹ = ۱۹۴۶ / ۱ / ۲۰) لاپه‌ره
۴یشدا، ئه‌م ئاگادارییه بلاوکراوه‌ته‌وه:
«بۆ زانین، ده‌سته‌شێعریک به‌ناوی «خێروێژ» به‌ئیمه‌ گه‌یشتووه. له‌به‌ر وه‌ی که‌ نیو و
جیگای خێروێژ نه‌نووسرابوو چاپمان نه‌کرد. تکامان وایه‌ نیونیشانی خۆی بنووسی
تا چاپی بکه‌ین.»^۱

۱. عومه‌ر فارووقی، «نظری به‌ تاریخ و فرهنگ سقز، کوردستان»، انتشارات مه‌ری، سقز، سال
۱۳۶۹ / ۱۹۹۰، لاپه‌ره‌ی ۸۹ - ۹۱.
عومه‌ر فارووقی، «خێروێژ کێ بوو؟»، گۆفاری «مه‌هاباد»، ژماره ۸۰، مه‌هاباد، خه‌زه‌لوهری
۱۳۸۶ / نوامبری ۲۰۰۷، لاپه‌ره ۲۹.

ژبانامه‌ی نهمر عه‌لی گه‌لاوێژ

نووسینی دوکتۆر کامران ئەمین‌ئاوه

نهمر دوکتۆر عه‌لی گه‌لاوێژ له‌ سه‌ره‌تای مانگی ره‌شه‌مه‌ی ۱۳۰۱ (۱۹۲۳/۲/۲۰) له‌ گوندی ساروو قامیشی سه‌ر چۆمی جه‌غه‌تووی رۆژه‌لاتی بۆکان له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی ئازادیخوازی ئەوینداری فه‌ره‌نگ هاتۆته‌ جیهان. نهمر ئیبراهیم سه‌لاح فه‌رمانده‌ی هێزی پێشمه‌رگه‌ی سه‌رده‌می کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) و له‌ بنه‌ماله‌ی بوداق سولتانی حاکی مۆکریان بوو. ئامینه‌خانمی دایکی گه‌لاوێژ کچی فه‌یزوللا به‌گ سه‌رۆک‌هۆزی فه‌یزوللا به‌گییه‌کانی رۆژه‌لاتی بۆکان و سه‌قز و خوشکه‌زای سه‌ردار سه‌یفه‌ددین‌خانی ئەرده‌لان حاکی سه‌قز بوو، که‌ تورکی عوسمانی له‌ سالی ۱۹۱۴دا هاوڕێ له‌گه‌ل سه‌ردار حه‌مه‌حوسین‌خانی بۆکان له‌ مه‌راغه ئیعدامیان کرد.

گه‌لاوێژ خویندنی ناوه‌ندی له‌ شاری ته‌وریز کۆتایی پێهینا و سالی ۱۳۲۵ (۱۹۴۶) هاوڕێ له‌گه‌ل ۶۰ لاوی دیکه‌ی کورد بۆ درێژه‌ی خویندن نێردرایه‌ باکو پێته‌ختی ئازهربايجانی سوڤیه‌تی، به‌لام به‌هۆی هه‌ره‌س‌هینانی کۆمار و ئیعدامی رێبه‌رانییه‌وه‌ هاوڕێ له‌گه‌ل زۆر که‌سی دیکه‌ی وه‌ک ره‌حیمی سه‌یفی قازی، عه‌زیزی شه‌مزینی، حه‌سه‌نی حیسامی، حه‌سه‌نی گه‌رمیانی و که‌ریمی ئەیووبی له‌وئ مایه‌وه‌ و درێژه‌ی به‌ خویندن دا، وه‌ک ئەوانی دیکه‌ش تا وه‌رگرنتی شه‌هاده‌ی دوکتۆرا له‌ خویندن نه‌وه‌ستا. بواری خویندنی گه‌لاوێژ ئابووری بوو و نامه‌ی دوکتۆراکه‌ی به‌ناوی «په‌یوه‌نده‌ ئه‌رزیه‌یه‌کان له‌ کوردستان، هه‌ره‌س‌هینانی نیزامی عه‌شیره‌تی»^۱ دره‌نگتر وه‌رگه‌رایه‌ سه‌ر زمانی فارسی و له‌ تاران چاپ کرا، به‌لام کۆماری مه‌لاکان به‌رگر بوون له‌ بلاو بوونه‌وه‌ی و ئیستا ژماره‌یه‌کی که‌م له‌ کتێبه‌که‌ له‌ سه‌ر ئینترنیت ده‌ستاوده‌ست ده‌گه‌رێ، به‌گوێزه‌ی هه‌والیکیش، براده‌ریکی کورد وه‌ریگێراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی که‌ تا ئیستا بلاونه‌کراوه‌ته‌وه‌.

مامۆستا گه لاویژ ئه ندامیکی هه لسووراوی لقی «پیشکەوتی گهلانی رۆژه لاتی و رۆژه لاتی ناوین» له باکو بوو و له پیگه یاندنی کادره لاوه کانی ئه وان دا چالاکانه به شداریی ده کرد. ههروهها له ماوهی هه لسوورانه که ی له ئه کادیمیای زانستی کۆماری سۆفیه تی ئازهر بايجان دا و تاریکی زۆری له په یوه ندیی کیشه ئابوورییه کانی ولاتانی جیهانی سیه هم نووسیوه. ناوبرا و نووسه ر و وه رگیژ و ویزه ری رادیۆ په یکی ئیران و ئه ندامی کومیته ی ناوه ندیی حیزبی تووده ی ئیران بوو، زمانی کوردی، ئازهری، پروسی، فه ره نسی و ئالمانیی به باشی ده زانی.

دوکتۆر عه لی گه لاویژ دوا ی سه رکه وتنی راپه رینی گهلانی ئیران، یه ک له ریبه رانی کوچ کردوی حیزبی تووده ی ئیران بوو که سالی ۱۳۵۷ له سه ر خواستی خۆی گه رایه وه ئیران و بوو به به رپرسی کومیته ی ئه یاله تی کوردستانی حیزب، له هیزشی دووه می کۆماری ئیسلامی بۆ سه ر حیزبی تووده ی ئیران له به هاری ۱۳۶۲ دا، له تاران گیرا و له کاره ساتی ئیعدامه کانی گه لاویژی ۱۳۶۷ دا هاوړی له گه ل گه لیک پۆله ی شوړشگیژی ولاته که، له زیندانی ئیقینی تاران ئیعدام کرا و چووه ریزی شه هیدانی ریگای ئازادییه وه.

مامۆستای نه مر هه ژار، که له سه فه ری خۆی دا بۆ باکو، چاوی به گه لاویژ که وتبوو، له بیره وه ریبه کانی دا وه ک «مه ولانای رۆمی سه رده می شه مسی ته بریزی» یادی ده کا. ههروهها نووسه ر و وه رگیژی ناوداری ئیرانی «محمود اعتمادزاده م. به آذین» که ماوه یه ک له زیندان دا له گه ل مامۆستا گه لاویژ پیکه وه بوون، سه باره ت به و ده نووسی: «عه لی گه لاویژ... من لیڤه، زیاتر له گه ل ئه و هاوده میم هه یه. حیکایه تیکی زۆری سه رده می مندالی و لاوییه تی خۆی له مه هاباد و ته ورین ده گیزیته وه، هه ر له یاری کردنی له گه ل هاوته مه نه کانی خۆیه وه تا راوه که و، سوارچاکی و به شداری کردن له ده سته ی تفه نگچیانی قازی محهمه د و ناسیاوی له گه ل مه لا مسته فا بارزانی، حیکایه تی ره نگا و په نگ و به سوودی، به نیوه رۆکی خۆشه ویستی کورد و کوردستانه وه هه یه.»

له وئیلاگی «روانگه»، مامۆستا‌ه‌سه‌نی قازی له کۆتایی‌یه‌کانی سالی ۲۰۰۷ه‌وه دهستی به‌بلاوکردنه‌وه‌ی هه‌ندئ به‌لگه‌نامه‌کردوه که بریتین له‌نامه‌گۆرینه‌وه و نامه‌نوسینی هه‌ندئ که‌سایه‌تی کوردی دانیشتووی سۆقیه‌تی پیشوو له‌سالانی ۱۹۵۰. ئەو دەم نەمر مە‌لا‌مستە‌فای بارزانی له‌سۆقیه‌ت بوو و هه‌یشتا نه‌گه‌رابۆوه بۆ عێراق.

له‌نامه‌کان‌دا هه‌ندئ ئاماژه به‌ژیانی نەمر دوکتۆر‌عه‌لی گه‌لاویژ‌کراوه که ئەو دەم له‌ئازەربایجانی باکوور (سۆقیه‌تی) ده‌ژیا. نەمر دوکتۆر‌ه‌حیمی سه‌یفی قازیش ئەو دەم له‌هه‌مان شوێن ده‌ژیا و پیکه‌وه‌پۆژنامه‌ی «کوردستان»یان‌بلاو‌کرده‌وه که لاپه‌ره‌یه‌ک بوو له‌چوار‌لاپه‌ره‌ی پۆژنامه‌یه‌کی تورکی ئۆرگانی فیرقه‌ی دیموکراتی ئازەربایجانی ئێران.

نیاز له‌کردنه‌وه‌ی ئەم‌باسه، رووناکی‌خستنه‌سه‌ر‌ژیان و چالاکیه‌کانی گه‌لاویژ و پێداویست‌بوونی ده‌ست‌راگه‌یه‌شتن، شی‌کردنه‌وه و ئەگه‌ر‌بکری له‌چاپ‌دانه‌وه‌ی هه‌موو ژماره‌کانی پۆژنامه‌ی «کوردستان»ی چاپی‌باکویه، که به‌داخه‌وه که‌سه‌یکی ئەوتۆ له‌ده‌ره‌وه‌ی سۆقیه‌ت‌چاوی پێی نه‌که‌وتوو. به‌گۆیره‌ی زانیاریه‌ک که له‌کاک‌ه‌سه‌نی قازیم وه‌رگرتوو، دوکتۆر «توره‌ج ئە‌تابه‌کی» مامۆستای زانستگه له‌هوله‌ند هه‌موو ژماره‌کانی له‌لایه و دوکتۆر ئە‌میری‌ه‌سه‌ن‌پووریش له‌که‌نه‌دا، کۆپی ۵۰ ژماره‌یه‌کی له‌به‌رده‌ست‌دايه. ئەم پۆژنامه‌یه، روونکه‌ره‌وه‌ی هه‌لی فکری گه‌لاویژ و دوکتۆر‌ه‌حیم و به‌گشتی، بالیکی‌حیزبی دیموکراتی کوردستان (گه‌رچی له‌بارودۆخی ئەو دەمی سۆقیه‌ت‌دا، که‌س‌خۆی نه‌بوو و نه‌یده‌توانی له‌جوغزی ده‌سنیشان‌کراوی ده‌زگای پاراستن و ئاسایش‌لا‌بدا!)

هه‌روه‌ها ئەو‌نامه و وه‌لامانه‌ی‌وا له‌نیوان‌نه‌مران‌بارزانی و مسته‌فا‌شه‌لماشی و ئەوانی‌تری دانیشتووی سۆقیه‌ت‌دا ئال‌وگۆر‌کراون و ئیستا له‌وئیلاگی‌روانگه‌دا بلاو‌ده‌بنه‌وه، تیشکی‌باش‌ده‌خه‌نه‌سه‌ر‌ژیانی ئەو‌که‌سانه و هه‌موو‌په‌نابه‌رانی کورد له‌سۆقیه‌تی ئەو‌دەم.

مه لا ئەمجەدى عوسمانى (كاك)

مه لا محەممەد ئەمجەد كورپى خەليفە مه لا محەممەد حەسەن و فاتمە خانم بووه، سالى ۱۲۷۲ى هەتاوى (۱۸۹۳ى زايىنى) له گوندى قەلاى رەسوولەسەيت لەسەر چۆمى مه جیدخان و سەر رېگای بۆكان بۆ میانداو له دایک بووه. دەگوترى حەوت پشەت پشترى بنەمالەکه له ناوچەى شنووه هاتبنە شوینەکه. ژيانى له قەلايه بردۆته سەر و هەر له ویش له مانگی بههمەنى ۱۳۴۵/۱۹۶۷ کۆچى دواى کردووه و له گۆرستانى ساربابا له لای باوکى خۆى نىژراوه.

مه لا ئەمجەد ئەندامى کۆمەڵەى «ژ.ک»، هەلسوورپاویكى سەردهمى حیزبى دیموکرات، شاعیر، خۆشخەت و حەکاک بووه و مۆرى جوانى هەلکەندووه. چەند کيلی قەبرى گۆرستانى حەمامیان ئەو نووسىونى و هەلیکەندوون. مه لا ئەمجەد هەتا مابوو، به ئاواتى سەر به خۆى کوردستان و رهنج و نازارى هەرەسى کۆمارهوه سووتا و نالاندی:

خۆشه و یستى کورده كان، جۆشى داوه هەناوم
 دىناى سالى نه هاتوو، وهها دپته بهر چاوم:
 سولحى دهوله تان ده كرى له پاته ختى له هستان
 به كوڤرى چاوى دوژمن، سەر به خۆ ده بن كوردان

مه لا ئەمجەد له سەردهمى کۆماردا چالاک و پشتریش وهک سویندخۆرى کۆمەڵەى «ژ.ک»، ناوى نهينى «كاك»ى بۆخۆى هەلبژاردبوو. مامۆستا هەژار له «به ره و موكریان» و يادى بۆكان دا حەسرەتى سەردهمى کۆمار و هاوڕييانى ئەو سالانەى خۆى ئاوا دەخوا:

«ئەمجەد» و «قازى»، «مه لاريشى حەسار»
 كى به داخ و كۆله بۆ رهنجى خەسار؟

ناسىن و ناساندنى نەمر مەلا ئەمجد كارى زۆرى دەوى و ھىوادارم كەسانىك ئەم ئەركە راپەرېنن. ئىستاش لە ھەندى مائە بۆكانى دا دەبى تابلوى «بسم الله...» مابى كە مەلا ئەمجد لە بېچمى بالئەدەيە كدا دەيكتشانە وە و من زۆريانم لە بۆكان و يەكيانم لە مالى خومان دا دىتبوو. دوورى نازانم باوكم، كە بە قسەى مامەقالەى دەبباغى سوئندخورى كۆمەلە بوو، دۆستايەتى لە گەل مەلا ئەمجد بووبى. دەبى مۆرى ھەلكە نراوئىشى لىرەولەوى لای خەلكى ناوچەكە مابىتن. لەم پەيوەندىيە دا ئەركى بنەمالەى بەرېزى مەلا ئەمجد قورسترە و پئويستە نەھىلن شوئىنە وارەكانى ون بن.

من ئەو زانىارىيانەى سەرەوہم لە ريزدار على عوسمانى وە دەست كە وتووە، كە ئەويش لە سەر بنەماى نووسىنەكانى جەنابى مەلا رەحمان كورە گورەى مەلا ئەمجد و براى خوى ئامادەى كردون. سپاسيان دەكەم.

شێعیریکی نهمر مه لا ئەمجهدی عوسمانی (کاک)، (۱۲۷۲ - ۱۳۴۵ ی ههتاوی / ۱۸۹۳ - ۱۹۶۷ ی زایینی)

ئهم پارچه شێعهره م له کهشکۆلی مه لا ئوهیسی عوسمانی (۱۲۸۲ - ۱۳۳۹ ی ههتاوی / ۱۹۰۴ - ۱۹۶۲ ی زایینی) دا دۆزیوهتهوه. شێعهره که مه لا ئەمجهدی عوسمانی هۆندوویهتهوه، که مه لا، خۆشخهت، ههکاک، هونهرمه ند و سیاسه تکاریکی سالانی ده ورهبه ری کۆمه له ی «ژ. ک» (۱۹۴۲ - ۱۹۴۵) و کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) بوو، له کۆمه له ی «ژ. ک» دا به ناوی نه یینی «کاک» هوه دهناسرا، ناسناوی شێعیری «ئهمجهد» بوو و له گوندی قه لای ره سووله سیتی سه ر چۆمی مه جیدخان له نیوان میانداو و بۆکان ده ژیا.

مه لا ئوهیس ناسراو به «مه لا بابه وهیسی»، برای مه لا ئەمجهد و مه لایه کی دلسۆزی گهل و نیشتمان بوو و ویده چیی ئه ویش، وهک مه لا ئەمجهد، ئه ندامی کۆمه له ی «ژ. ک» بووی.^۲

کۆپییه کی ناته واوی کهشکۆله شێعیریکی مه لا بابه وهیسی ئیستا له لای ریزدار هه سه نی قازییه و چه ند سالیک پیش ئیستا که پیکه وه خه ریکی ساغ کردنه وه ی شێعهره کانی نهمر سه یفولقوزاتی قازی بووین فۆتوکۆپییه کی کهشکۆله که ی پیدام.

۱. به گۆیره ی زانیارییه ک که له ریزدار عه لی عوسمانی کورپی نهمر مه لا ئەمجهد و برارای مه لا بابه وهیسییم وه رگرتوو، مه لا بابه وهیسی کورپی مه لا محهمه دحه سه ن له ۲۴ زیحه ججه ی ۱۳۲۱ ی مانگی دا له دایک بووه و له سالی ۱۳۴۱ ی هه تاوی له گوندی باخچه ی فه یزوللا به گی کۆچی دوا یی کردوو. من ده بووا یه ئه و ساله مانگی و هه تاویانه م ریک بخستایه و بمکردنایه ته یه ک. به گۆیره ی هه لسه نگاندنی من، ۲۴ زیحه ججه ی ۱۳۲۱ ی مانگی به رانه ره له گهل ۱۲ ی ره شه مه ی ۱۲۸۲ ی هه تاوی، گه رچی وا هه یه چه ند رۆژیک ئه م لا و ئه و لاشی هه بن.

۲. نهمر که ریمی حیسامی له به رگی یه که می بیره وه ریه کانی دا (لا په ره ۱۵۴)، مه لا ئەمجهد به «یه کیک له ئه ندامه تیکۆشه ره کانی کۆمه له و پاشان حیزی دیموکرات» ناوده با و بۆ سه ره له دانه وه ی خه باتی دوا ی هه ره سی کۆمار ده وری ئه و به گرینگ دهنرخینی و هه ر له یه یه ونده یی ئه و دا ده لی چووینه مالی مه لا بابه وهیسی... دانیشترین و هاتینه سه ر باسی کۆمار... واته ئه ویش له دلسۆزانی دۆزی کورد بووه.

سه رجه می که شکو له که ۸۸ په ریه و له به روهی ۸۰ په پریان له لاپه رهی دووانه دا کوپی کراون، ده که که ی به ردهستی من سه رجه م بوته ۴۸ په رهی ئه لفوی زوربه ی لاپه ره کان له ۳ ستون دا نو سراون و شیعره کان به گشتی کور دین... زوربه ی لاپه ره کان ته رخانی شیعی شیعی شاعیرانی هاوچه رخ و هاوسه رده می خوی کراوه که له ناویان دا سه ی فولقوزات، هه ژار، هیمن، قازی کاکه حه مه ی بوکان (قرلجی)، مه لا ئه مجده ی قه لایه و شه خسی خوی، به رچاون. ناسناوی شیعی می مه لا بابوه دیسی به پی شیعره کان، «سایر» بووه.

سالی نو سیرانی که شکو له که، به گویره ی دهر برینی راشکوی نو سه ر خوی (لاپه ره ۱۰ و ۴۱ که شکو له که)، ۱۳۳۹ ی هتاوی واته ۱۹۶۰-۱۹۶۱ ی زاینیه و له سه رده می ئیمه گه لیک نزیکه.

من بابه تیکم له سه ر مه لا بابوه دیسی و که شکو له که ی نووسی و ویرای چه ند پارچه شیعی خوی و مه لا ئه مجده ی برای له سی ژماره ی گو قاری مه هابادا بلاوم کرده وه^۱ و هه روه ها چه ند شیعی نه مر قازی کاکه حه مه ی قرلجیشم له سه ر بنه می که شکو له که له هه مان گو قاردا چاپ کرد.^۲

به داخه وه پارچه شیعی کی گرنگی مه لا ئه مجده له گو قاره که دا به ناته واوی چاپ کرا و هه ر بویه ش به پیویستم زانی لیره دا به سه رجه می بلاوی بکه مه وه.

شیعره که هاوشیوه و هاونیه روکی پارچه شیعی کی ماموستا هیمنه و له هه ردووکیان دا دژ به ئاغوات و سه روکعه شیره کورده کانی ناحه زی کومار هه لویت گيراوه و هیرشیان کراوته سه ر. هه ر دوو شاعیر شانازی به وه ده که ن که «بی باک» و «نه ترس» ن و دهویرن قسه کانیا ن بکه ن، جا گرنگه بزاند ری ئه و نه ترسی و بی باکیه به ران به ر به کنیه:

دیاره شاعیره کان له حکومه تی ناوه ندی ئیران نه ترساون له به روه ی له سالانی

۱. گو قاری مه هاباد، چاپی مه هاباد، ژماره ۶۵ تا ۶۷، پووشپه ر تا خه زه لوهری ۱۳۸۵ ی هتاوی / ۲۰۰۶ ی زاینیه.

۲. هه مان سه رچاوه، ژماره ۷۱-۷۲، ربه ندان و ره شه مه ی ۱۳۸۵ ی هتاوی / ۲۰۰۷ ی زاینیه.

دوای شه‌هریوه‌ری ۲۰ و ڕووخانی حوكمی ڕه‌زاشا و هه‌لایبسانى شه‌رى دووه‌مى جیهانی‌دا گوتراون و له‌و سه‌رده‌مه‌دا ناوچه‌كه ئازاد و بى‌ملۆزم بوو و كه‌س له ژاندرمه‌ى تریاكیى ڕژیمی محه‌مه‌ده‌ڕه‌زاشایى نه‌ده‌ترسا، ڕوسه‌كانیش ڕووسى قه‌یسه‌رى نه‌بوون كه قه‌تلى عامى خه‌لك بکه‌ن، عوسمانى و توركیش تا‌قه‌كه‌سیان له‌ ناوچه‌كه نه‌بوو. ئازه‌ربایجانیه‌كانیش به‌ شیوه‌یه‌ك هاوکار و هاو‌پشتى كۆمار بوون و ده‌سه‌لاتىكى به‌كرده‌وه‌ى ئىدارى و سپایى‌یان له‌ كوردستان نه‌بوو. ده‌مینى‌ته‌وه‌ كۆمارى كوردستان خۆى: هه‌ر دوو شاعیره‌كان ئه‌ندامى كۆمه‌له‌ى «ژ. ك» و پاشان ئه‌ندامى حیزبى دیموكراتى كوردستان و سه‌ربازى گیانفیدای كوردستان و دلسۆزى خاك و نیشتمانى كوردان بوون و نه‌ك هه‌ر ترسیكیان له‌ ده‌سه‌لاتدارى‌تیبى كورد نه‌بوو، به‌لكو جینگه‌ى متمانه‌ى به‌رپرسانى كۆمار و له‌ راستى‌دا به‌شیک له‌ به‌رپوه‌به‌رایه‌تى و كارگێڕایه‌تیبى كۆماریش بوون.

به‌م پێیه‌، ترسیك ئه‌گه‌ر بمینی ده‌بێ له‌ ده‌سه‌لاتدارانى خۆجیبى، واته‌ ئا‌غاوات و سه‌رۆكه‌هۆزه‌كان بووبى، به‌تایبه‌ت به‌شیک له‌ ئا‌غاواتى دیبوكرى كه‌ هه‌ركام له‌ ناوچه‌ى خۆیان‌دا ده‌س‌ڕۆیشتوو و خاوه‌ن زه‌ه‌روه‌نگ و تفه‌نگچى و نو‌كه‌ر و ده‌ست‌وپۆه‌ند بوون. به‌ بۆچوونى من مه‌لا ئه‌مجه‌دیش وه‌ك هێمن شانازى به‌وه‌ ده‌كا كه‌ له‌ ملۆزمانى كۆمار و سه‌رۆكه‌هۆز و ئا‌غاكان ناترسى و بویربى ئه‌وه‌ى هه‌یه‌ به‌ قه‌له‌م هێرش به‌ریته‌ سه‌ر ئه‌و ئا‌غاواته‌ى وا «به‌ نه‌سه‌ب كورد»، به‌لام «عه‌جه‌م‌خوآن» و «له‌ سوێ قه‌ند شىت بوون» و «كۆيله‌ى كارخانه‌ى قه‌ندارى میان‌واو‌ان»، «ده‌ست له‌ تورك هه‌لناگرن» و «هیچ قسه‌یه‌كى خێر بۆ كورد ناكه‌ن».

ئهو ئاكامه‌ش كه‌ شاعیر له‌ قسه‌كانى خۆى وه‌ریده‌گه‌رئ هه‌ر سه‌رنج‌پراکیشه‌: «هه‌تا سه‌رگه‌وره‌ى میله‌تى كورد خان و ئا‌غا بن؛ هه‌تا كورد له‌گه‌ل یه‌ك پاك و برابرى راسته‌قینه‌ نه‌بن؛ هه‌تا له‌ جوابى خواستى دوژمن و نه‌یاردا نه‌لین «نا»؛ هه‌تا ته‌ركى توركان نه‌كه‌ن؛ هه‌تا سه‌رۆكه‌هۆزى مه‌نگو‌ر و مامه‌ش و دیبوكرى و گه‌ورك و به‌گ‌زاده‌ غه‌یریان له‌ خۆبى پێ چا‌كتر بێ؛ هه‌تا مه‌لا و شیخ و قازى و ئا‌غا فریوى تابه‌ك قه‌ند و توپىك چیت بخۆن؛ هه‌تا كورد یه‌ك نه‌گرن و له‌ویش گرن‌گه‌تر

هەتا «ئاغا»، واتە سىستەمى فېئودالى لەنىو نەبرى و «هەژار» و «گوردوون»، واتە كۆمەلانى خەلكى زەحمەتكىش دەسلەلات بەدەستەو نەگرن و هەولى ئىستىقلال و سەربەستى كورد نەدەن، خەباتى گەل بەئەنجام ناگا. بۇ ئەم كارەش پىويستە هەلەى سمكۆ دووپات نەكەنەو(؟) و كەلك لە بارودۆخى نىونەتەوھى و جىھانى وەرېگرن و بەو شىوھىە بېنە خاوەنى «شا»يەكى كورد، هەموو ئەو شتانهش بە يارمەتتى «حق الله» و «رسول الله»، واتە ئايىن.

ئەو دەقى تايپكراوى شىعرەكەى مەلا ئەمجەد، هەروەها كۆپىي لاپەرھى پەيوەندىدارى كەشكۆلەكە (۳۰ ب و ۳۱ ئەلف):^۱

كەلامى «كاكە»^۲

قسىكى دىم لەبىر ماو بەقاو دەيلىم و ناترسم
لە بابەت كورد و ئاغاو بەقاو دەيلىم و ناترسم^۳

۱. ژمارەى پەرەكان من دامناون.
۲. لە كەشكۆلەكەدا ئەم دوو وشەيە بە شىوھىە فارسى نووسراون: «كلام كاكە». نووسىنە فارسىيەكە دەتوانرى بە دوو شىوھە بخوئىرئىتەو:
كەلامى «كاك»ە يان كەلامى «كاكە»يە.
من بە شىوئازى يەكەم خويندۆتەو لە بەروھى نەمبىستبوو مەلا ئەمجەد «كاكە»ى پىگوتراپى، كەرچى ھەر لەم شىعرەشدا جارئ بە «كاكە» بانگى خۆى دەكا.
۳. وەك لە وتارەكەى گۆقارى مەھاباددا ئاماژەم پىكردووە، ئەم شىعرەى نەمر مەلا ئەمجەد ھاوشىوھە، ھاوواتا و ھاوكىش و ھاوسەرواى شىعەرىكى نەمر مامۆستا ھىمنە و لەبارى واتا و نىوەرۆكەو ھەردووك سىياسىن و ھى سەردەمى كۆمارى كوردستان و دژايەتتى بەشيك لە ئاغاوات و سەرۆك ھۆزەكان لەگەل كۆمارى كوردستانە. نمونەى ئەو ھاوچەشنىيە:

ھىمن:

خوداى ئاغاوەتان قەندە، لەبۆ قەندن ھەموو بەندە
بەحالى وان دەكەن خەندە، ئەمن دەيلىم و بىباكم...
كاك:

ئەوى ئاغاى موكرىانە، لە سوئى قەند بوونە دىوانە
و ەكوو ەبەدن لە كارخانە، بەقاو دەيلىم و ناترسم...
بەلام برىار لەسەر ئەو خالەى كە كام شاعىر پىش ئەويتريان شىعەرى خۆى گوتووە و
كاميان ئىستىقبالى شىعەرى ئەويتىرى كردووە، بۇ من لە گونجان نايە و دەبى رىكەوتى
گوتران يا چاپى ھەردووكيان روون بىتەو ە جا برىار بدرى.

زمانم پرووی له ئاغایه، ئەلّیم بئێ ترس و بئێ پایه،
 له گه‌ل کرمانج قسه‌م نایه، به‌قاو ده‌یلیم و ناترسم
 زمانی کورد ده‌بێ پاک بئێ، برای راست و برای چاک بئێ،
 زمانی ماری زه‌ححاک بئێ، به‌قاو ده‌یلیم و ناترسم
 ئەوی ئاغای موکریانه، له سوێی قه‌ند بوونه دێوانه
 وه‌کوو عه‌بدن له «کارخانه»،^۱ به‌قاو ده‌یلیم و ناترسم
 ئەلّین ئاغا له خه‌ودایه، قسه‌ی کوردانی لا بایه
 نه‌سه‌ب کورده، عه‌جه‌م خوایه، به‌قاو ده‌یلیم و ناترسم
 قویری دنیا به‌سه‌ردا که، له حه‌یفی کورده‌کان «کاکه»!
 هه‌مووی هه‌ر غه‌یری پئێ چاکه، به‌قاو ده‌یلیم و ناترسم
 هه‌تا کوو گه‌وره‌ بئێ پاک بئێ، خراپه‌ی پاک له‌ لا چاک بئێ،
 بچووک مه‌جبوره‌ غه‌مناک بئێ، به‌قاو ده‌یلیم و ناترسم
 که ئاغا و ساحیی ئه‌ملاک، نه‌یانبیس‌ت «اترکوا الاتراک»،
 ده‌بێ کورد پێککه‌ون سه‌رپاک، به‌قاو ده‌یلیم و ناترسم
 به‌ مەلک و مأل و زێو و زێر، عموومیان بوونه ملیۆنێر
 نه‌یانکردۆ قسه‌یکی خێر، به‌قاو ده‌یلیم و ناترسم
 هه‌تا سه‌رگه‌وره‌مان خان بئێ، ده‌بێ کورد شوان و گاوێ بئێ،
 ئەسیری تورکی ئێران بئێ، به‌قاو ده‌یلیم و ناترسم
 هه‌موو مامه‌ش له‌ گه‌ل ئاغا، له‌سه‌ر کوردان نه‌یانکوت «نا»
 نه‌یانکرد دوو قسه‌ی بئێ جا، به‌قاو ده‌یلیم و ناترسم
 که مه‌نگور بوونه سه‌رکرده، ده‌لّین هه‌ر قور به‌سه‌ر کورده
 ئەوی بووش چوونه ناو په‌رده، به‌قاو ده‌یلیم و ناترسم
 هه‌تا دێوکری سه‌ردار بئێ، ده‌بێ کورد پرووت و بێکار بئێ،

۱. کارخانه‌ی قه‌ندی میانداوا. ئەوه‌ش ئاماژه‌یه‌که به‌ قاتی و گرانی قه‌ند له‌و سالانه‌دا.

ئه‌سیری ده‌ستی ژاندار بی، به‌قاو ده‌یلیم و ناترسم
گه‌ورک و ئیلی به‌گزاده، له‌ترسا به‌و دلی ساده
گه‌لی کوردیان به‌ئاودا دا، به‌قاو ده‌یلیم و ناترسم
به‌شیخ و قازی و ئاغا، که‌چوون بو بادکوبه و جولفا،
چییان کرد بو مه؟ ماشه‌للا! به‌قاو ده‌یلیم و ناترسم^۱
به‌تویی چیت و باری قهند، له‌ئاغاکانی ده‌وله‌تمه‌ند^۲
ره‌شاده‌تیا کپی و لی‌سه‌ند، به‌قاو ده‌یلیم و ناترسم
ئوروپا و ئاسیا سوورا، بو کوردان سه‌د و ه‌ره‌ق گورا،
نه‌یانکرد «امرهم شورا»، به‌قاو ده‌یلیم و ناترسم
که‌ئاغاکان له‌نیو لاجن، «هه‌ژار» و «هورمز» و «گوردوون»^۳
له‌وان زور چاتر و ویچوون، به‌قاو ده‌یلیم و ناترسم
وه‌رن کوردان به‌ته‌رده‌ستی، بو ئیستیقلال و سه‌ره‌ستی
به‌هه‌ویای که‌س مه‌که‌ن سستی، به‌قاو ده‌یلیم و ناترسم
وه‌رن کوردان وه‌کوو «سمکو»، مه‌که‌ن، پراکه‌ن هه‌تا ژینو^۴
له‌وی کارتانه‌که‌ن یه‌ک‌لو، به‌قاو ده‌یلیم و ناترسم
به‌یاری زاتی «حه‌قوللا»، به‌هه‌ویا [ی] توم ره‌سولوللا!
که‌ئه‌م‌چاره‌ش نه‌بین بی‌شا، به‌قاو ده‌یلیم و ناترسم.

ته‌واو بوو

-
۱. ده‌سینشان‌کردنی دوو سه‌فه‌ری سالی ۱۳۲۴ی چهند که‌س له‌پیاوماقوولانی ناوچه‌ی موکریان به‌نۆینه‌رایه‌تی گه‌لی کورد بو باکو.
 ۲. له‌گه‌رانه‌وه‌ی باکو دا چهند تا قهند و چهند توپ کووتالیان باربووی نۆینه‌ره‌کانی کورد کردبوو.
 ۳. سی ناوی ئاسایی کوردی، به‌نیشانه‌ی خه‌لکانی ره‌ش و پرووتی کورد، له‌به‌رانه‌ر ئاغا و ده‌سه‌لاتدارانی کورد دا.
 ۴. ژنیقی پینه‌ختی سویس.

مه‌لا باب‌وه‌یسی

نه‌مر ئوه‌یس عوسمانی، کورپی مه‌لا محهممه‌دحه‌سه‌ن زانای به‌ناوبانگی موکریان و برای بچووکی مه‌لا ئەمجهدی عوسمانی له ۲۴ی زیحه‌ججه‌ی ۱۳۲۱ی کوچی/ ۱۹۰۴ی زاینی له گوندی قه‌لای ره‌سووله‌سیتی سه‌ر چۆمی مه‌جیدخانی نیوان بۆکان و میانداو له‌دایک‌بووه. له زۆر گوندی ناوچه‌که مه‌لایه‌تی کردووه و بۆ ماوه‌یه‌کیش له میانداو دووکانی کردۆته‌وه، ئینجا له سالی ۱۳۴۱ی هه‌تاوی/ ۱۹۶۲ له گوندی باغچه‌ی فه‌یزوللا به‌گی کوچی‌دوایی کردووه و هه‌ر له‌وینش نیژراوه. من فۆتۆکۆپی که‌شکۆله‌ شیعریکم بینوه که مه‌لا باب‌وه‌یسی ئاماده‌ی کردووه و تییدا ۷ پارچه‌ شیعرى خۆی هاوڕێ له‌گه‌ڵ شیعرى شاعیرانى دیکه‌ی کورد تۆمار کردووه. شیعره‌کان سه‌بارت به‌ رووداو و که‌سایه‌تییه‌کانی ناوچه‌ن و ئیستا له‌لای ئەندامانی بنه‌ماله‌ی به‌پیزی قازی راگیراوه.

سه‌بارت به‌و که‌شکۆله‌ و مه‌لا باب‌وه‌یسی، باب‌ه‌تیکیشم له‌ گۆقاری مه‌هابادا بلاوکردۆته‌وه (ژماره ۶۵، پووشپه‌پی ۱۳۸۵/ ۲۰۰۶)

مه‌لا باب‌وه‌یسی ناسناوی شاعیری «سابیر»ی بۆ خۆی هه‌لبژاردووه. ئەوه‌ش چه‌ند فه‌رد له‌ شیعره‌کانی، که‌ ویده‌چی مه‌لایه‌کی خاوه‌ن هیممه‌ت، به‌لام وه‌ک زۆربه‌ی مه‌لا کورده‌کان ده‌سته‌نگ بووبی:

ئه‌وه‌ی مالى هه‌بێ سا‌حیب که‌ماله
 دراودار خاوه‌نى حوسن و جه‌ماله
 له‌لای ئاغاش مه‌لا وشک و به‌تاله
 له‌کن کرمانجه‌کانیش ئه‌هلی سواله
 ئیتر بیده‌نگ به‌، هه‌یچ تامی نه‌ماوه
 له‌ ئه‌غله‌ب جی، خله‌ خۆی تیی ریاوه!

هيوادارم هه‌تا بیره‌وه‌ریی ئه‌و زاته‌ ماوه و که‌س‌و‌کاری زیندوون، ژياننامه‌یه‌کی

باشى بۇ پىكىن. مەلا ئۇدەيس باوكى مەرحومى مەلا جەسىمى عوسمانى، مەلاى
گوندى داشبەندى بۆكان و باپىرى رېزدار قەسىمى عوسمانى نوپنەرى پىشوو
شارى بۆكان لە مەجلىسى شووراي ئىران بوو.
ئەم زانىارىيانەم لە رېزدار عەلى عوسمانى، برازاي مەلا ئۇدەيس وەرگرتون.
بە سپاسەو.

میرزا ئەسەدوللا غوہلامعەلی

کەسایەتییەکی ناسراو، شاعیریکی نەناسراو

لە ویلایەتی «خەونباز»دا،^۱ کاک عەلی غوہلامعەلی ژياننامەییەکی کورت و چەند پارچە شیعری نەمر میرزا ئەسەدوللائی غوہلامعەلی، باپیری خۆی بلۆکردۆتەوہ. عەلی کوپی نەمر میرزا حوسینی غوہلامعەلی و نەوہی میرزا ئەسەدوللائیە و بەو کارە واجیبیکی کەفایە بەجی هیناوە کە لەمیژسال بوو دەبوو بکرایە و لە راستی دا من یەک لەوانە بووم کە بۆ ئەم وەدرەنگ کەوتنە بەرپرس و تاوانبارم.

کاک حوسین چەند سال پیش مالاوایی لە جیھان لەسەر داخوایی من ژياننامەییەکی کورتی میرزا ئەسەدوللا و چەند پارچە شیعری فارسیی ئەوی بۆ ناردم. من کەسایەتی میرزام دەناسی، بەتەما بووم زانیاری زیاتر و نموونەیی زۆرتری کارەکانی کۆبکرتنەوہ و وەک کتیبیک بلۆیان بکەینەوہ، هەر بۆیەش کارم لەسەر ئەو چەند لاپەرەییە نەکرد و هەروا مانەوہ تا بەداخەوہ نەخۆشی و کۆچی دوایی میرزا حوسینی بەشوین دا هات و ئیتر کارەکە تەگەرەیی تەواوی تیکەوت و بەیەکجاری لە بیرى منیش چووێوہ.

خۆشحالم کە کاک عەلی کارەکەیی جوولاندووە و هیوادارم بە هیممەتی ئەو و یارمەتی هەندیک زیادکراوی خۆم، بەشیکى کەم لەو قەرزە فەرھەنگییە بدریتەوہ کە لە ئەستۆی بۆکان و ناوچەیی موکریانە، قەرزی میرزا ئەسەدوللائی غوہلامعەلی کە بە ئەسل سەنەیی و خزمەتگوزاری فەرھەنگ و خویندەواری ناوچەیی بۆکان بوو. هیوایی زۆرم ئەوہیە پێژدار سەلاحوودینی موھتەدی وەک پاشماوہی ئاغایانی ئیلخانی زادە و موھتەدی کە راستەوخۆ قوتایی میرزا بوون و لە فەیزی وجودی ئەو بەھرەیان وەرگرتووە، بیته قسە و میرزای راستەقینەمان پێ بناسین. من کەسی دیکە ناناسم لە پەيوەندی راستەوخۆی میرزادا بووبی و بتوانی وەک ئەو ئەرکەکە بەرپیوہ ببات.

1. <http://xewnbaz.blogfa.com/>

ناشکرایه بۆ ناسینی که سایه‌تی و بنه‌چهک و بنه‌ماله‌ی میرزا، جگه له کاک سه‌لاح، زانیاری خه‌لکانیکی تریش پتویستن. ده‌بی کاک عه‌لی هه‌ولی ئه‌وه بدا له‌گه‌ل دوو کوری به‌پیزی مام میرزا، واته میرزا محهمهد و میرزا حه‌سه‌ن، مالی میرزا قادر و میرزا عه‌بدو‌ل‌لای به‌هرامی که ئامینه‌خانمی هاوسه‌ری مام میرزا له بنه‌ماله‌ی ئه‌وان بوو، دایکی خۆی (حه‌لیمه‌ی خوشکم)، کهسانی هاوته‌مه‌ن، دراوسی مال، دراوسی دووکان، به‌سالاجووانی گوندی قولقوله و قه‌ره‌گوپز و خوه‌لامالی و شاری بۆکان، مه‌لا و هاووجره‌یی سه‌رده‌می فه‌قیته‌تی، بنه‌ماله‌ی باباعیرفان له سنه و به‌گشتی هه‌موو ئه‌و که‌سانه که به‌شیوه‌یه‌ک له په‌یوه‌ندی میرزادا بوون وتووێژ بکا و زانیاریان لێ‌وه‌رگری. له ئه‌نجام‌دا، بتوانی ئه‌م باب‌ه‌تانه له‌گه‌ل به‌ره‌می ئه‌ده‌بی و نمونه‌ی خه‌ت و وینه‌کانی خۆی و بنه‌ماله‌که‌ی، به‌سه‌ر یه‌که‌وه بکاته به‌رگی‌ک کتیب و قه‌رزیک بدریته‌وه که له ئه‌ستۆی خۆی و کاک سه‌لاح و هه‌موو خه‌لگی بۆکانه، به‌ منی ته‌مه‌لی ته‌وه‌زه‌له‌وه که تا ئیستا مشووریم نه‌خواردوو.

با سه‌ره‌تا پیکه‌وه نووسینه‌کانی کاک عه‌لی بخوینینه‌وه، ئینجا من هه‌ندیک

تیبینی و زانیاری خۆمی لێ زیاد بکه‌م:

که سایه‌تیبه‌کی ون

میرزا ئه‌سه‌دوللا غوه‌لامعه‌لی (ئه‌سه‌د)

خوالی‌خۆشبوو میرزا ئه‌سه‌دوللا غوه‌لامعه‌لی (۱۲۶۸ سنه - ۱۳۴۸ بۆکان) کوری مه‌رحومی «باباعیرفان» له‌ سالی ۱۲۶۸ی هه‌تاوی له شاری سنه له‌دایک‌بووه. خویندنی سه‌ره‌تایی له زادگای خۆی ته‌واو کردوو، به‌لام له‌ پۆلی چوار یان پینچ‌دا دایکی ئه‌مری خودای به‌جی‌هیناوه و باوه‌شی پر له‌ میهری دایک بووه به‌ جه‌حه‌نده‌میکي سارد و پر له‌ مه‌ینه‌تی. عه‌زیه‌تی زردایک وای کردوو وه‌ته‌ن به‌جی‌به‌یلى و بیته بۆکان.

له‌ قه‌سه‌به‌یه‌ک نیشه‌ته‌جی بووه و وه‌ک مامۆستای تایبه‌تی مندالانی یه‌کی له ئاغاگان به‌ناوی حاجی‌بایزئاغای ئیلخانی‌زاده دامه‌زراوه و پتر له‌ سی سال ته‌مه‌نی

جوانی و جیحیلی خۆی وهک مامۆستا لای ئهوان تیپه پکردووه. چاوی له مالی دنیا هه ر نه بووه و به شوین ئوقره ی دلی په ریشانی دا که وتوته باره گای شیخی حیسامه ددین (ق) و بۆته یه کینک له نزیکانی باره گای ئه و زاته پیروژه و چه ند سال له نیو کول و حال و جه زبه ی ئه ودا ژیا نی به سه ر بردووه. له بۆکان بۆته زاوای مالی بارام ئاغا و له گه ل ئامینه خانی خوشکی سو فی قادر و میرزا عه بدوللای به هرام پوور زه و اجی کردووه.

مال و سه روه ت بو ی مانایه کی نه بووه و تیشکی پر ته و ژمی جانانه، چه ند جاری به ره و هه ورامان و لای مور شیدی راکیشاوه. وای لیها تووه هه سته خاوی ن و دلی عارفانه ی لای هه موو که س ده رکه و تووه و چونکه له و سه رده مه له ئاوی قو لقه ژیاوه، ناسناوی شیخی قو لقه شی پیدراوه. به هوی خو شه ویستی شیخی حیسامه ددینه وه که ناوی «عه لی» بو، شو رته و س جیلی «عه لام عه لی» ی بو وهر گیراوه. له پاشان له بهر هوی که نادیار مالی هی ناوه ته بۆکان و دووکانی داناوه و تا و تا و به پیی ده رفه ت چۆته هه ورامان و سه ری پی ری خۆی داوه.

ئیس تاش بی ره وه ری میرزا لای قه دیمییه کانی بۆکان هه ر هه یه و شتی سه ی ره راستی و پیاو چاکی ده گێر نه وه. له کاک «جه عفه ری قز لگی» م بیستووه که کاتی که سینک نیسک یان له په ی لی ده کری و ده بیرسی چۆنه و به چه نده؟ ده ی کوت: دایکی حسین ده لی ئه وه یان نا کولی هه لینه گری با شتره، به لام ئه مه یان خو ش کوله و قرانی ک گرانتر.

میرزا دایمه له حال و جه زبه ی خۆی دا بووه و ته نیا به هی نا نیوی شیخ حیسامه ددین جه زم بووه. نه هی هیش تووه وینه ی لی بمینی و ته نیا به دزییه وه و بی ئه وه ی بزانی، وینه یه کی لی گیراوه.

نهک بللی شاعیر بووی، به لام هی ندیکی مونا جات و چه ن غه زه لیکی لی به جی ماوه. به نه خو شی برۆنشیت دو چار بووه و له ۲۵ جۆزه ردانی ۱۳۴۸ له بۆکان وه فاتی کردووه.

ئه وه نمونه ی چه ند غه زه لی کوردی میرزا ئه سه دوللا عه لامعه لی:

دلبر! چ ده بی ره حمی به مهی بی سهر و پا که ی؟
به و شه هدی له بهت دهر دی دلی خهسته ده و ا که ی
هه رچه نده که یه کسانه و فا و جهوری تو بو من
چهن خیره که ته رکی سته م و په سمی جه فا که ی
بیستوومه که فهر موته ده بی جه رگی تو ا که م
ئه و تالیعه کوا گهر تو به ئه و عه هده و فا که ی؟
ئه و گیان و سهر و ماله که و ا من هه مه ده یدمه
به و شه رته که زولفت له دولا ههر دوو بلا که ی
چهن لوتفه که جاری به که ره م که شفنی روخت که ی
مسکین و گه دایان، به یه ک باره به شا که ی
سو و تاوه سهر اسهر له فیراقت «ئه سه دو للا»
وا چاکه که رو حی به نیگایه کی فه نا که ی

پرسیار و وه لام

گوتم: ده فعیک ته که للووم که، گوئی: شه ککه ره به بانادم
گوتم: جاریک ته به سووم که، گوئی: قهت گول حه و انادم
گوتم: لاده نیقابی رووت، جه مالت با ته ماشا که م
گوئی: بهس که قسه ی بی جی، خه لایق به رفه نا نادم
گوتم: په رچه م په ریشان که، سه با با عه نبرئه فشان کا
گوئی: چوئن ته ژدیها به رده م؟ هه موو کهس به ره به لا نادم!
گوتم: چوئن بچمه مه یخانه، له بهر ئه و چاوه کالانه
گوئی: بو مه سستی؟ پروانه، له وه زیاتر ره زا نادم
گوتم: چهن چاوه چاو که م تا هیلالی نه و ته ماشا که م؟
گوئی: ههر چهن ته ماشا که ی، سهری زولقم وه لا نادم

گوتم: ئەو نازی چاوانه، به مەهی بفرۆشه بهو جانە
 گوتی: مەجنوونی دێوانه! نیگا وا بی بهها نادهم
 گوتم: پۆح هاته سه ر لێوم، گوتی: چاره‌ی به چی ده کری؟
 گوتم: قه‌ندی له بی له‌علت، گوتی: به خودا ده‌نا نادهم!
 گوتم: قوربان که‌رم که پێم، له باخی سینه لیمۆیه
 گوتی: لیمۆی تازە پەس، به سه‌د لیره‌ی ته‌لا نادهم
 گوتم: ئیزنه له باخی پرووت، که سه‌یری سیوی سوورت کهم
 گوتی: گهر ماری ره‌ش بیلێ، ئەمن لیت له هه‌را نادهم
 گوتم: بینایی چاوانم، وهره بینا که چاوانم
 گوتی: به نه‌شته‌ری موژگان، له دۆستی باوه‌فا نادهم
 گوتم: با بێمه گولزارت، ئە گهر شه‌وبۆی شه‌و بو کهم
 گوتی: غه‌یری سه‌حه‌رگهان، ئەمن عه‌ترم به با نادهم
 گوتم: تۆ هینده مه‌حبووبی، به‌شه‌ر نازانی وه‌سفت کا
 گوتی: زانا به‌سه! خۆ من به که‌س مه‌دح و سه‌نا نادهم
 گوتم: بی تۆ دلّم تاریکه، رازیت بی چ‌را بی وا؟
 گوتی: نووری سه‌ری کولم به‌سه، ئیدی چ‌را نادهم
 گوتم: بالات ئە گهر سه‌روه، تورنجی بۆچی هیناوه؟
 گوتی: تۆ زۆر ده‌لێی، من ده‌س له کرداری خودا نادهم
 گوتم: ئاخ‌ر عیلاجی که، به‌سه، کاریگه‌ره ده‌ردم!
 گوتی: ئەم‌ری خودا وایه، «ئەسه‌د» بم‌ری شه‌فا نادهم!

هیلالی ئەبرووان

هیلالی ئەبرووانت پێم ده‌ده‌ن ما‌هانە، ما‌هانە
 ده ئەو مانگه به قوربانم که قوربان، جه‌زنی قوربانە

پیل‌ه‌ی چاوه‌کانی تۆ ئه‌پژژن مه‌ی به‌سه‌ر دلم
دلم هیئند مه‌سته نازانی به مورگان تیره‌بارانه
وه‌ره‌خواهیش ده‌که‌م پرووحم! قبول که لیم‌سه‌ر و پرووحم
به‌های عه‌تری وه‌نه‌وشه و شه‌وبویی ئه‌و ورده‌خالانه
به‌وه مه‌علووم بووه‌ ئاوی حه‌یاته له‌عه‌که‌ت، دیدم
که نامری هه‌ر که ماچ کا یه‌ک که‌رته، ئه‌و لیه‌ئالانه
ده‌لین بیمار سه‌یری باغ و ئه‌کلی میوه‌ بو‌ی چاکه
عه‌تا که ساله باغی سینه‌ ئه‌و دوو لیمو کالانه
به‌شه‌وقی نووری سه‌ر کولمه‌ت، دل ئارامی نییه‌ یه‌کده‌م
وه‌کوو مندال گرووی گرتۆ، بو‌ئو دوو سیوه‌سوورانه
ته‌بیب چاره‌ی دلم چۆن کا، دلم لای خۆم نه‌ماوه من
له‌میژه‌ حه‌بسه، زنجیره، به‌تای ئه‌و زولفه‌ خاوانه
جه‌مالت که‌عه‌یه‌ قوربان! مه‌تافی عالمه‌، بو‌یه
ته‌ماشای ره‌نگ و روخسارت نیشانه‌ی دین و ئیمان
ئه‌گه‌ر به‌و نیرگسه‌ کاله‌، نیگه‌ه‌یکی به‌ من که‌ی تۆ
به‌مه‌جنوونی ده‌بی پروو که‌م له‌ ئه‌و چۆل و بیابانه
«ئه‌سه‌د» پروو و سه‌رومالی ئه‌گه‌ر مه‌تله‌ب بی، بو‌ییتی
نیساری کاله‌ مه‌یخانه‌ به‌یادی چاوی جانانه

سوبحانه!

سوبحانه‌ چهن‌ غه‌ریبه‌، ئه‌و قه‌دد و شکل و شیوه‌
کی دیویه‌ داری عه‌ره‌ر، جووتی شه‌مامه‌ پیوه‌؟
وامزانی رۆژی حه‌شره‌، غه‌وغا که‌وتۆته‌ عالم
نه‌مزانی مانگ ده‌بینن، شوخ‌ده‌رکه‌وتوه‌ له‌و کیوه‌

ئەو پرووحه گەرچی هیچە، تەقدیم دەکەم بە شەرتی
 عەتا بە خەستە دل کات، یە ک دوو لەو شلکە سیۆه
 دەمیکە من نەخۆشم، بە تەشخیزی تەبیان
 دەوای دەردم دووانە: یە ک غەبغەبە و دوو لێوہ
 «ئەسەد» پرووحی هیناوە، قبوولی کە عەزیم!
 راپخە لە جیگە ی کەوشان، بچنە سەری بە پێوہ

ئەوہش یادداشت و پیشنیارەکانی من:

ئەگەر کاک عەلی بتوانی، باش وایە بچیتە سەردانی بنەمالە ی نەمر «باوہ عیرفان»
 لە شاری سنە و زانیاری پێویست سەبارەت بە ئەندامانی بنەمالە و بنەچەکیان،
 دایک و باوک، خوشک و برای مام میرزا گردو کو بکا.

دیارە کیشە ی نیو بنەمالە و پە یوہندی زردایک و زرکور راستە قینە یەکی ژیانە و
 ھۆکاری گەلێک ئاوارە ی کەسانیش ھەر ئەو پە یوہندی نالە بارە بووہ و ھە یە، بە لام
 لە مەسەلە ی خویندن و فەقینە تی و گە رانی ئەم شار و ئەو گوندا تەنیا مەسەلە ی
 زردایک دەور نابینی و بە گشتی فەقی و پاشان مەلا ھەر لە کونەوہ شارە و شار
 گەراون و لە ھەر کوئی وەرگیرابیتن لەو ئ دەرسیان خویندووہ یا مەلایە تی و
 پیشنوێژیان کردووہ. ئەو «وەرگیران» ھ بۆ فەقی و «موسستە عید» شتیک بووہ وە ک
 ئەوہ ی ئیستا لە زانکۆکان دا پێی دەگوتری «پذیرش».

چۆنیە تی ھاتنی مام میرزا بۆ موکریان و قولقو لە و بۆکان دەبی پوون بکریتەوہ و
 بزاندی پە یوہندی میرزا و بنەمالە ی ئیلخانی زادە چۆن و کە ی دامەزراوہ و
 ئەو چۆن ریی کە وتۆتە موکریان. من کە ھیچ شارەزایی یە کم لەو مەسەلە یە نییە،
 بە حیسابی موریدایە تی شێخی حیسامە ددین کە ھەردوولا بوویانە، دووری
 نازانم ھەوای ئەو پە یوہندی لە خانەقای بیارەوہ سەری ھەلدا بی کە ھەردوولا
 ھات و چۆیان دەکرد. ھەروہا پێویستە پوون بکریتەوہ گەلۆ موریدایە تی میرزا و
 ھات و چۆی بیارە ی پیش ئەو ئاشنایە تی یە ی بنەمالە ی ئیلخانی زادە بووہ یا دواتر.

ئه‌وه راسته که مام میرزا له‌گه‌ل ئامینه‌خانمی به‌هرامی کچی بارام‌ئاغا و خوشکی میرزا عه‌بدوللای به‌هرامی، خو‌شخه‌ت و ئه‌دیپ زه‌واجی کرد، به‌لام باش وایه کاک عه‌لی سالی ئه‌و زه‌واجه روون بکاته‌وه و هه‌ندیک سه‌باره‌ت به‌منداله‌کانیان بنووسی. ئه‌وه‌نده‌ی من ئاگادارم ئامینه‌خانمی ره‌حمه‌تی و مام میرزا کچیک و سئی کورپان بوو هه‌موویان مرو‌قی پاک و چاکی ئه‌وتو که خه‌لک سویندیان به‌سه‌ریان ده‌خوارد: میرزا محه‌مه‌د، کوره‌گه‌وره‌ی مام میرزایه و به‌خته‌وه‌رانه ئیستا له‌حه‌یات دایه و له‌بوکان ده‌ژی. مرو‌قیکی هیدی و بی‌نازار و نمونه‌ی پاک‌په‌وشتییه. هیوایه کاک عه‌لی ناوی هاوسه‌ر و منداله‌کانی میرزا محه‌مه‌د دیاری بکا و چه‌شنه شه‌جه‌رنامه‌یه‌کیان لی بیکبیتی؛

- میرزا حه‌سه‌ن، کورپی دووه‌می مام میرزایه، له‌بوکان ده‌ژی و له‌گه‌ل برا گه‌وره‌که‌ی گره‌وی پاک و چاکی له‌یه‌کتر ده‌به‌نه‌وه. کاک عه‌لی هیممه‌ت ده‌کا ئه‌گه‌ر ناوی هاوسه‌ر و مندالانی میرزا حه‌سه‌نیش ده‌سنیشان بکا؛

- داده‌فاتم، مندالی سیهه‌می مام میرزا و ژنیکی خاوه‌ن‌شه‌خسیه‌ت و تیگه‌یشتوو بوو. سه‌ره‌تا می‌ردی به‌میرزا عه‌بدوللای ئیسماعیل‌زاده‌ی کتیب‌روشی بوکانی کرد و دوو مندالی لی هه‌بوو. پاش جیا‌بوونه‌وه، داده‌فاتم می‌ردی به‌کوردیکی دوو‌کانداری خه‌لکی میان‌دواو کرد که ناوی نازانم و چه‌ند سالیک پیش ئیستا مالاوایی له‌جیهان کرد؛ روون بوونه‌وه‌ی ژیا‌نی داده‌فاتمیش هیممه‌تی کاک عه‌لی ده‌خوازی؛

- میرزا حسین (باوکی کاک عه‌لی)، کورپی بچووکی مام میرزا و جیگه‌ی پیزی کومه‌لانی خه‌لکی بوکان بوو. وه‌ک ماموستا و مودیری قوتابخانه له‌بوکان خزمه‌تیکی زوری به‌خه‌لکی شاره‌که کرد و له‌داوین‌پاکی و ئه‌مانه‌ت و سه‌داقه‌ت‌دا نمونه‌بوو. ماوه‌یه‌کیش مودیری قوتابخانه‌ی کچانی بوکان بوو و متمانه‌کردن به‌میرزا حسین بووه‌ه‌وی ئه‌وه‌ی گه‌لینک که‌س کچه‌کانیان بنیرنه‌به‌ر خویندن، که‌به‌بن ئه‌و وا‌هه‌بوو ئه‌و کاره‌نه‌که‌ن. میرزا حسین می‌ردی حه‌لیمه‌ی خوشکم بوو، عه‌لی و سیوه‌یل و سه‌رگول و ری‌بوار دوا‌ی مه‌رگی بی‌واده‌ی ئه‌و، له‌گه‌ل حه‌لیمه له‌بوکان ده‌ژین. کاریکی باش ده‌بی ئه‌گه‌ر کاک عه‌لی سه‌باره‌ت به‌باوکیشی ئه‌وه‌نده‌ی بۆی

دهكرى زانياريمان بداتى، كه له راستىدا ئوستوروهيهك بوو و نابى له بير بكرى. يادى به خيىر بى!

من له سهر ئهو بۆچوونهى كاك على قسم ههيه كه گوتويهتى ميرزا ئهسه دوللا شاعير نه بووه. ئهم بۆچوونه له شوينى خوىدا نيبه له بهروهى مام ميرزا شاعير بووه و شاعيرى چاكيش بووه، مهگه كه سيك نهزم و شيعر ليك جياواز دابنى و شيعرى عهرووزى به شيعر دانهنى! ئهم نموونه شيعرانهى كه ههر كاك على خوى بلاوى كردوونه تهوه و شيعرهكانى ديكهشى كه له لاي منن و ههول ددهم بلاويان بكه مهوه، دهريدهخهه كه له هونهرى شاعيرىدا دهستىكى بهرزى بووه، جا با به پيى روونوس كرانه وهش له جى جى تووشى «شيرين شهل»ى بووبن؛ له لايهكى ديكه شهوه ههر بهگشتى ديوهخانى حاجى بايزاغا و بوونى كه سانى وهك حاجى رحمان ئاغا و كاك سهعد و دواتر كاك سهلاح و كاك سواره له يهك شويندا، داروبهريشى كردوته شاعير چ بگا به ماموستا و ئهديب و نوكته زانىكى وهك ميرزا ئهسه دوللا!

ناسناوى شيعيرى ميرزا ههر ناوى بچووكى خوى بووه، واته به پيى گونجاوى شوين، «ئهسه د» يا «ئهسه دوللا»ى له مهقتهعى شيعرهكانىدا هيناون.

ئهووى كاك على گوتويهتى مام ميرزا له بۆكان مالاوايى له جيهان كردووهرسته و من تهنيا يهك خالى لى زياد دهكهه: مام ميرزا له قهبرستانى كۆنى بۆكان، نزيك گومبهزى سهردار نيژرا، شوينيك كه باوكى منيش ميرزا عهبدوللاى سولتانى لهوى نيژراوه و گوايه ئيستا بوته دارستان و پارك. من ههر جاريك چوو بيتمه شوينهكه، ههميشه زيارهتى ههر دوو قهبرهكانم پيكهوه كردون.

با له كوتايىدا بيره وهرييهكى راسته وخوى خوشم له مام ميرزا بگيرمهوه: ئيمه له بۆكان و له گههركى سههه وهزهگهوره دواى مالى ئيسماعيلزاده و نزيك مالى حاجى برايمى ههبيبزاده، بۆ سالانىكى زۆر دراوسىيى ديواربهديوارى مالى ميرزا ئهسه دوللا بووين. خهلكى گههرك پيژيكي تايبهتيان بوى ههبوو و ههر به مام ميرزا بانگيان دهكرد. خوى و مندالهكانى وهك پهپووله بى ئازار بوون و

که س نه خراپه‌ی لی دیتن نه بیستیان. باو کم نه خلاقیتی سهیری هه بوو، هات و چۆی مالی خه لکی که م ده کرد. به یانی رۆژانی جه ژن دوی مزگه وت و قه بران و نانی جه ژن پیش نه وه‌ی خه لک بیته مالمان زو و ده چوو بۆ مالی مام میرزا و نه وه دابی هه میشه‌یی بوو.

من مندال بووم و تازه چوو بوومه قوتابخانه‌ی ناوه‌ندی. به یانی به کی جه ژن بام له گه‌ل خۆی بردمی بۆ مالی مام میرزا. دانیشتین و چاییان بۆ هیتاین. نه وه دم هیشتا ره سم نه بوو له رۆژانی جه ژن دا میوه و شیرنیات به میوان بدری، ته نیا چایی بوو. دوی چایی خواردن، مام میرزا لی پرسیم پۆلی چه‌ندی قوتابخانه‌ی؟ وه لایم دایه وه (وا بزایم پۆلی دوو و سیی ناوه‌ندی). ئینجا ئاماژهی به سی تابلۆی عه‌ره‌بی کرد که به دیواری مالله که یانه وه درابوو و گوتی بیانخوینه وه. خویندمنه وه! وام له بیره شتیک بوون وه ک «بلغ العلی بکماله، کشف الدجی بجماله، صلوا علیه و آله». خیرایه ک بانگی میرزا حسینی کوری کرد؛ میرزا حسین هات. گوتی نه وه تابلۆیانه داگره. من نه مزانی بۆ وای گوت هه تا فه رموی بیانده به و کوره چاکه! باو کم زوری هه ول دا مام میرزا نه وه کاره نه کا یا تاقه یه ک دانه یانم خه لات بکا، به لام ده ست ئاواله‌یی مام میرزا سنووری نه ده ناسی و هه ر باش بوو مافووره‌ی ژیر پی خۆی پی نه پیچانه وه بمداتی! هه ر سی تابلۆ و تمه نیک جه ژنانه م هیناوه و گه‌رامه وه مالی! نه وه سی تابلۆیه به ده سخه تی نه مر مه لا نه مجه‌دی عوسمانی، مه لا نه مجه‌دی قه لا نووسرابوون که کهس له خه ت خۆشی و تابلۆنوسی و مؤره له گه نندن دا ده سکی له دوو نه ده کرد و له بیرمه لای که م تا پازده بیست سال دواتریش هه ر له مالمان دا مابوون.

مام میرزا مه لایه تی نه ده کرد و دوی نه وه‌ی له گونده وه هاتبووه بۆکان، بۆ ماوه یه ک له لای دووکانی مالی ئیسماعیل زاده و قه پانی قاسم ئاغا دووکانیکی به قالی هه بوو، به لام دووکانه که‌ی چاکی کار نه ده کرد. یه که م، ده سمایه یه کی وای نه بوو شتی زور بکری و دابنی، دووه میش له به ر راستگویی و بی فیلییه که‌ی. که م کهس هه یه به بی فیل و فه ره ج له کاسبی دا سه رکه وتوو

بی. ئەو هی وا عەلی له زمان کاک جەعفەری قزنجییەوێ گێراویەتەوێ پاستە و زۆریک له خەلکی بۆکان ئەوێیان بیستووێ وەک نوکتەش دەگێرێنەوێ. دیارە تۆ لەپە و نوک بفرۆشی و بە کێرێرەکتەت بلێی ئەوێ خوش کۆل نییە مەیکرێ، ئەویش لیت ناکرێ! بەلام مام میرزا ئەوێ بوو، ئەو له جیھانی خوێ دا دەژیا و بەداخەوێ نە جیھانەکە و نە زەمانەکە هی ئەو نەبوون و لەگەڵ ئەو دا نەدەسازان، گەرچی ئەو تاسەر کۆلی نەدەدا و ئوسوولی باوەرەکانی خوێ نەدەکردە قوربانیی لەپە!

زۆرجاران لەسەر رێگای مائی تووشی دەهاتم و سلوم لێ دەکرد. ئەوێندەهی پیاوان، ژنانی گەرەکیش هەموو ریزیان لێ دەگرت و کاتی بەلای دا تێدەپەرین سەریان دادەخست. عابایەکی شۆر و سوخمەییەکی لەبەر دەکرد و میزەری سپی لەسەر دەنا. باشم له بیر نییە، بەلام ئەگەر هەلە نەکەم هەندیک خەلک مندالی خوێان دەناردە مائی دەرسی قورئانی پێدەگوتنەوێ. ئاگانای بۆکان ریزی زۆریان لێ دەگرت، دووکانەکە ی زۆرجاران پەر بوو له خەلکانی ناوبەدەرەوێ بۆکان و دەورووبەر، دادەنیشت و قسە ی بۆ دەکردن، هەر بە بۆنە ی ئەم قەرەبالغییەوێ بوو که مشتەری ئاسایی و خەلکی گوندەکان کەمتر دەچوونە ژووری و کەمتریان شت لێ دەکرێ، ئەنجامەکەشی بوو بە سەرئەکەوتویی له کاسبی دا.

یادی میرزا ئەسەدوللا غوێلامعەلیی سنەیی بە بۆکانی بوو، بەخێر بی!

مه لا هادی ئه فخم زاده

بنه ماله‌ی ئه فخم، لانی کهم له سه‌رده می سه‌ردار حه مه حوسین خانی سه‌رداری موکرییه وه (۱۸۸۰-۱۹۱۴) له کاری «دیوانی» دا بوون. میرزا مه محمودی ئه فخم کاتبی سه‌ردار و جیگه‌ی بپروای ئه و بوو. سه‌ردار عه‌لی خانیش زاوای «نه‌سیری» یه کان بووه، که ئه‌وانیش خزمی تایفه‌ی ئه فخم بوون.

جگه له پیه‌ه‌ندیان له گه‌ل ده‌سه‌لات، کورانی ئه فخم به‌گشتی خاوه‌ن‌فره‌نگ و خوینده‌وار بوون. میرزا عه‌بدو‌ل‌لای ئه فخم له خو‌ش‌خه‌تی دا کهم کهس گره‌وی لئ‌ده‌برده‌وه و هه‌روه‌ها له کاری لاسایی کردنه‌وه‌ی شیوه‌خه‌تی خه‌لکانی دیکه و کۆپی کردنیان دا وه‌ستا بوو. میرزا برایی ئه فخم می شاعیر، نوکته‌باز و میژوونووس بوو و شوینه‌واره به‌نرخه‌که‌ی، واته «تاریخ فرهنگ و ادب مکریان» (به‌رگی ۱ بۆکان، به‌رگی ۲ مه‌هاباد و شنۆ) یه‌که‌م کاری جیددی بوو که بۆ پاراستن و زیندوو‌راگرتنی میژووی ناوچه‌که، به‌تایبه‌ت بۆکان به‌رپیه‌ چوو و تینیدا ده‌یان به‌لگه‌نامه و وینه‌ی به‌نرخ پاریزرا. میرزا محه‌مه‌دی ئه فخم می خه‌باتکاریکی رپیگای مافی وه‌رزیران له گونده‌کانی ده‌وروپشتی بۆکان بوو و له سالانی دوای ۱۳۴۱ و ئیسلاحتی زه‌وی‌وزاردا هاو‌رپی له‌گه‌ل نه‌مر محه‌مه‌دی نووری، سه‌فی گوندنشینیانی دژ به‌ئاغواتی ناوچه‌که‌یان رپیکده‌خست. نه‌ک هه‌ر ئه‌و، هه‌موو ئه‌ندامانی بنه‌ماله‌که دژ به‌ئاغا و ده‌ربه‌گ بوون و دوور نییه ئه‌وه رهنگانه‌وه‌یه‌کی ئاسایی بارودۆخی بنه‌ماله‌یه‌ک بی که دوای له ده‌سچوونی ده‌سه‌لاتی سه‌رداره‌کانی بۆکان، له ده‌سه‌لات‌دا نه‌مان و که‌وتنه به‌ر پق و غه‌زه‌بی خاوه‌ن‌ملکه تازه‌کان.

نه‌مر مه‌لا هادی ئه فخم زاده‌ش کورپی ئه فخم و وا هه‌یه خه‌لک‌ترین و ناسراوترین که‌سی بنه‌ماله‌که بی له‌لای نه‌وه‌ی تازه‌تر. مه‌لا هادی ده‌رس‌بیژی مه‌دره‌سه‌ی سه‌را له نیوان بۆکان و سه‌قز و ماموستای ژماره‌یه‌کی زۆر فه‌قی و مه‌لا بووه که هه‌موویانی به‌وانه‌ی دژایه‌تی کردنی خورافات و بۆ خزمه‌تی خه‌لک

پهروهه ده کردوون. مامۆستا مه لا هادی خاوهنی چه ندىن بهرگ کتیبه به کوردی و فارسی و عه ره بی، که هه ندیکیان له لایه ن خۆی و کوره گه وره که ی، مه رحوومی کاک ناسیح ئەفخه مزاده و دووسى کتیبیشیان درهنگتر له لایه ن د. عه بدورپه حیمی کوره چکۆله که یه وه بلاوکرانه ته وه. مامۆستا، ههروه ها به دیارده ی دژایه تی کردنی شیخایه تی و نوشته نووسین و چاکه په رۆ به ناوبانگه و له سالانى دهوروبه ری ۱۳۴۰ / ۱۹۶۱ د، به برینی داریکی چاکى له ناوچه ی فه یزوللابه گی بۆکان، به ردی خسته هه وزی لیخن و مه ندی باوه ری پرپووج و به وهش کۆتایی به میژوویه کی دوورودریژی خورافات هینا که تان و پۆی ولاتی داگرتبوو، ئەگه ر کوماری ئیسلامی مه لاکان سه ره له نوێ زیندووی نه کردایه نه وه!

به هیوای ئەوه ی له دوا رۆژی نزیکدا سه رجه می کتیبه کانی مامۆستا به ژياننامه ی تیروته سه لی خۆیه وه بلاو بیته وه.

مالپه ری رۆژهه لات / بۆکان پارچه شیعیکی کوردی مامۆستا مه لا هادی بلاوکردۆته وه که سالى ۱۳۲۴ / ۱۹۴۵ بۆ پیتشه وای نه مر قازی محه مه ده ی گوتوه و هه لۆیستی نیشتمانپه روه رانه ی خۆی به رانبه ر به و و حکومه تی میلیی کوردستان ده بریوه. به گۆیره ی شیعه ره که، ناسناوی شیعیی مامۆستا، «خیرخوا» بووه.

شیعه ره که ئاوا دده ست پنده کا::

«مودده تی که وام ته مایه مه حزی زیاره ت واوه بيم
ده ستی ته قدیر ده مگرئ توند نایه لی تا کوو هه لیم...
خۆشه ویستی تو به راستی بۆته ئالقه، چۆته گویم
هه ر دۆعایه بۆ وجودت باسی رۆژ و یا شه وم...
تو وره یی و ترس و درۆ و ده عیه و ته ماعت قه ت نه بی
موخلیست «خیرخوا» له بۆته پرویجی دین زۆر چاوه ریم

محه‌مه‌ده‌سه‌دیق مه‌حموودی

ئه‌مر مه‌لا محه‌مه‌ده‌سه‌دیق مه‌حموودی، مامۆستای ئایینی و مامۆستای قوتابخانه‌کانی کوردستان، شاعیر بووه و شیعره‌ فارسی و کوردییه‌کانی له‌ گۆفاره‌ فارسییه‌کانی تاران و هه‌روه‌ها رۆژنامه‌ی کوردستان چاپی تاران (۱۳۳۸ - ۱۳۴۳) دا بلاو بوونه‌ته‌وه (ل ۱۴۴). کاک سواره‌ی ئیلخانی‌زاده له‌ یه‌ک له‌ به‌رنامه‌کانی تاپۆ و بوومه‌لیلی سهر رادیۆ کوردی تاران دا باسی کردووه و ئه‌وه‌نده‌ی له‌ بیرم بئ وه‌لامی پرسیاریکی داوه‌ته‌وه یا شیعریکی لی‌خویندۆته‌وه.

مه‌حموودی سهر به‌ سه‌رده‌می‌که که بیرى نوڭه‌ری شیعر تازه به‌ ناوچه‌ی موکریان و به‌گشتی رۆژه‌لاتی کوردستان دا گه‌ر‌ابوو و که‌سانی وه‌ک ئه‌و و کاکم (وه‌فا) له‌ نیوان شیعری کۆن و نوئ دا قه‌تیس مابوون و شیعره‌کانیان شه‌قلی هه‌ر دوو شیوازیان پیوه‌ دیار بوو. ئه‌وه له‌ «سواره» دا وا نه‌بوو و ئه‌گه‌ر شیعری نوینی ده‌گوت هه‌موو تاییه‌تمه‌ندییه‌کی نوڭه‌ری سه‌رده‌می خوئی به‌سه‌ر به‌ره‌مه‌که‌یه‌وه دیار بوو. له‌ شیعری مه‌حموودی دا ئه‌گه‌ر ته‌رجیعی عه‌رووزی عه‌ره‌ب تیکشکاوه، هیشتا موّرکی دیارده‌یه‌کی دیکه‌ی عه‌رووزی عه‌ره‌ب، واته‌ سه‌روا و ته‌نانه‌ت کیشیش به‌سه‌ر شیعره‌که‌وه ماوه‌ته‌وه باوه‌کوو کیشه‌که‌ ئه‌و نه‌زمه‌ ستاندارده‌ کۆنه‌ی نه‌پاریزایی. هه‌روه‌ها شوینی شیعری بره‌گه‌بیش له‌ کاره‌کانی دا هه‌له‌ده‌گیرئ.

شاعیر له‌ سه‌ره‌تای کتیبه‌که، به‌ شی «من کیم» لاپه‌ره ۱۴۱ دا ده‌نووسی:

«له‌ ۲۵ی مانگی ریبه‌ندانى ۱۳۱۶ی هه‌تاوی له‌ پاشبلاغ، که دئییه‌که له‌ نزیک بوکان، به‌لام له‌سه‌ر ناوچه‌ی مه‌هاباده، له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی ئایینی دا له‌ دایک‌بووم. بام نیوی مه‌لا برام کوری مه‌لا سالی سهر، له‌ بنه‌ماله‌ی زانست‌په‌روه‌ری مه‌لایانی شه‌مۆله‌ی ناوچه‌ی سه‌رده‌شت بوو... له‌ سابلاغ ئیجازه‌ی [مه‌لایه‌تی] م وه‌رگرت و له‌ گونده‌کانی «جه‌مۆغه»ی بوکان و «تاله‌جه‌ری»ی سه‌قز ده‌ستم کرد به‌ دانه‌وه‌ی دهرس... ناچار ده‌ستم [له‌ مه‌لایه‌تی] هه‌لگرت و بووم به‌ مامۆستای قوتابخانه‌ ده‌وله‌تییه‌کان.»

به م پيښه، په يوه نډي مه محمودي له گه ل بۇكان د درده كه وي و باسي كتيبه كشي له م باسه دا جبي خويه تي. شيعره كان ساكار و بي گري و گول و نيشانده ري ئه وهن شاعير بيريكي ساكار و دوور له ئالوزي ژياني ئه مرؤي هه بووه. له سه ره تاي چيرؤكه شيعري «مشكي نه ترس» دا كه له فارسيه وه و هريگي پراوه، دنووسى: «بیر که ره وه بیر، که بیر کردنه وه یه ک چاتره بۆت له هه زار سال عيبادت كردن. ئه مه، ته نانه ت ئه گه ر وته ي خوښى نه بى و له قسه ي زانا و بليمه تيكي بيگانه شى و هرگرتي، كاريكي بويرانه و پووناكيرانه يه ئه ويش بؤ مه لا و كه سايه تيبه كي ئاييني كه له بنه ماله يه كي ئايينيش دا په روه رده كرابي.

كتيبه كه چهند شيعري فارسي و چيرؤك و په خشانى نووسه ر و بؤچوونى چهند شاعير و نووسه ري كوردى سه باره ت به كاره كانى ئه وي گرتوته به ر. وا هه يه له بارى به لگه نامه يي يه وه چهند لاپه ره ي كوتايى كتيبه كه گه ليك گرنگ بن. له و به شه دا نمونه ي ده سخه ت و نامه ي چهند مه لا و كه سايه تي ناودارى ناوچه ي موكريان تومار كراوه: مامؤستايان هيمن، سه يد كاميل ئيمامى (ئاوات)، مه لا خاليد دهر به ندى، مه لا هادى ئه فخم زاده، مه لا عه لى ره بى انى، مه لا عه بدوللا موده ر ريسى، مه لا محه ممه د وه لزي، حاجى رحمان ئاغاي موه ته دى و مه لا برايم مه محمودى. به لگه نامه ي ديكه ي نيو كتيبه كه، چهند نمونه خه تي شاعيرن كه له وپه ري جوانى دا نووسراون و نمونه يه ك له خه تي «ئازاد» يش خراوه ته دوا لاپه ره وه، كه ويده چى هه مان ئازاد مه محمودى كورى شاعير و ئاماده كارى كتيبه كه بى؛ بيچووه مراوى مه لتي گه ليك باش زانيوه!

۱. محه ممه دسه ديق مه محمودى، «وده نه وشه، سه رجه مي به ره مه كانى محه ممه دسه ديق مه محمودى، شيعر و په خشان ۱۳۳۷ تا ۱۳۵۸ ده گه ل ليكدانه وه و بيروراى شاعيران و نووسه ران» ئاماده كردنى ئازاد مه محمودى، چاپى ئيhsan، تاران ۱۳۸۸ / ۲۰۰۹.

یادی کاک ئه‌نوه‌ر ئیران‌زاده به‌خیر بی!

کاک ئه‌نوه‌ری ئیران‌زاده، پاریزهر و نووسه‌ری کورد، پوژی ۱۱/۶/۲۰۱۱ له‌شاری تاران کۆچی‌دوایی کرد و پوژی چوارشه‌مه‌مه ۱۵/۶/۲۰۱۱ له‌مه‌هاباد و گردی شاعیران و نووسه‌ران ئه‌سپاردی خاک کرا.

ئه‌وه‌ بۆ من که له‌نزیکه‌وه‌ ده‌مناسی، هه‌والکی دلته‌زین بوو. خو‌شه‌ویستی ئه‌نوه‌ر لای من له‌چهند سه‌ره‌وه‌ بوو: که‌سایه‌تییه‌کی هه‌لسو‌پراوی کورد له‌مه‌هاباد و تاران بوو؛ له‌سه‌ره‌تای شو‌پرسی سالی ۱۹۷۹ی ئیران‌دا خو‌ی وه‌ک کانیدی په‌رله‌مانی ئیران پالوتبوو: چهند به‌رگ کتییی به‌فارسی نووسیوو که‌هه‌مووی له‌په‌یوه‌ندی کوردستان و کورددا‌بوون؛ دوای هه‌موو ئه‌وانه‌ش، برای کاک ئه‌سه‌دی جیگه‌ی پیزم و کوری خه‌باتکار و شو‌پشگیزی ناوداری ناوچه‌ی بۆکان بوو.

نهره‌بدوللا ئیرانی، باوکی کاک ئه‌نوه‌ر، له‌ریبه‌رانی سه‌ره‌کیی راپه‌رینی سالی ۱۳۳۲ی شاری بۆکان دژ به‌زولم و زوری ئاغا‌کان بوو، که‌دوابه‌دوای کۆده‌تای ۲۸ی گه‌لاویژی ئیران و ده‌سه‌لات‌سه‌ندنه‌وه‌ی شا و ئیرتیجاع، که‌وته‌به‌ر هیرشی راسته‌وخوی باب‌نۆکه‌رانی ئاغاواتی بۆکان و له‌ترسی گیان، بۆکانی به‌جی هیشته‌، له‌مه‌هاباد گیرسایه‌وه‌ و تا کوتایی ژبانه‌ پیر له‌شانازییه‌که‌ی (زستانی سالی ۱۳۵۵ی هه‌تاوی، ۱۹۷۶ی زاینی) نه‌گه‌رايه‌وه‌ بۆکان^۱. نهر میرزا حه‌مه‌ره‌ئووفی خه‌یات (ره‌ئووفی مه‌لا حه‌سه‌ن)، هاوکار و هاوسه‌نگه‌ری خه‌باتی عه‌بدوللا ئیرانی له‌سالانی پێش کۆده‌تای ۲۸ی گه‌لاویژ، له‌بیره‌وه‌رییه‌کانی خو‌ی‌دا، نهره‌بدوللا ئیرانی وه‌ک ئه‌ندامی حیزبی دیموکراتی کوردستان له‌بۆکان ناوده‌با. له‌و سالانه‌دا نهر حاجی قاسمی که‌ریمی له‌په‌یوه‌ندی «جیبه‌هی میلی» و حیزبی ئیران‌دا بوو، به‌لام به‌گویره‌ی قسه‌کانی میرزا حه‌مه‌ره‌ئووف، ئه‌و و کاک عه‌بدوللا ئیرانی سه‌ر به‌حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئه‌و ده‌م بوون^۲.

۱. ئه‌م زانیارییه‌یه‌ له‌نووسراوه‌یه‌کی ریزدار ئه‌سه‌دی ئیران‌زاده، برای کاک ئه‌نوه‌ر، وه‌رگیراوه‌، که‌له‌کتییی «بۆکان له‌سه‌ده‌ی بیسته‌م‌دا»ی کاک ره‌حمانی محه‌مه‌دیان، لاپه‌ره‌ ۱۴۷ تا ۱۵۴ دا چاپ کراوه‌.

۲. بیره‌وه‌رییه‌کانی میرزا حه‌مه‌ره‌ئووف، له‌لایه‌ن کاک ئیسماعیل ئیسماعیل‌زاده‌وه‌ ئاماده‌کراوه‌ و هیوایه‌ به‌و زووانه‌ له‌مالپه‌ری پوژه‌ه‌لات/ بۆکان‌دا بلاوبینه‌وه‌.

دایکی کاک ئه‌نوه، تووباخانمی پۆسته‌م‌پوور، هاوسه‌ری دووه‌می عه‌بدوللا ئیترانی، له‌ سالانی پیش کۆده‌تای ۲۸ی گه‌لاویژدا مودیر و مامۆستای یه‌که‌م قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی کچانی بۆکان بوو. تووباخانم خوشکه‌زای نه‌مر عه‌زیز زه‌ندی خه‌باتکار و که‌سایه‌تی سیاسی ناوچه‌ی موکریانه، که‌ بنه‌ماله‌یان له‌ گۆندی «قالوی زه‌ندان»ی ناوچه‌ی گه‌ورکانی نیوان بۆکان و سه‌قز و سه‌رده‌شته‌وه‌ هاتیوونه‌ مه‌هاباد. عه‌زیز زه‌ندی هاوړی له‌ گه‌ل غه‌فوور مه‌حموودیان به‌ دامه‌زیننه‌ری حیزبی «آزادیخواهان» له‌ مه‌هاباد (۱۹۳۹ - ۱۹۴۱) ده‌ناسرئ.^۱ هه‌روه‌ها ریژدار سه‌ید محهمه‌دی سه‌مه‌دی له‌ لاپه‌ره‌ ۱۱۲ی کتییی «تاریخ مه‌هاباد»دا له‌ زمان ویلیام ئیگلتنه‌وه‌ عه‌زیز زه‌ندی به‌ یه‌ک له‌ بناغه‌دانه‌رانی کۆمه‌له‌ی «ژ.ک» ناوده‌با.^۲

کاک ئه‌نوه‌ری کوری ئه‌و دایک و باوکه و به‌و خالوانه‌وه، هه‌ر ده‌بوویه سه‌ری له‌نیو سه‌ران‌دا بوویه، که‌ بوو. ئه‌نوه‌ر جگه‌ له‌ ئه‌رک و کاری پارێزه‌ری، نووسه‌ریکی خۆش‌مرخیش بوو و کتییی «تاقه‌دار»ه‌که‌ی له‌ ئیتران‌دا ناوبانگیکی باشی ده‌رکرد. خوینه‌ر به‌ خوینده‌وه‌ی کتیبه‌که، هه‌ست به‌ قه‌له‌می به‌هیز و توانای به‌رزی نووسه‌ر و لینه‌اتوویی سه‌رنج‌راکیشی بۆ په‌روه‌رده‌کردنی گه‌لاله‌ی بنه‌مای سه‌ره‌کیی رۆماننوسی ده‌با. ئه‌و پینچ و گری ئالۆزه‌ی وا له‌ رۆمانه‌که‌دا به‌ رۆوداوه‌کان دراوه، چاوی خوینه‌ری تامه‌زرۆ تا دوایی لاپه‌ره، به‌ شوین کاره‌ساته‌که‌دا ده‌گیرن و ده‌یخه‌نه‌هه‌ولێ دۆزینه‌وه‌ی سه‌ره‌هه‌ودای رۆوداوه‌کان، کاریک که‌ رۆمانه‌کانی ئاگاتا کریستی له‌گه‌ل خوینه‌ری ده‌که‌ن.

به‌داخه‌وه‌ من به‌ختی ئه‌وه‌م نه‌بووه‌ رۆمانه‌کانی دیکه و ئه‌و چیرۆکی مندالانه‌یه‌ ببنیم که‌ کاک ئه‌نوه‌ر نووسیونی و به‌گویره‌ی هه‌والی کاک مه‌نووچیه‌ر جیهانی له‌ مالپه‌ری «په‌یامنیر»دا، له‌ ئیتران چاپ کراون.^۳

هیوایه‌ که‌س و کاری نه‌مر کاک ئه‌نوه‌ر ده‌سنووس و به‌تایبه‌ت کاره‌ بلاونه‌کراوه‌کانی بپاریزن و هه‌ولێ چاپ و بلاوکردنیان بده‌ن.

یادی نه‌مر ئه‌نوه‌ر ئیتران‌زاده‌ به‌خیر بئ!

۱. بروانه: فریدون حکیم‌زاده، «ساوجبلاغ مگری (مه‌هاباد) تاریخ تحولات سیاسی، فرهنگی و

اقتصادی مه‌هاباد به‌ روایت اسناد»، انتشارات ره‌رو، مه‌هاباد ۱۳۸۹ / ۲۰۱۰، ص ۵۶ و ۸۱.

۲. بروانه: سید محمد صمدی، «تاریخ مه‌هاباد»، انتشارات ره‌رو، مه‌هاباد ۱۳۷۷ / ۱۹۹۸، فارسی.

3. <http://www.peyamner.com/details.aspx?l=1&id=236853>.

نهم که‌سایه‌تییه‌کانی بۆکانم چۆن دیون؟

«ئه‌وه‌ پوانینی تاکه‌که‌سیی خۆمه‌، هه‌ول دده‌م بیره‌وه‌ریی راسته‌وخوی خۆم له‌ هه‌ندیك که‌سایه‌تی ناسراوی سه‌رده‌می ژیانم له‌ بۆکان و دواتریش لیڤه‌دا بنوو‌سمه‌وه‌. زانیارییه‌کانی من له‌چاو ژیاننامه‌یه‌کی به‌رئ‌وجی گه‌لیک ناته‌واوه‌ و لیم‌ پوونه‌ خه‌لکانی نزیک به‌و که‌سایه‌تییه‌کانی، زانیارییه‌کانی ده‌یان قات زیاتر له‌ من هه‌یه‌. جا ئه‌گه‌ر ئه‌و چه‌ند دیرانه‌ی من ببه‌ه‌وی ئه‌وه‌ی که‌سانی شاره‌زا ده‌ست بده‌نه‌ قه‌لهم و ژیاننامه‌ی ئه‌و خه‌لکانه‌ به‌ تیروته‌سه‌لی بنوو‌سن ئه‌وا کاریکی مه‌زن کراوه‌ و ئاواتی منیش هاتۆته‌ جی. به‌داخه‌وه‌ من هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م پێیه‌ که‌ ده‌ینوو‌سم!»

۱ - ۳. قازی کاکه‌حه‌مه‌ی بۆکان (قزلیجی)، سه‌یزاده‌ی گه‌وره‌ و مه‌لا سه‌دیقی قزلیجی

مندال بووم و هه‌میشه‌ له‌ گه‌ره‌کی مالی خالم له‌سه‌ر «گۆلی مه‌ردان‌به‌گ»ی بۆکان له‌گه‌ل خالۆزاکانم ده‌خولامه‌وه‌ و یاریم ده‌کرد. بۆ یاری کردن له‌گه‌ل ئه‌وان و مندالانی دیکه‌ی گه‌ره‌ک، زۆرجار ده‌چووینه‌ هه‌وشی گه‌وره‌ی مالی «مامه‌قازی». ئیمه‌ش وه‌ک خه‌لکی دیکه‌ی بۆکان، «قازی کاکه‌حه‌مه‌ی قزلیجی»مان هه‌ر به‌ «مامه‌قازی» بانگ ده‌کرد وه‌ک چۆن «سه‌یزاده‌ی گه‌وره‌ی» دایکی مامه‌قازیمان به‌ «دایه‌سه‌یزاده‌» ناوده‌برد.

سه‌یزاده‌ی گه‌وره‌ له‌ سه‌یده‌کانی زه‌مبیل، هاوسه‌ری مه‌لامه‌مه‌ده‌سه‌نی قزلیجی و خوشکی حاجی بابه‌شێخی سه‌یاده‌ت بوو، ئه‌رکیکی زۆری بۆ کچان و ژنانی بۆکان ده‌کێشا هه‌ر له‌ وه‌عز و نه‌سیحه‌ته‌وه‌ تا ده‌رس‌گوتنه‌وه‌ و خوینده‌وارکردنیان، ئه‌ویش له‌ سه‌رده‌میکدا که‌ هه‌یشتا قوتابخانه‌ی فه‌رمی بۆ کچان له‌ شاردا نه‌بوو. دایکم لای سه‌یزاده‌ی گه‌وره‌ ئه‌لف‌وبی و ده‌رسی قورئانی خویندبوو و گه‌رچی دواتر له‌ بییری چوو‌بوونه‌وه‌، به‌لام هه‌میشه‌ باسی ئه‌و خویندنه‌ی لای سه‌یزاده‌ی گه‌وره‌ی ده‌کرد و وه‌ک ئه‌ولیا و پێبه‌رانی ئایینی ناوی ده‌برد و ئه‌وپه‌ری پیزی لێ‌ده‌گرت. دیار بوو سه‌یزاده‌خانم هه‌روا له‌خۆوه‌ نه‌ببوه‌ «گه‌وره‌ی» لای خه‌لک و ئه‌م ناسناوه‌ بانه‌مای عه‌ینی هه‌بوو. دایکم باسی میهره‌بانی و دلسۆزی و زمان‌خۆشیی سه‌یزاده‌ی

گه‌وره‌ی له‌گه‌ل خۆی و کچانی دیکه‌ی شار ده‌کرد و هه‌ر له‌و ده‌مانه‌وه سه‌یزاده‌ی گه‌وره بۆ منیش که‌سایه‌تییه‌کی مه‌زن بوو و ناوی تا ئه‌مه‌رۆش له زه‌ینم‌دا ماوه. مامه‌قازی که له ساڵی ۱۲۷۹ی هه‌تاوی (۱۹۰۰ی زایینی) له بۆکان له‌دایک بپوو؛ شاعیر، ئیمامی جه‌ماعه‌تی مزگه‌وتی بۆکان، سه‌رده‌فته‌ری ده‌فته‌ری ئه‌سنادی ره‌سمی شاره‌که، ئه‌ندامی کومه‌له‌ی «ژ.ک» و پاشان له سه‌رده‌می کۆماری کوردستان‌دا به‌رپرسی لقی حیزبی دیموکراتی کوردستان له بۆکان بوو. دوو شی‌عری شین‌گیریی بۆ کۆچی دوا‌یی نه‌مر سه‌یفولقوزاتی قازی گوتبوو، که یه‌کیان کاک جه‌غه‌ری قزڵجی له گۆقاری «سروه»ی چاپی ورمی‌دا بلأوی کرده‌وه و ئه‌ویتیشیان من له که‌شکۆلی مه‌لا باب‌ه‌وه‌یسی‌دا دۆزیمه‌وه و سی‌چار سالی‌ک پێش ئێستا له گۆقاری «مه‌هاباد»‌دا بلأوم کرده‌وه.

دوا‌ی هه‌ره‌سی کۆماری کوردستان، مامه‌قازی له‌گه‌ل مه‌لا سه‌دیقی کورپی‌دا (مه‌لا سه‌دیقه‌گرویی) چوو‌بو‌ونه باشووری کوردستان و ماوه‌ی ۹ سال له مالی نه‌مر شیخ مه‌حموودی مه‌لیک و شیخ له‌تیی کورپی ما‌بو‌ونه‌وه.

مه‌لا سه‌دیقی قزڵجی کورپی مامه‌قازی بوو و له باشووری کوردستان ناوی خوازراوه‌ی «مه‌لا شه‌ریف»ی بۆ خۆی هه‌لبژاردبوو،^۱ به‌لام نازانم ناوی مامه‌قازی له‌وئ‌ی چی بووه، گوا‌یه شیخی به‌رده‌قاره‌مان مامه‌قازی به «مامۆستا» بانگ کردووه. دیاره من ئه‌مانه‌م هه‌ر بیستبوو و هیچم به‌چاوی خۆم نه‌دیوو له‌به‌روه‌ی له سه‌رده‌می کۆماری دوو سالم زیاتر ته‌مه‌ن نه‌بوو، به‌لام گه‌رانه‌وه‌ی هه‌ردووکیانم باش له بیره، به‌کۆلانه‌که‌دا راما‌نده‌کرد و ده‌مانگوت مامه‌قازی هاته‌وه، مامه‌قازی هاته‌وه!

دیاره هه‌موومان ده‌زانین کاتی مامۆستا هه‌ژار له به‌ره‌و موکریان‌دا ده‌نووسی:

۱. ئه‌م مه‌لا سه‌دیقه‌ جیاوازه له مه‌لا سه‌دیقیکی دیکه که ئه‌ویش هه‌ر قزڵجی و له هه‌مان به‌ماله بوو. ئه‌میان زاوای مامۆستا شیخ سه‌سه‌نی کازمی و لیخوری ئامبولانسی نه‌خۆشخانه‌ی شێروخورشیدی بۆکان بوو و له شه‌ره‌کانی نیو شاری بۆکان و له کاتی راگواستنی برینداردا، به‌بی تاوانی شه‌هید کرا. مه‌لا سه‌دیق خۆشه‌ویستی هه‌موو خه‌لکی شار بوو و هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌هیچ لایه‌نیکی ئه‌و شه‌رانه‌وه نه‌بوو، هه‌ر بۆیه‌ش کۆژرانی خه‌ساریکی گه‌وره بوو. یادی به‌خیر بێ!

«ئەمجەد» و «قازی»، «مەلا پێشی خەسار»

کۆ بەداخ و کۆلە بۆ رەنجی خەسار؟،

نیازی لە «قازی»، هەر قازی کاکە حەمەیه.

ئەو هەشەم لە بیرە چەند ساڵ دواتر کاتی که مامە قازی کۆچی دوایی کرد (۱۳۳۸/۶/۱۷)

۱۹۵۹/۹/۸، قوتابخانەکانی بۆکان بۆ ماوەی رۆژیک داخران، بەلام ئاگام لە ئیداراتی

دەولەتی نییه داخران یان نا.

۱. بەشیکی لەو زانیارییانەم لە وتاریکی ریزدار جەعفەری قزلی وەرگرت که چەند ساڵ پێش ئێستا لە مائپەری رۆژەلات/ بۆکاندا بلاوبوو و بەشیکی دیکە شیم لە ریزدار موحسین قزلی پرسی، بەلام بابەتی سەرەکی و هەوایی سەبارەت بە مەلا سدیق لە پەرەوێزی سەرەویدا، هەر بیرەوهری و بۆچوونی خۆمن. سیاسی مامۆستا جەعفەر و کاک موحسینی بەرپێز دەکەم.

۴. مامۆستا حهسهنى قزىلجى

من مامۆستا مهلا حهسهنم دواى گهپانهوه له ههندهران له سالى ۱۳۵۸ (۱۹۷۹) دا له بۆکان بينى. هيج زانباريهكم سهبارهت به ژيانى سهردهمى پيشتر، واته سالانى پيش كۆمارى كوردستانى مامۆستا نيهه وهنده نهبي كه وهك هه موو كهسى ديكه دهزانم له ماوهى ته مهنى كۆمار و سالانى پيش ئه ودا، ئه ندامى كۆمه لهى «ژ. ك» و پاشان حيزبى ديموكراتى كوردستان، سه رپه رشتى چاپخانهى بۆكان و سه رنووسه رى گوڤارى هه لالهى چاپى بۆكان بووه،^۱ دواى هه رهسى كۆمار په رپوهى باشوور بووه و سالانىك له مالى شىخ له تيفى شىخ مه حمود ژياوه و سالانىكى ديكه ش له كوردستان و به غدا له گه ل مامۆستايان هه ژار و زه بيحى پيكه وه ژياون و درهنگتر چۆته ئورووپاى رۆژه لات و له بولغاريا ئه ركى نووسه رى، وه رگيرى و ويژه رى راديوى كوردى «پيك ايران»ى حيزبى توودهى ئيرانى له سه ر شان بووه؛ ئينجا دواى شوپرشى گهلانى ئيران له سالى ۱۳۵۷ دا گه رپاوه ته وه بۆكان و دواى چه ند مانگيك چۆته تاران و هه ر له ويش گيراوه و له زيندانى ئيفين شه هيد كراوه.

كاتى مامۆستا دواى ۳۳ سال ئاواره بى و لاتان، له بولغاريا وه گه رپاوه بۆكان، له مالى يه ك له ئاموزاكانى خۆى داده نىشت و هه ر له ويش پيشوازيى له ميوانان ده كرد. ئه و رۆژهى وا بو به خيرهيئانه وهى چوومه خزمه تى، قاوه لتوونيك بوو. به ختى من، له و سه عاته دا ميوان كه م بوو و گه ليكى قسه بو كردم و وه لامى پرسياره كانى دايه وه. پاشان فه رموى مه رۆ، بو نانى نيوه رۆ بمينه وه ميوانم دى، گوتم به سه ر چاوان. زۆرى پينه چوو كاك سه لاحوددينى موه ته دى و كاك محه ممه دى براى و

۱. دهفته رى چاپخانه و گوڤاره كه له سه ر هه وزه گه ره و رپوبه رپوى خوړينك بووه. به ته نىشت چاپخانه كه وه چاپخانهى هه مه حوسيني خات سافيه (ره وشه ن فكر) بووه. دواتر له و شوينه دا كارگه ك قه ندى حاجى قاسمى كه ريمى دانرا كه له ۲۸ى گه لاويژتى ۱۳۳۲ دا ئاغاكانى بۆكان به ستيان و حاجى قاسميش په رپه وازهى باشوورى كوردستان بوو. دواتر بينايهى تازهى لى دروستكرا و ده رمانخانهى مورادى و دووكانى راديو و ته له فيزيون فرۆشى عه لى حه له بى له قاتى سه ر زه وى و مه يخانه سه يد هه مه ده ميني كه ريميش له ژيرخانه كهى داندا.

چه‌ند که‌سی دیکه‌ی مالی نا‌غاکان هاتن، وا بزائم نه‌مر محه‌مه‌دی ئیلخانی‌زاده‌شیان له‌گه‌ل بوو.

مامۆستا له‌ نیو قسه‌کانی‌دا فه‌رمووی بۆ سبه‌ی بانگ کراوم بچم بۆ مه‌هاباد بریاره «کۆری زانیاری کوردی» له‌ مه‌هاباد بکریته‌وه. کۆری زانیاری خه‌ریک بوو به‌ ده‌ست‌پیشخه‌ری حیزبی دیموکراتی کوردستان ده‌ست به‌کار بی. دوا‌ی نیوه‌پۆی ئه‌و رۆژه، کاتی له‌ خزمه‌ت مامۆستاوه چوومه‌وه مالی، ده‌عه‌وتنامه‌ی کۆر گه‌یشه‌ته ده‌ستی منیش و رۆژی دوا‌ی چووم بۆ مه‌هاباد بۆ به‌شداری کردن. که‌سی دیکه‌م نه‌دیت له‌ بۆکانه‌وه هاتیتن، جا ده‌عه‌وت نه‌کرا بون یا کرابون و نه‌هات بون، نازانم. پاشان کۆری زانیاری، سیمیناریکی بۆ دانانی کتیبی پۆلی یه‌که‌می قوتابخانه‌ به‌ زمانی کوردی به‌پۆیه‌برد. له‌ بۆکانه‌وه چوار که‌س تیی‌دا به‌شدار بون که‌ یه‌کیان من بووم. هه‌ر چوار که‌س چه‌ند رۆژیک کارمان له‌سه‌ر کرد و له‌ رۆژی سیمیناره‌که‌دا من پیشنیاره‌کانی بۆکانم خوینده‌وه. دواتر له‌ دانانی کتیبه‌که‌ش‌دا به‌شداریم کرد که‌ تا هه‌ل‌گیرسانی شه‌ر له‌ سنه و پاوه درێژه‌ی کیشا و پاشان وه‌ستینرا. ده‌زانم دواتریش شوینی کاره‌که‌ گیرا و کتیبیش چاپ کرا، به‌لام ئیتر من له‌و قوناغه‌دا له‌گه‌ل نه‌بووم.

جاریکی دیکه‌ له‌ تاران و له‌ ده‌فته‌ری حیزبی تووده‌ی ئیران چاوم به‌ مامۆستا که‌وت. چوونم بۆ ده‌فته‌ری حیزب کاریکی نابه‌جی و بیر لێ‌نه‌کراوه بوو. له‌گه‌ل دوو که‌سی کوردی ئه‌ندامی فیدائییانی ئه‌کسه‌رییه‌ت بووم، گوتیان با بچین بۆ ده‌فته‌ری حیزب و سلاویک له‌ مامۆستا قزنجی بکه‌ین. من له‌ چاوپیکه‌وتن و سه‌ردانی که‌سان زۆر چۆ نیم و ئه‌گه‌ر مه‌جبور نه‌بم ناچمه‌ مال یا شوینی کاری خه‌لک. ئه‌و رۆژه بی‌عه‌قلیم کرد و چووم. مامۆستا دیار بوو کاری هه‌بوو و هه‌ندیک دره‌نگ هاته لامان. نه‌ قسه‌یه‌کی حیسابیمان بوو له‌گه‌لی‌دا بکه‌ین و نه‌ کاریک و نه‌ به‌رنامه‌یه‌ک، هه‌ر بۆیه‌ش هه‌ستمان کرد خه‌ریکین به‌رده‌ستی ده‌گرین و کاروباره‌که‌ی ده‌فه‌وتینین، ئیتر کاتی براده‌ریکی کوردی تووده‌یی ده‌رگای کرده‌وه و له‌ که‌له‌به‌ری ده‌رگا‌که‌وه سه‌یریکی کردین و پۆیی، زانیمان ده‌بی برۆین! مالاواییمان له‌ مامۆستا کرد و رۆشیتین. بارانی گله‌یی و گازنده‌ی منیش به‌سه‌ر دوو براده‌ره‌که‌م‌دا باری، که‌ بۆچی

کاری وا ناپیویست و ناسیاسیمان کرد، به لام کارله کار ترازابوو و ئهوانیش له کارهکه خوشحال نه بوون. پاشانیش ئیدی تازه به خزمهت ماموستا نه گه یستمه وه و سه ره نجام له زیندانی کۆماری ئیسلامی دا شه هید کرا.

به گویره ی زانیاری من، ماموستا له زیندانی ئیقینی تاران کۆچی دواپی دهکا و له شوینیکی نادیار که دوور نییه گۆرستانی خاوه ران لای مهیدانی خوراسانی تاران بی ده نیژری، به لام گۆره که ی وهک هه زاران شه هیدی دیکه ی دهستی کۆماری ئیسلامی، نادیاره و نازاندری کامه یه. بۆ ئه و شه هیدانه، که ناحه زانی سیاسی پژی می ئیران بوون، نه کیل و بهردیک هه یه و نه نیشانه یهک. ته نانهت ئه وانهش که پیشتر له و شوینه نیژرابوون و بنه ماله کانیا ن کیلیان بۆ دانا بوون، دیو و جرجی حکومهت کیله کانیا ن شکاندن و بهرده کانیشیا ن بردن!

یادی ماموستامان وهک ئه و هه موو شه هیدانه ی دیکه ی پیگای پزگاری، به خیر

بی!

۵. مامۆستا مەلا ھادی ئەفخەم زادە و یەكەم بانگ کرانم بۆ ساواک

پێشتر باسم لە مەلا ھادی ئەفخەم زادە کردوو و ھۆکاری ھینانەوێ لێرەدا ڕووداویکە کە لە پەيوەندی ئەودایە و گەیشتە ئەنجامی بانگ کرانی ھەردوو لامان بۆ ساواکی شاری سەقز.

مامۆستا مەلا ھادی کۆری میرزا مەحمودی ئەفخەمە کە کاتب (مونشی)ی سەردار حەمەحوسین خان و سەردار عەلی خانی سەردار مۆکری بوو. مەلا ھادی زانایەکی ڕووناکی، مەلایەکی دەرس بیژ و کەسایەتیەکی دژی خورافات بوو، کە لە کۆمەلگای ئایینی بۆکان و دەورووبەریدا بۆ ڕوونکردنەوێ زەینی خەلکی سەردەم دەوریکی گرنگی بینی و گەلێک فەقێتی تیگەیشتووی پەروەردە کرد.

ئیمە لەگەڵ مامۆستادا خزمایەتیمان ھەبوو، رابییە خانمی ھاوسەری یەكەمی مامۆستا خوشکی باوکم بوو، بەلام لە ڕووداویکدا گیانی لە دەست داوو و دادە ئامینە و کاکە ناسیح و دادە زینەبی لێ بەجیما بوون. منداڵەکان لە گوندی «سەرا» دەژیان و جاروباریک ھاموشۆی مالی ئیمەیان لە بۆکان دەکرد، بەلام مامۆستا خۆیم نەدی بی بۆ مالمان. دواي مەرگی پوورم ژنی ھینابوو و لەویش چەند منداڵی خویندەوار و زانای ھەبوون.

یەكەم جار کە چوومە مالی مامۆستا سالی ۱۳۴۱ یا ۴۲ بوو. تازە ئیسلاحتی ئەرزى دەستی پیکردبوو، رادیۆی کوردی ھەبوو و ڕۆژنامەى کوردستانیش لە تاران دەردەچوو. من لە گوندی باغلووجە، کە ئەو دەم لەسەر بۆکان بوو، مامۆستاییم دەکرد و ڕۆژنامەى کوردستانم دەخویندەو و لە ڕینگەى ئەو و ھە فیری کوردی نووسین ببووم. کە چووم بۆ مالی مامۆستا، لەنیو کتیبەکانی دا ۴۰- ۵۰ ژمارەیهکی ڕۆژنامەى «کۆھستان»ی نەمر دوکتۆر «ئیسماعیل ئەردەلان»م بینی کە ۱۵ سالیکی پێش ئەو کاتە لە تاران دەرچوو بوو و پاشان وەستینرابوو. تکام لێ کرد ئیجازەم بدا بە ئەمانەت بیانبەم، فەرمووی باشە. بردم و لە باغلووجەم دانان.

ع.ق. کە مامۆستا و ھاوڕی خۆم بوو، ھاوکاری ساواکی دەکرد و راپۆرتی لە خەلک و لە منیش دەدا، بەلام من نەمدەزانی. جاریک ھات بۆلام و ڕۆژنامەکانی بینی،

هه‌لام کرد پیم گوت له کیم وەرگرتوون. به ماوهیهکی کهم دواى ئه‌وه، مامۆستا به کاک ناسیحی کوپى دا گله‌یی بۆ ناردبووم و گوتبووی بۆچی رۆژنامه‌کانی پیشانی خه‌لکی خراپ داوه و بۆچی گوتوویه‌تی له منی وەرگرتوون؟ وا منیان بانگ کردۆته ساواکی سه‌قز و پرسىاری مه‌سه‌له‌که‌یان لى‌کردووم، منیش ناعیلاج گوتوومه به‌لئى هی من بوون و داومه‌تى، به‌لام ژماره‌که‌یانم به‌ ۲۴ راگه‌یاندوه، جا ئه‌گه‌ر ئه‌ویان بانگ کرد با راستییه‌که‌ی نه‌لئى و ئه‌گه‌ریش داویان کرد ۲۴ ژماره‌یان بداتى، پاشماوه‌که‌ی بنیزیته‌وه بۆ خۆم؛ زۆرتیش ناگای له خۆی بى.

گه‌لیک خه‌جاله‌تى مامۆستا بوومه‌وه و ئه‌و دهم نه‌مه‌ه‌زانى کى ئه‌م راپۆرتیه‌ی لى‌داوم، به‌لام دواتر به‌لگه‌ی روونم ده‌ست کهوت و پیم زانى جه‌نابى سه‌ید ع. ق. بووه. چه‌ند رۆژیک دواتر کاک عه‌بدو‌ل‌لای هه‌مزیه‌ی خه‌لکی بۆکان که له سه‌قز مامۆستایى ده‌کرد گوتى ئه‌مرۆ له ئىداره‌ی په‌روه‌رده‌ی سه‌قز بووم، سه‌رۆکی ئىداره (ئاغای فه‌یىازى) گوتوویه‌تى پیت بلیم سبه‌ی به‌یانی بچی بۆ ساواکی سه‌قز کاریان پیته. مالى ویرانم! سبه‌ینى ئه‌و رۆژه شاییمان هه‌بوو و کاکم ژنى ده‌هینا! چ که‌ردن؟ نه‌ده‌کرا به‌ باوکم رابگه‌یه‌نم له‌به‌روه‌ی پى ناره‌حەت ده‌بوو و رۆژى شایى براش ناکرئ خۆت بشارییه‌وه! هه‌ر چۆنیک بى، حوکمی حاکم و مه‌رگی موفاجا! مه‌سه‌له‌که‌م به‌ کاکم راگه‌یاند، زۆرى پى‌ناخۆش بوو و به‌یانی رۆژى دواتر به‌بى ئاگاداریى دایک و باوک چووم بۆ سه‌قز و گه‌یشتمه‌ ساواک. ماوه‌یه‌ک له ژووریکى ته‌نیا دایانام. یه‌که‌م جارم بوو ده‌چوومه‌ ساواک. پاشان بردیانه‌ لای سه‌ره‌ه‌نگ موشى سه‌رۆکی ئىداره‌که. ناویم بیستبوو و ده‌یانگوت سنه‌یی‌یه و له‌گه‌ل کورانی هه‌مه‌ده‌ئاغای عه‌باسى - سمایل‌ئاغا و ئه‌میرئاغا - دۆسته، که مامۆستا مه‌لا هادیش مه‌لای گونده‌که‌ی ئه‌وان (سه‌را) بوو.

سه‌ره‌ه‌نگ موشى گوتى تو رۆژنامه‌ی چى ده‌خوینیه‌وه، گوتم ئیتلاعات و که‌یهان. گوتى هی قه‌دیمی چى؟ گوتم «کوهستان»م خویندۆته‌وه. گوتى له کیت وەرگرتووه؟ گوتم له مامۆستا مه‌لا هادى! گوتى ئه‌و شتانه بۆ ده‌خوینیه‌وه و بۆچی خۆت تووشى گرفت ده‌که‌ی؟ برۆ جاریکى دیکه له‌م کارانه مه‌که و رۆژنامه‌کانیش بینه بۆ ئیره‌ بیانده به‌ ئیمه. گوتم باشه ده‌یانه‌ینم و مه‌ره‌خه‌س! دووسى رۆژ دواتر

۲۴ ژماره‌یانم به‌ناته‌واوی برد بۆ ئه‌وان و پاشماوه‌که‌یانم به‌کۆلیک خه‌جاله‌تییه‌وه نارده‌وه خزمه‌ت مامۆستا.

جاریکی دی براده‌ریکی خۆم له‌بۆکان رقی له‌هاوسه‌ره‌که‌ی هه‌ستابوو و سێ‌ته‌لاقه‌ی کردبوو. له‌گه‌ل براده‌ریکی هاوبه‌شمان دا هات و گوته‌ی قه‌لی وام لێ هه‌لفریوه و گریی کاره‌که به‌مه‌لا هادی نه‌بی به‌که‌س ناگریته‌وه؛ مه‌لاکانی دیکه ده‌لێن ده‌بی به‌جاشی بکه‌ی، منیش نایکه‌م!

به‌سێ‌قۆلی چووین بۆ سه‌را و چووینه‌مالی مامۆستا. فه‌رمووی کارتان؟ براده‌ره‌که‌مان نه‌قل و حیکایه‌تی بۆ گێرایه‌وه. لێی پرسسی بۆ وات کرد؟ گوته‌ی تووره‌ بپووم. گوته‌ی به‌لێن ده‌ده‌ی جاریکی دیکه‌ و له‌ژنه‌که‌ت تووره‌نه‌بی و کاری وا دوویات نه‌که‌یته‌وه؟ گوته‌ی به‌لی قوربان. گوته‌ی ده‌برۆ ئه‌وه چاکم کرده‌وه! براده‌ره‌که‌مان باوه‌ری نه‌ده‌کرد و به‌هاسانی رزگاریی بووین. به‌سه‌ربلیندی گه‌راینه‌وه بۆکان!

مامۆستا مه‌لا هادیم گه‌لیک جاری دیکه‌ بینی و جاریکیش له‌ته‌وریز به‌خزمه‌تی گه‌یشتم له‌مالی و بزانه‌م کاک ناسیحی کورپی. دوکتۆر حسینی خه‌لیقیش له‌وی بوو و پیکه‌وه باس‌وخواسی ئایین و سیاسه‌تی سه‌رده‌میان ده‌کرد.

دواجاریک که به‌خزمه‌ت مامۆستا گه‌یشتم، ماوه‌یه‌ک پێش کۆچی‌دوایی و کاتیک بوو که له‌جیگه‌دا که‌وتبوو. له‌گه‌ل دایکم چووینه‌خزمه‌تی، ریزی زۆری له‌دایکم گرت و له‌به‌ری هه‌ستا و له‌پۆشتنیش‌دا تا به‌رده‌رگای ژووره‌که له‌گه‌لمان هات.

سه‌رجه‌م ئه‌وه‌ی و له‌مامۆستا مه‌لا هادیم له‌بیره، دژایه‌تی‌کردنیه‌تی له‌گه‌ل خورافات و برینی داری چاکسی له‌گوندیکی ناوچه‌ی فه‌یزوللا‌به‌گی و چاپی چه‌ند نامیلکه‌ی پوونکه‌ره‌وه. کاک ناسیحی کورپی مامۆستا و پوورزای من، له‌ته‌وریز نه‌خۆش بوو ته‌له‌فۆنی ئه‌حوال‌پرسیم بۆ کرد و تکام لێ‌کرد یه‌ک‌دوو کتیب و نامیلکه‌ی مامۆستام بۆ بنیریته‌له‌ندن، به‌لینیشی پێدام، به‌لام به‌شوینی‌دا ئه‌ویش کۆچی‌دوایی کرد. یادی هه‌ردووکیان به‌خیر بێ!

۶، ۷، ۸. مامۆستا شیخ حەسەنی کازمی، سەید عەبدوڵلا کازمی و سەیزادە تووبا کازمی

خەلکی بۆکان مامۆستا مەلا شیخ حەسەنیان ھەر بە «مامۆستا» بانگ دەکرد و منیش لێرەدا وا دەکەم. ھۆکاری ئەم ناسناوە ئەم راستییە کە مامۆستا بناغەدانەری فەرھەنگی بۆکان و ئالقەیی پەیوەندیدەری پەرورەدی کۆن و نوێ لە شارەکە بوو. وەک مەلا لە مەکتەب دەرسی بە منداڵانی بۆکان گوتیووە و دواي کرانەوی یەکەم قوتابخانەیی رەسمیی دەولەتی بۆکان لە سالی ۱۳۰۷ (۱۹۲۸) یش وەک «موعەلیم» دەرسی دەگوتەو.

مامۆستا خاوەنی کەسایەتیەکی چەندلایەنە بوو: مەلا و خویندەوار، لە بنەمالەییەکی خۆشناو، خزمی نزیکي بنەمالەیی قزڵجی و تورجانی زادە و سەیادەت بوو کە ھەموویان مەلا و عالم و ئەھلی مەعریفەت و تەریقەت و جیگەیی ریزی خەلک بوون.

مامۆستا برۆیەکی لە بنەھاتووی بە پەرورەدە و خویندن ھەبوو و ھیچ شتیکی لە ژیانی مرۆفدا لە ژوور ئەووە نەدەدی. ھەر ئەووەش کردبوویە مرۆفییکی یەکبوعدی، کە رۆحی ناسکی منداڵ و قوتابی نەناسی و وەک مەکینەیک لەگەڵیان ھەلس و کەوت بکا. لێدان و شوولکاری و فەلاقی منداڵان، کاری رۆژانەیی مامۆستا بوو و بەبێ ھیچ گومانیک، نەبوو قوتابییک کە رۆحی لە مامۆستا نەتوقیبی و بە بیستنی ناوی ئەو ترسی لە دل نەنیشتی.

ھەندیک کەس لە سەر دەمی ئەو و لە ترسی ئەو، قوتابخانەیان بەجی ھیشت و چیتەر دریزەیان بە خویندن نەدا، بەلام ئەوانە لەچاو ئەو سەدان و ھەزاران قوتابیییە کە مامۆستا پنی گەیاندن و پەرورەدی کردن قەترە بە دەریا بوون.

ئێستا لە قوتابییکانی سەر دەمی مامۆستا، زۆر کەسمان ماوین و ھەندیک کەس ھەن کە مامۆستا بە توندوتیژی نواندن تاوانبار دەکەن. بە بۆچوونی من، مامۆستا شیخ حەسەن تاکتیک نەبوو، دیاردەیک بوو، راست وەک ھەموو دیاردەیک خاوەن یاسای کۆمەلایەتی. ئەو لە پەرورەدی کۆن و حوجرەیی فەقینیەتی دا دەرسی خویندبوو و لە مالی خۆی لەسەر ھەمان شیواز وانەیی بە منداڵان گوتیووە. کاتیکیش

که بۆ یه‌که‌م جار قوتابخانه‌ی ده‌ولّه‌تییی کوپان له بۆکان کرایه‌وه، به‌شیوه‌ی سروشتی، مامۆستا یه‌که‌م که‌س بوو بانگ بکریته قوتابخانه و به‌بی هیچ پراهینان و کۆرس و فیزکردنیک وانه‌ی پی بگوتریته‌وه. په‌روه‌ده‌ی ئه‌و ده‌میش ته‌نانه‌ت له قوتابخانه‌ی فەرمییە حکومە‌تییە‌کان‌دا به‌شی زۆری به‌گوشار و لیدان و سزا و نازاری جه‌سته‌یی مندال به‌ریوه‌ده‌برا. مامۆستا ئه‌و پسیپۆرایه‌تییی تیدابوو و هه‌موو ئه‌و کارانه‌ی ده‌کرد، به‌لام هه‌مووی به‌ئامانجی پیگه‌یاندن و خوینده‌وار کردنی مندالان کاریک که به‌پراستی تیییدا سه‌رکه‌وتوو بوو.

من له قوتابخانه‌ی په‌له‌وی (یا شاپوور؟) له قه‌لای سه‌ردار قوتابی مامۆستا بووم و له پۆلی یه‌که‌م‌دا ده‌رسی پی گوتبوومه‌وه، تا پۆلی شه‌شه‌می سه‌ره‌تاییش «ناظم»ی قوتابخانه‌که‌مان بوو و له‌هه‌وش و هه‌سار و دالان به‌ده‌ورمانه‌وه بوو؛ هه‌روه‌ها له قوتابخانه‌ی هاوینان‌دا له‌هه‌وشی مالیان یا له‌باغه‌که‌ی خۆی له‌سه‌ر ئاشی خانم (نزیک ده‌بیرستانی که‌مالی ئیستا) ده‌رسم لا خویندبوو. مامۆستا دۆستایه‌تیی زۆری له‌گه‌ل بابم هه‌بوو و پۆژانه‌ی دوای داخرانی قوتابخانه‌ی له‌سه‌ر کورسییه‌ک له‌به‌ر ده‌م دوو‌کانه‌که‌ی ئه‌و و چه‌ند که‌سی دیکه‌ داده‌نیشته‌ت و سه‌یری شه‌قام و هات‌و‌چۆی مندالانی ده‌کرد؛ چه‌ند سال دواتریش، که من له‌ده‌بیرستان، واته‌ له‌ده‌ره‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی ئه‌و‌دا ده‌رسم ده‌خویند، مالمان چووبوو گه‌په‌کی ئه‌وان له‌خوار هه‌مامی کۆن و ببوینه‌هاوسای دیواره‌دیواری مالی یه‌کتر. په‌نجه‌ره‌یه‌کی ژووری دانیشتنی مالی مامۆستاش پراستی له‌نیو هه‌وشه‌که‌مان‌دا بوو.

کاتی که له‌سالی ۱۳۴۱‌دا له‌گوندی باغلووجه بوومه‌مامۆستا، چوومه‌خزمه‌تی، فه‌رمووی من له‌هوجره‌ی مزگه‌وتی باغلووجه ده‌رسم خویندوو و باسی ئه‌وی پی بۆ کردم. کاتیکیش نه‌خۆش بوو و له‌جیگه‌دا که‌وتبوو، چه‌ند جار بۆ ئه‌حوالپرسی ده‌چوومه‌ده‌ست ماچ‌کردنی.

بنه‌ماله‌ی مامۆستا هه‌ر له‌سه‌یزاده‌خانمی هاوسه‌رییه‌وه تا کور و کچه‌کانی، هه‌رکام به‌شیوه‌یه‌که‌ له‌خزمه‌ت‌کردنی په‌روه‌ده‌ و ئه‌خلاق و دابونه‌ریتی کۆمه‌لگای بۆکان‌دا ده‌وریان بینیه‌وه و خه‌لکی شاره‌که‌ قه‌رزداریان، به‌لام دوو که‌سیان پراسته‌وخۆ مامۆستایه‌تییان کردوو و وانیه‌یان به‌مندالان گوتۆته‌وه:

يه كه م، ريزدار سهيد عه بدوللای كازمی كورپی ماموستا شیخ حه سەن، كه ماموستایه کی جیگه ی ریز و خزمه تکاری راسته قینه ی فرههنگ و پهروه ده ی شاره كه بو. مه ند و له سه رخۆ و هیمن و بی فیز، له ده بیرستان ده رسی بیرکاری ده گوته وه. من چه ند سالیك شانازی ئه وه م هه بوو خویندکاری بم. ئاغای كازمی بۆ ماوه یه كیش بوو به شارهداری بۆكان. له ماوه ی ته مه نمدا كه م كه سی دیکه م بینوه وهك ئه و به سوود، بی زیان، زه حمه تکیش و بی ئیددیعا بی.

دووه م، به ریز سه یزاده تووبای كازمی كچی گه وره ی ماموستا شیخ حه سەن، وهك ده رسی بیژ و ماموستای مندالانی بۆکانی (كچ و كور)، خزمه تکی به رچاوی به خه لکی شاره كه كرد و جیگه ی ریزی هه موو خه لکی شار بوو. سه یزاده تووبا سالانیکی زۆر ده رسی به منداله بۆکانی گوته وه و خوینده واری كردوون. به خته وه رانه ئه م كه سایه تییه جیگه ی ریزه ئیستا ماوه و له بۆكان ده ژی. ته مه نی دریز بی.

ئوه ش به لگه یه کی كۆنی سه باره ت به ژیانی ماموستا شیخ حه سەن. نامه ی نیوه راستی مانگی ۷ی سالی ۱۳۲۷ی هه تاوی / ۱۹۴۸ی ماموستا بۆ ئیداره ی فرههنگی مه هاباد سه باره ت به شیواوییهك كه له فایله كه ی دا بووه و بۆته هۆكار بۆ دواكه وتنی پایه و پوتبه كه ی:

۲۷
۱۹۱

اداره محترم فرهنگ دولتی

۱۹۱
۲۷/۷/۱۵

مخترع لبوس برهنه اینجنیر کمال علی کوی همچونکه نظر سبک مخترع سابقه
 است ۱۹ کلاس در اداره فرهنگ مشغول بنام و طایفه بهم و میبایست بعد از
 اینست به تاریخ ۲۶/۳/۴۴ بانقض حکم شماره ۵۴۰۵۰۱۷۶۱۸۲/۱۷۶۱۸۲/۱۷۶۱۸۲/۱۷۶۱۸۲
 موقوف گردیده متصرفه طبق دستور مکتوبه شماره ۲۱۵۰/۲۷/۳/۳۰ اداره محترم فرهنگ
 تهران معباد حکم فوق از اینجن گرفته با اینجه رفعت به پائی بود این
 و خدمت خدای را ایام سراد است که اینجنف قد حکم بهم بام و علاوه بر آن
 طبق قانون ترفیحات در راه صدی مشمول مرتبه ۱۲ آموزشگاری هم هم هم هم
 در اسرار حکم آن نیجه که موجب دیگری باشد که شماره ۵۴۰۵۰۱۷۶۱۸۲/۱۷۶۱۸۲/۱۷۶۱۸۲
 و اعاده آن وضع استبانات کار اینجن با صد در حکم به ۱۲ آموزشگاری که در این
 صدی باشد آن ذی حق هم فهم شی در اثر توجهت آن اداره محترم مستتر
 در اینس مطوعه واقع نشود - به جرأت است فالیقه -

در دستگاری این بار با دربار محترم فرهنگ دولتی
 به نمایندگی سفیر واقع در کلاس - این نامه و بجهت اینجن
 (Signature)

آموزشگاری در اینجن
 در دستگاری
 ۱۹۱
 ۲۷/۷/۱۵

۹. حاجی مه هدی شه بیانی

ئه وهندهی من بزانه «شه بیانی» مامۆستایه کی ئازهر بایجانی بوو، که سالی ۱۳۰۷ و سه رهتای دامه زانی ئیداره ی فرههنگی بۆکان و کرانه وهی یه کهم قوتابخانه ی فرهیمی بۆکان، له بینایه کی له نزیک قه پانی قاسم ئاغا، وهک سه رهۆکی ئیداره که ئێردرابوو بۆکان و ههر له بۆکانیش ژنی هینابوو.

شه بیانی و مامۆستا شیخ حه سهن و چه ند که سیکی دیکه ی وهک عه بدوللابه گی ئه یووبزاده و عه بدوللابی فه یزی و عه لی حه بیبزاده و عه لی زیایی و حه مه دبه گی ئه یووبزاده و مام میره ی دهربانی و کاک حه مه سالی کورپی، له بناغه دانهرانی فرههنگی ره سمی و په روه رده ی ده وه له تی بوون له بۆکان.

من باش ئاگاداری سالانی ئیش و کاری شه بیانی له بۆکان نیم و له وی نه مینیه وه له به روه ی له و سالانه دا نه هاتبوومه جیهان! به لام دواتر که رۆیشت و سالانیکی گه لیک درهنگتر به سه ری پیری و خانه نشینی له تاران گیرسایه وه، له وی بینیم. خالم - نه مر حاجی حه مه ره شهیدی محه مه دیان - قوتابی شه بیانی ببوو و وهک ئه مه کداری و پێزانی، کاتی ده هاته تاران، له وی سه ری مالی شه بیانی ده دا و له بۆکانه وه دیاریی بۆ ده برد.

له سالی ۱۳۴۲ دا هاوچی له گه ل زۆریک له مامۆستایانی قوتابخانه کانی کوردستان، منیش که ئه و ده م له قوتابخانه ی گوندی بوغده کهندی، سه ر به شاری سه قز درسم ده گوته وه، شاره به در کرام و ئێردرامه شاری ئه راک له ناوه ندی ئێران. دوو سال دواتر راگوێزرامه «شه هری په ی» ی نزیک تاران.

له و پۆژانه دا که گه یشته م تاران و شه هری په ی، خالم له تاران بوو و هه ولی دا ژووریکم بۆ به کرێ بگری. پیکه وه چووین بۆ مالی شه بیانی له کۆلانیکی پشت سینه ما «مه یامی» له مه دانی فه وزیه (دواتر شه هناز و ئیستا ئیمام حوسین!) له تاران. شه بیانی، سه ره رای پیری و نه خو شکی، زۆر به تێزادیوی له گه لمان هات سه ردانی

چهند ئاژانس (وه‌کاله‌ی مال به‌کری‌دانمان کرد و چهند ژورمان پیکه‌وه بینی، ئینجا له خوار مه‌یدانی ناوبراو له کۆلانی‌کدا ژووریکیان بۆ به‌کری گرتم.

له‌وه‌ ماله‌دا ماوه‌یه‌ک ژيام و جاروباره سەردانی مالی شه‌بیانیم ده‌کرد، جاری وا بوو خالم له بۆکانه‌وه دیاری بۆ ده‌نارد، منیش بۆم ده‌برد. کاتی که بایم له به‌هاری ۱۳۴۶دا کۆچی دوایی کرد، من ته‌له‌فۆنم نه‌بوو، خالم به‌ته‌له‌فۆن مه‌سه‌له‌که‌ی به‌شه‌بیانی، که ئه‌وه‌ ده‌م ببوو حاجی، راگه‌یاندبوو ئه‌ویش هاتبووه ماله‌که‌ی من، به‌لام من له مال نه‌ببووم، جا یادداشتیکی داناوو که خیرا ته‌له‌فۆنی بۆ بکه‌م. کردم؛ گوتی دایکت نه‌خۆشه و ده‌سه‌جی بچۆوه بۆکان. زانیم مه‌سه‌له‌ی باوکمه که شیرپه‌نجه‌ی گورچیله‌ی هه‌بوو و چوومه‌وه بۆکان. پوژی سینه‌می کۆچی دوایی باوکم بوو، له‌گه‌ل خالم و کاکمدا چووینه‌ سه‌ر خاکه‌که‌ی له گۆرستانی شار له نزیك گومبه‌زی سەردار. یادی ئه‌وه‌ باوکه زه‌حمه‌تکیشه‌ خیر و خۆشی نه‌دیتووهم به‌خیر بی!

دواتر هات و چۆم بۆ مالی شه‌بیانی هه‌ر هه‌بوو. کورپیک له کوره‌کانی شاعیر بوو و شیعی فارسی ده‌گوت. کاتیکیش که‌وتمه‌ زیندان و له ئیقینه‌وه بریانم بۆ زیندانی قه‌سر، دوو کورپ بچووکتی شه‌بیانیم له‌وی بینیه‌وه و له چوونه‌ ده‌ریم له زیندانی چومه‌ مالیان و هه‌والی کوره‌کانیانم به‌شه‌بیانی و هاوسه‌ره‌که‌ی راگه‌یاند. کاک عه‌بدوللای موهته‌دیش له زیندان ئه‌وه‌ دوو برایه‌ی دیتوو.

له‌بیرم نییه‌ چ سالیک بوو، به‌لام وا هه‌یه‌ به‌ دووسی سال دوای شۆرش ۱۳۵۷ بوو، که له تاران له‌گه‌ل خالم چووینه‌ پرسه‌ی مردنی شه‌بیانی و بۆ نانی شیویش له‌وی ماینه‌وه. شه‌بیانی، به‌دریژه‌ی ئه‌وه‌ سالانه‌ بۆکانی له‌بیر نه‌چوو بووه و هه‌ر باسی ده‌کرد و ناوی خه‌لکه‌که‌ی ده‌برد. جاریکیش کوره‌ شاعیره‌که‌ی به‌جل و به‌رگی کوردیه‌وه هاتبووه بۆکان و میوانی مالی خالم ببوو، دیاره‌ ده‌بی ناسیاوی کوردی دیکه‌شی له‌سنه‌ و سه‌قز یا مه‌هاباد هه‌بووبی که ئه‌وه‌ جل و به‌رگیان پیدایی. کوره‌کانیشی له‌ زیندان ناسیاوی ناوی بۆکان بوون، به‌لام نه‌ دیتوو یان نه‌ هه‌ستیکی تاییه‌تیا بۆی هه‌بوو. ئه‌وان هه‌موویان له ژنی عه‌جه‌می شه‌بیانی بوون و ئه‌وه‌نده‌ی بزانه‌ له ژنه‌ بۆکانیه‌که‌ی مندالی نه‌بوو.

۱۰. مامۆستا محهممەدی نووری

محهممەدی نووری له سەردەمی کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) وەک میرزا و کاتبی ئاغاواتی گەورکایەتی ئیشی دەکرد و بەناوی «عەتری گۆلانی» یەوێ شیعری له رۆژنامەی کوردستانی سەردەمی کۆماردا بلأودەبۆو. باسی ئەو سەردەمانە له بیرەوەرێبەکانی خۆی دا کراو. دواتر هەواییکی ئەوتۆ نه له عەتری و نه له نووری نه دەبیسترا تا ئەوێ سەردەمی ئیسلاحتی ئەرزى سەردەمی شا گەیشت.

له سالانی ۱۳۴۱ و دواتری ئێراندا، مەسەلەى دابەشکردنی زەویی ئاغاوات بەسەر جووتیاران گۆرانکارییهکی زۆری له بارودۆخی کۆمەلایەتی و سیاسى ولاتدا پیکهینابوو و بالانسی هیزه سوننه تیبەکانی کۆمەلگا تیکچوو بوو. خەلک دەیانوێرا قسە بکەن و له ئاغاوات و زەبروزەنگیان، که له ناوچهیهکی وەک بۆکان له هەرەشەى گرتن و لێدانی ساواکیش زیاتر بوو، نه ترسن.

له و سەردەمانەدا، دوو کەس له بۆکان ناویان دەرکرد: نەمران محهممەدی نووری و محهممەدی ئەفخەمی، که هەردووکیان له دەورووبەری گوندی وشتەپه و داشبەندی مولکی ئاغاواتی عەلیار دەژیان. ئەوان به له خۆبووردوویییهکی زۆرەو دژ به ئاغاکانی بۆکان و ناوچهکە دەوستان و له کۆبوونەوه و خۆپیشاندانەکانی وەرزیاراندا وتاریان دژ به ئاغاوات دەدا، ئەو هەش نه کاریکی هاسان بوو و نه بی مەترسی.

دژایه تیبی ئاغاگان له و بڕگه یه داسکەیهکی دوو روو بوو و روو هکەى دیکه ی لایه نگرى له شا و پژیمی ئێران بوو که ئالای دابەشکردنی زەوی و زاری ئاغاواتی هەلگرتبوو و خەلکەکه، جیا له رووناکییرانی چهپ، به گشتی یا له بهرەى ئاغاواتدا وه ستابوون و داکوکییان له ئیرتیجاع و فیئۆدالیزم دەرکریا بهرەو حکومەتی شاکشاپوون و به شان و بالی ئەوانیاندا هەلدهگوت.

له بۆکان، که شارەکهشی وەک گۆندەکان بە دەست ئاغاواته وه بوو، خویندهوار و رووناکییر و شاعیر و نووسەرانی ش له دژایه تی کردنی ئاغاواتدا بهرەو لایه نگرى

پژیم کشابوون و له‌چاو شاریکی وهک مه‌هاباد یا سه‌قز، شاپه‌رستی زوری لئ‌ه‌لکه‌وتیوو. بۆ نمونه کاکم عومه‌ری سولتانی (وه‌فا) که دوی کۆده‌تای ۲۸ی گه‌ل‌ویژ له‌لایه‌ن ئا‌گاکانی بۆ‌کانه‌وه‌گیرابوو و له‌سابلاغ خرابووه‌زیندانی شاره‌بانیه‌وه، دوژمنایه‌تیه‌کی دوور له‌ناشت‌بوونه‌وه‌ی له‌گه‌ل ئا‌گاکان و سیسته‌می فینئودالی‌دا هه‌بوو و هه‌ر له‌سه‌ره‌تای مه‌سه‌له‌ی ئیسلاحتی ئه‌رزیه‌وه‌ به‌شان و بالی‌شا و ئیسلاحتی ئه‌رزى‌دا هه‌ل‌ده‌گوت و دژ به‌ئا‌گاکان چوو‌بووه‌سه‌نگه‌ری قه‌له‌مه‌وه.

کاکم ته‌نیا نه‌بوو و ماموستایان عه‌باسی حه‌قیقی، محه‌مه‌دی نووری و برایمی ئه‌فخه‌میش که شاعیر بوون و هات‌و‌چۆی دوو‌کانی کاکمیان ده‌کرد، هه‌لو‌یستی که‌م‌و‌زور هاوشیوه‌یان هه‌بوو و له‌کۆبوونه‌وه‌کان‌دا شی‌عیریان به‌سه‌ر‌شا و ئیسلاحتی ئه‌رزى‌دا ده‌گوت.

دوی ده‌رکه‌وتنی خه‌سه‌له‌تی چینه‌یه‌تی پژیمی‌شا، هه‌رکام له‌وه‌که‌سانه‌وه‌ک خه‌لکانی دیکه‌ی ئێران، له‌قوناغیک‌دا کشانه‌دواوه‌ و پشتگیری پژیمیان وه‌ستاند و ته‌نانه‌ت پشتیان تیکرد، به‌لام نووری له‌سه‌ر‌ئو ری‌بازه‌مایه‌وه‌ و بوو به‌نوینه‌ری بۆ‌کان له‌په‌رله‌مانی ئێران.

من ماموستا محه‌مه‌دی نووریم له‌گه‌ل‌یک ده‌رفه‌ت‌دا بینیبوو، به‌لام یه‌ک رووداوم هه‌رگیز له‌بیر ناچی. نووری به‌وه‌فاداری زور بۆ پژیمی‌شا ناسرا بوو و ئیمه‌ی چه‌پ خۆشمان نه‌ده‌ویست، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌که‌سه‌به‌رواله‌ت شادۆسته، کاتی من له‌زیندان ئازاد کرام و پیش‌گه‌رانه‌وه‌ی بۆ‌کانم، له‌هوتیلی شه‌رافه‌ت له‌شه‌قامی ناسرخوسره‌وی خوار توپخانه‌ی تاران له‌خزمه‌ت خالم‌دا - حاجی حه‌مه‌ره‌شیدی محه‌مه‌دیان - بووم که ئه‌وه‌کاته له‌تاران بوو. شه‌وی دووه‌می ئازادبوون ماموستا هاته‌هوتیله‌که‌. دیاره‌هاتنه‌که‌ی بۆ لای خالم بوو، به‌لام ده‌شیزانی من له‌ویم و تازه‌له‌زیندان ئازاد کراوم. گه‌رچی ئه‌وه‌شه‌وه‌باسیکی جیدیسی سیاسی نه‌هاته‌گورئ، به‌لام ده‌ریخست که له‌دله‌وه‌له‌گه‌ل پژیم نییه‌ و مه‌ترسییه‌کی وه‌ک بینینی منی بۆخوی کری که هه‌رگیز چاوه‌پوانم نه‌ده‌کرد و بۆ پاراستنی ئه‌وه‌، تا

پووخانی پژیمی شا، هه‌رگیز لای هیچ که‌سیک جگه له هاورپییانی نزیکى خۆم، باسی سه‌ردانه‌که‌یم نه‌کرد.

به‌قه‌درایی سێ چوار سالیک پاش ئه‌وه بوو، که پژیمی شا له گریژنه‌نه چوو و له په‌رله‌مانی ئیرانیس هه‌ندیک نوینه‌ر دژ به‌حکومەت وه‌ستان و هاتنه‌ پیزی خه‌لکه‌وه. نووری، که له قو‌ناغه‌کانی دیکه‌ی ژيانی دا هه‌ل و ده‌رفه‌ته‌کانی باش ناسیبوو و باشیش جوولابووه، له‌م بره‌گه‌یه‌دا تووشی هه‌له‌هات، خۆی له‌به‌ره‌ی شا و پژیمه‌ شل‌وشه‌ویقه‌که‌دا هینشته‌وه و نامه‌یه‌کی نووسی و له پو‌ژنامه‌ی ئیتلاعات‌دا چاپی کرد. له‌نامه‌که‌دا داوای کردبوو نوینه‌رانی مه‌جلیسی شوو‌پا چه‌کیان بدریتی بو‌ئوه‌ی دژ به‌ راپه‌ریوان داکوکی له‌ خۆیان بکه‌ن. من کوپیی ئه‌و نامه‌یه‌ و نوسخه‌ی لاپه‌ره‌ی پو‌ژنامه‌که‌م له‌لایه‌، به‌لام بو‌ پریزگرتن له‌ که‌سایه‌تی ماموستا بلاوی ناکه‌مه‌وه. ده‌زانم به‌ده‌ست خه‌لکانی دیکه‌شه‌وه هه‌یه‌ با ئه‌وان بیکه‌ن. باسی مه‌سه‌له‌که‌ش بو‌یه‌ ده‌که‌م که نووسه‌ریکی به‌پریز چه‌ند مانگ پیش ئیستا له‌ وتاریکی سه‌ر مالپه‌ری پو‌ژه‌ه‌لات/ بۆکان ئاماژه‌ی پیکردبوو و له‌ بنی کووله‌که‌ی دابوو.

هه‌ر چو‌نیک بی، نووری ئه‌و هه‌له‌یه‌ی کرد و زیانه‌که‌شی بینی. هه‌موو ماوه‌ی ژيانی دوای ئه‌و پو‌وداوه‌شی له‌ بیده‌نگی یا که‌م ده‌نگی دا مایه‌وه و تووشی چه‌رمه‌سه‌رییه‌کی زو‌ر هات، که له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانی دا ره‌نگیان داوه‌ته‌وه. له‌ سالانی کو‌تایی ژيانی‌دا، مه‌مه‌دی نووری گه‌ رابووه‌ سه‌ر ری‌بازه‌ کو‌نه‌که‌ی سه‌رده‌می کو‌مار و کوردایه‌تی ده‌کرد، واته‌ ببوویه‌وه عه‌تری گلو‌لانییه‌که‌ی سه‌رده‌می کو‌ماری کوردستان و هه‌ر ئه‌وه‌شی له‌ ده‌کالایه‌وه. یادی به‌خیر بی!

۱۱- ۱۲. نهمران حاجی قاسم که ریمی و میرزا حسینیی برای

حاجی قاسم که ریمی قاره مانیی راپه رینی سالی ۱۳۳۲ی بۆکان دژ به ئاغاگان یهک له دهوله مه ندرتین و دهسه لاتدارترین که سانی نیو شاری بۆکان بوو. من دژایه تییی ئه و هه ندیک له بازارگان و دووکاندارانی بۆکان له گه ل ئاغاگان، وهک دژایه تییی سه رمایه دارییی تازه سه ره هله داوی شار له گه ل فیئودالیزی می رهگ و ریشه داکوتای ناوچه که ده بینم؛ فیئودالیزی پشت نه ستور به هیزی سپایی عه شیرده ته کان. بۆیه ش ده لیم عه شیرده ته، که ئاغاواتی به ری دیبوکری به که لک وهرگرتن له و هیزه ده سه ته مۆ و شه رکه ره ده یانتوانی و توانیشیان به گژ راپه ریوانی شاردا بچنه وه له حالیکدا ئاغاواتی به ری رۆژه ه لاتی شار، واته فه یزوللابه گییه کان که عه شیره تیان له پشت نه بوو، نه یانتوانی له به رانه بر راپه رینی گوندنشینه کان دا، که هاوکات و هاوته رییبی راپه ریینه که ی بۆکان بوو، خۆرابگرن و له هه ندیک گوندی وهک ئالبلاغ و گۆل و یه کشه وه و جامه رد و تیکانته په تووشی شکان و هه لاتن و چۆل کردنی مال هاتن و نه گه ر کۆده تایی ۲۸ی گه ل اویتژ و گه رانه وه ی حوکمی شایه تی به هانا یانه وه نه هاتایه، وا هه بوو له گونده کانی دیکه ش مه یدانیان پی چۆل بکرایه.

سه رمایه دارییی لاوازی شاری بۆکان که تازه خه ریکی داره داره بوو، ده بووایه هه ندیک کۆسپ له سه ر ریگهی خۆی لابه ری و هه ندیک نه زمی دامه زراوی فیئودالی تیکدا. گه وره ترین گریپو وچه که یهک که له و سه رده مانه دا کیشه ی ئاغاوات و دووکاندارانی شاری بۆکان چه قی له سه ر به سه تبوو، کیشه ی مافی خاوه نایه تییی ملک به مال و دووکان و باغ و زه وییه وه بوو. خاوه ن ملک، واته ئاغاگانی بۆکان له سه رداره کانه وه تا په ناهی و ئیلخانی زاده کان مافی عه رسه، واته تاپۆی ملکه کانیان له دهستی خۆیان دا هیشتبووه و خه لکه که ته نیا خاوه نی ئه عیانی، واته چوارچیوه ی دروست کراوی سه ر زه وییه که بوون. به و پییه، ئاغاگان ده یانتوانی له هه موو قۆناغیکدا داوای خاوه نایه تییی عه رسه بکه نه وه و

خه لکه که له سه ر مال و دووکانیان وه ده ربینن.

ئه م بارو دووخه له هه ل ومه ر جی په ره ئه ستینی سه رمایه دا جیگه ی قبول نییه و سه رمایه دار بۆ گه شه پیدان به که سب و کار و بازرگانی خۆی پیویستی به قایم بوونی زهویی ژیر پیی خۆی هه یه بۆ ئه وه ی دلیا بی که ئه گه ر هات و کاسییه که ی سه رکه وتوو بوو، ئیتر که س نه بی له دهستی ده ربهینن و له سه ر ملک و ماله که ی ده ری بکا.

کیشه ی عه رسه ی ملگه کانی بۆکان کیشه یه کی کونی چاره سه رنه کراو بوو که له په نا هی وه ک خاوه نی پیشووی بۆ کانه وه بۆ خاوه نه تازه کانی، واته بنه ماله ی ئیلخانی زاده و موه ته دی، مایه وه و له برگه ی سالی ۱۳۳۲ و حکومه تی میلیی دوکتور موسه ددیقا دا وه ک بورکانیک ته قییه وه. خه لکی شار، که کیشه یان له گه ل ئاغا کان کۆن که وتبوو، له ژیر کارتیکه ری به رنامه ی چاکسازی جیبه ی میلی و دوکتور موسه ددیقا دا که مافی ئاغاوات و خاوه ن ملک ی گونده کانیان له چوارچۆیه ی «ده دوو» دا به ربه ست ده کرد و دروشمی دا کوکیه کی ریژه یی یان له مافی ره عیه ت هه لگرتبوو، ده ره تانیکی زیاتریان بۆ ده ربینی نارهبازی له ئاغا کان بۆ ره خسا و به رینه رایه تی که سانی وه ک حاجی قاسم که ریمی، عه لی میره به گ، عه بدوللا ئیرانی و میرزا حه مه ره ئووفی خه یات (حافظ القرآن) دژ به ئاغا کان راپه رین.

لیره دا بریار نییه میژووی ئه و روودا وانه بنووسم. چۆنییه تی راپه رینه که له کتیبی به لگه نامه یی کاک ره حمان محه ممه دیان به ناوی «بۆکان له میژوودا» ره نگی داوه ته وه و خوینهر ده توانی بۆ زانیاری زیاتر سه یری ئه و سه رچاوه یه بکا. ئه وه ی جیگه ی باسی ئه م وتارانه یه بیره وه ری شه خسی منه له که سایه تییه کان.

من «کارخانه ی قهند»، واته ئه و کارگایه م له بیره که حاجی قاسم خاوه نی بوو و نیوه رویان و ئیواران بۆ مه ره خه س بوونی کریکاره کان ئاژیریکی دوورودریژ لی ده درا که تا فاسیله یه کی زور ده بیسترا. نازانم کارگا که چه ند کریکاری هه بوو،

۱. بروانه: ره حمان محه ممه دیان، «بۆکان له سه ده ی بیسته مدا کۆمه له ی ۸۱ به لگه نامه»، په خشانگای کۆله پشتی، تاران ۱۳۸۹، ل ۸۹ تا ۱۶۳.

به‌لام شوینه‌که‌ی هر ئه‌و شوینه‌ی سهر حه‌وزه‌گه‌وره و پووبه‌پووی «خورینک» بوو که دواتر بوو به شوینی دهرمانخانه‌ی مورادی و دووکانی‌علی‌حله‌بی و ریستوورانی‌سه‌ید حه‌مه‌ده‌مینی‌که‌ریمی.

حاجی قاسم به پشت کارگا‌که‌وه له‌سهر کۆلانی‌مالی‌ماموستا شیخ‌حسه‌ن و دیواربه‌دیواری‌مالی‌سه‌ید‌عه‌بدولالی‌کازمی‌مالیکی‌دووقاتی‌دروست‌کردبوو، که له‌لای‌سهره‌وه‌ی‌بینایه‌که‌سه‌عاتیکی‌گه‌وره له‌نیو‌دیواره‌که‌ی‌نه‌سب‌کرا‌بوو و کاری‌ده‌کرد. چهن‌د‌میت‌ئه‌ولاتر، له‌وبه‌ری‌کۆلانه‌که‌و‌نزیک‌به‌حهمامی‌کونیش‌ده‌سته‌یه‌ک‌خانوبه‌ره‌ی‌هه‌بوو. ئه‌وانه له‌لایه‌ک، له‌لایه‌کی‌تره‌وه له‌کتیبه‌که‌ی‌کاک‌په‌حمان‌دا (پروانه‌په‌پاویزی‌ئه‌م‌وتاره)‌گوتراوه له‌و‌سالانه‌دا که‌موسایی‌یه‌کان‌بو‌کانیان‌به‌جی‌هیش‌ت و به‌ره‌و‌ئیس‌رائیل‌وه‌پ‌ئ‌که‌وتن (۱۳۲۸ - ۲۹ی‌ه‌/ ۱۹۴۸ی‌ز، باس له‌فروشرانی‌مالی‌جووله‌که‌یه‌ک‌به‌حاجی‌قاسم و حاجی‌بایزی‌ئیسما‌عیلی‌کراوه (به‌شهریکایه‌تی‌هه‌ردوو‌لا).

به‌و‌حیسا‌بان‌ده‌ه‌زان‌ئ‌که‌حاجی‌قاسم‌که‌سیکی‌ده‌وله‌مه‌ند و ده‌سه‌لاتداری‌نیوشار‌بووه و ئه‌و‌نازادییانه‌ی‌بازرگانی‌و‌سه‌قامگیری‌سیاسی‌و‌ئابووری‌نیوشاری‌بو‌گرنگ‌بووه. ئا‌غاکانی‌بو‌کان‌دوای‌سهرکه‌وتنی‌کۆده‌تای‌نگریسی‌۲۸ی‌گه‌لاویژ‌کاتیک‌خانوو و کارگای‌حاجی‌قاسمیان‌ئا‌گر‌تیبه‌ردا که‌ئه‌و‌خوی‌دوای‌شکایه‌ت و سکا‌لا‌کردن له‌مله‌وری‌ئا‌غاواتی‌ناوچه‌له‌لای‌ده‌وله‌تی‌موسه‌ددیق، له‌تاران‌ه‌وه‌گه‌را‌بووه‌ته‌وریز و به‌ره‌وه‌بو‌کان‌ده‌هاته‌وه، به‌لام‌به‌بیستنی‌هه‌والی‌کۆده‌تا، ئیتر‌نه‌گه‌را‌یه‌وه‌بو‌کان و له‌پ‌یگه‌ی‌مالی‌حاجی‌سه‌ید‌عه‌بدوللا‌ئه‌فه‌ندی‌له‌دزه‌ی‌مه‌رگه‌وه‌په‌وه‌چوو‌بو‌باشووری‌کوردستان و تا‌سالی‌۲۰۰۱ که‌له‌هه‌ولیز‌کوچی‌دوایی‌کرد، هه‌رگیز‌نه‌گه‌را‌یه‌وه‌بو‌کان.

من‌هیچ‌بیره‌وه‌رییه‌کی‌شه‌خسیم‌له‌حاجی‌قاسم‌نییه و ته‌نیا‌وه‌ک‌تارمایی‌یه‌ک‌له‌به‌رچاومه‌که‌که‌سیکی‌کورت‌ه‌بالا و زیت و زیندوو‌بوو، به‌لام‌ئه‌و‌پوژه‌ی‌جه‌ژنی‌قوربان‌ه‌م‌باش له‌بیره‌که‌باب‌نو‌که‌ری‌ئا‌غاکان‌دوو‌مال و کارگا‌که‌ی‌ئه‌و و مالی‌نه‌مر‌علی‌میره‌به‌گیان‌ئا‌گر‌تیبه‌ردا. من‌مندال و له‌مالی‌حاجی‌حهمه‌سالی‌

مەممەدى بووم كە گرى ئاگرەكان بەرز بۆو و كەموزۆر لە ھەموو شوئىنىكى شارەو دەبىنران، ئىمەى مندالېش لە سەربانەو سەيرمان دەكردن، پاشانىش لە نزيكەو بىنىم.

ئەگەر حاجى قاسم باش لە بىر نىيە، بەلام ميرزا حسىنى برا چكۆلەيم بەباشى لە بىرە. ميرزا حسىن مامۆستاي قوتابخانە بوو لە بۇكان. من لە سالى ۱۳۲۹دا چومە قوتابخانە. ئەو دەم پۆلىك ھەبوو پيش پۆلى يەكەم، كە مندال سالىك لەوئى دەيانخويند و پاشان دەچوونە پۆلى يەكەم، بەو پۆلەيان دەگوت «تەھىيە». پۆلى تەھىيە دواى ئىمە ھەلگىرا و نەما، بەلام لە سالانىكى درەنگتردا سەرلەنوئى ئەمجار بە ناويكى تازەو دەمازايەو؛ وشەى عەرەبى «تەھىيە» گۆرا و بوو بە «ئامادەگى»ى فارسى، بەلام بىرۆكەكەى ھەر ھەمان بىرۆكەى راھىنان و ئامادە كردنى مندال بوو لە تەمەنى پيش قوتابخانەدا.

ميرزا حسىن لەو پۆلى تەھىيەدا مامۆستام بوو و من بىرەوهرى شىرىن و پىر رىز و خوئەويستىم لىي ھەيە. دواى كۆدەتاي ۲۸ى گەلاويژى سالى ۱۳۳۲، ميرزا حسىنىش بۇكانى بەجى ھىشت و ئىتر نەمزانى لەكوي گىرسايەو.

۱۳. كاك سوارەى ئېلخانىزادە

كاك سوارە سى چوار سالىك لە من گەرەتر بوو. كاتى كە نەخۇش كەوت و بۆ ماوەى سى سال لە جىگەدا ماىەو ەھموو كەس لە بۆكان باسى نەخۇشسىيە گرانەكەيان دەكرد، بەلام من تا كاتى كە لە نەخۇشسىيەكە ەھلنەستابۆو ە بۆ درىژەى خويندن نەگەر اىبۆو ەدەبىرستانى بۆكان، نەمدەناسى. ئەگەر ەھلە نەكەم، پۆلى يەكەم يا دوو ەھمى دەبىرستان بووم كە گەر اىەو ەسەر دەرس و خويندەكەى و بووین بە ھاوپۆلى يەكتر. ەھموومان لە قوتابخانەدا بە «كاك سوار» بانگمان دەكرد و دواتر لە تارانیش كە دەمدىت ەروام بانگ دەكرد، ئىستاش پىم خۇشە ەر بە كاك سوارى ناو بەرم.

ھاوپۆلەكانى ئەو دەمى خۆم باش لە بىر نىن كى بوون، بەلام بىگومان كاك ەسەن ئەيووبزادە، كاك ەزىز مەممەدى، كاك خالىد ئېلخانىزادە (موھتەدى)، كاك باقى يا كاك رەئوفى زىيى، كاك جەغفەر ەلىيار و كاك خدر و كاك تاهىر و كاك نادىر ئېلخانىزادە ەبوون. وا بزىنم خالوزاكانم كاك مەللىب و كاك رەحمان مەممەدىان لە پۆلى ئىمەدا نەبوون و لە دەبىرستانى كەشاو ەرزى دەيانخويند. لە مامۇستاكان، تەنیا نەمر سەيد ەبدووللا كازمى و كاك ئەحمەدى قازى و كاك ەبىبوللا تابانىم لە بىرمان.

كاك سوار زۆر لە ئىمە زىاترى دەزانى و بەتايبەت لە دەرسى ئىنشادا كەس دەسكى لە دوو نەدەكرد. ەھمىشە نمرەى ۲۰ بوو. جارىك كاكم ئىنشايەكى بۆ نووسىم كە باسى مالىكى ەھزار بوو لە زستاندا. ئاغاي تابانى ۲۰ى بە منىشدا، نمرەيەك كە ەھمىشە ەى كاك سوار بوو! ديارە ئەگەر بيانگوتايە دانىشە ئىنشايەكى دىكەى وەك ئەو ەنووسەو، وەھا لە قور دەچەقىم بە تراكتورى فىرگوسنىش نەيەمە ەرەو!

كاك سوار ئەو دەم دوو دارشەقەى لە بن باغلدا بوو؛ ەھموو رۆژىك بەيانى و

دوای نیوه‌پۆ له مالى خۆيانه‌وه، كه نزيك مالى قاسم‌ئاغا و له دهره‌وه‌ى شار بوو، ده‌هاته سه‌ر قه‌لاى سه‌ردار كه ده‌بیرستانى په‌هله‌وى له‌وى هه‌لكه‌وتبوو. ئیستاش پیم سه‌یره كه‌سیك دوای سى سال نه‌خۆشى چۆن رۆژى دوو جار به‌ دوو دارشه‌قه‌ى بن باغه‌له‌وه به‌و قه‌لا به‌رزهدا هه‌لده‌گه‌را، ئه‌ویش به‌ زستان و به‌فر و به‌سته‌له‌كا!

وا بزانه‌م یه‌كدوو سالیك له‌گه‌ل ئیمه له بۆكان ده‌رسی خویند و ئه‌م‌جار چوو بۆ ته‌وریز، هه‌ر له‌ویش دیپلۆمى وه‌رگرت، پاشان له‌ زانستگه‌ى تاران له‌ رشته‌ى حقوق وه‌رگیرا و چوو بۆ ئه‌وى. له‌و ماوه‌یه‌ى وا له‌ تاران و ته‌وریز بوو سالی یه‌كدوو جار ده‌هاته‌وه بۆكان و گه‌لیك رۆژان سه‌ردانى دووكانى كاكمی ده‌کرد. كاكم كتیپفرۆشیی هه‌بوو و مامۆستا و قوتابى و خویندكارى بۆكانى هه‌موویان سه‌رى دووكانه‌كه‌یان دهدا و هه‌میشه بازاری قسه‌وباس له‌وى گه‌رم بوو. باسى سه‌ره‌كیش هه‌ر شیعر بوو، په‌نگه له‌به‌روه‌ى كاكم خۆى شاعیر بوو و چه‌مكى شیعرى نوی هینابوو بۆكان و رۆژه‌لاتى كوردستان و به‌ چهند سال پێش ئه‌وه‌ى كاك سوار و كاك فاتح و كاك عه‌لى حه‌سه‌نیانى شیعرى نوی بلین، ئه‌و شیعرى نوی فارسی ده‌گوت و له‌ گۆفاره‌كانى تاران دا چاپی ده‌کردن؛ كه‌م‌وزۆر هاوكات له‌گه‌ل ئه‌م سى كه‌سه‌ش شیعرى نوی كوردی له‌ رۆژنامه‌ى «كوردستان» ی چاپی تاران دا بلاو ده‌كرده‌وه. ئیستا به‌داخوه هه‌موو ئه‌و راستیی به‌لگه‌دارانه ده‌كرین به‌ژیر لچه‌وه و له‌ یادى پێش‌ه‌وانى شیعرى نوی كوردی رۆژه‌لاتى كوردستان دا ته‌نیا ناوى ئه‌م سى كه‌سه‌ دینن، وه‌ك ئه‌وه‌ى وه‌فایه‌ك هه‌ر نه‌بووبى. ئیمه چهند زالمین!

كاك سوارم له‌ دهره‌وه‌ى بۆكان كاتیک بینى كه له‌ هاوینى سالی ۱۳۴۲دا له‌ بۆكانیان ته‌بعید كردم و نارديانمه‌ شارى ئه‌راك، ئینجا دوای دوو سال له‌ ۱۳۴۴دا راگۆیزامه «شه‌هرى په‌ى» له‌ نزيك تاران، رۆژانه له‌ گوندی ده‌وله‌ت‌ئابادى نیوان په‌ى و تاران كارم ده‌کرد، به‌لام مالم له‌ تاران بوو.

هه‌والى مالى نهمر «حاجى په‌حمان‌ئاغای موهته‌دى»م له‌ كاكم بیستبوو كه ده‌یانگوت لاوان و خویندكارانى كورد رۆژانى جومعه‌له‌وى كۆده‌بنه‌وه، شیعرى كوردی ده‌خویننه‌وه و هه‌لیده‌سه‌نگینن. جاریک له‌گه‌ل خالم، نهمر حاجى حه‌مه‌ره‌شید محه‌مه‌دیان چووم

بۆ مالی حاجی رحمان‌ئاغا. کاک سه‌لاهوددینی کوری حاجی رحمان‌ئاغا به میهره‌بانی وهریگرتم و ئیجازه‌ی پیدام جاری دیکه‌ش سه‌ردانیان بکه‌م؛ چیرۆکی «نان و فیشه‌ک» و چیرۆکیکی دیکه‌شی پیدام بیخوینمه‌وه. خویندمنه‌وه و بۆیم بردنه‌وه، به‌لام پیی نه‌گوتم نووسه‌ره‌که‌ی کتیبه، منیش ئه‌لف‌و‌بیی سیاست فیر ببووم و پرسیری وام لئ‌نه‌ده‌کرد. دره‌نگتر زانیم خۆی نووسی‌بوونی.

وا بزانه‌ه‌ر ئه‌و جاره‌یا جاری دواتر له‌ مالی حاجی رحمان‌ئاغا چاوم به کاک سوار که‌وت. ناسیاوی پیشوو، ئه‌م‌جار بووین به‌ دۆست. که‌ ده‌لیم دۆست وا هه‌یه‌ راست نه‌بی و باشتر بی بلیم بووین به‌ قوتابی و مامۆستا. کاک سوار مامۆستایه‌کی میهره‌بانم بوو که‌ زۆر شتی له‌سه‌رده‌ست فیر بووم. ده‌چومه‌ مالیان و به‌ پوو‌خۆشییه‌وه‌ وهریده‌گرتم... زوو‌وو مالی ده‌گۆری وا بزانه‌ سه‌ردانی سی مالیم کرد که‌ هه‌موویان له‌ ده‌وروبه‌ری خیابانی سه‌لسه‌بیل و نه‌وایی تاران بوون. کتیبه‌کی پیدام به‌ناوی «سیر تاریخ» که‌ له‌ ئینگلیزییه‌وه‌ ته‌رجمه‌ کرابوو. کتیبه‌که‌ گۆردون چایلد، فه‌یله‌سووف و که‌ونارانه‌س و میژوونووسی ناسراوی ئوسترایایی نووسی‌بووی و ئه‌حمه‌د بینه‌منیش، که‌ دواتر له‌ زانکۆی ئه‌ده‌بیاتی تاران بوو به‌ مامۆستام، وهریگرتابوو سه‌ر فارسی. کتیبه‌که‌ شوینی زۆری له‌سه‌ر بیر و زه‌نیم دانا و بنه‌مایه‌کی ماتریالیستی له‌ هزرمدایه‌وه‌رده‌ کرد.

کاک سوار، که‌ خۆی هه‌لگری بیرى چه‌پ و پیشکه‌وتنخواز بوو، هه‌ولئى ده‌دا له‌گه‌ل ئوسوولی بیرى ماتریالیستی‌دا ناسیاوم بکا. کتیبه‌که‌ی گۆردون چایلد له‌و ده‌گه‌ن کتیبه‌ ماتریالیستیانه‌ بوو که‌ ئه‌و ده‌م ده‌ست ده‌که‌وت و من وه‌ک گه‌نجینه‌یه‌کم دۆزیبیته‌وه‌ وا بوو. ده‌توانم بلیم دواى کاکم هه‌چ که‌سیک به‌ راده‌ی کاک سوار یارمه‌تی نه‌داوم له‌ هه‌یت‌وه‌ووتی سیاسه‌تی بازارپییانه‌ دوور بکه‌ومه‌وه‌ و خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ بم. خویندنه‌وه‌ی سیاسیی ئه‌و ده‌میش له‌ بابته‌ی ته‌یاری چه‌پ‌دا خولاسه‌ ده‌بووه‌.

ئاگام له‌ به‌رنامه‌ی «تاپۆ و بوومه‌لئیل»ی سه‌ر رادیۆی کاک سوار هه‌بوو؛ به‌لام که‌له‌ی گه‌رمی ئه‌و ده‌مان کوا ئیجازه‌ی ده‌دا گه‌وه‌ه‌ری بیرى سواره‌ له‌ که‌له‌واى

رادیۆ تاران دا بدۆزینه وه. هیچکام له هاوړی و دۆسته کانم به لای رادیۆی پژی می شادا نه دەرۆیشتن و گوئیان نه ده دایه و له راستی دا هه ندیک شهرم و شووره یی بوو باسیشی بکری! کاک سوار یه کدوو جاری پی گوتم نامه بۆ بهرنامه که بنووسم و پرسیار دامه زینیم ئه ویش وه لأم بداته وه، به لأم منی بی عه قلی که لاله گهرم نه مکرد، له کاتیک دا ئیستا ده زانم سواره چی دهنووسی و له وه لومه رجه ناله باره دا چ که وه هر یک له قه له می ده باری. جاریک له خۆیم بیست گوتی فلانه پرسیار که فلانه رۆژ له مالی خۆمان لی کردم، له سه ر رادیۆ، له بهرنامه ی «تاپۆ و بوومه لیل» دا وه لأم دایه وه و ناویشم هینای. دیاره ئه وه دم ئه وه م پی خۆش نه بوو له بهروه ی نرخی کاره که ی سه ر رادیۆیم نه ده زانی و هر رقم له رادیۆ که بوو.

جاریکیان له ماله وه بهرنامه یه کی تاپۆ و بوومه لیلی بۆ خۆیندمه وه و گوتی ئه گهر قه له مم ئازاد بووایه، ئاوام دهنووسی، پاشان هه مان ئه وه بهرنامه یه ی بۆ خۆیندمه وه که به شیوه یه کی نووسی بوو بۆ رادیۆی تۆمار بکا؛ زهوی و ئاسمان جیاوازییان هه بوو! سواره گه لیک له وه زیاتر بوو و له وه ش زیاتری پی بوو که له بهرنامه رادیۆیی یه کانی دا دهرده که وتن.

له سالی ۱۳۵۲ دا گیرام و کاتی له ۱۳۵۴ دا ئازاد کرام، ئیتر چه ند مانگی که له بۆکان بووم، تا ئه وه ی کاک جه لیل گادانی کاری راست بی، کاریکی له ته وریز بۆ دۆزیمه وه و له ماوه ی نیوان ۱۳۵۴ و ۱۳۵۷ دا له وی کارم ده کرد. له و ماوه یه، کاک سوارم نه دیته وه و هر له و ماوه یه ش دا بوو که له تاران کۆچی دوایی کرد و من کاتیک هه والی له ده سچوونیم بیست، که له هه مامیانی بۆکان ئه سپارده ی خاکیان کرد بوو.

یادی کاک سواره ی مامۆستام به خیر بی!

۱۴. کاک محهمه دی ئیلخانی زاده (کاوه)

کاک محهمه له ئەندامانی کۆنی حیزبی دیموکراتی کوردستان و له ویه کهم که سانه بوو که له گهه کاک سه لاهوددینی موته دی دا له ناوچهی بۆکانه وه به هانای شۆرشێ ئیلووله وه چوون. ئەوان له لایه ن «یه کییه تی خویندکارانی کوردی زانستگاکانی ئیران» سه ر به حیزبی دیموکراتی کوردستانه وه چووبونه باشووری کوردستان؛ به لام گیروگرقتی ئیوخۆی حیزب و کیشه و دووبه ره کی سه رده می کۆنگره ی دووهه م له نیوان کاک عه بدوللای ئیسحاقی و به شیک له ئەندامانی کومیتهی ناوهندی، ههروه ها نفووزی ساواک له باشوور و جیاپونه وه ی دهفته ری سیاسی له پارتی، گه یشته ئەنجامی ئەوه ی ئەو دوو که سه به ره و لایه نگری کردنی دهفته ری سیاسی کشان و درهنگتر ریکخراویکی سیاسی تازه یان به ناوی «حیزبی پرگاری» دروست کرد، ئینجا گه رانه وه ئیران و له بۆکان و تاران نیشته جی بوون. کاک محهمه کورپی حاجی سمایل ئاغای ئیلخانی زاده بوو، به لام خۆی ئاغایه تی نه ده کرد و له بۆکان گه لیک خوش ناو بوو. ویده چی له ماوه ی سالانی ژیان له باشوور و دوا ی گه رانه وه ی ئیرانیش دا هه ر خه ریکی کتیب خویندنه وه و کتیب نووسین بووبن، له بهروه ی کاتی که من له سه ره تاکانی شۆرشێ ۱۳۵۷ ی گه لانی ئیران دا بینیم بهرگی کتیبی میژووی کوردستانی نووسیوو، به ئاماده یی له ماله وه دایناوو و له بیر ی چاپ کردنی دا بوو.

نه مر محهمه دی ئیلخانی زاده م ته نیا دوو جار له بۆکان بین ی. یه که م، له مالی مامۆستا مه لاهه سه نی قزلجی، که له گهه ل چه ند کورپه ئاغای دیکه بۆ خواردنی نیوه رۆ بانگه یشتن کرابوو و منیش به هه لکه وت چوومه خزمهت مامۆستا و که وتمه مه جلیسی ئەوانه وه.

له و دیداره ۲ - ۳ سه عاتییه ی ئەو پۆژه دا ماوه یه ک به کورتی له گهه ل یه کتر دوا یین و باسی کتیبه که ی بۆ کردم که گو تی له سه ر میژووی کوردستان نووسیویه تی. چه ند

رۆژ دواتریش له مالى خوی چاومان به یه کتر کهوته وه و کتیبه که ی پئ نیشان دام و گوتی له که سیک دهگه پریم بۆم تایپ بکا خه رجه که شی ددهم.

ئهو دهم من له ده بیرستانی که مالی بۆکان دهرسم دهگوته وه و یه کدوو قوتابیم دهناسی که تاییمان ده زانی. له پۆله کان دا باسی مه سه له که م کرد و یه ک له قوتابیه کان که ئیستا ناویم له بیر نه ماوه، ئاماده یی خوی بۆ کاره که دهربری. هه ردووکیانم به یه کتر ناساند و ئیتر به ماوه یه کی که م دوا ی ئه وه، شه ری داسه پاوی پاسدارانی خومه نیی دهستی پیکرد و من له بیرى کتیب و نووسین و تایپ و چاپ دا نه مام! دواتریش نه مزانی کاره که گه یشته کوئ و گهلۆ کاک محهمه د کتیبه که ی دایه ئهو براده ره یان نا و ئایا ئه ویش تایپی کرد یان نا؟

دوا ی ئه وه ی من کوردستانم به جئ هیشت و له تاران ده ژیام، هه والی ئه وه م بیست که دهستیکی چه په ل کۆتایی به ژیانی ئهو که سایه تیه خزمه تگوزار و دلسۆزه هینابوو. من ئیستاش نه مزانی بۆ و له سه ر چی؟ کاک محهمه د نه ئاغایه کی زالم بوو و نه که سیک بوو ناوی به خراپه دهرچوو بی؛ به پیچه وانه هیچی له خزمه ت کردنی گه له که ی که م نه بوو.

له و دوو دیداره و ههروه ها به گویره ی ئهو هه والانه ی وا سه باره ت به هه لسه و راوییه کانی باشووری کوردستانی لیره وه وئ بیستومه و له بیره وه ری ئه ندامانی ئهو ده می حیزبی دیموکراتیش دا دهرده که وئ (بۆ نمونه ئه میری قازی، مه لا محهمه دی خزری و سه عید کویتسانی)، کاک محهمه دی نه مر له ماوه ی کارکردن له گه ل حیزبی دیموکراتی کوردستان دا، به رپرسی کاروباری پیشمه رگه یی حیزب بووه و سه ره را ی پیگه ی چینایه تی، که سیکى بن فیز و له به ردلان و گه لیک خۆشه و یستی ئه ندامانیش بووه.

یادی هه میشه به خیر.

۱۵. کاک محهممه‌د ئه‌شعهری

کاک محهممه‌د ته‌مه‌نی چهند سالیکی له من زیاتر بوو. کورپه‌ه‌ژاریک، که به هیممه‌ت و زه‌حممه‌ت دهرسی خویندبوو و خو‌ی پیگه‌یاندبوو. ئه‌وه‌نده‌ی له بیرم بی سالیکی زور له‌گه‌ل کاک عه‌لی زیایی و کاک عومه‌ری قزلجی دۆست بوو و پیگه‌وه‌ ده‌بینران که به شاردا پیاسه‌یان ده‌کرد، به‌لام دره‌نگتر که به‌ره‌و سیاسه‌ت چووبوو، دۆستی دیکه‌ی گرتبوون و که‌متر له‌گه‌ل ئه‌وان ده‌بینرا. ئه‌وی راستی بی، نازانم گۆرانکاری زیان و ئاویته‌بوونی له‌گه‌ل سیاسه‌ت که‌ی و چۆن و له‌ژیر کارتیکه‌ریی چ که‌س و که‌سانیک‌دا پرووی دا، به‌لام بی‌گومان پیگه‌ی چینایه‌تییه‌که‌ی ده‌وری له‌وه‌دا بینیبوو. ده‌زانم قانع‌ی شاعیری له‌بیر بوو که له‌سه‌رده‌می کۆماری کوردستان‌دا بۆ ماوه‌یه‌ک له‌بۆکان ژیا‌بوو و زۆرجاران باسی ده‌کرد. ئایا بیره‌وه‌رییه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه له‌سه‌ر ریبازی سیاسه‌تی راگرتبوو یا چ هاندهریکی دیکه‌ی کاری تیکردبوو، نازانم.

من کاتیک له‌نزیکه‌وه‌ ناسیم که سالی ۱۳۴۲/۱۹۶۳‌دا له‌گه‌ل گه‌لیک مامۆستای قوتابخانه‌کانی موکریان، به‌تایبه‌ت مه‌هاباد ئیمه‌ش ته‌بعید کراین. باسی ئه‌و ته‌بعید کرانه‌ دواتر ده‌نوسم. وه‌ک مامۆستای خه‌لکی بۆکان، ئیمه‌ سئ که‌س بووین که که‌وتبووینه‌ به‌ر شه‌پۆلی راگۆیزرانه‌که‌: ئه‌و و کاک عه‌بدولواحیدی سه‌عیدی و من. ئه‌وان له‌بۆکان مامۆستا بوون و من له‌ده‌وروبه‌ری سه‌قز. کاک محهممه‌د که‌وتبووه‌ شارۆچکه‌ی «دلیجان»‌ی سه‌ر به‌شاری «مه‌حهللات» له‌سه‌ر ریگای تاران بۆ ئیسفه‌هان. کاک عه‌بدولواحید هه‌لدیردرابوو قه‌زوین و منیش فریدرابوو مه‌ ئه‌راک. ئه‌و، جاریک هات بۆ ئه‌راک بۆ لام، به‌لام من گه‌رال بووم و زیاتر ده‌چووم بۆ لای ئه‌و. جاریکیش پیگه‌وه‌ له‌گه‌ل ئه‌و و کاک عه‌بدولواحید بۆ گه‌ران چووینه‌ ئیسفه‌هان.^۱

۱. له‌وه‌سه‌فه‌رده‌دا به‌هه‌لکه‌وت تووشی ئه‌مر «طه‌ اقل‌الطلاب» بووین که له‌وئ، کاری ده‌کرد یا ده‌وره‌ی سه‌ربازی ده‌بینی. رۆژیکه‌ی ته‌واو پیگه‌وه‌ بووین چ مرۆفیکه‌ی لیها‌توو، چ رۆحیکه‌ی گه‌وره‌. دوا‌ی شو‌رش‌ی سالی ۵۷ ده‌سه‌لاتداری ئێران کاک ته‌هایان چهند سال له‌زیندانی ئیقفین راگرت و پاشان ئیعدامیان کرد، ئه‌و چه‌پکه‌گوله‌، هه‌روا سووک و هاسان هه‌له‌وه‌ری. هه‌رگیز له‌بیری ناکه‌م. یادی به‌خیر بی.

کاک محهمهد ئەرکی سهرشانی له ئیمه قورستر بوو و ههمیشه له خه می کهس و کاری دا بوو که له بۆکان مابوونه وه، ههر بۆیه ش هه ولّی گه رانه وه ی بۆکانی دهدا، به لام کئ گوئی بۆ ئه و و ئیمه شل ده کرد! رۆژیکیان چووم بۆ لای، گوتی کابرایه کی بازارپی خه لکی دلیجان گوتوویه تی ئه و مامۆستایه سوننییه، بۆ ده بی لیره دهرس به مندالی ئیمه بلّیته وه. ئه وه دهر فه تیکی چاکه، ئیستا تو شکایه تیک بنووسه و ناوی ۱۰ - ۱۲ که سیشی له خۆته وه لئ زیاد بکه که گوايه خه لکی دلیجان و بلّی ئه م کابرا سوننییه نابئ لیره بمینئ، ههر له ئه راکیشه وه بینیره بۆ ئیداره ی فره هنگی دلیجان. که چوومه وه ئه راک، دانیشتم و ده ستم کرد به عه ریزه نووسین! ههر له شاوه تا وه زیر و وه کیل و وه زاره تی فره هنگ و ئیداره ی فره هنگی مه حه للات و دلیجان نامه بۆ ناردن. نووسیووم ئیوه چۆن ویراوتانه له بن گوئی هه زره تی مه عسوومه ی قوم دا، سوننییه کی له عینی واوا لئ کراو بکه نه مامۆستای منداله کانمان که له رییان لابدا و کافریان بکا! ئیتر له و شتانه زۆر. ئینجا نووسیم ئه گه ر له ماوه ی هه فته یه کدا ئه و مه لعوونه رانه گوین و پاکی نه که نه وه، دووکان و بازار داده خه یین و چی و چی ده که یین. ئیمزا: «الحقیر» فلان و که ره لایی فیسار و حاجی کئ و مه شه دی کئ!

رۆژی جومعه ی دوایی چوومه وه بۆ لای. گوتی هه تیو ئه وه چیت کردووه؟ ره ئیسی فره هنگ بانگی کردووم گوتوویه تی تو پیشتر داوات کردبوو لیره رابگوین، ئیستا وه ره با بتنیرم بۆ ههر شاریک پیت خۆشه جگه له کوردستان. ده یگوت گوتومه نه خیر په شیمان بوومه ته وه ئیستا نامه ی برۆم! ده یگوت ره ئیسی فره هنگ که وتبووه پارانه وه، نه خیر به کئ و کئ من رازیم، ته نانه ت ئه گه ر بته وئ ده تنیرمه خودی تارانش، که که سی ئیمه یان نه ده نارد! له من ئیسرار و له و پارانه وه، بابه وه لّلا بیللا ناتوانم بتنیرمه وه کوردستان، ئه وه له ده ستی من دا نییه، هه رکوییه کی دیکه ت ده وئ ده تده می، ئاخری به لالووتیکه وه قبوولم کرد بچمه تاران که هه فته یه ک پیشتر ده یگوت مه حاله و ناگونجئ! کاک محهمهد له ماوه ی چهنه رۆژدا به بی ته شریفاتی ئیداری، نیردرایه تاران و له رۆژه لاتی شاره که ناچه ی کۆکا کۆلا دامه زرا! موعجیزه ی هه زره تی مه عسوومه بوو یا قه له می منی نامه عسووم یا بییری

تیژی کاک محهمهه، ئه و ئیعهازهی لی که وته وه، ئیتر خوا دهزانی!

دوای سالیک منیش له ئەراکه وه راگوێزنامه «شههری پهی» و مالم له تاران گرت. زور ههفته رهزانی ههینی دهچوومه مالیان و سهرودم دهگرتن. هاوسههری کاک محهمهه، ملووک خانمی هوشمههه خه لکی سهقهز و خزمی ئیمه بوو، خانمیکی جیگههی رهز. له و سالانه دا زوری زهحمهت بو کیشام. ئه وه دم تاقه یهک مندالیان بوو. جاریکیان راگهیه ندرابوو ماموستایانی قوتابخانهکانی تاران مان بگرن و له بهردهمی مهجلیسی شووړا له مهیدانی بههارستان کووبنه وه. من چووم. کاک محهمهه دیش کوره چکوله کههی له باوهش دا، هات. خه لک کهم به دم بانگه وازه که وه هاتبوون و زیاتر ماموستایانی کوردی تاران هاتبوون! چووین بو بهردهرگای وه زارهتی فرههنگ له و نزیکانه، هه ندیک هه راهه راشمان کرد، هیچ نه بوو له بهروهی خه لکه که کهم هاتبوون.

کاک محهمهه له گه ل نه مر سهروان عه بدوللا ئه فشین فرماندهی دواتری «هیزی بهیان» ی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران دا دۆستایه تی و هات وچوی هه بوو. ئه ویش ئه و کاته له تاران دهژیا، گرووبانی ئه رتهش بوو و دهرسی دهخویند تا دیپلومی وه رگرت و له سهردهمی په هله وی دا بوو به ئه فسهه. کاک محهمهه دهوری بیی له راکیشانی ئه فشین نه مر به ره و سیاسهت. وا بزانه ئه و دم ناسناوی شتیک بوو وه ک عه ربزاده، که دواتر گووری کردی به ئه فشین. منیش چه نه جاریکم بینیبوو و سووکه دۆستایه تییه کمان هه بوو، به کاک محهمهه دی گوتبوو ئه وه ئه نوهر نییه بیباره هینهه توندوتیژه!

دوای ماوه یهک کاک محهمهه گه رایه وه بوکان و من هاوینان که دهچوومه وه بوکان دهمدیت. هات وچومان گه رم وگوو بوو. شیعر و چیرۆک و بابتهی کوردیمان دهست بکه وتایه دهماندا به یه کتر. هاوینی سالی ۱۳۵۲ چه نه نامیلکه یه کی «ستاره سرخ» یان له تاران پیدام، له هاوین دا بردهمه وه بوکان و له وی دام به چه نه کهس خویندیانه وه، یه کیان کاکم بوو و ئه ویتر کاک محهمهه، ناوی که سهکانی دیکه ناهینم. هه ئه نامیلکانه بوونه هوی گیرانه له پاییزی ئه و ساله دا.

له زیندان ناوی هیچ کهسیکم نه درکاند و بهوه بهخته وهرم که هیچ کهس به شوین مندا نهگیرا. کاتی دایکم له زیندانی قزل قهلا له گهل نه مر قادری سالمی (که خوئی له جیاتی کاکم له قه له م دابو!) هاته چاوپیکه وتنم، له کاتی ماچ کردنی به بن گوئییم دا سرتاند و گوتم ناوی که سم نه بردوو. ئه و هه واله گه یشتبووه گوئی کاک محهمه دیش.

له ماوهی راپه رینه کانی سالی ۱۳۵۷ دا کاک محهمه له بۆکان گهلنیک ههلسووراو بو، گهرچی من له بۆکان نه بووم به چا و بیبینم، به لام ده مبیسته وه له خویشاندان و کوبوونه وهی مزگه وت و سالونی ده بیرستان دا چالاکی زوری ده نواند. شه ویکیان سه عات ۲ی به یانی ته له فونیان بو کردم، له خه وه هه ستام کاک محهمه بو. گوئی من له «جه معییه تی زحمه تکیشان» وه ته له فون ده که م هه ندیک کورسمان بو لاوه کان داناوه ده مه وی تو دهرسی میژوو ده کی بلئییه وه. گوتم باشه جا بو به و به یانی زوه، گوئی ده بی بهرنامه کان ئه مشه و ریک بخرین و ته واو بی. دو اترا به شداریی یه که م دانیشتم کرد و براده ریکی ئازهریشم له ته وریزه وه هینا دهرسی فه لسه فه بلئیته وه، به لام کابرا تووده یی بو و جه معییه تی زحمه تکیشانیش مائوئیست! دانوویان پیکه وه نه ده کولا و وا بزانه کورسه که وه ستینرا یا خود ئیمه وه لانراین و کهسانی دیکه یان بو کاره که دوزیییه وه.

له م یه که دوو ساله ی داوی دا بیره وه ریی کهسیکم له سه ر مالپه ری پوژه لات/ بۆکان خوینده وه که به داخه وه ناوی نووسه ره کهیم له بیر نه ماوه. نووسه ر، قوتابی کاک محهمه د ببوو و باسی هه لوئیست گرنتی سیاسی و دلسوزی و په یوه ندیی چاکی ئه وی له گهل قوتابییه کان کردبوو. کاتی ئه م لایه نه ی ژیانی ده خه مه پال ناسیاوی خوم له کاک محهمه د، ده گه مه ئه نجامی ئه وه ی که ئه و نه مره له عهینی هیمنی و بیدهنگی دا بورکانیکی خه بات و شوړش بو و ئه وه نده ی بزانه یه که له کورپه کانیشی له رینگه ی گهل دا شه هید بوو. یادیان به خیر بی!

ئه م به لگه یه ی خواره وه، نامه یه که سه روکی ئیداره ی فه رهنگ و ئه وقافی مه هاباد بو ئیداره ی کولی فه رهنگی ئوستانی ئازهر بایجانی پوژاوا له ورمیی نووسیوه و

داوای کردووه قه‌باله‌یه‌ک که کاک محممه‌د له‌لای ئه‌وانی داناوه بنیره‌نوه بوئی. من نامه‌که‌م له‌میژ‌ساله له‌لایه و وا بزانه کاتی ده‌چووم بۆ ورمی کاک محممه‌د پییدام بیبه‌م بۆ ئیداره‌ی کولل بۆ کار و داواکارییه‌ک.

وینده‌چی بۆ وه‌رگیران له‌ دانیسه‌سه‌رای عه‌شایری شاری ورمی که له‌ شوینی دانیسه‌سه‌رای که‌شاوهرزی ورمی و به‌گشتی بۆ لاوانی کورد دامه‌زرابوو، زامنی ملکبان له‌ کاک محممه‌د وه‌رگرتبی که مه‌جبوور بی دوا‌ی ته‌واو بوونی خویندنه‌که‌ی لای‌که‌م ۳ سال وه‌ک مامۆستای قوتابخانه کار بکا. له‌ نامه‌که‌دا، ئیداره‌ی فه‌ره‌نگی مه‌هاباد (دیاره له‌سه‌ر داوخوازی فه‌ره‌نگی بۆکان) به‌ ورمی راگه‌یاندووه که ماوه‌ی سه‌ ساله‌که‌ کۆتایی هاتووه و پیوسته سه‌نه‌دی ماله‌که‌ ئازاد بکری و بنیردریته‌وه بۆ خاوه‌نی، واته کاک محممه‌د. به‌ حیسابی ریکه‌وتی نامه‌که‌، ده‌بی له‌ پاییزی سالی ۱۳۳۸ [۱۹۵۹دا] خویندنی دانیسه‌سه‌رای عه‌شایری ورمی ته‌واو کردبی و به‌ مامۆستایی وه‌رگیرایی. وا بزانه ماوه‌ی خویندن له‌ دانیسه‌سه‌رای عه‌شایری وه‌ک دانیسه‌سه‌رای که‌شاوهرزی و موقه‌ده‌ماتی، دوو سال بوو.

ناوی بنه‌ماله‌یی کاک محممه‌د، «ئه‌شعهری قورئان» بوو. ئه‌وه‌ کۆپی به‌لگه‌نامه‌که‌یه:

شماره
تاریخ
پوست
وزارت فرهنگ
اداره فرهنگ شهرستان مهاباد

ریاستاداره کل فرهنگآذربایجان غربی رضایه

محترماً باستحضار میرساند آقای محمد اشعری قرآن ۲۴۹۸۶ آموزگار
اینجوز در تاریخ ۱۱ / ۸ / ۴۱ استخدام و در یازدهم آبانماه ۴۱
تعهد آموزگار مشارالیه خاتمه یافته است خواهشمند است دستور فرمایند
سند وثیقه ملکی شماره ۱۳۹۸ که در فوق وجود بخدجیلد انشیرای
عنا پریرتنامه تحویل داده است جهت ابطال باین اداره ارسال
فرمایند - م
رئیس فرهنگ شهرستان مهاباد - محسن

Handwritten notes and signatures on the right side of the document, including a date stamp '۱۳۳۸' and a signature.

۱۶ - ۱۷ بەرزان عەبدوڵلا و ئەحمەد سامبەگی

من و ئەحمەد هاوپیۆلی قوتابخانە بووین و لە سالانی دەبیرستانەوه دەمناسی، کە هەردوو کمان «پیشاهەنگ» بووین! کوریکێ قسەخۆش بوو و هەر لەبەر ئەم ڕووخۆشییە و ئەوەی لەگەڵ هەمووان گالتهی دەکرد، دەرگای زۆر مائی دۆست و برادەری خۆی بۆ کرابۆوه. هەر مندال بوو لەگەڵ چەند کورپی میژمندی هاتوتمەنی، خۆیان بە دواى ماشینیکی جادەسازی دا هەلواسیبوو، کابرای شۆفیری سەگباب بە عەمد یا بە هەلە، دەستیانی دابوو بەر مەستێ ماشینیەکە و لە یەک کاتدا چوار پینج مندال قامکیان پەریی بوو. یەکیان ئەحمەد بوو و ئەوتیریان نەمر حەسەن حەلەبی، کە دواتر بوو بە حەسەن دیاکو. ئەحمەد یەک و حەسەن سی قامکیان پەریبوو.

ئەحمەد لە دەورەى دەبیرستانەوه خەریکی وەرزش کردن بوو، وا بزەنم ژیمناستیکی دەکرد یا هەلەهات. دواتریش هەر لەسەر ئەو پێوانە ڕۆیشت. کاتیکیش کە ڕیکخراوی «پیش آهنگی» بۆ یەکەم جار دەوروبەری سالی ۱۳۳۷ لە بۆکان دامەزرا و کاک عەلی حەبیبزادە بوو بە بەرپرسی، ئەحمەدیش بوو بە پیشاهەنگ. کە گەرە بووین و ببووینە مامۆستا، زۆر لەگەڵ کاک پەحمان مەمەدیان دۆست بوو و جاروبارە منیش کە هاوینان دەهاتمەوه بۆکان، لەگەڵیان دەکەوتم.

ئەحمەد کورپی حاجی حەسەن بەگ بوو، کە وا بزەنم لەگەڵ نەمر عەلی میرەبەگدا برا یان ئامۆزا بوون. عەلی میرەبەگ یەک لە قارەمانانی راپەڕینی سالی ۱۳۳۲ی بۆکان دژ بە ئاگان بوو و دوابەدواى کۆدەتای نگریسی ۲۸ گەلاویژ و دەسەلات پەیدا کردنەوهی ئاغا و خاوەن مەلک، بابنۆکەری ئاگان مائی ئەویشیان لەگەڵ دوو مائی نەمر حاجی قاسم کەرمی ئاگر تێبەردا، بەلام کاک عەلی توانی گیان دەر بەری و لە بۆکان دەرچێ. وا بزەنم دواتر لە سەقز گیرسایەوه و تا کۆتایی تەمەن نەگەراییەوه

بوکان. حاجی‌حسین‌به‌گیش، که‌له‌سه‌ر شه‌قامی‌سه‌ره‌کیی‌بوکان و نزیک‌قه‌پانی‌حه‌مه‌ده‌مین‌ئاغادووکانی‌کووتال‌فروشی‌هه‌بوو، له‌باری‌سیاسییه‌وه‌خاوه‌ن‌هه‌لویتست‌و‌دژبه‌ری‌ئاغاکان‌بوو. ئیمزای‌ئه‌و له‌سه‌ر هه‌ندی‌که‌به‌لگه‌نامه‌ی‌ئه‌و سالانه‌ده‌بیندیری.^۱ کاک‌عه‌بدو‌ل‌لای‌کوری‌حاجی‌حسین‌به‌گ و برا‌گه‌وره‌ی‌ئه‌حمه‌دیش‌ئاویتی‌هی‌سیاسه‌ت‌ببوو و له‌و شه‌پۆلانه‌ی‌ده‌سبه‌سه‌ر‌کرانی‌ئه‌ندامان و لایه‌نگرانی‌حیزبی‌دیموکراتی‌ئیران‌له‌سالانی‌۱۳۳۸ تا ۱۳۴۲‌دا، ئه‌ویش‌له‌گه‌ل‌حاجی‌حه‌مه‌په‌سه‌وول‌ئیسماعیل‌زاده و میرزا‌حه‌مه‌سال‌حی‌که‌ریمی‌کوری‌حاجی‌بابه‌خان‌گیرا و چه‌ند‌سال‌یک‌له‌زیندان‌دا‌مایه‌وه، گه‌رچی‌ده‌گوترا‌به‌هه‌له‌تووشی‌گیران‌هاتوون و به‌درو‌ئیتیرافیان‌له‌سه‌ر‌کردوون، به‌لام‌به‌دل‌نیایی‌میرزا‌حه‌مه‌ساله‌و حاجی‌بابه‌خانی‌باوکی‌خه‌لکانی‌سیاسی‌بوون و ئه‌وه‌نده‌ی‌له‌بیرم‌بی‌له‌بیره‌وه‌رییه‌کانی‌نهمر‌میرزا‌حه‌مه‌په‌ئه‌ووفی‌خه‌یات (په‌ئه‌ووفی‌مه‌لا‌حه‌سه‌ن‌دا‌هاتووه‌که‌میرزا‌حه‌مه‌ساله‌ئه‌ندام‌یا‌لایه‌نگری‌حیزبی‌دیموکرات‌بووبی.^۲ جا‌ئه‌گه‌ر‌ئه‌و‌هه‌لسوور‌پاویکی‌سیاسی‌بووبی و کاک‌عه‌بدو‌ل‌لاش‌له‌مالی‌حاجی‌حه‌سه‌ن‌به‌گ‌دا‌گه‌وره‌بووبی، ئه‌گه‌ری‌چالاک‌بوونی‌سیاسی‌هه‌ردووکیان‌به‌هیزه، به‌تایبه‌ت‌که‌سالانی‌دره‌نگتر و دوا‌ی‌شو‌رشی‌ئه‌یلوولی‌باشووری‌کوردستان (۱۹۶۱)، کاک‌عه‌بدو‌ل‌لا‌دووکان‌و‌کار و کاسبییه‌که‌ی‌به‌جی‌هیش‌ت و گوايه‌له‌گه‌ل «قاله‌ته‌گه‌رانی»‌که‌وتبوو و هاورده‌و‌هه‌نارده‌ی‌شت‌ومه‌کی‌ده‌کرد‌له‌نیوان‌باشوور و پوژ‌هه‌لاتی‌کوردستان‌دا. یه‌که‌وتنی‌له‌گه‌ل‌قاله‌ته‌گه‌رانی‌بو‌من‌جیگه‌ی‌پرسیاره. قاله‌ته‌گه‌رانی‌مروفتیکی‌حه‌وت‌خه‌تی‌جاسووسی‌سه‌ره‌ی‌ئیران و عیراق و شو‌رشی‌ئه‌یلوول‌پیکه‌وه‌بوو! به‌لام‌کاک‌عه‌بدو‌ل‌لا‌مروفتیکی‌سه‌لیم و بیده‌نگ و فه‌قیر. ده‌بی‌هه‌ر‌لی‌رده‌ا‌ئه‌وه‌ر‌ابگه‌یه‌نم‌که‌یه‌که‌وتنی‌کاک‌عه‌بدو‌ل‌لا‌له‌گه‌ل‌قاله‌ته‌گه‌رانی‌گه‌لیک‌سال‌دوا‌ی‌ئه‌وه‌بوو‌که‌گوايه‌قاله‌ته‌گه‌رانی‌نهمر «سوله‌یمانی‌موعینی»‌ی‌گرتبی‌و

۱. پروانه: ره‌حمان‌مه‌مه‌دیان، «بوکان‌له‌سه‌ده‌ی‌بیسته‌م‌دا‌کومه‌له‌ی‌۸۱‌به‌لگه‌نامه»، په‌خشانگای‌کو‌له‌پشتی، تاران ۱۳۸۹/۲۰۱۰، ل ۷۶.

۲. ئه‌م‌بیره‌وه‌رییانه‌هیش‌تا‌چاپ‌نه‌کراون و گه‌لیک‌هیوادارم‌ئه‌مسال‌بکه‌ونه‌به‌رده‌ستی‌خوینته‌ران.

تهحویلی بهرپرسانی شۆرشى دابى. لهو کاتانهدا کاک عهبدوڤلا له بۆکان و لهسهه دووکانهکهى خۆى بوو، بهلام درهنگتر، بۆ سالانىكى زۆر له بۆکان نهدهبينرا و دهيانگوت له لای سلیمانیه.

ئهحمهد زۆرجار دههاته مالى ئيمه، بهلام من تهنيا دوو جار چوومه مالى ئهوان. جاريکیان ئيواره بوو و پیکه وه لهسهه شقامى بۆکان پياسه مان دهکرد. زۆرى پيداگرت و گوتى با بچينه وه مالى ئيمه. چووم؛ به عادهتى خۆى شووشه عارهه کههى هینا و دهستمان کرد به خواردنه وه. يه کدوو ئیستیکانمان خواردبووه، ده رگای ژووریک کرایه وه و کاک عهبدوڤلا هاته ژوورى. زۆرم پى سهیر بوو و واقم و پرم. نه چاوهروانى ئه وه م دهکرد له بۆکان بى و نه پيم و ابوو خۆى لای من ئاشکرا دهکا. زۆرمان قسه کرد و من که هه رگیز عارهه خۆرىكى چاک نه بووم، جه و وه که گرتبوومى و زۆرم خوارده وه، حالم تیکچوو و به شوینى دا گه رامه وه مالى.

سالى ۱۳۵۲ له تاران ده ژيام. ئهحمهد له بۆکانه وه هاتبوو و میوانى من بوو. شه و یک پيش ئه وهى ساواک بمرى بریار بوو له گه ل ئهحمهد بچين بۆ رىستوورانیک بۆ عارهه خواردنه وه. کاتى له مه دره سه گه رامه وه، ئهحمهد له مال نه بوو. زۆر چاوهروانى بووم، هه ر نه هاته وه. شه و ببوو نه زیک سه عات ۹، برسیه تى زۆرى بۆ هینام یادداشتیکى کورتم نووسى، بۆم دانا و چوومه ده ره وه. له بهر توو په یى و به هۆى ئه وه وه که گالته مان له گه ل يه کتردا هه بوو، نووسیبووم «ئهحمهدئاغای و اوا لى کراوا» و ا چوومه ده ره وه، ئه گه ر هاتیه وه دابنیشه تا ديمه وه با بچين بۆ عارهه خواردنه که مان.»

درهنگتر، ئهحمهد هاته وه و چووین بۆ رىستوورانیک له نزیک مهیدانى ئیستای ئینقلاب، دانیشتىن و سهیرم کرد نه مر سه عید سولتان پوور، شاعیرى شۆرشگيريش له گه ل هاوړیه کی دا هاتن و له سهه میزیک دانیشتن. له کاتى نانخواردنه که دا سه عید چاوئیکى گيړا و منى بینى گوتى وه رن بۆ سهه میزه کههى ئيمه. چووین. گوتى ئه وه میزه ی په نامان دوو ساواکى له سهه دانیشتون، له کۆلمان نابنه وه و هه ر گویقولاغن بزانه ده لئین چى. دوو زهلامى پرپوو بوون دهستیان هه لئه دهگرت. سه عید گوتى

فرم‌مون له خوارده‌که‌ی ئیمه‌ش بخۆن! هیچیان نه‌گوت.

خوارده‌وه‌ته‌واو بوو و چووینه‌وه‌مالی. سبه‌ینی ئه‌و رۆژه، من چووم بۆ سهر کاره‌که‌م له ده‌بیرستانیکی جنووبی تاران و ههر له‌وئ گیرام. چوار ساواکی هاتبوون بمگرن، (ده‌بی له شوینیکی دیکه‌دا باسی ئه‌وه‌ش بکه‌م). بردیانمه‌وه‌مالی بۆ پشکین و پاشان بردیانمه «کمیته‌ ضد خرابکاری» له‌هه‌وشی شاره‌بانی کولل له‌نزیك توپخانه. کاتێ که ماله‌که‌ ده‌گه‌ران، ئه‌و یادداشته‌یان چاوپیکه‌وت که شه‌وی پیشتر بۆ ئه‌حمه‌دم نووسیوو. گوتیان ئه‌و «ئه‌حمه‌دئاغا واوا لی‌کراو» ه‌کنیه؟ جنیوه‌که‌شیان ده‌دا! گوتم میوانمه و چۆته‌ ده‌ری. ئیتر شوینیان نه‌گرت، به‌لام کاغه‌زه‌که‌یان له‌گه‌ل هه‌ندیک ورده‌وپرده‌ته‌حویلی کومیته‌ دا. له‌وئیش پرسییان ئه‌حمه‌دئاغای واوا لی‌کراو کینیه و گوتم میوانمه. دوا‌ی سه‌د و یه‌ک رۆژ له‌ کومیته‌وه‌ بردیانمه‌ زیندانی قزل‌قه‌لا. له‌وئیش به‌هه‌مان شیوه‌ کاغه‌زی گۆرین هاته‌وه‌ به‌رده‌ست و پرسیری ئه‌حمه‌دئاغای واوا لی‌کراویان کرد و جنیوه‌که‌شیان دووسی جار دووپات ده‌کرده‌وه! له‌ کورتی بېرمه‌وه، یادداشته‌ی ئه‌حمه‌دئاغا له‌ویوه‌ تا زیندانی ئیفین و قه‌س‌ریش له‌گه‌لم هات. قه‌سر ئیدی بازداشته‌گا نه‌بوو و زیندان بوو، واته‌ جل‌وبه‌رگ و که‌ل‌وپه‌لی شه‌خسیان ده‌داوه‌ به‌ زیندانی. ههر شت‌ومه‌که‌که‌یان پیدامه‌وه‌ یه‌که‌م کارێ که‌ کردم ئه‌وه‌ بوو یادداشته‌ی ئه‌حمه‌دئاغام دراند و خۆم له‌وه‌موو روون‌کرده‌وه‌ و سویند و قورعانه‌ پرگار کرد!

دواچارێک که ئه‌حمه‌دم دیتیی، دوا‌ی شوپشی ۱۳۵۷ بوو. ئه‌حمه‌د به‌رپرسی «تربیت بدنی» بوکان بوو و وا دیار بوو هه‌ندی‌ک توپ و جل‌وبه‌رگی وه‌رزشی به‌سه‌ر هه‌ندی‌ک ریخکراوه‌دا دابه‌ش‌کردبوو، به‌شی ریخکراوه‌که‌ی ئیمه‌شی نارده‌بوو. دیتم و سپاسم کرد.

له‌ سالانی دووره‌ولاتی‌دا جاروباره‌ له‌ دایکم و کاکم و دۆست و براده‌ر هه‌والی ئه‌حمه‌دم ده‌پرسی، گوتیان خانه‌نشین بووه‌ و بنکه‌ی کرین و فروشتنی مالی‌ داناهه‌. ئیتر سالی ۲۰۱۱ بوو که هه‌والی کۆچی دوا‌ییم بیست و زوری پی‌تی‌کچووم. سالانیکی پیشتریش کاک‌عه‌بدوللای برای کۆچی دوا‌یی کردبوو.

یادیان به‌خیر بی!

۱۸-۱۹ بەریزان عەبدوللا و عەلی شەرەفکەندی

کاک عەبدوللا شەرەفکەندی خزمایەتیەکی لەگەڵ مامۆستا هەژاردا هەبوو، بەلام برایان نەبوو. ئە کاک عەبدوللای برای مامۆستا ماوه و ئە کاک عەبدوللای جینگەیی باسی ئیستای من و هەر دوو کۆچی دواییان کردوو.

خەلکی سابلاغ بوو و لە دەورووبەری سالی ۱۳۳۵دا هاتیوووە بۆکان، سەردهفتەری ئەسنادی رەسمی بوو. مەرفیکی کورتهبالا و خویندەوار و زانا و بروامەندی ئایینی بوو. زۆری کتیب خویندبوو و ئەدەبی کۆنی فارسیی باش دەناسی. نەمزانیو شاعیر بێ، بەلام شیعرناس بوو و بە دەنگیکی نزم و نەرم و لەسەرخۆ شیعیری دەخویندەوه. لە بۆکان پیزی زۆری لی دەگیرا.

لە سەرەتاکانی هاتنی بۆکاندا، رەبەن بوو و ژووریکی لە مامۆ «کەرەیی خاتونە کورد» لەسەر تەقەتەقە بەردەکانی لای مامۆ حاجی حسینی قورەیشی بەکرئ گرتبوو، ئیمەش ئەو دەم مامۆکەیی خۆمان لە گەرەکی مامۆ حەبیبزادە فرۆشتبوو و مامۆکمان لە حاجی حسینی قورەیشی بەکرئ گرتبوو، واتە ببووینە دراوسێ.

شەرەفکەندی لەگەڵ بابم و کاکم هەردووکیان دۆست بوو و هاتوچۆی دووکانەکی دەکردن. لە ریگەیی بابیشمەوه خوازبیتی دادە ئامینەیی کچی نەمر مەلا هادی ئەفخەمزادەیی کرد و لە بیرمە میوانداریی شاییی یەکەش هەر لە مامۆ ئیمە بەریوچوو. دادە ئامین کچی خویندەواری زانا و خوشکەزای باوکم بوو و پوورە رابییەیی پووری من و دایکی ئەو، پینشتر کۆچی دوایی کردبوو، مامۆستا مەلا هادیش ژنیکی دیکەیی هینابوو.

شەرەفکەندی براییکی هەبوو ناوی محەممەد و لە مەهاباد مامۆستای قوتابخانە بوو. نازانم ئەو بوو یا براییکی دیکەیی، کە کۆچی دوایی کردبوو و چەند مندالی لەپاش بەجیمابوو. دادە ئامینەیی خویندەواری شیعرناسی عاقل و هیمن و لەسەرخۆ، هەموویانی لە مامۆ خۆیاندا بەخێو کرد و پینگیانەند.

شهره‌فکه‌ندی و داده‌نامه‌ینه خوشیان چه‌ند مندالیان هه‌بوون، هه‌مووی عاقل و تیگه‌یشتوو و خوینده‌وار. تهریه‌تی نیومالیان ئایینی بوو له‌به‌روهی بنه‌چه‌کی هه‌ردووکیان مه‌لا بوو. کوره‌گه‌وره‌که‌یان ناوی عه‌لی بوو.

من که‌ دوابه‌دوای زیندان له‌سه‌ر کاری مامۆستایی لابرابووم، دوای شوپوش به‌گویره‌ی هوکمی ده‌وله‌تی بازرگان که‌ ئیجازه‌ی به‌ هه‌موو زیندانییه‌ سیاسییه‌کان ده‌دا بگه‌رینه‌وه‌ سه‌ر ئیش‌وکاریان، کاتی له‌ سه‌ره‌تای به‌هاری ۱۳۵۸دا گه‌رپامه‌وه‌ سه‌ر ئیش‌وکاری مامۆستایه‌تیم و خووم راگواسته‌وه‌ بوکان، له‌ ده‌بیرستانی شه‌هید که‌مال ماوه‌ی سه‌ مانگیک ده‌رسی میژوو و ئه‌ده‌ب و فه‌لسه‌فه و شتی ئه‌وتووم ده‌گوته‌وه‌. عه‌لی شه‌ره‌فکه‌ندی یه‌ک له‌ قوتابیییه‌کان بوو. لیزانی و خوینده‌واریه‌که‌ی له‌ من زیاتر بوو، بلیمه‌تیک بوو که‌متر قوتابخانه‌یه‌ک قوتایی و هه‌لکه‌وته‌ی ده‌بی و که‌متر دایکیک کوری و ده‌بینی.

شه‌ری ده‌سه‌لات به‌سه‌ر کوردستان دا سه‌پا و ئاداری کاروبار به‌سه‌ر پاداریه‌وه‌ نه‌ما. قوتابخانه و نه‌خوشخانه به‌سه‌ران، مامۆستا و دوکتور و په‌رستار له‌سه‌ر کار لابران؛ ئیعدام و زیندان و ته‌بعید و مالویرانی و ئابلوقه و هه‌ره‌سی ئابووری بوو به‌ به‌شی کورد له‌ شوپوش. به‌گشتی، ئه‌وه‌ کرا که‌ ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ی دواروژ وه‌ک حیکایه‌تیش بو‌ی بگه‌رییه‌وه‌ و هه‌یه‌ باوه‌ر به‌ هه‌موو جینایه‌تانه‌ نه‌کا. داخرانی قوتابخانه و تاقه‌ نه‌خوشخانه‌ی شار و ناوچه‌که‌ یه‌ک له‌و جینایه‌تانه‌ بوو.

خه‌لکی کوردستان مه‌جبوو بوون به‌ گه‌وره و بچووکه‌وه‌ داکوکی له‌ خویان بکه‌ن. هه‌ر که‌س به‌ره‌و ریکخراوه‌یه‌کی سیاسی چوو. عه‌لی شه‌ره‌فکه‌ندی له‌گه‌ل موجاهیدینی خه‌لق که‌وتبوو. موجاهیدین که‌ بنه‌مای فکرییان مه‌زه‌بی شیعه‌یه، له‌ ناوچه‌ی ئیمه‌دا لایه‌نگریان نه‌بوو. خه‌لکه‌که‌ به‌ شیوه‌ی سوننه‌تی یا نه‌ته‌وه‌یی بوون یا چه‌پ یا چه‌پی نه‌ته‌وه‌یی. عه‌لی له‌ژیر چ کارتیکه‌رییه‌کدا و له‌ ریگه‌ی کتوه‌ بوو به‌ موجاهیدی خه‌لق، نازانم. گه‌رچی دلنایام بنه‌مای فکری ئایینی خو‌ی و بنه‌ماله، هه‌روه‌ها وردبینیه‌ک که‌ له‌سه‌ر ئه‌و ئه‌ساسه‌ به‌ن، ده‌کری ده‌وریان له‌ مه‌سه‌له‌که‌دا بینینی.

هەر چۆنیک بێ، عهلی له گهڵ موجهیدینی خهلق کهوتبوو و زۆری پینه چوو ههوالی جوانه مه رگ بوونی گه یشت و من زۆری پی تیکچووم. وا بزانه هه ر له ته وریز گیرا و ئیعدام کرا یا له شوینیکی دیکه گیرا، به لام بیستمه وه دهسه لاتداران له ته وریز ئه وه دهسته گوله یان ئیعدام کرد.

مالی کاک عه بدوللای شه ره فکه ندیش له وه حه یس وه بیسه دا له بۆکان رۆیشت و له ته وریز گیرسایه وه. جاریک له گه ل دایکم و کاکم دا چووین بۆ سه ره خو شی له داده ئامینه له ته وریز. ئه وه هه ژارانه له ترسی چه ته ی دهسه لات نه یاتوانیبوو سه ره خو شیش بۆ عه زیزه که یان دا بنین. جا بزانه ئه م خه لکه هه ژاره ی ئیمه له چ بارودۆخیک دا ژیا ون و ده ژین. چه ند سالی ک دوای عه لی، خودی کاک عه بدوللاش کۆچی دوایی کرد.

یادی هه ردووکیان به خیر!

سیاسی... پوخته و خاری کردبوو... ته نیا بۆ کۆبوونهوهی کومیتەیی حیزب یا بۆ کاری گرنگ دههاته دهفتهری حیزب و ههولێ خۆ نیشاندان و هاتنه پیشی نهدهدا... قهت پشتی له جوولانهوهی رزگاربخوازانەیی گهلی کورد نهکردبوو و ههر لهسهه بیروباوهری خۆی بوو...»^۱ ئهوهش هی سالی ۱۳۵۷ه.

کاتی ئهو سێ بیرهوهریبانه دهخهینه سهریهک، رۆخساری مرقۆئیکی خهباتکار و خاوهن ههلوێستمان بۆ دهردهکهوی که له سهردهمی کۆمار (۱۳۲۴ و پیشتر)هوه تا راپهڕینی سالی ۱۳۳۲ و شوڕشی ۱۳۵۷ و دواي ئهو، واته نزیک به چل سال، له کۆری خهباتدا بووه. ئهوه کاریک نییه ههموو کهس بتوانی بیکا، بهتایبهت که ئهوهندهی له بیرم بێ و بزنام، سالانیکی زۆریش له سهردهمی پههلهویدا کهوته زیندانهوه.

من لهگهڵ کاک محهمهدی کوری داهاو پۆلی قوتابخانه بووم و به مندالی هاتوچۆی مالیشیانم کردبوو. له سالی شوڕشی ۱۳۵۷دا له بۆکان چهند جاریکم بینی و ههموو جاریک لهگهڵدا میهرهبان و قسهخۆش بوو، له کاتیکیدا ئهوه سهردهمه سهردهمی حیزب حیزبیین و بهر بهر ههکانی و رکه بهرایهتی ئهه لایه نهکهی تر بوو. وا بزنام لهو سهردهمهدا ئهندامی شوو رای شوڕشی شاری بۆکانیش بوو، که منیش ئهندامیکی دیکهیی بووم.

لهم سالانهی دووره ولاتی دا ههوالی کۆچی دوايي کاک حسێم بیستهوه. یادی بهخیر بێ!

۱. تاهیر عهلیار، «ئهو رۆژانهی پڕهنگتر بوون، بهشی ۱، پهراویزی ۲»، مالپهپی رۆژههلات/ بۆکان، بهشی ئهدیبان، نووسهران و وهگێرانی بۆکانی.

۲۱. نەمر حسین مەجیدی

من زانیارییه کی زۆرم لەسەر ئەو کەسایەتییە مەزنەى شارى بۆکان نییە، بەلام لە ڕینگەى بیرەوهرییەکانى نەمر «میرزا حەمەرەئووفى خەیات» ەو ەدەزانم لە برگەى ڕاپەرینی سالى ۱۳۳۲ى خەلكى بۆکان دژ بە ئاغاكان، گەلیك هەلسوورپاوە، هەلسوورپاویكى سیاسى. مامۆستا ڕەئووف بەراشكاوى دەلى میرزا حسین ئەندامى چالاكى حیزبى دیموکراتى كوردستان و هاوڕی و دوستى نزیكى ئەو بوو.

ئەو ەى من لەو كەسایەتییەم لە بیر بى ئەو ەى خۆى و كاك سمایلى برای لە «گوزەرى خەیاتەكان» ى بۆكان دووكانیكى بەرگدروونیان هەبوو، ەیدی و لەسەرەخۆ و دەم بەپێكەنین و لەگەل خەلك گەلیك میهرەبان بوو، لە سالانى دواى تەمەنى دا وەك زۆرەى بەرگدرووكانى بۆكان و زیاتر لەوانیش، دەستەنگ بوو.

وا بزەنم سەرەلەدانى جل و بەرگى عەجەمى، واتە كۆت و شەلوار شوینىكى گەلیك نەرىنى دانابوو ەسەر بارودۆخى كاروكاسى بەرگدرووكانى بۆكان و ڕۆژ لەگەل ڕۆژ كارىان بەرەو كەسادى دەچوو. بۆ نموونە باوكم میرزا عەبدوللا، كە خەیاتىكى باشیش بوو و زۆرەى مشتەرییەكانى ئاغاوات بوون، لە كۆتایى بەكانى تەمەنى دا كارى بەرگدروونى وەلانا و بۆ ماو ەى كەم پێش نەخۆشى و كۆچى دواى كردنى، برنج و ڕۆن و سووكە بابەتى بەقالى دەفرۆشت.

میرزا حسین كە مرقۆفكى میهرەبان و خیرخوا بوو، چەند سالىك پێش كۆچى دواى، وەك یارمەتیی خەلك و وا ەى خیرى ئایینیش، بەبى چاوەروانى پوول و پارە، ئەركى شۆردنى مردووى خەلكى شارى بۆكانى بەرئو ەبەرد. جا كەسێك یارمەتیی ئەویشى دەدا و پارەى كى بەسەردا دەبرى یان نا، نازەنم، بەلام ئەم كارە، ئەو پەرى لەخۆبوردوویى و فیداكاریى بوو و ەەر لە مرقۆفكى بەرپرس و خەمخۆرى گەلى وەك ئەو دەو ەشایەو ە.

میرزا حسین لەگەل زۆر خەلكى بۆكان دۆستایەتیی ەبوو؛ ەات و چۆى دووكانى باوكم و كاكمیشى دەكرد و من لە ەەر كۆنیەك تووشى بووایەم ڕیزم لى دەگرت.

یادى بەخیر بى!

۲۲ - ۲۳. نەمران ھەمزاغای ھەمیدی و رابیعەخانمی ھاوسەری

ھەمزاغا کۆری سەلیمان ئاغای ھەمیدی، لە ئاغاواتی دئیوکری و خاوەنملکی گوندی «تازەقەلا» لە پوژاواى بۆکان بوو. من سەلیمان ئاغام گەلیک جار لە بۆکان بینیبوو، مەروئیکی کورته بالای ھیدی و ھیمن و بێدەنگ و کەم قەسە. مشتەریی دووکانی باوکم بوو و جل و بەرگە کەسی ئەو بۆی دەدروو. ئەو ھەندەى بزانم تا کۆتایی تەمەن مالى ھەر لە تازەقەلا مایەو و نەھاتە شارى.

سەلیمان ئاغا شەش کۆر و کچیکی بوون: ھەمزاغا، قادرئاغا، رەحیم ئاغا، ھەسەن ئاغا و کاک عوسمان. بە داخەو ھە ناوی کورپە کەسی دیکە و کچە کەسی نازانم. چوار لە و پینچ کورپە بە بێرەو ھەریی من مالىان لە بۆکان بوو و ھەسەن ئاغا، کە دەرەجە دارى ئەرتەش بوو، لە مەھاباد یا شارەکانی دیکە دەژیا. رەحیم ئاغا فەرمانبەرى نەخۆشخانەى شێروخورشیدی بۆکان بوو. قادرئاغا و کاک عوسمانیش مامۆستای قوتابخانە بوون. کاک عوسمان ئیستا خانەنشینە و لە بۆکان دەژی، گەلیکیش قەسەخۆش و لە بەردلانە. قادرئاغا بە داخەو ھە رووداویکی دلتەزیندا، ھەندیک لە سەرەو ھەترى گۆمی سەر سە کۆی رووبارى تەتە ھوو گیانی ئەسپارد. لە پوژى رووداوە کەدا من لە نێو قورغى لای سەر ووی ئاشى باشى دەرسم دەخویند کاک سە لاخو دینی موھتەدیم بینی بە ھە لاتنیکى گەلیک خیرا و نائاسایی بەرەو چۆمى ھەلدەھات و پاشان یە کدوو کەسى دیکەش بە ھەمان چەشن. گوتیان قادرئاغا لە چۆمى دا بەردى لە لاقى خۆی بەستوو و خۆی خنکاندوو. یادى بەخیر بى.

وا بزانم کاک ھەمزە برا گەرەى براکان بوو و ئەو ھەندەى لە بېرم بى ھەر مالى لە بۆکان بوو، لای کەم لە سەر دەمى کۆماری کوردستان دا لەوئى ژیاو و بە گۆرەى ھەوالیک «خەزینەدار» ی کۆمار بوو. من لام وایە نیاز لە و خەزینە دارییە دەبى ئەرکی خەزینە داریی کۆگا یا لقی کۆمەلەى «ژ. ک» یا حیزبى دیموکراتى کوردستان لە بۆکان بى نەک لە مەھاباد. مامۆستا ھەژار لە کتیبى چیشتى مجبوردا کاتى باسى

ھەرەسى كۆمار و چوونى خۆى لە سەقزەوہ بۆ بۆكان دەكا، لە مەسەلەى ھاتنەوہى ھىزى ئىران بە سەركايەتتى سەرتىپ ھومايونى لە سەقزەوہ بۆ بۆكان و پاشان مەھاباد، جوامىزى ھەمزاغا دەردەخا و دەنوسى:

«نويزى شىوان لە بۆكان تووشى سەرتىپ ھومايونى بووينەوہ. گوتى با ھەزار لە مالى قاسمئاغا [ى موھتەدى] بى، سبەى ھەموومان دەچىنە مەھاباد. چوومە مەنزلى قاسمئاغا كە لە مالى عەبدوللاى بارامى بوو. كاك ھەمزەى [حەمىدى] كۆنەھەوالم ھات. گوتى وەرە لە مالى من بخەوہ. گوتم وا بزاتم قاسمئاغا رى نادا چونكە وا ديارە منى پى سپىردراوہ بە ھىچ كوئىدا نەچم. ھەمزە داواى لە قاسمئاغا كرد كە من بەرئىتە مالى خۆى. قاسمئاغا گوتى لىرەش نوين ھەيە بۆ بى؟ ھەمزە گوتى من بەلین دەدەم كە سبەى بېھىنمەوہ لای تو و ئەگەر وا نەبوو با من ئىعدام كەن. قاسمئاغا گوتى قەيدى نىيە بابى. ھەر چووينەوہ، ھەمزە ھەلپىچام كە راکە و خۆت خەلاس كە. زورى ھەول دا. گوتم چونكە تو بوويە زامنم ھەرگىز راناکەم، با بزاتىن چۆن دەبى... بەيانى زوو لەگەل ھەمزە ھاتىنەوہ لای قاسمئاغا. شەپپورى سەفەر لىدرا. لەشكر [ى ئىران] بەرەو سابلاخ دەچوو، عەشايرىشان لەگەل دەچوون. لە قاسمئاغام پرسى كوا كاكە رەحمان [ى موھتەدى]؟ گوتى نەخۆشە و لە گوندى شىخلەرە. گوتم ناتوانم ببىنم؟ لەپاش تاويك بى جواب مانەوہ گوتى من وام پى باشە بچىيە لای كاكە رەحمان و پى بلىى بتنىرئىتە [گوندى] قەرەگوىز لای ئەحمەدئاغا [ى ئىلخانى زادە] و ھەرگا بە مەسلەھەتمان زانى دەتوانى بىيە سابلاخ. ئەمرو دەگەل لەشكر مەيە... سوار بووم ھەر لە كۆلانى ھەمامەوہ كردمە غار، لە شار دەرچووم و تەقلەكوت روم كردە شىخلەر» (لاپەر ۸۴ - ۸۵).

مامۆستا ھەزار لە لاپەرە ۱۰۷ى كىتەبەكەدا جارىكى دىكەش باسى ھەمزاغا دەكا و بىرەوھرى سەردەمى ئاوارە بوون و گىرسانەوہى خۆى لە مالى شىخ لەتيفى شىخ مەحمودى نەمر دەگىرئىتەوہ كە خۆى و قازى كاكەھەمەى قزلى و مەلاھەسەنى قزلى و ھەمزاغا لەوئى دالەدىان گرتبوو:

«قزلى و من و لە بىرم نەماوہ كى تىش (پىم وايە ھەمزەى سلىمانئاغا) بوو،

ناوی خۆمان گۆری.»

واته هه مز اغاش دوا به دواى هه رهسى كۆمارى كوردستان له گيرانى خۆى ترساوه و هه لاتۆته باشوور. ئه و سه فه رهى نازانم چه ندى خياندوو، به لام دواتر گه راوه ته وه بۆكان. هه ر به بى نووسينه كهى مامۆستا هه ژاريش من ده مزانى كاك هه مزه دوو جار چۆته باشوورى كوردستان. ئه وه جارى يه كه مييه تى و جارى دوو هه ميش له سه ره تاكانى شوپشى ئه يلول، واته ده ورو به رى ۱۳۴۱ى هه تاوى و ۱۹۶۲ى زايىنى دا بوو. ئه و سالانه، له رۆژه لاتى كوردستان دا هيوايه كى گه و ره به سه ركه وتنى شوپشى كورد خولقا بوو و گه ليك كه سانى شوپشگير و دلسۆزى مه سه لهى كورد پوو يان كرد بووه باشوور. هه مز اغا له گه ل كاك سه عدى موه ته دى و ژماره يه كى زۆرى لاوان و خويندكارانى كوردى شاره كانى رۆژه لاتى كوردستان، چوو بوونه نيو شوپشه وه. له ماوهى دوو ركه وتنه وهى كاك هه مزه له بۆكان، رابيعه خانمى هاوسه رى ئه و په رى ئازايه تى و له خۆ بور دووى پيشان دا و منداله كانى به ده سته نگى و نه دارى به خيو كرد، نه ك هه ر به خيو كردنى ساكار، به لكوو به گيانى كوردايه تى په روهر دهى كردن. منداله كان، بريتى بوون له كاك عومه رى هه ميدي، شه هيد ئه بوو به كرى هه ميدي و خوشكه نه سرين هه ميدي. كاك عومه ر و كاك ئه بوو به كر چه ند سال له زيندانى شادا مانه وه ئينجا له سالى ۱۳۵۷ [۱۹۷۹] دا به شوپشى گه لانى ئيران په يوه ست بوون و ئه بوو به كر به ده ست خه لخالى جه لاد له سه قز ئيعدام كرا و هاوسه رى نه سرين خانميش، واته كاك جه عفه ر به ده ست حكومه ت شه هيد كرا.

كاك هه مزه مروفتىكى سياسى و خاوه ن هه لويس ت و ناسيو ناليس تى كى كوردى بى خه وش بوو. ميژووى كوردستان و ئه ده بى كوردى زور باش ده ناسى و گه ليك شيعرى شاعيرانى كوردى له به ر بوو. له سه رده مى كۆمارى كوردستان و ئازه ربايجان دا ئيزگه يه كى راديو له ته وريز دامه زرا كه به توركى قسه ي ده كرد و رۆژانه نيوسه عاتيش به رنامه ي كوردى هه بوو؛ ويژهرى كوردى راديو كه، شه هيد عه لى گه لاويژ بوو. له سالانى دواى هه ره سى هه ر دوو كۆماره كه و هاتنه وهى هينى ئيرانيش دا ئه و راديو يه هه ر ما، به لام حكومه تى ئيران به رپوهى ده برد و

بەرنامەيەكى كوردىشى ھەر ھەبوو، بەلام ئەمجار وئۆرەكەى ئاغاي «تابانى» خەلكى سابلاغ بوو.

ھەمزاغا، كەگەلىك دەنگخۆش و موسیقاناس بوولە ھات و چۆى تەوریز و میوان بوونی مالى كاك سەعدى موھتەدى دا كە ئەو دەم مالى لە تەوریز بوو، چوو بوو سەر رادیوكە و چەند گۆرانىیى تۆمار كردبوو. من گۆرانىيەك لەو گۆرانىيانەم زۆر پىنخۆش بوو و ھەر لە بیرم بوو تا ئەو ھەى كاك ھەمزە و رابىعە خانم بۆ سەردانى كاك عومەرى كورپان لە دەورو بەرى سالى ۱۹۹۱ دا ھاتنە لەندەن و نیو ھەپتە كىش میوانى مالى ئیمە بوون. كاك محەممەدى حەمیدىش كە لە ئالمانىا ھەتتە ھەتتە سەردانىان، لەوئى بوو. كامیرایەكى كۆنى فیلم ھەلگرتنمان بەكرى گرتبوو. ئەو دەم ھېشتا كامیرای دیجیتال باو نەبوو و دەبووایە فیلم، واتە شىریت بخەيە سەر كامیراكە. تكام لە كاك ھەمزە كرد گۆرانىيەكە مان بۆ بلى ئیمەش بە كامیراكە تۆمارى بكەين. بەداخەو، دواتر كە سەیری كامیرای گۆرینمان كرد تەنیا بەندىكى تۆماركرا بوو و دەستى شكاوم فیلمەكە لەوئى دا كۆتایى ھاتبوو.

ھەمزاغاي نەمر گوتى ئەمما چ گوتنىك! دەنگىك بوو لە بەھەشتەو ھاتبوو:
«ئەرى خەجى خەزىنە/ پابنى لەسەر گلپنە/ زەردە لىمۆت و ابىنە/ بەفراوى سەر تەزىنە
ئەرى دیدەم نەونەمام/ ئەى ھاوار دیدەم نەونەمام/ ئەى خرى دیدەم نەونەمام/
ئەرى ھەتاكوو مردەن/ ئەى خرى من ھەر بەتەمام/ جوانى گيان من ھەر بەتەمام...»
نازانم شىرىتى سەر رادیو تەوریز ماوہ یان نا و گەلو مندالەكانیان ھىچ دەنگىكى ئەو
ھونەرمەندە مەزەنەیان تۆمار كردووە؟ بەلام من تووشى ئەو خەسارە گەورەيە ھاتم و
لەكيسم چوو. گۆرانىيەكە بە ھەندىك جياوازيیەو نەمر محەممەدى ماملیش گوتوویەتى و
من تكام لە ھونەرمەندى خۆشەويست كاك حەسەنى دەرزى كردووە بەلكوو
جاریكى دىكە بەدەنگى خۆى بىلیتەوہ. كاك حەسەن پۆح و گەوھەرى گۆرانىيەكانى
موكریان بە جياوازيى ناوچەكانەوہ باش دەناسى.

كاك ھەمزە ماوہيەك فەرمانبەرى نەخۆشخانەى شىروخورشىدى بۆكان بوو و
لە بیرمە كاتى كە باوكم لە نەخۆشخانەى كۆنى شىروخورشىد عەمەلیات دەكرا، ئەو

له ژووری عه مه لیات بوو و هه والی ته واو بوونی کاره که ی پیداین. کاک هه مزه دواى ئەوهی له نه خۆشخانه هاته ده ری له مالى خۆی که له شه قامی که مالی هه میدی و دراوسی گه لیک نزیکی مالى کاکم بوو، ده رزی له نه خۆشان دها و کاری پانسما و خزمه تی ئەوتوی ده کرد. دواى کۆچی دواى ئەویش رابیه خانم درێژه ی به کاره که دها. هه ردووکیان له و بواره دا خزمه تیکی زوریان به خه لکی شار و گونده کانی ده وره به ری بۆکان کرد.

کاک هه مزه ش و رابیه خانمیش که سانیکى ئازا و به جهرگ و خۆراگر و ئاماده ی فیداکاری له پىگای کوردستان دا بوون. ئاواره یی، گیرانی منداله کان و ته نانه ت شه هیدبوونی کوپ و زاواکه یان شلویى نه کردبوون و وره ی خه باتیان تا دواپۆژی ژیان هه ر به رز بوو. دووسى پۆژ دواى ئیعدامى شه هید ئەبوو به کر به ده ست خه لخالیی جه للا، له گه ل کاک هه مزه و کاک عومه ر چووینه زیاره تی گلکۆکه ی له گۆرستانی بۆکان. کاک هه مزه و کاک عومه ر کینه که یان ماچ کرد و منیش ئەم سى فهدر شیعره ی کاک موسلیح شیخولئیسلامیم خوینده وه که له سه رده می ژیانى تاران دا خویندبوومنه وه و له به رم کردبوو:

«سویند به خوینی گه ش و سووری دلی تو
له جیای ده ست و چه کی ژیر گلی تو
به هه زاران و هه زار ده ست و تفه نگ
هه لده گیر سینینه وه مه شخه لی جه نگ
تائه گه ینه ئەهوی پۆژی و آلا
شه نگه بالا بشه کیین ئالا!»^۱

به داخه وه کاک هه مزه ش، وه ک هه زاران خه باتکاری دیکه ی کورد، پینش ئەوه ی ئەو پۆژه و آلیه به چاو ببینی، سه ری نایه وه و به شوین ئەودا دواى چه ند سال رابیه خانمیش کۆچی دواى کرد که قاره مانیک و خه باتکاریک بوو له ژوور گه لیک پیاوانه وه. یادى هه ردووکیان به خیر بئ!

۱. به پیتی نووسینی کاک موسلیح (پیبوار)، به یتی ئاخیری ئەم هۆنراوه یه ی له هۆنراوه ی «بۆ مه هاباد» ی کاک فاتیحی برای خواستۆته وه.

۲۴. میرزا حسین غولام‌ع‌لی و کوره‌کانی

میرزا حسین (۱۳۱۸ - ۱۳۸۳ ی ه) کورپی میرزا ئەسه‌دوللای به ئەسل سنه‌یی و ئامینه‌خانمی به‌هرامی، خه‌لکی بۆکان و برای بچووکی دوو برا و خوشکیک بوو. پیش ئەوه‌ی ببی به هاوسه‌ری حه‌لیمه‌ی خوشکم، ده‌مناسی. نمونه‌ی پاکی و چاکی بوو. نه‌ دیتم و نه‌ له‌ که‌سم بیسته‌وه‌ گله‌یی و گازنده‌یه‌کی لئی بی. ماوه‌یه‌ک ماموستا و پاشان مودیری قوتابخانه‌ی کچانی بۆکان بوو. مودیر و نازمی مه‌درسه‌ی راهنه‌مایی «ابن سینا» بوو. کچ و کور و دایک و باوکه‌کان متمانه‌یان پیده‌کرد. بیده‌نگ و هیدی و هیمن بوو. باوه‌ریکی قورس و قایمی ئایینی هه‌بوو و منداله‌کانیشی به‌و رۆحه‌وه‌ گه‌وره‌ کرد، به‌لام به‌ دل‌فراوانییه‌کی زۆره‌وه‌ له‌ گه‌ل خه‌لکانی غه‌یری خۆی هه‌لس‌و‌که‌وتی ده‌کرد و نمونه‌که‌شی خزمایه‌تی کردن له‌ گه‌ل بنه‌ماله‌ی ئیمه‌ بوو، به‌باشی ئاگاداری هه‌لو‌یست و پیگه‌ی باوه‌ری کاکم و من بوو و له‌ هه‌موو ماوه‌ی خزمایه‌تی و هات‌و‌چۆمان‌دا به‌ دل‌فراوانییه‌وه‌ له‌ گه‌لمان ده‌که‌وته‌ باس‌و‌خواس و هه‌رگیز تووره‌یی و دل‌ره‌نجیه‌کم پیوه‌نه‌دیت. منیش که‌ له‌و سالانه‌دا توفانیک له‌ خه‌یالات و ئاواتی له‌کردن‌نه‌هاتوو له‌ میتشکم‌دا هه‌لیکردبوو، هه‌رگیز په‌رژینم نه‌شکاند و هه‌ردوولامان توانیمان خۆمان بین و وه‌ک خۆمان بمینینه‌وه، بی‌ئوه‌ی گوشاریکمان له‌سه‌ر لایه‌نه‌که‌ی دیکه‌ هه‌بی و کاتیکیش که‌ هه‌والی مه‌رگی له‌ناکاویم بیست، وه‌ک برایه‌کی خۆم پیتی خه‌فه‌تبار بووم؛ دل‌نیشم من تاکه‌ که‌س نه‌بووم و هه‌ر هه‌موو قوتابییه‌کانی پیشووی و دایک و باوکه‌کانیان و به‌شیکی زۆر له‌ خه‌لکی شاره‌که‌ هه‌ستیکی هاوشیوه‌ی منیان بووه. یادی به‌خیر بی!

میرزا حسین و حه‌لیمه‌ی خوشکم دوو کچ و دوو کورپیان بوون، ئەوانیش هه‌رکام له‌ شوینی خۆیان و بواری کاری خۆیان‌دا که‌سانیکن.

عه‌لی به‌ ته‌نیشته‌ وه‌زیفه‌ی ئیدارییه‌وه، چیرۆکنوسینکی توانایه. من دوو چیرۆکم لئ‌خویندۆته‌وه‌ که‌ له‌ به‌رگی ۱ و ۳/۲ ی کۆمه‌له‌ چیرۆکی «خۆر»‌دا بلابوونه‌ته‌وه‌.

لهویدا وهک نووسه‌ریکی ناتورالیست خوئی نواندوو. له چیرۆکی ۱۳۷ چرکه + ۱۲۰ هه‌نگاو = صفردا رسته‌یه‌کی هه‌یه هه‌ر ده‌لیی بۆ من و نه‌سلی ئی‌مه نووسراوه: «به‌ته‌مای گۆرینی دنیا بووم، خۆم جووریام!»

- خۆر، گه‌له‌چیرۆک، به‌رگی یه‌که‌م، به‌هاریکاریی ۱۰ نووسه‌ر، گردووکۆی بریا کاکه‌سووری، انتشارات پژوهنده، بۆکان ۱۳۸۷، ۸۰ لاپه‌ره، کوردی.

- خۆر، گه‌له‌چیرۆک، هه‌قه‌یه‌قین، شیعر، وتار، به‌رگی دوو و سێ، ناشر انتشارات صلاح‌الدین ایوبی، ارومیه ۱۳۸۰، ۲۱۵ لاپه‌ره، کوردی.

رېبوار (اسدالله) برای بچووکی عه‌لییه و وه‌ک ره‌خنه‌گر و توێژه‌ری فیلم و سینهما، له زانکۆیه‌کی تاران مامۆستایه.

من دوو کتیبی فارسییم له‌لایه که کاری هاوبه‌شی رېبوار و هاوکاریکی زانکۆی ئه‌ون، هه‌ر دوو کتیبه‌که پسیپۆرانه و له‌بابه‌تی پیشه‌یی فیلم و سینهمادا نووسراون. یه‌که‌میان، کۆمه‌له‌ی ۲۴ وتاری هونه‌رییه سه‌باره‌ت به‌ فیلمه ئێرانییه‌کان و ۱۶ وتار سه‌باره‌ت به‌ سینهما‌ی ولاتانی پۆژاوا‌یی و ۱۰ وتار له‌سه‌ر سیناریۆی فیلمه ته‌له‌فیزیۆنییه ئێرانییه‌کان:

- اسدالله غلامعلی و سید بدرالدین احمدی، «نقد و تحلیل هنری بر فیلم و فیلمنامه»، نشر مهر نوروژ، تهران ۱۳۹۰، ۳۸۲ صفحه، فارسی.

دووه‌میان له‌ په‌یوه‌ندی میعماری و سینهما له‌ شاری رۆمای پێته‌ختی ئیتالیا و کارتیکه‌ریی ئه‌و دوو دیارده‌یه له‌سه‌ر یه‌کتر نووسراوه و له‌ سه‌ره‌تایه‌ک و پینج فه‌سل پیکهاتوه:

- اسدالله غلامعلی و سید بدرالدین احمدی، «شهر رم پس از جنگ جهانی دوم»، نشر مهرنوروژ، تهران ۱۳۹۰، ۳۰۲ صفحه، فارسی.

۲۵. عه‌باس‌ئاغا‌ی بی‌هداری

هیندی و هیمن به‌خیابان‌دا ده‌هات و سه‌ری به‌دووکانی دۆستیکی‌دا ده‌کرد؛ داده‌نیش‌ت و به‌هیمنی ده‌دوا، قسه‌ی هه‌لبژارده. شاره‌زای سیاسه‌ت و ئاگاداری پووداوه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان بوو. بی‌فیز و خاکی، به‌جل‌وبه‌رگینکی ئاسایی‌یه‌وه، پوو‌خۆش له‌گه‌ل‌خه‌لک و له‌گه‌ل‌نه‌خۆشی بی‌هداری. وه‌ک «پزیشکیار» (برینچیچ) له‌بی‌هداریی بوکان کاری ده‌کرد و بو‌ده‌رزی لیدان ده‌چوو‌ه مالی‌ی خه‌لگیش. گه‌لیک جینگه‌ی متمانه‌ی خه‌لکی شاره‌که‌ بوو. زۆریک له‌دووکانداره‌کانی بوکان دۆستی بوون و خۆشیان ده‌ویست.

«عباس‌امین‌آوه» له‌دایک‌بووی شاری «باکو»ی ئازهر‌بایجانی باکووری و گه‌وره‌بووی شاری ته‌وریز بوو، ئەو که‌سانه له‌ئازهر‌بایجان به‌«موه‌اجیر» ناو‌ده‌بران، که‌سانیک که‌ باوک و باپیریان له‌کۆتایی‌یه‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م و سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی بیسته‌م به‌شوین کار دۆزینه‌وه‌دا له‌ئازهر‌بایجانی ئیرانه‌وه‌ چوو‌بوونه ئازهر‌بایجانی پووسیا و دوا‌ی شو‌رشی ئوکتۆبری ۱۹۱۷ گه‌رابوونه‌وه ئیران. عه‌باس‌ئاغا دره‌نگتر سه‌ری له‌بوکان ده‌ره‌ینابوو، که‌به‌شیک بوو له‌ئازهر‌بایجانی پوژاوا. هه‌ر له‌بوکانیش له‌گه‌ل سه‌لته‌نه‌ت‌خانمی وه‌ته‌ن‌په‌ره‌ست (۱۳۲۵ - ۱۳۸۵) زه‌ماوه‌ندی کرد. سه‌لته‌نه‌ت‌خانم به‌ره‌چه‌له‌ک مه‌هابادی و گه‌وره‌بووی بوکان بوو، له‌سه‌ره‌تادا وه‌کوو مامۆستا له‌قوتابخانه‌ کاری ده‌کرد و پاشان بوو به‌هاوکاری عه‌باس‌ئاغا له‌بی‌هداریی شاره‌که. مندا‌له‌کانیشیان له‌بوکان گه‌وره‌ بوون و هه‌ر هه‌موویان به‌کوردی قسه‌یان ده‌کرد.

عه‌باس‌ئاغا جگه له‌تورکی، کوردیشی ده‌زانی، به‌لام زۆر جار به‌فارس‌ی له‌گه‌ل خه‌لک ده‌دوا. دۆستایه‌تییه‌کی گه‌رمی له‌گه‌ل کاکم‌دا هه‌بوو، وا بزانه دۆستایه‌تییه‌که‌یان ده‌گه‌ر‌پایه‌وه بو سه‌رده‌میک که‌ کاکم دووکانی کتیی‌فرۆشی و پوژنامه‌فرۆشیی هه‌بوو و ئەویش که‌ سه‌ری له‌نیو کتیب‌دا بوو، زۆر جار ده‌هات و داده‌نیش‌ت و

له گه‌ل مامۆستا و قوتابییانی مشتەریی دووکانه‌که ده‌که‌وته قسه‌و باس. به‌ئاشکرا روانگه‌یه‌کی چه‌پی هه‌بوو و شه‌یدای یه‌کسانی و دادپه‌روه‌ریی کۆمه‌لایه‌تی بوو، به‌لام به‌گۆیره‌ی خوو‌خده هه‌منه‌که‌ی له‌گه‌ل که‌س نه‌ده‌که‌وته چه‌له‌حانی و باوه‌ر ناکه‌م که‌سێش دیتبیتی قسه‌یه‌کی توند یان هه‌رشیک بکاته سه‌ر لایه‌نه‌که‌ی دیکه‌ی وتووێژ. دواتر که‌ کاکم کتیبفرۆشییه‌که‌ی بۆ کاک که‌ریمی سالمی به‌جیه‌نیش، عه‌باس‌ئاغا کورسیی نیو دووکانه‌که‌ی بۆخۆی پاراست و دوا‌ی ته‌واوبوونی ئیش‌وکاری بێهداری ده‌هات و له‌وێ داده‌نیش.

من زۆرم پێز لێ ده‌گرت و ئه‌ویش خۆشیده‌ویستم. کاتی خه‌ریکی ته‌رجه‌مه‌ی شی‌عری «عه‌یده‌ربابا»ی شه‌ه‌ریار بووم، زۆری یارمه‌تی ده‌دام، له‌ راستی‌دا عه‌باس‌ئاغا وه‌رگیرێ سهره‌کی شی‌عه‌ره‌کان بوو و من ته‌نیا پێکمه‌خستن. کاتی که‌ تۆفانی راپه‌رینه‌که‌ی سا‌لی ۱۳۵۷ی ئێران هه‌لیکرد و هه‌رکام له‌ ئێمه‌ی وه‌ک تووی هه‌ریز به‌ لایه‌کدا برد، من پشت له‌ دۆست و پوو له‌ دوژمن په‌ریوه‌ی ئه‌م لایانه‌ بووم، به‌لام ژنه‌فتم عه‌باس‌ئاغا و بنه‌ماله‌که‌ی له‌ گه‌وره‌شاری ته‌وریز گیرسابوونه‌وه. ته‌وریزیک که‌ په‌چه‌له‌کی باووبایرانی له‌ویوه‌ هاتبوو، بۆ ئه‌و نامۆ بوو و له‌وێ هات‌وچۆی که‌متر که‌سیکی ده‌کرد و ئه‌گه‌ر هات‌وچۆیه‌کیشی ببووايه له‌گه‌ل کورد و بۆکانیه‌کانی دانیشتووی ته‌وریز بوو. له‌ کۆتایی رێگای ژیانیش‌دا، به‌داخ و هه‌سه‌رتی به‌ لاری‌دا رۆیشتنی شو‌رشی گه‌لانی ئێران و دووری مندا‌له‌کانی و خه‌م و خه‌فته‌ی هه‌لکه‌ندران له‌ بۆکان و شی‌وانی ئه‌و هه‌تلانه‌ بچووکه‌ی و له‌وێ پێکه‌وه‌ی نابوو، سه‌ری نایه‌وه. ئه‌وه‌ سێ قۆناغی سه‌ره‌کی ژیا‌نی عه‌باس‌ئاغای ئه‌مین‌ئاوه‌یه: له‌ سا‌لی ۱۳۱۰دا له‌ باکو‌هاتۆته‌ جیهان، له‌ ۱۳۴۰دا له‌ بۆکان زه‌ماوه‌ندی کردووه و له‌ ۱۳۸۱دا له‌ ته‌وریز سه‌ری ناوه‌ته‌وه؛ ژیا‌نکی ۷۱ سا‌له‌ی کار و خزمه‌ت له‌ ریزی خه‌لک و له‌ دژایه‌تی دوژمنانی خه‌لک‌دا. یادێ به‌خێر بێ!

۲۶. مامۆستا گۆران

حه‌سه‌ن ئە‌یووب‌زاده (مامۆستا گۆران) سالی ۱۳۲۲ (۱۹۴۳) له‌ گوندی كه‌ریزه‌ی ئە‌یووبیی نزیك بۆكان له‌دايك‌بووه، له‌ بۆكان چۆته‌ خویندنگه‌. له‌ قوتابخانه‌ی قه‌لا‌ی سه‌رداری بۆكان دا پیکه‌وه‌ ده‌مانخویند. دوو سالیکیش له‌گه‌ل نه‌مر سواره ئیلاخان‌ی زاده، كه‌ دوا‌ی نه‌خۆشییه‌كه‌ی گه‌رابۆوه‌ سه‌ر ده‌رس و خویندن، هاوپۆل بووین. دوا‌ی ته‌واو‌کردنی خویندنی سه‌ره‌تایی چۆته‌ ده‌بیرستانی كه‌شاوه‌ری كه‌ بۆ ماوه‌ی چه‌ند سال له‌ بۆكان دانرابوو، پاشانیش چۆته‌ دانیشسه‌رای كه‌شاوه‌ریزی ورمی، ئینجا بۆته‌ مامۆستای قوتابخانه‌ له‌ گونده‌كاني ده‌وروبه‌ری بۆكان و دره‌نگتر له‌ زانستگای تاران به‌شی ماف و زانسته‌ سیاسی و ئابورییه‌كان‌دا، فه‌وقی لیسانسی له‌ بوا‌ری مافه‌ تاییه‌تییه‌كان وهرگرتوه‌ و له‌ شاره‌كاني كوردستان و ئێران وه‌ك دادوهر خزمه‌تی خه‌لكی كردوه‌.

له‌ ژيانی شه‌خسی دا لایه‌نگری دادپه‌روه‌ری كۆمه‌لایه‌تی و یه‌كسانی بووه‌ و وه‌ك كوردیكی خاوه‌ن برۆوا داكوکی له‌ مافی گه‌لی كورد بۆ دیاری‌کردنی چاره‌نووسی خۆی كردوه‌. له‌ راپه‌رینی سالی ۱۳۵۷ی گه‌لانی ئێران‌دا چۆته‌ نیو‌ریزه‌كاني حیزبی دیموکراتی كوردستانی ئێرانه‌وه‌ و دوا‌ی هێرش‌ی كۆنه‌په‌رستانی ئێران بۆ سه‌ر كوردستان، له‌گه‌ل پێشمه‌رگه‌ی حیزب‌دا شاری به‌جی‌هێشتوه‌ و سالانیکی زۆر له‌ به‌شی دادوهری حیزب له‌ رۆژه‌لات و باشووری كوردستان هه‌لسووراو بووه‌.

دوا‌ی هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ له‌ ولات، کاری حیزبایه‌تیی وه‌لا‌ناوه‌ و به‌ نووسین و لیکۆلینه‌وه‌ و وهرگێرانه‌وه‌ خه‌ریك بووه‌. مامۆستایه‌کی كه‌م‌وینیه‌ له‌ نووسینی كوردی په‌تی‌دا، جگه‌ له‌ فارسی، زمانی ئینگلیزی و فه‌ره‌نسی و ئالمانی ده‌زانی. سه‌باره‌ت به‌ تیرۆری نه‌مران دوكتۆر عه‌بدوهرپه‌حمانی قاسملوو و دوكتۆر سادق شه‌ره‌فه‌كهندي له‌لایه‌ن كۆماری ئیسلامی ئێرانه‌وه‌، لیکۆلینه‌وه‌ی كردوه‌ و كتیبی «ئیسكۆرت به‌ره‌و تاران»ی پیتەر پیلچ په‌رله‌مانتاری ئوتریشی (نه‌مساوی) له‌

ئالمانییه وه وهرگیژاوه ته سه ر کوردی که تا ئیستا چهنده ها جار چاپ کراوه ته وه. نووسه ر و شاعیر و وهرگیژ و چیرۆکنووسه. خاوه نی دهیان کورته چیرۆک، رهخه نی ئه ده بی، بابه تی سیاسی و شیعر بۆ زاخاوی میسکه. کتیبی «شازده بچکولانه» ی سینت ئیگزۆپیری له فه رهنسی، «شیعر چیه» ی نزار قه بانی له عه ره بی، شیعره کانی هاینریش هاینه، فاوست و به ره مه کانی «گۆته» ی له زمانی ئالمانییه وه وهرگیژاوه ته سه ر زمانی نه ته وایه تیمان و زۆر به ره مه می دیکه ش له کارنامه که ی دا نووسراون، به لام به داخوه وه به شیکیان هیتستا له نیوخۆی ولات بلاونه کراونه ته وه ئه وه نموونه یه که له قه له می به پیزی مامۆستایه:

من و داره بن^۱

کات دهمه و زه رده په ره، داره بن له ئامیزی دۆلی چۆل و کرالدا به شنه ی شه مال، پرچی ئالۆزی به شانده کا و لیزگه لیزگه ده یه ونیته وه. له شادیی ژوان و شه ورامووسانیکی خه یالاوی له گه ل تریفه ی مانگه شه و، ته زوویه کی سارد به سه رتاپای له شی دا دی. شه و زینگاوه ته وه، ئاره قی ئه وین دلۆپ دلۆپ ده تکیته نیو هه ناوی داره بن و په نجه کانی هیدی هیدی به سه روه ده لهن و شه و باش له گه ل ئه سستیره ده که ن. تریفه ی بی ئارام تارمایی شه وه زهنگ وه لاده نی و ئامیزی فینکی له بالای داره بن وه ردینی و له نیو یه کتردا ده توینه وه.

کات به ره به یانه، گزنگ ئه نگوتوه، داره بن سه رمه سستی ئه و ژوانه یه، که قه لتی ته شوئی کاسبکاریک له و خه وه یه زدانیه رایده په ری نی. ئه و خه و په ری نه ده ست وه شیته سه رتاپای داره بن به بی به زه یی زامدار ده کا و بۆ هه ر زامی گو میلکه یه کی قورین وه کوو قاپیلکه ی چاوی برسی به له شییه وه ده لکینی. زامه کان ده بن به چاو و هه موو ئه سرینیان لی ده بارئ. فرمیسک ده رژیته نیو گو میلکه قورینه که وه و ده بن به ئاوی نه. له و رۆژه وه که زامه کانی داره بن ده بن به چاو و چاوه کانیش پۆندکیان لی ده بارئ ئاه ی ساردی، له به ندی هیشووی قه زوانی شلک و بۆنخۆشدا ده مینیتته وه، که له

۱. کوردستان، ئۆرگانی حدکا، ژماره ۱۱۷، وهرگیراو له مالپه ری رۆژه لات/ بۆکان.

ههه دهس پندها هيتا نيتكدا دهليى دايكى روله كوژراوه كه به رانى خوى دا دهكيشى و په ككوويه ككوويه تى!

منيش نهو كوردهم كه له به ره به يانى خه ويكى يه زدانى دا وه كوو داره به ن، زامدارى بى تاوانى نهو ولاته كاوول كراوهم. ههه دوو له شمان به ناوريشمى نهو وين چنراوه و پى به سترಾಯى نهو ليږه وار و چول و چره ين.

به ندى دلى داره به ن به ناخى زهوى دا چوووه و من به پانايى و دريژايى نهو ولاته دا به تاى كه زى و به تيرى مژولى نازداران به سينگى نه رده وه هه زاره زار ميخه كراوم و كنيوى يادگارى باوو باپيرانيان له سهه سينگ داناوم.

نيمه دوو نه ويندارى له ميژينه ين و دوو پى له زنجير كراوى ديږينه. به سه رهاتى نيمه له بلويزى شوانه ويله و له قاسپه ي كهو و چريكه ي بولبول دا يه. داخوا كه س هه يه نهو به سه رهاتى نيمه ي به گوى نه گه يشتبى؟ به شيك له كاره سياسى - هونه رييه كانى له سهه مالپه رى روزه لات/ بوكان (به شى نووسه ران) دهست دهكه وئ.

۲۷. کاک برایم فەرشی

کاک برایم لهو دهگمهن کهسانهیه بهختی ئهوهی بووبی دواى هاتن بۆ ئوروپا لهسهر پيشه‌ی هونه‌ریی پيشووی خووی مابى و دريژه‌ی به هه‌مان ئه‌و کارانه دابى که له نيوخووی ولات پيشانه‌وه خه‌ریک بووه: شانۆگه‌ری، لیکۆلینه‌وه و دهرس گوتنه‌وه. نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ش، به‌لکو له‌م لایانه‌وه بابته‌کانی به دهرس خویندی و راده‌ی زانستی پيشه‌ی خووی بردیته‌سه‌ری و له‌وه‌ش زیاتر، فیرگه‌ی دانابى و به‌زمانی ئالمانی به دهرسی گوتیته‌وه. ئه‌م به‌خته و له‌راستی دا ئه‌م هیممه‌ته، زۆریک له ئیمه نه‌مانبو!

خوی ده‌لی: «له بۆکان له‌دایک‌بووم و له کۆلن سه‌رده‌نیمه‌وه. تهرمه‌که‌م به‌گه‌ری ئاگر ده‌سووتینری و هه‌رچیم له‌ده‌مینته‌وه به‌ئای چۆمی ته‌ه‌ووی بۆکان دا ده‌دری، ئه‌گه‌ریش نه‌کرا، خۆ چۆمی راین ئاماده‌ی میوانداریمه!»

له بۆکان بۆته‌فه‌رمانبه‌ری ئیداره‌ی «ئاموزش و په‌روه‌رش». دواى هاتنه‌ دهره‌وه‌ی، له‌ه‌واری جیا‌جیای وه‌ک دراما، ئه‌ده‌بیاتی نووی ئالمانی، شانۆپیدا‌گۆگی، کامپیوتیر، دارشتنی سیسته‌می فیربوون، میتۆدی نووسین دا دهرسی خویندووه. جگه‌ له‌به‌ره‌می شانۆ و فیلم ۲۹ کتیب و هه‌ژماریکی زۆر وتار و بابته‌ی شانۆیی، فه‌ره‌نگی بلا‌وکردۆته‌وه.

ئهن‌دامی شانۆی لاوی بۆکان، شانۆی ته‌له‌ویزیونی کرماشان، ئه‌نجومه‌نی تیاتر، سه‌ندی‌کای شانۆکاران، کارگه‌ی هونه‌ر، به‌رپرسی شیرکه‌تی فیلم و نمایش له‌تاران، دامه‌زیننه‌ری شانۆی کۆچه‌ر، ئهن‌دامی کۆمه‌له‌ی خویندکاران (KSSE)، ریداکسیونی «Kurdiştan Heute» و ماله‌په‌ری رۆژه‌ه‌لات/ بۆکان، ده‌زگای شانۆپیدا‌گۆگاکانی ئالمانی (BUT) و به‌رپرسی به‌شی شانۆی نیونه‌ته‌وه‌یی و فره‌کولتوری بووه.

وه‌ک شانۆگه‌ری، دهره‌ینه‌ری شانۆ و فیلم، کاری کردووه و سالی ۲۰۱۱ ئه‌نستیتۆی «Lernhaus» ی بۆ پرۆسه‌ی فیر بوون به‌پیی زانستی نۆیرو‌لۆژی، پیدا‌گۆگی و

کوردی و ئالمانی، ۲۰۰۲):

کتیب، فیلم:

- تله‌فیزیۆن له نیوان دامه‌زراندن و دارزاندن دا (هه‌لسه‌نگاندنی تله‌فیزیۆنه‌کانی کورد، سالی ۲۰۰۶):

- کردستان سرزمین رنج‌ها و تجربه‌ها (کۆمه‌له‌ی وتار و راپۆرتی سیاسی به زمانی فارسی، ۱۹۸۹):

- سه‌فه‌ریکی خه‌یالی بۆ بۆکان (کتیبی ده‌نگ و چاپ ۱۹۸۴ و ۲۰۰۰):

- هه‌له‌بجه و کۆسار، مه‌هاباد و گۆله‌باغ له ولاتی چنار و هه‌یمن، سالی ۱۹۹۴:

- رۆژه‌لاتی کوردستان و پرسى سیاسه‌ت (کۆمه‌له‌ بابته‌ی سیاسی، سالی ۲۰۰۸):

- له‌خودا و پیغه‌مبه‌ر و ده‌وله‌ت ده‌ترسم (کۆمه‌له‌ بابته‌ی تایبه‌ت به‌ فه‌ره‌ه‌نگ و سیاسه‌ت، سالی ۲۰۰۷):

- سه‌ده‌ی کاره‌سات (وتووێژ له‌گه‌ل مامه‌غه‌نی بلووریان، سالی ۱۹۹۶، چاپی سالی ۲۰۰۸):

- پازلی کوردبوونی کورد (لیکۆلینه‌وه ۲۰۱۸ - ۱۹):

- له‌نیوان دوو وینه‌دا (کوردی/ئالمانی ۲۰۱۸ - ۱۹):

- فیلمی Die Schule zwischen Hoffnung und Aufbruch سالی ۲۰۱۸ به‌ زمانی ئالمانی.

۲۸. کاک نادر فه تحی (شوانه)

کاک نادر خزمه تکاریکی بی دیعایه میله ته که یه تی. من ئەوه به گویره ی ئەزمونی کارکردنی راسته وخۆ له گه لی دا ده لیم و هیچ زیاده پوی یه که نابیی ئەگه ره ئەوه ی لی زیاد بکه م که خه لگیکی که مم بینوه وا پر به دل خه ریکی کار و خه بات له پیناو به خته وه ریی گه ل و نیشتمان ه که مان بن، بی ئەوه ی ئاره زوی ناوده رکردن و «به مامۆستابون» بکه ن! ئەوه ی نادر له ماوه ی ده پازده سالی رابردودا کردویه تی ئەگه ره خه لکانی دیکه بیانکر دایه ئیستا ده یان جار بانگ کرابوونه سیمینار و کۆر و کۆبوونه وه و سه ر شاشه ی ته له فیزیۆنه کان، به لام ئەو به بی چاوه روانی له که س و بی ئەوه ی بیه وی ناوده ربکا، کار و خزمه تی خۆی درێژه پیداره و هه تا ئەمپۆش هه ره له و ریگا پیروژه لاینه داوه.

کاک نادر وه رگیتر، نووسه ره و به ریوه به ری مالپه ریکی پیشکه و تنخوازی وه ک «رۆژه لات/ بوکان» ه و ئەرکی به ریوه بردنی سایته که خستویه ته په یوه ندیی به رده وام له گه ل ژماره یه کی زۆر له نووسه ران و خوینه رانه وه. سه ره رای کاروباری ژبانی رۆژانه و به ریوه بردنی مالپه ره که ش، خه ریکی نووسین و وه رگیترانی چه نده ها بابه تی زانستییه، بواریک که که متر که سی دیکه خۆی پیوه ماندوو ده که ن. ئەو به باوه ریکی پته وه وه دژ به خورافات و دیارده دواکه و تووه کانی کۆمه لگا وه ستاوه و ئەوه ی نووسیویه و له ئالمانییه وه وه ریگیتر اوه ته سه ر کوردی، هه مووی پوونکه ره وه ی زهین و چرای ریگای ژبانی سه ره به ست و کۆمه لگای ره ها له خورافه و نه ریتی دارزیوی کورده وارییه.

بو ناسینی زیاتری ئەم که سایه تیه هه لکه و تووه ی کۆمه لگا که مان، با سه ره تا سهیری لیسته ی نووسراوه و وه رگیتر اوه کانی بکه ین که له سه ر مالپه ری رۆژه لات/ بوکان بلا بوونه ته وه:

۲. دیالوگ؛
۳. مافی مرۆف و توله رانس؛
۴. گهپان به دواى ماكهى پىكهينهرى ژيان؛
۵. له تهقینه وهى مهزنه وه تا گه وره بوونه وهى حه شیمه تی سه ر ئه م هه رده؛
۶. میژووی کورتی کات و گهپان به دواى وهلامی پرسىارى سه بارهت به کاکه شان؛
۷. پرسىار و وهلام له سه ر زانسته گشتى؛
۸. مرۆف؛
۹. تیۆرى نىسبیه تی (ره وایی) ئه نشتاین؛
۱۰. میشكى مرۆف؛
۱۱. راستیه كانی گه شه سه ندى (داروینیزم)؛
۱۲. پشتراست كرده وهى تیۆرى «گه شه سه ندى» ی داروین؛
۱۳. كورته میژووی مرۆف؛
۱۴. میژووی دواپۆژى مرۆف؛
۱۵. ئهرك و ئهزمونه كانی سه دهى بیست و یه كه م؛
۱۶. دیاردهى ئایین؛
۱۷. میژووی درۆیینی ئایین؛
۱۸. ئایا مرۆف خودای خولقاندوه؟
۱۹. ئیسلامی فاشیستی؛
۲۰. محهمه د و «تۆله سه نده وه»؛
۲۱. قورئان، محهمه د و ئیسلامی فاشیستی؛
۲۲. ئایا هومیدی پزگار كرده ئایینی ئیسلام هه ر ماوه؟
۲۳. قورئان، په یامی خۆشه ویستی، په یامی رق و كینه؛
۲۴. ئیزدییه كان و ئایینی زه رده شت؛
۳۵. شارستانییهت و ئاكام و ئاسه واره كانی بۆ جیهان؛
۳۶. فریدریش نیچه و جیاوازی له گه ل فه یله سووفانی دیکه؛

۲۷. پىكھانتى زىمان لە بنەرەتەو و نىزىكى زىمانەكانى جىهان لەگەل يەكتەر؛
۲۸. كرۆنۆلۆژى ئەدەبىيى جىهان؛
۲۹. كارتىكەرىي كۆمەلگا و بنەمالە لەسەر مندال؛
۳۰. ئىنتىگراسىيۆن يان يەكگرتنى مرۆڧى بىيانى لەگەل كۆمەلگا رۆژاوايى يەكان؛
۳۱. شەرى سەيروسەمەرە؛
۳۲. ھەلاتن بۆ لاي خودا، نووسراوھىەكى تراژىدىيە سەبارەت بە دوايىن رۆژەكانى
ژيانى «لىو نىكولاڧىچ تۆلستوى»؛
۳۳. وتەى ناوداران؛
۳۴. دنياى مودىرنى ئىمە «وزەى ئەتۆمى»؛
۳۵. فېرېبونى زىمانى ئىنگلىسى؛
۳۶. باشتىن خوار دەمەنىيەكانى دژ بە نەخۆشى شىرپەنجە؛
۳۷. ۱۲ ھەنگا بۆ گەيشتن بە لەشنىكى سالم و ئىدئال؛
۳۸. شەكر، وزەى وەرپىخستنى مېشكە يا ژارە بۆ لەشى مرۆڧ؛
۳۹. بىرەوھىيەكانى خەزال؛
۴۰. ۱۰ نەپنى گرىنگ لە ژيانى مرۆڧدا؛
۴۱. وگتارىزم و وگانىزم؛ ژيانى سالم لە لەشى سالمدايە؛
۴۲. وەلامى ھەندىك پىرسىار سەبارەت بە دووگىيانى ژنا؛ ن
چاوخشاندىك بە لىستەكەدا ھەندىك راستىمان بۆ دەردەخەن:
- ئا. ھەلبۇاردنى ئەم وتارانە و نووسىن يان وەرگىرانىان بەھەلكەوت نەبوو،
بەلكوو بىرىكى تىژ و روانگەيەكى رۈونى سىياسى - كۆمەلايەتتى لە پشت
ھەلبۇاردنى بابەتەكان و تەركىز لەسەر ئىوھرۈكى ھاوبەشيان بوو؛
- ب. خاۋەنى ئەم روانگەيە، بەختەوھرىي مرۆڧ و سەرکەوتوىي كۆمەلگاي
بە ئامانج گرتوو و ھەر بۆيەش توانىويەتى لەنىو سەرقالىي ژيان و كارى
رۆژانەدا كاتى پىويست بۆ خويىندەو و وەرگىرانىان تەرخان بكا؛
- پ. خاۋەنى ئەم روانگەيە ئاگادارى ئەم راستىيەش ھەيە كە بەربەرەكانى كىردنى

ئیرتیجاع له سهردهمی برهوی ئیسلامی سیاسی دا کاریکی هاسان نییه، بهلام ئەو بویرانه بهگژ کۆسپهکانی سهر ریگی ژیانی ئازاددا چوووه و نهترسانه زیانهکانی خورافاتی خستۆته روو، کاریک که زۆربهی ئیمه دهیزانین، بهلام چاوی لی دهپۆشین!

هیچکام له بابتهی نووسراو و تهرجه مه کراوی ئەو قهله مه، عه وام په سند و بازارپی نین، به لکوو له هه موویان دا بنه ما و ماکی باوه ره ئیرتیجاعییه کان کراوه ته ئامانج و کۆمه لگای له مه ترسییه کانێ ئاگادار کردۆته وه. باوه ری قایم به ری بازه که وای کردوووه له خۆده رخستن و ناوده رکردن دوور بکه و یته وه و سه ری ته نیا به ئه رکه کۆمه لایه تییه که وه گهرم بی، ههر ئه وه ش درێژهدان به ری بازه که ی بۆ گونجاوتر کردوووه.

پوانین به نمونه یه کی که م له کاره کانێ نادردا راست بوونی بۆچوونه کانێ سه ره وه درده خا.

له سه ره تای کتیبی «راستییه کانێ گه شه سه ندن»، نووسینی ئۆلریش کو تچیرادا وه رگێر به رپرسایه تی خۆی به نیسه بت خه لک به و شیوه یه درده بری:

«دوای خویندنه وه ی ئەم کتیبه، به ئه رکیکی گرنگم زانی بۆ زانیاری لوانی کورد وه ری بگێر مه سه ر زمانی کوردی.» له درێژهدا به رپرسایه تییه کی دیکه له خۆی پیشانده دا، ئەویش به نیسه بت نووسه ری کتیبه که و مافی کۆپی رایتسی ئەو: «نامه یه کم بۆ نووسه ری کتیبه که له زانستگه ی فرایبۆرگی ئالمایا نووسی و داوای ئیزنی وه رگێرانی کتیبه که م لی کرد. ری زدار کووتچیرا به میهره بانیه وه قبوولی کرد، منیش له لایه ن خوینه رانی کورد و خۆمه وه سپاسی ده که م. هیوادارم نیوه رۆکه که ی شایانی که لک لی وه رگرتنی خوینه ران بی.» ئینجا وه لامی نووسه ر راده گه یه نی که بۆی نووسیوه: «... سپاس. ئیوه ده توانن نووسراوه که م وه رگێرن. خۆشالم له وه ی کتیبه که ی منتان پی باشه، به هۆی ره خنه ی توندی من له هیزی خولقینه ر، کتیبه که م له لایه ن ژماریک له خوینه رانه وه په سند نه کراوه...»

باوه کوو ههر ئەو چهند وشه یه ی نووسه ر نیوه رۆکی کتیبه که مان بۆ درده خا،

به‌لام با سه‌یریکی کتیبه‌کش بکه‌ین و چه‌ند دیرِیکی پیشه‌کویه‌ی بخوینینه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی گرنگایه‌تیی کتیبه‌که‌مان بۆ ده‌ر بکه‌وئ: «له‌ په‌نا کتیبی ئایینی ئینجیل و له‌ کولتووری دنیای مه‌سیحی‌دا، هیچ په‌رتووکیک به‌ راده‌ی کتیبی «سه‌بارت به‌ سه‌رچاوه‌ی چه‌شنه‌کان» (On the Origin of Species) ی چارلز داروین (۱۸۰۹ - ۱۸۸۲) نه‌یتوانیوه کارتیکه‌ری له‌سه‌ر بۆچوون و تیگه‌یشتنی مرۆف سه‌بارت به‌ سروشت و دنیای ده‌وروبه‌ری مرۆف هه‌بێ...»

ئه‌وه راست ئه‌و شته‌یه که وه‌رگیز به‌ شوینی‌دا ده‌گه‌رئ: کارتیکه‌ری زانایانه له‌سه‌ر مرۆف و به‌تایبه‌ت مرۆفی کورد، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ گێژاوی خورافه‌ی ئایینی بێته‌ ده‌ر و راسته‌رپی زانست و ئه‌ندیشه‌ بگریته‌به‌ر. بۆ ئه‌م کاره‌ش کتیبیکی دیکه‌ ئاماده‌ ده‌کا: «کورته‌ میژووی مرۆف» و له‌وئ‌دا هۆکاری په‌ره‌سه‌ندنی «مرۆفی ساپیه‌ن» له‌ نیناندرتاله‌کانی نیو ئه‌شکه‌وت و له‌ ئه‌نجام‌دا بالا‌کردن و گه‌یشتنیان به‌ پله‌ی مرۆفی خاوه‌ن بیری ئه‌م‌پۆیی، به‌و شیوه‌یه‌ ده‌ناسینی: «گه‌وره‌یی قه‌باره‌ی میشک، خالیکه‌ که مرۆف له‌ هه‌موو گیانه‌به‌ره‌کانی دیکه‌ی ئه‌م جیهانه‌ جیا ده‌کاته‌وه... تاییه‌تمه‌ندییه‌کی تر، له‌سه‌ر دوو قاچ راوه‌ستان، راست به‌رئ‌دا رۆیشتن و نازادبوونی ده‌سته‌کانییه‌تی... که کردوویه‌ته‌ مرۆف»، ئینجا باسه‌که‌ ده‌گه‌یه‌نیته‌ مه‌سه‌له‌ی سه‌ره‌له‌دانی ئایین له‌ کۆمه‌لگای مرۆفی خاوه‌ن بیری (ساپیه‌ن)‌دا و ده‌لێ مه‌رگ بۆ مرۆفی ساپیه‌ن دیارده‌یه‌کی نه‌ناسراو بوو و له‌ ئه‌نجام‌دا هێزیکی ئه‌به‌دییان به‌ پۆحی مردوو‌ه‌کان ده‌به‌خشی، ئینجا ئه‌م ئاکامه‌ له‌ قسه‌کانی وه‌رده‌گرئ: «ئانیمیزم یان باوه‌ر به‌ پۆح له‌لایه‌ن مرۆفی راوکه‌ر و کۆکه‌ره‌وه، ده‌بێ وه‌ک سه‌ره‌تایه‌ک بۆ دروست‌بوونی هه‌زاران باوه‌ر، بۆچوون، فه‌ره‌ه‌نگ، داب‌ونه‌ریت و ئایین سه‌یر بکری» (۱۴ و ۴۵)، واته‌ ئایین و که‌سایه‌تیه‌کی خولقینه‌ر هه‌ردووکیان ئاکامی بێرکردنه‌وه‌ی ساپیه‌نه‌ سه‌بارت به‌ قۆناغی دوا‌ی مردن که به‌هۆی نه‌بوونی زانستی ئه‌م‌پۆیی‌یه‌وه له‌ میشکی خۆیان‌دا جیگریان کردووه و تا ئه‌م‌پۆش درێژه‌ی هه‌یه.

شوینی ئه‌م په‌وته له‌ کتیبه‌کانی دیکه‌شی‌دا هه‌له‌ده‌گیرئ. له‌ کتیبی «میژووی دوا‌پۆژی مرۆف»‌دا، پرسی رابردووی مرۆفی خاوه‌ن‌بیری شوینی خۆی ده‌داته‌ چاره‌نوسی

دوارپۇژى ئەو مرقۇشە و ئەو جيهانەى وا لە بەردەستىدايە: «ئايا ھۆمۇساپيەنەكان دەكەونە چ دۇخىكەوہ ئەگەر لە داھاتوودا بە ھىزى تىكنۆلۇژى، بوونەوہرىكى نوى (ھۆمۇى نوى) بخولقى كە بە رادەى جياوازىى نيوان ھۆمۇساپيەن و نيتاندرتال، جياوازىى پرونى لەگەل مرقۇشى ئەمروىىدا ھەبى؟»

بۇ كەسىك كە بەو شىئوہيە خەمى مرقۇشەتە دەخوا و سەيرى جيهانى دوارپۇژى بە تىكنۆلۇژى رېبەرايەتىكراو دەكا، ئاشكرايە لە دواكەوتويى كۆمەلگاكەى خوى رەنج بكىشى و لە بىرى پيشكەوتنىدا دەبى. سەرەكتىرىن نيشانەى ئەو دواكەوتويىيە، وا ھەيە دوورمانەوہ لە زانستى پۇژ، رىژەى پەيوەندە كۆنە عەشىرەتبيەكان و بەھىزبوونى ئايىن بى. مەسەلەى ئايىن و ئەو بەرەستانەى وا لەسەر رېگەى بەرەويىشچوونى كۆمەلگاكى كوردەوارى داناون، گەلىك ھەستىار و بۇ ھەندىك كەس بۇ دەنويىن، ھەر بۇيەش خۇ لە قەرەى نادەن. ھۆكارەكەشى پرونە: كۆمەلانى خەلك بە درىژابى ۱۴ سەدە لەگەلىدا ژياون و خوويان پىگرتووە و بەھوى بىركردنەوہ لە بەسەرھاتى نادىارى دواى مردن و ئەو ترسەى كە خورافات لە دلى خستون و مەترسىي گۇرەوشار و پردى سىپرات و مالىكى دۇزەخ، دەرەتانى بىركردنەوہ و ھەلسەنگاندنى زانستىيانەى دياردەكەى بەتەواوہتى لىسەندون.

باشە، لە دۇخىكى ئەوتۇدا دەبى چى بىكى؟ بۇ پرووناكىبىرىكى بى دەسەلاتى سىياسى و كۆمەلايەتى، ئەويش لە دەرەوہى ولات، جگە لە ئەركى پروون كوردنەوہ و ھەول لەپىناو بردنى زانست بۇ نيو كۆمەلانى خەلك، چى دىكە لە كردن دى؟

راست لەم بوارە تايبەتەدايە كە كاك نادر ۸ كىتپى لە زمانى ئالمانيەوہ وەرگىراوہتە سەر كوردى: «دياردەى ئايىن»، «مىژووى درويىنى ئايىن»، «ئايا مرقۇش خوداى خولقاندووە؟»، «قورئان، پەيامى خۇشەويستى، پەيامى رىق و كىنە»، «ئايا ھومىدى رىزگار كوردنى ئايىنى ئىسلام ھەر ماوہ؟»، «ئىسلامى فاشىستى»، «قورئان، مەممەد و ئىسلامى فاشىستى» و «مەممەد و تۆلەسەندنەوہ». ئەو، كە خوى و بنەمالەكەى پيشىنەيەكى ئايىنىيان ھەيە، ھىچ كىشەيەكى تاكەكەسى لەگەل باوہرى تاكەكەسى ئىمانداراندا نىيە و ئەو كىتپانەش كە تەرجمەى كردوون لە راستىدا بۇچوونى

خەلكانى دىكەن، بەلام ئايا ئەركى رووناكبيرىك ئەو نىيە كە سەرچاۋەكانى بىر و
ھزرى پىشكەوتوۋى رۆژەف بخاتە بەردەستى كۆمەلگا و بىراردانى كۆتايى
بىسپىرىتە دەستى خەلكەكە خۇيان؟

ئايا كەسانى ۋەك حاجى قادرى كۆيى، كەمال فەوزى، قانع، موفتى پىنجوئىنى،
شىخ باباى غەوساباد، جەمىل سىدىقى زەھاۋى، سەيفولقوزات، لاهوتىيى كرماشانى و
گورانىش كە پىشپەرە بوون بۇ ھىنانى خويىنى تازە بۇ نىۋ دەمارە وىشكەھە لاتوۋەكانى
كۆمەلگا كەمان و ھەتا ئىستا و بۇ ھەمىشەش كۆمەلگاى كوردەۋارى بە رېزەۋە
سەيرىان دەكا، جگە لە بەرپوۋەبىردىنى ئەو ئەركە مەزنىە كارىكى دىكەيان كىردبوو؟
ئەگەر مەلاى گەورەى كۆيە «ھەتا مردن بۇ كوردان دەنالى» و ھاۋارى دەكرد: «ھەتا
شىخى لە كوردستان بىمىنى / ئومىدى زىندەگانىت قەت نەمىنى» و ئەگەر جەمىل سىدىقى
زەھاۋى خۆى بە فىداى حەكىمى «عەقل» دەكرد و دەيگوت: «تەنبا فەرمانى سىروشتە
من دەجوۋلىنئىتەۋە و ھەرگىز لە تارىكايى رىگاي جىهاندا جگە لە عەقل، پىشت بە
ھىچ چىرايەك نابەستم و فرىۋى خۆرى و مەعادى مەلايانىش ناخۆم»، ئايا ھەمان ئەو
كارەيان نەكرد كە نادر ئىستا دەيكا؟ ئايا ۋەرگىران و نووسىنى بى ھەست و خوستى
۸ بەرگ كىتئىبى زانستى لە بوارى سەرچاۋەكانى سەرھەلدانى ئايىندا نايسەلمىنى كە
نادرىش چۆتە رىزى ئەم پىشپەرەۋانەى كۆمەلگاى كوردەۋە؟ ئايا ھىچكام لە نووسەران و
ۋەرگىرانى كوردى ھاۋسەردەمى ئىمە ئەۋەندە بوۋىر بوون بتوانن لە جىياتى
شەرەپەرۋ و سووكايەتى كىردن بە يەكتر، نەك ھەشت، بەلكوۋ دوو كىتئىبى
پوونكەرەۋە لە ۋ بوارە گرنگەدا تەرجمە بەكەن؟ كىتى دىكە تا ئەم رادەيە سەرەكىترىن
ئەركى رووناكبيرىيى كوردى سەردەمى ئىمەى بەرپوۋەبىردوۋە و پەنجەى ناۋەتە
سەر ئەم ھۆكارە بنەرەتتېبەى دواكەوتوۋىيى كۆمەلگا كەمان؟

سەرەراى ئەم ئامانجە بەرزە، من كە زۆروكەم، رۆژانە يان ھەفتانە لەگەلىدا
پەيوەندىم ھەيە، ھەرگىز نادرم نەبىنىۋە بەرق و كىن و نەفرەتەۋە سەيرى دياردەيەك و
كەسايەتتېبەكى كۆمەلگا بكا و لە پىشتەسەر سەبارەت بە كەسىك بدوئى، ئەۋەش
خالىكى بەھىزى دىكەى كەسايەتتېبى ئەو گەۋرەپىاۋە ھەلكەوتوۋەيە. تەننەت كاتى

ئەو کتیبانە وەرەگەریتە سەر زمانی نەتەواوەتیمان که بەرپەرچی کۆنەپەرستی و باوەرپی خورافیی نیو کۆمەڵ دەدەنەو، هەرگیز هەلۆیستیکی توندوتیژ بەرانبەر بەو باوەرپانە و بانگدەرەکانیان ناگرئ و سووکایەتییان پیناکا؛ بەپێچەوانە کتیبیکی وەک «ئایا هومییدی رزگارکردنی ئایینی ئیسلام هەر ماو؟» تەرجمە دەکا، که وتووێژیکی دوو لایەنە ی نیوان لایەنگرئیک و دژبەرئیک ئایینەکیە و لەوئیدا بایەخ و مافی یەکسان بە مەلای خاوەن ئیمانی موسولمان دەدا چی دەپههوی بیلئ، بئێوەی دوور و نزیک بەرگری لئبکا. ئەو ئەو دەرەسە یە که من و زۆر کەسی دیکە دەبی لە شیوازی کارەکانی نادر فیر بین و لەجیاتی دەمارگیری و لایەنگری کردنی توندوتیژانە، مەنتیق و عەقل بکەینە داوهری نیوان خۆمان و ناحەزانی بیروباوەرمان.

من ئەم چەند دێرە وەک واجبئیک کە فایی سەبارەت بە کەسایەتییهکی خزمەتگوزاری گەل دەنووسم کە سالانئیک زۆر، دوور لە هاتوهاراری رووناکبیرانە، هیمن و لەسەرەخۆ، خەریکی نووسین و وەرگیرانی ئەم هەموو کتیب و وتارە گرنگانە بوو و لەسەر مالبەرئیکیش بلاوی کردوونەتەو کە خۆی کارگیر و بەرئێوەبەرئیتی. من سالانئیک زۆرە لە پەییوەندیی رۆژانە و هەفتانە ی کاک نادردام، زۆر وتار و زنجیرەبابەتم سەبارەت بە نووسراوە و کتیبی خەلکانی جۆرەجۆر لەسەر مالبەرەکی ئەو بلاوکردۆتەو بئێوەی ئاماژە یە ک بە کارەکانی ئەو بکەم و بئێوەی ئەو کەسایەتییه هەلکەوتە یەش لئیم برهنجئ و جارئیک پئیم بلئ ئاخر جەنابی نامامۆستا! تۆ کە پئیتوایە عەرش و قورش دەگەرئ بۆ ئەو هی سەرچاوە یەکی سەبارەت بە بۆکانی تیدا بدۆزیتەو، بۆچی لە بن گوئی خۆتدا کارەکانی من نابینی! ئیستا کە تاقەتی نووسینم کەم بوو و بەرەو ئەو دەچم بەتەواوەتی بیووستینم، دەمەوی بە چەند دێرئیکیش بئ پئ لەو هەلە یە و ئەو ناتەواوییه گەرە یە ی کارەکانم بنئیم و لەو و خوینەرانی بابەتەکانم داوای لئبووردن بکەم. نادر شایانی ریزلئانی

زور له لایه ن کومه لگا که مانه وه یه و من به و چند دیره به شیکی که م له و ئه رکه به جی ده هیتم، ئیتر دوا ی من چی ده بی و چی ده کری، ده وه ستیته سه ر پو و نا کبیرانی به رپرسی کورد و ئه وانه ی و ا چیژیان له نووسراوه و ته رجه مه کانی ئه و وه رگرتو وه، دیاره له پیش هه مووشیان دا نووسه ران و هاوکارانی مالپه ری پوژهلان / بوکان؛ به لکو و ئه وان له من واقیعیتر برواننه ده و روبه ریان.

۲۹. کاک کامران ئەمین ئاوه

کامران و کاک نادر فهتھی پیکهوه، بهلام هه رکام له بواری خۆیاندا، شیواز و ریبازی مالپهپی پوژههلات/ بۆکانیان گه یاندوته ئاستیک که جگه له باری ئەدهبی و هونهری و میژوویی، سهراوهیهکی باش بی بۆ بابهتی زانستیش. کارهکانی کاک نادر له بهشی پیشتردا ناساند. لێرهدا ئاماژهیهک به نووسینهکانی کاک کامران دهکهم.

کامران دوکتوری پزیشکییه و له سهردهمی یهکیهتی سۆفیهتی دا له زانکۆی پزیشکی شاری مینسکی بیلاروس دهرسی خویندوه و شهادهی دوکتوراشی هه رهوی وهرگرتوه، بهلام ئیستا له خهستهخانهکانی ئالمایا کار دهکا.

باوکی کامران «عباس ئاغای بیهداری»، وهک موهاجیریکی ئازهربایجانی، سالانیکی زۆر بوو له بۆکان گیرسابووه و له بیهداریی شارهکهدا پزیشکیاریی دهکرد، کهسایهتییهکی هیدی و جیگهی ریز و له باری سیاسییهوه خۆی به دهرههست دهزانی، به شیوهیهک که هه موو خه لکی شارهکه ریزیان دهگرت و خۆشیان دهویست. سه لته نهت خانمی دایکیشی به ئه سل مه هابادی بوو که ماله بابی زووتر هاتبوونه بۆکان و دوا ی ته واکردنی خویندنه که ی له هه مان بیهداریی شاره کهدا ئهرکی په رستاریی به رپوه دهبرد. کامرانیش هه ره له بۆکان له دایکبوو و تا سیهه می ده بیستان له بۆکان دهرسی خویند و دیپلومی له شاری ته وریز وهرگرت.

دوا ی ئه وهی ئایه توللاکان شوپشی ئیرانیان دزی و هیرشی پاسدار و سپای ئیرانی بۆ سه ره کوردستان له سالی ۱۹۷۹ دا دهستی پیکرد، کامرانیش وهک زۆریکی دیکه له هه لسه وروپاوانی نیو ریکخراوه سیاسییهکان، کوردستانی به جی هیشته و له کۆتایی رینگادا له شاری باکو و درهنگتر له شاری مینسک گیرسایه وه و ئینجا دوا ی ته واو بوونی خویندنه که ی، گه یشته ئوروپای پوژاوا.

کامران به کوردی و فارسی دنووسی و بابه تیش له چوار زمانی پووسی،

ئینگلیزی، ئالمانی و ئازهریییه‌وه ته‌رجه‌مه ده‌کاته سه‌ر کوردی و فارسی. نیوه‌رۆکی

به‌ره‌مه‌کانی بریتین له دوو بواری:

- پزیشکی و ته‌ندروستی گشتی؛

- سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی، هونه‌ری و ئه‌ده‌بی.

ره‌نگه چاوخشاندنیک به لیسته‌ی کاره‌کانی دا مه‌سه‌له‌که باشتر ده‌ربخا:

کتیب به کوردی:

- بنه‌ماکانی نه‌خۆشییی دل و ره‌گه‌کان، چاپی ده‌زگای پۆشنییری جه‌مال عیرفان، ۲۰۲۰؛

- بنه‌ماکانی شیرپه‌نجه‌ی گه‌ده، ریخۆله‌یی، تیروئید، مه‌مک و پرۆستات [به هاوقۆلی له‌گه‌ل د. حه‌سه‌ن شه‌ته‌وی]، ده‌زگای غه‌زه‌لنوو، سلیمانی ۲۰۱۸؛

- زانستی پزیشکی به زمانیکی ساکار، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای سپیریژ، ده‌وک ۲۰۰۷، چاپی دووه‌م، ده‌زگای موکریانی، هه‌ولێر ۲۰۱۳؛

- نه‌خۆشییه‌کانی هه‌ناو، ده‌زگای موکریانی، هه‌ولێر ۲۰۱۳؛

- شوانی کورد، عه‌ره‌ب شامیلۆف، ته‌رجومه له پووسییه‌وه، کۆمه‌لگای فه‌ره‌ه‌نگی ئه‌حمه‌دی خانی، سووران، ۲۰۲۰.

کتیب به فارسی:

- واژه‌نامه پزشکی روسی به فارسی، نشر انوشه، مینسک، بلاروس ۲۰۱۴؛

- فرهنگ پزشکی روسی - لاتین به فارسی؛ فرهنگ روسی به فارسی، زیست‌شناسی، نشر انوشه، مینسک، بلاروس، ۱۹۹۶؛

- کردستان معاصر، لازاریف، محوی و... ترجمه از روسی، نشر روشنگری، آلمان، ۲۰۱۶ / ۱۳۹۵؛

- تاریخ کردستان، لازاریف، محوی و دیگران، ترجمه: منصور صدقی، کامران امین‌آوه، نشر فروغ، کلن، آلمان ۲۰۰۷؛

- چپ سنتی و جنبش ملی کرد در ایران، نشر روشنگری، آلمان ۲۰۱۶ / ۱۳۹۵؛

- سالم زیستن آموختنی است! چاپ اول ۱۳۹۰ / ۲۰۱۱، انتشارات زانکو، بوکان، چاپ دوم، نشر روشنگری، آلمان ۲۰۱۶؛

- افعال و مبانی زبان دستور زبان آلمانی، چارلز جی. جیمس، ترجمه از انگلیسی، نشر روشنگری ۱۳۹۵ / ۲۰۱۶؛

- پیشه‌کی و وەرگێڕانی به‌شیک له چیرۆک و بابته‌کانی مامۆستا حه‌سه‌ن قزڵجی که له کتییی «مجموعه داستان خنده‌ی گدا»، نشر دوستی، ئالمانیا ۱۳۹۵ / ۲۰۱۶؛

لێکۆڵینه‌وه به کوردی:

- کوردستان له سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی ۱۹ی زایینی هه‌تا کۆتایی شه‌ری یه‌که‌می جیهانی؛

- بیرری چه‌پ و دۆزی سه‌ربه‌خۆیی کورد له رۆژه‌لاتی کوردستان؛

- حیزبی تووده‌ی ئێران و بزووتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یی کورد له ئێراندا؛

- دیموکراسی و چه‌شنه‌کانی؛

- هه‌سه‌نگاندنی لیبرالیزم له روانگه‌ی سوسیالیستییه‌وه؛

- نیولیبرالیزم له ئاوینه‌ی میژوودا؛

- گه‌رانه‌وه‌یه‌ک بۆ چه‌مکی سوسیالیزم؛

وتاری دیکه به کوردی:

(سه‌باره‌ت به کینشه‌ی نه‌ته‌وه‌یی له رۆژه‌لاتی کوردستان)

۱. ئه‌م کتییه‌ کاری هاوبه‌شی به‌پێزان تاهیر به‌رهون، تاهیر حیکمه‌ت، مه‌نسور سدقی، ناسر باباخانی، ناسر ئەمین‌نژاد، نه‌مر ناسر ئێران‌پوور و کامران ئەمین‌ئاوه‌یه‌ که به‌ بۆنه‌ی سه‌ده‌مین سالی له‌دایک‌بوونی مامۆستا ئاماده‌ کرابوو.

- مقدمه: جان شیفته

- تاج و تخت کدخدا عمر

- قرآن‌خوانی به‌جای رشوه

- احساس داشتن ممنوع است!

- آیا ادبیات کردی عقب مانده است؟

- عبا و روبند لباس زنان کرد نیست!

- چاشنامه

- خەباتى پزگارىخوازانهى كورد و ھۆيەكانى سەرنەكەوتنى؛
- كورتهباسىك لەسەر پەمىزى سەركەوتنى بىرى سەربەخۆيى خوازىي لە پۆژھەلاتى كوردستان؛
- كيشەى كورد و دروشمى سەرەكى لە پۆژھەلاتى كوردستان؛
- كورد و ناسىئوناللىزم و ئاواتى بەدەولەت بوون؛
- بزوتتەوھى نەتەوھىيى - پزگارىخوازانهى كورد لە ئىران؛
- ھەلومەرجى ئىستا و شەپى چەكدارى؛
- كورد لە ئەگەرى پووخانى حكومەتى ئىسلامىي ئىراندا؛
- خەمۆكىي سىياسىي؛
- بنەواشەى ھەلبژاردنەكان لە حكومەتى ئىسلامىي ئىراندا؛
- چل و يەك گەرەتر لە پەنجا و يەكە؛
- بزوتتەوھى پزگارىخوازانهى پۆژھەلاتى كوردستان لە نيوان فیدراللىزم و بنىشتەخوشەى «عەقلىيەتى سىياسى»؛
- دروشمى پووخاندنى حكومەتى تاران و ئىمەى كورد؛
- سەبارەت بە حىزبە كوردستانىيەكان و كيشەى بەرە لە پۆژھەلاتى كوردستان:
- گرىنگىي بەرەى يەكگرتووى كورد لە پۆژھەلاتى كوردستان و بەرەستەكانى پىكھىنانى بەرە لە پۆژھەلاتى كوردستان؛
- حىزبەكانى پۆژھەلاتى كوردستان و كيشەى پىكھىنانى بەرە؛
- گرىنگىي بەرەى كوردستانى و كارى ھاوبەش؛
- پەخنەگرتن بۇ كام مەبەست؟
- كورد و ناتەبايى نەتەوھىيى؛
- حىزبەكانى پۆژھەلاتى كوردستان و بىر و فەرھەنگى خىلەكى؛
- حىزبە سىكولارەكانى كوردستان و ئايىنەكان؛
- لەت بوونى حىزبى دىموكرات و شانناژە سىياسىيەكان؛

- پرسى يه كگرتنه وهى ديموكراته كان و چهند تيبينيهك؛
- چهند سه رنجيك بۆ سه ر حيزبى ديموكراتى كوردستان له يادى ۷۲ ساله ي دامه زرايدا؛
- پيڤهينانى شووراي ديموكراسى خوازنى ئيران له پيناوى چى دا؟
- تيرورى شهوى يه لدا؛
- سه بارهت به كوردى رۆژه لآت و هه ريمى كوردستان:
- تام و چيژى زيندانى كوردان؛
- از ماست كه برماست؛
- ميدياي باشورى كوردستان؛
- گشتپرسى بۆ سه ره بخويى باشورى كوردستان و ئيمه ي رۆژه لآتى
- سه بارهت به موجاهيدى خه لق و نمايشه ته له فزيونيه كانى ئيران:
- ئاكامى هيرشى ده وله تى ئيراق بۆ بنكه ي ئه شرف؛
- ئاش به نوره يه؛
- ئابروو به ره ي ئابروو چوو.
- بابه تى ميژوويى، كۆمه لايه تى و فه ره نگی:
- يادگارى شيرين؛
- كورته يه ك بۆ ناساندنى فيلمى «استاد»، ژيان و به سه رهاتى شاعيرى شوپشگيرى كورد لاهووتى كرماشانى؛
- ئه فسانه ي دهورى يه كييه تى سؤقيه ت بۆ پيڤهينانى كۆمه له ي ژ. ك؛
- كورته باسيك له سه ر كه م و كورتيه كانى وه رگيرانى په رتووكى ميژووى كوردستان؛
- ژنكوژى، شه ره ف و ناموس و ياسا له باشورى كوردستان؛
- مرؤف له به رزه كى وته و كرده وه دا؛
- دادپه ره رى كۆمه لايه تى و ئابوورى له «حكومه تى به راست ئيسلامى

ئیران‌دا؛

- ماده‌ی سرکه‌ر و قه‌یرانی ئینسانی له ئیران؛

وه‌رگتیران بۆ سه‌ر کوردی:

- زمانی کوردی، گرووپی ئیرانی له ئیوان بنه‌ماله‌ی زمانه‌کانی هیند و ئوروپایی‌دا
(له رووسییه‌وه)؛

- فاته‌ره‌ش، شیره‌ژن (له ئینگلیزییه‌وه)؛

- له باره‌ی رۆله‌ی به‌ناوبانگی کورد «قاچاغ نه‌بی» (له رووسییه‌وه)

پزیشکی:

- تازه‌کانی پزیشکی؛

- دل و چالاکی سیکسی؛

- نه‌خۆشیی کۆرۆناقاویروسی ۲۰۱۹، په‌تایه‌کی تازه‌ی جیهانیی؟ (ته‌رجومه‌ له
ئینگلیزییه‌وه)؛

وتار به فارسی در رابطه با مساله ملی کرد:

- احزاب کردستانی و کاربست شیوه‌ی مبارزه مسلحانه؛

- مذاکره احزاب کردستانی با حکومت اسلامی ایران؛

- مساله‌ی کرد و شعار اصلی در شرق کردستان؛

- کردها، ناسیونالیسم و آرزوی استقلال کردستان؛

- آنی که باد می‌کارد، طوفان درو می‌کند؛

- زایشی نو؛

- پاسخ کوتاه یک ناسیونالیست کرد؛

- زایشی پردرد، اما نویدبخش؛

- «کردستان یه‌ک ولاته، کۆبانی رۆژه‌لاته»؛

- گارد آزادی حکمتیست، توهم یا واقعیت؛

- پاسخی کوتاه به سرمست از فدرالیسم قومی؛

- تخریب شخصیت یا نقد اندیشه؛
- ملی‌گرایی یا دگر ملت‌ستیزی؛
- وقتی که ارادل و اوپاش سلحشور خوانده می‌شوند؛
- جنبش‌های رهایی‌بخش کرد، علل ناکامی‌های آن؛
- متن کامل مصاحبه با سایت اتحادیه میهنی کردستان؛
- احزاب شرق کردستان و فکر و فرهنگ عشیره‌ای؛
- احزاب سکولار کردستان و ادیان؛
- تاملی بر نوشته آقای محسن قائم‌مقام در رابطه با تاملی بر بیانیه حزب دمکرات کردستان؛
- نقدی کوتاه بر حملات گلائیوتورها برای تخریب شخصیت ملت کرد؛
- نقدی کوتاه بر ما، ایران ما و ادبیات چند زبانی؛
- کنفرانس پراگ و مساله ملی در کردستان؛
- آله‌هایمر سیاسی؛
- ایرانی کمونیست یا کمونیست ایرانی؛
- زنده‌باد کرد تجزیه‌طلب، بخوان استقلال‌طلب.

یادبودها:

- مرضیه فریقی بانوی موسیقی کردی درگذشت؛
- قلب شاعر برجسته کرد عمر سلطانی (وفا) از تپیش باز ایستاد؛
- نوای سحرآمیز شمشال؛
- قلب استاد حسن صلاح (سوران) از تپیش باز ایستاد؛
- سرزمین من کردستان؛
- آسمان غمزده کردستان؛
- من کی‌ام؟!؛
- مامه غنی هم درگذشت؛

- تیر، ماه خونین؛

- بدرود «نگار»، مبارز کرد؛

- ناصر هم رفت.

ترجمه‌ها:

- شرکت کرده‌ای عراق در تشکیل دولت جدید (ترجمه از روسی)؛

- برخی از مسائل کرده‌ای ترکیه و عراق (ترجمه از روسی)؛

- کشتار دهقانان (منطقه بوکان) توسط فنوئال‌ها (ترجمه از کردی)؛

- نامه‌ی یک دختر جنگجوی کرد از کوبانی به مادرش (ترجمه از کردی)؛

- لباس سنتی کرده‌ای ایران و عراق (ترجمه از روسی)؛

- زبان کردی، گروه ایرانی در میان خانواده‌ی زبان‌های هند و اروپایی (ترجمه

از روسی)؛

- منظومه کورها (ترجمه از آذری)؛

- من و کلارا و پونی بالدی (ترجمه از آلمانی)؛

- درخت یاسمن (ترجمه از آذری)؛

- سه برادر (ترجمه از آذری)؛

- روباه و بز و چاه (ترجمه از آذری)؛

نقد کتاب:

- نگاهی به «مروارید»، اثر جان اشتاین بک؛

- اوژنی گرانده، اثر بالزاک؛

- نظری به اسپارتاکوس، اثر هوارد فاوست.

وهک ده‌بیندری، ته‌نانه‌ت به‌شیکی که‌م له‌و کار و خزمه‌تانه بۆ هه‌موو ته‌مه‌نی

مروفتیک زۆرن، به‌لام مه‌کینه‌ی به‌ره‌م‌هینانی کامران نیستاش وهک جاران له‌گه‌پان و

هه‌لسووران‌دایه و هیوایه سالانیکی زیاتریش هه‌ر به‌و شیوه‌یه به‌رده‌وام بی.

ئه‌زموونی من له‌ کارکردن له‌گه‌ل کامران پیشانده‌ری ئه‌م پاستیییه‌یه که وهک

تاکه کهس، مرۆفیتی پاک و بیگهرد و خزمه تگوزاری گه له که یه تی، بیریکی موقه لیش، چاویکی وردبین، مه نتیقیکی سه لامه ت و له خۆبوردوویی یه کی بی راده ی بۆ کاری کۆمه لایه تی هه یه و به خته وهر ئه و نووسه ره یه که نووسینه کانی پیش بلا بوونه وه بخاته بهرچاوی ئه و!

۳۰. خاتوو نیگار عینایه تی، که سایه تییه کی کورد له ئوروپا

به حیسابی ئه و عینوانه ی سه ره وه، وا هه یه خوینه ره چاوه رپوان بکا باس له که سایه تییه کی به ساللاچووی خاوهن میژووی دووردریژی خهبات و بهرخودان له گوین کامران به درخان و دوکتور عیسمهت شهریف بکه م، به لام به پیچه وانه له کیژوله یه ک ده دویم که به گویره ی ته مه ن، گهنج و به حیسابی پیشینه ی خهبات و باوه ری بئ سنوور به دوارپوژی پروناکی تیکوشانی گه له که ی و وره ی به رز و فیداکاری و له ژوور هه مووانه وه کارامه یی سیاسی، وه پیش گه لیک ناوی گه وره ی گورپه پانی سیاسه تی کورد که وتووه و ئه وه ی ئه و به ته نیا کردوویه تی وا هه یه به گروپ و ته نانه ت ریکخواه یه کی سیاسیش نه کری. نیازم «نیگار عینایه تی» یه.

من نیگارم جاریک له له ندهن بینی و جاریکیش به ختی ئه وه م هه بوو که له چل و دووه مین پوژی مانگرتنی ئه و و چوارده که سی هاوورپی له به رده م دادگای ستراسبورگی فه رانسهدا به ته له فون قسه ی له گه ل بکه م. له چاوپیکه وتنی له ندهنمدا سه رم له وره ی به رز و راده ی دلسوژی ئه و بو گه لی کورد، سوپما بوو.

کاتیکیش مانگرتنه که ی ئه و و هاوورپیکانی له ستراسبورگ گه یشته قوناغیکی مه ترسیدار و هه والی ئه وه گه یشت که موله تی عیلاجی خو ی به دوکتوره کان نه داوه و له نه خوشخانه وه گه راره ته وه شوینی مانگرتنه که، نیگه رانیم له مه ر بارودوخی ته ندروستی ئه و و هاوورپیکانی زیاتر بوو و ویستم وه ک برایه ک تکای لی بکه م ژبانی خو ی بپاریزی؛ هوکاری ئه م خواسته شم نه ک دژایه تی کردنی ئه و و ریکخواه یه ک و سیاسه تیک، به لکوو هه ولدان بوو بو پاراستنی گیانی ئه و خه باتکاره له خو بوردووه. دلنیا بووم له داها توودا گه له که مان پیویستی به شوپشگیزیکی وه ک ئه و زیاتر ده بی. جا، له ریگه ی براده ریکی خوشه ویسته وه ئیجازه م لی وه رگرت به ته له فون قسه ی له گه ل بکه م، ده مویست هانی بده م ئاگای له گیانی خو ی بی و له وه زیاتر خو ی نه خاته مه ترسی مان و

نه مانه وه. ئه وه ههستیکی ئینسانی بوو و به ئه رکی خۆم ده زانی ده ربیبرم، به لام کاتی قسه کانمان دهستی پیکرد و هه لویستی قورس و قایمی ئه وم بینی که له و هه لومهرجه ناسکه دا باسی خۆی ناکا و له خه باتی سیاسی و دوا پوژی گه ل ده دی، ئیتر ئیجازه م به خۆم نه دا ته نانه ت با به ته که ی پین رابگه یه نم. گه وره یی رۆحی هه ندیک مرۆف ده گاته به رزایی ئاسمان و دهستی که سیککی وه ک منی پین ناگا. نیگار بۆکانییه و له ئورویژ ده ژی، ئه ندای حیزبکی سیاسی ئه و ولاته یه و هه موو ژیا نی خۆی ته رخانی کاری سیاسی کردوه. هه روه ها ئه ندای یا لایه نگری «پارتیا کریکارین کوردستان» ه، له ریزه کانی ئه و حیزبه دا خه بات ده کا و بروایه کی له بنه هاتوی به دادیی خه باتی کوردی باکووری کوردستان هه یه.

با خه باتی نیگار سه رمه شقیک بی بۆ هه موو ئیمه ی دانیشتوی ولاتانی رۆژاوا، که به په نابهری هاتوینه ته ئه م لایانه و منداله کانمان که له بارودۆخی ئیره دا گه وره بوون؛ بۆ نه وه ی دووه م و سیهه می ئیمه ش.

۳۱. ھونەرمەندى كورد كاك سولەيمان فەرشى

تەنزى مامەعەزۆ

مامەعەزۆ ناسناوى ھونەرمەندى كورد كاك «سولەيمان فەرشى» يە. مامەعەزۆ ۋەك زۆرىك لە ئىمە، دواى ئەوئى مەلاكانى قوم شوپشى گەلانى ئىرانىيان دزى و كرديانە ھى خۇيان، ئىرانى بەجى ھىشت و بە پەنابەرى ھاتە ئالمانىا. ئەوئى مامەعەزۆى لە زۆربەى نەسلى يەكەمى كوردى بازەبووى ولاتانى پوژاوا جيا كردۆتەوئە ئەوئىە زمانى ئەو ولاتەى وا لىى دەزى (ئالمانىا) بەباشى فېر بوو و لە كۆر و كۆمەلى ئەوان، بو نمونە لە تەلەفیزیۆنەكانىياندا، دەرکەوتوو و بە قسەى خۆش و بەتام، خەلكە خانەخوییەكەى ھىناوئەتە پیکەنین. مامەعەزۆ ھەم ۋەك تىكست، شیعەر، كلیپ و ھەمیش ۋەك شوئەن و كابارەتیست بە زمانى كوردى و فارسى و رووسى و ئالمانى و ئازەرى و جارچار ئىنگلیسى بەرھەمى ھەیە و لە كۆپەركۆپەكى تەنزى چەند سال پېش ئیستادا لەسەر ئاستى ئالمانىا یەك لە چوار كۆمیدینى سال بوو.

زۆرتىن نووسىنى مامەعەزۆ بە زمانى كوردى بوو و سەردەمىك لە «ناوئەندى شانۆ» لە كۆلن بەرنامەىەكى تەلەفیزیۆنى بەناوى كانالى ۲۰۰۰ تۆمار كرد، كە كۆى كۆمەلىك كاری نوئ لە زمانى كوردى دا بوو، ئەم بەرھەمە تۆمار كراو ھىشتا بلاونەبۆتەوئە. ماوئەك ھاوكارى بەرنامەكانى تەنزى تەلەفیزیۆنەكانى ئالمانى دەكرد. جگە لە كاری شانۆگېرى و ئاكتوریى فىلمى تەلەفیزیۆن، كۆمەلىكى زۆر شیعەر و تىكستى تەنزى ھەیە كە بەشى ھەرە زۆرى بلاونەكراونەتەوئە. بەداخوئە كەسانى ۋەك ئەو كەوتوونەتە دەرەوئى میدیای كوردى، كە كەمتر وا ھەیە ئاوپ لە ھونەرمەندى راستەقینە بدەنەوئە.

تەنز لە روانگەى مامەعەزۆوئە:

«قاوغيك بو تەنز و تەنزى بى قاوغ: پيم وايە ئەگەر بمانەوئى قاوغيك بو تەنز

دابئین و چوارچیوهی بۆ دروست بکهین، له راستی دا ته نزمان یه خسیر کردووه و ههلبه زودابه زه که یمان لی وه رگرتووه و وه که مریشک زمانیمان له ژیر دندووکی خستوووه و چه قومان له سه ر اگرتوووه و هه ر ماوه سه ری بپرین. ته ن ماسییه و ده ریای دهوی نه که قه فه س و چوارچیوه.»

ئه وه ش نووسینیکی مامهعه زۆ:

«ته نزی کۆمه لایه تی له ولاتانی پیشکه وتوو و دیموکراتی ئه مرۆ وا جیگه ی خوی کردۆته وه، ده توانین بلین به شیکی ژیا نی خه لکه که یه و پیداویستییه کی گرنگه و به بی ئه وه له نگه ری ته رازووی کۆمه لگا لاسه نگ ده بی.»

ته ن و کاباری و یۆمر (هۆمۆر) به هه زار جوړ و شیوه خوی ده نوینی و خه لکه که له باری ده روونییه وه ئه هوه ن و ئارام ده کاته وه. له ولاتیک که قسه کردن قه ده غه یه و پیکه نینیش کفر و حه رامه، کۆمه لگا له پیش دا ده بی هیندیک ژیا نی ئاسایی هه بی و هه ناسه هه لکیشان ده بی ئازاد بی، تا وه کوو خه لکه که بتوانن به دلکی گه وره و هه ناسه یه کی دووردریژ به ناکۆکیه کان پیکه نن و که ماسییه کان چاره سه ر بکه ن. به داخ و که سه ریکی زۆره وه ده بی بلین کۆمه لگای ئیمه قه ت ژیا نی ئاسایی نه بووه هه تا شته ئاسایی یه کان وه کوو خویان وه رگری و له باوه شی گه رمی خوی دا بیخه ملینی. هه تا ئیستا هه موو شتیک به شه ر چاره سه ر کراوه (؟؟) بۆیه هه ر چاره سه ر کردنیکی ئاساییش به شه ر ږه د ده کریته وه و به مۆری شه ر به تال ده کری. ئه گه ر به خیرا چاویکی لی بکهین، ده بینین کۆمه لگا که مان تا قه ت و حه وسه له ی ته نزی نییه و زوو پیشووی سوار ده بی و وه هه ناسه برکه ده که وی و خه لکه که له ترسی شه ر و به بۆنه ی ئاشتی دوور په ریزی لی ده که ن. ئیمه ئیستا فیر نه بووین به که م کوو پریه کان پیکه نین و بیانخه یه بهر باس و لیکۆلینه وه. هه موو شتیک و هه موو که سیکی بۆ ئیمه ده بنه متفه رک و موقه دده س، ناویرین خۆمانی لی دهین. نه کا قه لاوباله خانه ی کۆمه لگا که مان تیکچی و تیکبقرمی.

له بیرمان چۆته وه هه ر شتیک درز و قه لشتی هه بوو ده بی کونبری بکهین. هه موو ده مه ته قه یه ک و پیکدا پرژان و هه لچوونیک ږه د ده که یه وه، چون له شه ر

بېزارىن. دياره ئەم باسه به باس كوردنى يەكودوو دوایی نايه و خەلاس نابى. لىكدانه‌وهى قوول و لەسەرەخۆى دەوى. بۆ زار و دەم خۆش كوردنیش بى، با ئەوه بلىم: كۆمەلگايەك له تۆقىسەر هەتا بەرى پى خۆى ئەداتە بەر باس و خواس و لىكۆلینە‌وهى بەمانا، ئەو كۆمەلگايە قەت سەرناكەوى و هەر له جىى خۆى دا دەمىتتە‌وه.»

رەنگە بېرسى مامە‌ه‌زۆ كىتیه؟

«مامە‌ه‌زۆ كەسێكە وەك خۆت و پەنگە خودى خۆت بى، تەنیا جیا‌وازی نىوان تۆ و مامە‌ه‌زۆ لە‌وه‌دايه كە ئەو داخ و كەسەر و ژان و ئازارەكانى خۆى و خۆت و ولاتەكەمان له وشە و دەنگ و وینەدا نیشان دەدا و دەریدەبەرى. ئەو كراسە چلكەكان ناشارىتە‌وه، بەلكوو هەلیانده‌واسى بۆ ئە‌وهى خاوین كرىنە‌وه؛ ئەو ئاكارە دزیو و ناشیرنەكان پشت‌گوى ناخا، بەلكوو دەیانخاتە بەرچاو و دیدەى هەمووان بۆ ئە‌وهى دزیوى و ناشیرنى نەمىنى؛ ئەو سیاسەتە چەپەل و چەوت و لاریكان كە چە‌واشەكارانە به سیاسەتى نەتە‌وهى به خەلك دەفرۆشیرن لە‌قاو دەدا، تەنیا بۆ ئە‌وهى داها‌توومان روون و جوان و شیرین و دوور له شەپ و ناكۆكى و چە‌وسانە‌وه و داگیركارى بى؛ بۆ ئە‌وهى ئیمەش به شادى بژین و پیکەنین بەشیک له ژيانى خورت و جوان و پیروكالمەن بى؛ بۆ ئە‌وهى نیشتمانەكەمان ئازاد و نەتە‌وه‌كەمان سەربەست بى.»

۳۲. وتاره به نرخه کانی مامۆستا جه عفر قزلیجی

رێزدار جه عفر قزلیجی کوپی مه لا محهمه دسادق قزلیجیه که به قازی کاکهحه مهی بۆکان ناسراو بوو. قازی، ئەندامیکی بنه ماله ی زانست پهروه ری قزلیجی و تورجانی زاده بوو که له بۆکان و گوندی تورجان ده ژیان و ده ژین.

مامۆستا جه عفر به شیوه یه کی سروشتی له پووباری زانستی بنه ماله که یان دا پهروه رده بووه و ئوگری شیعر و ئەدهب و میژووه و له ژوور ئەوانه شه وه، مروقیکی قسه خووش و خوینگه رم و له بهردلانه، که زور که م و اهه یه که سیک له بۆکان نه یناسی و قسه ی خووشی له گه لدا نه کا.

کاک جه عفر که مامۆستای خانه نشینی قوتابخانه یه و مندالانیکی زوری به چیژی زانست گوچ کردووه، له م سالانه ی دوایی دا چهند به ره مه میکی ئەندامانی بنه ماله ی خوینی له فهوتان رزگار کردووه و له گوشاره کوردیه کانی چاپی نیوخو دا بلاوی کردوونه ته وه. هه روه ا زانیاریی به نرخ ی له سه ر میژووی مزگه وتی بۆکان و قه لا و گومبه زی سه ردار خستوته به رده ستی خوینه ر، که و اهه بوو ئەگه ر ئەرک و زهحمه تی ئەو و خه لکانی وه ک نه مران برایمی ئەفخه می و رهحمانی محهمه دیان نه بووا یه، له په رده ی فه راموشی دا بماینه ته وه و نه وه کانی دواړوژ به هه والیان نه زانیایه ن.

کاره نایابه کانی کاک جه عفر له مه ر میژووی بۆکان به داخه وه پچرپچر و تاک تاکن، هه ر بۆیه ش من، که به ختی ئەوه م بووه وینه ی کاره کانیم بو بنیئر، به هوی گرنگایه تییا نه وه، سه و دووم له نه کردووه و هه ول م داوه گه وره و بچو وکیان به بی هه لا وار دن له چه ند و تاریک دا کو بکه مه وه و پیشکه شی خوینه ر و بینه ری مالپه ری رۆژه لات / بۆکانی بکه م. هه روه ها ئەگه ر به فارسی نووسرایتن کردوومنه ته کوردی و هه ر وینه یه کیشیان له گه لدا بووی بلاوی بکه مه وه. تکایه سهیری به شی نووسه رانی مالپه ره که بکه ن.

به‌هۆی پێوه‌ندیکی دوور و ناراسته‌وخۆ که له‌گه‌ڵ کاک جه‌عفرم هه‌یه، په‌نگه نه‌توانم پوون‌کردنه‌وه و په‌راویزی پێویست بو زۆریک له‌ بابه‌ته‌کان بنوسم یا سه‌رچاوه‌ی زانیارییه‌کان رابگه‌یه‌نم، به‌لام هه‌ول ده‌دم له‌ قوناغیکی کاره‌که‌دا تکا له‌ خۆی بکه‌م زانیاری زیده و پوون‌کردنه‌وه‌ی پێویستمان بو بخاته‌ تویی و تاریکه‌وه ئه‌ویش له‌ درێژه‌ی کاره‌که‌دا بلاوبکه‌ینه‌وه.

ئه‌م بابه‌تانه‌ی وا له‌ به‌رده‌ستی من‌دان، بریتین له‌:

۱. ژياننامه‌یه‌کی کورتی سه‌ردار حه‌مه‌حوسین‌خانی بابامیری؛
۲. ژياننامه‌یه‌کی کورتی سه‌ردار عه‌لی‌خانی بابامیری؛
۳. ژياننامه‌ی خوالیخۆشبوو قازی کاکه‌حهمه‌ی قزڵجی؛
۴. ژياننامه‌ی مه‌ولانا مه‌لا محهمه‌د حه‌سه‌ن قزڵجی؛
۵. ژياننامه‌ی خوالیخۆشبوو سه‌ید محهمه‌د محسین قازی موکری؛
- ۶ - ۹. وینه‌ی به‌رده‌نووسی سه‌ر گلکۆی چوار که‌سی یه‌که‌م؛
۱۰. وینه‌ی به‌رده‌نووسی گلکۆی خوالیخۆشبوو مه‌لا عه‌لی قزڵجی؛
۱۱. ژياننامه و پارچه‌ شیعریکی خوالیخۆشبوو مه‌لا محهمه‌دی قزڵجی؛
۱۲. پارچه‌ شیعریکی قازی کاکه‌حهمه‌ی بوکان له‌ شیوه‌نی کۆچی‌دوایی نه‌مر سه‌یفولقوزات‌دا؛ (پێویسته‌ بلێم ئه‌م شیعره‌ی گه‌یشتوته‌ ده‌ستی من ته‌نیا ۹ فه‌رده، به‌لام من سه‌رجه‌م ۱۶ فه‌رده‌که‌یم له‌لا هه‌یه).
۱۳. پارچه‌ شیعریکی فارسیی نه‌مر قازی کاکه‌حهمه‌ بو به‌ردی گلکۆی باوکی، واته مه‌لا محهمه‌دحهمه‌سه‌نی قزڵجی؛
۱۴. پارچه‌ شیعریکی سه‌ربازیکی ونی خه‌باتی کوردایه‌تی، واته‌ نه‌مر «که‌ریم موکری‌یار» که‌ بو شه‌هادته‌ی پێشه‌وا و سه‌در و سه‌یفی قازی گوتوه‌ و تیندا هیرشی کردۆته‌ سه‌ر فه‌واده‌ران، به‌تایبه‌ت مه‌لا خه‌لیلی گۆرۆمه‌ر، که‌دوا به‌دوای خه‌باتی دژ به‌ پژیی په‌زاشای په‌له‌وی بایدابووه‌ و لایه‌نگری پژیی په‌له‌ویی ده‌کرد.
۱۵. میژووی دروست بوونی مزگه‌وتی جامعی بوکان؛

۱۶. وینهیهکی تاکه که سیی خوالیخوشبوو مه لا محه ممه دسادی قزلجی (قازی کاکه حه مه) به یادداشتیکی کورتی پشت وینه که وه؛

۱۷. وینهیهکی گومبهزی سهردار له بۆکان.

به داخ و که سه ری زوره وه ماموستا جه عفه ری قزلجی ماوهیه ک دوا ی بلاوبونه وهی ئەم بابه ته له سه ر مالپه ری رۆژه لات/ بۆکان، کوچی دوا یی کرد، یادی به خیر بی!

۳۳. ماموستا ره‌حمانی محهمه‌دیان (۱۳۲۲ - ۱۳۹۵)

که‌سایه‌تییه‌کی گه‌وره له تویی چهند لاپه‌ره‌ی بچووکدا دوو مانگیک له من گه‌وره‌تر بوو، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی دوو ده‌یه له‌پیش منه‌وه بوو؛ تیگه‌یش‌تووتر، دووربین‌تر، ده‌ست‌ودل پاک‌تر، هیدی و هیمن‌تر و له‌گه‌ل خه‌لک میهره‌بان‌تر. رووخوش و دم به‌پیکه‌نین بوو، خه‌لکی خوش ده‌ویست و رق و کینه‌ی که‌سی له‌دل‌دا نه‌بوو؛ ئه‌وه ده‌رسیکی گه‌وره بوو بو من و زوری دیکه‌ی وهک من: ئه‌گه‌ر خه‌لکت خوش بوی ناتوانی تووره و توسن و رق‌ئه‌ستووری بی، ئه‌م ئاو و ئاگره پیکه‌وه ناخاوینه‌وه؛ ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل دوژمنیش ئه‌گه‌ری پیکه‌اتن و ئاشتبون‌وه هه‌یه ئه‌م وانه‌یه له دۆستایه‌یتی ره‌حمانی محهمه‌دیان فی‌ری بووم، جا ره‌چاوم کرد یان نا، مه‌سه‌له‌یه‌کی دیکه‌یه.

له بۆکان، ئه‌و و سه‌یدعه‌بدو‌للای کازمی سه‌رمه‌شقم بوون. ده‌مویست وهک ئه‌وان بم، وهک ئه‌وان هه‌لس‌وکه‌وت بکه‌م و وهک ئه‌وان هیمن و له‌سه‌رخۆ بم. ئاغای کازمیش هیدی‌هیدی، جگه‌ره به‌لای لیوه‌وه ده‌هات و ده‌چوو بی‌ئوه‌ی هه‌ست به‌بوونی و رابردنی بکه‌ی، به‌لام ئه‌م بوونه، له قوتابخانه‌دا به‌باشی هه‌ستی پیده‌کرا: ماموستایه‌کی دلسۆز و که‌سیکی شویندانه‌ر؛ ره‌حمانیش وا بوو.

رۆژی ۱۳۲۲/۹/۱۱ له بۆکان له‌دایک‌بوو. له شه‌ش سالی‌دا چوه قوتابخانه، له ۱۳۳۴دا چوه ده‌بیرستانی که‌شاوهرزیی بۆکان، که بۆ ماوه‌ی چهند سالی‌ک له قه‌لای سه‌ردار دامه‌زرا و دواتر داخرا.

هه‌ر له می‌رمندا‌لییه‌وه سه‌ری له نیو رۆژنامه و کتیب‌دا بوو، به‌لام خۆی وا پیشان نه‌ده‌دا. کتیب له بن‌باخه‌ل نه‌ده‌چوه خیابان و خۆی پی هه‌لنه‌ده‌کیشا. کاتی من له سالی ۱۳۵۱دا هه‌ندی‌ک نامیلکه‌ی چه‌پیم له تاران‌وه هیتایه بۆکان و دام به پینج که‌س بیخویننه‌وه، یه‌کیان ئه‌و بوو. پاشان که گیرام و له زیندانی کومیته‌ی دژی خه‌رابکاریی تاران شوینی شارده‌وه‌ی نامیلکه‌کانم درکاند، زور

به تهنگی ئهوهوه بووم ئهوه چهند كهسه تيوه نه تلین و نه گیرین، باسم نه كردن و «تاوان!» كهم له ئهستوی خۆم و كاكدا هيشتهوه. له به كهم چاوپيڤكهوتنی حزوریمدا له گهڵ دایكم له زیندانی قزل قه لا، كاتی چووم ماچی بكه م له بن گوئی دا به ئه سپایی گوتم «ناوی رهحمانم نه بردووه». هه مان كارم كاتی خودا حافزی كرد و گوتم «ناوی ئه شعهریم نه بردووه». رهحمان و محهمه دی ئه شعهری دوو له و پینچ كهسه بوون وا جوزوه كانم پیدابوون؛ یادیان به خیر بی! یادی دایکی هه ژاریشم به خیر، كه په یامه كانی گه یاندبووه جی و ساواکی هاری په هلهوی به مه سه له كه ی نه زانی و نه چوووه سو راغیان، دهن له ئازادبووندا شه رمه زار و سه ردانه ویوی هه ردوو لا و كه سو کاریان و خه لكیش ده بووم.

رهحمان مرو فیکتی پيشكه و تنخواز و خاوه ن بروای سیاسی بو، به لام لایه نگرپی له ریکخراوه یه کی تایبه تی سیاسی نه ده كرد. له سالانی ده سه لاتی حیزبه سیاسییه كان دا له بۆکانی دوا ی شو رپش، له گه ل هه موویان به ریزه وه ده جوو لایه وه و دژایه تیی هه چكامیانی نه ده كرد. باوه ر ناکه م ئه وانیش هه رگیز کیشه یه کیان له گه لی دا بوو بی. له و سالانه دا هه لو یستیکی ئه وتو بۆ كه سانی به رپرس هاسان نه ده چوو ه سه ر، کاریك كه ئه و كر دی، نیشانه ی تیگه یشتوو یی و لیزانی له راستی دا هونه ریکی گه و ره بوو كه نواندی، به لام هونه ری گه و ره تری رهحمان راگرتن و پاراستنی په یوه ندی باشی كۆمه لایه تی له گه ل خه لکی ئاسایی شار و دی بوو:

تازه له قوتابخانه و دانیشسه رای كه شاهه رزی ورمی هاتبوو ه ده ر، كه له سالی ۱۳۴۱ دا بوو به مامۆستای قوتابخانه ی گوندی «دونگوز» و سالیك دواتر، بۆ به كه م جار قوتابخانه ی له گوندی «كولته په ی» بن گوئی بۆكان كرده وه و چه ند سالیك ده رسی تیدا گوته وه. مامۆستایی قوتابخانه ی گوند ئه زموونیکی باشی بۆ په یوه ندی كۆمه لایه تی و هه لس و كه وت له گه ل مندا ل و گه و ره پیدابوو و جگه له دایك و باوکی قوتابییه كان، له مزگه وت و ماله ئاغادا كه وتبووه په یوه ندی راسته وخۆی كۆمه لانی خه لكه وه.

ئهم په یوه ندییه كاتی به رفراوانتر بۆوه، كه له ده رس گوته وه ی قوتابخانه وه

گه‌یشته کارکردن له ئیداره‌ی ئامووزش و په‌روه‌رشى بۆکان و له‌وئى دا بوو که خو‌نچه‌ی نه‌ریته ئه‌خلاقیبه باشه‌کانى که‌وته گولگیرى. که سایه تیبى شامیلی ئه‌و بوارى فراوانتر له گوندی ده‌ویست: کار له نیوشار. سه‌ره‌تا وهک «راهنمای تعلیماتی سپاه دانش»، له‌گه‌ل خه‌لکى ناوچه و خه‌لکانى غه‌یره خو‌جیبى که‌وته په‌یوه‌ندییه‌وه و لای سپای دانیشى باکوور و باشوورى ئیران که ئی‌ردرابوونه بۆکان و که‌س‌و‌کاریان که سه‌ردانیان ده‌کردن، بوو به نوینه‌رى سه‌لامه‌تى ئه‌خلاقى و ده‌ست‌ودل پاکی، نه‌ک هه‌ر خو‌ی، به‌لگوو ئیداره‌یه‌ک و به‌گشتى خه‌لکى کوردستان. که‌م نه‌بوون ئه‌و بیگانانه‌ی وا ئه‌و سالانه له هاتنى کوردستان و ژيانى نیو کوردان در‌دو‌نگ بوون و ته‌نانه‌ت لیى ده‌ترسان.

له سه‌فه‌ریكى دوو که‌سیمان‌دا بۆ ئیسفه‌هان و شیراز و ئابادان (نه‌وروزى سالى ۱۳۴۸)، پيش ئه‌وه‌ی بگه‌ینه ئیسفه‌هان، ئه‌ندامیكى پيشووى سپای دانش له بۆکان که خه‌لکى ئیسفه‌هان بوو، له قاوه‌خانه‌یه‌كى سه‌ر ریگای هه‌ردوو لمان، به‌هه‌لکه‌وت چاوى به ره‌حمان که‌وت و ئیتر ده‌ستى له‌کۆل نه‌کردینه‌وه. نه‌ک هه‌ر له ئیسفه‌هان هاته هوتیله‌که‌مان و بانگه‌پشتتى مالى خو‌يانى کردین، به‌لگوو، سه‌ره‌پای دژایه‌تى کردنى ره‌حمان، که له هه‌موو ژيانى دا به ته‌وازوع و چاو‌تیرى و بئ‌ته‌وه‌ققوعى ژیا، یه‌ک پو‌ژى ته‌واو ترۆمبیلیكى خو‌يانى به شۆفیره‌وه خسته به‌رده‌ستمان بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو ئیسفه‌هانمان بگيرى و بمانگه‌رینیته‌وه هوتیله‌که‌مان. کابرای ئیسفه‌هانى چیتر له بۆکان نه‌مابوو و له به‌رانبه‌ر ئه‌و خزمه‌ته‌دا ئه‌رکىكى له ره‌حمان نه‌ده‌خوازى، ته‌نیا میهره‌بانى و دلسۆزییه‌کانى ره‌حمان نه‌که‌گیرى کردبوو و خو‌ی و بنه‌ماله‌که‌ی ده‌یانویست به شیوه‌یه‌ک پاداشى چاکه‌کانى بده‌نه‌وه. که‌س‌و‌کارى کابرا بۆیان ده‌گیراینه‌وه چۆن پيش هاتنى کوره‌که‌یان بۆ کوردستان ترسیان له دل نیشتبوو و ته‌نانه‌ت له سه‌لامه‌ت‌مانه‌وه‌ی دلنیا نه‌بوون، به‌لام یارمه‌تى و پشتگیری ره‌حمان و دل‌فراوانی فه‌رمانبه‌رانى ئیداره‌ی ئامووزش و په‌روه‌رشى بۆکان و میوانداری خه‌لکى گونده‌که، بۆچوونى گورببوون به شیوه‌یه‌ک که دواى گه‌رانه‌وه‌ی کوره‌که‌شیان ریزیان له خه‌لکى کوردستان ده‌گرت و ئه‌وه‌یان به میوانداری کردنى ئیمه پيشان ده‌دا. من هه‌روه‌ها شاهیدی میهره‌بانیه‌کى

هاوچەشن بووم که دایکی سپای دانیشتیکی گوندی یه نگیجە ی بۆکان دەرەق بەو و خەلکی گوندەکه دەریدەبەری، ئەوان خەلکی گیلان بوون.

جگە له کاری سپای دانیشتی، که چوار سالی خایاند، خزمەتی سەرەکیی رەحمان له ئیدارە ی ئامووزش و پەرودەرشدا بە خەلکی شار و گوندی ناوچە ی بۆکان بوو چ وەک بەرپرسی دارایی «کۆمیتە پیکار با بیسوادی» (۱۳۴۸) و چ وەک بەرپرسی «ئیمتیحانات» ی ناوچە ی بۆکان ئەرکێک که تا سالی ۱۳۷۳ درێژە ی کیشا و تیندا زیاترین خزمەتی بە خەلک کرد.

له ماوه ی کار له ئیدارە ی ئامووزش و پەرودەرشدا بوو که له گەل خاتوو مریەم ئیسماعیلی پەیمانی هاوسەری بەست (۱۳۴۹) و له سالی ۱۳۵۱ و ۱۳۵۵ دا بوو بە باوکی دوو کوری میهرەبان و دلپاک (ئازاد و ئەمجد).

له بشیوی و رەشبگیرییەکانی دوا ی شوێرش ی ۱۳۵۷ دا، رەحمان گیرا و بەناحەق وەک هەزاران کوردی دیکە، خرایە زیندانەو. سی مانگی سالی ۱۳۶۱ ی له زیندانی بۆکان و مەرغە تێپەرکرد. راست لەو رۆژانەدا خەلخالیی جەللاد تەشریفی ناشەریفی هینایە بۆکان و تەنیا بەخت و ئیقبالی بەفریایەو هات که نەکەوتە بەر تیغی ئەو خوینمژە ناپاکە. من ئەو رۆژە رەشانەم له بیرە که چۆن هەموو بنەمالە و دۆستەکانی بە نیگەرانییەو دەیانروانییە چارەنوسە نادیارەکە ی و دەیانزانی مەرگ و ژیانی ئەو و زۆریکی دیکە ی دەسبەسەرکراو، بە ئاماژە یەکی ساکاری ئەو نامرۆقەو بەستراو.

قوناغیکی نویی ژیانی رەحمان ئەو دەمە دەستی پیکرد که له کار و خزمەتی فەرەنگی خانەنشین کرا (۱۳۷۳) و له هەرەتی کاملی و توانادا نیردرایەو مالی خۆی. ئەوینی خزمەت و باوەر بە خەلک لەلایەک و ئیعتیمادی مامۆستایان و هاوکارانی له ئیدارە ی ئامووزش و پەرودەرش ی بۆکان لەلایەکی تر، نەیانھێشت تەسلیمی ئەو خانەنشینییە نەخوزراوہ بی. ئەمجار گۆرەپانیکی تازە ی بۆ کار و خزمەتی خەلک دۆزییەو و هەتا دوا رۆژەکانی ژیانی وەک بەرپرسی «کانون بازنشستگان آموزش و پرورش بوکان» (۱۳۷۸ - ۱۳۸۴) و «مدیرعامل شرکت تعاونی اعتبارات

فرھنگيان بوكان» (۱۳۸۴ - ۱۳۹۳) بە شتوھى خۇبەخشىيانە، كار و خزمەتى بى درىغى بە فرمانبەرانى خانەنشىنى ئاموزش و پەروەرشى شار و دى كرد.

لە سالانى كۆتايى ژياندا، رەھمان بەرھەمى ئەم ھەموو ئەزمونە تاكەكەسپپەي كرده كارىكى گشتگير و ھەمەلايەنى. ئەو كە لە سالانى سەرھەتاي كاركردن لە ئاموزش و پەروەرشى بوكاندا، وتارىكى لەسەر گوندىھكان دەوروبەرى بوكان نووسىبوو و ھاوپرى لەگەل نەخشە و پىگاوېانى گوندىھكان ئاراستەي ئىدارەي ئاموزش و پەروەرشى ورمى و وەزارەتخانەي تارانى كردبوو، چەند سالىك پىش كۆچى دوايى يەكەي كەوتە بىرى بلاوكردەنەوھى بەلگەنامە ئىدارىي و كۆمەلايەتتېھكان و لە ماوھى پىنج سالدا دووبەرگ كىتپى بەلگەنامەيى سەبارەت بە ژيانى سىياسى - كۆمەلايەتى - فەرھەنگىي شارى بوكان و ناوچەي دەوروبەرى نووسى (بوكان لە سەدەي بىستەمدا)، چاپى بىكەي بلاوكردەنەوھى كۆلەپشتى، تاران، بەرگى يەكەم سالى ۱۳۸۹ و بەرگى دووھەم سالى ۱۳۹۴.

لە كىتتېھكاندا بە چاويلەكەي چىنايەتى سەيرى مېژووي رووداوهكانى كردبوو و گەلىك چەواشەكارىي سەبارەت بە راپەرىنى خەلكى بوكان و وەرزىرانى ناوچەي فەيزوللا بەگىي سالانى ۱۳۳۱ - ۱۳۳۲ى بوكانى راست كردبوويەوھ. ھەر ئەم ھەلوئىستگرتنەشى بوو ھۆي دژايەتى نواندى لايەنگرانى سىستەمى كۆنى دەرەبەگايەتى، بەلام ئەو كۆلى نەدا و بە شوپىن بەرگى يەكەمدا بەرگى دووھەمىشى بلاوكردەوھ.

رەھمان گەلىك بەرنامە و پلانى بو كارەكانى دواپوژ بەتايبەت بەرگى سېھەمى كىتتېھكە دارشتبوو و بە تەما بوو رووناكى بخاتە سەر ھەندىك لايەنى تارىكى دىكەي مېژووي شارەكە، بەلام بەداخوھە عىفريتى مەرگ قەلەمە خزمەتگوزارەكەي شكاند و بە لە دەسچوونى رەھمانى مەھمەدىان، كوردستان مېژوونووسىكى راستگو و كەسايەتتېھكى جىگەي رېزى خۆي لە دەست دا. ھيوادارم داىكى نىشتمان جىگەي بەتالى ئەم بە رۆلەي خزمەتگوزار و دلسۆزى تر پىر بكاوھە.

دوایین کاری فەرھەنگی مامۆستا رەحمان، ئامادە کردنی کتیبی «مشاعرەنامە»ی فەیلەسوفی کورد «شیخ حەسەنی مەولاناوایی» بوو. دەقی شیعەرەکان لە دەسنووسی باوکی کاک رەحمان، واتە نەمر حاجی محەممەد رەشید محەممەدیان وەرگیرابوو و لە بەرگی دووھەمی کتیبی «بۆکان لە سەدەیی بیستەمدا» بەلێنی بلاوکردنەوہی بە خوینەران داوو. کاک رەحمان ئەم کتیبەیی لەگەڵ چەند کەسی شارەزای دیکە گەیاندبوو قوناغەکانی کۆتایی و سەرەتای بۆ نووسیبوو، کە نەخۆشی شێرپەنجە بەربینگی پیگرت و کاتی دوایین دەقی ئامادەکراوی لە بەردەستدا بوو، ئیتر ھەتاوی ژیانیشی گەیشتبوو خۆراوا و نەیتوانی کتیبەکە بە چاپکراوی ببینی. ھیوادارم کەس و کاری کاک رەحمان دەرەتانی پێویست بۆ چاپ و بلاوکردنەوہی ئەم کتیبە بەنرخە پیکبینن کە یادگاری کاری ھاوبەشی باوک و باپیرە ھونەرماندەکەیی خۆیانە. من کە ئیستا سی - چل سالیکیە لە بۆکان نەماوم، دووراو دوور ھەوایی خزمەتە پاک و بیگەرەدەکانی دەبیسەمەوہ. لە ماوہی نەخۆشی تا کۆچە بێ وادەکەشی دا چەندەھا نمونەیی باشی کاری ئەووم لە زمانی خەلک بیستەوہ. ئاگاداریش بووم کە ئەو خەلکە بەئەمەکە چۆن بۆ مردنەکەیی بەداخەوہ بوون و فرمیسکیان بۆ رشت. رەحمان بێ ئیدیعا خزمەتی نیشتمان و خەلکەکەیی دەکرد و پاداشی خۆی لە خەلک وەرگرتەوہ.

نیشتمان ھەر کەسی بۆی بمری، نەمرد

لەشی سەر دۆشەگە کە ھیچ بەھری نەبرد

(مامۆستا ھەزار)

کۆتایی قسە: لە ھەموو ئەو ۷۲ سالەدا کە رەحمان و من خزم و ھاوڕێی گەلیک نزیکی یەکتەر بووین، لەگەڵی دا نەچوو مەشۆینیک کە ریزی لێ نەگیرئ و بە ئیحترامەوہ ھەلس و کەوتی لەگەڵ نەکرئ. ئەو بێ ئەوہی ھەوایی لە پینا و بدا، ریز و ئیحترامی خەلکی بەرەو خۆی رادەکیشا. ھۆکاری ئەم دەسکەوتە مەزنە کۆمەلایەتیە ھیچ نەبوو جگە لە دلسۆزی و دەسپاکی و خۆشەویستی خەلک. ئەو بە تەنگی ھەموو

كەسىكەوہ بوو و خەمى ھەموو كەسى دەخوارد بىئەوہى چاودەروانى پاداشىك بىئ. خەلكىش پىشانىيان دا كە پىزانىيان ھەيە و رىز لە خزمەتەكانى دەگرن. لەبىرمە كاتى لە سالى ۱۳۴۴دا وىراى چەند كەس لە مامۆستايانى كوردستان شاربەدەر كرام و نىردرامە ئەراك، ھەبوون كەسانىك كە تەنانەت خويان لە قەرەم نەدەدا، بەلام رەحمان بە ترومبىلى خوى ھاوړى لەگەل چەند برادەرى خوشەويستى دىكەمان تا شارى تەورىز لەگەلم ھات، شەو پىكەوہ چووینە رىستوورانىكى خوش و لە ھوتىلىك ماينەوہ، رۆژى دواتر منيان بەرئى كرد بۆ تاران و خويان گەرانەوہ بۆكان. ئەمە و سەدان شتى دىكەى ھاوچەشن يادگار و بىرەوہرى بەجىماوى رەحمانن لای من. زۆربەى ئەو كتىب و گوڤارانەى چاپى نىوخۇ كە ئىستا لە مالمدان، ئەو لە ئىرانەوہ بۆى ناردووم. مەرگى ئەو دواى مەرگى كاكە گەرەترىن بۆشايى لە ژياندا پىكەيناوہ. پىم سەيرە چۆن بەرگەى ئەم دوو خەمەم گرتووە و تا كەنگى دەتوانم بەو بارە گرانەوہ بىنم و نەكەوم. ھىوادارم زۆر نەبى.

يادى مامۆستا رەحمانى محەممەدىان، نووسەر، مېژوونوس و كەسايەتییى گەرەى كۆمەلايەتى بەخىر بى!

۳۴. نووسەری ئەم دێرانە، قسەیه ک بۆ دز!

بەگوێرەى ناسنامە، ناوم «محمدانور سلطانی بوکانی»یە، بەلام کورتم کردۆتەو و بە «ئەنوەری سولتانی»یەکی رووت قانعم! نازانم کەى لەدایکبووم، بەلام بەگوێرەى ناسنامە بۆ، دەبێ لە ۱۳۲۳/۱/۲ (۱۹۴۴/۳/۲۲) سالیک پيش دامەزرانی کۆماری کوردستان له بۆکان کەوتیتمە جەنگەلى جەنجالی جیهانەو! دایک و باوکم ئاموزا و لە بنەمالەى محەممەد سەقزی بوون، دایکم لەلایەن دایکەو و خەلکی ئالتوونی لای سەقزە کەوابوو بە بنەچەک سەقزیم.

باوکم، میرزا عەبدوللای خەیات، کورپی حاجی ئەحمەد پیاویکی هیدی و بێدەنگ بەلام دژ بە ئاغا و دەرەبەگ! ئەو چارەنووسیکی سەیرە، میرزا عەبدوللا، بەرگدروی تایبەتی هەر ئەو ئاغاواتە بوو کە ئاوا خویشی دەویستن! دایکیشم، ئامینەخانمی محەممەدیان گەرچی لە ماله بابینکی دەولەمەند بوو، بەلام هەست و بۆچوونیکى هاوچەشنى هەبوو، وا هەیه شوینی باوکم و کاکمی لەسەر بووبی. کاکم عومەری سولتانی (وەفا) شاعیریکی داهینەر و کەسایەتیکی چەپی دژی دەرەبەگ بوو، بۆکانیش بە دووسی شت دەناسرا، حەوزەگەرە و حەسەن زیرەک و ئاغاواتی زالمی زۆردار و نالەشکینەشیان لەگەڵ!

بنەمالەکەمان لەو پەڕی هەژاری دا بوو. باوکم بە مندالی باوکی لە دەست دابوو و ببوو سەرپەرشتی سێ خوشک و گەرەى مال، پاشانیش خاوەنى ژن و مندال، ئەویش نەک یەک و دوو، بەلکوو چوار: کاکم، من، حەلیمە و رووناکی خوشکم. ئیستا لەو هەموو، هەر خوشکیکم بۆ ماو و دلم بەو خوێشە گەرچی ۳۱ سالا لە دەرەوێ و لاتم و تەنیا چوار سالیک پيش ئیستا لە هەولێر چاوم پینی کەوت. لێرە لە لەندن لەگەڵ هاوسەرم (نەسرین بورنا) و دوو مندالم (ئالان و جوان) دەژیم. نەسرین گەلیک لەگەڵ باشە و جیگەى کەس و کاری لە دەست چووی بۆ گرتوومەتەو. ئالان ۲۷ سالان و جوان ۲۴ سالانە. هەر ئەوێندە و ئیتر هیچ!

خویندنی سهره‌تایی و ناوه‌ندیم له بۆکان بووه و تا پۆلی ۱۰م له‌وی خویندووه، ئەو دەم له پۆلی ۱۰ زیاتر له بۆکان نه‌بوو، ئەویش ته‌نیا بۆ کوران. پاشان سالی ۱۹۶۰/۱۳۳۹ چوومه دانیشسه‌رای موقه‌دده‌ماتی ورمی و سالی ۱۹۶۲/۱۳۴۱ بووم به مامۆستای قوتابخانه و نێردرامه گوندی «باغلووجه»، که ئەو دەم سهر به بۆکان بوو، پاشانیش گوندی سه‌را و بوغده‌که‌ندی. هاوینی سالی ۱۹۶۵/۱۳۴۴ له‌گه‌ل زۆریک مامۆستای کوردی بۆکان، مه‌هاباد، سه‌رده‌شت، بانه و سه‌قز به‌فه‌رمانی خانم «فرخرو پارسا» جیگری وه‌زیری په‌روه‌رده‌ی ئێران، له کوردستان شاربه‌ده‌ر کرام و بۆ ماوه‌ی ۸ سال له ولات دوور خرامه‌وه (دوو سال له ئه‌راک و ۶ سال له شه‌ه‌ری‌په‌ی، نزیک تاران). سالی ۱۹۶۸/۱۳۴۷ به‌به‌ر ده‌رس‌گوتنه‌وه چوومه زانکۆی ئەده‌بیی زانستگه‌ی تاران و لیسانس‌ی میژووم وه‌رگرت. له‌و ماوه‌یه‌دا له ناحیه‌ی ۱۳ په‌روه‌رده‌ی تاران کارم ده‌کرد و مالیشم هه‌ر له تاران بوو. سالی‌ک دوای زانستگه‌ گیرام و له کۆتایی سالی ۱۹۷۴/۱۳۵۳ دا‌ئازاد کرام. ئەو ماوه‌یه‌دا له زیندانی «کومیته‌ی ضد خرابکاری» و «قزل‌قه‌لا» و «ئیفین» و «قه‌سر» بووم، که هه‌ر چواریان له تارانن. ئیمه‌ دواین که‌سانیک بووین که له قزل‌قه‌لا زیندانی کرابووین. رۆژیک هه‌موومانیان سواری ئوتوبوس کرد و بردیانین بۆ ئیفینی تازه که ئەویش تازه دروست‌کرابوو، قزل‌قه‌لای پشت‌خیابانی ئەمیرئابادیشیان به‌قور‌گرت و کردیانه مه‌یدانی میوه و سه‌وزه‌فرۆشتن. له زیندان گه‌لیک که‌سایه‌تیی ناسراوی سیاسی ئێرانم ناسی.

دوای زیندان و مه‌حکووم بوون له دادگای نیزامی، نه‌یاند‌ه‌ه‌یش‌ت بچمه‌وه سه‌ر کاری مامۆستایی. چه‌ند مانگیک له بۆکان و له دوو‌کانی کاکم کارم ده‌کرد، پاشان کاک جه‌لیلی گادانی، کاری‌پاست‌بی، کاریکی له شیرکه‌تی «انبارهای عمومی ایران» لقی ته‌وریز بۆ دیتمه‌وه و له‌وی بووم به‌جه‌نابی مودیری ئیداری به‌شی ئازهر‌بایجانی کۆمپانیاکه وه‌ک کۆنته‌راتچی گومرگی ئێران، هه‌تا راپه‌رینی سالی ۱۳۵۷ به‌سه‌ردا هات.

هۆی گیرانم براده‌ریکی سنه‌یی بوو پیکه‌وه له زانستگه‌ ده‌رس‌مان ده‌خویند، هه‌ندی‌ک نامیلکه‌ی سیاسی پێدابووم و منیش برده‌بوومنه‌وه بۆکان و دابوومن به کاکم و چه‌ند که‌س بیخویننه‌وه، پاشان له‌گه‌ل کاکم له‌مالی ئه‌ودا شارده‌بوومنه‌وه.

ئەو برادەرە ئیعترافی لەسەر کردبووم و منیش دوای ۱۰ پوژ شەق و شەلاق و «دەزگای ئاپۆلو»، پیم لینا و گوتم له مائی کاکم شار دوومنه ته وه. کاکى هه ژاریشم که به هه والی گیرانی منی زانیبوو، رایگوییستبوونه شوینیکی تر. به و شیوهیه ئه ویش که وته کیشه که وه و ساواکی سه گباب لئی بوون به ملۆزم و تا له زیندان هاتمه ده ری دەرگای دووکانه که یان له گریژنه بر دبوو، ئه ویش نه ییده زانی چ بکا، نه خۆشی ده ویستن و نه ده یویرا ده ریان بکا، خه لکیش به و گیره و کیشه یه یان نه ده زانی و دیاره به و هات و چۆیه ی ساواکییه کان بۆ دووکانه که ی نار هه حت بوون. هه ر چۆنیک بی، من بۆ ئه م به لایه ی ئاوقای ملیم کرد بۆ هه میشه شه رمه زاری کاکم مامه وه، گه رچی ئه و به گه وره یی خۆی گه ردنی ئازاد کردم.

دوای ئازاد بوون گه لیک تر سابووم و خۆم له کاری سیاسی دوور ده خسته وه نه کا بکه ومه وه به ر په لاماری ساواک و سه ره له کومیته ی دژی خه رابکاری و خزمه ت ئاره ش و ره سوولیی بازجوو ده ربینمه وه، به لام له سه ره وه دی راپه پینی سالی ۱۳۵۷ و له ژیر ته وژمی هه ستان و راره ستانی کومه لانی خه لک دژ به رژی می شادا، که میک جوو لابه ومه وه و وره یه کم هاتبووه به ر، ده مویرا لیره وه لوه ی قسه یه که بکه م و په یوه ندیی که به دۆست و هاو بییرانی سیاسیی هه بگرم. له ته وریز یارمه تیی به ریوه چوونی سیمیناریکم دا، که «چریک های فدائی خلق» به ناوی «همبستگی با خلق کرد» له زانستگه ی شه ره که به ریوه یان برد و له وه ی دا و تارم دا. پاشانیش که فیدائییان ده فته ریان له مه هاباد و بۆکان و شه ره کانی دیکه ی کوردستان کرده وه و منیش گه رامه وه بۆکان، هاو کاریانم کرد، کاک عومه ری هه میدی له نزیک کردنه وه ی من له فیدائییان ده وری راسته و خۆی بینی.

پیشتر هیشتا له ته وریز بووم له بۆکانیش وه ک شه ره کانی دیکه ی ئیران «کومیته ی ئینقلاب» دروست ببوو و منیشیان وه ک ئه ندامی کومیته که هه لباردبوو. که گه رامه وه بۆکان، زیاد له ۱۳ سال بوو له کوردستان دوور بووم و خه لک و هیله سیاسییه کانیان و حیزبه کانم به باشی نه ده ناسی، له گه ل فیدائییان که وتتم جگه له و ناو و شه ره ته باشه ی وا ئه و ده م له ئیران دا بوویان، کومه لی چه ند هۆکاری دیکه ش

زوو خۆم کیشایه دواوه له بهروهی توانای راپه‌راندنی کاریکی وا گه‌وره و گرانم نه‌بوو، ئه‌وان ئه‌رکه‌که‌یان دواى ئه‌وه به من سپارد که شه‌هید مینه‌ی شیرخانی به‌رپرسایه‌تییه‌کی گرنگریان خستبووه ئه‌ستۆی. من له‌کوئ و جیگرایه‌تی ئه‌و و ئه‌وانی پێش ئه‌و له‌کوئ!

هه‌ر چۆنیک بێ، نه‌ من و نه‌ هاوڕێیانی کوردستانمان له‌ وه‌رچه‌رخان و گوڕانی سیاسه‌تی ڕیکخواه‌که و نزیک بوونه‌وه‌یان له‌ کۆماری مه‌لاکان دا ده‌وریکمان نه‌بوو و زۆریکیشمان هه‌بوون که کاره‌که‌یان پێ هه‌له‌ بوو و کشانه‌ دواوه، به‌لام من وه‌ک ئه‌نوه‌ر نامه‌وئ ناسپاس بم. ئه‌وان منیان گه‌یاند هه‌و پله‌یه‌ی بيمه‌ کاندیدی مه‌جلیسی خبیره‌گان و مه‌جلیسی شووړا و ئه‌ندامی هه‌یه‌تی نماینده‌گی گه‌لی کورد، ده‌نا من کئ بووم ئه‌م ئه‌رکانه‌ به‌رپه‌رمان! من ئه‌گه‌ر ناویک و شوهره‌تیکم هه‌بئ له‌وانه‌وه‌یه و زولمیکه‌ گه‌وره‌ ده‌بی ئه‌گه‌ر بۆ ئه‌و خزمه‌تانه‌یان سپاسیان نه‌که‌م؛ هه‌روه‌ها یادی ئه‌و قاره‌مانانه‌ نه‌که‌م که بۆ ماوه‌یه‌ک هاوڕێ و هاوسه‌نگه‌ریان بووم و له‌ ڕیگه‌ی باوه‌ر به‌ ڕیپازه‌که و خزمه‌ت کردنی چه‌وساوه‌کان دا گیانیان به‌خت کرد، که‌سانی وه‌ک بیه‌رووز سوله‌یمانی، یوسف کیشی‌زاده، مینه‌ی شیرخانی، یه‌عقوب ته‌قدیری (خۆی و باوکه‌ خه‌باتکاره‌که‌ی، که دۆستی چاکی گه‌لی کورد بوو)، عه‌لی‌ره‌زا ئه‌کبه‌ری شان‌دیز (جه‌واد)، ته‌های پارسا و ئیبراهیم لوتفوللازاده (سه‌عید). ئه‌وه هه‌لوئسته‌یکی تاکه‌که‌سی خۆمه‌ و هیچ په‌یوه‌ندی به‌وه‌وه‌ نییه‌ که ئیستا سی و شه‌ش ساڵه‌ لیان جیا بوومه‌ته‌وه و له‌ ڕیکخواه‌که هاتومه‌ته‌ ده‌ر.

پێش ئه‌وه‌ی بيمه‌ ده‌ره‌وه‌ی و لات بۆ ماوه‌ی چه‌ند مانگیک وه‌ک میوان له‌لای براده‌رانی ئه‌کسه‌ریه‌ت و تووده و کۆنگره‌ی چوار له‌لای حاجی ئۆمه‌ران و لؤلانی باشووری کوردستان مامه‌وه. ئه‌وان خۆیان میوانی حیزبی شیوو‌عیی عیراق بوون که تازه‌یه‌ک‌دوو مانگ ده‌بوو کۆمه‌له‌ی یه‌کسانی کوردستانی باشوور و یه‌کیه‌تی نیشتمانی، له‌ قه‌ندیل لیان دابوون و شه‌هید و برینداری زۆریان هه‌بوو و له‌ باری که‌ره‌سه‌ی ژیان و مه‌سره‌فی ڕۆژانه‌وه‌ زۆر ده‌سته‌نگ بوون، به‌لام ئه‌رکی کۆمۆنیستیان به‌جی‌ده‌هینا و له‌ ده‌می خۆیان ده‌گه‌ی‌راوه و ده‌یاندایه‌ ئه‌م هه‌موه‌

تەندروستیم باش نییە، زۆریش خەمی ناخۆم، وەک مەروۇفیکى ئاسایى چەرمەسەریی زۆرم بینیو و بەگوێرەى توانا خزمەتیشم بە گەلەكەم کردوو. وا هەبوو ئەگەر هەلەوپەلە لێم بگەرایە لەو بەسوودتر بووایەم بۆ گەلەكەم و بۆ بنەمالەكەشم، بەلام چیم پێدەکرئ، من پەرورەدى سەردەمیکی گێژ و گومی و بەرچاوتاریکیم و ئەگەر کوردستان و ئێران لە ماوەى مندالی و گەنجییەتى من لەژێر دیکتاتۆرییەتدا نەیاننالاندا بیە و توزقالە ئازادییەك هەبووایە، دوور نەبوو منیش بە رێبازیکی باشتر و دەراویکی رووتتردا برۆیشتایەم، نە ئەوەندەم چەرمەسەرى بدیایە و نە ئەوەندەش بى خێر بووایەم. بەدڵ خزمەتکاری گەلەكەم، بەلام بە توانا هەر ئەوەندەم لە دەست دئ.

ئێستا چەند سالە رۆژانە ۱۶ سەعات دەخوینمەو و دەنووسم، بەشیکی زۆریشی بۆ ولات و گەلەكەم، ئەگەر رەنجم کیشاوە، ئەركم بوو و منەتم لەسەر كەس نییە، ئەگەر بەرھەم كەم بوو، لەو زياترم پینەكراو، خۆم خۆم باشتر دەناسم، بەھرە و توانام هەر ئەوەندە، هەرگیز خۆم هەلنەكیشاوە و درۆم بە خەلك نەگوتوو.

ئێستا لە كۆتایى سەفەرەكەمدا حەسرەت و داخم سەربەخۆ نەبوونی كوردستانە و دلنیگەرانى دواڕۆژى كوردەم بە دەست حوكمی داگیركەران و بەتایبەت تورکیاوە، كە خەریكە هاو پشنتی میژووی كورد و ئازەربایجانی تیکەدا و بەگژیەکیان دادەكا. بەگیان و دل پشنگیریى حكوومەتى هەریمی كوردستان لە باشووری ولات دەكەم و هیوادارم شتیکی بۆ كورد لى بەرھەم بئ. ئەمشەو كە بە وتارەكەدا دەچمەو، دوو هەفتە بەسەر گشتپرسییەكەى باشووری كوردستان دا تێدەپەڕئ و ئێران و حكوومەتە داردەستەكەى لە عێراق بە هاوکاریى گورگە بۆرەكانى تورکیا شەریان بەسەردا سەپاندووین. دوینی و ئەمڕۆ حەشدى شەعبیى مەلاكانى ئێران هەموو ناوچە جى ناكۆکییەكانى گرتۆتەو و پشیمەرگە پاشەكشەى کردوو. نازانم ئەنجامى كارەكە دەگاتە كوئى، بەلام هەر شتیك بئ ئەم قوناغەمان دۆران دوو و دوژمن بەبئ تەقە و زەحمەت بەشیکی گەورەى خاكى كوردی داگیر کردۆتەو. حیسابى سەرکردایەتیى كورد بە هەلە دەرچوو، بەتایبەت لەویدا كە نەیتوانیوو نیومالی كورد یەكبخا، ئینجا بە گژ دوژمندا

بچی؛ ئه وهش ئه نجامه که ی.

ههروه ها شه رمه زاری که س و کاره که ی خۆم که هیج خیریکم بۆیان نه بووه. باوکم دوا ی شاربه دهر کرانی من نه خو ش کهوت و هه لئه ستایه وه. دایکم که له ته نیایی و بیگه سی دا کۆچی خۆی کرد و دیداره و ئاخری بووم، له گه ل خۆی دهر د و خه فهت و ئازاری برد، کاری سیاسی کردنی کاکم و پاشان من، ژیا نی لئ تیکدا و هه موو ته مه نی له دل ته پی و خه فه تی ئیمه دا برده سه ر. کاکم خۆی دهر دی که م بوو، منیش تووشی ئاواره یی و له بۆکان رۆیشتم کرد، له ماوه ی نه خو شیبه که شی دا نه مبینی و ته نانهت نه متوانی قسه ی له گه ل دا بکه م، شه رمه زاری ئه ویش مامه وه، وه ک شه رمه زاری خوشکه کانیشم هه م، که بوومه باعیسی به خت و ژیا نی ئاسایی یان، ئه وانیش به ئاگری کاره کانی من سووتان و بی ئه وه ی چاوم پیا نی بکه وی، کۆچی دوا یی یان کرد، ته نیا یاد ی شیرینیا ن لام ماوه. ئیستا تا که بال که و توومه ته وه و چاوه روانم دره نگ و زوو بچم بۆ لایان، به لام چ بکه م ئه وه چاره نووسی کورده له ژیردهستی دا.

من، وه ک ملیونه ها کورد و چه و ساوه کانی دیکه ی ئم جیهانه، له بی عه داله تی و نابه رابه ری دا ژیا م و واله هه مان بارودوخیش دا سه رده نیمه وه، به لام ئاواتی دادپه روه ری و به رانبه ری و ماف، ئه مرۆش وه ک دوینی هه یه و هیوا یه سه به ی رۆژ بیته دی. به دوا رۆژی مرۆف و له نیوچوونی بی داد و جیاوازیی چینایه تی گه لیک هومیده وارم. به هیوام گه له که م هه ورازی به رده می ببری و سه ره به خو بی، به لام هیج گومانم له وه دا نییه که سه ره به خۆیی به ته نیا ناتوانی وه لامدهری هه موو شت بی، ئه گه ر دادپه روه ری کۆمه لایه تی له گه ل دا نه بی، هیوا یه ریبه رانی کورد له باشوور ئه و راستییه جیهانییه بناسن و ئیجازه نه دن ژیرپینیا ن هۆل و کۆمه لگا کلۆل بی و هه ر ئه م خه لکه ی که ئه وانیا ن گه یاندۆته پله وپایه، پشتیا ن تی بکه ن یا له به رانبه ریا ن دا بوهستن، کاریکی ئه و تو کاخی ئاواته کانمان ده رووخی نی.

خه می ئه وه شه م کورد له دهره وه ی ولات هیج دامه زراوه یه کی سه ره به خۆی نییه. کوردی دهره وه ی ولات له مزگه وت ده چنه ژیر بالی عه ره ب و تورک و له دیسکودا به

مۆسیقای فارسی هه‌لده‌په‌رن! په‌نابه‌ری کورد سه‌رله‌ی شیواو و بی‌به‌نامه‌یه، سه‌رپیچی و خراپه‌کاریان زۆره و ناوی کورد بۆ نمونه له هه‌ندیک شوینی بریتانیا به چاکه نابری و تیکه‌لاوی قاچاغ و سه‌رپیچی و قاچاخچیه‌تی بووه، هه‌ر خۆم له که‌یسی پینچ مرو‌فکوژی کورددا یا راسته‌وخۆ ته‌رجه‌مهم کردووه یان به‌لگه‌نامه‌کانی دادگایانم بۆ وه‌رگێران. کورد پیویستی به ناوه‌ندیک هه‌یه‌سیاسه‌ت و به‌نامه‌ی بۆ ریک‌بخا؛ کورد له ده‌ره‌وه‌ی ولات بی‌پشت‌وپه‌نایه، له‌شیکه‌ی بی‌سه‌ره و ده‌بی کاریک بۆ ئه‌وه بکری. دۆخی به‌هایی‌یه‌کان و ناوه‌ندی «دارالعدل» یان نمونه‌یه‌کی باشه بۆ ره‌چاو کردنی ئیمه. ئه‌وان ریه‌رانی خویان هه‌ر دووسێ سال جاریک هه‌لده‌بژێرن و ئه‌گه‌ر له خزمه‌ت‌کردنی کۆمه‌لانی خه‌لکه‌که‌یاندا سه‌رکه‌وتوو نه‌بوون جاریکی دیکه هه‌لیان نابژێرنه‌وه.

ئیتیر با مه‌وعیزه نه‌که‌م، به‌کورتی خه‌می دوا‌وژی کورد ده‌خۆم و ده‌زانم هه‌ر به‌و خه‌مه‌وه سه‌ر ده‌نیمه‌وه، به‌لام چ که‌ردن؟ سه‌ری کورد سه‌لامه‌ت! ئه‌م دوو فه‌رده‌ی خواره‌وه به‌شیکن له شی‌عریکی خۆم:

به‌لام کاکه، سه‌ری کوپه سه‌لامه‌ت
 ئه‌گه‌ر هات و شکای ئیستیکانیک
 گه‌له وه‌هول و خه‌بات و ئیستیه‌قامه‌ت
 له ریکه لایدا گه‌ر پێ نه‌زانیک!

کتیبه‌ چاپ کراو:

- ۲۰۱۹، «نزای ده‌ریا»، خالید حوسینی، وه‌رگێران له ئینگلیزییه‌وه، چاپه‌مه‌نی مانگ، بانه؛
- ۲۰۱۸، «مه‌که‌نزی و کورد»، کومه‌له‌ی چوار وتاری د. ن. مه‌که‌نزی له سه‌ر کورد، وه‌رگێران له ئینگلیزییه‌وه، چاپه‌مه‌نی مانگ، بانه؛
- ۲۰۱۴، «کتاب المعارف»، شه‌رحی شیخ عه‌بدورره‌حمانی تاله‌بانی له سه‌ر سه‌ره‌تای مه‌سه‌نه‌ویی مه‌وله‌ویی رۆمی؛ وه‌رگێران له فارسییه‌وه بۆ سه‌ر

کوردی، شه‌رحی عیرفانی له‌لایه‌ن دوکتۆر محه‌مه‌دعه‌لی سولتانییه‌وه، چاپی
ئه‌کادیمیای کوردی، هه‌ولێر؛

- ۲۰۱۴، «جذب‌ه‌ عشق»، کۆمه‌له‌ی شی‌عه‌ره‌کانی شی‌خ‌عه‌بدو‌رپه‌حمانی تاله‌بانی،
وه‌رگێڕان له‌ فارسی و تورکییه‌وه‌ بۆ سه‌ر کوردی، شه‌رحی عیرفانی له‌لایه‌ن
دوکتۆر محه‌مه‌دعه‌لی سولتانییه‌وه‌، چاپی ئه‌کادیمیای کوردی، هه‌ولێر؛

- ۲۰۱۰، «کوردستان ئه‌ی خوشه‌و‌یستم!»، بیره‌وه‌رییه‌کانی به‌هیه‌خانم فه‌ره‌جوللا
زه‌کی مه‌ریوانی، وه‌رگێڕان له‌ ئینگلیزییه‌وه‌، چاپی بنکه‌ی ئاراس، هه‌ولێر؛

- ۲۰۰۹، «ژیان و به‌سه‌رهاتی نه‌مر سه‌یفولقوزاتی قازی»، به‌هاوکاری کاک
حه‌سه‌نی قازی، بنکه‌ی ژین، سلێمانی؛

- ۲۰۰۸، «میژووی راپه‌ڕینی شی‌خ‌عه‌به‌یدیلا‌ی شه‌مزی‌نی (۱۸۸۰)» نووسینی میرزا
عه‌لی ئه‌فشاری ئورومی؛ ده‌سنووسی‌کی پارێزراو له‌ کتێبخانه‌ی سواسی له‌نده‌ن؛
کاری هاوبه‌ش له‌گه‌ڵ کاک سه‌لاحه‌ددینی ئاشتی و دوکتۆر محه‌مه‌دعه‌لی
سولتانی، چاپی بنکه‌ی ژین، سلێمانی؛

- ۲۰۰۶، «ژیان و به‌سه‌رهاتی ئه‌بولقاسم لاهووتیی کرماشانی، شاعیری
شو‌رگێڕی کورد، بنکه‌ی ژین، سلێمانی؛

- ۲۰۰۶، هۆز و تیره و تایفه‌ی کورد له‌ کوردستانی ئه‌رده‌لان، ده‌سنووسی‌کی
فارسی، نووسینی میرزا شو‌کرو‌للا سه‌نه‌نده‌جی (فخرالکتاب)، به‌ وه‌رگێڕانی
کوردییه‌وه‌، بنکه‌ی ژین، سلێمانی؛

- ۲۰۰۶، «سلاو له‌ حه‌یده‌ربابا»، وه‌رگێڕاوی کوردی، شی‌عه‌ری محه‌مه‌دحوسین
شه‌ه‌ریار شاعیری ئازه‌ربایجانی له‌ تورکییه‌وه‌، به‌ هاوکاری کاک حه‌سه‌نی
ئه‌یووب‌زاده، کتێبفرۆشی ئه‌رزان، سوید؛

- ۲۰۰۶، «مینۆرسکی و کورد»، کۆمه‌له‌ی شه‌ش وتاری فیلا‌دیمیر مینۆرسکی،
وه‌رگێڕان له‌ ئینگلیزییه‌وه‌، چاپی موکریان، هه‌ولێر؛ چاپی تازه‌ی چاپه‌مه‌نی
مانگ، بانه ۲۰۱۸؛

- ۲۰۰۶، «رۆژه‌لاتی کوردستان له‌ به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی بریتانیا‌دا»

- وهرگیزانی ۱۳۰ بەلگەنامە لە ئینگلیزییەوه، بنکە ی ژین، سلیمانی؛
- ۲۰۰۵، «درايقر و كورد»، كۆمەلە ی پینچ وتاری ج. ر. درایقر، وهرگیزان لە ئینگلیزییەوه، بنکە ی ژین، سلیمانی؛ چاپی تازه ی چاپەمەنی مانگ، بانه ۲۰۱۸؛
- ۲۰۰۵، «دوو زهیلی شهرفنامه»، دوو دەسنووسی فارسی و تورکی شەرفنامە ی بدلیسی، بنکە ی ژین، سلیمانی؛
- ۱۹۹۸، «کەشکۆلە شیعریکی کوردی گۆرانی» کۆمەلە ی شیعری ۴۱ شاعیری هه‌ورامی، (دەسنووس)، ترهستی سۆن بۆ کوردستان، لەندەن؛ چاپی دووهەم بنکە ی ژین، سلیمانی ۲۰۱۰
- ۱۹۹۷، «میژووی ئەردەلان»، دەسنووس، دەقی فارسی بە هاوکاری نەسرین بورنا، لەگەڵ وهرگیزانی کوردی، چاپەمەنی نەرۆژ، سوید؛
- ۱۹۹۷، «۳۵ دەسنووسی شەرفنامە لە کتیبخانەکانی جیهان»، کتیبفرۆشی ئەرزان، سوید؛
- ۱۹۹۷، «هیلکە ی دۆراو، لیکۆلینەوه یەک لە ژیا نی ئەبولقاسم لاهوتی کرماشانی»، پاشکۆی ژمارە ی یەکەمی رۆژنامە ی پە یام، لەندەن؛
- ۱۹۹۶، ۲۱ دەسنووسی کوردی (یا فارسی سەبارەت بە کورد) لە کتیبخانەکانی بریتانیا، کتیبفرۆشی ئەرزان، سوید؛
- ۱۹۹۶، «ئەلفویبی کوردی بە پیتی لاتینی»، کۆمەلە ی سی وتاری مینۆرسکی و ئیدمۆندز، وهرگیزان لە ئینگلیزییەوه، کتیبفرۆشی ئەرزان، سوید.
- جگە لەوانە، چەند کتیبیشم بەناوی خوازاوه‌وه لە بریتانیا و ئالمانیای چاپ کردوون، بەلام خۆم لەقاو نادەم، با هه‌روا لیفەیان بەسەرەوه بمینی!

کتیبی دووزمانە ی مندالان

۲۰۰۵ - ۲۰۲۰ وهرگیزانی زیاد لە ۴۵ کتیبی مندالان لە ئینگلیزییەوه بۆ سەر کوردی و فارسی، کە هاوڕی لەگەڵ دەقی ئینگلیزییاندا لەلایەن بنکە ی چاپەمەنی «مانترا لینگوا» ی لەندەنەوه چاپکراون. ئەوه کاریکی بازرگانی بووه و پارەم لەم

شهریکه‌یه وهرگرتوو و کتیبم بۆ ته‌رجه‌مه کردوون، به‌لام له ئه‌نجامی خۆی دا کارئیکی فه‌ره‌ه‌نگی بووه و ئیستا گه‌لیک کتیبی کوردی و فارسی مندالان به‌ ته‌رجه‌مه‌ی من له‌ له‌نده‌ن چاپ بوون و کوردییه‌کانیان به‌ ده‌نگی من و فارسییه‌کان به‌ ده‌نگی هاوسه‌ره‌که‌م نه‌سهرین بورنا تۆمار کراون، که له ئوروپا و ئه‌مریکا و ئوسترالیا ده‌فرۆشرین. ته‌کنۆلۆجیی چاپ و ده‌نگ پیکه‌وه له‌و کارانه‌یه که ده‌بێ دره‌نگ یان زوو له‌ کوردستانیش بیته بازاره‌وه. مندالیک که هیشتا نه‌چۆته قوتابخانه و خوینده‌واریشی نییه ده‌توانی لاپه‌ره‌ی کتیبه‌که هه‌لبداته‌وه و به‌بێ سی. دی و شتی ئه‌وتۆ گوێیان لی‌ر‌ابگری.

وتار

چاپی سه‌دان وتار (ته‌رجه‌مه یا نووسین) له چاپه‌مه‌نییه کوردییه‌کانی باشوور و پۆژه‌ه‌لاتی کوردستان یا ده‌ره‌وه‌ی ولات سه‌باره‌ت به‌ ده‌سنوس، ئه‌ده‌ب و میژووی کورد.

رانانی کتیب

۱۹۹۶-۲۰۰۷، رانانی کتیب بۆ ده‌نگی کوردی رادیۆ ئه‌مریکا، پۆژ تی. قی، تیشک تی. قی و چه‌ند پۆژنامه و گوڤاری کوردی ده‌ره‌وه‌ی ولات.

کاری چاپ نه‌کراو

- «بۆکان شوینه‌واریکی میتراپی و یادگاریکی ماخوای ئاناهایتا»؛
- «دیوانی شروڤه‌کراوی سه‌ید کامیلی ئیمامی (ئاوات)، که پیشتر له‌سه‌ر مالمپه‌ری پۆژه‌ه‌لات/ بۆکان بلاوبۆته‌وه، ئیستا وه‌ک کتیب، له ۱۳۰۰ لاپه‌ره‌دا ئاماده‌ی چاپه‌؛

- «ورده‌ فه‌رمایشت، کۆمه‌له‌ی ۱۶۵ وتاری هه‌فتانه له‌سه‌ر رووداوه سیاسی - کۆمه‌لایه‌تی - فه‌ره‌ه‌نگییه‌کان»، پیشتر به‌ شیوه‌ی هه‌فتانه له‌سه‌ر مالمپه‌ری پۆژه‌ه‌لات/ بۆکان بلاوبوونه‌ته‌وه؛

- «۲۶ وتاری وهرگێراو له‌ زمانی ئینگلیزی و فارسییه‌وه» (سه‌باره‌ت به‌ کورد)؛

- «جەيمز جۇيسى شاعير»، وەرگىزىلگەن ۵۰ شىئەرى جەيمز جۇيسى؛
- «كاچوو، ما دانى!» كە بريتىن لە بىرەۋەرىيە كانم.

BOKAN IN THE COURSE OF HISTORY

BY ANWAR SOLTANI

Vol. II

A collection of 481 essays detailing history, literature and life accounts of people of Bokan (Bukan), a Kurdish town in north-west Iran, from the earliest written record to present. The accounts of historic sites around the town give details of continuous story of three thousand years of civilizations in the region, including the time of Mannaeans, Medes, Urartians, Scythians, Parthians, Sassanids, Greeks, Romans and Arabs who governed the region at different points in time. Readers will embark on the journey through the historic sites of Zewiyeh, Izirito, Takht-e Soleiman (Shiz) and Faqreqa, the tomb of a Median king in neighbouring towns of Saqiz and Mehabad, while meeting past and present religions such as Mithraism, Zoroastrian and Islam.

Bokan is also a land of great Kurdish poets and authors; important contributions to Kurdish literature are documented in the book through the life and fortunes of H. Qizilji, A. Haqiqi, K. I. Awat, S. Ilkhanizadeh, E. Afkhami, O.S. Wefa and many others.

Two further sections of the book will account for development of economy in Bokan during the time, along with the exciting political memoirs of the author in both prisons of the previous and current Iranian regimes.

Readers can also find detailed history of the region through the time, from Assyrian invasions (first millennium BC) to the first and second world wars, Republic of Kurdistan (1946), Peasants Uprising (1952-3) and Kurds defending harsh aggression of the Islamic republic of Iran in 1979.